Q6:3
M83.

115308

T.D.R.C. 708

K.R. 19-4-1988

ஞான

முசிப்பாறும் நேரம்.

இரண்டாம் பங்கு.

([illegible])

115308

Tranquebar,

EVANG. LUTH. MISSION PRESS. (E. F. HOBUSCH.)

1883.

அட்டவணை.

		பக்கம்.
தியானம்.		1
௱௫௩.	மெய்யான மனத்தாழ்மையைப் பற்றியது	3
௱௫௪.	மனுஷருடைய தயவைப் பற்றியது	5
௱௫௫.	அமர்ந்த சித்தத்தைப் பற்றியது	7
௱௫௬.	சிநேகத்தின் சோபத்தைப் பற்றியது	9
௱௫௭.	எழும்புதலான பிரசங்கத்தைப் பற்றியது	11
௱௫௮.	கிறிஸ்தவர்களுடைய வளர்த்தியைப் பற்றியது ...	13
௱௫௯.	விசுவாசம், சிநேகம் என்பவைகளின் இலட்சணத்தைப் பற்றியது	15
௱௬௰.	உத்தம ஆலோசனைக்காரனைப் பற்றியது	17
௱௬௧.	தன்னைத்தானே மோசம் போக்குகிற உலகத்தைப் பற்.	18
௱௬௨.	ஆச்சரியமான தேவ உதவியினால் வரும் இரட்சிப்பைப் பற்றியது	20
௱௬௩.	பண ஆசைக்காரரின் விக்கிரக ஆராதனையைப் பற்.	23
௱௬௪.	மரண வேளையின் நிச்சயமில்லாமையைப் பற்றியது ...	25
௱௬௫.	விடியற்காலத்தைப் பிரயோசனமாய்க் கையாடுதலைப் பற்றியது	26
௱௬௬.	பராபரனிடத்திலிருக்கும் இளைப்பாறுதலைப் பற்றியது.	28
௱௬௭.	தேவ ஒத்தாசை வரும் வேளையைப் பற்றியது... ...	31
௱௬௮.	கடிந்துகொள்ளுதலின் பிரசங்கத்தை அங்கிகரித்தலைப் பற்றியது	33
௱௬௯.	பின்புறணிக்காரருக்கு வருந் தேவதண்டனையைப் பற்.	35
௱௭௰.	கிறிஸ்தவனுக்கு வேண்டிய மன உறுதியைப் பற்றியது.	38
௱௭௧.	பிரபுத்துவத்தைப் பற்றியது	43
௱௭௨.	ஆத்தும பசியைப் பற்றியது	45
௱௭௩.	நற்கீர்த்தியைப் பற்றியது	48
௱௭௪.	வேஷக்கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றியது	50
௱௭௫.	விசுவாசமுள்ள ஆத்துமாவின் விடுதலையைப் பற்றியது.	53
௱௭௬.	பாவ சங்கீர்த்தனத்தைப் பற்றியது	55
௱௭௭.	தேவ ஊழியருக்குண்டாகும் பலனைப் பற்றியது ...	58
௱௭௮.	நன்மையைப் பற்றியது	61
௱௭௯.	மனுஷ பகையைப் பற்றியது	63
௱௮௰.	உபத்திரவத்தில் பராபரன் பிரசன்னமாகிறதைப் பற்.	66
௱௮௧.	மனச்சாட்சியின் தைரியத்தைப் பற்றியது	68
௱௮௨.	கிறிஸ்தமான சிநேகக் குறைவைப் பற்றியது	70
௱௮௩.	கிறிஸ்தவனுடைய மனோதைரியத்தைப் பற்றியது ...	72
௱௮௪.	மேன்மையான ஊழியமும் அதின் கூலியும் இன்னதென்பதைப் பற்றியது	73
௱௮௫.	சிலுவையில் விளங்குந் தேவ சிநேகத்தைப் பற்றியது.	75
௱௮௬.	ஒழுங்கற்ற சிநேகத்தைப் பற்றியது	77
௱௮௭.	[illegible]ப்பாறுதலைப் பற்றியது	79
௱௮௮.	[illegible] பிரசங்கத்தைப் பற்றியது ...	
௱௮௯.	தெளிவான [illegible]	

வியாசம். பக்கம்.

[illegible] ... 81
[illegible] 82
[illegible] பற்றியது. [illegible] பற்றியது. 85
[illegible] ... 88
[illegible] பற்றியது ... [illegible] பற்றியது.
[illegible] போத- 91
[illegible] ... 94
[illegible] பற்றியது ... ...
[illegible] பற்றியது [illegible] 96
[illegible] வழியும் [illegible] ...
[illegible] பற்றியது ... [illegible] 98
[illegible] ... 101
[illegible] பற்றியது ...
[illegible] பற்றியது 105
[illegible] பற்றியது 107
[illegible] ... 109
[illegible] பற்றியது ... 111
[illegible] பற்றியது 113
[illegible] பற்றியது. ... 115
[illegible] பற்றியது ... ...
[illegible] பற்றியது ... [illegible] 116
[illegible] ... 11[illegible]
[illegible] ... பற்றியது
[illegible] 120
[illegible] ... 122
[illegible] பற்றியது ... [illegible] பற்றியது ... 126
[illegible] ... 128
[illegible] ... 130
[illegible] ... 131
[illegible] பற்றியது 133
[illegible] பற்றியது 136
[illegible] பற்றியது ... 140
[illegible] பற்றியது ... 143
[illegible] பற்றியது ... 145
[illegible]
[illegible] 147
[illegible] 149
[illegible] பற்றியது 151
[illegible] பற்றியது 153
[illegible] பற்றியது ... 155
[illegible] பற்றியது ... [illegible] பற். 156
[illegible] பற். ... 158
[illegible] பற். 161
[illegible] பற்றியது ... 163
[illegible] பற்றியது ... ...
[illegible] பற்றியது ... [illegible] 165
[illegible] ... ...
[illegible] பற்றியது ... ...

வியாசம். பக்கம்.

உாஉஎ. பாமமிச்சையுள்ள இருதயத்தைப் பற்றியது 167
உாஉஅ. ஞான வேலின் அதிருதிகளைப் பற்றியது 169
உாஉகூ. பணக்காரரின் பலத்தைப் பற்றியது 172
உாஙய. சரித்திரத்தைப் பற்றியது 173
உாஙக. கிறிஸ்துவினுடைய ரத்தத்தின் பலத்தைப் பற்றியது ... 175
உாஙஉ. போதகரின் கண்டிக்கும் உத்தியோகத்தையும் தேற்றரவு பண்ணும் உத்தியோகத்தையும் பற்றியது ... 178
உாஙங. மரணத்தின் வல்லமையைப் பற்றியது 180
உாஙச. மெய்விசுவாசத்தைப் பற்றியது 181
உாஙரு. பொய்யனின் குலாசாரத்தைப் பற்றியது 183
உாஙசு. நல் யோசனையையும் துர்யோசனையையும் பற்றியது ... 185
உாஙஎ. பாரபரனுக்குரிய மகிமையைப் பற்றியது 187
உாஙஅ. [illegible] பணத்தை அசட்டைப் பண்ணுதலைப் பற்றியது 189
உாஙகூ. பிள்ளைகளின் இராட்சியாகிய ஆசீர்வாதத்தைப் பற்றியது 191
உாசய. வாங்கின கடன் கொடாதவர்களைப் பற்றியது ... 192
உாசக. பிள்ளைகளின் நல்வளர்ப்பைப் பற்றியது 195
உாசஉ. உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பற்றியது 197
உாசங. விசுவாசத்தின் வல்லமையைப் பற்றியது 198
உாசச. செபத்தில் நாம் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றியது 200
உாசரு. பொதுச் செபத்தைப் பற்றியது 203
உாசசு. செபத்திலே உ[illegible]யாயத் தரித்திருக்குதலைப் பற்றியது 205
உாசஎ. சத்தியத்தினால் உண்டாகும் பலனைப் பற்றியது ... 208
உாசஅ. ஆத்தும சரீரக் கவலைகளைப் பற்றியது 209
உாசகூ. மரணத்துக்குப் பிறகு வரும் பாக்கியமான இளைப்பாறுதலைப் பற்றியது 211
உாருய. மோ[illegible] [illegible]ஞ்சையைப் பற்றியது 213
உாருக. இச்சியனுக்கும் வருஞ்சிவனுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைப் பற்றியது 215
உாருஉ. போதகருடைய பாரபட்சத்தைப் பற்றியது 218
உாருங. தினுவையின் பிரயோசனத்தைப் பற்றியது 220
உாருச. மரணத்தின் பேரிலுள்ள வாஞ்சையைப் பற்றியது ... 223
உாருரு. [illegible] பிரதான சற்குணங்களைப் பற்றியது 225
உாருசு. கிறிஸ்தவர்களின் மெய்ப் பாக்கியத்தைப் பற்றியது ... 228
உாருஎ. போதக உத்தியோகத்தைப் பற்றியது 232
உாருஅ. பாவ அறிக்கை, மெய் மனஸ்தாபம் என்றதுகளைப் பற். 234
உாருகூ. போதக உத்தியோக மகிமையைப் பற்றியது 236
உாசுய. [illegible] [illegible]ப் பற்றியது 239
உாசுக. மனத்தாழ்மையைப் பற்றியது 242
உாசுஉ. விசுவாசம், [illegible] என்பவைகளைப் பற்றியது ... 244
உாசுங. கிறிஸ்தவர்களின் இளமைத்தனத்தைப் பற்றியது ... 247
உாசுச. இயேசுவின் [illegible]த்தைப் பற்றியது 251
உாசுரு. தேவ வாசகம் [illegible] பிரசங்கத்தைப் பற்றியது ... 254
உாசுசு. கிறிஸ்தவனுடைய [illegible]யைப் பற்றியது 256

பக்கம்

தியானம்.

உ௱ருள. இராக்குருள்ளவர்களின் ஞானவிருத்தியைப் பற்றியது ... 259
உ௱ருஅ. இலௌகிகங்களைக் காக்கும் கிறிஸ்தவர்களுடைய நிலைமை ... 260
உ௱ருகூ. யைப் பற்றியது 263
உ௱சூ. மனுஷனுக்கு உண்மையான நிலைமைகளைப் பற்றியது ... 266
உ௱சூக. கர்த்தருடைய பாதபடியின்கீழ் இருக்கிறதைப் பற். 269
உ௱சூஉ. இயேசுவோடே ஐக்கியமாயிருக்கிறதைப் பற்றியது ... 271
உ௱சூங. மனுஷன் அல்லாதவனைப் பற்றியது 272
உ௱சூச. மனசாட்சியைப் பற்றியது 275
உ௱சூரு. பராபரனுடைய பராமரிப்பைப் பற்றியது 278
உ௱சூசூ. மெய்க் கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றியது 279
உ௱சூஎ. ஜெபத்தில் இருக்க வேண்டிய பொறுமையைப் பற். 281
உ௱சூஅ. சுக்கப்பிரசங்கத்தைப் பற்றியது ... ...
உ௱சூகூ. கிறிஸ்தவன் என்ற நாமத்தினால் உண்டாகும் ஆசீர்வாதம் 283
பற்றியது ... ...
உ௱எ. ஜெபத்தில் பராபரன் நமக்குப் பாராட்டும் இரக்கத்தைப் பற்றியது 285
உ௱எக. ஜெபத்தில் வெளிப்படும் பராபரனுடைய ஆச்சரியமான அருளைப் பற்றியது 287
உ௱எஉ. ஜெபத்தில் உண்டாகும் தேவ சமாதானத்தைப் பற். 289
உ௱எங. மௌனத்தைப் பற்றியது 291
உ௱எச. மனுஷன் எப்படிப்பட்டவனென்பதைப் பற்றியது ... 293
உ௱எரு. உண்மையுள்ள போதகருக்கு வரும் ஜெபத்தைப் பற். 295
உ௱எசூ. கிறிஸ்தவர்களுடைய மகிமையைப் பற்றியது ... 297
உ௱எஎ. இயேசுவின் மரணத்தைப் பற்றியது 299
உ௱எஅ. ஜெபத்திலே இருதயம் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கிறதைப் பற்றியது 303
உ௱எகூ. மாம்சத்தைப் பற்றியது 305
உ௱அ. தாழ்மையைப் பற்றியது 307
உ௱அக. சுபாவ மனிதனின் வேஷமும் கிறிஸ்தவனின் வேஷமும் இன்னதென்பதைப் பற்றியது 309
உ௱அஉ. உண்மையுள்ள போதகருடைய குணத்தைப் பற்றியது 310
உ௱அங. ஆத்தும சுத்திகரிப்பைப் பற்றியது 312
உ௱அச. விசுவாசம், நம்பிக்கை என்பவைகளைப் பற்றியது ... 314
உ௱அரு. கிறிஸ்தவர்களுடைய செபத்தையும் வேண்டுதலையும் பற். 317
உ௱அசூ. ஜெபத்தில் விளங்கும் தேவ நேசத்தைப் பற்றியது 319
உ௱அஎ. போதகரின் அழைப்பையும் உத்தியோகத்தையும் பற். 321
உ௱அஅ. மெய்க்கிறிஸ்தவர்களின் அதிருசியைப் பற்றியது ... 323
உ௱அகூ. போராடும் சபையின் செல்வாக்கைப் பற்றியது ... 325
உ௱கூ. பராபரனுடைய ஆச்சரியமான வழிகளைப் பற்றியது ... 327
உ௱கூக. இயேசுவைச் சிநேகிக்கிறதைப் பற்றியது ... 330

௨௱ருக. தியானம்.

மெய்யான மனத்தாழ்மையைப் பற்றியது.

பராபரன் ஆவிகளை நிறுக்கிறார். நீதிமொழிகள் கசு.

மனுஷர் கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கிறதைப் பார்த்து: இவன் பணக்காரன், அவன் பிச்சைக்காரன்; இவன் பெரிய மனிதன், அவன் சிறிய மனிதன் என்று தீர்மானிக்கிறார்கள். பராபரனோ இருதயத்தைப் பார்த்து, மனிதன் ஐசுவரியத்திலும் தரித்திரத்திலும், பெரியதனத்திலும் சிறியதனத்திலும் எப்படிப்பட்டவன் என்று கவனிக்கிறார். க சாமு. கசு, எ. நாம் சிறுமையையும் வறுமையையும் வேண்டாவெறுப்போடே அனுபவிப்பதில் பிரயோசனம் என்ன? ஒரு பிரயோசனமும் இல்லையே. மறுபட்சத்தில் மகாத்துமாக்களாகிய ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு என்பவர்கள் ஐசுவரியவான்களாயிருக்கிறதால் அவர்களுக்கு இருந்த தடை என்ன? தாவீதின் இராசாசனமும் தானியேலுக்குப் பாபிலோன் இராச்சியத்திலே கிடைத்த பெரிய அதிகாரமும் அவர்களுக்கு என்ன சேதம் வருவித்தது? அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தை அதின் பேரில் சாரப்பண்ணாமலும், அதைத் தேடாமலும் இருக்கும் மட்டும், அது அவர்களுக்குச் சேதம் வருவிக்கவில்லை. மெய்தான், மனிதர் அந்தஸ்தும் நிலைமையும் உலகத்திலே பல விதமாயிருக்க வேண்டியதே. ஆனால் இருதயம் மாத்திரம் நியாசமாயிருக்க வேண்டும். ஐசுவரியத்தைத் தேடி ஓடாமலும் இருக்க வேண்டும். தரித்திரத்தைக் கண்டு அதைக் கண்டு அஞ்சி ஓடாமலும், இருக்க வேண்டும். பெருமையை நாடிவிட்டு ஓடாமலும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்றும் கூடாது, சிறுமையை விட்டு ஓடவுங் கூடாது. ஆனால் வம்பாட்டு, தாழ்மையுள்ளவன் என்ற பேரெடுக்கும் படியாகப் பஞ்சைத் தாழ்மையுள்ளவன் என்று, அவர்களோடே சகவாசம்பண்ணி, கடைசி தனமாய் உடுத்து, முன் உட்காருவது பராபரனுக்கு முன்பாகத் திடம் பார்த்து உட்காருவது பராபரனுக்கு முன்பாகத் தாழ்மையென்று நினையாதே. நீ தாழ்மையான வேஷம் எடுத்தாலும், உன் இருதயம் மேட்டிமையானதுகளைச் சிந்திக்கிறதில்லையா என்று உன்னைக் கேட்கிறேன். மனத்தாழ்மையுள்ளவன் இப்படிப்பட்ட நடத்தையைத் தாழ்மை என்று எண்ணாமலும், தான் தாழ்மையாய் நடந்து போகிறேன் என்று எண்ணாமலும் இருக்கிறான். ஆகிலும் ஆனால் ஒரு பொருட்டாய் எண்ணாமலும் இருக்கிறான். மெய்த் தாழ்மை இடத்திலிருந்து தண்ணீர் ஊறுகிறது.

Muller, Spiritual Hymn

நீராவியினால் மழை உண்டாகும் என்பார்கள். அப்
படிப்போல உன் அதிஷ்டம் போய்ச் சிறுமை வந்த வேளை
யில் நீ உனக்குள்ளே: என்ன, முன்னே எனக்கு எத்தனை
மானிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒருவரையும் இப்போது
காணேன். நான் நன்றாய் இருந்தபோது எத்தனை பேர் என்
னிடத்திலே எல்லாம் வாங்கித் தின்றார்கள். இப்போது நான்
சிறுமைப்படுகிறேனே. அவர்கள் ஒருவரும் எனக்கு ஒரு
துளிதண்ணீர் முதலாய்க் கொடுத்து சகாயம் செய்யக் காணே
னே என்று நீ நினைக்கும்போது, அப்பா, உன் கன்னத்தின்
வழியாய் எவ்வளவு கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகி ஓடாது. ஆத
லால் இதை நீ நினைத்துக்கொண்டு, மனுஷருடைய தயாளத்
தின் மேல் நம்பிக்கை வைக்காதே.

காற்று திரும்புகிறதுபோல் மனுஷருடைய தயவும்
திரும்புகிறது. இன்றைக்கு அமர்ந்து மெதுவாயிருக்கிற
காளைக்கு எழும்பி உக்கிரமாய் வீசும். இன்றைக்குச் சிநேகி
தனாயிருப்பவன் நாளைக்குச் சத்துரு ஆவான். தாவீதின்
மேல் துவக்கத்திலே அன்புவைத்திருந்த சவுல் இராசாவின்
மனது பிறகு வேறுபட்டுப்போய், அவனைக் கொல்ல வேண்
டும் என்று இருக்க இல்லையா? யூதா இயேசுவைக் காட்டிக்
கொடுக்க வந்தபோது, பிரதான ஆசாரியர் அவன் பேரில் எவ்
வளவு சந்தோஷப்பட்டார்கள். ஆனால் அவன் தன் துரோகத்
தை அறிந்து மனஸ்தாபப்பட்டபோது, அவனுக்கு வந்த வியா
குலத்துக்கு ஆறுதலான ஒரு வார்த்தையாகிலும் சொல்லா
மலும், முழுதும் அசட்டைபண்ணி: எங்களுக்கு என்ன,
நீயே பார் என்றார்கள். உலகம் செய்கிறது இதுவே. நீ வகை
யோடு இருந்தால், அது உன் கிட்ட வாங்கி அநுபவிக்க
நினைத்து, அந்த வேளையிலே உன்னை மகா நேசிக்கப்பட்டவ
னும் உத்தமனுமாக எண்ணுகிறது. இல்லாமை உன் வீட்டு
வாசலில் வந்த உடனே, நீ உன் காயந்தத்தைச் சொல்லிக்
கொள்ளப்போனால்: எனக்கு என்ன, நீயே பார் என்கிற
சொல்லாலே உன்னை ஆறுதல் செய்யும். நான் எ.. மட்
டிலே அதை நன்றாய் அறிந்திருக்கிறேன். நான் நன்றாய்
இருந்த காளிலே அடிக்கடி சந்தோஷமாய் விருந்து
ண்டபோது, என்னிடத்தில் வந்து தின்று குடித்தவர்கள்
பிறகு சிறுமைப்பட்டு மனமடிவான காலத்தில் என்னைப் பரி
காசம் பண்ணி, அழுகையோடே போகவிட்டார்களே. ஆகை
யால் மனுஷர் தயவின் மேல் என் நம்பிக்கையை வைக்காமல்,
என் பராபரனுடைய கிருபை ஒன்றுக்காக மாத்திரம் கவலைப்
படுவேன். அது எனக்கு ஒருக்காலும் வஞ்சனை பண்ணுவ
தில்லை என்று நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறேன்.

௫௫. தியானம்.

அமர்ந்த சித்தத்தைப் பற்றியது.

கர்த்தருடைய சித்தத்தின் படி ஆகக் கடவது.

பராபரனுக்குச் சித்தம் இல்லாதது என் இரட்சிப்புக்கான
தல்ல என்று கிறிஸ்தவன் சொல்லுகிறான். உலகத்தாரோ
என் சித்தப்படி ஆக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான். இவர்
களுக்குத் தங்கள் மனதின்படி நடக்காவிட்டால் எத்தனை
கஸ்தியாயிருக்கிறது, எவ்வளவாய்க் கோபித்துக்கொண்டு,
எத்தனை கூக்குரல் இடுகிறார்கள்! மனுஷனுக்குச் சுயசித்தம்
போல் அருமையானது ஒன்றும் இல்லை, அதை விட்டுவிடு
வதுபோல வருத்தமானதும் ஒன்றும் இல்லை. என்றாலும்
.... மகா பெரிய தீமையும், நமக்குள்ளே இருக்கிற சகல
தீமைக்கும் வேருமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் சுய சித்தப்படி
நடக்கிறவன் தேவ சித்தத்துக்கு விரோதமாய் நடக்கிறான்
என்பதற்குச் சந்தேகம் என்ன? நெருப்பும் தண்ணீரும்
போல் பராபரனுடைய சித்தமும் மனிதனின் சுய சித்தமும்
ஒன்றுக்கொன்று விரோதம். பராபரனுடைய சித்தம் ஆக
வேண்டும் என்றால், நம்முடைய சுய சித்தம் மடிந்துபோக
வேண்டும். பராபரனுக்கு விரோதமாய் யுத்தம் பண்ணுகிற
வன் எந்த நன்மையைச் செய்யக் கூடும்? கிறிஸ்தவனே,
உனக்கு இச்சையானதைச் செய்யப் பழகாதே. உன் சித்தத்
துக்கு விரோதமானதையே செய்யப் பழகு. ஏனெனில் உன்
சுய சித்தம் நலம்போல் தோன்றினாலும், அது ஒருக்காலும்
நல்லதல்ல. உன்னுடைய சித்தம் நலமாயிருந்தால், என்னு
டைய சித்தம் அல்ல, உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவ
தாக என்று தினந்தோறும் கர்த்தருடைய செபத்திலே நாம்
சொல்ல அவசரம் இல்லையே. மத். ௬, ௰. லூத்தர் சாஸ்திரி
யார்: ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் சுய சித்தத்துக்கு மேலான வே
றொரு சித்தத்துக்குத் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்திப் பழக வேண்டி
யது. அவன் தனக்குள்ளே ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான
இரண்டு சித்தம் இராமல் ஒரே சித்தம் இருக்கிறதென்று கண்
டால், அவன் அதை மகா மோசத்திலிருப்பதாக எண்ண
வேண்டும். ஆகையால் அவன் தன் சுய சித்தத்தை விரோதிக்
கும் மேலான சித்தத்திற்குத் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்தி பழக
வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். யாதாமொருவன் உன்னை
வருத்தப்படுத்தி உன்னை மோசம் போக்கினால், அது நியாயம்
என்று பட்டு உத்தரி. ஏனென்றால் உன்னை வருத்தப்படுத்து
கிறவன் அதிகாரியத்தில் உனக்கு அநியாயம் செய்தாலும், நீ

அதைப்பட்டு உத்தரிக்கிறது பராபரனுக்கு முன்பாக நியாயமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் உனக்கு உண்டானது எல்லாம் பராபரனுடையது. அவர் அதைப் பொல்லாதவனைக் கொண்டாகிலும் நல்லவனைக் கொண்டாகிலும் உன் கையிலிருந்து வாங்கினால், நீ அதற்கு எதிர்த்து நின்று, நான் அதை உத்தரிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லாமல் மனஞ் சகித்து, கர்த்தருடைய சித்தம் ஆகக்கடவது என்று சொல்லு. நீ யாதொரு நற்கருமத்தைச் செய்யத் துவக்கி, அதற்குத் தடையைக் கண்ட தருணத்தில், அதினால் வருத்தம் அடைந்து, பிசாசும் உலகத்தின் மக்கள் எல்லாரும் விரோதம் ஆனாலும், நான் பிடித்ததை விடேன், அப்படியே செய்வேன் என்று சொல்லாமல் மனஞ் சகித்து: என் பராபரனே, அடியேன் இதை நன்மை என்று நினைத்தேன், இது அப்படி நடக்கக் கூடாதானால், உம்முடைய சித்தத்தின் படி ஆகக்கடவது, நானும் அதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லு. உன் சித்தம் நலமாயிருந்தாலும் பராபரனுடைய சித்தம் அதிலும் நலமாயிருக்கிறது என்கிறதற்குச் சந்தேகம் இல்லையே. உன்னுடைய நல்ல சித்தத்தைப் பராபரன் தடைப்படுத்தினால், அதை அதிக நலமாக்கவே அப்படிச் செய்கிறார் என்று நினை. ஏனென்றால் உன் சித்தம் தேவ சித்தத்தோடு ஒத்து வந்தால், அது மிகவும் நலமாயிருக்கிறது. அப்போது நீ சகிப்புள்ளவனும் யாதொன்றிலும் தளம்பப்படாமல், சுய சித்தத்தை வெறுத்து, பராபரனுடைய சித்தத்துக்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறவனும் ஆவாய். உலகத்தின் மக்களோ: இது அடிமைத்தன சித்தம், பராபரன் என்னை என் சுயாதீன சித்தமுள்ளவனாகப் படைத்தார் என்கிறார்கள். சிநேகிதா, நீ உன்னைத் தானே கண்ணியிலே மாட்டிக்கொள்ளாதே. பராபரன் சுயாதீன சித்தத்தை உனக்குக் கொடுத்தது என்னத்துக்கு? நீ அதை விடுதலையை எடுத்து உனக்கு அடிமையாகக் கொள்ளவோ? நீ அதை உன் மனதுபோல நடத்தினால், இனி அது தன்னில் தானே சுயாதீன சித்தமாய் இராமல், உன் சொந்த சித்தமாகிறது. இப்படிப்பட்ட சுய சித்தம் பராபரனால் வராமல், பிசாசினாலும் பழைய ஆதாமாலும் வருகிறது. இவர்களுக்குப் பராபரன் விடுதலையான சித்தத்தைக் கொடுத்தார். இவர்களோ அதைத் தங்கள் சுய சித்தமாக்கிக் கொண்டார்கள். விடுதலையான சித்தம் என்னவென்றால், தன் சித்தத்தின்படி ஒன்றும் ஆக வேண்டும் என்று இராமல், பராபரனுடைய சித்தத்தை மாத்திரம் நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டு, அவரை அன்றி வேறொன்றையும் ஒட்டிக்கொள்ளாமல் இருக்கிறது தானே. அன்பா, பராபரனுடைய கிருபையால் விடுதலை பெற்றவனாய்ப் பராபரனு

டைய சித்தத்தோடே மாத்திரம் முழுதும் ஒட்டிக்கொண்டு, நல்லது என்று ஆசைப்படாமலும் பொல்லாததென்று பயப்படாமலும், கனத்தையும் கனவீனத்தையும் ஒன்றாய்ப் பாவித்து, எனக்கு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நான் செத்தாலும் பிழைத்தாலும் பராபரனுடைய சித்தம் அப்படி இருக்கிறது, அதுவே என் மனதுக்குத் திருப்தி என்று இருக்கிறேன். ஏழைப்பூச்சியாகிய அடியேனுக்கு அவர் செய்கிறதெல்லாம் நன்மை என்று மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அவர் ஒருக்காலும் தப்பிப் போகிறவரல்ல. அவருடைய நாமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம்.

௫௬. தியானம்.

சிநேகத்தின் கோபத்தைப் பற்றியது.

கெட்ட பிரம்பே போ.

கோபம் ஆயின பிறகு, சிநேகம் இப்படிச் சொல்லுகிறது. தகப்பன் பிள்ளையைத் தண்டித்த உடனே மறுபடியும் பட்சமாகத் தன் கிட்ட அழைத்து வைத்துக்கொண்டு, நல்ல வார்த்தை சொல்லி, பிரம்போடே கோபித்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரம்பு அடித்ததுபோல் அதைத் தண்டிக்காமல் அதைக் காலிலே போட்டு மிதித்து, அதன் பின்பு அந்தத் தண்டனை உனக்கு மெத்த நன்மையானதென்றும், நான் எந்தக் கோபத்தினாலே அப்படிச் செய்தேன் என்றும், கோபத்தினாலே அப்படிச் செய்யாமல் பட்சத்தினாலே அப்படிச் செய்தேனென்றும் தெரியப்படச் சொல்லி, தன் பட்சத்துக்கு அடையாளமாக ஒரு காசை அல்லது ஒரு பழத்தை பிள்ளையின் கையில் கொடுத்து, அது பிரம்பை மறந்து, மறுபடியும் பிதாவிடமாய் தன்னைத் தாவப்பண்ணுகிறான். இப்படியே பராபரனும் தம்முடைய பிள்ளைகளைத் தண்டித்த பிறகு செய்கிறார். சகரியா தீர்க்கதரிசியோடே பேசின தேவதூதன் என்ன சொன்னார்? "நீ கூற வேண்டியதாவது: சேனைகளுடைய கர்த்தர் உரைக்கிறதேதென்றால், நாம் எருசலேமுக்காகவும் சீயோனுக்காகவும் மகா வைராக்கியம் அடைந்தோம். சுகமாயிருக்கிற ஜாதிகளுக்கு விரோதமாக நாம் மகா கடுமையாகக் கோபமாயிருக்கிறோம். ஏனெனில் நாம் கொஞ்சங் கடுங்கோபமாயிருக்கையில் இவர்கள் கேட்டுக்கு உதவியாயிருந்தார்கள். ஆகையால் நாம் மன உருக்கத்தோடே எருசலேமண்டைக்குத் திரும்பினோம் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நம்

முடைய வீடு அதிலே கட்டப்படும். இன்னம் நம்முடைய பட்டணங்கள் நன்மையினாலே பரம்பிப்போகும். இன்னம் கர்த்தர் சீயோனைத் தேற்றரவு பண்ணுவார். இன்னம் எருசலேமைத் தெரிந்துகொள்ளுவார் என்கிறதைச் சேனைகளுடைய கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று பின்னையும் கூறு என்றார்.'' சகரியா க, யிசு-யிஎ. இங்கே கர்த்தர் தமது தண்டனையை எப்படி பரிகரிக்கிறார்? அஞ்ஞானிகளைத் தமது கோபத்தின் பிரம்பாகப் பாவித்து, தமது சனங்களுக்கு வந்த துன்பத்தை எல்லாம் அவர்கள் மேல் சாத்தி, அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு, தமது சனத்துக்கு மதுரமான வாக்குத்தத்தங்களைச் சொல்லி, எத்தனை நயப்புக் காட்டித் தம்மண்டையில் சேர்த்து, அவர்கள் கண்ணீரை அதினால் துடைக்கிறார். பராபரனுடைய கோபம் சத்துராதியின் கோபமாயிராமல், பட்சமுள்ள தகப்பனுடைய கோபமாயிருக்கிறது. ஒருவரை ஒருவர் உற்சாகமாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்களுடைய கோபம் அவர்களுடைய சிநேகத்தை அனலாக்கிப் புதுப்பிக்கிறதுபோல பராபரனுடைய கோபமும் இருக்கிறது. தெரெந்தியுஸ் என்கிற அஞ்ஞானி இதைப்பற்றி: சிநேகத்தின் கோபம் சிநேகத்தின் புதிதாக்குதலாயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறான். பட்சம் கோபித்துக்கொண்டால், ஒரு சேதமும் பண்ணாது. ஆனால் பகையும் வர்மமும் கோபித்துக்கொண்டால், எல்லாவற்றையும் கெடுத்துப்போடுகிறது. சிநேகத்தின் கோபம் தான் பகைக்கிற தீமையை நீக்கிவிட்டு, தான் சிநேகிக்கிற நன்மையைப் பலப்படுத்தி, தான் சிநேகிக்கிறவனைக் காப்பாற்றப் பார்க்கிறது. அது போல் ஒரு தகப்பன் தன் பிள்ளையின் துர்க்குணங்களை நீக்கிப்போட அவனைப் பிரம்பினால் அடித்து காப்பாற்றப் பார்க்கிறான். பகையின் கோபமோ தீமையோடே நன்மையையும், பாவத்தோடே மனிதனையும் நாசம் பண்ணப்பார்க்கிறது.

ஒருக்காலும் கோபித்துக்கொள்ளாத சிநேகம் கெட்ட சிநேகம். அது உன்னைச் சிநேகிக்காமல் தன்னைச் சிநேகிக்கிறது. அது உன் இரட்சிப்பைத் தேடாமல் உன் கேட்டை விரும்புகிறது. தன் பிள்ளையினிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் துர்க்குணங்களுக்காக ஒருக்காலும் கோபித்துக்கொள்ளாத தாய் தகப்பன்மார் அந்தப் பிள்ளையைச் சிநேகிக்கிறார்கள் என்று நீ நினைக்கிறாயோ? நிச்சயமாகவே உன்னிடத்திலே கண்ட தப்பிதங்களுக்காக ஒருக்காலும் உன்னைக் கடிந்துகொள்ளாதவன் உன் சிநேகிதன் அல்ல. உன் சிநேகிதன் உன் பாவத்துக்காக உன்னைக் கோபித்தால், அதைப் பகை என்று ஒருக்காலும் சொல்லாதே. அது சுத்த சிநேகமே அன்றி வேறல்ல. பகை விஷம் நிறைந்த கோப முகத்தோடும், சிநேகம் குளிர்ந்த கரிசனை முகத்தோடும் இருந்து கோபிக்கிறது. கோபத்துக்கு ஏதுவான காரணம் அற்றுப்போனபிறகும், பகை இன்னம் தன் கோபத்தை விடாது. சிநேகிக்கிறவனோ தனக்கு ஏற்காத பொல்லாப்பு நீங்கின உடனே கோபத்தை நிறுத்திப்போடுகிறான். பின்பு அவன் தன்னிலே பற்றின கோபத்தின் நிமித்தம் தன்னோடே தானே கோபித்துக்கொண்டு, தான் கடிந்துகொண்டதற்காகத் தன்னைத் தானே கடிந்துகொள்ளுகிறான். அப்போது தான், கெட்ட பிரம்பே போ என்கிற சொல் கேட்கப்படுகிறது. அதினால் பிறனிடத்திலே பிரதி சிநேகம் உண்டாகவும், அது தன் நன்மைக்கென்று மாத்திரம் உணர்ந்துகொண்டு அதிகத் தனதாகத் தன்னை எண்ணவும் இப்படிச் செய்கிறான். என் சிநேகிதா, உன் ஈடேற்றத்துக்கு ஏற்றவிதமாய் உன்னைச் சிநேகிப்பேன். ஆகையால் நான் உன் ஈடேற்றத்துக்குத் தடையானயாதொரு காரியங்களை உன்னிடத்திலே கண்டு அதின் நிமித்தம் கோபித்துக்கொண்டால், அதைப் பொல்லாப்பாய் நினையாதே. அது உனக்கு நன்மையாகச் செய்யப்படுகிறது. நீயும் உன்னை முழுமனதோடு சிநேகிக்கிறதானால் அந்தப்படியே செய்.

ஏழா. தியானம்.

எழுப்புதலான பிரசங்கத்தைப் பற்றியது.

இருதயத்தில் இருந்து புறப்படுகிறது இருதயத்தில் விழுகிறது.

இப்ப வசனத்தைப் போதிக்கும் ஊழியத்தைப் பெற்றிருக்கிற எனக்கும் உனக்கும் அடுத்தது. நான் பண்ணுகிற பிரசங்கம் மனுஷருடைய இருதயத்திலே தைக்கவில்லையே என்று நீ முறையிடுகிறாய். அது உன் இருதயத்திலே இருந்து புறப்படுகிறதோ என்று உன்னைக் கேட்கிறேன். இருதயத்திலே இருந்து புறப்படாதது இருதயத்திலேயும் படாது. நீ சொல்லுகிற உபதேசம் நிச்சயமானதை ஆசிக்கிறது. நீ சொல்லுகிற உபதேசத்தின் பலனை அநுபோகத்திலே கண்டறிந்த நிச்சயம் உன் இருதயத்தில் இல்லாவிட்டால், உன் உபதேசத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்குள்ளே அந்த நிச்சயம் உண்டாயிருக்கும் என்று நீ நம்பக் கூடுகிறதெப்படி. நீ உன் உபதேசத்தைக் கேட்கிறவர்களிடத்திலே அது பலன் செய்யவில்லை என்று அவர்கள் பேரில் குற்றஞ் சாட்டுமுன், அது உன் குற்றம் என்பதைப்பற்றி நிச்சயித்திருக்க வேணும். நீ விசுவாசத்தினாலும் இருதயத்தின் உணர்வினாலும் பிரசங்கிக்கா

மல் ஒரு பிள்ளையைப்போலும் தூக்கத்திலே பேசுகிறவன் போலும் பிரசங்கம் பண்ணினால், 'உன்னுடைய உபதேசத்தைக் கேட்கிறவர்களின் அவிசுவாசத்துக்கு அவர்கள் எப்படி குற்றவாளிகளோ அப்படியே நீயும் குற்றவாளி என்கிறதை நம்பு. கிறிஸ்துவானவர் நீக்கோதேமோடு: நாங்கள் அறிந்திருக்கிறதைச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் எங்கள் சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளீர்களென்று சொன்னார்: யோவா. ௩, ௰௧. இதினால் அவர் திட்டமாய்த் தெரியக்கொடுக்கிறது என்னவென்றால், வசனத்தை அறியாதவர்களும், அதின் பெலனை ருசியாதவர்களும் பிரசங்கம் பண்ணினால், அதைக் கேட்கிறவர்கள் வசனத்தைப் புறக்கணித்துத் தள்ளுகிறதற்குச் சிறிது முகாந்தரம் இருக்கும் என்று காண்பிக்கிறார்.

போதகர் சபைக்குப் பால் கொடுக்கிற தாதிமார்போலே இருக்கிறார்கள். தங்களிலிருந்து புறப்படுகிற பால் தித்திப்பும் சுகம் கொடுக்கிறதுமாயிருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களே முந்தி அந்த தேவவசன சாப்பாட்டை ருசித்துப் பார்த்து, மென்று உட்கொண்டு, சீரணமாக்கித் தங்கள் சீவ பெலனுக்க வேண்டியது. தேனீயானது தானே முந்தி தேனைக் குடித்து பிறகு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறதுபோலே அவர்கள் இருக்க வேண்டும். ஆ எத்தனை பேர் தனினைக் கொண்டு வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சி தனக்குத்தானே தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து கிடக்கிற வாய்க்காலுக்குச் சமானமாயிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் காற்றினால் அசைக்கப்படாதிருந்தால் அதில் மிதக்கிற கப்பல் காற்றினால் அசைக்கப்பட்டு ஓடுமா? அன்பு நிறைந்த இருதயத்திலிருந்து புறப்படுகிற சொல்லானது அற்ப மனிதனுடைய வாயிலிருந்து புறப்பட்டாலும், அது இருதயத்திலே அழுந்தத் தைத்து பெலன் செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட மனிதனின் மௌனங் கூட ஒரு பெலனை உண்டு பண்ணாமல் போகாது. ஒரிகெனேஸ் என்பவர் தன் விழுந்தலுக்குப்பின்: நீ என்னுடைய உடன்படிக்கையை உன் வாயில் வைக்க உனக்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது (சங்கீ. ௫௰, ௰௬) என்கிற வாக்கியத்தைப் பிரசங்க வாக்கியமாக எடுத்துச் சபைக்கு வாசித்தபோது, அவர் விட்ட கண்ணீரினாலே அப்புறம் பேசக் கூடாதிருக்க சபை எல்லாம் அவரோடு கூட அழுதுவிட்டது. ஆகையால் போதகருடைய இருதயம் பேசிற்றானால், ஆ, அவர்கள் பிரசங்கம் எத்தனை பலனாயிருக்க மாட்டாது!

இப்போதும் நான் சிறப்பாக அல்ல, எழுப்புதலாகப் பிரசங்கிக்கப் பார்ப்பேன். காதுக்கு இனிமையாக அல்ல, இருதயத்திலே தைக்கும்படியாய்ப் பிரசங்கிக்கப் பிரயாசப்

படுவேன். இதை நான் முந்தி என்னிடத்திலே தொடங்குவேன். எனக்கு எழுப்புதலாயிராதது மற்றவர்களுக்கு எழுப்புதலாயிருப்பதெப்படி? என் தியானிப்பின் அறையிலே என் பிரசங்கம் முந்த என்னைக் கண்ணீர் சொரியச் செய்தால், அது பின்னே சபையாரைத் திரளான கண்ணீர் சொரியச் செய்கிறதையும் நான் பலமுறையும் கண்டிருக்கிறேன். ஆ என் பராபரனே, உமது கிருபையின் காற்றானது முந்த எங்கள் மேல் வீசவும், பிறகு அது எங்களால் மற்றவர்கள் மேலும் பெலனாய் வீசவும் செய்தருளும். அப்போது உமது சம்பாரப்பாத்திகள் வாசனை தரும். உன்னதப்பாட்டு ௪, ௨.

௫௮. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களுடைய வளர்த்தியைப் பற்றியது.

வயது ஏற ஏற குளிர் அதிகரிக்கிறது.

தாவீது இராசா எழுபது வயதானபோது, வஸ்திரங்களி
னால் அவனை மூடினாலும் அவனுக்கு அனல் கண்டதில்லை.
விளக்குக்கு எண்ணெயும், நெருப்புக்கு விறகும் இல்லாவிட்
டால், அது அவிந்துபோகுமே. சாப்பாட்டின் மேலுள்ள
பசிதீபனம் குறைய குறைய சீவனின் பலம் வரவரக் குறை
கிறதென்று அறியலாம். விருத்தாப்பியம் சீவனின் மழை
காலம் போலிருக்கிறது. மழைகாலத்திலே மிகவும் குளிரா
யிருக்கிறது. மழைகாலத்திலே விழுட மழைத்துளி குளிரி
னாலே வெண்பனிக் கட்டியாய் உறைந்து போகிறதுபோல,
கிழவருக்கு விருத்தாப்பியத்திலே உறைந்துபோகிறது.
வயது ஏற ஏற பெலனுங் குறைகிறது. சரீரம் பூரண
மான வளர்த்தியை அடையும் வரையில், அதின் பெலனதி
கரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதை அடைந்த பிற்பாடு, மறு
படியும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. மலைமேல் ஏறித்
தீர்ந்த பின்பு மலைவிட்டு இறங்கத் தொடங்குகிறதுண்டு.
விருத்தாப்பியமானது நமது சீவனின் பள்ளத்தாக்காயிருக்
கிறது. அதிலே நமது சரீரத்தின் பெலவீனங்கள் எல்லாம்
வெளியாகிறது. நமது அந்திய காலம் சீவனுக்கு அடிவண்டலாயிருக்கிறது. அது எப்போதும் அடியிலே படிந்திருக்கி
றது. இதைப்பற்றி பிரசங்கியார்: தீங்கு நாட்கள் வராததற்கு
முன்னும், எனக்குப் பிரியமானவைகளல்ல என்று நீ சொல்
லும் வருஷங்கள் சேராததற்கு முன்னும், சூரியனும் வெளிச்ச
மும் சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் அந்தகாரப்படாததற்கு

முன்னும், மேகங்கள் மழைக்குப் பிறகு திரும்பத்திரும்ப வாராததற்கு முன்னும், நீ உன் சிருஷ்டிகரை உன் வாலிபத்தின் நாட்களில் நினை. ஏனெனில் அப்போது வீட்டுக் காவலாளிகள் தள்ளாடி, பலசாலிகள் கூனிப்போய், எந்திரக்கற்கள் கொஞ்சமானதினாலே ஓய்ந்து, பலகணிகளால் பார்க்கிறவைகள் இருண்டுபோகும் என்கிறார். பிரசங்கி ௰௨, ௩–௫. ஆகையால் என் இருதயமே, நீ உன் தேவபத்தியை விருத்தாப்பியம் மட்டுந் தாமதப்படுத்தி வைக்காதே. அந்த வேளையிலே எல்லாம் குளிர்ந்து தளர்ந்து செத்ததாய்ப்போம். தேவபத்தியும் அப்படியே போம்.

ஆ, நம்முடைய கிறிஸ்தமான சீவனம் எத்தனை பாதாபப்படத்தக்க விதமாய்க் கிடக்கிறது! வயது ஏற ஏற குளிர்ச்சி அதிகரிக்கிறது, பெல ஈனமும் அதிகரிக்கிறது என்று நாமும் முறையிட வேண்டியதாயிருக்கிறதே. ஞான பெலத்திலே வர்த்திக்க வேண்டிய நாம், நாளுக்கு நாள் குறைந்து போகிறோம். நற்கிரியையிலே அதிகரிக்க முயல வேண்டிய நாம், அசந்து போகிறோம். அடிக்கடி பிள்ளைகள் கிழவர்களுக்கு இது விஷயத்தில் முந்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இதை அநேகருக்கு வெட்கம் வரச் சொல்லுகிறேன்.

சீவ ஓட்டம் அதிகரிக்க நமது வைராக்கியமும் அதிகரிக்கும் என்பது கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு ஏற்றது. ஓட்டத்திலே சூடு வர்த்திக்கிறது. வயது அதிகரிக்க நமது பெலமும் அதிகரிக்கும் என்பது நமக்கு அடுத்தது. குறைதல் அல்ல வளர்தலும், பின்னிடுதல் அல்ல முன்னிடுதலும் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு உரியது. ஒரு மரம் எப்போதும் வளர வேண்டும். நாம் கர்த்தருடைய வீட்டிலே நாட்டப்பட்டு, பராபரனுடைய முற்றங்களிலே செழித்திருக்கிற மரங்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளரவேண்டும். ௨ பேது. ௩, ௰௮. பழைய மனிதனைக் களைந்து போட்டு, புதிய மனிதனைத் தரித்துக்கொண்டு, கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்த்தியின் அளவாய்த் தேறின புருஷராக வேண்டும். எபேசி. ௪, ௰௩. இந்த மரண சரீரத்திலே நான் இருக்கும் மட்டும் முற்றுந் தேறினவனாகக் கூடாது என்று அறிந்திருக்கிறேன். ஆகிலும் அதை எப்படியும் பிடித்துக்கொள்ள அதைப் பின்தொடருகிறேன். பிலிப். ௩, ௰௨. நான் இன்னம் பெற்றிராததைப் பராபரனுடைய கிருபையினால் பெற்றுக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுவேன். பராபரன் நமது இருதயத்தின் விருப்பத்தை நமது செயலாகப் பாவித்துக்கொள்ளுவார். இதமியமாய் மனதையும் செய்கையையும் என்னில்

உண்டாக்கும் படிக்குப் பராபரனை நோக்கிப் பெருமூச்சு விடுகிறேன். பிலிப். ௨, ௰௩.

௱௫௧. இயாளம்.

விசுவாசம் சிநேகம் என்பவைகளின் இலட்சணத்தைப் பற்றியது.

ஒன்றும் பொது அல்ல. எல்லாம் பொது.

ஒவ்வொருவனும் ஏதாகிலும் ஒரு பொருள் தனக்குச் சொந்தமாயிருக்க வேண்டுமென்று ஆசிக்கிறான். எளிவனையார் கிலும், தனிவனை நன்று என்கிறார்கள். ஆகிலும் நமக்கு இருக்கிறதில் ஒன்றும் நமக்குச் சொந்தமாயிராமல், எல்லாம் பராபரனுடையதாயிருக்கிறதே. நாம் உக்கிராணக்காரர், அவர் எசமான். நமக்குச் சொந்தமாயிருக்கக் கூடுவதும் இருக்க வேண்டியதுமான தேவ கிருபையையும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான இரட்சிப்பையும் அலட்சியம் பண்ணுகிறோம். ஆனால் நமக்குச் சொந்தமாயிராத லோகப்பொருளை நமக்குச் சொந்தமாக எண்ணிக் கைவசப்படுத்திக்கொள்ளப் பார்க்கிறோம். இப்படிச் செய்கிறதற்குக் காரணம் என்ன? நாம் நல்ல கிறிஸ்தவர்களாயிராதது தான். விசுவாசம் கிறிஸ்தவனுக்குகிறது. சிநேகம் கிறிஸ்தவனைக் காட்டுகிறது.

யாவருக்கும் பொதுவென்று வேதவசனம் சொல்லுகிற பராபரனையும், அவருடைய கிருபையையும், கிறிஸ்துவையும், அவருடைய இரட்சிப்பையும், மோட்சத்தையும், அதின் பாக்கியத்தையும் விசுவாசம் சொந்தமாக்குகிறது. பராபரன் எல்லா விசுவாசிகளின் பராபரனாயிருக்கிறாரென்று வேதவசனம் சொல்லும்போது, விசுவாசம் தாவி விழுந்து, பராபரனைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கி: என் ஆண்டவரே, என் பராபரனே என்று தோமாவோடே சொல்லுகிறது (யோவா. ௨௰, ௨௮). பராபரன் தனக்குச் சொந்தமாயிருக்கிறது போல இந்த உலகத்தில் மற்றொருவருக்கும் அத்தனை சொந்தமாயிருக்கிறதில்லை என்று எண்ணுகிறது.—பாவிகளை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு லோகத்திலே வந்தார் (௧ தீமோ. ௧, ௰௫) என்று வேதவசனம் சொல்லும்போது, விசுவாசம் பவுலோடு கூடிக்கொண்டு: அவர் எனக்கு நீதியும் மீட்புமாகக் கப்பட்டார் என்றும் (௧ கொரி. ௧, ௩௰), அவர் என்னைச் சிநேகித்து, எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார் என்றும் சொல்லுகிறது. கலாத். ௨, ௨௰. அது தன்னைப்

பார்க்கிலும் பின் எவருக்கும் இயேசுவின் பாடுகள் அவ்வளவு ஆறுதலாயிருக்கமாட்டாது என்கிறதுபோல் பாவித்துக்கொள்ளுகிறது.—போராடுகிறவன் எல்லாம் கிரீடத்தைப் பெறுவான் என்று (க கொரி. கூ, உரு) வேதவசனம் சொல்லும்போது: நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் நீதியினுடைய கிரீடத்தை எனக்குக் கொடுப்பார் என்று (உ தீமோ. ச, அ) விசுவாசம் சொல்லி, அது தான்மாத்திரமே அன்றி வேறொருவரும் கரையேறுகிறதில்லை என்பதுபோல பாவிக்கிறது.

மறுபட்சத்தில் சிநேகமோ தனக்குச் சொந்தமானதை யாவருக்கும் பொதுவாக்குகிறது. மாயமற்ற சிநேகமுள்ள இடத்திலே: அது உன்னுடையது, இது என்னுடையது என்கிற வித்தியாசம் இல்லை. சிநேகம் தனக்கானதுகளைத் தேடாது. என்னுடையதெல்லாம் உன்னுடையது, உன்னுடையதெல்லாம் என்னுடையது என்று சிநேகம் சொல்லுகிறது. உன்பாடு என்பாடு, என் சந்தோஷம் உன் சந்தோஷம், உன் இக்கட்டு என் இக்கட்டு, என் அப்பம் உன் அப்பம் என்று இப்படியே ஒரே இருதயமும் ஒரே ஆத்துமமும் ஒரே லாபமும் ஒரே நஷ்டமுமாக எண்ணுகிறது. அப்படிப்பட்ட சிநேகம் (கூடுமானால்) தன் உடலை விட்டு இருதயத்தை எடுத்து பிறனுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும்.

பராபரன் சகல வஸ்துக்களையும் மனிதர் அநுபவிக்கும்படி உண்டாக்கியிருக்கிறார். பணக்காரனுக்கு மாத்திரமல்ல, பிச்சைக்காரனுக்குங் கூடத்தான். ஆகையால் ஒவ்வொரு வஸ்துவும் பணக்காரனுடைய பெட்டியிலே தூங்குமனதாய் இராமல், ஒவ்வொருவனுடைய அவசரத்திற்கும் உதவ மனதாயிருக்கிறது. சிநேகம முழுச் சிருஷ்டிப்பையும் போல் பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் தாமதியாது.

விசுவாசத்துக்கும் சிநேகத்துக்கும் எத்தனை வித்தியாசம் என்று பாருங்கள். விசுவாசம் வாங்குகிறதும் பத்திரம் பண்ணுகிறதுமாயிருக்கிறது. சிநேகம் கொடுக்கிறதும் தாராளமாய்ப் பங்கிடுகிறதுமாயிருக்கிறது. விசுவாசம் தனக்கானதுகளைத் தேடுகிறது. சிநேகம் பொதுவானதைத் தேடுகிறது.—நானும் பராபரனையும் அவருடைய கிருபையையும் அன்றி, மற்ற எதையும் எனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லேன். இவைகளை ஒரு பிசாசும் என்னை விட்டு எடுக்கக் கூடாது. அந்த நாற்றுக்குச் சேர்வைக்காரன் தனக்குக் கீழிருக்கிற சேவகருக்கு இந்த அதைக் கற்பிக்க அதிகாரம் பெற்றிருந்ததுபோல (மத். அ, கூ), நானும் லோகப் பொருட்கள் மேல் அதிகாரமுடையவனாய்: வராகனே, ரூபாயே,

பணமே, காசே, நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய்: பசியுள்ளவனுக்
குப் போசனத்தையும், தாகமுள்ளவனுக்குப் பானத்தையும்,
வியாதிக்காரனுக்கு ஔஷதத்தையும் வாங்கிக்கொடுங்கள்
என்று சொல்லுவேன். அவைகள் எனக்குச் சொந்தமாயிருந்
தும், அவைகளுக்கு நான் சொந்தமாகாமல், அவைகளை
எனக்கு ஊழியக்காரராக்கி, நான் அவைகளுக்கு எசமானா
யிருந்து அவைகளை அநுபவிப்பேன்.

௱கூ௰. தியானம்.

உத்தம ஆலோசனைக்காரரைப் பற்றியது.

ஆலோசனையற்றது மோசமுற்றது. மோசமானது நாசமானது.

நல்லோசனையைக் கேளாதவன் சாதாரணமாய்த் துன்மார்க்கன் ஆவான். ஆனால் நான் ஆரோடு ஆலோசனை பண்ணவேணுமென்று கேட்கிறாய். உன்னோடு தானே ஆலோசனை பண்ணாதே. சுய யோசனை சதியோசனை. உன் சதிகார இருதயத்தோடு ஆலோசனை பண்ணினால், அது உன்னைக் காட்டிக்கொடுக்கும். நீ உன்னோடு ஆலோசனை பண்ணினால், உன்னைப் பிராண சத்துருவோடு ஆலோசனை பண்ணுகிறாய். உன்னைப்போல கெட்ட சத்துரு உனக்கு வேறொருவரும் இல்லை. நீ உன்னோடு தானே ஆலோசனை பண்ணினால், நீ மகா லேசாய் ஏத்தப்படுவாய். மகா பெரிய எத்தன் உன் இருதயத்தில் நுழைந்திருக்கிறான். அவனவன் சுயமனதே ஆகாத ஆலோசனைக்காரரில் மூத்தது என்று கிறிசொஸ்தோமு சரியாய்ச் சொன்னார்.

உலகத்தை ஆலோசனைக்காரனாகத் தெரிந்து கொள்ளுகிறதுஞ் சரியல்ல. உலக ஆலோசனை கலக ஆலோசனை. அது அநேகரைக் கனமான தோஷங்களிலேயும் துன்மார்க்கங்களிலேயும் உட்படுத்திற்று. உலகத்தின் ஆலோசனையைக் கேட்கிறவன் கண் தெரியாதவனைத் தனக்கு வழிகாட்டியாகத் தெரிந்து கொண்டவனைப் போலிருக்கிறான். இருவரும் பள்ளத்தில் விழுவார்கள் அல்லவா? உலகம் வழிகாட்டாமல் வழிதப்பப் பண்ணுகிறது. நேரான வழியில் கொண்டுபோகாமல் மாறானவழியில் கொண்டுபோகிறது. ஒருவனும் உங்களை வீண் வார்த்தைகளினால் மோசம் போக்க வேண்டாம்; இவைகளினிமித்தமாக அவிசுவாசத்தின் பிள்ளைகள் மீதில் பராபரனுடைய கோபம் வரும். ஆகை

யால் அவர்களுக்குப் பங்காளிகள் ஆகாதிருங்கள். எபேசி. ௫, ௬. ௭.

கிறிஸ்தவனே, பராபரனை உனக்கு ஆலோசனைக்காரராகத் தெரிந்துகொள். தேவ ஆலோசனை சீவ ஆலோசனை. ஆசாபு என்கிறவர் பராபரனை நோக்கி: உம்முடைய யோசனையின்படி என்னை நடத்தி, கடைசியில் என்னை மகிமையில் ஏற்றுக்கொள்வீராக என்கிறார். சங்கீ. ௭௩, ௨௪. ஈன் ஆலோசனையையாவது உலகத்தின் ஆலோசனையையாவது நீ பின்பற்றினால், நிச்சயமாகவே அது வெட்கமாக முடியும். தேவ ஆலோசனையை நீ பின்பற்றினால், உன் செய்காரியங்கள் எல்லாம் மகிமையாய் முடியும். இம்மையிலே இல்லாவிட்டாலும் மறுமையிலே அப்படி ஆகும். தாவீது இராசா தேவ ஆலோசனையைக் கொண்டாடுகிறவனாய்: உம்முடைய சாட்சிகள் என் செல்வங்களும் என் ஆலோசனைக்காரருமாயிருக்கிறது என்கிறார். சங்கீ. ௱௰௯, ௨௪. பராபரனுடைய வசனத்திலே நாம் ஆச்சரியப்படத்தக்கதான வல்லமையுள்ள ஞானமும் அநேக காரியங்களில் விவேகமுள்ள ஆலோசனையும் நமக்குண்டு. அந்த வசனத்தில் எந்த நிலைமைக்கும் ஏற்ற ஆலோசனை அகப்படும். தேவ ஊழியருக்கு ஆலோசனை வேணுமானால், பரிசுத்த அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகளுடைய முன் மாதிரிகள் அதில் இருக்கிறது. இவர்கள் தங்கள் போதனையிலும், சீவியத்திலும் பாடுகளிலும் காண்பித்த மாதிரியைப் பின்பற்றலாம். லௌகீக அதிகாரிகள் இராசாக்களின் புஸ்தகத்திலும் விசேஷமாய்ச் சகல ஞானிகளின் போதகராகிய சாலொமோனின் வாக்கியங்களிலும் பிரயோசனமான ஞானத்தை மொண்டு எடுக்கலாம். இல்லறத்தார் ஒருவரும் படித்துத் தீராத வீட்டு ஞானங்கள் எல்லாம் சீராக்கின் ஆகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆ, அருமையான தேவவசனமானது சகல நல் ஆலோசனையும் அழிந்து உதவாமல் போகிற வேளையிலே எத்தனை பேருக்கு நல் ஆலோசனையைக் கொடுத்திருக்கிறது! தேவவசனம் பராபரனுடைய திருவாய். பராபரனுடைய வாக்கிலிருந்து புறப்படுகிறதெல்லாம் இரட்சிப்பும் ஞானமும் அல்லாமல் வேறுண்டோ?

ஆலோசனை பண்ணாமல் நான் ஒன்றையும் தொடங்கேன். ஏனென்றால் ஆலோசனையோடே தொடங்காதது மனஸ்தாபமாய் முடியும். நான் என்னை நம்பாததுபோல, என் ஆலோசனையையும் நம்பேன். உலக ஆலோசனையும் என்னைப் பாவத்துக்குக் காட்டிக் கொடுத்து, என்னைக் கேட்டுக்கு உள்ளாக்கும் என்பது நிச்சயம். நான் பராபரனைப் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர் எனக்கு உத்தம

ஆலோசனைக்காரர். நான் அடிக்கடி வெளிப்பிரவேசிக்கவும் உட்பிரவேசிக்கவும் அறியாதிருந்த சமயங்களில் என் காரியத்தை நன்மையாய் முடிக்கத்தக்கவிதமாய் அவர் என் இருதயத்திலே நல் ஆலோசனையைக் கொடுத்து வந்தார். இனிமேலும் அப்படியே செய்வார். நான் அவரை நம்பி இருக்கிறேன். அவர் என் பராபரன், அவர் என்னைக் காப்பார்.

௱௬௧. தியானம்.

தன்னைத்தானே மோசம்போக்குகிற உலகத்தைப் பற்றியது.

உலகம் மோசம்போக விரும்புகிறது.

[illegible]தவிர்க்க ஆரால் ஆகும். இந்த ஏய்ப்பு இம்மைக் [illegible] கடுத்த பொருள் அளவிலே மாத்திரம் நின்றாலும் ஒரு [illegible]போங்கு. ஆனால் பரதாபத்திலும் பரதாபமாயிருக்கிறது என்னவென்றால், உலகம் தன் சுய எத்துவாதத்தினால் தன் ஆத்தும ஈடேற்றத்தைப் போக்கடிக்கிறதுதான்.

[illegible] கர்த்தருடைய [illegible]த்தப் பிரசங்கிக்கிற ஒருவனை நீ தேடுகிறாய். பராபரனுடைய மகிமைக்காகப் பத்திவைராக்கியம் காண்பிக்கிறவனும், சத்தியத்தை உண்மையாய்ப் பேசுகிறவனும், மனுஷருடைய இரட்சிப்பைக் கருத்தோடே தேடுகிறவனுமான ஒருவன் உனக்குத் தென்படுவான். அவன் உனக்கு ஏற்றவனோ? நீயோ: அப்பா, அவன் ஆகாது, கர்த்தர் என்னை அவனுக்கு விலக்கமாகக் காக்கக் கடவார் என்கிறாய். அது எதினால் என்றால், அவன் மிகவும் கண்டிப்புக்காரனாயிருக்கிறான். அவன் பரிசேயனாகிய உனது ஓநாய்க் குணத்தை வெளியாக்கி, நீ போட்டிருக்கிற ஆட்டுத்தோலை உரிந்து போடுவான். நீயோ எப்படிப்பட்ட போதகனை விரும்புகிறாய்? ஆளுக்குத் தகுந்த கோலம் போட்டு, சனங்களோடு கண்டிப்பாய்ப் பேசாத நயவசனிப்புக்காரனாயிருந்து, பாவிகளோடும் கலந்து தின்று குடித்து, கடும்வட்டி வாங்கி, பொருள் சேர்த்து, உலகத்துக்கொத்த வேஷந்தரித்துக்கொண்டு செல்வாக்காயிருக்கிறது[illegible]ல்லாமல், மனச்சாட்சி என்கிற நாயை உசுப்பிவிட்டு, அது குலைக்காதபடிக்குச் சாதுவாய்ப் பிரசங்கம் பண்ணுகிறவனாய் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய். இப்படியிருக்க வேண்டுமா? சிநேகிதா, அப்படியானால் சத்தியத்துக்கு எங்கே போகிறது? சத்தியத்தைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை என்கிறாய். ஆனால் உன் இரட்

சிப்பின் காரியம் எப்படியாம்? அதைப்பற்றியும் எனக்குக் கவலையில்லை என்கிறாய். ஆ இது எத்தனை மோசம்! இது களுக்காக இரத்த கண்ணீர் விட வேண்டியது தான். எப்படியும் உலகம் தான் மோசம் போவதையே நாடுகிறது. அதைத் தவிர்க்க ஆரால் ஆகும்.

கூச்சப்படாமல் வாய் திறந்து சத்தியத்தை உண்மையாய்ப் பேசுகிற போதகன் தான் எனக்கு வேண்டும் என்கிறாய். நேசனே, அப்படியானால், உன் அக்கிரமத்தை உனக்குச் சொல்லிக் காட்டி, அதினாலே உனக்கு வெட்கம் வரப் பண்ணுகிற போதகனைப் பகைத்து, தூஷணித்து, துன்பப்படுத்தி, பட்டினி போடுகிறதென்ன? அதற்கு எதிரிடையாய்ப் பொய்யை உனக்குப் பிரசங்கித்து, உன் எல்லாப் பாவஅருவருப்பிலேயும் நின்று உன் பழைய ஆதாமை ஆற்றித்தேற்றி விடுகிறவனை உயர்த்தி, அவனுக்கு வெகுமானம் பண்ணுகிறாய் என்று நான் கேள்விப்படுகிறதேது? உலக நடபடிக்கை அப்படித்தான் இருக்கிறது. நன்மையைக் கருதி கர்த்தரின் மேல் வைக்கும் பக்திவைராக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறவனுக்குக் குடியிருக்க முதலாய் வீடு அகப்படுகிறதில்லை. அடிக்கடி அப்படிப்பட்டவனுக்குச் சாப்பாடு கிடைக்கிறதும் அரிதாகிறது. ஆகையால் பொய்ப்போதகர் [illegible], இதினால் உனக்குள்ளதைத் திருடிக்கொண்டு போகிறவர்கள் உன்னண்டைக்கு வர வேணும். அவர்கள் சொல்லுகிறது பொய்யாய்க் காணாமல் பசுமையான இரட்சிப்பின் வசனமாய்க் காணப்படுகிறதே. வேதசாஸ்திரியாகிய லூத்தர் என்கிறவர் இப்படிப்பட்டவர்களை, "உலகத்தை எல்லாம் பட்சித்து, அதற்குப் பலனை அதைத் தப்புவழியில் நடத்துகிற திருடரும் பொய்யரும்" என்று சொல்லுகிறார். இது நியாயந்தான். உனக்கு வர வேண்டியபலன் இது தான். நீ மோசம் போக விரும்புகிறாய். அதைத் தவிர்க்க ஆரால் ஆகும்.

௱௬௨. தியானம்.

ஆச்சரியமான தேவ உதவியினால் வரும் இரட்சிப்பைப் பற்றியது.

கண்ணி தெறித்தது, குருவி தப்பிற்று.

செயம், செயம்! பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! சத்துரு என் தொண்டையைப் பிடிக்கவந்தாலும், நான் இன்னம் பிழைத்திருக்கிறேன். ஈசாக்கின் கழுத்திலே கத்தி வைக்கப்

பட்டபோது, பராபரனும் கிட்ட சேர்ந்தார். "தண்டிக்கப் பட்டவர்களாகக் காணப்படும் கொலையுண்ணாதிருக்கிறோம்" என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறது நிசமே. ௨ கொரி. ௬, ௯. கெடுதிசெய்யும் எண்ணத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு சத்துரு கிட்டி வருகிற வேளையிலே பராபரன் அதைக் கண்டு: நிறுத்து, நீ நம்முடைய பிள்ளையைத் தண்டிக்கலாம், ஆனால் கொல்ல உனக்கு உத்தரம் இல்லை; அதற்கு நீ வயித்தியனாயிருக்கலாம், ஆனால் கொலைசெய்ய ஒண்ணாது என்கிறார்.

உலகம் கொலைபாதகச் சிந்தையினால் நிறைந்திருக்கிறது. ஒருவன் மற்றொருவன் பேரிலே எத்தனை வர்மமாயிருக்கிறான். கூடுமானால் அவனை உயிரோடும் விழுங்கிப்போடுவான். அல்லது, வானத்திலே இருந்து தண்ணீரையும் நெருப்பையும் மற்றும் வாதைகளையும் அவன் மேல் விழப்பண்ணுவான். ஆனால் உலகம் பொல்லாப்பு செய்ய அவ்வளவு வர்மமாயிருந்தாலும், பராபரன் இரட்சிக்க அதிக வல்லமையுண்டவராயிருக்கிறார். அவர் ஆதிமுதற்கொண்டு இந்நாள் வரைக்கும் தமது சபைக்கு விரோதமாய் எழும்பின சத்துருக்களை எல்லாம் எத்தனை அதிசயமாய் அழித்து, கண்ணிக்குத் தப்பி ஓடின குருவிபோல் அநேக ஆபத்துகளிலிருக்கும் தமது சிறு கூட்டத்தை எப்படிக் காப்பாற்றி வருகிறார்! சிவந்த சமுத்திரத்திலே அகப்பட்டுக்கொண்ட இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு உண்டான இரட்சிப்பு எவ்வளவு ஆச்சரியம்! எருசலேம் பட்டணம் அசூரியரால் முற்றிகை போடப்பட்டபோது, ஒரு அம்பு முதலாய் அதில் விழாதபடி அது ஆச்சரியமாய்த் தற்காக்கப்பட்டது. ஏசாயா ௩௭. எலிசா தீர்க்கதரிசி சூரியர் கையிலிருந்து எவ்வளவு ஆச்சரியமாய் விடுவிக்கப்பட்டார்! ௨ இராசா ௬. பவுல் அப்போஸ்தலன் தன்னைக் கொன்று போட சத்தியம் பண்ணிக்கொண்ட யூதர் கையிலிருந்து எவ்வளவு ஆச்சரியமாய் விடுவிக்கப்பட்டார்! அப்போ. ௨௩. காவலில் அகப்பட்ட பேதுருவுக்கு எத்தனை ஆச்சரியமான இரட்சிப்பு கிடைத்தது! அப்போஸ். ௰௨, ௬. தியோகிளேத்சியான் இராயனும் மாக்ஸிமீன் என்னும் இராயனும் கிறிஸ்தவர்களை அதம் பண்ணிப்போட ஆணையிட்டுக்கொண்டார்களே. அது எப்படி முடிந்தது. ஒருவன் தன்னைத்தானே குத்திக்கொண்டு, மற்றவன் தூக்குண்டுபோனானே. என் மனமே, இதினாலே நீ உன்னைத் தேற்றிக்கொள். சத்துரு தன் கண்ணியைக் குத்திவைத்திருக்கிறான். அவனுடைய கொலைபாதகக் கிரியை உனக்குத் தெரியாதபடியால், நீ தாராளமாய் உன் காலை அதிலே வைக்கிறாய். அப்போது அவன்: இதோ,

மாட்டிக்கொண்டான், குருவி அகப்பட்டுக்கொண்டது என்று ஆண்மைகொண்டு கூப்பிடுகிறான். ஆனால் பரமண்டலத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர் அவர்களை நகைக்கிறார். ஏனென்றால் கண்ணி சுருங்கிச் சிக்கிக்கொள்ளும் முன், குருவி தப்பிப்போயிற்று. பராபரன் உண்மையுள்ளவர். ௧ கொரிந். ௰, ௰௩. ஆ எல்லாத் துன்பத்திலிருந்தும் கிருபையாய்த் தப்புவிக்கிறார். அடிக்கடி சத்துரு தான் வைத்த கண்ணியிலே தானே மாட்டிக்கொண்டும், தன் கத்தியாலே தானே வெட்டுண்டும் போகிறதுண்டு. அநேகம் பேர் தாங்கள் மற்றவர்களுக்காக வெட்டின குழியிலே தாங்களே விழுந்து மற்றவர்களுக்குச் செய்ய நினைத்த அவகேட்டிலே தாங்கள் ஏய்க்கப்பட்டு கெட்டுப்போகிறார்கள். பார்வோன் இஸ்ரவேலருடைய குழந்தைகளை ஆற்றிலே அமிழ்த்தப் பார்த்தான். ஆனால் அவனை சிவந்த சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்திப்போனான். பராபரன் தம பிள்ளைகளை அவர்கள் சத்துருக்களின் மனதுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதில்லை: நல்லோரை ஆதரிக்கவும், பொல்லாரின் கொலை பாதக நடத்தைக்காக அவர்களைப் பழிவாங்கவும் பராபரனுக்குத் தெரியும். ஆ என்னைத் துன்பப்படுத்தும் சத்துரு நான் தன் குளம்புக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டதாக எத்தனை தரமோ நினைத்தான். ஆச்சரியமான பிரகாரமாய்ப் பராபரன் என்னை இரட்சித்தார். சத்துரு எனக்கு மறைவாய் வைத்த வலைக்கு என்னை நீங்கலாக்கி விடுகிற பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். ஆமேன். சங்கீ. ௩௧, ௪.

௱௬௩. தியானம்.

பண ஆசைக்காரரின் விக்கிரக ஆராதனையைப் பற்றியது.

பொன் கிறிஸ்தவர்களுடைய தெய்வம்.

இஸ்பானிய தேசத்தார் அமெரிக்கா கண்டத்தைக் கண்டு பிடித்தபோது: பொன் எங்கே, பொன் எங்கே என்று ஆவலாய்த் தேடினார்கள். இதைக் கேட்ட அக்கண்டத்துச் சுதேசிகள்: பொன் கிறிஸ்தவர்களுடைய தெய்வம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டுச் சொன்னார்கள். நீயும் பொன்னை நாடித் தேடுகிறாயா? உனக்குத் திருவுண்டானால், திறமும் உண்டு. அப்போது உன் சுவாமி உயிரோடிருக்கிறதுபோலாயிற்று. திருபோனால் திறமும் போயிற்று. அப்போது உன் சுவாமியும் உனக்குச் செத்துப்போனதுப் போலாயிற்று. நீ பொன்

னுக்கு உன் மனதை ஒப்புக்கொடுக்கிறபோது அது உன்
சுவாமியாயிற்று அல்லவா? ஏனென்றால் நீ எதன் பேரில்
உன் இருதயத்தை வைக்கிறாயோ, அதை உன் தெய்வமாக்கு
கிறாய். உன் இருதயம் தன் நம்பிக்கையையும் பட்சத்தை
யும் சந்தோஷத்தையும் பொன்னின் மேல் வைக்கிறபோது,
அந்தப் பொன் உனக்குத் தெய்வமாயிற்று அல்லவா?
நீ கோவிலுக்குப்போய், தேவ வசனத்தை உனக்கு
ஆறுதல் உண்டாகக் கேட்க வேண்டியிருக்கையில், அப்படிச்
செய்யாமல் ஒரு பணத்தை ஆதாயமாக்க வேண்டும் என்று
வீட்டில் இருந்து விடுகிறாய். அப்போது நீ பராபரனை விடப்
பொன்னைப் பெரிதாய் எண்ணி, அபரஞ்சியைப் பார்த்து:
நீ என் ஆதரவென்று சொல்லுகிறாய் அல்லவோ? யோபு
௩௧, ௨௪.
பொய் சொல்லி, சத்தியம் பண்ணி, திருவாதிரம்
பேசி, பணக்காரனாக நீ பார்க்கிறாய். அதினால் உனக்கு என்ன
லாபம்? ஒரு துண்டுபொன். ஆனால் அதினால் உண்டாகும்
நஷ்டம் என்ன? பராபரனையும் அவருடைய கிருபையையும்
இழப்பதே. நீ இதினால் பராபரனைப் பார்க்கப் பொன்னை
அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிறாய் அல்லவோ?
நீ பாவம் செய்து பராபரனுடைய கிருபையைப் போக்
கடிக்கிறாய்; ஆகிலும் அந்தப் பாவத்திற்காக நீ கண்ணீர் விட்டு
அழுகிறதை நான் காணேன். பொருளுக்குச் சேதம் வந்
தாலோ நீ விசாரத்தினால் மடிந்து போகிறாய். நீ இதினால்
பொன்னை உன் தெய்வமாக்குகிறாயல்லவோ? இலாசருவைப்
போலொத்த ஒரு ஏழை மனுஷன் உன் வாசலுக்கு வந்து
தன் பசியை ஆற்ற கொஞ்சம் சாப்பாடு கேட்டால், நீ அவ
னுக்கு ஆறுதல் ஒன்றும் சொல்லாமலும், ஒரு காசும் கொடா
மலும் அவனை வெறுமையே அனுப்பிவிடுகிறாய். இதனால்
நீ பராபரனை விட ஒரு காசை அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிறாயல்ல
வோ? நீ ஒரு கையில் ஒரு காசையும் மறுகையில் பராபரனை
யும் வைத்திருந்தால், காசை விடுவதைப் பார்க்கிலும் பரா
பரனை விட்டுவிடுவதைத் தெரிந்து கொள்ளுவாய். இது எதி
னால் என்றால், பொன் உனக்குத் தெய்வமாயிருப்பதினாலே
தான்.
நீ உன் அசங்கத்தத் தேவனாகிய பொன்னோடே கூட
சபிக்கப்பட்டவன். இதைக் குறித்து லுத்தர் சாஸ்திரியார்
சொல்லுகிறதைக் கேள்: மற்றப் பாவங்களை விக்கிரக ஆரா
தனை என்று சொல்லாமல் பண ஆசையை விசேஷமாய் விக்
கிரக ஆராதனை (கொலோ. ௩, ௫) என்று சொல்லுகிறது
எதினாலே என்றால், நாம் பொன்னை நம்முடைய தேவனாக

எண்ணி, அதற்கு ஊழியஞ் செய்து, அதின் பேரில் நம்முடைய நம்பிக்கையை வைக்கிறதிறுலே தானே. ஆகிலும் அது நம்மைக் காப்பாற்றவும் இரட்சிக்கவும் கூடாது. அது தன்னுலே எழுந்திருக்கவும் நடக்கவும் கேட்கவும் பார்க்கவுங் கூடாது. அதற்கு வல்லமையும் பெலனும் இல்லை. அதனுல் ஒரு ஆறுதலும் இல்லை, ஒரு உதவியும் இல்லை. அது வெட்கப்படத்தக்க அருவருப்பான சத்துவமில்லாத தேவனுயிருக்கிறது. ஒரு வியாதி வந்த வேளையிலே அது உதவாது. அது தன்னையே காக்க மாட்டாது. அது செத்தாப்போலப் பெட்டியில் கிடந்து, தன்னைக் காக்கமாட்டாமல் காக்கப்பட வேண்டியது. அதை எவன் வைத்திருக்கிறனே, அவன் அதை ஒருவரும் திருடாமலும் வேறே விதத்திஞல் போக்கடிக்காமலும் பத்திரமாய்க் காக்க வேண்டும். அது சற்றாகிலும் உதவிசெய்யமாட்டாத அசைவற்ற செத்த தெய்வம். இப்படியிருக்கும் அது தன்னை ஒரு பொருட்டாக எண்ணி, மேன்மையை விரும்பி, பலத்த பெட்டிகளிலே சிறந்த சாவிகளால் காக்கப்பட ஆசிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அரும்பொருள் வஸ்திரமாயிருந்தால், அதைப் பொட்டு அரிக்காமல் பத்திரமாய்க் காக்க வேண்டும். வானத்தையும் பூமியையும் அதில் அடங்கியிருக்கிற எல்லாவற்றையும் படைத்தளித்துக்கொண்டு வருகிற பராபரனை விட்டுப் பொட்டரித்துத் துருப்பிடிக்கிற சுவாமியாகிய இந்தப் பொன்னை அதிகமாய் எண்ணுகிறதற்காகக் குட்டிச்சுவர்கூட நம்மை நகைத்துத் துப்ப வேண்டும்.

பொருளாசைக்கும் மற்றப் பாவங்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. மனுஷன் சில வஸ்துக்களை அநுபவிக்கிற போது, அதினுலே அவன் மாமிசத்துக்கு இன்பம் உண்டு. பண ஆசையினுலோ மனுஷன் தன்னையே வாதித்து கஸ்திப்படுத்தத்தக்க கவலைகொண்டும் அதினுல் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லாமல் போகிறுன். அந்தப் பணமோ அவனிடத்தில் குவியலாய்க் கிடந்து அவனை வேலை கொள்ளுகிறது. அதை வைத்திருக்கிற லோபி அந்தப்பணம் என்கிற சுவாமிக்குக் கோபம் உண்டாகாதபடி அதைத் தொடவும், தனக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக அதை அநுபவிக்கவுங் கூடாது. இந்த விக்கிரகத்துக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்கள் அடைகிற பலன் இது தான். மெய்யான பராபரன் தம்மை அநுபவிக்கக் கொடுத்து, மனுஷருக்கு ஊழியஞ் செய்கிறுர். மம்மோன் என்கிற விக்கிரகமோ அப்படிச் செய்யாது. அது அசைவில்லாமல் கிடந்து வேலைகொள்ளுகிறது. இந்த விக்கிரக ஆராதனையினுல் வெட்கப்படாதிருக்கிறவன் தலை இரும்புத்தலை தானே. பரா

பரன் என் ஆண்டவரும், பணம் என் அடிமையுமாயிருக்க வேண்டும். அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அதைக் கீழ்ப்படுத்துவேன். அவரைச் சார்ந்திருந்து, அதை அசட்டை பண்ணுவேன். கிறிஸ்தவனே என் யோசனைக்குச் செவிகொடு. பொன்னும் பொருளும் உன்னைக் கைவிட்டால், பராபரன் உனக்கு இருக்கவேயிருக்கிறுரென்று நம்பு.

௱௯௫. தியானம்.

மரண வேளையின் நிச்சயமில்லாமையைப் பற்றியது.

இன்றைக்கு வாழ்வு, நாளைக்குச் சாவு.

இன்றைக்கு மணம், நாளைக்குப் பிணம்; இன்றைக்கு வாடை, நாளைக்குப் பாடை; சாகிறது நிசம். துவக்கம் உள்ளதுக்கெல்லாம் முடிவும் இருக்கும். சீவனுக்குட்படுகிற நாம் எல்லாரும் அந்த வீட்டுப் புறப்படவும் வேண்டும். சாவின் நிச்சயத்தைக் குறித்துச் சந்தேகப்படுகிறவன் தான் தினந்தோறும் சாகிறதை அறியாதிருக்கிறுன். நாம் பிழைக்கத் துவக்குகிற அந்த நிமிஷத்திலே சாகவுந் துவக்குகிறேம். நாம் பிழைத்துக்கொண்டு வரும்போதே செத்துக்கொண்டு வருகிறேம். ஒரு ஓட்டைக்குடத்திலே இருக்கிற தண்ணீர் ஒருமிக்க இறங்கிவிடாமல் துளிதுளியாயிறங்குகிறுப்போலே நம்முடைய சீவனும் தினந் துளிதுளியாய்ப் புறப்பட்டு கடைசியிலே ஒரு துளியுமில்லாமல் போகிறது.

மரணம் எத்தனைக்கு நிச்சயமாயிருக்கிறதோ, அத்தனைக்கு மரணவேளை நிச்சயமற்றதாகவே இருக்கிறது. விருத்தாப்பியராய்ச் சாகலாம் என்று நினைத்திருக்கிற அநேகர் இளமையிலே வாடிப்போகிறுர்கள். விருத்தாப்பியத்தைச் சுமக்க யாவருக்கும் பெலன் இருக்குமென்று நினையாதே. நரைமுடி தரிப்பதற்கான கனத்திற்கும் யாவரும் பாத்திரர் என்று நீ நினையாதே. நூறுவயதில் சாகிறவர்களைப் பார்க்கிலும் ஆறு வயதில் சாகிறவர்கள் அதிகம் அல்லவோ? சாவு வரும்போது, ஆ என்கிறதற்கு முன்னே முன்னே சொல்லி வருகிறதில்லை. அது தன் அரிவாளைப்பூட்டி அறுத்துக் கீழே தள்ளிப்போடுகிறது. அது தன் களஞ்சியத்திலே சேர்ப்பதற்கு முற்றின தென்றும் முற்றுதென்றும் பார்க்கிறதில்லை. ஏசபேல் இராசாத்தி தன் கண்களுக்கு மையிட்டுத் தன் தலையைச் சிங்காரித்துக்கொண்டவளாய் நிற்கும்போது (௨ இரா. ௯, ௩௰), அசுப்பிலே நாய்களுக்கு இரையானுள். பெல்ஷாத்சார் என்கிற

இராசா தன் விருந்தினர்களோடே மகிழ்ந்திருந்து, பொற் பாத்திரங்களிலே மதுபானங்களை வார்த்துக் குடிக்கிறபோது, அவன் சாவு சுவரில் எழுதப்பட்டதே. (தானி. ௫, ௫) ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் தன் ஆத்துமத்தில் மகிழ்ந்து, அதைப்பார்த்து; என் ஆத்துமமே, உனக்கு அநேக வருஷங்களுக்கு வெகு நல்லவஸ்துக்கள் வைத்திருக்கிறது; இளைப்பாறு, புசி, குடி, பூரிப்பாயிரு என்று பாடிக்கொண்டிருக்கும் போது, மரணம் அவனைப் பார்த்து: மதிகேடனே, இன்று இராத்திரியிலே உன் ஆத்துமம் உன்னிடத்தில் கேட்டு வாங்கப்படுமென்று வேறே பாட்டு பாடினதில்லையா? லூக். ௧௨, ௧௯.

ஆகையால் என் இருதயமே, உன் வாழ்நாள் நீடித்திருக்கும் என்று நினையாதே. நாளைக்கென்று கவலைப்படாதே. இன்றைக்கே நீ சாக நேரிடலாம். இன்றைக்குச் சீவன் தந்தவர் உன் சீவனத்துக்குத் தேவையானதுகளையுங் கொடுத்தாரே. அவர் நாளைக்கு உனக்குச் சீவன் தந்தால், நாளைக்கும் அவர் அதை விசாரிப்பார். நாளைக்குக் குணப்படுவேன் என்று நினையாதே. அப்பொழுது நேரந் தப்பிப்போனாலும் போமே. இன்றைக்கு உன் கடைசிநாளாயிருந்தாலும் இருக்குமே. சாவு இத்தனை நாளைக்குள்ளே வரும் என்று ஆருக்குத் தெரியும்? தாவீது தன் சிநேகிதனாகிய யோனத்தானைப் பார்த்து: மெய்யாகவே எனக்கும் மரணத்துக்கும் ஒரு அடி தூரம் மாத்திரம் இருக்கிறதென்று கர்த்தருடைய சீவனையும் உம்முடைய சீவனையும் கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்றார். ௧ சாமு. ௨௰, ௩. கிறிஸ்தவனே, நீ இருந்தாலும், படுத்தாலும், எழுந்திருந்தாலும், மரணம் என்னை எங்குங் காத்திருக்கிறதென்று நீயும் சொல்ல வேண்டும். நீ கப்பலில் இருக்கும்போது, உனக்கும் மரணத்துக்கும் நடுவே ஒரு பலகை தானே இருக்கிறது. நீ குதிரை மேலே போகிறபோது, அதிலிருந்து விழுந்தால் சீவன் போகிறதற்கு இடம் உண்டே. நீ தெருவீதியில் நடந்துபோகும்போது, ஒரு கல்லு தடுக்கினாலும் சீவன் போமே. பராபரன் நம்முடைய நாட்களை நாலுவிரற் கடைகளாய் அளவிட்டிருக்கிறார். நமது ஆயுசு அவருக்கு முன்பாக ஒன்றுமில்லாததுபோல் இருக்கிறதே. சங். ௩௯, ௫. நான் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தை முன்னிட்டு மரணத்துக்காக ஒவ்வொரு நிமிஷமும் காத்திருப்பேனேயல்லாமல் மரணம் எனக்காகக் காத்திருக்க ஒட்டேன். எத்தனைக்கு சீக்கிரமோ, அத்தனைக்கு நல்லது. என் இயேசுவே, சீக்கிரமாய் வாரும்.

௨௰௫. தியானம்.

விடியற்காலத்தைப் பிரயோசனமாய்க் கையாடுதலை பற்றியது.

காலைநேரம் வாய் நிறைந்த பொன் நேரம்.

இப்படியிருக்க வேணுமென்று உலகம் ஆசிக்கிறது. விடியற்காலத்தில் பொன்மழை பெய்கிறதானால், அதைப் பொறுக்கும்படி அதிகாலையில் வெகுபேர் எழுந்திருப்பார்கள். ஆனால் விடியற்காலையில் எழுந்திருந்து தன் வேலையைப் பார்க்கிறவனுக்குப் பொன் கிடையாமல் போகிறதில்லை. பொன் சுரங்கத்தில் இறங்கினவனுக்குப் பொன் அகப்படாமல் போகாது. பிரயாசப்பட்டவனுக்குப் பொன் பூமியில் உண்டு. ஆனால் மிகுந்த பொன்னாலே உனக்கு உதவி என்ன? காலம் பொன்னைக் கொடுக்கும், காலம் அதைத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளும். பூமி அதைக் கொடுக்கிறது, பூமி அதை வாங்கிக்கொள்ளுகிறது. இங்கே கண்டு பிடித்ததை இங்கே தானே விட்டுப்போக வேண்டும்.

காலைநேரம் வாய் நிறைந்த பொன்நேரம். பொன் என்கிற சொல்லின் கொம்பை எடுத்துப்போட்டால், பரன் என்று வாசிக்கலாம். ஆதலால் காலைநேரம் வாய் நிறைந்த பரன்நேரம். இது மதுரமொழி. பரன் எனக்கு இருந்தால், பொன்னும் எனக்கு உண்டு. பராபரனே சரியான பொன்காரர். அவருடைய ஆசீர்வாதம் நம்மை ஐசுவரியவான்களாக்குகிறது. பராபரன் எனக்கு இருந்தால், பொன்னைவிட உத்தமமானது எனக்குண்டு. பொன்போனாலும், பராபரன் போகார். பொன் எப்போதும் ஊமை விக்கிரகமாயிருக்கிறது. நமக்கு ஆலோசனையும் ஆறுதலும் தேவையான வேளையில் அது ஆலோசனையும் ஆறுதலும் சொல்ல மாட்டாது. பராபரனோ நமக்கெல்லாங் கீழது மேலதாய்ப்போய் வியாகுல வெள்ளந் தலைக்கேறும் வேளையில் ஆலோசனை கொடுக்கிறார். பொன் என்மேல் கவலையை வைக்கிறது. பராபரனோ என் கவலையை எல்லாம் தம்முடைய மேல் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்: நீ பொன்னைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறாய். நானோ பராபரனைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறேன்.

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே பராபரனுக்குப் பலியிடும்படியாய் ஆடுமாடுகளுடைய தலையீற்றுகளையும் அறுப்பின் முதற்பலன்களையும் கொண்டுவந்தார்கள். நான் என் ஒவ்வொரு நாளின் முதல் நேரத்தை அவருக்குப் படைக்கிறேன். விடியற்காலத்திலே பராபரன் என்னை நினைத்து, விடி

யற்காலத்தில் எல்லாம் அவர் தமது நவமான தயவை என்மேலே உதிக்கப்பண்ணுகிறார். நானும் அதிகாலையிலே என் பராபரனை நினைத்து, என் உதடுகளின் நவமான கனியை அவருக்குச் செலுத்துகிறேன். நான் செத்தவனைப்போலத் தூங்குகையில், அவர் என்னைத் தகப்பனாய்க் காப்பாற்றுகிறார். அவர் என்னை தமது சிறகின் நிழலுக்குள்ளே வைத்து, பிசாசுக்கும் சகல தீங்குக்குங் காத்தாரே. ஆகையால் அவருக்குத் தோத்திரப்பாட்டை பாடுவேன். அவர் நாள் முழுவதும் தமது ஆவியினால் என்னை ஆண்டுகொண்டு, பாவங்களுக்கும் பாடுகளுக்கும் என்னைக் காத்து, பிசாசின் கொலைபாதகத்தையுந் தந்திரத்தையும் மட்டுக்கட்டி, என் வேலையை ஆசீர்வதித்து என் சிலுவையை நான் சுமப்பதற்கு உதவி செய்ய, கருத்தான செபத்தால் அவரைக் கெஞ்சுவேன். தோத்திரத்தோடும் செபத்தோடும் நாளைத் தொடங்குகிறேன். அப்போது விடியற்காலத்திலே பராபரன் என் ஆவியிலே வீற்றிருக்கிறார். பொன் அகப்படாவிட்டாலும் பராபரன் அகப்பட்டிருக்கிறார். ஆண்டவர் என்னுடையவரானால், வேண்டியாது ஒன்றுமில்லை. பரமில் அவர் விசாரிக்கிறவர், இடுக்கணில் என்னை ஆதரிக்கிறவர். கர்த்தாவே, உம்மோடே நான் இருக்கையில், பூமியில் எனக்கு வேறே விருப்பமில்லை. என் மாமிசமும், என் இருதயமும் மாளும்போது, பராபரன் என்றென்றைக்கும் என் இருதயத்தின் கன்மலையும் என் பங்குமாயிருக்கிறார். சங். எ௩., உ௫. உ௬. பராபரன் எனக்கிருந்தால், நான் போதும் என்றிருக்கிறேன். நீயும் அப்படியே இரு.

௱௬௬. தியானம்.

பராபரனிடத்தில் இருக்கும் இளைப்பாறுதலைப் பற்றியது.

இங்கே இருக்கிறது நல்லது.

இங்கே சேனைகளின் கர்த்தருடைய பீடம். இங்கே இருதயம் பரம ஆறுதலால் நீர்ப்பாய்ச்சப்பட்டு, பரம செல்வனின் [illegible]காகத் தீர்க்கப்படும். சங். ௩௬, ௬. இங்கே நித்திய ஜீவனை முன்ருசி. உலகமே நீ சுகமாய் என்னை விட்டுப்போ. ஆ, இங்கே எனக்கு எத்தனை இன்பம்! இங்கே தான் மோட்சம். இதெல்லாம் எங்கே என்று தெரியுமா? என் இருதயத்திலே தான். பராபரன் என்னிலும் நான் பராபரனிலும் இருக்கிறதே மெய்யான மோட்சம்.

இந்த உலகத்திலே எனக்கு உபத்திரவமுண்டு. என் ஆத்துமம் கூட்டைவிட்டுத் துரத்துண்டு தன் சோட்டையுந் தன் குஞ்சுகளையும் இழந்துபோய் பயம் பிடித்த குருவிபோல திரிகிறது. அது பயமுந் திகிலுமாய் எங்கே போகிறதென்று தெரியாமல் அலைகிறது. நான் இந்த உலகத்தில் ஆரைச் சார்ந்து கொள்ளுகிறது! உலகம் எனக்குந் தனக்குங் கவையில்லை என்கிறபோதும் என்னைத் தான் அறியாததுபோலும் செய்கிறது. அப்போது நான் எங்கே போகிறது? நான் என் வாஞ்சையின் சிறகை நன்றாய் விரித்து, உன்னதத்திற்குப் பறந்தேறி, கர்த்தருடைய பீடத்தண்டையிலே வருமளவும் இளைப்பாறேன். அங்கே தான் எனக்கு இளைப்பாறுதல் அகப்படுகிறது. குருவி தன் கூட்டுக்குள்ளே சுகமாயிருக்கிறதுபோலே, நான் என் இயேசுவுக்குள்ளே சுகமாயிருக்கிறேன். உங்களுக்கு என்னில் சமாதானம் உண்டாயிருக்கிறது என்கிறாரே. யோவா. ௰௬, ௩௩. என்னை அவர் தள்ளிவிடுகிறாரா? ஒருக்காலுமில்லை. அவரே என்னை நட்புக்காட்டி தம்மண்டையில் அழைக்கிறாரே. கன்மலையின் வெடிப்புகளிலும் செங்குத்தின் ஒதுக்கிலும் தங்குகிற என் புறாவே, உன் உருவை எனக்குக் காண்பி என்கிறார். உன்னதப்பாட்டு ௨, ௰௪. பிரயாசப்பட்டு பாவஞ் சுமந்தவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாரும் என்னண்டைக்கு வாருங்கள், நான் உங்களை முசிப்பாற்றுவேன். அப்படியே உங்கள் ஆத்துமங்களுக்கு முசிப்பாறுதல் கிடைக்கும் என்கிறாரே. மத். ௰௧, உ௮. நோவாவின் புறாவுக்கு அவர் பேழையிலே அல்லாமல் மற்றோரிடத்திலும் இளைப்பாறுதல் அகப்படவில்லையே. நான் கிறிஸ்துவை அல்லாமல் இருந்தால், மாமிசம் உலகம் பிசாசு என்றவைகளால் கலங்கடிக்கப்படுவேன். அவருடைய காயங்களிலே நான் தங்கியிருந்தால், கலக்கப்படாததும் மோசமில்லாததுமான கூடு அங்கே எனக்கு அகப்படுகிறது. உலகங் கொந்தளிக்கிறதா? கொந்தளிக்கட்டும். நான் என் கூட்டுக்குள்ளே [illegible]பாற்றிருக்கிறேன். இயேசுவின் காயங்களை விட்டு என்னைப் பிரிக்கப்போகிறவனார்? உபத்திரவ அலைகள் எனக்குப் பயம் வருவிக்க மாட்டாது. கப்பல் துறையிலே கிடக்கிறது. உலகம் என்னைச் சஞ்சலப்படுத்துகிறதா? என் இயேசு என்னை ஆறுதல் படுத்தாமல் விடார். சந்தோஷத்தின் [illegible]னில் உண்டாய் இருக்கிறதே. என் இருதயமும் என் மாமிசமும் ஜீவனுள்ள பராபரனை நோக்கி கெம்பீர சத்தமிடுகிறது. சங். ௮௪, ௩. உலகம் எனக்கு வருவிக்கும் சஞ்சலத்தைவிட என் இயேசு எனக்கு வருவிக்குஞ் சந்தோஷம் மகா உயர்ந்ததாய் இருக்கிறது. துக்கப்படுகிறவர்களாகச் சாணப்

பட்டும், எப்போதுஞ் சந்தோஷப்படுகிறோம் என்கிறதே என் தினவாக்கியம். ௨ கொரி. ௬, ௰. உலகம் கண்ணீர் சொரியப் பண்ணுகிறபோது, இயேசு அதைத் துடைக்கிறார். உலகம் என்னைத் துன்பப்படுத்தி வீட்டைவிட்டு, ஊரைவிட்டு, தேசத்தை விட்டுத் துரத்துகிறதா? அதினால் எனக்கு என்ன. அது இயேசுவின் காயங்களில் உட்புகுந்து போகச்சொல்லி என்னைத் துரத்துகிறதே அல்லாமல் மற்றபடி அல்ல. அந்த இடத்தைவிட்டு அது என்னைத் துரத்த முடியாது.

என் இருதயமே, இளைப்பாறுதலும் இன்பமும் உனக்கு வேண்டுமானால், அதை உன் பராபரனிடத்திலே அல்லாமல் பின் ஒரு இடத்திலுந் தேடாதே. நீ ஆசைப்படுகிறது எல்லாம் இவரிடத்திலே அகப்படுகிறதற்கு இடமாயிருக்கும்போது, அவரை விட மற்ற இடத்தை நீ விரும்ப வேண்டியதென்ன. நீ தினந்தோறும் ஒரு மணிநேரமாகிலும் உன் மனதை உலகத்தை விட்டு ஏகாந்தமாக்கி கர்த்தரிடத்தில் உன்னைச் சந்தோஷிப்பித்துக் கொள்ளப் பார். பராபரனிடத்திலுள்ள இன்ப சந்தோஷங்கள் உலகத்தின் கசப்பை எல்லாம் மதுரமாக்கிவிடும். ஒரு குட பதநீரிலே ஒருதுளி கசப்பை விட்டால், அது கசக்குமா? மோட்சத்தில் இருக்கிற சந்தோஷம் எப்படியிருக்குமென்று நீ கேட்கத் தேவையில்லை. நாள்தோறும் அதை உன் இருதயத்திலே ருசித்துக்கொண்டு அதினால் உன் உபத்திரவங்களை எல்லாம் மதுரமாக்கலாம். உன் இருதயம் பராபரனுடைய இஷ்டமான சந்தோஷ வீடும் மோட்சமும் போலே இருக்கிறது. அங்கே அவர் தயவாய்த் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். ஆண்டவர் அங்கே எவ்வளவு கிருபையுள்ளவராய் இருக்கிறாரென்று ருசித்து அறியலாம். சேனைகளுடைய கர்த்தாவே, உமது வாசஸ்தலங்கள் எத்தனை இன்பமானதுகள்! என் ஆத்துமங் கர்த்தருடைய பிரகாரங்களின் மேல் வாஞ்சையுந் தவனமுமாயிருக்கிறது. என் இருதயமும் என் மாம்சமும் ஜீவனுள்ள பராபரனை நோக்கிக் கெம்பீரசத்தம் இடுகிறது. சங். ௮௪, ௨. என் இருதயமே, இங்கே இருக்கிறது நல்லது. இங்கே தான் நான் என் கூடாரத்தைப்போடுவேன்.

புசுட பயங்கர
[illegible]ாள் எல்லாம் மூடுங்கும்
போரிசப்பன் ஓர் குருவி
பொந்துக்குள்ளே ஒதுங்கும்,

அத்தன்மையே, என் இயேசுவே,
என்மேல் எப்பயம் வந்தும்,
நான் உம்மிலே ஒதுங்கவே
என் மனதும்மை அண்டும்.

என் தேகமும் என் ஆவியும்
பிரிந்தும் உம்மில் நிற்பேன்.
அப்போ வரும் கதியையும்
உம்மோடனுபவிப்பேன்.

௱௯௭. தியானம்.

தேவ ஒத்தாசை வரும் வேளையைப் பற்றியது.

எல்லாம் அற்றுப் போயிற்று.

எல்லாம் அற்றுப் போயிற்று, இனி நம்பிக்கை இல்லை என்று புலம்புகிறாய். என் பிரியனே, அப்படிச் சொல்லாதே. பூமி பேசாமல் இருந்தாலும் பரமண்டலம் உனக்கு மறுமொழி கொடுக்கும். மனுஷ உதவி எட்டிப்போகையில், தெய்வ உதவி கிட்டி வருகிறது. ஆகையால் தாவீது இராசா: பராபரனே, என்னை இரட்சியும், ஏனெனில் தண்ணீர்கள் ஆத்துமமட்டும் வருகிறது என்கிறார். சங். ௬௯, ௨. இயேசுவின் தாய் திராட்சப்பழ இரசங் கட்டோடே அற்றுப்போகுமட்டுங் காத்திராமல் இரசம் இன்னம் இருக்கும்போதே, தன் குமாரன் அதிகமாய் உண்டுபண்ணிக் கொடுப்பாரென்று இருந்தாள். ஆனால் கிறிஸ்து என் வேளை இன்னம் வந்ததில்லை என்றார். யோவா. ௨, ௪. எல்லாம் ஆயிப்போனபின் தான் சரியான வேளை. இலாசருவின் சகோதரிகள், தங்கள் சகோதரன் உயிரோடிருக்கும்போதே, கர்த்தர் வந்திருந்தால் அவன் சாகான் என்றும், இப்போதோ அவன் செத்துப் போனபின் அவனுக்கு ஒத்தாசை கிடைக்கப்போகிறதெங்கே என்றும் நினைத்தார்கள். கர்த்தரோ அவர்கள் நினைத்திருந்ததற்கு மாறாக எல்லா உதவியும் அற்றுப்போகையில் உதவி செய்கிறார். எசேக்கியா இராசா மரணத்தின் வாயிலே அகப்பட்டிருக்கும் போதும் (௨ இரா. ௨௰), பெரும்பாடுள்ள இஸ்திரி தனக்கு உள்ளது எல்லாவற்றையும் பரிகாரிகளுக்குக் கொடுத்துத் தீர்ந்தபோதும் (மாற். ௫, ௨௬), நாயீன் ஊர் விதவை தன் மகனைப் பட்டணத்துக்கு வெளியே பிரேதமாய் எடுத்துக்கொண்டு போகிறபோதும், இயேசு நாதர் வந்து எல்லாம் அற்றுப்போகும் வேளையில் தாம் உதவிசெய்யும் ஆச்சரியமான இரட்சகர் என்று தம்மைக் காண்பித்தார். எனக்கு இப்போது பராபரனுடைய கிருபையால் குதிரிலே இன்னம் நெல்லு கிடக்கிறது. எனக்குப் பாலுந் தயிரும் உண்டு. இன்னம் எனக்கு அத்தனை அவதி வரவில்லை என்கிறாய். நல்லது, அவதியில்லாதமட்டும் இயேசுவும் வந்து உதவிசெய்ய வேண்டிய அவசரம் இல்லை. ஆனால் உனக்கு அவதி வந்து நெல்லும் பாலும் தயிரும் அற்றுப்போய், அப்பா, இப்போது எனக்கு உதவி செய்யாவிட்டால் கெட்டுப்போவேன் என்று சொல்லி, நீ மனந்தளர்ந்து போகிறபோது இயேசு வருவார். குதிரிலே ஒரு நெல்லும் இல்லாமல் பானையிலே ஒரு துளி

தண்ணீரும் இல்லாமல் போகிறபோது, உதவிசெய்து ஒன்
றும் இல்லாததில் உண்டாக்கிக் கொடுப்பார். அவர் ஆதியில்
ஒன்றும் இல்லாமையிலிருந்து எல்லாவற்றையும் உண்டாக்க
இல்லையோ? இது இன்னம் அவரால் ஆகும். இடுக்கண்
படுகிற வேளைகளிலே அதைக் காட்டுகிறார். வனாந்தரத்திலே
அவர் அற்புதம் செய்து வானத்திலிருந்து மன்னாவைப் பொ
ழியப்பண்ணி கன்மலையில் இருந்து தண்ணீர் புறப்படப்பண்
ணினாரே. தேவதூதன் அங்கே நீரூற்றைக் காட்டவும்,
காகம் போசனங் கொண்டுவரவும் பண்ணினீரே. ஐயாயிரம்
பேரை ஐந்து அப்பத்தினாலே திருப்தியாக்கி பன்னிரண்டு
கூடை துணிக்கைகளை மீரப்பண்ணினாரே. உன் வீடும் பிழைப்
பும் எல்லாம் வனாந்தரமும் பாழுமாகக் கண்டு மிகுந்த கவலைப்
பட்டு, இந்த வனாந்தரத்திலே நானும் என் பிள்ளைகளும் சாப்
பிடுகிறதற்கு அப்பம் எங்கே இருந்து வருமென்று நீ சொல்
லும்போது, பராபரன் அப்பத்தைக் கட்டளை இடுவார்.
வானத்தில் இருந்தாகிலும் அப்பம் விழும். அல்லது [illegible]
தூதனைக் கொண்டாகிலும் அதை உனக்குக்கொடுப்பார். அல்
லது பசி தானும் உன்னைப் போஷிப்பிக்கும் அப்பம் ஆகும்.
நான் சொல்லுகிறதற்காக ஆச்சரியப்படாதே. பராபரன்
இன்னம் ஒவ்வொரு நாளும் அற்புதம் செய்கிறார். நீ நம்பா
விட்டால், அது உனக்கு கிடைக்காது. நீ அவர் அற்புத செயல்
களை விசுவாசிக்கிற அளவாக அவருடைய கை உன்னிடத்தில்
அற்புதங்களைச் செய்கிறது. ஆ, நீ பராபரனுடைய ஆலோ
சனைக்கு இடங்கொடுத்தால், எத்தனை நலமாய் இருக்கும். எல்
லாம் ஆயிப்போனாலும்; இன்னம் அவருடைய அறையிலே
அப்பமும் கிணற்றிலே தண்ணீரும் உண்டு. தண்ணீர் ஆத்துமா
மட்டும் ஏறினால், அவர் உன்னைத் தாழ்விலிருந்து எடுத்து
விடுகிறார். நீ சரியான வேளைக்குக் காத்திரு. மரியாளுடைய
வேளை கிறிஸ்துவினுடைய வேளைக்கு ஒத்துவர வேண்டி
யதேயன்றி கிறிஸ்துவினுடைய வேளை மரியாளுடைய வே
ளைக்கு ஒத்துவர வேண்டியதில்லை. நீ படும் இடுக்கண் ஒவ்
வொருவனுக்குந் தெரியப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அப்
போது பராபரன் உனக்குச் செய்கிற ஒத்தாசையினாலே மகி
மைப்படுகிறார். நாம் அவசரப்படக் காரணம் என்ன? இடுக்
கணுபடுகிற வேளையிலே விசுவாசம் மாத்திரம் இருந்தால்,
அவசரப்படவும் பதறவும் தேவை இல்லை. ஏசா. ௨௮, ௰௬.
பராபரன் தாமதிக்கிறார் என்று உனக்குக் கண்டாலும், அவர்
தாமதத்திலே தீவிரமும் உண்டு. காரியம் மிஞ்சி முடிந்து
போகிறாப்போலே அல்லது முழுவதும் அற்றுப்போகிறாப்
போலே கண்டால், அதுவே அவருடைய வேளை. அந்த

நேரம் வந்தால், அப்போது அவர் தமது ஒத்தாசையை நடப்
பிக்கிறதற்கான அளவற்ற ஞானம் அவருக்கு உண்டு. தாவீது
இராசா என்ன சொல்லுகிறார்? நீதியைச் செய்யக் கர்த்த
ருக்கு வேளையாம். அவர்கள் உம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்
தை முறித்தார்கள் என்கிறாரே. சங். ௱௰௯, ௱௨௰௬. இப்
போது எழுந்திருப்போம், இப்போது உயருவோம், இப்
போது உயர எழும்புவோம் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.
ஏசா. ௩௩, ௰. என் அன்புள்ள பராபரன் இப்போது, இப்
போது என்று சொல்லுகிறதென்ன? காரியம் கேடுபாடா
யிருக்கிறது, பூமி துக்கித்து விடாய்த்திருக்கிறது, பாசானும்
கர்மேலும் பாழ்க்கடிக்கப்படுகிறது என்கிறார். ஏசா. ௩௩, ௯.
இப்போது உலகம் எல்லாம் என்னைக் கைவிட்டு இனி குணம்
இல்லை என்று சொல்லும்போதும், நான் பராபரனுடைய
வல்லமையைக் குறித்து சந்தேகப்படாமல்: கர்த்தாவே, சகா
யம் செய்யும், காரியத்தின் மாறுதல் உமது வலது கரத்தில்
இருக்கிறதே என்று சொல்லுகிறேன். சங். ௭௭, ௰௧. அவர்
தம்மை நம்புகிற குழந்தையைக் கைவிடார். அதை நான்
அறிந்திருக்கிறேன்.

௱௬௮. தியானம்.

கடிந்துகொள்ளுதலின் பிரசங்கத்தை அங்கிகரித்தலைப் பற்றியது.

சத்தியவாதி வெகு சனவிரோதி.

அந்தக் குரு சண்டை மூட்டுகிறவன் என்கிறாய். சிநேகிதா,
நீ அந்த ரூபிப்பாயா? அவன் எப்போதுங் குத்திக்குத்
திப் பேசுகிறானே. நல்லது அப்பா, அந்தக் குத்து உனக்கு
எங்கே பட்டது? அது எங்கே உனக்கு வலிக்கிறது? உன்
மனச்சாட்சியிலே அல்லவா. உன் மனச்சாட்சி உன்னைக்
குத்தி வாதித்தால், குருவின் மேல் என்ன குற்றம்? பிரசங்க
ஆசனத்தின் பேரில் நிற்கிற குரு உன் மனச்சாட்சியைத் தன்
விரலாலே குத்தக் கூடுமோ? இல்லையே. குருவானவன்
பொல்லாப்பைக் கடிந்துகொள்ளுகிறான். அந்த வார்த்தை
உன் காதிலே விழுமுன், உன் மனச்சாட்சி விழித்து எழும்பி
உன் பேரில் முறையிட்டு, உனக்கு விரோதமாய்ச் சாட்சி
சொல்லி, உன்னைக் குற்றப்படுத்தி ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்
கிறது. அப்படியிருக்க, இந்தக் குற்றத்தை அந்த ஏழைக் குரு
வோ சுமக்கிறது? உன் இருதயம் உன் அக்கிரமத்துக்காக உன்
னைக் கண்டித்தால், குரு கோபமூட்டுகிறானென்று நீ சொல்லு

கிறது எப்படி? நீ மனந்திரும்பி குணப்படாத மட்டும் உன் இருதயம் உன்னை அமர்ந்திருக்க ஒட்டாமல் கலக்கத்தைப் பண்ணினால், குரு கலாதிகாரன் என்கிறது எப்படி? அந்தக் குரு பேசாமல் அமர்ந்திருக்க வகைபார்க்கிற நீ உன் மனச்சாட்சி அமர்ந்திருக்கிறதற்கான உபாயத்தைச் செய்யாமல் இருக்கிறது என்ன? அப்பா, உன் சுய மனச்சாட்சியே உன்னைக் குணப்படுதலுக்கு ஏவுகிற கண்டிப்பான பிரசங்கியாயிருக்கிறதே. பிரசங்கமேடையில் குருவானவர் பண்ணுகிற பிரசங்கத்தை விட உன் மனச்சாட்சி அதினாலே உனக்குப் பண்ணுகிற பிரசங்கம் உன்னை வெகு சுருக்காய்க் குத்துகிறதே.

கிறிஸ்தவனே, உன் இருதயம் குருவின் மேல் கோபமாகிறதென்று நீ கண்டால், உன் இருதயத்தை நோக்கி: என் இருதயமே, குருவானவர் கடிந்துகொள்ளுகிற பாவங்களை நீ செய்தது உண்டா? உண்மையைச் சொல் என்று கேள். இல்லை என்று உன் இருதயம் சொன்னால், நீ குருவைக் கோபிக்க வேண்டியது என்ன? கடிந்துகொள்ளுகிற தொழில் போதகருக்கு மகா பெரிய கடமையாக அவர்கள் மனச்சாட்சிக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறதென்று நீ அறியாயோ? மனுஷ புத்திரனே, உன்னை இஸ்ரவேல் வீட்டுக்குக் காவற்காரனாக வைத்தோம். நீ நம்முடைய வாயினாலே வார்த்தையைக் கேட்டு நம்முடைய நாமத்திலே அவர்களை எச்சரிப்பாயாக. சாகவே சாவாய் என்று நாம் ஆகாதவனுக்குச் சொல்லுகையில், நீ அவனை எச்சரிக்காமலும் நீ ஆகாதவனைத் தன் ஆகாத வழியில் இராதபடிக்கு எச்சரிக்கத் தக்கதாகவும் அவனை உயிரோடே காக்கத் தக்கதாகவும் அதை அவனுக்குச் சொல்லாமலும் இருந்தால், அந்த ஆகாதவன் தன் அக்கிரமத்தில் சாவான். ஆனால் அவன் இரத்தப்பழியை உன் கையிலே கேட்போம் என்று பராபரன் எசேக்கியேலோடே சொல்லுகிறதை நீ வாசித்ததில்லையா? எசேக். ௩, ௰௭. ௰௮. போதகர் தன்னையும் தன்னைக் கேட்கிறவர்களையும் இரட்சித்துக்கொள்ள வேண்டியவராயிருக்க (௧ தீமோ. ௪, ௰௬), நீயும் அவரும் நரகத்துக்கு ஏதுவாய்ப்போக உனக்கு ஆசையாயிருக்கிறதோ? கடிந்துகொள்ளுதலின் பிரசங்கத்துக்குக் கோபம் அல்ல, நன்றியறிதல் ஏற்றது. உலகத்தில் நடக்கிற அக்கிரமத்தைக் கண்டிக்காமல் வாயை மூடிக்கொண்டிருந்தால், அது அற்றுப்போகிறது எப்படி என்று நீயே யோசித்துப்பார். அது உள்ளது தான் என்கிறாய். அப்படியானால் நான் என் பொல்லாப்பைச் செய்தேன் என்று உன்னைத்தானே கோபித்துக்கொள். பொல்லாப்பைக் கண்டிக்கிறவன் அல்ல, பொல்லாப்பைச் செய்கிறவனே கோபத்துக்குப் பாத்திரவானாயிருக்கிறான்.

பொல்லாப்பைக் கண்டிக்கிறவன் மோட்சத்தை எடுப்பிக்கப் பார்க்கிறான். பொல்லாப்பைச் செய்கிறவன் நரகத்தை எடுப்பிக்கப் பார்க்கிறான். வரும் நித்திய கோபத்துக்கு உன்னைத் தப்பவிட, தன் கோபத்தினால் உன் பாவத்துக்காக உன்னில் கோபத்தை எழுப்புகிற போதகனை நீ மகா அருமையாய் எண்ணி, அவன் கடிந்துகொள்ளுதல் மகா உபகாரம் என்று சொல்லு. அது உன் நன்மையைத் தேடின சிநேகத்தின் கோபம். சத்தியம் என்னை மோட்சத்துக்குக் கொண்டுபோகிற என் உத்தம சிநேகிதன். ஆகையால் அதை ஒருக்காலும் சத்துருவாய் எண்ணேன்.

௩௨. தியானம்.

பின்புறணிக்காரருக்கு வருந் தேவதண்டனையைப் பற்றியது.

அமர்ந்திரு, அமர்ந்திரு, கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்திரு.

அமர்க்கையிலும் நம்பிக்கையிலும் கிறிஸ்தவர்களுடைய பெலன் இருக்கிறது. ஏசா. ௩௰, ௰௫. உலகம் பராபரனுடைய அதிசயங்களை அறிந்துகொள்ளாமல் போகிறது எதினாலே? அது அமர்ந்திருந்து பராபரனுடைய ஒத்தாசைக்குக் காத்திராமல் போகிறதினாலே தான். அதற்குச் சற்றே காரியத்தாழ்ச்சி கண்டால், பிராணசங்கடம் வந்தாற்போலே, சண்டைபோடுகிறதும், மல்லுக்கு நிற்கிறதும், மயிரைப் பிய்க்கிறதும், கத்தியை உருவுகிறதுமாய் இருக்கிறது. இதினாலே இவர்கள் தங்கள் காரியத்தில் பராபரன் தலையிடாமல் சும்மா இருந்துவிடப்பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒரு மனுஷனை அறிவேன். அவனும் சற்றேறக்குறைய இப்படிச் செய்தான். அவன் சில புத்திமான்களுடைய உசாவுதலால் வேதப்புரட்டனாகிய பாப்புவுக்கு விரோதமாய் ஒருவழக்குத் தொடுக்க மனதாயிருந்தான். ஆனால் தேவ செயலாய் என்ன நடந்தது? புரட்டன் என்றும் கலாதிக்காரன் என்றும் பொய்ச்சாட்சிகளால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு காய்பா பொந்தியுபிலாத்து முன்பாக நின்றவரும் தமதுமேல் சொல்லப்பட்ட பொய்களுக்கெல்லாம் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல் இருந்தவருமாகிய இயேசுவைப் பற்றி அவன் பிரசங்கிக்க வேண்டியவனாயிருந்தான். இதினால் அந்தக் கிறிஸ்தவன் தன் மாமிசத்தை மேற்கொண்டு சரிக்குச் சரிகட்டுதலைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்தான்.

கிறிஸ்தவனே, நீ தொடங்குகிற காரியம் பராபரனு
டையதாயிருந்தால், அதற்கு மனுஷருடைய ஆதரவு தேவை
இல்லை. மனுஷன் பராபரனுக்குப் பேசுவாயாகவும சலுகை
யாகவும் இருக்கத் தேவை இல்லை. பரமண்டலத்திலே இருக்
கும் பராபரனே, ஆங்காரிகள் வாயைத் தமது ஆச்சரியமான
நீதியினால் அடைத்துப்போட அறிவார். மற்றப்படி பராபர
னைச் சட்டைபண்ணாமல் இருக்கிற பொல்லாத வாய்களை அடக்
குகிறதற்கான நியாயம் பூமியிலே இல்லாதபடியால், அவர்கள்
தங்கள் தூஷணத்தை விட்டு ஓயார்கள். தேவரீர் வானங்களில்
இருந்து நியாயத்தீர்ப்பைக் கேட்கப்பண்ணுகிறபோது, பூமி
பயந்து அமர்ந்தது என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறுப்
போலே (சங். எசு, கூ) நடக்கவே நடக்கிறது. பார்வோன்,
சவுல், ஆகாப், எசபேல், எரோதே இவர்களுக்கு எப்படிப்
பட்ட முடிவு வந்தது! இராயனாகிய யூலியான் எப்படி அழிந்
தான்! இதெல்லாந் தேவ தண்டனை அல்லவோ? எந்தமட்
டும் பராபரன் அமர்ந்திருக்கிறாரோ, அந்தமட்டுந் தூஷணஞ்
சொல்லுகிறவர்களுந் துன்பம் வருவிக்கிறவர்களுந் தங்கள்
மேட்டிமையிலே இருந்து தாங்கள் செய்கிறது சரி, அதுவே
செம்மை என்று தங்கள் உள்ளத்தில் நினைத்துக்கொண்டிருக்
கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் பிசாசு இடைவிடாமல் இருந்து
கொண்டு காரியம் பார்க்கிற வேளை அதுவே. ஆனால் பரா
பரன் ஒரு வார்த்தை மாத்திரஞ் சொன்னால், அப்போது
அவர்களுடைய பெருமையான அலைகள் உள்ளுக்கு வாங்கு
கிறது. இயேசு நித்திரை பண்ணும்போது, கடல் கொந்த
ளித்து காற்று உரமாயிருந்தது. ஆனால் காற்றையும் கடலையும்
அவர் அதட்டினவுடனே அது அமர்ந்தது. சத்துரு கிறிஸ்து
வுக்கும் அவர் சுவிசேஷத்துக்கும் விரோதமாய் எழும்பத்தக்க
தாய் ஆங்காரித்தால், நாம் பயப்பட அவசரம் இல்லை. அதின்
நிமித்தமாய் நாம் கொஞ்சப்பாடுபட்டு மனுஷர் முன்பாக சங்
கிலைப்பட நேரிட்டாலும், அதினால் பராபரனுக்குமுன் நாம்
மகிமை அடைகிறோம். கிறிஸ்துவின் மகிமைக்கும் அவரு
டைய சுவிசேஷத்துக்கும் அடுத்த காரியங்களிலே அவர்கள்
ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாது. அவர்கள் செய்கிறதெல்லாம்
செய்யட்டும். நரகத்தின் ஒலிமுகவாசல்கள் இந்தக் கன்மலை
யை மேற்கொள்ளக் கூடாது. மத். ௧௬, ௧௮. ஆனால் இதற்
குள்ளே நான் சின்னப்பட்டுப் போகிறேன் என்கிறாயோ?
மெய்தான், ஆனால் பராபரன் உன் நீதியை வெளிச்சத்தைப்
போலேயும், உன் நியாயத்தைப் பட்டப்பகலைப்போலேயும்
வெளிப்படப்பண்ணுவார். சங். ௩௭, ௬. தாவீது சவுலால்
பத்து வருஷக்காலந் துன்பப்பட்டும் சவுல் தன் சகல வல்ல

மையினாலும் அவனை அழிக்கக் கூடாமல் போயிற்றே. பரா
பரன் கடைசியிலே அவனை நேர்த்தியான வெளிச்சம் போலே
யும் பகலின் சூரியன் போலும் வெளியே கொண்டுவந்தாரே.
அப்போது தாவீது தேசம் எங்கும் மகிமையான வெளிச்சம
போல விளங்கினானே. தெய்வபத்தியுஞ் சற்குணசாலியுமா
யிருந்த யோசேப்பும் தானியேலும் என்கிற வாலிபர்மேல்
மகா பெரிய கிரகணந் தீண்டி இருள் மூடினாற்போல இருக்க
இல்லையா? ஆனால் பராபரன் அவர்களை அந்த இருளி
லிருந்து பறித்தெடுத்து வெளிச்சத்திலே கொண்டு வந்த
போது, யோசேப்பு எகிப்துக்கும், தானியேல் பாபிலோன்தேசத்
துக்கும் வானத்தின் சூரியனைவிட அதிகத் துலக்கமாய்ப் பிர
காசித்தார்களே.

என்மேல் பின்புறணி நடந்தால், அந்தக்காரியத்தைப்
பராபரனுக்குக் கையளிப்பேன். பழிவாங்காதே என்று எனக்
குக் கற்பித்தவர் அந்தக் காரியத்தைத் தாமே ஏற்றுக்கொள்ளு
வார். காரியம் அவருடையது. சரிக்குச் சரிக்கட்டுதலும்
அவருடையது. அவர் முன்னமே என் காரியத்தை வெளிக்
கொண்டுவந்து என்னை உயர்த்தியிருக்கிறார். பராபரன்
எனக்காகச் சில நல்ல மனுஷரை ஏவிவிட்டு, அவர்கள் வெளி
யரங்கமாய் வந்திருந்து கொண்டு அப்படிப்பட்ட பின்புறணிக்
காரருக்கு விரோதமாய்ப் பேசவும் எழுதவுஞ் செய்தாரே.
அமர்ந்திரு. பராபரனுடைய சரிக்கட்டுதல் தாமதித்து வந்
தாலும் மகா கடினமாயிருக்கும்.

ளஎ. தியானம்.

கிறிஸ்தவனுக்கு வேண்டிய மன உறுதியைப் பற்றி யது.

நின்ற படையே வெல்லும்.

யுத்தத்திலே கடைசி மட்டும் நின்று சண்டை செய்கிறவனை
யாவரும் மெச்சுவார்கள். நமது ஆயுசுகாலம் ஒரு யுத்த
மாயிருக்கிறது. மனுஷனுக்குப் பூமியின் மேல் எப்போதும்
போராட்டம் உண்டல்லவோ. யோபு எ, க. ஆகையால்
கிறிஸ்தவனே, பின்வாங்குகிறதிலே முந்தினவனாயிராமல்
கடைசியாயிருக்க உன்னைப் பழக்குவி. உன் மாமிசம் உனக்கு
விரோதமாக உன்னிலே போர்செய்கிறது. அதின் பெலன்
ஆத்துமத்துக்கு விரோதமாய்ப் போர்செய்கிற மாமிச இச்
சைகள் தான். ௧ பேது. ௨, ௰௧. இச்சைகளை அடக்குகிறதிலே
தான் உன் பெலன். மாமிசம் உன் அவயவங்களை அநியாயத்

தின் ஆயுதங்களாக்கி, உன் வாய் சபிக்கவும் உன் கை அடிக்கவும் எல்லாவிதமான அக்கிரமங்களைச் செய்யவும் அவைகளை ஏவுகிறது. ரோ. ௬, ௰௨. ௰௩. நீ அதற்குச் சம்மதியாதே. மாமிசம் உனக்கு நட்புக்காட்டி: நீ அதைச்செய்ய, நீ போய் அவனை அடி என்று உன்னைத் தூண்டிவிட்டால், நான் அப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லு. நீ படையிலே கடைசிமட்டும் நில்லு. நின்ற படையே வெல்லும்.

சிலுவை உன்மேல் விழுந்து உன்னை அழுத்தத் தொடங்கினால், நீ அப்போதே பயந்து: சிலுவையே, என்னை விட்டுப்போ; நான் இளைத்துப்போனேன் என்காதே. கிறிஸ்தவனே, நீ படையிலே நிற்கிறபோது களைத்துப் பின்வாங்கிப் போவதில் முந்தினவனாய் இராமல், உன்னை உபத்திரவப்படுத்துகிற சிலுவை களைத்துப்போய் உன்னை விட்டுவிடுவதில் முந்திக்கொள்ளும் மட்டும் நீ நிலைத்திரு. பின்வாங்காமல் உறுதியாய் நிலைத்திருக்கிறதே குணம். சிலுவை வருகிறதைக் கண்டவுடனே நீ துணிந்து எதிர் கொண்டுபோய்: நல்ல சிலுவையே, சும்மா வா. இதோ, நான் இங்கே இருக்கிறேன். எனக்கு நீ என்ன செய்ய மனதாய் இருக்கிறாய். என்னைக் கொன்றுவிட்டுச் சின்னப்படுத்தி வெட்டி குத்தி சுட்டுப் பிரித்தெறித்துப்போட உனக்கு மனதோ? இதற்கெல்லாம் நான் அஞ்சேன். நீ எனக்கு வருவிக்கிற துன்பங்களை நான் உத்தரித்து வேசாறிப் போகுமுன்னே, என்னை வாதிக்கிற நீயே வேசாறிப்போவாய். அந்தமட்டும் நான் நிற்பேன் என்று சொல்லு. சிலுவையானது தனக்கு முன்னாகத் தைரியமாய்ப் புறப்பட்டு வந்து தன் முதுகை வளைத்துக் கொடுக்கிற வீரிய மனதைக் கண்டால், அது தானே கலங்கிப்போய்த் தன்னையே சாகத்தக்கதாய்க் கடித்துக் கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் அதின் பெலன் செத்துத் தானாய்க் கீழே விழுகிறது. ஆனால் ஒருவன் அதற்குப் பயந்து முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு பின்வாங்க நினைத்தால், அப்போது சிலுவை இடங்கொண்டு நரக பரியந்தம் அவனைத் துரத்துகிறது. ஆகையால் நீ கடைசிமட்டும் போரில் நின்று, உன் சத்துருவைப் பார்த்து: நீ கீழே விழுந்தாலும் நான் இன்னம் நிற்கிறேன்; நீ அழுகிறாய், நான் நகைக்கிறேன்; நீ செத்துப்போனாய், நான் உயிரோடிருக்கிறேன் என்று சொல்ல வேண்டியது. நீ இன்னம் ஒருவிசை என்னோடே போராட வேண்டும் என்றாலும் அதற்குந் துணிந்திருக்கிறேன். உன் பல்லுக்களின் கடுமையை நான் உணர்ந்தாயிற்று. நான் சாகும்படி நீ கடிக்க மாட்டாய் என்று அறிவேன்.

பிசாசு தன் நரக சோதனையோடே உன் கிட்ட வந்தால், அப்போது நீ என்ன செய்வாய்? நீ பின்வாங்கினால்,

அது உன்னை விடாது. நீ முதுகை அதற்குத் திருப்பினால், அதின் நகங்கள் உன்மேல் பாயும். அது ஒருவிசை பிடித்ததை ஒருக்காலும் விடாது. நீ நிற்கிறதே உத்தமம். உறுதியாய் எதிர்த்து நில் என்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். ௧ பேதுரு. ௫, ௯. நீ ஊன்றி நிற்க வேண்டிய அஸ்திபாரம் பராபரனுடைய வசனம். அது அசையாது. இப்படி எழுதியிருக்கிறது என்று கிறிஸ்து சோதனைக்காரனுக்குச் சொன்னதுபோல் (மத். ௪), நீயும் பராபரனுடைய வசனத்தைப் பிடித்து கடைசிமட்டும் நில்லு. அப்போது பிசாசு வெட்கத்தோடே ஓட்டம் பிடிக்கும்.

மரணமுந் துணிந்து உன்மேல் ஏறி வருகிறதா? அது உன்னைக் கடிக்க மாட்டாது. கிறிஸ்துவானவர் ஒலிவ மலையிலே அதின் பற்களைத் தகர்த்து அதை மேற்கொண்டார். அதன் கொடுக்கு உன்னைக் கொட்டக் கூடாது. அதின் கொடுக்கு முறிந்துபோயிற்று. மரணமே, உன் கூர் எங்கே? ௧ கொரி. ௰௫, ௫௫. நீயும் கடைசியாக இதற்கு ஒரு குத்து குத்தி, மரணமே, நீ செத்தாய், நானோ இன்னம் பிழைத்திருக்கிறேன், கிறிஸ்து எனக்குச் சீவன், சாவு எனக்கு ஆதாயம் என்று சொல்லு. பிலி. ௧, ௨௧.

பராபரனும் வந்தால் என்ன செய்வேன் என்கிறாயோ? அவரிடத்திலும் நீ கடைசி மட்டும் நில்லு. அவர் தம்மை மறைத்துக்கொண்டால், அப்போது நீ அவரைக் காணும் மட்டும் அவரைத் தேடுகிறதில் ஓயாதே. உன் கண்ணீர்களுக்கு அவர் என்றென்றைக்குந் தம்மை மறைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. நம்மை முழு இருதயத்தோடுந் தேடினீர்களானால், நம்மைத் தேடுகையில் கண்டு பிடிப்பீர்கள் (எரே. ௨௯, ௰௩) என்கிற அவருடைய வசனம் விழாமல் நிற்கிறது. அவர் சிங்கம்போல் எனக்குத் தம்மைத் தோற்றப்பண்ணினாலும், (ஏசா. ௩௮, ௰௩.) அவருடைய பாரமான கை என்மேல் இறங்கினாலும், (சங். ௩௮, ௨) நீ திடுக்கிட்டு அதிசயிக்க வேண்டாம். பட்சத்தின் அடிகள் கொல்லாது. சிங்கத் தோலுக்குள்ளே பிதாவுடைய இருதயம் இருக்கிறது. அவர் வலது கை உன்னை அடித்தால், இடது கை உன்னை அணைக்கிறது. விளையாட்டு வினையல்ல. அவர் உன்னோடு விளையாடுகிறார். அவர் தமது கையை வாங்கிக்கொண்டால், நீ மேற்கொண்டாய். அப்போது நீ யாக்கோபுபோல், நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப்போக விடேன். வெல்லுகிறவனுக்கு முடிகொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லு. நல்ல இருதயமே, நீயுஞ் செயங்கொள்ள இப்படிப் போர்செய்யக் கடவாய். பராபரன் உனக்கு உதவி செய்வாராக.

௱௭௬. தியானம்.

பிரபுத்துவத்தைப் பற்றியது.

பிரபுத்துவம் மோசத்துவம்.

அது எதினால் என்று அறிய மனதாயிருக்கிறாயா? பிணம் எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே கழுகுகள் வந்து கூடும். மத். ௨௪, ௨௮. பிரபு எங்கே இருக்கிறானோ, அங்கே இதபாதகர் நிரம்ப வந்து கூடுவார்கள். மெல்லிய வஸ்திரங்களை உடுக்கிறவர்கள் அரசர் மாளிகைகளில் இருக்கிறார்கள் என்று இயேசு நாதரே சொன்னார். மத். ௰௧, ௮. பெரியோர் தங்களைத் தானே அறியாதபடிக்கு, அவர்கள் இருதயத்தை மயக்கிப்போடுகிறவர்கள் இவர்கள் தான். இவர்கள் பெரியோருக்கு முன் பேசும் முகஸ்துதியும் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களும் உருவத்தைத் தலைகீழாகக் காண்பிக்கிற கண்ணாடி போல இருக்கிறது. பெரியோர் அந்தக் கண்ணாடியிலே தங்களைப் பார்த்தால், அதில் தங்கள் உருவத்தைச் சரியானபடி காணாமல் வித்தியாசமாய்க் காண்பார்கள். அகந்தையும் பெருமையுமுள்ள அவர்கள் இருதயத்தை அந்தக் கண்ணாடி நீதியும் தாழ்மையுமாகக் காட்டுகிறது. துன்மார்க்கமான அவர்கள் நடக்கையை அந்தக் கண்ணாடி சன்மார்க்கமாய்க் காட்டுகிறது. ஆ இப்படிப்பட்ட பிரபுக்கள் எத்தனை பெரிய மோசத்துக்குள் இருக்கிறார்கள்! அவர்கள் ஒருக்காலும் நல்லவர்களாகாமல் வரவர அதிகக் கெட்டவர்களாய்ப்போகிறார்கள். ஏனென்றால் தன்னை அறிவது குணப்படுதலுக்கான வழியாயிருப்பதெப்படியோ, அப்படியே தன்னை அறியாமை கேட்டுக்கான வழியாயிருக்கிறது. இதினால் அவர்கள் மேட்டிமைக்காரரும் மாயக்காரருமாய்ப்போகிறார்கள். ஏனென்றால் அந்த மாறுபாட்டுக் கண்ணாடியும் அந்த முகஸ்துதிக்காரரும் காண்பிக்கிறபடி தாங்கள் பத்திமான்களும், நீதிமான்களும், மெத்தனவரும் தாழ்மையுள்ளவர்களுமாய் இருப்பதாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையாகவே பராபரனுக்கு முன்பாகவும் மனுஷருக்கு முன்பாகவும் அவர்கள் சன்மார்க்கம், நீதி, மெத்தனவு, தாழ்மை எல்லாம் வெளிவேஷமும் மாறுபாடும் எடுபட்டுப்போகிற சாயமும் பொய்யுமாயிருக்கிறது. சுயநலத்தைப்பாராமல் பிறருக்கு நன்மை செய்கிறது பிரபுத்துவம் என்று முற்காலங்களில் சொல்லுவார்கள். இக்காலத்திலோ பிறர் நலத்தைப்பாராமல் சுய நலத்தையும் புகழ்ச்சியையும் நாடுகிறது பிரபுக்களுக்கு இலட்சணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மாறுபாட்டுக்கு அந்த முகஸ்

துதிக்காரரே) காரணர். பிரபுக்களான பேர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களைத் துரத்திவிட்டால் தாவிலை.

பிரபுத்துவம் மோசத்துவம். பிசாசும் ஒரு பிரபுவாயிருக்கிறது. எபே. ௬, ௰௨. ஆகையால் அது பிரபுக்களிடத்திலே மிகுந்த சகவாசம் பண்ணுகிறது. தனக்குச் சரியான பேரைத் தேடுகிறது. பிரபுக்கள் அரண்மனைகளில் அது மெத்தவும் அலுவலாயிருக்கிறது. அது தன் வாய்க்கு இதம[illegible] பதார்த்தம் எங்கே அகப்படுமோ, அங்கே தின்கப் போகிறது. பொதுவான ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடியவர்கள் பாவஞ்செய்கிறதற்கு மெத்தவுஞ் சார்ந்திருக்கிறார்களென்று பிசாசுக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் அடாது செய்பவர் படாது படுவரென்று ஆக்கினைக்குப் பயப்படுகிறதினாலும் கட்டாயத்தினாலும் நம்முடைய கெட்ட சுபாவம் பொல்லாப்புக்கு விலகியிருக்கிறது. பெரியோர்களுடைய பெயரையும் அவர்கள் நடக்கையையும் சனங்கள் பார்த்து அவர்கள் மாதிரியை உடனே பின்பற்றுகிறார்களென்று பிசாசுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆகையால் அது பிரபுக்களைப் பாவங்களிலே தள்ளி, அவர்கள் துன்மாதிரியினாலே ஊரடங்கலும் பாவத்தில் விழ வகைபார்க்கிறது. பிரபுக்களுடைய வீடுகளில் அதைச் செய்கிறதற்கேற்ற சமயமும் அதற்கு அகப்படுகிறது. ஏனெனில் அங்கே வீண் பொழுதுபோக்குதலும் துன்மார்க்கங்களும் பலவிதமான அகந்தையுள்ள சரசங்களும் வேடிக்கைகளும் பொருந்தீனிகளும் மிச்சமாய் நடக்கிறது. ஆகையால் கண்களின் இச்சையும் மாமிசத்தின் இச்சையும் சீவனத்தின் பெருமையுமென்ற தன் மூன்று சாதனங்களைப் பிசாசு அங்கே எடுப்பித்துக் கட்டுகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களிடத்திலே பத்தி வைராக்கியனாகிய ஒரு யோவான் எழும்பி வந்து, நீங்கள் இப்படி நடக்கிறது நியாயமல்லவென்று சொன்னால், இவன் எங்களுக்கு நியாயமின்னதென்று புத்திசொல்லுகிறானோ? இவன் எங்கள் தயவினாலே பிழைக்கிறதென்று அறியானோ? நாங்கள் பிரபுக்கள் என்றும் எங்களை மரியாதையாய் நடப்பிக்க வேண்டுமென்றும் இவன் நினைக்கவில்லையே. வழிச்செலவு கொடுத்து ஊரைவிட்டுக் கிளப்ப வேண்டுமென்று கூக்குரல்பண்ணி கொக்கரிக்கிறார்கள். இப்படியானால் உனக்கென்னமாய்க் காண்கிறது. பெரியோர்களாயிருக்கிறது மோசத்துக்கிடமோ அல்லவோ? அதுவுமல்லாமல் பிரபுக்களுடைய பாவத்தின் நிமித்தம் பராபரன் தேசத்தையுங் குடிகளையுந் தண்டிக்காமல் போவாரோ? அரசாளுகிறவர்கள் தங்கள் கீழ்க்குடிகளை நெருக்கிடைபண்ணி அவர்கள் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக்குடிக்கிறபோது, அந்த உபத்திரவத்திலே அவர்

கள் பராபரனைப் பார்த்துப் பெருமூச்சுவிடுகிற[illegible]ல் அந்தப் பெருமூச்சுகளும் கண்ணீரும் நெருப்பாய்ப் பற[illegible] கொண்டு பிரபுக்களைச் சுட்டு, அவர்கள் தோலும் மயிரும் ம[illegible]ாசுங்கப் பண்ணுமல்லவா? பராபரன் அவர்கள் அதிகாரத்தை வாங்கிப்போட்டு, முன் தங்கள் கீழ்க்குடிகளைத் தங்கள் காலின் கீழே போட்டு மிதித்தவர்களை சத்துருக்கள் காலின் கீழே அகப்படப்பண்ணினால், பிரபுத்துவம் மோசத்துவம் என்று நன்றாய்ச் சொல்லலாமே.

ஆனால் என்ன? பூமியிலே தேவபக்தியுள்ள பிரபுவானவன் ஒருவனாகிலும் இல்லையா? ஏன், இல்லாமல் என்ன. பராபரனைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த அந்தஸ்திலும் இடத்திலும் உண்டு. இராசாக்களுக்குள் அவருடைய சபையை வளர்க்கிறவர்களும், நாயகிகளுக்குள் அதின் தாதிகளும் இருப்பார்கள். எசா. சகூ, உக. நீ இப்படிப்பட்ட பிரபுக்களுடைய உருவத்தைப்பார்க்க வேண்டுமானால், லூத்தர் என்பவர் கண்[illegible]டியில் காட்டுமாப்போல் அந்த ரூபத்தை நமக்குக் காட்டுகிறா[illegible] தருமப் பிரபுவானவன் [illegible]ன் இராச்சியத்துக்குடிகளுக்குப் [illegible]ரயோசனமும் அநுகூலமுமாயிருக்கிற காரியங்களின் மே[illegible]லே தன் சிந்தையை எல்லாம் வைக்க வேண்டும். தேசமுஞ் சனமுந் தன்னுடையதாயிருப்பதால் தன் மனம்போல் நடக்கலாமென்று நினையாமல், நான் தேசத்துக்காகவும் சனத்துக்காகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், அவர்களுக்குப் பிரயோசனமும் நன்மையுமாயிருக்கிறதைச் செய்வது என் கடமையென்று நினைக்க வேண்டும். நான் எப்படி உயர்ந்துபோவேன், அவர்களை எப்படி ஆளுவேன் என்கிறதை அவன் நோக்காமல், நான் எப்படி அவர்களைச் சமாதானத்தோடே நடத்துகிறதென்கிறதையே நோக்க வேண்டும். அவன் கிறிஸ்துவைத் தன் கண் முன்னே வைத்து," உன்னத பிரபுவாகிய அவர் என்னால் தமக்கு வல்லமையும் பொருளும் சங்கையும் உண்டாகப் பாராமல், இவைகள் தம்மால் எனக்குண்டாகும்படி எனக்கு ஊழியஞ் செய்தாரே. அப்படியே நானுஞ் செய்து என் கீழ்க்குடிகளிடத்தில் என் சுய பிரயோசனத்தைத் தேடாமல், அவர்களுக்கு நன்மையும் பிரயோசனமுமாயிருக்கிறதையே தேடுவேன் என்று சொல்லுவான். இப்படியானால் ஆர் பிரபுத்துவம் பண்ணப்போகிறான்? பிரபுத்துவத்துக்கு இத்தனை வருத்தமும் பாடும் இருந்தால், அது வெகு நிர்ப்பாக்கியமாயிருக்கிறதே, பிரபுக்களுக்கடுத்த விளையாட்டுங் கூத்தும் ஆடல்பாடலும் வேட்டையும் சாரியும் அவர்களுக்கு எங்கேயிருக்கப்போகிறதென்று நீ சொல்லுகிறாய். அதற்குப் பிரத்தியுத்தரம், நாங்கள் இந்த உலக பிரபுக்கள் இப்போதெப்படி

வாழ்கிறதெ[illegible]கிறதைக் குறித்து அல்ல இவர்கள் நல்ல கிறிஸ்தவர்கள[illegible]ந்து மோட்சத்துக்குப் போய்ச் சேருகிறதெப்படி என்பதைப் பேசுகிறோம். பிரபுக்களை மோட்ச இராச்சியத்தில் காண்பது அதிசயமாயிருக்கும். பிரபுக்கள் தங்க[illegible]க்கு உல்லாசமானதுகளைத் தங்கள் கீழ்க்குடிகளுக்குச் சேத[illegible]ாயிராமல் செய்யக் கூடுமேயானால் பராபரன் அவைகளைத் தடுக்கிறதில்லை. ஆனால் இவர்கள் தங்கள் உத்தியோகத்தின்படி தங்கள் கீழ்க்குடிகளைச் சரியாய் விசாரிக்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்குப் பிரியமான கூத்தும் ஆட்டமும் குதிப்பும் விளையாட்டுமாகிய எல்லாவற்றையும் நிறுத்திப்போட வேண்டும் என்று அவர்களுக்கே தெரியவரும்.

இரண்டாவது, பிரபுவானவன் தன் ஆலோசனைக்காரர் பேரில் கவனமாயிருக்க வேண்டும். அவர்களில் ஒருவனையும் அச[illegible]ணைமலும் ஒருவனையும் மிதமிஞ்சி நம்பி விடா[illegible]மலும் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்த இரண்டையும் பராப[illegible] சகிக்கார். அவர் ஒருவிசை ஒரு கழுதையைக் கொண்[illegible] பேசினார். ஆகையால் ஒருவன் எத்தனை அற்பனாயிருந்தா[illegible] அவனை அசட்டைபண்ணலாகாது. மேலும் பராபரன் பிரதான [illegible]னாயிருந்த தேவதூதனை வானத்திலிருந்து தள்ளிவிட்டார். ஆ[illegible]யால் ஒருவன் எத்தனை விவேகியும் பரிசுத்தனும் பெரியவனுமாயிருந்தாலும், அவனையுங் கூட மிதமிஞ்சி நம்பாமல், பராபரன் எவனைக்கொண்டு பேசவுங் கிரியை நடப்பிக்கவும் வேண்டுமென்றிருக்கிறாரோ, அப்படிப் பட்டவர்களில் ஒவ்வொருவன் சொல்லுகிறதையுங் கேட்க வேண்டும். பிரபுவானவன் தன் இராச்சியபாரம் வகாளைத் தானே பிடித்துக்கொண்டு தன் நாடெங்கும் காரியங் களை கண்ணூன்றும் நீதி நியாயங்களும் எப்படி நடக்கிறதென்று கண்ணூன் றிப் பார்க்க வேண்டும். தன் காரியத்தையும் தன் சீமைக் காரியத்தையும் வேறே ஒருவன் தன்னிலும் அநுகூலமாய்ப் பார்ப்பானென்று நினைக்கக் கூடாது. மகா இராசாவே தேவரீர் அடியேன் வசத்தில் இதிலும் அதிகமாய் ஒப்புவித்தாலும், நான் திருவாகம் பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு அவன் எல்லாத்திலும் அதிக எச்சரிக்கையிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தேசத்துக்கெல்லாந் தான் ஆண்டவனும், தன் இராசாவோ இவைகளை எல்லாம் வேடிக்கை பார்க்கிறவனுமாயிருக்க வேண்டுமென்று எவன் விரும்புகிறானோ அவன் சுத்தவானே அல்ல. ஏனெனில் இவன் நல்ல கிறிஸ்தவனும் பக்திமானுமாயிருப்பானேயாகில், தன் மேலானவர்கள் தன்னை நம்பி, தன் வசத்திலே யாதொன்றையும் ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பாமல், (கிறிஸ்து யோவான் ரு,

உக–ல் சொல்லுகிறதுபோல்) தன் கிரியைகளை வெளிச்சத்தில் வைக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறான். இராச சபையில் முகஸ்துதிக்காரர் மேல்வட்டமாயிருக்கிறதும் ஒவ்வொருவனுந் தன் மனம்போல் செய்யும்படி இராசாக்கள் அவர்களை மிதமிஞ்சி நம்புகிறதும் மகா பரிதாபமான காரியம்.

மூன்றாவது, பிரபுவானவன் துஷ்டரை நடத்துவதிலும் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். மற்ற மனுஷருக்குச் சேதம் வராதவிதமாய் துஷ்டரைத் தண்டிக்கிற விவேகம் அவனுக்கு இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அவச்சொல்லை நாம் கேட்கிறதா என்றும் இப்படிப்பட்ட அநியாயத்தைச் சகிக்கிறதா என்றும் சண்டை மூட்டி விடுகிற ஆலோசனைக்காரருக்குங் கார்க்கோடருக்கும் இடங் கொடுக்கவே ஒண்ணாது. ஒரே ஒரு அரண்மனைக்காக இராச்சியம் முழுவதையும் பாழாக்குகிறவன் எப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவன்? ஒரு பிரபு தன் சொந்த பொருளுக்குப் பொல்லாதவர்களால் உண்டாகும் நஷ்டத்தைப் பாராமல், அப்பொல்லாதவர்களைத் தண்டிப்பதில் பிறருக்கு உண்டாகும் அநீதத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு பிரபு தனக்கு விரோதமாய் வாய் காட்டி கை நீட்டி, தனக்குத் தாங்கல் பண்ணினவர்களிடத்தில் பழிவாங்குவதில் அநேக ஸ்திரிகள் கைம்பெண்களும் அநேகம் பிள்ளைகள் தாய்தகப்பன் அற்றவர்களுமாய்ப் போக அந்த ஸ்திரிகளும் பிள்ளைகளும் செய்த குற்றம் என்ன?

நாலாவது, பிரபுவானவன் விசேஷமாகத் தன் பராபரனை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன் நம்பிக்கையை முழுதும் அவர்மேல் வைத்து, கிரமமாய் இராச்சியபாரம் பண்ணுவதற்கான ஞானத்தைத் தனக்குக் கட்டளையிட வேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். தொகுத்துச் சொல்லில் ஒரு பிரபு நாலிடத்தை நோக்கிப்பார்க்க வேண்டியவன். பராபரனை உத்தம நம்பிக்கையோடும் உட்கருத்தான செபத்தோடும், குடிகளைப் பட்சத்தோடும் கிறிஸ்தவனுக்கேற்றபடி ஊழியஞ் செய்யும் குணத்தோடும், தன் ஆலோசனைக்காரரை விவேகத்தோடும் சமுசயமற்ற மனதோடும், துஷ்டரை மிதமான கண்டிப்போடும் தண்டிப்போடும் பார்க்க வேண்டுமென்று லூத்தர் சொல்லுகிறார்.

இந்த வார்த்தைகள் பிரபுக்கள் வீடுகளிலே பொன் எழுத்தால் எழுதப்பட்டிருந்தால் தாவிளை. கர்த்தர் தமது விரலினால் இதை அவர்கள் இருதயத்தில் எழுதக்கடவார்.

௩௨. தியானம்.

ஆத்துமப் பசியைப் பற்றியது.

பசியற்றால் ருசியில்லை.

நீதியின் பேரில் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அதேதென்றால் அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள். மத். ரு, சு. நீ பிரசங்கத்தில் மிகுந்த ஆறுதலுள்ள வெகு வார்த்தைகளைக் கேட்கிறாய். ஆகிலும் அது உனக்கு ருசிக்காமலும் உன் மனதிலே தைக்காமலும் போகிறது எதினாலே? கிறிஸ்துவானவர் தமக்குண்டான எல்லாவற்றோடும் கூடத் தம்மை உனக்குச் சொந்தமாகக் கொடுத்து, உன் பாவத்தைத் தம்முடையதாகவும் தமது சீவனை உன்னுடையதாகவும் பண்ணினாரென்று பிரசங்கிக்கிறதை விட அதிக மதுரமான பிரசங்கம் வேறு உண்டோ? ஆகிலும் இது உன் மனதுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடாமல் போகிறதே, அது எதினாலே? நீ உன் ஆத்துமத்தை உலகத்தவிடுகளால் நிரப்பிப்போட்ட அந்த மதத்தினால் ஞான பசி சற்றும் உன்னில் தோன்றவில்லை. திருப்தியான ஆத்துமா தேன் கூட்டையும் மிதிக்கும் (வாக். ௨௭, ௭) என்று சாலொமோன் இராசா சொல்லுகிறார். மதுபானத்தை மூக்காலும் வாயாலும் புறப்படத் தக்கதாய்க் குடித்திருக்கிறவன்முன் ஒரு பாத்திரத்திலே மதுர இரசத்தை வார்த்து வைத்தால், அவன் அந்தப் பாத்திரத்தையும் மதுபானத்தையும் எப்படி உதைத்துத் தள்ளுவானோ, அப்படியே உலக சிந்தையுள்ள ஆத்துமா தேவ ஆறுதலைத் தள்ளும். உலக மக்கள் உலக ஆறுதலால் நிறைந்திருக்கிறபடியால், தேவ ஆறுதலையும் அதைச் சொல்லுகிறவரையும் அசட்டைபண்ணுகிறார்கள். ஆனால் தேவ ஆறுதல் ஞான பசிதாகமுள்ள ஆத்துமத்தில் விழுந்தால், சுட்டசட்டி தண்ணீரை ஆவலாய் இழுத்துக்கொள்ளுவதுபோல், அத்தனை தீவிரமாக ஆத்துமம் அந்த ஆறுதலை உட்கொள்ளுகிறது. உலக சிந்தையுள்ள இருதயத்துக்குத் தேவ ஆறுதலைப் புகட்ட வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் குதிரை முன்னணையிலே பொன்னையும் வெள்ளியையும் போட்டு வைக்கிறவனுக்குச் சமானமாயிருக்கிறான். குதிரைக்கு என்ன பசியிருந்தாலும் அந்தப் பொன் வெள்ளியைத் தொடாமல் புல்லையும் கொள்ளையுமே தனக்குத் தேவையாகத் தேடும். சோதனையையும் உபத்திரவத்தையும் உத்தரித்து, உலகம் எங்கும் ஆறுதல் காணாமல்போன ஆத்துமா மாத்திரம் கர்த்தர் எவ்வளவு கிருபையுள்ளவராயிருக்கிறார் என்று ருசித்துப்பார்க்கிறதற்குத் தகுதியாயிருக்கிறது. நொறுங்

குண்ட இருதயத்தைப் பராபரன் குணமாக்குகிறார். காயப் பட்டதைக் காயங் கட்டுகிறார். இளைத்துப்போனதைப் பலப் படுத்துகிறார். துயரப்படுகிறதை ஆற்றித்தேற்றுகிறார். இள கிப்போன மனச்சாட்சியே, பராபரனுடைய ஆறுதலின் தே னினாலே நிரப்பத்தகும் பாத்திரமாயிருக்கிறது. இருதயந் தன் நிர்ப்பந்தத்தை உணர்ந்தறிந்து கொண்டால், வியாதிப் படுகிற பிள்ளை தாயின் மடியின்மேல் ஆசைப்படுகிறாப்போல தேவ ஆறுதலின்மேல் ஆசைப்படுகிறது. அந்த ஆறுதலைப் பெற்ற உடனே அதற்கு இன்னம் அதிகம் அதிகமாய் ஆசை தோன்றுமே யல்லாமல் திருப்தியாக மாட்டாது. ஐசுவரிய வான் நரக சுவாலையின் வேதனையை உணர்ந்தபோது ஒரு துளி தண்ணீருக்கு ஆசைப்பட்டுத் தவித்தானே. அப்படிப் போல் சாத்தான் தன் நெருப்பான அம்புகளை ஆத்துமத்தின் மேல் எய்து, நரகசுவாலை மனச்சாட்சியின்மேல் அடிக்கும் போது, நாம் தாவீது இராசாவோடு கூட முறையிட்டு: "மர ணத்தின் கட்டுகள் என்னைச் சுற்றிப்பிடித்தன. பேலியாளின் வாய்க்கால்கள் என்னை அருக்கப்பண்ணிற்று, நரகத்தின் கட் டுகள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு மரணத்தின் கண்ணிகள் எனக்கு நேரிட்டன" என்று சொல்ல வேண்டும். சங். ௧௮, ௪, ௫. அந்தக்காலத்திலே வறண்ட நிலம் மழைக்குக் காத் திருக்கிறதுபோல, நமது இருதயந் தேவ ஆறுதலுக்கென்று பெருமூச்சுவிட்டு காத்திருக்கிறது. பராபரன் தமது ஆறு தலின் துளியை இறங்கிவிழப்பண்ணினால், சோர்ந்துபோன புஷ்பங் குளிர்ந்த பனி விழுந்த மாத்திரத்தில் எப்படி செழு மையாய்க் காண்பிக்குமோ, அப்படியே இருதயம் அந்த ஆறு தல் தன்னை முசிப்பாற்றித் தன் வாயை அதிக விரிவாய்த் திறந்து இன்னம் வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறது. மரி யாள் தன் தோத்திரப்பாட்டில், "பசித்தவர்களை நன்மைகளி னாலே நிரப்பி ஐசுவரியவான்களை வெறுமையாய் அனுப்பி விட்டாரென்று" சொன்னதின் கருத்து இதுதான். லூக. ௧, ௫௩. பராபரனுடைய பிரமாணப்படியே உலகத்தில் ஒரு இட மும் வெறுமையாயிருக்கிறதில்லை. எது நிறைந்திருக்கிறதோ, அதைப் பராபரன் அப்படியே இருக்க விடுகிறார். திராட்ச இரசமுந் தண்ணீரும் ஒரு குடத்தில் இருக்கக் கூடாதது போல், பரலோகமும் பூலோகமும் ஒரு இருதயத்தில் இருக் கக் கூடாது. பாண்டம் நிறையத் தண்ணீர் இருந்தால் முந் திரிகை இரசத்தை அதில் விடக் கூடாததுபோல், இருதயம் உலக ஆறுதலால் நிறைந்திருந்தால் தேவ ஆறுதல் அதில் உட்பட இடமில்லை. ஆனால் இந்த உலக ஆறுதலை வெறுத்து விட்டதைப் பராபரன் பரம ஆறுதலால் நிரப்புகிறார். நரகவே

தலையை உணராதவர்களும் தங்கள் பரலோகத்தைப் பூலோ கத்தில் தேடுகிறவர்களும் பரமண்டலத்தின் மேல் ஆசைப்படு கிறதில்லை என்று எனக்கு ஆச்சரியம் இல்லை. இயேசு எனக்கு மதுரமாயிருக்கிறது என்னத்தினாலே என்று கேட்கிறாயோ? உலகம் எனக்கு வரவர கசப்பாகிறதினாலே தானே. அது என்னைத் தவிக்கப்பண்ணுங் காரியத்திலே அவர் என்னை முசிப் பாற்றுகிறார். அதை நான் தினந்தினங் கண்டறிந்து கொள்ளு கிறேன். அதற்காகப் பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

௩௰௩. தியானம்.

நற்கீர்த்தியைப் பற்றியது.

உயிரைப்பார்க்கிலும் அருமை.

அது என்ன? நற்கீர்த்தி தான். ஒருவன் என் சீவனை வாங்கி னால் என் சரீரத்தைக் கொல்லுகிறான். ஆனால் என் கீர்த்தியைச் சின்னம் பண்ணுகிறவன் என் நாணயத்தைக் கொல்லுகிறான். பட்டையத்தின் கூர்மையினால் விழுந்த அநே கரைப் பார்க்க நாவடியினால் விழுந்தவர்கள் அதிகமானவர் கள். சிராக். ௨௮, ௨௨. நற்கீர்த்திக்காகக் கவலைப்படாத சில ரும் உண்டு. அவர்களைச் சங்கையைத் திருடிக்கொள்ளுகிற வர்களும் பிசாசின் அப்போஸ்தலரும் ஆத்தும கொலைபாதக ரும் என்று அழைத்தாலும் எங்களுக்கென்ன, பிதற்றுகிறீர் கள் என்பார்கள். அப்படியே பெஸ்து துரை தனக்குச் சத்தி யத்தைச் சொன்ன பவுல் அப்போஸ்தலனை நோக்கி: பவுலே, நீ பிதற்றுகிறாய் என்றான். அப். ௨௬, ௨௪. சத்தியம் பேசினால் அதை உலகம் கலகம் என்றும் பிதற்றல் என்றும் சொல்லு கிறது. ஆகிலும் நாம் நல்ல பேரெடுக்க வேண்டுமென்று பராபரனுடைய வசனஞ் சொல்லுகிறது. நற்கீர்த்தி பரிமள தயிலத்தைப்பார்க்கிலும் வாசியானது என்று சாலொமோன் சொல்லுகிறார். பிர. ௭, ௧. நற்கீர்த்தியுடையவர்கள் மற்றவர்க ளுக்கு உண்டாக்கும் சந்தோஷமும் அவர்கள் பின்பற்றும்படி வைக்கும் நல்ல முன்மாதிரியும் விலையுயர்ந்த பரிமள தயிலத் திலும் வாசனையுள்ளது. எல்லா மனிதருக்கும் முன்பாக நன் மையானதுகளைப் பராமரியுங்கள் என்றும், (ரோ. ௰௨, ௰௭) பொல்லாப்பென்று காணப்படுகிறதெல்லாவற்றையும் விலகி யிருங்கள் என்றும், (௧தெச. ௫, ௨௨.) யாதொருவன் நம்மை மிகைப்பிடிக்காதபடிக்கு நாம் எச்சரிக்கையாயிருந்து கர்த்த ருக்கு முன்பாகமாத்திரமல்ல, மனுஷருக்கு முன்பாகவும் நல

மானதுகளைப்பார்த்து விசாரியுங்கள் என்றும், (௨ கொரி. ௮, ௨௧) எதுகள் உண்மையாயிருக்கிறதோ, எதுகள் இலக்கணம் எதுகள் நீதி எதுகள் கற்பு எதுகள் பிரியம் எதுகள் நற்கீர்த்தியாயிருக்கிறதோ, புண்ணியம் எதுவோ புகழ் எதுவோ, அதுகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள் என்றும் (பிலி. ச, அ) பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். புறச்சாதியார் உங்களை எதிலே அக்கிரமக்காரரென்று மிகை சொல்லுகிறார்களோ, அதிலே உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு பராபரனை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு, அவர்களுக்குள்ளே நல்நடக்கையாய் நடக்க பேதுரு அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறார். ௧ பேது. ௨, ௰௨. நமதுமேல புறணி சொல்லுகிறவர்களுடைய வாயை வார்த்தைகளினால் அல்ல, கிரியைகளினால் அடைக்க வேண்டும். நீ உன் ஆகாத நடக்கையினாலே மற்றவர்களுடைய மனச்சாட்சியைக் கலக்கப்படுத்தியும், எனக்கு நல்மனச்சாட்சி உண்டென்று சொல்லி மேன்மைபாராட்டுகிறது வீண். நான் பொல்லாதவனல்ல என்று நீ [illegible] சொல்லிக்கொள்வது போதாது. உன்னைக் குறித்து மற்றவர்களும் அப்படிச் சொல்லும்படி நீ நடந்துகொள்ள வேண்டும். நீ உன் மட்டிலே நல்லவனாயிருக்கிறது போதாது. மற்றவர்களும் உன் நன்மையைக் கண்டு குணப்படும்படி, உன் நன்மை யாவருக்கும் முன்பாகப் பிரகாசிக்க வேண்டும். கிறிஸ்து பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன்பாக விசாரிக்கப்படுகிறபோது, தம்முடைய வசனத்தைக் கேட்டவர்களைச் சாட்சியாக அழைத்து: நான் என்ன சொன்னேன் என்று என்னிடத்தில் கேள்வியானவர்களைக் கேளும் என்று சொன்னாரே. யோவா. ௰௮, ௨௧. மேலும் அவர் தமது சீஷர்களை நோக்கி: மனுஷனுடைய குமாரனாகிய என்னை மனுஷர் ஆர் என்று சொல்லுகிறார்களென்று கேட்டார். மத். ௰௬, ௰௩. ஆ, நீயும் இதை அவரிடத்தில் படித்து அவர் மாதிரிப்படியே செய்.

ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் பட்சத்தில் பேச எப்பொழுதும் இரண்டு சாட்சியுடையவனாயிருக்கவேண்டும். ஒரு சாட்சி பராபரனுக்கு முன்பாகவும் மற்றச்சாட்சி மனுஷருக்கு முன்பாகவும் நின்று பேச வேண்டும். முந்தின சாட்சி அவனுக்குள்ளே இருந்து பேச வேண்டும். ஏனெனில் பராபரன் இருதயத்தைப் பார்க்கிறார். பிந்தின சாட்சி அவனுக்கு புறம்பேயிருந்து பேச வேண்டும். ஏனெனில் மனுஷர் கண்ணுக்கு முன்பாக இருக்கிறதைப் பார்க்கிறார்கள். முந்தின சாட்சிக்கு நல்மனசாட்சி என்றும் பிந்தின சாட்சிக்கு நல்நடக்கை அல்லது நற்கீர்த்தி என்றும் பேர். இந்த இரண்டு சாட்சியையுங் குறித்து சாலொமோன் இராசா: திரளான ஐசுவரியத்தைப்

பார்க்கிலும் நற்கீர்த்தியே தெரிந்துகொள்ளப்படத்தக்கது; வெள்ளியையும் பொன்னையும் பார்க்கிலும் தயையே நலம் என்கிறார். வாக். ௨௨, ௧. தயை என்கிறது நல்மனச்சாட்சி. ஏனெனில் நல்மனச்சாட்சியே பராபரனுடைய தயையையும் கிருபையையும் நமக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறது.

ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் நற்கீர்த்தியைக் காக்கத்தக்கொள்ளும்படி வழக்குக்குப் போவது அவசியமில்லையா? நல்நடக்கையை விடச் சிறந்த தற்காப்பு வேறில்லை. மனுஷர் உன்னைக் குறித்து இப்படியும் அப்படியும் பேசினாலும், நீ உன் நடக்கையினாலே அவர்கள் பேச்சைப் பொய்யாக்கலாம். நீ குற்றமற்றவனாய் நடந்தும் மனுஷர் உன்னைக் குறித்து அவதூறு பேசினால் அந்தச் சகித்திரு. ஏனெனில் உன் அபாத்திரத்தனத்துக்குத் தக்க குறைவாகவும், நீ தானே உன்னைக் குறித்து எண்ணவேண்டிய எண்ணத்திற்குத் தாழ்வாகவும் ஒருவனும் உன்னைக் குறித்துப்பேச முடியாதே. ஆனால் அப்படிப்பட்ட அவதூறு பராபரனுடைய மகிமைக்கும் அவருடைய வசனத்துக்கும் உன் உத்தியோகத்துக்கும் விசுவாசத்துக்கும் கிறிஸ்துமார்க்க நடக்கைக்கும் குறைவு உண்டுபண்ணுகிறதாயிருந்தால், உன் பராபரனுக்கு உன்னாலே கனவீனம் வருவிப்பதைச் சகிக்காதே. அப்போது சத்தியத்துக்காகப் போராடு. சாத்தான் அதன் சகல வல்லமையோடுங் கூடி எதிர்த்து நின்றாலும், நியாயம் நியாயமாயிருக்கப்பார். உலகம் பராபரனை அவதூறு பண்ண நாம் இடங் கொடுக்கக் கூடாது. பூமியிலே உனக்குக் கட்டோடே நியாயம் அகப்படாவிட்டாலும், பரலோகத்திலே எப்படியும் நியாயம் அகப்படுமே. காரியங் கர்த்தருடையதான படியினாலே, அவர் தாமே தமது கனத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவார். ஆகையால் ஒருவரும் என்னைக் குற்றஞ் சாட்டாதபடிக்கு, நான் செய்கிற காரியம் யாவருக்கும் முன்பாக நன்றாய்க் காணப்படுகிறதென்று அறிந்தாலொழிய நான் எதையாகிலுஞ் செய்யவுஞ் செய்யாதிருக்கவும் மாட்டேன். நான் இப்படிக் கிறிஸ்துமார்க்க நடக்கையாய் நடந்தும் நிந்திக்கப்பட்டால், என் நல்மனச்சாட்சியைக் கொண்டு என்னை ஆற்றித்தேற்றி, என்மேல் புறணி பேசுகிறவனைக் கர்த்தர் குணப்படுத்த வேண்டுமென்று அவனுக்காகச் செபம் பண்ணுவேன். அவன் குணப்படாவிட்டால், பராபரனுடைய கை அவன் மேலே மகா பாரமாய் விழுமென்று அறிவேன்.

௨௪. தியானம்.

வேஷ கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றியது.

கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவின் பங்காளன்.

சத்தம் யாக்கோபுடையது, கைகள் ஏசாவுடையது என்பது போல் (ஆதி. உஎ, உஉ) சில கிறிஸ்தவர்களுடைய பெயரும் கிரியைகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறது. என்னுடனே இராதவன் எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறானென்று கிறிஸ்து சொல்லுகிறார். லூக். ௰௧, உ௩. நீ கிறிஸ்தவனாயிருந்தால் கிறிஸ்துவுடனே இருக்கிறாய். விசுவாசத்தினாலே நீ அவரோடே ஐக்கியமானாய். அவர் மணவாளன், நீ மணவாட்டி. அவர் நாயகன், நீ நாயகி. நடக்கையிலே நீ அவரைப் பின் செல்லுகிறவனாயிருந்தால், அப்போது நீயும் அவரும் ஒரே வழியில் இருப்பீர்கள். அந்த வழி ஜீவனுக்குக்கொண்டு போகிற நெருக்கமான வழி [illegible]. எ, ௰௪. துன்பத்திலேயும் நீ அவரை விடாமல், இடுக்கணிலும் மரணத்திலும் அவரோடு கூடத் திடனாய் உட்பிரவேசித்து, நம்மைக் கிறிஸ்துவின் சிநேகத்தைவிட்டுப் பிரிப்பவன் ஆர்? உபத்திரவமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிருவாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ? இவைகள் எல்லாவற்றிலும் நாம் நம்மைச் சிநேகிக்கிறவராலே அதிகமாய்ச் ஜெயங் கொள்ளுகிறோம். ஏனெனில் மரணமானாலுஞ் ஜீவனானாலுந் தூதரானாலுந் துரைத்தனங்களானாலும் வல்லமைகளானாலும் நிகழ்காரியங்களானாலும் வருங் காரியங்களானாலும் உயர்ச்சியானாலுந் தாழ்ச்சியானாலும் வேறெந்த சிருஷ்டி என்கிலும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தைவிட்டுப் பிரிக்க மாட்டாது என்று நிச்சயித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுவாய். ரோ. அ, ௩௫-௩௯. இயேசு இருக்கிற இடத்திலே நீ இருந்தால் சேதப்படமாட்டாயே. ஆ, இப்படிக் கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியமாயிருக்கிற ஆத்துமாக்கள் எத்தனை பாக்கியமுள்ளது! பெருமழை வந்தடித்தால், ஒரு கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் செட்டைகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்க்கும் வண்ணமையாக, துன்பகாலத்தில் அவர்கள் அவருடைய கிருபையின் செட்டைகளின் கீழே கூட்டப்படுவார்கள். சத்துரு ஓநாய்போல் அவர்கள் மேல் விழுந்து அவர்களை விழுங்க வந்தால், ஆடுகள் மேய்ப்பனைச் சேருவதுபோலே, இவர்கள் இயேசுவைச் சேர்ந்துகொண்டு அவர் அடைக்கலத்தில் தங்குவார்கள். அவர்கள் அவரோடே சேர்ந்து அவருடைய கிருபையினாலே நற்கிரியைகளில் ஐசுவரியவான்களா

கிறார்கள். ௧ தீமோ. ௬, ௰௮. பரமண்டலத்திலே தங்களுக்
குப் பொக்கிஷங்களைக் கூட்டிவைக்கிறார்கள். மத். ௬, உ௰.
அங்கே இயேசு நாதர் இவர்களுடைய ஒவ்வொரு பெருமூச்
சையும் ஒவ்வொரு கண்ணீர்துளியையும் இவர்களுக்குப்
பொக்கிஷமாகக் கூட்டிவைக்கிறார். இவர்கள் கிறிஸ்துவோ
டே இருக்கிறபடியால், அவரும் இவர்களோடே இருக்கிறார்.
அவர்கள் இயேசுவைப் பார்த்து,

நீர் ராவில் என் நட்சத்திரம்; நீர் துக்கத்தில் என் ஆறுதல்,
இருளில் என் தீவட்டி, நீர் வாழ்வில் என் களிப்பு,
குறைவில் என் ஐசுவரியம், நீர் வேலையில் என் அலுவல்;
என் தாழ்வில் என் உயர்த்தி, பகலில் என் சிந்திப்பு,
கசப்பிலே என் மதுரம், நீர் ராவில் என் அடைக்கலம்,
நான் தொய்ந்தால் மீண்டும் என் மனம் நீர் துக்கத்தில் என் சொப்பனம்,
பலக்க நீர் என் சத்தி. விழிப்பில் என் குறிப்பு.

என்று பாடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட இருதயத்துக்கு என்ன
தாழ்ச்சியிருக்கும்? இது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம் அல்லவோ.
ஆனால் இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் எத்தனை
கொஞ்சம் பேர்! தங்களைக் கிறிஸ்தவர்களென்று சொல்லிக்
கொள்ளுகிறவர்களிலும் அப்படி அழைக்கப்படுகிறவர்களி
லும் மிச்சமானபேர் கிறிஸ்துவுக்கு எதிராளிகளாயிருக்கிறார்
கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தை விரோதித்து
அதைப் பைத்தியமும் இடறலும் பொய்யுமாக எண்ணுகிறார்
கள். தங்களாலே ஆனமட்டும் அவருடைய வசனத்திற்கு எதி
ரிடையாக நடக்கிறார்கள். அவர்கள் மோட்சவழி காட்டுகிற
உண்மையுள்ள போதகரைத் தூஷணித்துத் துன்பப்படுத்து
கிறார்கள். தங்கள் நடக்கையினாலே அவருடைய நடக்கைக்கு
எதிர்பேசுகிறார்கள். அவர் பரிசுத்தந் தயாளம் மெத்தனவு
தாழ்மை பொறுமையுள்ளவராயிருக்க, இவர்கள் அசுத்தம்
பகையும் மேட்டிமை கலகக்குணமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்
கள். ஆ கண்ணீர்விடாமல் இதைச் சொல்ல ஆரால் ஆகும்.
கிறிஸ்துவின் பெயரைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களில் கிறிஸ்
துவும் அவருடைய பரிசுத்த நடக்கையும் கட்டோடே காணா
மல் போகிறது. சுய வெறுப்புந் தாழ்மையுமுள்ள கிறிஸ்து
வுக்கேற்ற நடக்கையைப் பார்க்கிலும், வேடிக்கையும் உல்லாச
மும் உலகத்துக்கு ஏற்றதுமான நடக்கையும் அவர்களுக்குப்
பிரியமாயிருக்கிறது. அவர்கள் உபத்திரவத்திலே கிறிஸ்து
வை விட்டு விலகிப்போகிறார்கள். அவர்கள் தேமாவைப்
போல் பிரபஞ்சத்தைச் சிநேகித்து (உ தீமோ. ச, ௰) அவ
ரை விட்டு, யூதாசுவைப்போல் அவரை மறுதலிக்கிறார்கள்.
அவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய சிலுவையினிமித்தந் துன்பப்

பட மனுஷீகத்தால், மாமிசத்திலே நல்ல வேஷமாய்க் காணப்
பட வேண்டுமென்று இருக்கிறார்கள். கலா. ௬, ௰௨. ஆம்,
இயேசு அழுதால், அவர்கள் நகைக்கிறார்கள். அவர் முள்ளின்
மேல் நடந்தால், இவர்கள் ரோசாபுஷ்பத்தின் மேல் கூத்தாடு
கிறார்கள். சிறுமைப்பட்டவனைச் சிறுமைப்படுத்துகிறார்கள்.
துக்கப்படுகிறவனை இன்னம் அதிகத் துக்கப்படுத்துகிறார்கள்.
இவர்கள் கிறிஸ்தவர்களென்று சொல்லலாமா? ஆம், ஓநாயை
ஆடென்றும், பாம்பை புறா என்றும் சொல்வதுபோல இருக்
கும். கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரிகளுங் கிறிஸ்துவின் பகைஞரு
மாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களாய்த் திரிகிறவர்கள்
எத்தனை பேர்! இதற்காக இருதயம் இரத்தக் கண்ணீர் விடத்
தேவை இல்லையா? ஆ, எத்தனை நிர்ப்பாக்கியமான இருதயங்
கள்! இவர்கள் சிதறடிக்கிறார்கள். திருட்டு ஆடு ஓநாயின்
வாய்க்கு இரையாய்ப் போகிறதுபோல் இவர்களும் பிசாசுக்கு
இரையாய்ப் போகிறார்கள். இவர்கள் இயேசுவைக் கைவிடு
கிறபடியால், அவரும் இவர்களைக் கைவிடுகிறார். இவர்கள்
அவருக்கு விரோதிகளாயிருக்கிறபடியால், அவரும் இவர்க
ளுக்கு விரோதியாயிருக்கிறார். இவர்களுடைய இக்கட்டு
இடைஞ்சலிலே இவர்களுக்கு ஆதரவும் உசாவுதுணையும்
ஆறுதலும் எங்கே அகப்படும்.

நான் இயேசுவோடே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்.
அவரும் என்னோடே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் என்
னோடே இருந்தால், நூறாயிரம் பிசாசு என்னோடு எதிர்த்தா
லும், என் மயிரில் ஒன்றையாவது கோணலாக்கக் கூடாது.

உம்மைக் கொம்பாய் நான் பிடிப்பேன்,
மீட்பரே, உம்மிலே
என்றைக்கும் தரிப்பேன்;
நீர் என் ஜீவன், சாவைக் காணேன்;
சாபமே திகிலே
போ, நான் நீங்கலானேன்.

௨

ஈஅரு. தியானம்.

விசுவாசமுள்ள ஆத்துமாவின் விடுதலையைப் பற்றியது.

நான் உனக்கு ஒன்றுங் கொடுக்க வேண்டியது இல்லையே.

மோசே தன் கடன்புஸ்தகத்தைத் திறந்து என்னிடத்தில்
கடனைக் கேட்டால், நீ என்னைக் கேட்கிறதென்ன? நான்
உனக்கு ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று அவ

லுக்குத் திடனாய்ப் பிரத்தியுத்தாரஞ் சொல்லுவேன். ஏனெ
னில் நான் விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்துவுக்கு விவாகம் பண்ண
ணப்பட்டேன். "நித்திய விவாகத்துக்கென்று உன்னை நமக்கு
நியமித்துக்கொள்ளுவோம்; நீதியும் நியாயமும் கிருபையும்
உருக்க இரக்கமுமாய் உன்னை நமக்கு நியமித்துக்கொள்ளு
வோம்; விசுவாசத்தாலே உன்னை நமக்கு நியமித்துக்கொள்ளு
வோம்" என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார். ஓசெ. ௨, ௰௯.
உம். அவர் நாயகன், நான் நாயகி; ஸ்திரிக்கு நியாயப்பிரமா
ணத்திலே கிருபையின் நியாயம் உண்டு. அதென்னவென்
றால் ஒருவனும் ஒரு பெண்சாதியை நியாயஸ்தலத்துக்கு
இழுக்கப்போகாது. அவள் புருஷன் அவளுக்காக நியாய
ஸ்தலத்திலே வந்து வயணஞ் சொல்ல வேண்டும். மோசே
என்னை நியாயத்தில் இழுத்தால், நான் அவனுக்குக் கிறிஸ்து
வைக் காட்டிவிட்டு: நீ என்னைக் கேட்கிறது எது. நான்
உனக்கு ஒன்றுங் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அதோ, என்
புருஷன் இருக்கிறார். அவர் வகை சொல்லுவாரென்று
சொல்லுவேன். நான் விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்துவின் உத்
தரவாத புண்ணியத்தைப் பற்றிப் பிடித்து எனக்குச் சொந்த
மாக்கிக்கொண்டால், அப்புறம் நியாயப்பிரமாணம் கேட்கிற
என் கடனைக் குறித்து கிறிஸ்து பேசிக்கொள்ளுவாரே அல்
லாமல் என்னை ஒருவரும் கணக்கு வழக்குக்கு இழுக்கக்
கூடாது. கிறிஸ்து நீதி விளங்கப்பட்டார், (க தீமோ. ௩, ௰௬.)
அதாவது, அவர் நமது பாவங்களுக்கு நீங்கலானார். நானுங்
கிறிஸ்துவுக்குள் பாவத்துக்கு நீங்கலாக்கப்பட்டேன். ஏனெ
னில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மீதில் ஆக்
கினை சுமத்தல் ஒன்றும் இல்லை. ரோ. அ, க. நியாயப்பிரமா
ணம் என்னைப் பிடித்துக்கேட்டால், நீ என்னைக் கேட்கிறது
எது, நான் உனக்கு ஒன்றுங் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. நான்
பரிபூரணமாய் உன் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டேன். கிறிஸ்
துவின் உத்தரவாத புண்ணியம் என்னுடையதாயிருக்கிறபடி
யால், நான் வட்டியும் முதலுமாய் உனக்குக் கொடுத்து உன்
கணக்கைத் தீர்த்துப்போட்டேன். ஒரு கடனை இரண்டுவிசை
செலுத்துகிறதும், ஒரு பாவத்துக்கு இரண்டுவிசை ஆக்கி
னைப்படுகிறதும் அநீதம் என்று நன்றாய்த் திடமாய்ச் சொல்லு
வேன்.

நியாயப்பிரமாணம் என்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்
கக் கூடாது. நான் சுவிசேஷத்தினிடத்தில் அபயம் இடுகி
றேன். சுவிசேஷமும் என்னை ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குள்ளாக்கக்
கூடாது; ஏனெனில் நான் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசத்
தினால் பற்றிக்கொண்டேன். விசுவாசமுள்ளவன் இரட்சிக்

கப்படுவாரென்கிற கிருபையுள்ள தீர்மானம் அதினால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மாற். ௰௬, ௰௬. என் மனச்சாட்சியும் மோசேயும் பிசாசும் என்னைக் குற்றப்படுத்தும் வழக்காளிகளாயிருந்தாலும், இவர்கள் என் நியாயாதிபதிகளாயிருக்கக் கூடாது. பராபரன் தெரிந்துகொண்டவர்களைக் குற்றஞ் சுமத்துபவன் ஆர்? பராபரன் தான் நீதிமான்களாக்குகிறவர் (ரோ. ௮, ௩௩) என்று பவுல் அப்போஸ்தலனோடே ஜெய கெம்பீரமாய்ச் சொல்லுவேன். நியாயாதிபதி என்னை விடுதலை பண்ணிவிட்டால், என் வழக்காளி என்னை என்ன செய்யலாம். என்னைத் தப்புவிக்கிறதும் ஆக்கினைக்குள்ளாக்குகிறதும் வழக்காளி கையில் அல்ல, நியாயாதிபதி கையில் இருக்கிறது. தம்மைத் தாம் எனக்காக ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிற நியாயாதிபதி என்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பது எப்படி? ஆயிரம் உலகங்களிலே இருக்கிற பாவங்களை விட அவர் செய்த உத்தரவாதம் அதிகமாய்ச் செல்லுமே. அவர் மனுஷருக்காகத் தம்மையே கொடுத்தபடியினாலே, பாவம் அவரை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கக் கூடுமே அல்லாமல் அவரைப் பற்றிக்கொண்டவர்களை ஆக்கினைக்குள்ளாக்கக் கூடாது.

என் இருதயமே, கிறிஸ்து அசையாமல் உறுதியாய் நிற்கிறார். உன் விசுவாசம் பலத்துப் பின்வாங்காமல் நிற்கிறதில் தான் காரியம இருக்கிறது. சாகிற வேளையிலே சாத்தான் எனக்கு விரோதமாய் எழும்பி முறையிட்டால், கிறிஸ்து எனக்கு ஆறுதல். அப்போது நான்: கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான், தேவ நீதிக்கு அவன் போதுமான உத்தரவாதம் செய்திருக்கிறான், அவன் குற்றமில்லாதவன் என்று விடுதலை பெற்றிருக்கிறானென்று சொல்லுவேன். ஆனால் பதினாயிரந் தாலந்து கடன்பட்ட பணிவிடைக்காரன்: "நான் உமக்கு எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தித் தீர்ப்பேன் என்று சொன்னது என்ன? ஆம், வேறொருத்தர் பையிலே கையிட்டு எடுத்துக் கொடுப்பதைப்பற்றித் தான் சொன்னான்.

என் நீதி இயேசு தானே,
அவர் இல்லாவிட்டால்,
பிதாவுக்குமுன் நானே,
நான் பாவியானதால்,
விழிக்கவுங் கூடாதே.
என் இயேசுவன்றியே
ரட்சிப்பு கிடையாதே,
என் மீட்பர் அவரே.

௱௭௬. தியானம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்தைப் பற்றியது.

நீ ஆர்?

நான் பாவி. இப்படி வாய் சொல்லுகிறது. ஆனால் இருதயம் என்ன நினைக்கிறது. வானத்துக்கும் பூமிக்கும் எவ்வளவு தூரமோ, அவ்வளவு தூரம் அடிக்கடி வாய்க்கும் மனதுக்கும் இருக்கிறது. நீ பராபரனைப் பரிகாசம் பண்ணுகிறாயோ? மனதும் வாக்கும் ஒத்து பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாவிட்டால், உன் பாவ சங்கீர்த்தனம் எல்லாந் தேவதூஷணந் தானே. பேதுரு அப்போஸ்தலன் அனனியாவுக்குச் சொன்னதை நினைத்துப் பார். அனனியாவே, நீ பரிசுத்த ஆவிக்குப் பொய் சொல்ல, சாத்தான் உன் இருதயத்தை நிரப்பினது ஏது? நீ மனுஷருக்கு அல்ல, பராபரனுக்குப் பொய் சொன்னாய் என்றார். அப். ரு, ௪. நீ பாவியா? நீ பாவி என்று உன் மனச்சாட்சியிலேயும் உணருகிறாயா? பாவம் ஒரு பாரச் சுமை போல் உன் இருதயத்தில் கிடந்து அழுத்தி உன்னை விசனப்படுத்துகிறதா? தாவீது தன் தவ சங்கீதங்களிலே விசனப்படுகிறாப்போல், உன் வார்த்தைகளையுஞ் சாடைகளையும் பார்த்தால், பாவத்துக்காக விசனப்படுகிறாப்போல் காணவில்லையே. எசேக்கியா இராசாவைப்போல் நீ விம்மி அலறக் காணோமே. மனாசே இராசாவைப்போலும், ஆயக்காரனைப் போலும் நீ மனக்கிலேசமும் வெட்கமும் அடைகிறதைக் காணோமே. பேதுருவைப்போலும் மரியாளைப்போலும் உருக்கமாய் நீ அழக் காணோமே. அப்பா, இது மாயமாயிருந்தாலும் இருக்கும் என்று நான் மெத்தவும் பயப்படுகிறேன். சிலர் வாயினாலே முறையிட்டு நாங்கள் ஆக்கினைக்குப் பாத்திரமான பாவிகளும் மரணத்துக்கு ஏதுவான குற்றவாளிகளும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பராபரன் அவர்கள் மனச்சாட்சியிலே இந்த தீர்மானத்தை உண்டுபண்ணினால், அப்போது அவர்கள் தாங்கள் குற்றவாளிகள் என்று சற்றும் ஒத்துக் கொள்ளவும், பராபரனுடைய கைக்குக் கீழாகத் தங்களைத் தாழ்த்தவும் மாட்டார்களே.

ஆ பராபரன் நம்முடைய மனச்சாட்சியிலே நியாயப்பிரமாணத்தைக்கொண்டு தவ பிரசங்கம் பண்ணும்போது, "ஆம், சுவாமி, நான் பாவிதான்" என்று நாம் தாழ்மையோடு ஒத்துக்கொண்டு கிருபைக்காகக் கெஞ்சி மன்றாடுவதே மகா உத்தமம். நீ பாவி என்று அவர் என்னைச் சொன்னால், "ஆம் ஐயா, நான் பாவிதான். ஆனால் பாவிகளுக்குக் கிருபையும்

பாவமன்னிப்புங் கிடைக்கப்பண்ணுமேயாம் என்று தேவரீர் சொன்ன வாக்குத்தத்தத்தை என்னளவில் நிறைவேற்றியருளும்'' என்று நான் சொல்லுவேன். நீ சபிக்கப்பட்டவன் என்று அவர் சொன்னால், ''ஆம் ஐயா, அதைப்பற்றித் தான் கிறிஸ்துவுக்குள் ஆசீர்வாதத்தைத் தேடுகிறேன்'' என்று சொல்லுவேன். உன் பாவம் பெரிது என்றால், ''ஆம் ஐயா, ஆனால் தேவரீருடைய இரக்கம் அதிலும் பெரியதாமே. பராபரனே, உம்முடைய கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும். உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படியே என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும்'' என்பேன். சங். ருக, க. உன் பாவம் வெகு திரள் என்று அவர் சொன்னால், ''ஆம் கர்த்தாவே, கடற்கரை மணலைப்பார்க்க அதிகம், ஆனால் தேவரீருக்குப் பயந்து உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற எல்லார் பேரிலும் தேவரீர் ஐசுவரிய சம்பன்னராயிருக்கிறீரே'' என்பேன். ரோ. ௰, ௰௨. உன் பாவம் மெத்த அருவருக்கப்படத்தக்கதாயிருக்கிறது என்றால், ''ஆம் சுவாமி, என் மதியீனத்தினால் என் புண்கள் நாற்றமெடுத்து அழுகிப்போகிறது. (சங். ௩௮, ௫.) ஆனால் தேவரீர், உம்முடைய வசனத்திலே: உங்கள் பாவங்கள் சிவேரென்றிருந்தாலும் உறைந்த மழையைப்போல் வெண்மையாகும், அவைகள் இரத்தாம்பரச் சிவப்பாயிருந்தாலும் பஞ்சைப்போலாகும்'' என்கிறீரே என்பேன். ஏசா. ௧, ௰௮. நீ உன் ஆண்மாக்கத்திலே வெகு காலம் நிலைத்திருந்தாயே என்றால், ''ஆம் சுவாமி, ஆனால் உமது கிருபை அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் உள்ளது. (சங். ௱௩, ௰௭.) கிறிஸ்து நித்திய மீட்டுதலை உண்டுபண்ணினார்'' என்பேன். எபி. ௯, ௰௨. நீ மோச பாவத்தை வெகுவிசை செய்தாயே என்றால், ''ஆம் கர்த்தாவே, ஆனால் நீதிமான் ஒரு நாளிலே ஏழுதரம் விழுந்தும் எழுந்திருப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறதே. நீதி. ௨௪, ௰௬. மேலும் ஒருவன் எனக்கு ஒரு நாளிலே ஏழு[illegible] ஏழுதரம் தப்பிதம் செய்தாலும் மன்னிக்க வேண்டுமென்று [illegible] நீரேபோல நீரும் எனக்குச் செய்வீரே. மனுஷனைவிட நீர் இரக்கமற்றவரல்லவே'' என்பேன். இப்படி நான் பராபரனுடைய திட்டமானத்துக்கு மனத்தாழ்மையோடே கீழ்ப்படிந்து, அவர் என்னை ஒரு வாசல் காவற்காரனாக, ஒரு கூலிக்காரனாக, ஒரு காய்கட்டியாக வைத்து அல்லது இன்னம் எப்படி அவர் என்னைச் செய்ய மனதாயிருக்கிறாரோ அதுகளுக்கெல்லாஞ் சம்மதிக்கிறேன். நான் இயேசுவை என் கொடுங் கையில் அணைத்துக்கொண்டால், அவர் என்னைப் புறக்கணித்துத் தள்ளக்கூடாது. அவர் தமது பிள்ளையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே.

[illegible]. தியானம்.

தேவ ஊழியருக்கு உண்டாகும் பலனைப் பற்றியது.

கர்த்தர் அவர்களுக்குப் பங்கும் சுதந்தரமுமானவர். ௪ மோ. ௨௰, ௨௧.

ஒரு போதகன் ஊழியஞ் செய்து பட்டினியாயிருக்க வேண்டுமோ? அல்லவே. நியாயமானபடி வாங்கிக்கொள்ளுவீர்கள் என்று கிறிஸ்து தமது திவ்விய திராட்சத்தோட்டத்தில் வேலை செய்ய அனுப்பினவர்களுக்குச் சொன்னாரே. மத். ௨௰, ௭. சபையார் தங்கள் போதகரை விசாரித்து அவர்களுக்குச் செலவு கொடுப்பது நியாயம். போதகன் தன் உத்தியோகத்தைக் கருத்தோடும் உண்மையோடும் பார்த்து வருகிறது நியாயமல்லவா என்று உன்னைக் கேட்டால், ஆம், அது நியாயந் தான் என்பாயே. அப்படியானால், நீ அவன் வேலைக்குக் கூலிகொடுக்கிறது நியாயமுமாம். ஏனெனில் வேலையாள் தன் கூலிக்குப் பாத்திரவானாயிருக்கிறான் என்று லூக். ௰, ௭-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பராபரன் கற்பிக்கிறது எதுவோ, அது நியாயமாயிருக்க வேண்டும். வசனத்தின் உபதேசத்தைக் கேட்கிறவன் உபதேசிக்கிறவனைச் சகல நன்மைகளிலும் பங்காளனாக்கக் கடவான் என்கிறார். கலா. ௬, ௬. ஆசாரிய ஊழியத்தைச் செய்கிறவர்கள் ஆசாரிய வரத்திலே புசிக்கலாம் என்பதும், பீடத்தை அடுத்திருக்கிறவர்களுக்குப் பீடத்தோடே கூடப் பங்குண்டு என்பதும் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே நியாயமாயிருந்தது. ௧ கொரி. ௯, ௰௩. தற்காலத்திலிருக்கிற போதகரும் ஞான ஆசாரியர்களாயிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பராபரனுக்குச் சீவனும் பரிசுத்தமும் நற்பிரியமுமான பலியாக, அவர்கள் உங்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு சேவகன் தன் சம்பளத்தைக் கேட்கிறது நியாயம் அல்லவா? உன் [illegible]மத்துக்காகப் போதகர் பிசாசோடே போராட வேண்டியிருக்கிறதே. ''கைப்பணத்தை சம்பளமாகக் கண்டிலே எப்போதாகிலுஞ் சேவிப்பவன் ஆர்? திராட்சத் தோட்டம் போட்டு, அதின் கனியில் சிலதைப் புசியாதிருப்பவன் ஆர்? அல்லது மந்தையை மேய்த்து அதின் பாலிலே கொஞ்சம் சாப்பிடாதிருக்கிறவன் ஆர்?'' ௧ கொரி. ௯, ௭. நீ உன் இரட்சகருக்கு இன்பமான கனி கொடுக்கும்படி, போதகர் உன்னை ஆயத்தப்படுத்துகிற செடி முந்திரிகைத் தோட்டக்காரரல்லவா? தேவ ஆறுதல் உனக்கு உண்டாக, அவர்கள் உன்னை விசாரித்துக்கொள்ளும் மேய்ப்பரல்லவா? இதற்கு நன்றியறிதலைக் காண்பிக்கிறது நியாயமோ, நியாயமல்லவோ, உனக்கு என்ன தோற்றுகிறது? பலனுக்குத் தக்க நன்றியறிதல் காட்ட

வேண்டும். அவர் மோட்சத்தை உனக்குக் கொடுக்கிறார். நீ அதற்கு பதிலாகக் கொஞ்சம் அன்னத்தைக் கொடுக்கிறாய். இதை விட அவர் உன்னை அதிகமாய் ஒன்றுங் கேட்கவில்லையோ. இது அநீதமா? நிச்சயமாகவே உண்மையுள்ள போதகர் படும் பிரயாசத்துக்கும் வருத்தத்துக்கும் இந்த உலகத்திலிருக்கிற பொன் எல்லாங் கொடுத்தாலும் போதாது. ஆகையால் போதகர் தங்கள் உத்தியோகத்தினால் சீவனம் பண்ணுகிறது நியாயம். தங்கள் போதகரைப் பராமரியாதவர்கள் அஞ்ஞானிகளைப் பார்க்கக் கெட்டவர்கள் என்று லுத்தர் சாஸ்திரியார் சொல்லுகிறார்.

ஆனால் ஒருவன் தனக்குச் சம்பளமும் பிழைப்பும் உண்டாக, இந்த உத்தியோகத்தைத் தேடக்கூடாது. மேலும் பணத்துக்காகவும் பொழிவுக்காகவும் போதகத் தொழிலைச் சுத்தமாகவும், உண்மையாயும் நடத்தாமல் போகிறது சரியல்ல. ஒரு போதகன் அதிக சம்பாத்தியத்தை நாடி ஒரு ஊர்ச்சபையை விட்டு வேறொரு சபைக்குப் போவது தகுதியல்ல. அது கிறிஸ்துவுக்கல்ல, வயிற்றுக்கும் பிசாசுக்கும் ஊழியஞ் செய்கிறதாகும். போதகர் எல்லாவற்றிலும் பராபரனுடைய மகிமையையும் சபையாரின் ஈடேற்றத்தையும் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த இரண்டு நோக்கத்துக்காகவே பராபரன் தேவ ஊழியத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இப்படிச் செய்கிறவர்களுக்குப் பராபரன் அன்ன வஸ்திரத் தாழ்ச்சி வரவொட்டார். கர்த்தர் நிமித்தமாகப் போதகர் பட்ட பிரயாசங்களை அறிந்து, அதற்குத் தக்க உபகாரங்களைச் செய்கிற தருமவான்கள் அங்கங்கே உண்டாயிருப்பார்கள். அதுவே போதும் என்கிற மனரம்மியத்தோடே இருக்க வேண்டும்.

உலகம் என்னைச் சீமானாக்கிறது என்று அவிசம்பு சொல்லும்படிக்கு, ஒருக்காலும் உலகத்துக்கு இடங்கொடேன். அது எனக்குக் கொடுக்கிறதெல்லாம் ஒரு கைப்பிடி மண்ணை அல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை. என் ஆத்துமாவை மெய்யாய் முசிப்பாற்ற மாட்டாத திரவியத்தை நான் ஒரு பொருட்டாய் எண்ண மாட்டேன். என் பலனும் பொக்கிஷமும் பரமண்டலத்திலே இருக்கிறது. அதைச் சந்தோஷமாய் அநுபவிக்கக் காத்திருக்கிறேன். இங்கே என் செலவுக்குத் தேவையானதை என் பராபரன் எனக்கு அளிப்பார். பூமியிலே எனக்குத் தாழ்ச்சி வராது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே பராபரன் தெய்வாலயத்தில் பணிவிடை செய்த லேவியருடைய காலக்ஷேபத்துக்குப் பண்ணின திட்டமாவது: அவர்களுடைய தேசத்தில் நீ ஒன்றையுஞ் சுதந்தரித்

துக்கொள்ள வேண்டாம். அவர்கள் நடுவே உனக்குப் பங்குண்டாயிருக்கவும் வேண்டாம். இஸ்ரவேல் புத்திரர் நடுவே நாமே உன் பங்குஞ் சுதந்தரமுமானவர். லேவியின் புத்திரர் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் பணிவிடை வேலையைச் செய்கிற அவர்களுடைய வேலைக்காக நாம் அவர்களுக்கு இஸ்ரவேலிலே பத்தில் ஒரு பங்கானவைகளை எல்லாம் சுதந்தரமாகக் கொடுத்தோம் என்கிறார். ௪ மோ. ௨௰, ௨௧. எரோணிமு என்கிற போதகப் பிதா இந்த ஏற்பாட்டைக் குறித்துத் தாம் எழுதின இரண்டாம் நிருபத்திலே: "பராபரன் என் பங்காயிருக்கிறபடியால், நான் எதையும் லட்சியம் பண்ணேன். நான் பீடத்திலே ஆராதனை செய்கிறேன். பீடத்திலுள்ளவைகளால் சீவனம் பண்ணுகிறேன். பிழைப்பும் வஸ்திரமும் எனக்குப் போதும். ஒரு குரு பணத்தை நாடுகிறது மெத்த இலச்சை" என்கிறார். ஆம், கிருபையுள்ள பராபரன் எனக்கு இருந்தால், எனக்குத் தாழ்ச்சியிராது. என் பிள்ளைகளுக்கு அந்தக் கிருபையுள்ள பராபரனையே ஆஸ்தியாக வைத்தேன் என்றால், நான் அவர்களுக்கு வேண்டியதையெல்லாஞ் சம்பாதித்து வைத்தாப்போலாயிற்று. எனக்கும் அவர்களுக்கும் பராபரன் போதும். அன்றன்று வேண்டிய சாப்பாட்டுக்குத் தாழ்ச்சிவராது. தம்மையே எனக்குக் கொடுத்தவர் கொஞ்சஞ் சாப்பாடு எனக்குக் கொடுக்க மாட்டாரா? நான் அதிகமாய் ஆசைப்படேன். இது காரியம் பூர்வீக சபையில் எப்படியிருந்தது என்று அக்காலத்துக் குருக்கள் எழுதிவைத்திருக்கிற குறிப்புகளினாலே திட்டமாய் நமக்குத் தெரியவருகிறது. அவர்களுக்குச் சபையார் திரளாய்க் கொடுத்ததை மட்டாய்ச் செலவிட்டு தங்கள் அன்ன வஸ்திரத்துக்கு வேண்டியதுபோக மிச்சமானதைத் தரித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்களே. ஒரு குரு ஐசுவரியவானாயிருக்கிறது மிகுந்த ஈனம் என்று எண்ணினார்கள்.

ஓரிகனஸ் என்கிற போதகப் பிதா பணக்காரக் குருக்கள் எல்லா[illegible]ருக்குச் சொந்தத்திலே நிலம் வைத்துப் பகிரிட்டு வந்த பார்வோனின் ஆசாரியருக்கு ஒப்பிட்டு, "நாம் பார்வோனுடைய ஆசாரியர் போலல்ல, தங்கள் பங்கை பூமியிலே கொண்டிராமல் பராபரனைத் தங்கள் பங்காகக் கொண்டிருக்கிற பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்போல் இருக்கக்கடவோம்" என்றார். பவுல் அப்போஸ்தலனும் இப்படிப்பட்டவராகவே இருந்து: தரித்திரராகக் காணப்பட்டும், அநேகரை ஐசுவரியவான்களாக்குகிறோம். ஒன்றும் இல்லாதவர்களாகக் காணப்பட்டும், எல்லாவற்றையும் உடையவர்களாயிருக்கிறோம் என்கிறார். ௨ கொரி. ௬, ௰. பேதுரு அப்போஸ்தல

னும் இப்படிப்பட்டவராயிருந்து, வெள்ளியும் பொன்னும் எனக்கு இல்லை என்றார். அப். ௩, ௬.

என் ஆத்துமாவே, கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரருடைய ஐசுவரியம் இன்னதென்று இங்கே பார்க்கலாம். பூமியிலே இருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும் பார்க்க அவர்களுக்கு அதிகம் உண்டு. ஆகையால் அவர்கள் பூமியினுடையது ஒன்றையும் விரும்புகிறதில்லை. இலாரியு என்கிற கன்னாஸ்தியும் ௱௰௮-ம் சங்கீதத்தின் பேரிலே அவர் எழுதின தியானத்திலே சொல்லுகிறதாவது: "நாம் லேவியராயிருந்தால், பராபரன் நம்முடைய பங்காயிருக்கிறார். உலகத்தையும் அதின் இச்சைகளையும் ஆலோசித்து விடக்கடவோம். சங்கையின் இச்சையும் பண ஆசையும் நம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு, நாம் சிற்றின்பத்தை நாடிப் பிழைப்பின் துக்கக் கவலையினால் இருதயத்தைப் பாரப்படுத்தினால், பராபரன் நமது பங்காயிருக்கவும் நாம் பராபரனுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கவும் கூடாது. சகலமுமாயிருக்கிற ஒன்றைச் சுதந்தரிக்க ஆசையுள்ளவர்களாயிருந்தால், அந்த ஒன்றின் நிமித்தம் மற்றதெல்லாவற்றையும் விட வேண்டும்" என்கிறார். எரோனிமு என்கிற பெரியவரும் இதைப்பற்றி: "பீடத்தை அடுத்து நிற்கிறவர்களுக்கும் பீடத்தோடே கூடப் பங்குண்டு. ௧ கொரி. ௯, ௰௩. பீடத்தோடே பங்குண்டு என்பது ஐசுவரியவானாகிறது என்கிற அர்த்தமாகமாட்டாது. ஒரு போதகன் தன் சரீரத்துக்குத் தேவையான அன்னவஸ்திரத்தை விட அதிகந் தன் ஊழியத்திலே ஆசைப்பட ஒண்ணாது" என்கிறார். கிறிசொஸ்தொமு திமோத்தேயு முதல் நிருபத்தின் பேரில் பண்ணின ௰௬-ம் பிரசங்கத்திலே: "குருக்களுக்கு அன்னவஸ்திரத்தை விட அதிகமாயிருக்கப்படாதென்று நான் நன்றாய்த் துணிந்து சொல்லலாம்" என்றார். தேவ ஊழியருக்கு வரும் பங்கும் பணமும் பரமண்டலத்திலே இருக்கிறது. ஆகிலும் அவர்கள் இந்தப் பூமியிலே பசியினால் சாக மாட்டார்கள்.

௨௰௮. தியானம்.

உண்மையைப் பற்றியது.

உண்மை அருமை.

உண்மையான இருதயம் அருமையான இருதயந்தான். அது மெய்யாகவே மகா அபரூபமான வஸ்து. கிறிஸ்துவினுடைய ஊழியக்காரரிடத்தில் உண்மை அல்லாமல் வேறொன்றும் தேடப்படுவதில்லை என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். ௧ கொரி. ௪, ௨. ஆனால் வெகுபேர்களிடத்தில் இதைத்தேடிப் பார்த்தாலும், கொஞ்சம் பேர்களிடத்திலே தான் அகப்படும். முற்காலத்திலே ஒருவன் மனிதரைத்தேடிப் பட்டப்பகலிலே விளக்குக் கொளுத்திக்கொண்டுபோனதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்போல நீ உண்மையைத் தேடினால் அது அகப்படுகிறது அபரூபம். அது முழுவதும் உலகத்தை விட்டுப் போய்விட்டாற்போல் காணுகிறது. உலகத்தார் சத்தியம் என்ன, உண்மை என்ன என்று பிலாத்துவோடே கூடிக்கொண்டு கேட்பார்கள். உலகத்திலே இப்பிரபஞ்சத்துக்கு ஒத்த வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, மெய்யை விட்டுப் பொய்யைக் கொண்டு, கொட்டுக்கேற்ற கூத்தாடி, அஞ்ஞானிக்கு அஞ்ஞானியாகவுங் கிறிஸ்தவனுக்குக் கிறிஸ்தவனாகவும் நடவாவிட்டால், ஒருக்காலுங் காரியம் ஆகாது என்பார்கள்.

உண்மையுள்ள இருதயம் அருமையான இருதயம். நீ உன் பணத்தைப் பெருமானதாய் எண்ணுகிறாய். நான் உண்மையுள்ள சிநேகிதனைப் பெருமானவனாய் எண்ணுகிறேன். என்னிடத்தில் பணக்காரன் ஒருவனும் பிச்சைக்காரன் ஒருவனும் ஏக காலத்தில் வந்து, பணக்காரன்: நிறையப் பணம் இருக்கிறது, வாங்கிக்கொள்ளும் என்றும், பிச்சைக்காரன்: உண்மையுள்ள இருதயம் இருக்கிறது, அதை உமக்குத் தருகிறேன், வாங்கிக்கொள்ளும் என்றுஞ் சொன்னால், அப்போது நான் பணக்காரனைப் பார்த்து: உன் பணம் உன்னுடனே கூடக் கேட்டுக்குள்ளாகக் கடவது என்றும் (அப். ௮, ௨௰), பிச்சைக்காரனைப் பார்த்து: தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட உண்மையுள்ள இருதயமே, நீ கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்படக்கடவாய் என்றுஞ் சொல்லுவேன். என் மனது பாரப்பட்டிருக்கிற வேளையில் வெள்ளியும் பொன்னும் எனக்கு உதவப் போகுது எங்கே. உண்மையுள்ள ஆத்துமத்திலே நான் என் நிர்ப்பந்தங்களையெல்லாம் சொல்லி ஊற்றிவிட்டால், என் இருதயத்துக்குப் பாரங் குறைந்து இலேசு உண்டாகிறது. உண்மையுள்ள இருதயம் விடுகிற ஒரு சின்ன பெருமூச்சு கபடுள்ள இருதயங் கொடுக்கிற அநேகம் பொன் காசுகளைப் பார்க்கிலும் விலையுயர்ந்ததாயிருக்கிறது.

ஆனால் உண்மையுள்ள இருதயம் பூமியிலே எனக்கு அகப்படாவிட்டாலும் பரமண்டலத்திலே நிச்சயமாகவே அகப்படும். இயேசு உண்மையான சிநேகிதர். அவர் இக்கட்டிலும் மரணத்திலும் விலகுகிறவரல்ல. "சிநேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சிநேகிப்பான். இக்கட்டுக்கு உதவுகிற

சகோதரனோ இன்னம் பிறக்க வேண்டும்" என்று சாலொ
மோன் இராசா சொல்லுகிறார். பழ. ௧௮, ௨௪. மனிதருக்
குள்ளே இப்படிப்பட்ட ஒருவனை எங்கே கண்டு பிடிக்கலாம்?
உலக சிநேகிதர் உன்னை சிநேகிக்காமல் உன் கையிலிருக்
கிறதைச் சிநேகிக்கிறார்கள். எப்போதும் சிநேகிக்காமல் உனக்
கு யோகம் வந்திருக்கிற வேளையிலே மாத்திரஞ் சிநேகிக்கிறார்
கள். அவர்கள் கோடைகாலத்திலே பறக்கிற பட்சிகளைப்போல்
இருக்கிறார்கள். அதுகள் வசந்தகாலந் துவக்கமாகையில் வந்
து சேருகிறது. மழைகாலம வந்தவுடனே பறந்துபோய் விடு
கிறது. அதுபோல் அவனாலும் செல்வம் என்னும் வசந்த
காலத்தில் கிட்டியிருந்து, துன்பம் என்னும் மழைகாலம் வந்த
வுடனே சிநேகங் குளிர்ந்து பறந்துபோய் விடுகிறார்கள்.
அவர்கள் குடிகார சகோதரருக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள்.
சாராயம் இருக்கையில் இருப்பார்கள், குடித்துத் தீர்ந்த பிற
பாடு ஓடிப்போய் விடுவார்கள். சாராய சங்காத்தம சந்திசந்
காத்தமாம். அது இக்கணியிலே உனக்குத் தெரியவரும்; அவர்
கள் அந்த வேளை உன்னை மாத்திரந் தனியேவிட்டு அப்பாலே
போய் விடுவார்கள். ஆனால் என் சிநேகிதராகிய இயேசு
நாதர் என்னை எப்போதும் சிநேகிக்கிறவரும் இக்கணுக்கு
உதவுகிற சகோதரருமாயிருக்கிறார். அவர் என் சிநேகிதருஞ்
சகோதரரும என் பாவிகளுக்கும் ஒத்தருமாயிருக்கிறார். உல
கம் என்னைத் தன் சகோதரம் என்று அழைக்க வெட்கினாலும்
அவர் வெட்கப்படார். அவர் என்னுடையதை அல்ல, என்
னை சிநேகிக்கிறார். அவர் என்னை இன்பத்திலுந் துன்பத்தி
லும், சந்தோஷத்திலும் துக்கத்திலும் எப்போதும் சிநேகிக்
கிறார். என் சிநேகிதராக மாறிபோனாலும், அவர் மனது
பேதியாது. இக்கணியிலே அவரைக் கண்டுபிடிக்கலாம்.
இக்கண் எத்தனைக்குப் பெரிதாயிருந்ததோ, அத்தனைக்கு அவ
ருடைய ஒத்தாசை அதிகமாய்க் கிட்டியிருக்கிறது.

இயேசு உமது
நேசம் ஒப்பில்லை.
விண் மண்ணில் தன்னவர்
தப்புந்தம் எட்டாது.

௱௭௬. தியானம்.

மனுஷ பகையைப் பற்றியது.

சத்துரு மித்துரு.

நீ ஆரை உனக்கு நல்ல சிநேகிதனாய் எண்ணுகிறாய்? உன்னை
அல்லவா? சந்தேகமற உன்னைத்தான். ஆகிலும் உன்னை
விட உனக்கு அத்தனை கெட்ட சத்துரு வேறே ஆரும் இல்லை.
ஏனெனில் உனக்கு மகா பெரிய சேதத்தை வருத்துகிறவன்
உனக்கு மகா பெரிய சத்துரு அல்லவோ? உன் நித்திய பாக்
கியத்தை நீயே சேதப்படுத்துகிறாய். சகல சேதத்தையும்
பார்க்க இது பெரிய சேதமாயிற்றே. தன் சுய நெஞ்சை
விடத் தனக்கு விதனம் வருத்துகிறது ஒன்றும் இல்லை என்று
ஞானிகள் சொல்லுஞ் சுலோகம் மெய்யானால், உன் சுய நெஞ்
சை விடப் பெரிய சத்துரு உனக்கு ஒருவனும் இல்லை.
ஆனால் உனக்கு விதனம் வரப்பண்ணுகிறவனை உன் சத்
துருவாய் எண்ணுகிறதெப்படி? துரோகியாகிய யூதா கவ
டான நெஞ்சோடே இயேசுநாதரைக் கட்டி முத்தமிட்ட
போது: என் சிநேகிதா என்று அவர் சொன்னாரே. அதைக்
கேட்டறியவில்லையோ? நீ ஆரை உனக்கு மகா கெட்ட சத்
துருவாய் எண்ணுகிறாயோ, அவனே உன் உத்தம சிநேகிதன்.
நீ தப்பிதஞ் செய்கிறபோது உன்னைக் கடிந்துகொள்ளுகிற
வனே உன் சிநேகிதன். ஏனென்றால் அவன் உன் நன்மை
யைத் தேடுகிறான். உன்னால் சத்துரு என்று எண்ணப்படு
கிறவன் உன் தப்பிதங்களைக் கடை பரப்பி, உன்னை வெட்கப்
படுத்தி, நீ இனி பாவங்களுக்கு உன்னைக் காக்க உன்னை அதிக
எச்சரிக்கை பண்ணுகிறான். இப்படியே உன் நன்மைக்கு
அநுகூலமாயிருக்கிற இவன் உன் சிநேகிதனே. ஆ வெகு
விசை எனக்கு மிகுந்த சேதம் பண்ணினான் என்று எந்தச்
சத்துருவைக் குறித்து நீ நினைக்கிறாயோ, அந்தச் சத்துருவே
உன் நன்மைக்கு உதவிக்காரன் ஆகிறான். எல்லா
வற்றிலும் பெரிய சத்துருவாகிய மரணமும் உன்னைக் கொல்
லும்போதே, நீ ஜீவனுக்கு உட்படும் படிக்கு உனக்கு உதவி
செய்கிறதே. உன்னைத் தாழ்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று
உன் சத்துரு எடுத்த உபாயதந்திரந் தானே அநேக
விசை உன்னை மேன்மைப்படுத்துகிறதற்கு ஏதுவாகவில்லை
யா? ஆமான் யூதர்களை நாசமாக்கப் பார்த்து, அவர்களை ஆத
ரிக்கிறவன் ஆனானல்லவா? சவுல் இராசா தாவீதைச் சிறு
மைப்படுத்த நினைத்து, அவனைப் பெரியவனாக்கினது இல்லை
யா? பாரபான் இருளை வெளிச்சமும், தண்ணீரைத் திராட்ச

ரமும், தாழ்வை உயர்வும், குறைவை நிறைவும், ஒன்றும் இல்லாமையைச் சகலமுமாக்கக் கூடியவர். இதற்கெல்லாஞ் சத்துரு உதவியாயிருக்க வேண்டும்.

எத்தனை சத்துருவோ அத்தனை செயம். எத்தனை செயமோ அத்தனை ஆசீர்வாதம். இப்படியாகச் சத்துருவின் சாபம் ஆசீர்வாதமாய் மாறுகிறது. ஒரு மனுஷனுடைய வழிகளின் மேல் கர்த்தர் பிரியமாயிருந்தால், அவர் அவன் சத்துருக்களையும் அவனோடே சமாதானமாக்குவார். வாக். ௰௬, எ. எல்லா மனுஷருடைய இருதயமுங் கர்த்தருடைய கையில் இருக்கிறது. அதுகளை அவர் எப்படி வேண்டுமோ அப்படி நடத்தக் கூடும். பராபரன் சம்மதிக்காத மட்டும் ஏசா உன்னைப் பகைக்கவும், லாபான் நிந்தையாய்ப் பேசவுங் கூடாது. இதை நான் அநுபோகத்தால் அறிவேன். பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

மித்துரு சத்துருவாயிருக்கிறதும் உண்டு. மனுஷருடைய தயவு நாள்பட நில்லாது. வையகஞ் சமூசயமும், வீண் பேச்சும் மனுஷனுடைய இருதயத்தைப் பேதலிக்கப்பண்ணுகிறது. நான் பராபரனோடே சிநேகமாயிருக்கப் பார்ப்பேன். அப்போது மனுஷருக்குள்ளேயும் எனக்கு எப்போதுஞ் சிநேகம் அகப்படும். பராபரனுக்குள் ஐக்கியமானதே உறுதியான ஐக்கியமாம். அது கலைந்துபோகாது. ஆனால் மனுஷருக்குள்ளே எனக்கு ஒரு சிநேகிதன் இருந்தால், அவனுக்கு என் இருதயத்தை முற்றுந் திறக்காமல் என் இருதயமும் நாவுமாயிருப்பேன். ஏனென்றால் என்னை இன்றைக்குச் சிநேகிக்கிறவன் நாளை என்னைப் பகைப்பானோ சிநேகிப்பானோ என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும். ஒரு சத்துருவை நான் கண்டால், அவனுக்குப் பல உபகாரங்களைச் செய்து அவனைச் சிநேகிதனாக்கப் பார்ப்பேன். துஷ்ட மிருகத்தைக் கூட நன்மை செய்கிறதினாலே சாதுவாக்குகிறார்களே. ஒரு பகைஞனை அப்படிச் செய்யக் கூடாதா? சிநேகத்தின் நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ளாமல் போகமாட்டாது. நல்லது, அவன் வசப்படாதே போனாலும், நான் அவனுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும் மட்டும், அவனுடைய விரோதம் பராபரனுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தினால் எனக்குச் சேதம் வருவியாது. ஆகிலும் அவனைக் குறித்து நான் மனம் வேசாறிப்போகேன். ஒரு பகலுக்குப் பன்னிரண்டு மணி நேரம் உண்டு. முதல் மணி நேரத்திலே நடக்காதது கடைசி மணிநேரத்திலே நடக்கக் கூடும்.

௩௰௨. தியானம்.

உபத்திரவத்தில் பராபரன் பிரசன்னமாகிறதைப் பற்றியது.

மகா பலவீனனுக்கு மகா சமீபம்.

பெலத்தவன் வெல்லுவான் என்று உலகஞ் சொல்லுகிறது. இதன் நிமித்தமே பெலத்தவர்கள் செயம் அடையும்படி ஒன்றாய்க் கூடிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பராபரனுடைய உதவியின்றி மனுஷருடைய பெலன் எவ்வளவு! பராபரன் பெலவீனருக்குச் சமீபமாயிருக்கிறார். வியாதிக்காரப் பிள்ளையின் பேரில் தாய்க்கு மெத்தவும் கவனம் உண்டே. மேய்ப்பன் ஆட்டின் பூங்குட்டியை மெத்தவும் பத்திரமாய்ப் பார்ப்பானே. பராபரன் நமது பேரில் தாயடைவான அன்புள்ளவராயிருக்கிறார். தாயிதகப்பன் பிள்ளையை மறந்தாலும் அவர் நம்மை மறப்பதில்லை. அவர் நமது மேய்ப்பர். தமது தோளில் மாத்திரமல்ல, தமது இருதயத்திலுங் கூட நம்மைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் நம்மை விசாரிக்கிறார். விசேஷமாக நாம் பெலவீனரும் கைவிடப்பட்டவர்களுமாயிருக்கிற போது, அவர் நம்மைப் பராமரிக்கிறார். பராபரனுக்கு நமது இருதயத்தின் கதவைத் திறந்து [illegible] ஆயாக அவருடைய ஆறுதலை உட்கொள்ளச் சோதனை உதவி செய்கிறது. ஆதாம் ஏவாள் இருவருஞ் பாவஞ் செய்தார்கள். ஆனால் ஏவாள் புருஷனைத் தன்னோடே கூட மீறுதலுக்கு உட்படுத்தினதினாலே அவளுக்கு வந்த துயரமானது ஆதாமுடையதைப் பார்க்கிலும் பெரிதாயிருந்தது. ஆதலால் ஏவாளுக்குக் கிடைத்த அவ்வளவு ஆறுதல் ஆதாமுக்குக் கிடைக்க இல்லை. ஏனெனில் இஸ்திரிசாதிக்கடுத்த சக்தியின்படியே அவள் நரக சோதனையோடு எதிர்த்து நிற்க ஆதாமைவிடப் பலவீனமாயிருந்தாள். சாத்தான் பலவீனரை மெத்த கடினமாய்ச் சோதிக்கிறபடியால், பராபரன் அவர்களுக்கு மெத்தவுஞ் சமீபமாயிருக்கிறார். பெலவீனத்திலே நம்முடைய பெலன் நிறைவேறுகிறது என்று அவர் பவுல் அப்போஸ்தலனுக்குச் சொன்னார். ௨ கொரி. ௰௨, ௯. பராபரனுடைய வல்லமை மனுஷ பெலத்தோடே சேருகிறதாயிருந்தால், பிசாசை மேற்கொள்ளும் மகிமையிலே மனுஷரும் பங்கு கேட்க வேண்டியதாகும். ஆனால் அவர் தமது மகிமையை ஒருவனுக்குங் கொடார். ஏசா. ௪௨, ௮. எங்களுக்கு அல்ல, கர்த்தாவே, எங்களுக்கு அல்ல, உமது நாமத்துக்கே மகிமையைப் பண்ணும். சங். ௱௰௫, ௧. சுய பெலன் எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே இரா

கசியமான விக்கிரக ஆராதனையும் இருக்கிறது. அங்கே மனு
ஷன் பராபரனைவிடத் தன் பேரிலுந் தன் பெலத்தின் பேரி
லும் [illegible] வைக்கிறான். தன்னைத் தான் தேவனுக்குகிற
வனுக்குப் பராபரன் தேவனாயிருப்பது எப்படி? தன் இரு
தயத்தைப் பராபரனுக்குத் [illegible]றவனுக்கு அவர்
உதவிசெய்வது எப்படி? தன் பேரிலுந் தன் முழு பெலத்
தின் பேரிலும் [illegible] தன் முழு நம்பிக்கையை
யும் பராபரன் பேரில் வைக்கிற இருதயத்தோடு பராபரன்
சேர்ந்துகொள்ளுகிறார். பராபரனே, எங்களிலே பெலன்
இல்லை; நாங்கள் செய்ய வேண்டியதையும் நாங்கள் அறிகிற
தும் இல்லை; ஆனபடியால் எங்கள் கண்கள் உம்மை நோக்கித்
கொண்டு இருக்கின்றன என்று யோசபாத்து இராசாவைப்
போல் [illegible] இருதயத்தோடு பராபரன் சேரு
கிறார். [illegible] வியாதிக்காரப்பிள்ளை கற்பிச்சுற
ரிப் [illegible]: ஆ, என் [illegible], எனக்கு உதவிசெய்ய மாட்டா
[illegible] மேன்மை தாபமாகி, பெரு
[illegible] [illegible] பராபரனே, என் இயே
[illegible] [illegible] இத்தாசை பண்ண
[illegible], என் [illegible], எனக்கு [illegible] என்கிறது. அப்
[illegible] [illegible] பெலனை
[illegible] [illegible] காரியத்தையும் பெலனை
[illegible] [illegible] ஆத்துமாவே;
[illegible] [illegible] இளைக்கித்துப் போகா
[illegible] [illegible] என்று உனக்குத்
தே. [illegible] இருக்கிறபோது
[illegible] நீ [illegible] பெலவீனமாயிருக்கிறபோது
[illegible] என்று அறி. பரா
பரன், அவர் [illegible] அதுப்பட்டுத் தவிக்
பரன் தமது பிள்ளைகள் [illegible] கொடாமல் போகிற
[illegible] அவர்களுக்குப் பெலன் கொடாமல் போகிற
[illegible] அவர்கள் [illegible] நினைக்கப்போகிறதில்லை என்று
[illegible] அவர்கள் [illegible] தான் அவர் அவர்க
ளுவ்வொருவரும் [illegible] [illegible] மறைவான பிர
[illegible] பெலன் கொடுக்கிறார். [illegible] உதவி செய்கிறார்.
காரம் அவர்களோடிருந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறார்.
அதை அவர்கள் [illegible] விசுவாசத்தால் நம்ப
வேண்டியது. மனுஷ பெலன் முழுதுங்கெட்டுப்போன தேவ பெலன்
தன்னைக் காட்டத் துவக்குகிறது. ஆகிலும் அந்த உபத்திர
வம் நீங்குமுன் இந்த விசேஷம் தெரிய வராது. நமது
பெலவீனத்தில் அவர் [illegible] இருந்தார் என்பது
அப்போது தான் தெரிய வருகிறது. [illegible] இருந்தார்! ஆகி
[illegible] [illegible] பெலவீனமாய் இருந்தார்! ஆகி
லும் அப்போது தான் அவர் [illegible] பிசாசையும் நா
[illegible] [illegible] செயங்கொண்டு தம்முடைய

மகா பெரிய பெலத்தை வெளிப்படுத்துகிறாரே. இதற்கு எதி
ரிடையாய்ப் பராபரன் தமது பிள்ளைகளின் சத்துருக்கள்
பெரியவர்களும் பெலத்தவர்களுமாகிறதற்கு [illegible] கொடுக்
கிறார். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் சுய பெலத்தினால் இறுமாப்
படைகிறதைக் கண்ட மாத்திரம் அவர்களை விட்டுத் தம்மு
டைய பெலனை வாங்கிப்போடுகிறார். உப்பிக்கொண்டிருக்
கிற துருத்திபோல் அவர்கள் இருந்து, எல்லாங் கைகூடிநது
என்று அவர்கள் நினைக்கிறபோது, பராபரன் ஒரு சிறிய துவா
ரத்தை அதிலே உண்டுபண்ணி விடுகிறார். அப்போதே எல்
லாம் வெளிப்பட்டுப்போகிறது. பொல்லாதவர்கள் இறுமாப்
படைந்து, தாங்கள் பெலத்துப்போகிறதாக எண்ணுகிறபோ
தே, பராபரன் அவர்களை விட்டுப் பின்வாங்குகிறார் என்பதை
இந்த மூடர்கள் அறியாதவர்கள் என்று லுத்தர் சொல்லு
கிறார். ஆகையால் அவர்கள் காரியந் தன் காலம் வரும் மட்
டும் நின்று, பிறகு நீர்மேல் குமிழிபோல் இருந்த இடமுந்
தெரியாமல் போய்விடும். என் உபத்திரவத்திலே நான் தைரி
யங் கொண்டிருப்பேன். ஏனெனில் நான் என்னில் எத்
தனைக்குப் பெலவீனனோ அத்தனைக்கும் என் பராபரனிலே
பெலத்தவன். ஒரு பேய் எனக்கு எதிர்த்து வந்து யாதொரு
இடைஞ்சல் பண்ணத் தொடங்கினால், நான் துணிகரமாய்:
வா, பிசாசே, என்னைத் தொ[illegible] எனக்கு நெருசுத்துணிவு
இருக்கிறதா? நான் சேனைகளின் கர்த்தாவுடைய பெலத்தி
னால் உன்னோடு போர்செய்வேன். நான் பராபரனாலே
பெலன் செய்வேன் என்று சொல்லுவேன். சங். கூ௰, ௰௪.

பெலத்தவன் செயங் கொள்ளுவான் என்கிறது உண்
மையானால், செயம் என்னுடையதாச்சுது. ஏனெனில் பரா
பரனுடைய பெலன் என் பெலன். பராபரனுடைய பெலன்
எல்லாப் பெலத்தையும் மேற்கொள்ளுகிறது. பெலவீனன்
செயிப்பான் என்று சொல்ல வந்தால், அதுவும் எனக்குச் சரி
தான். ஏனெனில் பராபரன் இளைத்துப்போன கைக்கு எத்
தனை சுறுக்காய் உதவி செய்கிறாரோ, அப்படியே தளர்ந்து
பின்வாங்கிப்போகிற காலுக்கும் உதவி செய்கிறார். பின்
னிடைந்து போனதினாலும் பொறுமையினாலுங் கூட நான்
வெகுவிசை வெற்றி அடைந்தேன். இதற்காகப் பராப
ரனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

௨க. தியானம்.

மனச்சாட்சியின் தைரியத்தைப் பற்றியது.

நீ கெட்டாய் போ, நான் ஒருக்காலும் அகப்பட்டுக்கொள்ளேன்.

கோட்டையைப் பிடிக்க வருகிறாப்போல் சத்துரு எனக்கு விரோதமாக எதிர்வருகிறான். வரட்டும்.—பிசாசின் சர்வாயுதவர்க்கத்தை அவன் தரித்துக்கொண்டு வருகிறான். செய்யட்டும்.—அவன் புருதுகிறதும் திட்டுகிறதும் தூஷணிக்கிறதுமாயிருக்கிறான். தாராளமாய்ச் செய்யட்டும்.—வீணில் பொய் என்னைக் கடித்துக் கொள்ளாது. பொய்யை ஆயுதமாகக் கட்டிக்கொள்ளுகிறது எத்தனை பரிதாபமான காரியம்! அவன் தன்மனச்சாட்சி [illegible] துர்க்குணத்தை என்மேல் சாட்டுகிறதுமே [illegible] தன் துர்நடக்கைகளையும் மறைத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறான் என்று அறிவேன். ஆகிலும் அவன் பிரயாசை வீணாய்ப் போம். மாசற்ற அமைதலுள்ள மனச்சாட்சியோடே ஆறுதலும் மனமகிழ்ச்சியின் அசையாத சம்பூரணமுமாயிருக்கிறது.

நல்லமனச்சாட்சி ஆயிரம் புறச்சாட்சிகளிலும் மேலானதாயிருக்கிறது. நீ உலகத்தாருக்குமுன் என் கீர்த்தியைக் கெடுக்கப் பார்க்கிறாயோ? அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. மனுஷ கீர்த்தி மனுஷரால் வருகிறது, மனுஷரோடு கூடவே போகிறது. பராபரனுக்குமுன் என் கீர்த்தி நிற்க வேண்டியதே காரியம். அந்த நிச்சயத்தை என் நல்லமனச்சாட்சி எனக்குக் கொடுக்கிறது. நான் லோகத்திலே கபடமில்லாமையாகவும் தேவ [illegible]வாகவும் மாம்ச ஞானத்தைக் கொண்டல்ல, பராபரனுடைய கிருபையைக் கொண்டு சஞ்சரித்தேன் என்று என் மனசு எனக்குச் சொல்லுஞ் சாட்சி என் மேன்மையாயிருக்கிறதென்று நானும் பவுல் அப்போஸ்தலனோடே கூட மனுஷருக்கு முன்பாகத் துணிந்து சொல்லுவேன். ௨ கொரி. க, ௰௨. பரிசேயர் இயேசு கர்த்தரைச் சமாரியன் என்றும் பிசாசை உடையவனென்றுஞ் சொல்லிவரும்போது, அவர் அதை எவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணாமல்: என்னில் ஒரு பாவம் உண்டென்று உங்களில் ஆர் என்னைக் குற்றம் பிடிப்பான் என்று கேட்கிறதற்கான தைரியம் அவருக்கு இருந்தது. யோவா. அ, சசா-சஅ. நீ அவன் இப்படிப்பட்டவன் என்றும், இவன் அப்படிப்பட்டவன் என்றுஞ் சொல்லுகிறது போதாது. உனக்குந் தைரியம் இருந்தால், தாராளமாய் வெளியே வந்து ஆதாரம்

பண்ணு. என் மனச்சாட்சி என்னைக் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கையில் அந்தப் பொய்யைப் பற்றி எனக்கு என்ன கவலை! எலியா கலகம் பண்ணுகிறவன் என்றும், எரேமியா [illegible] துரோகக்காரன் என்றும், பவுல் சனத்தை மோசம்போக்குகிறவன் என்றுஞ் சொல்லப்படவில்லையா? அந்தப் பொய்களினால் அவர்கள் ஏதாவது கவலைப்பட்டார்களா? பிசாசு தன் காரியம் வாய்க்கிறதில்லை என்று கண்டு நல்லோருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்யை மாத்திரம் பிணைக்கிறதுண்டு. நாம் அதின் நிமித்தம் அத்தனை பயப்படக் [illegible]இல்லை. அது கடைசியாகத் தன பொய்யிலே தானே வெட்கிப்போம். பொய் நல்ல காரியக்காரனல்ல. [illegible] தன் வழக்கை [illegible] ஜெயித்து அதை விட்டுப்போகச் சொல்லுகிறதோ அந்த வழக்கை அவன் தோற்றுப்போவான் என்கிறதில் [illegible].

நீ உன் பொய்யாலே என் மனதைச் சஞ்சலப்படுத்தப் பார்க்கிறாயோ? அது பயித்தியம். நல்ல மனச்சாட்சி எனக்கு இருக்கிற மட்டும், பொய்யாகிய அம்புகள் எல்லாம் அதின் மேல் பட்டாலும் அவைகள் பின்வாங்கி விழுமேயன்றி எனக்குச் சேதம் பண்ணமாட்டாது. நல்ல மனச்சாட்சி நித்திய [illegible] வாழ்வு. [illegible] நான் துக்கமாயிருக்கிறேன் என்று நீ நினைக்கிறபோது, மகா மகிழ்ச்சியாயிருந்து உன் பொய்யை நகைக்கிறேன். நான் ஏன் துக்கப்பட வேண்டும். [illegible] பொய்யும், நொய்யுந் தவிடும்: அது நாள்பட நில்லாது. மெய் வெளிச்சத்தை தேடுகிறது. ஆனபடியால் அது என்றென்றைக்கும் மறைக்கப்படமாட்டாது. செம்மையானவர்கள் அதைக் கண்டு மகிழுகிறார்கள். ஆனால் நியாயக்கேடெல்லாந் தன் வாயை மூடும். சங். ௱எ, சஉ. மேலும் நான் துக்கப்பட வேண்டியதென்ன. நாவின் [illegible] எனக்கு [illegible]யாயிருக்கிறது. அதின் கீழே நான் என்னை மறைத்துக்கொள்ளுகிறேன். கபட நாவு எனக்குச் செய்தது என்ன? அப்புறம் எனக்கு உண்டாகுவதும் என்ன? [illegible] என் ஆத்துமத்தைத் தப்புவியும் என்று என் மனதையும் [illegible]யுள்ளவனாயிருக்கிற கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன். சங். [illegible]. அவர் நமது பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து: என் ஆத்துமாவே, அமர்ந்திரு. சத்துரு உன்னை எட்டுகிறதில்லை. [illegible] உன்னை ஒடுக்குவதில்லை. [illegible] பேரில் மனமகிழ்ச்சியாயிரு. அவர் உன் இருதயத்தின் வேண்டுதல்களை உனக்குக் கொடுப்பார். சங். ஙஎ, ச, ரு. அவரே காரியத்தை நடப்பித்து உன் நீதியை வெளிச்சத்தைப் போலவும் உன் நியாயத்தைப் பட்டப்பகலைப்போலவும் வெளிப் [illegible] பண்ணுவார் [illegible]. ஙஎ, ௬.

[illegible]. பிரசங்கம்.

[illegible]தமான சிநேகக் குறைவைப் பற்றியது.

ஒருவனை [illegible], ஒருவனை தரையிலே கிடக்கிறான்.

அவன் [illegible] இரக்கி உதவி செய்கிறதில்லை. ஒவ்வொ
ருவரும் [illegible] கவலைப்படட்டும். பராபரன் நம்
மெல்லா[illegible] கவலைப்பட வேண்டும். கோவிலுக்குப்
போய் [illegible] வாங்கி யோக்கியமாய் நடந்தால்
போதும். மற்றவர்களைப் பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை என்கிற
வர்கள் உண்டு. இது கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கொத்த நடக்கை
யா? ஆ இது மகா பாதகமான காரியந்தான்.

நான் பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறேன் என்று
சொல்லுகிறாய். மெத்த நல்லகாரியந்தான். ஆனால் அதை ஒப்பு
விக்க வேண்டாமா? ஒரு ஊழியக்காரன் தன் எசமானைச் சிநே
கியான் அல்லவா? நீயும் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறேனென்
று சொல்லுகிறாய். நல்லது, நீ அதை ருசுப்படுத்து. பரா
பரனைச் சிநேகிக்கிறவன் அவருடைய வசனத்தைக் கைக்
கொள்ளுகிறான். ஆனால் பராபரனுடைய வசனஞ் சொல்லு
கிறதென்ன? உன்னைப்போல் உனக்கு அடுத்தவனைச் சிநே
கிப்பாயாக என்கிறது. ரூக. ௰, உஎ. உன் பிறன் பசித்திருக்
கிறான். அவனுக்கு அன்னங் கொடுக்காமல் போகிறாய். நீ
அவன் [illegible] ஒன்றும் இல்லாமல் வருத்தப்படுகிறான். போகி
அவனுக்குக் கடன் கொடாமலும் உதவிசெய்யாமலும் இது
றாய். பராபரனுடைய வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறது இருக்
தானோ? பராபரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகம் உனக்குள்ளே இருக்கிறதன்
கிறதெப்படி? ஒருவன் உலக சீவனம் உடையவனுயிருந்து தன் இரு
சகோதரனுக்குக் குறைச்சல் உண்டென்று கண்டு, அவனுக்
தயத்தை அவனை விலக அடைத்துக்கொண்டால், க யோ. ௩, ௰எ.
குள் பராபரனுடைய சிநேகம் எப்படி நிலைக்கும்! பிள்ளை
யை. பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவன் பராபரனுடைய பிள்ளை
களையுஞ் சிநேகிக்கிறான். உனக்கு அடுத்தவன் ஞானஸ்நானத்தில் இயேசு
டைய பிள்ளை அல்லவா? அவன் [illegible] உன் உடைமை அவன்
னைத் தீர்த்துக்கொள்ளவில்லையா? உன் உடைமை இருக்கிற சுகங்
களையுடையதல்லவா? அதிலே உனக்கு இருக்கிற சுகோதரர் தங்கள்
தரம அவனுக்கும் இல்லையா? இரண்டு சகோதரர்களாயிருக்
கப்பனுடைய ஆஸ்திக்குப் பாத்திரம் உடையவர்களாயிருக்
கும்போது. அதில் ஒருவன் மாத்திரம் ஆஸ்தியை எல்லாங்
தனக்குச் சம்மதியானபடி செலவழித்து, விதம்விதமாயுடுத்தி,
வியாபாரம்பண்ணி வர, பின்னொருவன் பட்டினியும் பசியுமா

கக் கிடந்து கட்டத் துணிமுதலாய் இல்லாமல் சங்கடப்படு
கிறது நியாயமா? அநியாயமா? உனக்கு என்னமாய்த் தோன்
றுகிறது?

சிநேகிக்கிறவன் கொடுக்கிறான். நீ பராபரனைச் சிநே
கிக்கிறது மெய்யானால், உன் ஈவு எங்கே? பராபரனுக்கு என்
உடைமை தேவை இல்லை, அவர் சீமான் என்று நீ சொல்லு
கிறாய். அது மெய்தான். பராபரனுக்கு உன்னுடையது
தேவையில்லை. ஆகிலும் அவர் உன் கண்முன்னே தினந்தோ
றும் வைக்கிற தமது ஏழைப்பிள்ளைகளுக்காக உன்னுடையது
அவருக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. நீ அவர்களுக்குக் கொடுக்
கிறது அவருக்குக் கொடுக்கிறதாயிருக்கிறது. நீ அவர்களுக்
குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறது அவருக்குக் கொடுக்க
மாட்டேன் என்கிறதுபோலாகும். அவர்கள் உன்னிடத்தில்
வந்து சாப்பாடு கேட்டால், உடனே நீ கதவைப்பூட்டிக்
கொள்ளுகிறாய். ஆகிலும் நீ பரம வாசல்வழியாய் அவரண்
டையில் போக வேண்டும் என்று இருக்கிறாய். ஆ இது
கூடாது. நீ பிரவேசிக்காதபடிக்கு, ஏழை லாசரு வழியிலே
உனக்குத் தடையாயிருப்பான். பராபரன் தாமே தமது ஏழை
களை ஏன் விசாரிக்கிறதில்லை என்கிறாய். அவர் அவர்களை
விசாரிக்கிறார். ஆனால் உன்னைக்கொண்டு விசாரிக்க வேண்டு
மென்று இருக்கிறார். வீட்டெசமான் காரியக்காரனைக்கொண்
டு தன் வீட்டை விசாரிக்கிறான். உன் பிறனை விசாரிக்குங்
கனத்தைத் தமக்கு வைத்துக்கொண்டு, அவனை விசாரிக்கும்
வேலையையும் அதினால் வரும் பலனையும் உனக்குக் கொடுக்கி
றார். நாம் தின்கிற சாப்பாட்டை எல்லாம் உட்கொள்ளுகிற
வயிறு அதைத் தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ளாமல் மற்ற
அவயவங்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறதுபோல, ஐசுவரிய
வான்களும் மற்ற மனுஷருக்குத் தங்கள் பொருளைப் பங்கிட்
டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உனக்குத் தெரியாதா? நீ உக்
கிராணக்காரனே ஒழிய எசமான் அல்ல. நல்ல உக்கிராணக்
காரர் வீட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம் பகிர்ந்து கொடுக்
கிறார்கள். கோவிலுக்குப் போகிறதும் பரிசுத்த இராப்போ
சனத்தை வாங்குகிறதும் உலகத்துக்குமுன் யோக்கியமாய்
நடக்கிறதும் உனக்கு மோட்சங் கொடுக்காது. இப்படி
நினைத்து வீம்புபேசினவர்களில் வெகுபேர் இப்போது நர
கத்திலே கிடந்து வேகிறார்கள். நாம் பலியை அல்ல, இரக்
கத்தை விரும்புகிறோம் என்றது ஏதென்று போய் கற்றுக்
கொள். மத். ௯, ௰௩. சிநேகத்தால் பலனைக்காட்டும் விசுவா
சமே உதவும் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொன்னது
இன்னதென்று நீ படித்துக்கொள். கலா. ௫, ௬. பிறன் காரி

பத்தைத் தன் காரியம்போல் பாவிக்கிற முறைமை எங்கே இல்லை யோ, அங்கே சிநேகமும் விசுவாசமும் இல்லை, அங்கே கிறிஸ்துமார்க்கமும் இல்லை. பராபரன் நமெல்லாருக்கும் பிதாவென்கிறது உண்மை. ஆனால் சிநேகத்திலே தன் பிறனுக்குப் பாராபரனும் உபகாரியுமாயிருக்க வேண்டும். என் பிறன் என் மாமிசமும் இரத்தமும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலே என்னைப்போல அவயவமுமாயிருக்கிறான். ஆகையால் அவனுடைய தீமை என் தீமையும், என் நன்மை அவனுடைய நன்மையும், அவன் வருத்தம் என் வருத்தமும், என் ஆஸ்தி அவன் ஆஸ்தியுமாயிருக்க வேண்டும். நாம் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களும் ஒரே இருதயமும் ஒரே ஆத்துமாவுமாயிருக்க வேண்டும்.

௩௧-ம் தியானம்.

கிறிஸ்தவனுடைய மனோதைரியத்தைப் பற்றியது.

உலகமே, உனக்கு இஷ்டமானதைச் செய்.

பராபரன் என் கேடயமாயிருக்கிறார். உலகமே, நீ என்னோடே போர்செய்யத் துணிகிறாயோ? நானுந் துணிகிறேன். ஏனெனில் பராபரன் என் பாரிசமாயிருக்கிறார். நீ உறுக்குகிறாய்? நான் பயப்படேன். உன் [illegible] சாவாய் இல்லை. வாய்த்துணிவிலும் மனத்துணிவு தாவில்லை. நீ என் மனதை வேசாறப்படுத்தப் பார்க்கிறாயோ? பராபரன் எனக்குத் துணிகரத்தைக் கொடுத்து: யாக்கோபென்ற பூச்சியே, பயப்படாதே, நாம் உனக்கு ஒத்தாசை செய்கிறோம் என்று உரைக்கிறார். ஏசா. ௪௧, ௰௪.

உலகமே, நீ என்னுடையதை எடுத்துக்கொள்ளுகிறாயோ? அதினால் எனக்கு நஷ்டம் இல்லை. ஏனெனில் எனக்கு உண்டானவைகளில் ஒன்றும் என்னுடையதல்ல. ஆகையால் எல்லாம் போனாலும் ஒன்றும் போகவில்லை. நீ என்னிடத்திலிருந்து எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ளுகிறாயோ, அவ்வளவுக்கு அதிகமாய்ப் பராபரன் எனக்குக் கொடுப்பார். உலகமே, என்னைச் சின்னப்படுத்துகிறாயோ? அது எனக்குப் பெரிய உபகாரம். ஏனெனில் என்னை நானே சின்னப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேனானால் ஒருவனும் என்னைச் சின்னப்படுத்த மாட்டான். இயேசு நாதரும் சனத்தால் அசங்கிக்கப்பட்டவராயிருந்தார். சங். ௨௨, ௭. ஆகையால் அப்படித்தான இருக்க வேண்டும். உத்தமனாகிய நீதிமான் உலகத்தில் நகைப்

புக்கு இடமானவன். யோபு ௧௨, ௪. பூமியி[illegible] எவ்வளவு அசங்கிதமோ அவ்வளவுக்குப் பரமண்டலத்தில் சந்தோஷமுண்டு.

உலகமே, நீ என்னைப் பரிகாசம் பண்ணுகிறாயோ? சும்மா பரிகாசம் பண்ணு. கர்த்தருஞ் சனம் அனைத்தின் பரிகாசமாயிருந்தார். புலம்பல் ௩, ௰௪. ஊழியக்காரன் தன் எசமானைப் பார்க்கிலும் அதிகப்பட்டவன் அல்ல. இங்கே பரிகாசம் அடைந்த இயேசுவுக்கு எவ்வளவு கிட்டியிருக்கிறோமோ, அவ்வளவு அங்கே மகிமை அடைந்த இயேசுவுக்குக் கிட்டியிருப்போம். யோபு தானும் முறையிட்டு: என் சிநேகிதர் என்னைப் பரிகாசம் பண்ணுகிறவர்கள், என் கண் பராபரனை நோக்கிக் கண்ணீர் சொரிகிறது என்று சொல்லவில்லையோ. யோபு ௰௬, ௨௰. நரகப்பரிகாசக்காரனாகிய பிசாசு உன் இருதயத்தில் இருக்கக்கொள்ள நீ நல்லோரைப் பரிகாசம் பண்ணுகிறதேயன்றி வேறென்ன ஆகப்போகிறது. நல்லது, சற்றுப் பொறுத்திரு. பரமண்டலங்களில் வாசமாயிருக்கிறவர் இனி உன்னை நகைப்பார். ஆண்டவர் உன்னைப் பரிகாசம் பண்ணுவார். சங். ௨, ௪.

உலகமே, நீ என்னைத் துரத்துகிறாயோ? நான் எப்படியும் என் பராபரன் இருக்கும் இடத்தில் இருப்பேன். அவரிடத்திலே சேதப்படாமல் இருக்கிறேன். பூமி எல்லாம் கர்த்தருடையது. பராபரன் தமது சிறு பூச்சியாகிய என்னைப் பத்திரப்படுத்தி வைக்கிறதற்கு அவருக்கு ஒரு சின்ன இடம் அகப்பட்டே இருக்கும். பூமியிலேகட்டோடே அகப்படாவிட்டாலும் பரமண்டலத்தில் எப்படியும் அகப்படும். என்னை அங்கே காண். இங்கே நான் பரதேசியே அல்லாமல் வேறல்ல.

உலகமே, நீ என்னைக் கொல்ல மனதாயிருக்கிறாயோ? நீ என்னைக் கொல்ல மாட்டாய். என் நிர்ப்பந்தத்தை மாத்திரம் கொல்லுவாய். கர்த்தருக்குள் மரணம் அடைகிறவன் உயிர் இழந்து போகாமல் உயிர் அடைந்திருக்கிறான். கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது. சங். ௱௰௬, ௰௫. இரத்தசாட்சிகள் தங்கள் சீவனை மரணபரியந்தஞ் சிநேகியாதிருந்தார்களே. அறி. ௧௨, ௰௧. அப்படியிருக்க, நான் என் சீவன் போகிறதென்று அவ்வளவு கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

என் சீவன் [illegible] அக்காலே எனக்கு
நான் சாகிறது [illegible]. [illegible]

[illegible] ஊழியக்காரன் தன் எசமானுக்காகத் தன் சீவனை விட்டுவிடுகிறான். எனக்கு ஆயிரம் சீவன் இருந்தா

லும், கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் அவைகளை எல்லாம் மரணம் [illegible] கொள்ளட்டும். ஏனெனில் மரணமானாலுஞ் சீவனானாலும் என் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டு என்னைப் பிரிக்க மாட்டாது என்று நான் நிச்சயித்திருக்கிறேன். ரோ. ௮, ௩௮. ௩௯. ஆகையால் உலகமே, உனக்கு இஷ்டமானபடி செய். நீ என்னைக் கடிக்கமாட்டாய். பராபரன் என் கேடயமாயிருக்கிறார். மயிரளவாகிலும் உன்னைப் பாவா பண்ண மாட்டேன். நீ என்மேல் விழுந்தால் பராபரன்மேல் விழுவாய். ஐயோ, உன் கெடுதி அதிகமாகும். ஆகையால் இதை நீ சிந்தித்து அத்தனை விட்டு பாராட்டாதே.

௩௰. தியானம்.

மம்மோன் ஊழியமும் அதின் கூலியும் இன்னதென்பதைப் பற்றியது.

பாதி ஞானி, பாதி குருடி.

பாதி அஞ்ஞானி, பாதி கிறிஸ்தவன். இது ஆர், சொல்லு பார்ப்போம். மம்மோனுக்கு அடிமையாயிருக்கிறவன்தான் என்கிறேன். அவன் பராபரனுக்கும் பிசாசுக்கும் ஊழியஞ் செய்கிறான். அவன் சம்பாதிக்கிறது பாதி நியாயம், பாதி அநியாயமாயிருக்கிறது. அவன் சரியான லாபம் வாங்குகிறது நியாயந்தான். ஏனென்றால் வேலையாள் தன் கூலிக்குப் பாத்திரவான். ஆனால் மட்டுக்கு மிஞ்சின லாபம் வாங்குகிறது அநியாயம். ஏனெனில் தொழிலிலே தன் சகோதரனை ஒடுக்காமலும் வஞ்சிக்காமலும் இருக்க வேண்டுமென்று வேதந் தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறது. ௧ தெச. ௪, ௬. அப்படிப்பட்டவன் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிற தருமம் பாதி நியாயமாகவும் பாதி அநியாயமாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் பறித்த உடைமைகளைச் சுவாமிக்குப் படைக்கிறது அவருக்கு ஏற்காதென்று அவனுக்குத் தெரியுமே. ஒருவன் உன் பிள்ளையை உன் கண் முன்னே அறுத்துக் கொன்றுபோட்டு, பின்பு அந்த இரத்தத்தை உனக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்க வந்தால், உனக்கு அது சம்மதியாகுமா. மூடனே, இரண்டு ஆண்டவமாருக்கு ஊழியஞ் செய்யக் கூடுமோ? பராபரனுக்கும் பிசாசுக்கும் உண்மையாய் நடக்கக் கூடுமோ? நீதிக்கும் அக்கிரமத்துக்கும் கூட்டு ஏது? ௨ கொரி. ௬, ௰௪. [illegible]யும் ஊழியத்துக்கு உனக்குக் கூலிகொடுக்கிறவர்? பரா[illegible]

னே, பிசாசோ? நீயே சொல்லு. நீ எவனுக்கு நல்ல வேலை[illegible] செய்கிறாயோ அவனே உனக்குக் கூலி கொடு[illegible] உன்[illegible]யம். பராபரனுக்கு உன் சரீரத்தையும் பிசாசுக்கு [illegible]ரத்தைக் ஆத்துமத்தையுங் கொடுத்தாயே. ஆத்துமம் உன் ச[illegible]டையைப் கோவிலுக்கு அழைத்துப்போய் அதைச் செத்த [illegible] வீட்டுக்குப் போலே அங்கே வைத்துப்போட்டு, திரும்[illegible] சிறி போய்த் தன் மம்மோனைப் பார்த்து மகிழு[illegible]தல்லவா? [illegible]யது பெரியதைத் தொடருகிறது, தாழ்ந்த[illegible] உயர்ந்ததைப் பின்பற்றுகிறது. சரீரம் ஆத்துமத்தைப் பின்செல்லுகிறது. பிசாசுக்கு உன் ஆத்துமம் அகப்பட்டால், [illegible]ரமும் அதற் குச் சொந்தமாக வேண்டியது. பிசாசு உன் மாமிசத்தை எல்லாம் பட்சித்துப் போட்ட பிறகு உன் எலும்புகளை மாத்திரம் பராபரனுக்குக் கொடுப்பது என்னத்துக்கு? மாயக் கிறிஸ்தவர்களைப் பராபரன் பரமண்டலத்திலே வைக்கிறதில்லை. அப்புறம் என்ன நடக்கும்? உன் ஆத்துமமுஞ் சரீரமும் பிசாசினுடையதாகும். ஏனெனில் நீ அதற்கு ஊழியஞ் செய்தாய் அல்லவா. அதுவே உனக்குக் கூலி கொடுக்கும். வேலைக்குத்தக்க கூலியாகவே இருக்கும். அப்பா, பராபரன் உன் கண்ணைத் திறந்தால் நாவிலே.

௩௰௧. தியானம்.

சிலுவையில் விளங்குந் தேவ சிநேகத்தைப் பற்றியது.

பிள்ளை மேல் எவ்வளவு பட்சமோ அவ்வளவு உரமான பிரம்பு.

பராபரன் தாம் சிநேகிக்கிறவனைத் தண்டித்து, தாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிற மகனை எல்லாம் அடிக்கிறார். ஏனெனில் தகப்பன் தண்டியாத பிள்ளை உண்டோ? ஒருவன் தண்டனை இல்லாமலிருந்தால், அவன் குமாரனாயிராமல் வேசிப்பிள்ளையாயிருக்கிறான். எபிரே. ௰௨; ௬—௮. இயேசு நாதர் கெத்சேமனே தோட்டத்திலே தமது கஸ்தியான பாடுகளைப் படப் போகிறபோது, எட்டு சீஷரை தூரத்தில் இருக்கச் சொல்லி, பேதுரு யாக்கோபு யோவானென்கிற மூன்று சீஷரை மாத்திரம் தம்மோடு அழைத்துக் கொண்டுபோனது ஏதென்று [illegible]டுகிறாயோ? இவர்கள் தாபோர் மலையில் அவருடைய மகி[illegible] கண்டபடியால், இப்போது கெத்சேமனே தோட்[illegible] அவருடைய தாழ்மையையுங் காண வேண்டியதா[illegible] பரமண்டல இன்பத்தை ருசித்தபின் நரகதுன்பத்

தை குறிக்க [illegible] கிறது. இன்றைக்குச் சந்தோஷம், நாளைக்கு [illegible]. இன்றைக்கு சுகி[illegible]ஆயுசு, நாளைக்குச் சிலுவையடித்தல். இவர்கள் மூவரும் அவருக்குப் பிரியமானவர்களாயிருந்தபோதிலும், அவருடைய பாடுகளிலும் அவருக்குக் கிட்டவிருக்க வேண்டியதாயிற்று. ஆண்டவரே, மற்றவர்களை [illegible] இருக்கச் செய்யும், எங்களை மாத்திரம் நம்மோடு அழைத்துக் கொண்டு போகிறதென்ன என்று அவர்கள் கேட்கக்காதேயும். அப்படியிருக்க, என் இருதயமே, நீ எனக்கு அதிக்கமான ஆறுதலுக்குக் கிருபையாய்த் தப்பியிருக்கும் போது, [illegible] இத்தனை பாடும் உபத்திரவமும் வந்திருக்கிறதென்னவென்று, நான் மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் பாவியின் பாரத்தையும் வெளிதெரிந்து சுமப்பதென்ன என்றும் நீ முறையிட்டுக் கேட்க வேண்டியதென்ன! தேவனே, முறையிடாதே. பெரிய பெலன் பெரிய சிலுவை. உன் தோள் மற்றவர்களுடைய தோளை விட அதிகப் பலமுள்ளது. அதிகமாய்ச் சுமக்க உன்னாலாகும். சுவாமிக்கு உன்மேல் அதிகப்பிரியம். தகப்பன் பிள்ளைகளுக்கு அந்தந்த நன்மைகளைப் பங்கிடுகிற போது, தனக்கு அதிகப் பிரியமுள்ள பிள்ளைகளுக்கு அதிகப் பங்கு கொடுக்கிறதுண்டே. தமக்கு மிகவும் பிரியமான பிள்ளைகளுக்குப் பராபரன் பாடுகளின் அளவை பெரிதாக்குகிறார். இயேசுவுக்கு வந்த அத்தனை பெரிய பாடுகளைப்போலே ஆருக்கு வந்தது? பராபரன் அவரைப் பிசாசுக்கும் மரணத்துக்கும் நரகத்தின் சகல வல்லமைக்கும் ஒப்புக்கொடுக்க இல்லையோ? ஒரு ஆதரவும் ஆறுதலுமில்லாதபடிக்குப் பராபரன் அவரைக் கைவிட்டபோது, அவர்: என் பரனே, என் பரனே, நீர் என்னைக் கைவிட்டதேது என்று பரிதாபத்தோடே முறையிட வேண்டியதாயிருக்கவில்லையோ? மத். ௨௭, சசு. ஆகிலும் பாடுகளின் நடுவிலேயும் அவர் பராபரனுக்கு மிகவும் பிரியமான பிள்ளையாயிருக்கார். சிலுவை கோபத்தின் அடையாளமாயிராமல் பட்சத்தின் அடையாளமாயிருக்கிறது. பராபரன் கடின[illegible] கோபமாய் அல்ல, கிருபையாய்த் தண்டிக்கிறார். பவுல் அப்போஸ்தலனுக்குச் சாட்டின சாத்தானுடைய தூதன் அவருக்கு உண்டாயிருந்ததே. ௨ கொரி. ௧௨, எ. ஆனால் அவர் பேரில் பராபரன் கோபமாயிருக்கார் என்று அதினால் சொல்லலாமா? அல்லவே. நம்முடைய கிருபை உனக்குப் போதும் என்று பராபரன் அவரோடு சொல்லுகிறாரே. ஏனென்றால் பெலவீனத்திலே நம்முடைய பெலன் நிறைவேறுகிறது. ௨ கொரி. ௧௨, கூ. எத்தே சிலுவை மிகுந்திருக்கிறதோ, அங்கே பராபரனிடத்தில் உயர்ந்த தரமான கிருபை இருக்கிறது. பராபரன் தமது

இடது கையால் நம்மை எவ்வளவு ஆழ்ந்த புண்ணுண்டாகக் காயப்படுத்துகிறாரோ, அவ்வளவு கரிசனையாய் [illegible] வலது கையால் நம்மை அணைத்துக் காயங் கட்டுகிறார். பராபரனுடைய கிருபை சிலுவையிலே குறையாமல் மிகுந்திருக்கிறது. ஏனெனில் வியாதிக்காரப் பிள்ளைமேல தாய் மிகுந்த பட்சம் வைக்கிறாள். ஆகையால் சிலுவை சுமக்கிறதற்கு தேவ கிருபை மாத்திரந் தனக்கு இருந்தால் போதும் என்கிறான்.

என் ஆத்துமம் சஞ்சலம் அடைகிறதுக்கும்போது, உலகம் நிறைந்த பொன்னும், வீடு நிலம் முதலான பதார்த்தங்களும் இருந்தாலும் அதினால் என் மனதுக்கு ஆறுதல் வராது. ஆனால் அந்த வேளையில் பராபரன் தமது கிருபையின் ஒரு துளியை மாத்திரம் நான் ருசிக்கக் கொடுத்தால், என் பாடெல்லாந் தித்திப்பாகி மனம் அமரும். தேவ கிருபை எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே தேவபெலனும் இருக்கிறது. அப்போது சிலுவையைச் சுமக்கவுஞ் சகிக்கவுங் கூடும். பராபரன் என்மேல் கனமான பாடுகளை விழப்பண்ணினால் நான் வேண்டாவெறுப்பாயிரேன். பராபரன் என்மேல் மெத்த கோபமாயிருக்கிறதாக எப்போது காண்கிறதோ, அப்போது அவர் மெத்த சந்தோஷமாய் எனக்குக் குளிர்ந்த முகங் காட்டுகிறார். அவருக்கு அருமையானவர்கள் மேலே பாரச் சிலுவையை வைக்கிறார். அந்நியன் சகிக்கமாட்டாததைச் சிநேகிதன் சகிப்பான் அல்லவா? பராபரன் சிலுவை என்கிற உபத்திரவத்தை எனக்கு அனுப்பாவிட்டால், அவருக்கு என்மேல் பட்சம் இல்லை என்று நினைக்கும்படி இருக்கும். பிள்ளைமேல் எவ்வளவு பட்சமோ அவ்வளவு மிலாறு உரமானது.

௱அசு. அதிகாரம்.

ஒழுங்கற்ற சிநேகத்தைப் பற்றியது.

மனுஷருக்குச் சிநேகிதன், காரியத்துக்குப் பகைஞன்.

இப்படியிருக்க வேண்டியது. ஆனால் இப்படி நடக்கிறதெங்கே? உலகத்திலே பலபேர் பலவிதமாய் நடத்துகிறார்கள். ஏலி என்னும் சமுசயத்தினால் அன்னாளை எப்படிக் கடிந்து கொண்டானே! ஆனால் அவன் தன் குமாரர்களுடைய தெரியாங்களான அக்கிரமத்துக்கு எத்தனை மெதுவாயிருந்தான்! என் பிள்ளைகளே, நீங்கள் இப்படிச் செய்த காரியங்[illegible] செய்கிறதென்ன. என் குமாரரே, வேண்டாம். நான் கேட்கிற இந்தக் கீர்த்தி நல்லதல்ல" என்றான். ௧ சாமு. ௨,

௨௬. உன் வேலைக்காரன் வைது திட்டக் கேட்டால் உனக்குக் கோபம் பற்றி எரிகிறது. ஆனால் உன் பிள்ளைகள் அப்படிச் செய்தால் அது உன் மனதிலே படாது. நீ ஒன்றில் உன் பிள்ளைக்குச் சிநேகிதன் அல்ல, அல்லது அவனுடைய திட்டைப் பகைக்கிறவன் அல்ல. சிநேகிதனாவது சத்துருவாவது பிள்ளையாவது அடிமையாவது, ஆர் செய்தாலும் பாவம் பாவமே. உன் சிநேகிதன் ஒரு குற்றஞ் செய்தால், அதை அடக்கி மூடுகிறாய். அந்தக் குற்றத்தை வேறொருவன் செய்தால், அதைக் கடைபோட்டு அவனுக்கு அபகீர்த்திவருவிக்கிறாய். அது என்னத்தினாலே? நீ அந்த மனுஷனைப் பகைத்த அவ்வளவு அந்தக் காரியத்தைப் பகைத்தவனாயிராததினாலே தானே. சிநேகம் சகல மீறுதல்களையும் மூடும். வாக். ௰, ௰௨. நீ பாவியைச் சிநேகித்தால் அவன் உனக்குச் சிநேகிதனல்லாதிருந்தாலும் அவன் பாவத்தை மூடுவாய். சிநேகமானது இவன் சிநேகிதன், அவன் சத்துருவென்று பிரித்துக் காட்டாமல், ஆதாமுக்குள்ளே மனுஷரெல்லாரும் மாம்சத்தின்படியேயும், கிறிஸ்துவுக்குள் ஆவியின்படியேயும் நமக்குக் கிட்டின இனம் என்று எல்லாரையுஞ் சேர்த்தணைக்கிறது. உனக்கு பொல்லாப்பு பண்ணினவனுக்கு வந்த ஆக்கினைக்காக நீ சந்தோஷப்படுகிறாய். இதினாலே நீ அந்தக் காரியத்தின்மேலே மாத்திரமல்ல, அந்த மனுஷன் மேலும் கூட பகை வைத்திருக்கிறாய் என்கிறதைத் தெரியக் கொடுக்கிறாய். கிறிஸ்தவனுடைய ஆத்துமம் பாவத்தின் பேரிலே கஸ்திப்படுகிறதே அல்லாமல் தனக்குப் பொல்லாப்பு வருவித்தவனுக்கு உண்டாகுந் துன்பத்துக்காகச் சந்தோஷப்படுகிறதில்லை. பராபரன் பாவத்தைப் பகைத்துத் தண்டித்தாலும், பாவிகளுடைய மரணத்தின் பேரிலே அவருக்குச் சற்றாகிலும் பிரியம் இல்லை. நல்ல தகப்பன் தன் பிள்ளையை நன்றாய்த் தண்டிக்கையில், அந்தத் தண்டனைக்கு அவன் தன் பிள்ளையைப் பார்க்கிலும் தன் மனதில் அதிகமாய் அழுகிறான். பரிகாரி வியாதிக்காரனுக்கு அல்ல, வியாதிக்கு மாத்திரம் பகைஞனாயிருந்து, வியாதிக்காரனைக் காப்பாற்றவும் வியாதியை நீக்கவும் பார்க்கிறான்.

பாவத்துக்கு நான் பகைஞனாயிருப்பேன். ஏனெனில் அது பிசாசினால் வருகிறது. நான் பாவத்தைச் சிநேகிதனிடத்திலே கண்டாலும், சத்துருவினிடத்திலே கண்டாலும் அதைப் பகைக்கிறேன். ஏனென்றால் பாவத்தை மனிதன் நல்லதாக்க மாட்டான். பாவமோ மனிதனைப் பொல்லாதவனாக்கும். பாவிக்கு நான் சிநேகிதனாயிருக்கிறேன். ஏனெனில் அவன் பராபரனாலே உண்டாயிருக்கிறான். இயேசு

நாதர் அவனை மிகவும் சிநேகித்துத் தம்முடைய சிவனையுங் கூட அவனுக்காக விட்டிருக்க, நான் அப்படிப்பட்டவனைப் பகைப்பேனா? இல்லையே, பட்சமாய் அவனோடே சகவாசம் பண்ணி அவனைச் சீர்ப்படுத்தப் பார்ப்பேன். பராபரன் அதை வாய்க்கப் பண்ணுவார்.

௫௮வ. தியானம்.

தேவ முசிப்பாறுதலைப் பற்றியது.

தண்ணீரை திராட்சரசமாக்கினார்.

கோபத்தைக் கிருபையும், குறைவை நிறைவும், கனவீனத்தைக் கனமும், முகத்தின் வேர்வையை வயிற்றுக்கு அப்பமும், இருளை வெளிச்சமும், ஒன்றும் இல்லாமையைச் சகலமும் ஆக்குகிறார். இந்த வல்லமை பராபரனுக்கே அல்லாமல் வேறொருவருக்கும் இல்லை. முதல் தண்ணீர், பிறகு திராட்சரசம். முதல் மழை, பிறகு வெயில். முதல் அவலட்சணமான லேயாள், பிறகு அழகான ராகேல். உன் கையிலிருக்கிற பொருள் மெத்தக் கொஞ்சமாயிருந்தால், அதற்காகச் சஞ்சலப்பட வேண்டாம். கொஞ்சத்தைப் பெருகப் பண்ணவுஞ் சிறியதைப் பெரிதாக்கவும் பராபரனாலே ஆகும். பராபரன் ஆதாம் ஒருவனாலே உலகம் எங்கும் மனுஷக் காடாய்ப் போகவும், யாக்கோபு ஒருவனாலே இஸ்ரவேல் சனம் அடங்கலும் உண்டாகவும் பண்ண இல்லையோ? அவர் உலகத்தையும் அதிலுள்ள மனுஷர் மிருகங்களையும் சலப்பிரளயத்தினால் அழித்துப்போட்டு, எட்டுப்பேர்களையுங் கொஞ்ச மிருக செந்துக்களையுங் கொண்டு பழையபடியே உலகத்தை நிரப்பிப் பெருகப்பண்ணவில்லையா? ஒரு துணிக்கையாலே முழு அப்பத்தையும், ஒரு துளியாலே ஒரு சாடி நிறையவும் பண்ண அவராலே ஆகும்.

உன் விசுவாசமும் அற்றுப்போனதுபோலே இருந்தால், கலங்காதே. பராபரன் தமது ஆவலின் எண்ணெயை ஊற்றின உடனே, ஒரு பொறியிலிருந்து பெரு நெருப்பும், ஒரு கடுகுவிதையிலிருந்து ஒரு பெரிய மரமும் உண்டாகக் கூடும். உன் உபத்திரவம் பெரிதானால், திடன் கொண்டிரு. மகா உபத்திரவத்திலிருந்து பராபரன் மகா சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறார். மாராளைக் கடைசியிலே நகோமி ஆக்குகிறார். ரூத். ௨, ௨௰. கண்ணீரோடே விதைக்கிறவர்கள் கெம்

பிரத்தியாகமோ அநுப்பவங்களோ எத்தனை கண்ணீர் விதைகளோ அத்தனை சந்தோஷ அரியன். ஏசா. ௬௧. ௩, ௫.

எத்தனைவிசை மனவியாகுலத்தோடே பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வந்து கர்த்தருக்கு முன்பாக உன் கண்ணீரைச் சொரிந்து பாவியாய் உருகுகிறபோதிருந்தாய்! நான் அதைப் பார்த்தபோதெல்லாம், நான் உன் வியாகுலமான இருதயத்தின் கண்ணீரைத் துடைக்கத்தக்கதாய்ப் பராபரன் எனக்கு ஒரு ஆறுதலின் புட்டையைத் தந்ததைக் கொடுத்தாலொழிய வேறில்லை என்று பெருமூச்சுவிட்டு விரும்பினேன். அப்போது என்ன நடந்ததென்றால், இயேசுநாதர் என்னைக்கொண்டு உன்னை ஆற்றித் தேற்றி உன் கண்ணீரைத் திராட்சரசமாக்கினார். நீ பாரித்துத் தாங்கித்த பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வந்தாய். அதினால் பூரித்து சந்தோஷித்துத் திரும்பினாய். ஆ மகனே, திடன்கொள், உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டதென்று இருதயத்தைப் பூசிப்பாற்றுகிற ஆறுதலான சொல் ஒரு பொறி அத்தனை விசனமுள்ள இருதயத்தில் விழுந்தால், அப்போதே எல்லாச் சஞ்சலமும் பறந்து போக வேண்டியதே. பாவம் வருவிக்கும் ஆயாசத்தை விட இயேசுநாதர் வருவிக்கும் சந்தோஷம் அதிகப்பெரிது. ஆகையால் என் மனமே, வேசாறிப்போகாதே.

உன் கண்ணீர் இரசமாகவும் உன் சிலுவை ஆறுதலாகவும் மாறிப்போகக்கடவது போம். கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகள் நமதுமேல் பெருகுகிறதுபோல், கிறிஸ்துவினாலே நம்முடைய ஆறுதலும் பெருகுகிறது என்று நீ பவுல் அப்போஸ்தலனோடே சொல்லக்கூடும். ௨ கொரி. ௧, ௫. கிறிஸ்து உனக்குப் பெரும் கண்ணீரைக் குடிக்கக் கொடுத்தால், வேண்டாம் என்னாதே. நீ அதை வாயிலே வைத்துக் குடிக்கிறதற்குள்ளே திராட்சரசமாகிப்போம். சந்தோஷத்தின் பாத்திரம் உனக்குக் கிடைக்கும். இயேசுநாதர் அதை உடனே உனக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும் அது நித்திய ஜீவனிலே உனக்கு நிச்சயமாகவே கிடைக்கும்.

ஆகையால் நான் இக்கட்டிலே மனம் வேசாறாமல் இருப்பேன். பூர்வம் பூர்வமாய் அற்புதஞ் செய்கிறவர் இன்னமும் உயிரோடிருக்கிறார். அவர் மனதும் மாறவில்லை, அவர் கை குறுகினதும் இல்லை. கானாவிலே தண்ணீரை இரசமாக்கினவர் நமக்குச் சித்தமானால் என் துன்பத்தின் இடைப்புறம், என் துக்கத்தைச் சந்தோஷமும் ஆக்குவார். என் நிர்ப்பந்தத்தை மாற்ற அவரால் ஆகும். எல்லாம் அவர் கைக்குள் அடக்கம்.

௱௮. தியானம்.

தெளிவான பிரசங்கத்தைப் பற்றியது.

பிள்ளைகளோடு மழலைச் சொல்லாய்ப் பேச வேண்டும்.

உன்னைக் கேட்கிறவர்களை இரட்சிப்பின் வசனத்தால் சவரட்சிக்க வேண்டுமென்றிருக்கிற நீ இதை நன்றாய் மனதிலே வை. சகல காரியங்களிலேயும் உலகத்துக்குப் பிரியப்பட வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்கள் இன்பமானது உலகத்துக்கு வேண்டாதென்று அறிந்திருக்கிறார்கள். இதின் நிமித்தமாக ஜோக சிந்தையுள்ள சில குருக்கள் பல செய்யுள்களிலும் படிப்பாளிகளின் நூல்களிலுமிருந்து சிறந்த வாசகங்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்துக்கொண்டு தங்கள் பிரசங்கங்களை அவைகளினாலே மிகவும் நேர்த்தியாய்ச் சோடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரசங்கங்களை உலகம் நேர்த்தியானதென்று சொல்லுகிறது. ஆ இது எவ்வளவான மதியீனம்! இது சூரியனுக்கு முன் விளக்குக் கொளுத்தி வைப்பதுபோல் இருக்கிறது. பராபரனுடைய வசனத்துக்கு உன் பிச்சைக்கார அலங்காரம் தேவையாயிருக்கிறதில்லை. இப்படிப்பட்ட வேதை அலங்காரத்தால் அது மங்கிப்போகிறதேயன்றி வேறல்ல. நீ உன் சிறப்பான பிரசங்கத்தினால் காதுகளுக்கு விருந்து செய்வாயே அல்லாமல் அதினால் எழுப்புதலையும் மனமாற்றுதலையும் உண்டாக்குகிறதில்லை. சிறப்பான பிரசங்கத்தினாலல்ல, ஆவி நிறைந்த பிரசங்கத்தால் எழுப்புதல் வரும். அது கல்வியாலல்ல, ஆவியால் வருகிறது. பராபரனுடைய வசனம் மனுஷ ஞானத்துக்கடுத்த போதனை வார்த்தைகளாயிராமல் ஆவியும் பெலனும் விளங்குகிறதாயிருக்கிறது. ௧ கொரி. ௨, ௪. கவிராயர்களாலும் வாய்ச்சாலகராலும் அது நடக்கிற காரியமல்ல. மனுஷ சொல்லுக்கு மனுஷ பெலன் மாத்திரம் உண்டு. கிறிஸ்துவும் அப்போஸ்தலரும் வீண் அலங்காரமின்றி சாதாரணமாய்ப் பிரசங்கித்தார்கள். கருகலாயிருந்தவைகளைத் தெளிவான உவமைகளாலும் திருஷ்டாந்தங்களினாலும் விவரித்தார்கள். லுத்தர் சாஸ்திரியார் சொல்லுகிறதென்னவென்றால், ஒரு போதகன் பேதைகளையும் அறிவீனரையும் தெளிவுந் திட்டமுமாகப் போதிக்கும் சாமர்த்தியமுள்ளவனாய் இருக்க வேண்டும். ஒரு தாய் தன் பாலகனுக்குப் போசனம் வைக்காமல், அதைத் தன் மடியிலே வைத்து விளையாட்டுக் காட்டி, பாலைக் கொடுப்பதுபோல நாமும் செய்ய வேண்டும். ஏழைப் பேதைகளுக்கு ஏற்றபோல பிரசங்கம் பண்ணாமல் படிப்பாளிகளுக்காகக் கற்றவர்களுக்கு ஏற்

றுப்போலே தங்கள் பிரசங்கத்தைச் சிறப்பிக்கிறவர்களை நான் மதிக்க மாட்டேன். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த சாதூரிய சொற்களால் வரும் எழுப்புதலை விட அதினால் உண்டாகும் இடறலுஞ் சிதைவும் அதிகந் தானே. சில வார்த்தைகளில் பல அரும் பொருட்களைத் தெளிவாய்ச் சொல்லிக் காட்டுகிறதே புகழ்ச்சிக்குரிய சாமர்த்தியமாம். ஆனால் அற்பப்பொருளுள்ள அநேக வார்த்தைகளைப் பேசுவது வீணும் விருதாவுமாம் என்கிறார். போதகர் பேதைகளுக்கு விளங்கும்படி தெளிவாய்ப் பேசப் பழக வேண்டும். கதவைத் திறக்கிற இரும்புச் சாவியை எறிந்துபோட்டு, திறக்கமாட்டாத பொன் சாவியைக் கையிலே வைத்திருக்கிறது எவ்வளவு பயித்தியம்! பிரசங்கத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்கெல்லாம் அதின் பொருள் விளங்க வேண்டுமென்பதே பிரசங்கத்தின் நோக்கம். தன் தாய்ப்பாஷையை விட வேறு பாஷையை அறியாதவனிடத்தில் மறுபாஷையிலே பேசுகிறது சிரிப்புக்கிடமாய் இருக்கிறாப்போல, பேதை சனங்களுக்குக் கருகலான சொல்லால் போதிக்கிறது நகைப்புக்கு இடமாகும். போதகர் உண்மையுந் தெளிவுமாய்ச் சனங்களை உபதேசித்தால், சனத்தின் அவிசுவாசத்துக்குத் தாங்கள் காரணர் அல்ல என்று நல்ல மனச்சாட்சியுடையவர்களாகலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் கேட்கிறவர்களுடைய காது மாத்திரமல்ல; போதிக்கிற நாவும் குற்றமுள்ளதாகும்.

நான் என் பிரசங்கத்தில் என் சங்கையை அல்ல, பராபரனுடைய மகிமையையே தேடுகிறேன். கேட்கிறவர்களுடைய காதுக்குத் தினவு உண்டாக நான் பேசாமல், அவர்களுடைய இருதயம் எழுப்பப்படப் பார்க்கிறேன். பாலுக்குத் தித்திப்புப் போடத் தேவையில்லை. அதற்கு இருக்கிற தித்திப்புப் போதும். அது கறந்த மேனியாயிருந்தால் மெத்தவும் ருசிக்கும். அதுபோல பராபரனுடைய வசனத்தை மனுஷருடைய சாதூரிய சொல்லாலும் ஞானத்தாலும் இனிப்பாக்கத் தேவையில்லை. அது தேனிலும் தேன் கூண்டொழுகலிலும் மதுரமாயிருக்கிறது. சங். ௧௯, ௰. ஆகையால் சிறப்பாக நான் பிரசங்கிக்காமல் எழுப்புதல் உண்டாகப் பிரசங்கிப்பேன்.

௫௪. தியானம்.

ஆகாத சங்காத்தத்தைப் பற்றியது.

ஒருவன் மற்றொருவனை எத்திப்போடுகிறான்.

எச்சரிக்கையாயிரு. கால் கண்ணையும், கண் இருதயத்தையும், இருதயம் கையையும் எத்துகிறது. ஆகான் தன் பாவத்தை அறிவித்தபோது, நான் கண்டு இச்சித்து எடுத்துக்கொண்டேன் என்கிறான். யோசுவா ௭, ௨௧. ஆனால் பாவத்தைச் செய்ய முந்திக்கொண்ட காலைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறான். ஏவாள் தன் பாவத்தை அறிக்கையிட்டபோது, அவள்: நான் மரத்தண்டையில் போனேன், கனியை உற்றுப்பார்த்தேன், இச்சை எழும்பிற்று, கையை நீட்டிப் பறித்தேன் என்று அறிக்கையிட வேண்டும். நாம் பாவஞ் செய்கிறபோதெல்லாம் இந்த ஒழுங்காகவே நடக்கிறது வாடிக்கை. கால் விலக்கப்பட்ட மரத்தடிக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறது, கண் பார்க்கிறது, இருதயம் இச்சிக்கிறது, கை முடிக்கிறது. இதினிமித்தமாக இரட்சகர் விபசார சிந்தையுள்ள இருதயத்தைக் கடிந்துகொண்டு, கால், கை கண் நமக்கு இடறல் உண்டாக்காதபடிக்கு, அதுகளின் பேரில் வெகு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டுமென்று புத்திசொல்லுகிறார். மத். ௫, ௨௮; மாற். ௯, ௪௨. கால் ஆகாத சங்காத்தங்களிலே நம்மைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறது, அதைக் கண் பார்க்கிறது, இருதயம் இடறல் படுகிறது, மனதிலே ஆசை பற்றி எரிந்து நமது கை நமக்கு விரோதமாகப் பாவஞ் செய்ய ஏவிவிடுகிறது. ஆகாத சங்காத்தத்தை விலக்குகிறதே இதற்கு உத்தம ஆலோசனை. பேதுரு காய்பாவின் அரண்மனைக்குப் புறம்பே இருந்து விட்டானானால், அவன் தன் ஆண்டவரை மறுதலிக்கும்படி நேரிடாது. அணிகரமான அவன் கால் அவனை எத்திப்போட்டது. இப்படிப்பட்ட கால்கள் துன்மார்க்கச் சங்காத்தத்தினால் வேசியின் வீடுகளுக்கும் கூத்தாடுகிற கூட்டங்களுக்கும் குடிக்கிற இடங்களுக்கும் கூட்டிக்கொண்டு போகிறது. அப்போது தாங்கள் நினையாதபடி அதிகமான அவதிகளிலும் எரிகிற ஆசைத்தணலிலும் விழுந்து போகிறதுண்டு. எவன் பொல்லாதவர்களுடைய நெருப்பிலே குளிர்காய்கிறானோ, அவன் அவர்களோடே கூட கிறிஸ்துவை மறுதலிக்க வேண்டியதாகும். யோசபாத்து இராசா துன்மார்க்கனாகிய ஆகாப் இராசாவோடே சிநேகம்பண்ணி அவனோடே கூடிக்கொண்டு யுத்தத்துக்குப் போனது அவனுக்கு எத்தனை கேடாய் முடிந்தது! அவனுக்குப் பிராண

மோசம் வந்தது. பராபரன் தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு அவனைக் கடிந்துகொண்டு, நீ ஆகாதவனுக்கு ஒத்தாசை செய்து கர்த்தரைப் பகைக்கிறவர்களை நீ சிநேகிக்கலாமோ என்று கேட்கச் சொன்னார். ௨ நாளா. ௰௯, ௨.

மூடாசன் நட்பிலே தான் மாத்திரம் விவேகி என்று தன்னைக் காண்பிக்கப் போகிறவன் அவர்கள் சங்காத்தத்துக்குப் புறம்பாயத் தள்ளப்படுவான். கட்டுவிரியன் பாம்புகளுக்குள்ளே யாதாவது விஷமில்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் அதுகளின் விஷத்தால் தீண்டப்பட்டுச் சாவான். பொல்லாதவன் உன்னைச் சிநேகித்துக்கொண்டால், நீயும் அவனும் ஒரே மனதாயிருப்பீர்கள் என்று நினைக்க வேண்டும். வியாதிக்காரனுக்குக் குணமாகுமென்கிற நம்பிக்கை வயித்தியனுக்கு இருக்கும் மட்டும், அவன் வியாதிக்காரனிட்ட சகவாசம் பண்ணுகிறான். குணமாகும் என்கிற நம்பிக்கையற்றால் அப்புறம் அவனை விட்டு அப்பாலே போகிறான். பட்சத்தினாலே பொல்லாதவன் குணப்படுவானென்று நீ எந்த மட்டும் நம்புகிறாயோ, அந்தமட்டும் அவனை ஆதாயப்படுத்தப்பார். ஆனால் அவன் குணப்படுவான் என்கிறதைப் பற்றி உனக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கையைப் பார்க்க உன் ஆத்தும இரட்சிப்புக்கு மோசமும் விக்கினமும் வருகிறதென்று நீ கண்டால், நீ மனதறிய மோசத்திலே மாட்டிக்கொண்டு நீயும் அவனும் ஒருமிக்கக் கெடாதபடிக்கு அப்போதே அவனை விட்டு விலகு. என் கால் துர்ச்சனருடைய சங்காத்தத்திலே அகப்பட்டுக் கொள்ளாதபடிக்கு அதை மட்டுக்கட்டுவேன். நான் பொல்லாதவனோடே சகவாசம் பண்ண வேண்டியிருந்தால், அவன் எனக்கு இடறல் வருவியாதபடிக்கு, நான் எச்சரிக்கையாயிருந்துகொண்டு அவனைக் குணப்படுத்தப் பிரயாசப்படுவேன்.

[illegible]. தியானம்.

தேவ வசனத்தினால் உண்டாகும் பலனைப் பற்றியது.

செலவு அதிகம். வரவு கொஞ்சம்.

குடியானவன் நிலத்திலே வெகுவாய் விதைத்தும் அற்ப பஞ்சையாய்ப் போயிற்றென்று கண்டால், செலவு வரவை விட அதிகப்பட்டதென்று சொல்லி அங்கலாய்ப்பானே. உன் காலக்ஷேபங் கடினமாகி, ஆதாயம் பூச்சியமாயிருக்கிற வேளையிலே செலவு உனக்கு மிகுதியாயிருந்தால், நீ எத்தனை முறை

யிடுகிறாய்! இப்போது உனக்கு என்னமாய்க் காண்கிறது. நீ வருஷாவருஷம் அநேகம் ஆயிரம் பிரசங்கங்களைக் கேட்டும் உன் நடக்கையைச் சீர்படுத்தாமல் இருந்தால், பராபரன் உன் பேரில் முறைப்படுகிறது நியாயமோ அல்லவோ? இவ்வளவு தெளிவான வெளிச்சத்திலும் நீ எகிப்தின் இருளிலே நடக்கிறாயே. ஆ இது பராபரனுக்குப் பிரியமாகிறது எப்படி? பலன் தராத நிலத்தில் விதையை மிகுதியாகத் தெளிக்கிறது எப்படி வீணாகிறதோ, அப்படி நீ முன்னும் பின்னும் இருந்தது போலவே இருந்து, இரட்சிப்பின் கிரியை உன் மனதிலே பெலன் செய்கிறதற்கு இடங்கொடாமலும், தேவ வசனத்தின் தேறுதலுக்கும், நடக்கையைச் சீர்படுதலுக்கும் உதவியாக விசுவாசமாய் ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் விட்டால், தேவவசனத்தைக் கேட்கிறது வீண்தானே. நாம் பராபரனுடைய வசனத்தை அத்தனை வெட்கங்கெட்ட விதமாய் அசட்டைபண்ணி சற்றாகிலும் அதை எண்ணாதிருக்கும் போது, அவர் தம்முடைய வசனத்தை இத்தனை திரளாய் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறது மெய்யாகவே அவருடைய மகா பெரிய நீடிய சாந்தம் அல்லவோ? ஒரு குடியானவன் இரண்டுமூன்று வருஷமாகத் தன் நிலத்திலே விதையை விதைத்தும் பலபாகங் கட்டோடே இல்லாமல் போனால், மறுபடியும் நம்பி அப்படிப்பட்ட நிலத்திலே தன் விதையைத் தெளிக்க அத்தனை பொறுமையுள்ளவனாயிருப்பானோ? நீ சற்றுங் கனிகொடாமல் முன்னே நடந்ததைப் பார்க்கிலும் அதிகக் கேடாய் நடக்கையில் பராபரன் தம்முடைய வசனத்தை நீ உள்ளமட்டுக்கும் உன் பிறகே ஓயாமல் சுமந்துகொண்டு வருகிறாரே. இப்படிப்பட்ட நீடிய சாந்தத்துக்கு இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மன்றாட்டு அவரை ஏவுகிறதென்கிறதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. இந்த அவருடைய மன்றாட்டினாலே எம்மாத்திரங் கூடுமென்று பரி: லூக்காவின் சுவிசேஷத்திலே சொல்லப்பட்ட அத்திமரத்து உவமையினாலே நாம் அறியலாம். அதாவது: ஒரு வீட்டெசமான் அத்திமரத்தில் கனியைத் தேடி வந்து காணாமற் போனபோது, அவன் தோட்டக்காரனுடனே: இதோ, மூன்று வருஷமாய் இந்த அத்திமரத்திலே கனியைத் தேடி வருகிறேன்; காணவில்லை, அதை வெட்டிப்போடு, அது நிலத்தையும் ஏன் கெடுக்கிறது என்றான். தோட்டக்காரனோ வெனில் அவனுக்குப் பிரத்தியுத்தரமாக: ஐயா, நான் அதைச் சுற்றிலுங் கொத்தி எருப்போட்டு கனி கொடுக்குமோவென்று பார்க்கும் மட்டாக, அது இந்த வருஷமும் இருக்கட்டும்; கனிகொடாவிட்டால் இனிமேலைக்கு அதை வெட்டிப்போடும் என்று சொன்னான். லூக். ௰௩, ௭—௯.

பராபரன் தம்முடைய மிகுந்த தயவினாலே ஏவப்பட்டு கிறிஸ்தவர்களுடைய குணப்படுதலுக்காகக் காத்திருக்கிறதில் எத்தனை பொறுமையைக் கையாடுகிறாரென்கிறதை நீ இங்கே பார்க்கிறாயே. ஆனால் தண்டிக்க அவசரமான சமயத்திலே கிறிஸ்துவின் மன்றாட்டினால் உண்டாகிற உதவியும் எப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறதென்று நீ இங்கே பார்க்கிறாயே. இவ்விதம் குணப்படாத பாவியைக் குறித்து விசனப்பட்டு, இரவும் பகலும் முழங்காற்படியிட்டு, பரம பிதாவை நோக்கி: ஆ கர்த்தாவே, இந்த மனுஷனை இந்த வருஷம் மாத்திரம் தண்டியாமல் விட்டுவையும்; நான் என்னாலே கூடியமட்டும் அவனிடத்திலே பிரயாசப்பட்டு, கண்ணீரோடே அவனுக்கு ஓயாமல் புத்தி சொல்லுவேன். ஒருவேளை அவன் குணப்பட்டு, கனி கொடுக்கிறவனானாலும் ஆவானே என்று பெருமூச்சுவிட்டுக் கெஞ்சுகிற உண்மையுள்ள போதகர் அங்கங்கே இன்னம் இருக்கவே இருக்கிறார்களென்று நீ நம்பு. கிருபையுள்ள பராபரன் இப்படிப்பட்ட உண்மையுள்ள ஊழியக்காரருடைய செபத்தைக் கேட்டு அந்தப் பாவி இனியாவது குணப்படுவானோவென்று அவனை வெட்ட உருவின தமது பட்டயத்தைத் திரும்பவும் அதின் உறையிலே போட்டுக் கொள்ளுகிறார். அவரே தயாளுரூபியாயிருக்கிறபடியால், தண்டிக்கிறதை விட தப்பவிடுகிறதில் அவருக்கு மெத்த மனதுண்டு; இப்படிப்பட்ட போதகர் இருக்கிறபட்டணமும் ஊரும் பாக்கியம் பெற்றதே. ஆனால் பராபரனுடைய கிருபையை உன்னுடைய காமவிகாரமாகப் புரட்டாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு. யூதா. ௪. பராபரனுடைய தயவும் நீண்ட சாந்தமும் உன்னைக் குணப்படுதலுக்கு ஏவுகிறதென்று அறியாயோ. ரோ. ௨, ௪. நீ பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றவனாயிராதபடிக்கு நாங்கள் உடன் வேலையாட்களாய்ப் புத்தி சொல்லுகிறோம். இதோ, இப்போது நம்பிரியமான காலம். இதோ, இப்போது இரட்சிப்பினுடைய நாள். ௨ கொரி. ௬, ௧. ௨.. கனிகொடாத மரத்தை எப்படியும் பராபரன் கடைசியிலே வெட்டிப்போடுவார். அவருடைய இரக்கமுங் கடைசியிலே வேசாறிப்போகும். ஆகையால் ஏற்கனவே கனிகொடு. பராபரனுக்கு மகிமையும் துதியுமாக இயேசுகிறிஸ்துவினால் நீதியின் கனிகளால் நாம் நிறைந்தவர்களாயிருக்கப் பராபரன் கிருபை செய்வாராக. பிலி. ௧, ௰௧.

௱௬௫. தியானம்.

வீண்காலம் போக்குதலைப் பற்றியது.

அசையாத தண்ணீரிலே நாற்றங் காணும்.

வீண்காலப் போக்கு வெட்கங் கெட்ட போக்கு. புத்தியில்லாத செந்துக்கள் எப்போதும் அலுவலாயிருக்கக் காண்கிறோம். வானம் எப்போதும் அசைந்துகொண்டே இருக்கிறது. சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்கள் எப்போதும் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. தேனீ பறக்கிற ஒரு சிறு பூச்சியாயிருந்தாலும், அது மகா மதுரமான பலபாகத்தைக் கொடுக்கிறது. அது எங்குந் திரிந்து பூக்களிலுள்ள தேனை எவ்வளவு பிரயாசையோடு சேர்க்கிறது! எறும்புகள் மழைகாலத்துக்குத் தேவையான ஆகாரத்தைக் கோடைகாலத்து அறுப்பிலே சம்பாதித்து வைத்துக் கொள்ளுகிறது. இப்படியிருக்க பராபரனுடைய சிறந்த சிருஷ்டியாகிய மனுஷன் சோம்பலாய்த் திரிகிறது மகா இலச்சையல்லவோ!

சோம்பேறி வாழ்வு நோசெறி வாழ்வு. சோம்பலாய் உட்கார்ந்து காலம் போக்குகிறவர்கள் எத்தனையான பலத்தாழ்ச்சிக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று பார்க்கிறோம். வேலை சரீரத்தைப் பலப்படுத்துகிறது, சோம்பலோ பெலவீனப்படுத்துகிறது. அப்பியாசம் புத்தியைக் கூர்மையாக்குகிறது, சோம்பல் அதைக் கட்டையாக்குகிறது. நெருப்பு பட்சிக்கிறதற்கு விறகு வைக்கோல் கரி முதலானதில்லாவிட்டால், அது தன்னையே பட்சித்துப் போடுகிறது. ஒரு விளக்கு வெகு நேரமாய் எரிய வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தக்க எண்ணெய் வார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவிந்து போகும்.

சோம்பலான வாழ்வு தீம்பான வாழ்வு. இஸ்ரவேலருக்கு அமைதல் உண்டானபோது, அவர்கள் கர்த்தருக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ் செய்தார்கள். சோம்பல் அநேகம் பொல்லாப்புகளைப் படிப்பிக்குமாம் என்று சிராக்கென்பவர் ௩௩, ௨௭-ல் சொல்லுகிறார். நிலத்தைப் பண்படுத்தாவிட்டால், முள்ளுங் குருக்கும் அதில் முளைக்கும். தீமைசெய்கிறதை விட ஒன்றுஞ் செய்யாமலிருக்கிறது தாவிலை என்று சொல்லுகிறது வீண். ஒன்றுஞ் செய்யாமலிருக்கிறது தீமைக்கு வழி நடத்துகிறது. சரியாய்ச் சொன்னால், ஒன்றுஞ் செய்யாமலிருக்கிறதே தீமை செய்கிறதாம். ஏனெனில் நன்மை செய்யாமை தீமை செய்வதற்குச் சரி. பராபரன் தமது தோட்டத்தில் இருக்கிற ஆகாத மரங்களை மாத்திரமல்ல, கனிகொடாத மரங்களையும் வெட்டவேண்டும் என்கிறார். அசை

யாமல் கிடக்கிற குட்டைத் தண்ணீரில் பூச்சிகள் நிரம்ப
இருக்கும். சோம்பல் மனுஷனை உயிரோடே குழியில் புதைக்
கிறது. சோம்பல்தனம் பிசாசின் மஞ்சனம். அதிலே பிசாசு
நல்ல அயர்ந்த் நித்திரை பண்ணுகிறது. வீண்காலம் போக்கு
கிறவன் நன்மைக்கு அசக்தனும் சகல தீமைக்குஞ் சமர்த்தனு
மாகிறான். ஏதேனுஞ் செய்து கொண்டிருப்பது மனுஷ
னுக்கு இயல்பு. நாம் நடத்துங் கிரியை பராபரனுடையதா
யிராவிட்டால் அது நமது சொந்த கிரியையாகிறது. அது
சொந்தக் கிரியையானால் அதற்கு வருங் கூலி கேடானதாகும்.
ஏனெனில் மாமிசம் மரணத்தைக் கூலியாகக் கொடுக்கிறது.
நீங்கள் மாமிசத்தின்படியே ஜீவனம் பண்ணினால் சாகப்போ
கிறீர்கள். ரோ. அ, ௰௩. வீண்காலம் போக்குகிறவன்: தேவ
ஆராதனை, செபம், பாவசங்கீர்த்தனம் முதலானதுகளுக்கு
ஏற்றவனாகான். ஏனென்றால் அவன் நினைவு ஓர்க்காலும்
அவன் வசமாய்ச் சேர்ந்திராது. நினைவுகளை எல்லாம் ஒரு
அனுவளிலே கட்டுப்படுத்தி வைக்காவிட்டால், அது கண்
டதுகளில் எல்லாஞ் சிதறுண்டு, ஒரு கணத்திலே இந்த
மாயையிலும் மறு கணத்திலே பின்னொரு மாயையிலும்
பாய்ந்து, ஒன்றிலே ஒரு நினைவும் பின் ஒன்றில் ஒவ்வொரு
நினைவுமாய்ப் புகுந்துபோம். அப்புறம் அந்த நினைவுகளைக்
கூட்டிச் சேர்க்கிறதுஞ் சிதறிப்போன மனதை ஒன்றாக்கிப்
பராபரனுக்கு முன்பாக ஊற்றி விடுகிறதும் எவ்வளவு கடி
னம்!

சோம்பேறி வாழ்வு திருட்டுத்தன வாழ்வு. தன் கைப்
பாடுபட்டுப் பிரயாசப்பட மனதில்லாதவன் மற்ற மனுஷர்
வேர்வையும் இரத்தமுஞ் சிந்திச் சம்பாதித்ததைச் சாப்பிட
வேண்டியதாகும். அப்படிப்பட்டவன் தன் பிள்ளைகளின்
சொத்துக்களையுஞ் செலவழித்து, அவர்களைப் பிச்சைக்கா
ராக்குவான். தான் சிநேகத்தின்படியே ஏழைகளுக்குப் பங்
கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதையும் அபகரிக்கிறவனுமாவான்.
ஆகையால் பவுல் அப்போஸ்தலன் வீண் காலக்ஷேபத்தைத்
திருட்டென்று சொல்லி: திருடினவன் இனி திருடாமல்
குறைச்சலுள்ளவனுக்குக் கொடுக்க தனக்குண்டாகக் கைகளி
னால் நல்ல வேலைசெய்து உழைக்கக்கடவான் என்கிறார்.
எபே. ச, உஅ. ஆனால் நான் வேலைசெய்யத் தேவையில்லை,
எனக்கு வருகிற வட்டியிலே நான் பிழைப்பேன் என்கிறா
யோ? அப்பா, நீ சாப்பிட்டுக் குடிக்கும்படி உனக்குமுன்
வைத்திருக்கிற பதார்த்தங்களெல்லாம் ஏழை எளியவர்கள்
கஷ்டப்பட்டுக் கண்ணீர்விட்டுத் தேடின பொருள் ஒழிய
வேறல்லவே. இப்படிப்பட்ட கினி உன் உடலிலே ஒட்டுகிற

தெப்படி! நீ இப்படி அநியாயமாய்த் தின்று குடித்ததைப்
பின்னொரு. காலத்தில் நினைத்து சஞ்சலத்தினால் கரகிவிட
வேண்டியதில்லையோவென்று பார்ப்போம். சொந்தப் பிரயா
சத்தினால் வந்த சாப்பாடு ருசிக்கிறதுபோல மற்றொன்றும்
ருசிக்காது. ஆகையால் வேலைசெய்து பிரயாசப்பட்டு நல்ல
கால்க்ஷேபம் பண்ணு.

அஞ்ஞானிகள் கூட சோம்பித் திரிவதைக் குறித்து
கடுமையாய்ப் பேசுகிறார்கள். அத்தேனே பட்டணத்திலிருந்த
திராக்கோ என்ற நியாயப்பிரமாணிக்கன் சோம்பேறிகள் மர
ணத்துக்கு நேரஸ்தர் என்று விதித்திருக்கிறான். நடைப்பிண
மாகிய வீணன் இதிலும் வாசியான எதுக்குப் பாத்திரவான்?
சோம்பேறியுஞ் செத்தவனுஞ் சரியே. அத்தேனே பட்ட
ணத்தில் நீதிசாஸ்திரியாயிருந்த சோலேயுன் என்கிறவன்: தன்
பிள்ளையை இளமைப்பருவத்திலே நல்ல படிப்பிலும் தொழி
லிலும் பழக்குவியாத தகப்பனை அவன் விருத்தாப்பியத்திலே
அவன் பிள்ளை அன்னவஸ்திரங் கொடுத்து பராமரிக்கக் கட
னாளியல்லவென்று தீர்மானித்தான். அப்படி அவன் சொன்
னது நியாயமல்லவா? ஏனென்றால் கனிகொடுக்கிற மரங்
களைத் தோட்டத்திலே வைக்காமல் கனிதேடுவது எப்படி?
வெகு சமர்த்தனாயிருந்த காதோ என்ற ரோமன் நொற்ப
மான கைகள் உள்ளவர்களை வேலைசெய்யாத் தகாதவர்களாக
எண்ணி, அப்படிப்பட்டவர்களை ரோமருக்குள்ளே உள்ளாக்
குடியாய் ஏற்றுக்கொள்ளலாகாதென்றான். மனுஷ சீவியம்
இரும்புக்குச் சமானம். அதைக் கையாடினால் பளபள
வென்று மின்னும். போட்டுவைத்தால் துரு பிடிக்கும். நீயும்
மின்னி எல்லாராலுஞ் சங்கிக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்
பினால் வேலை செய்கிறதையும் விரும்பு. உலகத்தைச் சிருஷ்
டிக்கும்போது பராபரன் ஆறுநாள் வேலையாயிருந்தார்.
க மோ. உ, ௩. அந்தநாளில் ஒன்றை ஆசீர்வதித்தாரென்று
வாசியாமல் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்துப் பரிசுத்தமாக்கினா
ரென்று வாசிக்கிறோம். ஏனெனில் கர்த்தருக்குள் செய்யப்
பட்ட வேலை தன்னிலே தான் பரிசுத்தத்தையும் ஆசீர்வாதத்
தையும் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் பராபரன் பரிசுத்தத்தை
யும் ஆசீர்வாதத்தையும் அருளாத இளைப்பாறுதலும் ஓய்வும்
பாவத்துக்குஞ் சாபத்துக்கும் ஏதுவான மோசமுள்ளது.
பராபரன் எனக்குப் பலன் அளிக்க வரும்போது, அவர்
என்னைச் சோம்பலாயிருக்கக் காணாமலும், பிசாசு என்னைச்
சோதிக்க வரும்போது, அது என்னைச் சோம்பலில் கண்டு
பிடியாமலும் இருக்கும்படியாக, நான் எப்போதும் பிரயா
சப்பட்டு வேலைசெய்து கொண்டிருப்பேன்.

௱௬௨. தியானம்.

பராபரனைச் சிநேகிக்கிற சுத்த சிநேகத்தைப் பற்றியது.

சுய பொழிவை நாடுகிற சிநேகம் சிநேகம் அல்ல.

நீ பராபரனைச் சிநேகித்தால், அவரிடத்தில் உன் சொந்தப் பொழிவைத் தேடமாட்டாய். பராபரனுடைய சுத்த தயவை நோக்கிப்பார்த்து அவரைச் சிநேகிக்கிறவனே உத்தமமாய் அவரைச் சிநேகிக்கிறவன். உலகந் தன் பொழிவைப் பராபரனிடத்தில் தேடி, அவரைப் பாராமல் தன்னையே பார்க்கிறது. அவருடைய சுத்த தயவைத் தனியே நோக்கிப் பாராமல் அதின் அனுபவத்தை மாத்திரம் பார்க்கிறது. பராபரன் நன்மை சொரூபியாயிருக்கிறாரென்கிறதை உணராமல் தங்களுக்கு அவர் செய்கிற நன்மைகளை மாத்திரம் கவனிக்கிறார்கள். அவர் எவ்வளவு தங்களுக்கு உபகாரஞ் செய்கிறாரோ, அவ்வளவுக்கு அவரை வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆனால் அவர் தம்மை மறைத்து, அவர்கள் வெறுமையும் எளிமையுமாகும் படியாய் அவர்களை விட்டுத் தமது தயவின் ஒளியை வாங்கிக்கொண்டால், அவர்மேல் வைத்திருக்கிற சிநேகம் எல்லாம் அடியோடே அற்றுப்போகிறது. இதினாலே அவர்கள் தங்கள் உபகாரியை அல்ல உபகாரத்தையும், சிருஷ்டிகரை அல்ல சிருஷ்டியையுஞ் சிநேகிக்கிறவர்களென்று ருசுப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் பராபரனைச் சரியாய்ச் சிநேகித்தால், குறைவும் நிறைவும், ஐசுவரியமும் தரித்திரமும் எல்லாம் ஒன்றுதான். நீங்கள் அடையாளங்களைக் கண்டதினால் அல்ல, நீங்கள் அப்பம் புசித்துத் திருப்தியானதினாலே என்னைத் தேடுகிறீர்களென்று கிறிஸ்து தம்மைத் தேடின சனங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தை இவர்களுக்கும் தகும். யோவா. ௬, ௨௬. ஒரு பக்தர் சாஸ்திரியார் இதைக் குறித்து ஒரு நேர்த்தியான ஒப்பனை சொல்லுகிறார், அதாவது: ஒருநாள் தேவ பத்தியுள்ள ஒரு ஸ்திரி ஒரு தரிசனங் கண்டாள். அதென்னவெனில், மூன்று கன்னிப் பெண்கள் கோவில் பீடத்துக்கு முன்பாக உருக்கமாய் ஆராதனை நடக்கையில் அழகான ஒரு பிள்ளை பீடத்திலிருந்து தோன்றி, முந்தின கன்னியண்டை சென்று பட்சமாய் அவளைத் தழுவி அணைத்து குளிர்ந்த முகத்தோடு பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு, அதின் பிறகு இரண்டாங் கன்னியண்டைபோய், அவளைப் பட்சமாய் நோக்கிப் பாராமலும் தழுவி அணைக்காமலும் அவள் முக்காட்டை எடுத்துப்போட்டு அவளைப் பார்த்து அவளுக்குச்

சந்தோஷமும் மாத்திரங் காட்டி, கடைசியில் மூன்றாவது கன்னியினிடத்தில் வந்து அவளுக்குச் சந்தோஷமுகங் காட்டாமல் அவள் முகத்திலே அடித்து, மயிரைப் பிய்த்து, அவளைப் பிடித்துத் தள்ளி அவள்மேல் முற்றுங் கோபமாகி பிறகு சடுதியாய் அவளை விட்டு மறுபடியும் பீடத்தின் மேலேறி மறைந்துபோனான். இப்படியாக அந்த ஸ்திரி கண்ட தரிசனத்தின் தாற்பரியம் என்னவென்றால்: முந்தின கன்னி, இச்சையையும் பொழிவையும் நாடுகிற அசுத்த சிநேகமுடையவர்களுக்கு ஒப்பனையாய் இருக்கிறாள். ஏனெனில் இப்படிப்பட்டவர்கள் பராபரன் தங்களுக்கு வெகு நன்மை செய்யவும் தாங்கள் அவருடைய சித்தத்தின்படியல்ல, அவர் தங்களுடைய சித்தத்தின்படி நடக்கவுந் தங்களுக்கு ஒரு தாழ்ச்சியும் இல்லாமல் பராபரனிடத்திலே தங்களுக்கு எப்போதும் ஆறுதலுஞ் சந்தோஷமும் உண்டாயிருக்கவும் வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

இரண்டாவது கன்னி பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய்யத்தொடங்கி, குறைவு துன்பம் அனுபவிக்க மனசாயிருந்தும் இன்னந் தங்கள் மாமிசத்துக்கு இதந்தேடி, பராபரன் அந்தந்த வேளைகளில் தங்களுக்குக் குளிர்ந்த முகங்காட்டி, தமது நன்மைகளை ருசிக்கக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற சிந்தையுள்ளவர்களுக்கு ஒப்பனையாயிருக்கிறாள்.

ஆனால் மூன்றாவது கன்னியாகிய அந்த ஏழைப் பிராணிக்குக் குறைச்சலும் மிடியுமே அல்லாமல் வேறில்லை. அவள் தனக்கு இதமானது ஒன்றையுந் தேடாமலும் பராபரனுடைய தயவு தனக்குக் கிடைப்பது நியாயம் என்று எண்ணாமலும் பராபரன் நல்லவர் என்கிற நினைவிலேயே மனரம்மியம் அடைந்திருக்கிறாள். அவள் பராபரனுடைய தயவை அனுபவித்தாலும் அனுபவிக்காவிட்டாலும் எப்போதும் ஒரு தன்மையாய்ப் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறதிலும் அவரைச் சிநேகிக்கிறதிலும் நிலைத்திருக்கிறாள். பராபரன் அருளும் உலக நன்மைகள் அவளுக்குக் கிடைக்கும்போது, அவைகளின்மேல் மனது கவிந்து போகிறதும் இல்லை, அவைகளை இழக்கும்போது அவள் மனது பின்வாங்கிப்போகிறதும் இல்லை.

கிறிஸ்துவின் உத்தம பத்தியின் குணம் இது தான். அவள் என்ன சொல்லுகிறாள் என்றால்: உம்முடையவை அல்ல, நீரே எனக்கு வேண்டும். நான் உம்மைச் சிநேகிக்கிற சிநேகம் என் வாழ்விலே அதிகரிக்கிறதும் இல்லை, என் தாழ்விலே குறைகிறதும் இல்லை என்கிறாள். ஆனால் பராபரனுடைய தயவையே எப்போதும் அனுபவிக்க வேண்டும்

என்றிருக்கிறவன் தன்னைத் தேவனாக்கிப் பராபரன் தன்னைச் சிநேகிக்க வேண்டுமேயன்றி, தான் பராபரனைச் சிநேகிக்க வேண்டியதில்லை என்கிறான். பராபரன் அவனுக்குத் தேவனாயிராமல் அவருடைய நன்மைகளே அவனுக்குத் தேவனாகிறது. பராபரன் அவனுக்கு ஊழியக்காரனாகி அந்த நன்மைகளினாலே ஊழியஞ் செய்யவேண்டும்.

என் பிரியமான கிறிஸ்தவனே, பிள்ளையானது தகப்பன் தனக்குத் தேவையானதெல்லாங் கொடுத்துத் தன்னைத் திருப்திபண்ணும் அளவாய் அது தகப்பனைச் சிநேகித்தால் அது சிநேகமா? அது தகப்பனைச் சிநேகிக்காமல் தகப்பனுடைய பணத்தையும் அவன் சாப்பாட்டையுமே சிநேகிக்கிறதாம். பராபரனைத் தகப்பனாக எண்ணி முழு மனதாலுஞ் சிநேகிக்கிறவன் அவர் கையைப் பார்க்காமல் அவர் மனதைப் பார்க்கிறான். அவர் கொடுத்தாலுங் கொடாதிருந்தாலும், காணி கொடுத்தாலுங் கோடி கொடுத்தாலும், அவர் உனக்கு உண்மையுள்ள பராபரனும் நல்ல தகப்பனுமாயிருக்கிறாரென்கிறதே அவனுக்குப் போதும். உலகத்தான் அவன் கிட்ட வந்து: நான் சீமான், எனக்குத் தாழ்ச்சி ஒன்றும் இல்லை என்றால், அவன் பிரதியுத்தாரமாக, எனக்கு ஒரு நல்ல பராபரன் பரமண்டலத்தில் இருக்கிறார். அந்தப் பொக்கிஷம் எனக்குப் போதும். பராபரன் மாத்திரம் எனக்கு இருக்கையில் பூமியில் எனக்கு வேறே விருப்பம் இல்லை என்பான். சங். ௭௩, ௨௫. பராபரனுடைய மடியிலே இருந்து அவருடைய மார்பில் பாலுண்கிற ஆத்துமாவைப் பார்க்கிலுந் தான் பராபரனால் புறக்கணிக்கப்பட்டவனென்றும், அவருடைய ஆறுதலின் ஒரு துளிக்காகிலும் பாத்திரவான் அல்லவென்றும் தன்னை எண்ணுகிற ஆத்துமமே அவருக்கு அதிக நெருங்கினதாக இருக்கிறது.

ஆனால் நாம் பராபரனுடைய நன்மையின் பேரிலே சற்றாகிலும் நோக்கமாயிருக்க வேண்டாம் என்றால், பராபரன் நல்லோருக்கு அத்தனை நன்மைகளைத் தமமுடைய வசனத்தில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதென்னத்துக்கு என்று நீ சொல்ல வருகிறாயோ? என் இருதயமே, கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் துவக்கம் பண்ணுகிற இளைஞருக்கு நன்மையாக அவர் அப்படிச் செய்கிறார். ஏனெனில் சிறு பிள்ளைகளுக்குத் தித்திப்பைக்கொண்டு நட்புக்காட்டி அழைக்கிறாப்போல, அவர்களும் உலக சிநேக மதுரத்தினால் இயேசுவின் சிலுவையைச் சுமந்துகொள்ள வெறுப்பாகாதபடிக்கு, பராபரன் தமது பரம நன்மைகளைக்கொண்டு நட்புக்காட்டி தம்மண்டைக்கு அழைக்கிறார். பராபரனுடைய மன்னா எகிப்தின்

இறைச்சிப் பானைகளை அவர்களுக்கு வெறுப்பாக்கவும், பராபரனுடைய மதுரமான வாக்குத்தத்தங்கள் கசப்பான சிலுவையினுடைய அழு நீரைத் தித்திப்பாக்கவும் வேண்டியது. பராபரன் தாழ்மையுள்ளவர்களை உயர்த்துவோமென்று பேதுருவைக்கொண்டு வாக்குத்தத்தம் பண்ணி: பராபரன் ஏற்ற காலத்தில் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழாகத் தாழுங்கள் என்கிறார். ௧ பேது. ௫, ௬. ஆனால் தாழ்மைக்கு மேன்மையைக் கட்டளையிடுவோமென்று பராபரன் கிருபையாய் வாக்குக் கொடுத்திருந்தாலும், பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவன் அதினிமித்தமாகத் தாழ்மையை அப்பியாசம் பண்ணுகிறது சரியல்ல. ஏனென்றால் தான் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தினாலே தாழ்மையைப் பாராட்டுகிறவன் அந்தச் சற்குணத்தை மதியாமல், அதினால் வரும் பலனை மாத்திரம் மதிக்கிறவனாயிருக்கிறான். பராபரன் தாழ்மையுள்ளவர்களை உயர்த்துகிறாரென்கிறது மெய்தான். ஆனால் தங்கள் மனதின் யதார்த்தத்தோடே தாழ்மையாய் நடந்து உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்கிற கருத்தை எவ்வளவுங் கொண்டிராதிருக்கப் பார்க்கிறவர்களை மாத்திரம் உயர்த்துகிறார். உயர்த்தப்படுதலுக்குத் தாழ்மை காரணமாயிராமல், அதற்கு இது ஒரு வழியாக இருக்கிறது. நான் பராபரனை அவர் நிமித்தமாகச் சிநேகிப்பேன். அவர் மாத்திரம் எனக்கு இருந்தால் போதும். அப்போது எப்படியும் எல்லாம் என்னுடையதே.

௱௬௪. தியானம்.

ஆவி மாமிசத்துக்கு விரோதமாய்ச் செய்யும் போராட்டத்தைப் பற்றியது.

எப்போதும் படையிலே.

ஆயுத முஸ்திப்போடிரு. ஈட்டிகள் மின்னுகிறது. எதிராளி அதோ, வந்துவிட்டான். எங்கே? எங்கே? உன்னிலே, உனக்கு விரோதமாகவே போர்செய்கிறானே. சீப்பிரியானுஸ் என்கிறவர் பெருவாரிக்காய்ச்சலைக் குறித்து எழுதின ஒரு பிரசங்கத்தில் வெகு நேர்த்தியாய்ச் சொல்லுகிறதென்னவென்றால், "நமக்கு ஒரு கணமும் ஓய்வில்லை. நாம் இடைவிடாமல் பொருளாசையோடும் காம விகாரத்தோடும் கோபத்தோடும் கன ஆசையோடும் போர்செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மாமிச இச்சையோடும் உலகத்தின் பயநயத்தோடும்

விடாமுயற்சியாய் யுத்தம்பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மனுஷனுடைய ஆவி பாவத்தின் சோதனைகளினால் சூழப்பட்டு முற்றிகை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதுகளெல்லாம் எதிர்த்து நிற்கிறது மகா வருத்தம். பண ஆசையை அடக்கினால் காமவிகாரம் எழும்புகிறது. அதை அடக்கினவுடனே மாயையான கன ஆசை பின்தொடருகிறது. அதை அசட்டைசெய்து மேற்கொண்டால், கோபம் பற்றி எரிகிறது. அதை அமர்த்தின உடனே பெருமை கிளம்புகிறது. அப்புறம் மதுபானப் பிரியஞ் சோதிக்கிறது. வர்மம் ஒருமையைக் குலைத்து முறித்துப்போடுகிறது. மூர்க்கம் சிநேகத்தைப் பிரிக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே பாவபாசமுடைய கற்பனைக்கு விரோதமான சாபமும் மறுபக்கத்திலே அடாத ஆணைசத்தியமும் சோதிக்கிறது. இப்படி மனுஷனுடைய ஆவி பாவத்தின் சோதனையினால் எத்தனை விதமான அம்புகளை உத்தரிக்கிறதோ, அத்தனைவித மோசங்களும் அவதிகளும் மனதுக்கு உண்டாகிறது. இத்தனை பேய்களுடைய பட்டையங்களுக்குள்ளே வெகு நாட்பட அகப்பட்டிருக்க விருப்பம் உண்டா? இதை விட மரணந் தீவிரமாய் வந்து நம்மைக் கிறிஸ்துவண்டை சீக்கிரத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துக்கொண்டால் தாவிளை என்று நாம் சொல்ல வேணும் அல்லவா'' என்கிறார்.

யுத்தம் பண்ணித் தீரவேண்டும். இங்கே ஒருக்காலும் சமாதானம் நடக்கிறதில்லை. எவன் தன் ஆசைகளிலும் உணர்வுகளிலும் இந்தப் போராட்டத்தை உணராதே போகிறானோ, அவன் சத்துருவின் கையில் அகப்பட்டாயிற்று. ஆனால் எவன் கிறிஸ்துவினுடைய ஆவியைப் பெற்று, ஞான நடக்கையாய் நடக்கத் துவக்குகிறானோ, அவன் இன்னம் மீதியாயிருக்கிற பாவங்களுக்கு விரோதமாய்ப் போராடி, நாளளவில் பரிசுத்தத்திலே தேறும்படிப் பிரயாசப்படுகிறான். மாமிச விரோதத்தின் நிமித்தம் பூரண பரிசுத்தம் அடைவது கூடாத காரியமாயிருந்தாலும் அவன் அதற்கான ஆசையுள்ளவனாகவே இருக்கிறான். ஆனால் எவன் மாமிசத்துக்கும் பாவத்துக்கும் விரோதமாய்ப் போராடாமலும் முறையிடாமலும் செபம் பண்ணாமலும் இருந்து தனக்குள் தோன்றுகிற இச்சைகளுக்கு இடங் கொடுக்கிறானோ, அவன் நல்லவனாகத் துவக்கம் பண்ணினவன் அல்ல. கிறிஸ்துவின் ஆவி அவனை விட்டு விலகிப்போய் விட்டார். ஏனென்றால் இம்மையில் நமது நடக்கை பரிசுத்தமாயிராமல், பரிசுத்தத்தைப் பின்பற்றுதலாயிருக்கிறது. அது பரிசுத்தத்தின் பூரணமாயிராமல், அதின் வளர்த்தியும் அப்பியாசமுமாயிருக்கிறது. நாம்

இன்னம் அப்படியானவர்கள் அல்ல, இனி அப்படி ஆகப் போகிறோம். பரிசுத்தம் இன்னம் முடியவில்லை, அது நடக்கையாயிருக்கிறது. நாம் இன்னம் இலக்கை அடையாமல் இலக்கை நோக்கி நடக்கிறோம். நமது பரிசுத்தம் இன்னம் ஓங்கி எரியுஞ் சுவாலையாயிராமல், மென்மேலும் பற்றி எரிகிறதாயிருக்கிறது. ஆகையால் யுத்தம் பண்ணிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். எப்போதும் படையிலே.

என் கிறிஸ்தவனே, உன் மாமிசம் உன்னைப் பாவத்துக்குச் சோதிக்கிறதில் ஓய்வும் ஒழிவும் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகையால் அதோடு எதிர்த்து நிற்பதில் நீயும் ஓயாமல் இரு. அந்த இச்சை உன்னில் தோன்றின உடனே அதை அடக்கு. இல்லாவிட்டால் அது வரவர உனக்குப் பிரியமாகி உன்னை மேற்கொள்ளத் தக்கதாகப் பலங் கொள்ளும். மாமிசத்துக்கு உதவியான பாவ பழக்கங்களை விலக்கிப்போடு. அது உனக்கு வருத்தமாகக் கண்டால் அதிக ஆண்மையோடே அதற்கு விரோதமாய் யுத்தம் பண்ணு. ஆகாத பழக்கங்களை விடாமுயற்சியினாலே மேற்கொள்ளலாம். நீ ஒவ்வொரு நாளும் உன்னைச் சோதித்து உன்னையே நன்றாய் அறிந்துகொள்ளப்பார். அது உன் குணப்படுதலுக்கு மிகவும் உதவி. உன் கண் காதுகளின் வழியாய் உனக்கு இடறலான காரியங்கள் உன் இருதயத்துக்குள் பிரவேசியாதபடிக்கு அதுகளைக் காவல் பண்ணு. துன்மார்க்க சங்காத்தம் மோசத்துக்கு ஏதுவாயிருப்பதால் அதை விலக்கு. உன் சரீரத்தில் ஆகாத ஆசை இச்சைகள் கிளம்பாதபடிக்கு அதை நன்றாய் ஒடுக்கு. புசிப்பிலுங் குடிப்பிலும் மிதமாயிரு. சாத்தான் தண்ணீரற்ற இடங்களில் இளைப்பாறுதலைக் கண்டுபிடிக்காதபடியால், மதுபானத் தண்ணீரைக் கையாடுகிறவர்களிடத்தில் தன் கூட்டைக் கட்டுகிறது. வேலை செய்துகொண்டிரு. ஏனெனில் வீண் காலம் போக்குதல் ஆகாத வேலைக்கு வழிவைக்கிறது. உன் துர்க்குணத்துக்காக உன்னையே மற்றவர்களை விட அதிகமாய்ப் பகை. நீ உன் சுய நெஞ்சுக்குப் பயப்படுகிற அளவு பின் ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. ஏனென்றால் அது துரோகி. அதை நீ நம்பினால், நீ மோசம் போவாய். ஆவியானவரைப் பின்செல்லு. அவரே சரியான வழிகாட்டி, அவருடைய வழி மோட்சத்துக்குக் கொண்டுபோகிறது. நீ போராட்டஞ் செய்யப் பராபரன் உனக்கு உதவிசெய்யக் கடவார்.

௱கூ௪. தியானம்.

மதுரமான நாலு காரியங்களைப் பற்றியது.

நாள் செல்லச் செல்ல ருசி எழும்.

இப்படி நான் நாலு காரியத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவைகளிலே முதலாவது பராபரனுடைய வசனம். தித்திப்பான பதார்த்தத்தை மெல்லமெல்ல அதிகமாய் ருசிக்கிறது. பராபரனுடைய வசனம் ஆத்தும போசனமாயிருக்க வேண்டும். ஆனால் அது வெகு பேருக்குச் சுத்தமாய்த் தெரியாத காரியமாயிருக்கிறபடியால், அது அவர்களுக்குப் போசனமாய்க் காணாமல் மருந்தாய்க் காணுகிறது. சரீரபோசனம் இல்லாமல் ஒருவனும் இருக்கமாட்டான். ஆனால் வெகு பேர் அற்பமுகாந்தரத்தின் நிமித்தம் ஆத்தும போசனம் இல்லாமல் போகிறார்களே. அது ஏன்? அது அவ்வளவு கசப்பா? அது அவ்வளவு ஓக்களிப்புள்ளதா? அது தேனையும் தேன் கூண்டொழுகலையும் விட தித்திப்பானதல்லவோ? இயேசுவின் வார்த்தை சுத்த மதுரமும் அதுகளில் உள்ளவை எல்லாம் இச்சிக்கப்படத்தக்கவையுமாயிருக்கின்றன. உன்னதப்பாட்டு ரு, ௰௬. ஆகாரத்தினாலுஞ் சந்தோஷத்தினாலும் நம்முடைய இருதயங்களை நிரப்புகிறாரென்று வேதம் சொல்லுகிறது. அப். ௰௪, ௰௭. ஆ, ஞானப்பசி நமக்கு இருந்தால், நாம் தேவவசனத்தால் எவ்வளவு முசிப்பாறுதல் அடைவோம்! ஒரு பிள்ளை தாய்முலைப்பாலால் அடையும் முசிப்பாறுதலை விட அது அதிகம் அல்லவா. சரீரபோசனத்தை நாம் சாப்பிடும்போது அதிலுள்ள ருசியினால் அதிகமதிகமாய்த் தின்ன மனதாகிறது. தேவவசனத்தின் பெலனும் மதுரமும் நமக்கு ருசித்தால் பசிதீராமல் வளருகிறது. ஏனென்றால் விசுவாசந் தேவவசனத்திலுள்ள ஆறுதலான வாக்குத்தத்தங்களை மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் நலமும் இன்பமுமாயிருக்கிறதென்று அதுகளைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு, அந்தத் தேவவசனமென்கிற பாலு மிகுந்த மதுரமானபடியால் அதை விட மனதில்லாமலிருக்கிறது. சரீரபோசனத்தைச் சாப்பிடச் சாப்பிடத் தெவிட்டிப்போகிறதுண்டு. தேவவசனத்திலோ பழகப்பழக ஆத்துமத்துக்கு அதிக ஆசையும் பசியும் உண்டாகிறது. ஆகையால் என் இருதயமே, பராபரனுடைய வசனம் உனக்கு வெறுப்பாய்க் காணும்போது, அதிக கவனத்தோடும் கருத்தோடும் அதை வாசிக்கவும் கேட்கவும் வேண்டியது. ஏனென்றால் வாசிக்கிறதினாலுங் கேட்கிறதினாலும் அதின் மதுரத்துளி ஒன்றின் பின்

ஒன்றாய் உன் மனதில் இறங்கும். அப்போது முன்னாலே வெறுப்பாய்க் கண்டது பிறகு உனக்குப் பிரியமாகும்.

இரண்டாவது, வரவர ருசிக்குமென்று சிலுவையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். நான் அதைச் சுமக்கச் சுமக்க அதிக லேசாகிறது. பழக்கத்தினாலே எல்லாம் லகுவாகும். எத்தனைக்கு லேசாகிறதோ அத்தனைக்குச் சந்தோஷமே. சிலுவை என்கிட்ட குடியிருக்கையால், அதனோடு அதிக அறிமுகமாகி வரவர அதின்மேலே அதிகப் பிரியமாகிறேன். நல்ல சிநேகிதர் நெடுநாள் சகவாசம் பண்ணி ஒருவரை ஒருவர் நேசித்து விட்டுப்பிரிய மனமற்றிருக்கிறார்கள். அதுபோல சிலுவைக்கு என்மேலே மெத்தப் பிரியம். அது என்னை விடுகிறதில்லை. நான் அதை விட்டுப்போனாலும் விடுகிறதில்லை. ஆகையால் நானும் அதின்பேரில் மெத்தப் பிரியமாயிருக்கிறேன். நான் உலகத்தின் பொன் வெள்ளிக்காக அதைக் கொடுத்துவிடேன். மரணத்தை அல்லாமல் வேறொன்றும் எங்களைப் பிரிக்க மாட்டாது. பராபரன் இணைத்ததை ஒரு மனுஷனும் பிரிக்கக் கூடாது.

மூன்றாவது, மரணம் அப்படிப்பட்டது என்கிறேன். அதை எவ்வளவு காலமாக நினைத்துக்கொண்டு வருகிறேனோ, அவ்வளவு அது பிரியமாகிறது. மற்றவர்கள் அதின் பேரைத்தானே நினைக்கவும் பயப்படுகிறார்கள். எனக்கோ அதைப் பார்க்கப் பார்க்க இன்பமும் ஆசையும் உண்டாகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் மரணம் மரணம் அல்ல. அது ஜீவனுக்குக் கொண்டுபோகிற வாசலாயிருக்கிறது. அது பயங்கரமாயிராமல் இன்பமாயிருக்கிறது. அது அவலட்சணமாய்க் காணாமல் மகிமையாய்க் காணுகிறது. கசப்பாயிராமல் தித்திப்பாயிருக்கிறது. மரணத்தைத் தினந்தோறுஞ் சிந்திப்பதினாலே மரணமும் நானும் சிநேகமாகிறோம். நல்ல சிநேகிதர் கூடிக்கொண்டு பிரயாணம் போகிறதுண்டே. மரணமானது தான் புறப்படுகிறதற்கு எத்தனமானால், அதோடே கூட நானும் புறப்படுகிறதுமல்லாமல், சீமோனோடு கூட: ஆண்டவரே, இப்போது உமது அடியானைச் சமாதானத்தோடே அனுப்பிவிடும். என் நல்ல சிநேகிதனை வழித்துணையாகக் கூட்டிக்கொண்டுபோக எனக்கு உத்தரவு கொடும், ஆகாத்தாலே, என்னைத் தாமதப்படுத்தாதிருமென்று சொல்லுவேன்.

நாலாவது, பரமண்டலம் எனக்கு வரவர ருசிகமாகிறது. அது எவ்வளவு உயரமாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அதில் உட்பிரவேசிக்கிறதற்கான வாஞ்சையும் அதிகப்படுகிறது. பரலோக நினைவுகள் காந்தத்தைப்போல இழுத்துக்கொள்ளுகிறது. இருதயம் பரவசமாக அவிர்ந்து இழுக்கப்

படுகிறது. இந்தப் பரவசமாகுதலினால் இருதயம் பரம செல்வபாக்கியங்களில் முசிப்பாறுகிறது. அந்த முசிப்பாறுதல் பரம ஆசையை மனதில் எழுப்பிவிடுகிறது. ஆ, நாம் அங்கே இருந்தால் எத்தனை நலம் என்று ஏங்கி ஆசைப்படும் பெருமூச்சை ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் எழப்பண்ணுகிறது. பரம மதுரத்தை எத்தனை பெலனாய் நாம் ருசிக்கிறோமோ, அத்தனைக்குப் பராபரனுடைய புத்திர வெளிப்படுதலின் பேரிலே ஆசை உண்டாகும். ஒரு சிறு பிள்ளைக்கு ஒரு சின்ன கற்கண்டு கட்டியை ருசிக்கக் கொடுத்தால், இன்னம் தா என்று கத்தி அழுமே. அப்படியே அறுப்பின் முதற்பலன் வீட்டிலே வந்தவுடனே அறுப்பெல்லாம் எப்போது முடியும் என்கிற ஆசை நம்மில் உண்டாகுமே. ஆ, இயேசு சுவாமியே, சீருக்கில் என்னைப் பரமண்டலத்துக்கு அழைத்தருளும்.

௱௯. தியானம்.

பராபரனுடைய வழியும் மனுஷருடைய வழியும் இப்படிப்பட்டதென்பதைப் பற்றியது.

நேர்வழி—குறுக்கு வழி.

நேர் கோடு குறுகின கோடு என்பார்கள். என் இருதயமே, உனக்கு யாதொரு குறை உண்டா? யாதொரு நெருக்கிடை இருக்கிறதா? பராபரனண்டையிலே நேராய்ப்போ. அப்போது மோசம் வராது. நீ பலபல சுற்று வழியிலே போக நினைக்கிறாய். பலபேரிடத்தில் இதற்காக யோசனையும் ஒத்தாசையும் கேட்கப்போகிறாய். அதினாலே அநேகம் விசை நீ மோசம் போகிறாய். மனிதனால் ஒன்றும் இல்லை. அவன் செய்யும் உதவியும் ஒன்றும் இல்லை. உதவிக்காரனைப் பார்க்கிலும் உதவி பெரிதல்ல. மனுஷர் பொய்யர். அவர்கள் தண்ணீர் இல்லாத கிணறுபோல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே யோசனையையும் ஆறுதலையும் தேடுகிறவன் எதற்கு ஒப்பாயிருக்கிறானென்றால், வெயிலின் உஷ்ணத்தினால் மிகுந்த தாகமாகிச் சற்று தூரத்திலே காணக்குட்பட்ட வாய்க்காலைக் கண்டு, தன் தாக சோகத்துக்கு முசிப்பாறுதல் உண்டாக்கக் குளிர்ந்த தண்ணீர் அதில் அகப்படுமென்று நினைத்து வெகு தூரமான சுற்றுவழியால் போய் அதனிடத்தில் ஒரு துளி தண்ணீராகிலுங் காணாமற்போன வழிப்போக்கனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். மனுஷர் பொல்லாதவர்கள், அற்பர். அவர்களிடத்திலே கேட்கிற யோசனை

மகா கெட்டது. ஆதலால் மனுஷரை விட்டுவிலகி நேராய்ப் பராபரனண்டை செல்லு: அவர் உனக்கு மோசம் பண்ணார்.

பராபரன் மேல் தங்கள் நம்பிக்கையை வைத்த யாதொரு ஆத்துமாவும் வெட்கப்பட்டுப்போனதாக நான் ஒருக்காலுங் கேட்டதும் இல்லை, கண்டதும் இல்லை. சில வேளை நம்பிக்கையில் குறைவுண்டாகிறதுண்டு. நம்பிக்கையுள்ளவனுக்கோ நன்மையான முடிவு குறையாது. ஆனால் பராபரன் சில போது விசுவாசிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்யத் தாமதப்படுகிறது எதினால் என்று உனக்குச் சொல்லுவேன், கேள். பராபரன் நேர்வழியாய்ப்போகிறது அபூருபம். அவர் மனுஷனைச் சுற்றுவழியாய்க் கொண்டுபோகிறது அவருக்கு வாடிக்கை. ஆகிலும் அவர் நினைத்த வேளையிலே எப்படியும் நல்ல முடிவு அடையப்பண்ணுகிறார். நாம் மேன்மை அடைய வேண்டும் என்றால், நேர்வழியே உத்தம வழி என்கிறோம். ஆனால் நாம் மேன்மையைத் தேடப்போன இடத்திலேயே எத்தனை விசை வெட்கப்பட்டு மோசம்போனோம்! பராபரன் நம்மைக் கனப்படுத்த வேண்டும் என்றால், திருந்தச் செயப் பார்த்த நேரம் வேண்டுமென்று நேராய்ப்போகாமல் சுற்றுவழியாய்ப் போகிறார். முதல் தண்ணீர்வார்த்து, பிறகு திராட்சரசத்தைக் கொடுக்கிறார். முதல் கசப்பு, பிறகு தித்திப்பு. வெட்கத்தின் வழியாய்ச் சங்கைக்கும், தரித்திரத்தின் வழியாய் ஐசுவரியத்துக்கும், மரணத்தின் வழியாய்ச் சீவனுக்கும், நரகத்தின் வழியாய் மோட்சத்துக்குங் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறார். அவர் நினைக்கிறது இன்னதென்று நாம் அறியாத வண்ணமாய் அவருடைய வழிகள் நமக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. அவர் துவக்கின காரியத்தை எப்படி முடிப்பாரென்று ஒருவனும் அளவிடக் கூடாது. பராபரன் இருளிலே இருந்து வெளிச்சத்தைப் புறப்படப்பண்ணினது போல், இன்னம் அந்தந்த வேளைகளில் மனுஷனுடைய விழுகுதலிலிருந்து அவனுக்குக் கனம் உண்டாகும்படி செய்கிறார். சிங்கம் தேன் கொடுத்தது போல் (நியா. ௧௪, ௧௪), நமது துன்பத்தை இன்பமாகவும், மகா கேடானதை மகா நன்மையானதாகவும் மாற்றப் பராபரனுக்குத் தெரியும். பிசாசு நமக்கு வாங்காத இடைஞ்சலைச் செய்து வருகிறதாயிருந்தாலும், அது நமது நன்மைக்கு அனுகூலமாயிருக்க வேண்டியது. ஆ, பராபரனுடைய ஞானம் அறிவு என்றதுகளின் ஐசுவரியம் எத்தனை ஆழம்! அவருடைய நியாயத் தீர்ப்புகள் எத்தனை அளவறுக்கப் படாததுகள், அவருடைய வழிகள் எத்தனையாய் ஆராயப்படாததுகளுமாயிருக்கிறது! ஏனென்றால் கர்த்தருடைய சிந்தையை அறிந்தவன் ஆர்? ரோ. ௧௧,

ஙூ. அவர் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு அடிக்கடி நிந்தை
வரப்பண்ணி, அதினால் அவர்கள் மேன்மையைத் தேடுகிறார்.
பராபரனுடைய கிரியைகள் எவ்வளவு மகிமையும் நன்மை
யும் உடையதுகளென்று நிதானிக்க விரும்புகிறவன் அது
களின் துவக்கத்தை மாத்திரம் பாராமல், அவைகளின் முடி
வின் பேரிலே கண்ணோக்கமாயிருக்க வேண்டும். பராபரன்
தம்முடைய குமாரனைச் சிலுவையின் மரணத்துக்கு ஒப்புக்
கொடுத்தபோது, அவர் கிரியை தொடக்கமாயிருந்தது. முடி
வோ கிறிஸ்துவுக்குங் கெட்டுப்போன பாவிகளாகிய நமக்கும்
மகா மகிமையாயிருந்தது.

ஆகையால் பராபரன் எந்த வழியாய் என்னைக் கொண்
டுபோக வேண்டுமென்று நான் அவருக்குக் கற்பிக்க வேண்
டியதில்லை. நல்ல வழி ஏதென்று அவரே அறிவார். அவர்
புதுமையான பிரகாரமாய் அதைத் தொடங்கினால், மகிமை
யான பிரகாரமாய் முடிப்பார். துவக்கத்திலே அது எத்தனை
கலக்கமாய்க் கண்டாலும், கடைசியிலே எப்படியும் நன்மை
யாய் முடியும். நான் அதைக் கண்டறிந்தேன். அதற்காகவும்
அவரை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்.

ாகசு. தியானம்.

கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய அவயவங்களுக்கும் உண்டாயிருக்கிற வர்ணத்தைப் பற்றியது.

வெண்மையும் — சிவப்பும்.

என் இயேசு இப்படிப்பட்டவராயிருக்கக் காண்கிறேன். உன்
னதப்பாட்டு ரு, ம. ஏரோதே அவரை இராச அபிஷே
கம் அடைய வேண்டுமென்று அவருக்கு வெண்வஸ்திரந் தரிப்
பித்தான். பிலாத்து அவர் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகி அவ
ருடைய இரத்தஞ் சிந்த வேண்டுமென்று சிவப்பு வஸ்திரத்
தை அவருக்கு உடுத்துவித்தான். அதின் வர்ணம் என் வர்
ணம். மணவாளனும் மணவாளியும் ஒரே வஸ்திரத்தினால்
மூடப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் என் நடக்கையிலே வெண்
வஸ்திரம் உடுத்தியிருக்கிறேன். கறுப்பாகப் பிறந்தேன்.
சென்ம பாவம் மகா அவலட்சணமான கறையல்லவா? அது
என் பராபரனுக்கு முன்னே என்னை எத்தனை கறுப்பும் அலங்
கோல வேஷமுமாக்குகிறது! ஆனால் ஞானஸ்நானம் என்
னைப் பனிபோல் தூய்மையான வெண்மையாக்குகிறது. அதி
னால் என் வஸ்திரம் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் துப்பர

வாய் வெளுக்கப்படுகிறது. ஆகிலும் என்னைக் கறுப்பாக்கு
கிறதுகள் இன்னம் என்னில் மீதியாயிருக்கிறது. தினந்
தினம் நான் என் நினைவு வார்த்தை கிரியைகளினால் என்னைக்
கறைப்படுத்துகிறேன். தீமையைச் செய்து நன்மையைச்
செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறேன். சாயங்காலத்திலே நான்
என்னை நியாயப்பிரமாணத்தின் கண்ணாடிக்கு முன்பாக வைத்
துச் சோதிக்கும்போது, அந்தக் கறைகள் எனக்கு வெளியா
கிறது. அப்போது நான் உத்தம மனஸ்தாபத்தின் கண்
ணீரை ஒரு செம்பிலே மொண்டு, அதை இயேசுவின் இரத்
தத்தால் வருணமாக்கி, விசுவாசத்தினால் அதை என்மேல்
தெளித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதினால் நான் மறுபடியுஞ்
சுத்தமும் வெண்மையுமாகிறேன். ஆ, நான் இயேசுவின் வர்
ணமாயிருக்கிறபடியால் அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கத் தேவை
யில்லையா?

சிநேகத்திலே சிவப்பு. நான் என் பிறனுக்கு வெளுத்
ததுங் குளிர்ந்ததும் செத்ததுமான சிநேகத்தைக் காண்பியா
மல் உருக்கமுங் கருத்துமுள்ள பட்சத்தைப் பாராட்டுகி
றேன். ஒருமனப்பட்டவர்களும் பரதபிக்கிறவர்களும் சகோ
தர நேசரும் உருக்கவாளிகளும் பட்சமுள்ளவர்களுமாயிருங்
கள் என்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறார்.
க பேது. ங, அ.

கோபத்திலும் சிவப்பு. பொல்லாதவன் கர்த்தருடைய
வேதத்தைச் சட்டைபண்ணாமல் போகிறான் என்கிறதற்காக
எனக்கு உண்டாகிற மனஸ்தாபமும் பத்திவைராக்கியமும்
என் முகத்தைச் சிவந்து போகப்பண்ணுகிறது. நான் பவு
லோடு கூட எவன் இடறல் அடைகிற இடறல் என்னை எரியப்பண்ணு
கிறதில்லை என்று சொல்லுகிறேன். உ கொரி. ௰க, உக. விசே
ஷமாகக் கர்த்தருடைய திவ்விய திராட்சத்தோட்டத்தைத் தங்
கள் நற்போதகத்தாலும் நடக்கையினாலும் எடுப்பிக்க வேண்
டியவர்கள் தானே, அதைப் பாழாக்குகிறதை நான் பார்க்
கிறபோது எனக்கு அப்படியாகிறது. மோசே பொன் கன்
றுக்குட்டியையும் இரண்டு கற்பலகைகளையும் உடைத்த
போது, அவருக்கு எத்தனை பத்திவைராக்கியம் இருந்தது!
எலியா தீர்க்கதரிசி பாகாலுடைய பூசாரிகளுக்கு விரோத
மாய் எதிர்த்தபோது, எப்படி நெருப்பாயிருந்தார்! என் பரா
பரனே, அவர்கள் ஆசாரிய ஊழியத்தைத் தீட்டுப்படுத்தினார்
கள் என்று அவர்களை நினையும் என்பதாக நெகேமியாவோடு
பெருமூச்சு விட்டுச் சொல்லுகிறேன். நெகேமி. ௰ங, உக.
உங்களைக் கலக்கம் பண்ணுகிறவர்கள் எல்லாரும் தறிப்புண்டு

போனாலும் தாவீனே என்று நான் பவுல் அப்போஸ்தலனோடு
விரும்புகிறேன். கலா. ரு, ய௨.

மனஸ்தாபத்திலுஞ் சிவப்பு. பாவத்தைப் பாவம் என்
று நான் அறிந்து, என் மனச்சாட்சியிலே அதை உணர்ந்த
வுடனே என் முகம் வெட்கத்தினாலே சிவந்துபோகிறது.
கூச்சத்தினால் நான் ஆயக்காரனோடே கூட தலைகுனிந்து
கொண்டு: ஆண்டவரே, தேவரீர் நீதியுள்ளவராயிருக்கிறீர்,
நானோ வெட்கமுள்ளவன் என்று தவசுள்ள தானியேலோடு
சொல்லுகிறேன். தானி. கூ, எ. ஞானஸ்நானத்தின் வழி
யாய்ப் பராபரனுடைய பிள்ளையாய்ப்போன நான் எனக்கு
அவ்வளவு உபகாரங்களை மழைபோல் பெய்யப்பண்ணின
என் நல்ல பரம தகப்பனுக்கு அத்தனை விசை என் பெரும்
பாவங்களினால் மனஸ்தாபம் வருவித்தது வெட்கம் அல்ல
வோ! ஒன்றுமில்லாத தூளும் பூச்சியுமாகிய நான் மின்னலோ
டும் இடியோடும் நரகபாதாளத்தில் என்னை அமிழ்த்தக் கூடிய
தேவமகத்துவமுள்ள பராபரனுக்கு என் பாவங்களினால்
கோபமூட்டத் துணிந்தது வெட்கம் அல்லவோ! பராபரனு
டைய கிருபையல்லாமல் ஒரு நிமிஷமாகிலும் பிழைத்திருக்க
மாட்டாத ஏழை நிர்ப்பந்த பாவியாகிய நான் ஒவ்வொரு
நிமிஷத்திலும் பராபரனுக்குக் கோபம் வருவித்து அவரு
டைய கிருபைக்கு என்னை அபாத்திரனாக்குகிறது வெட்கம்
அல்லவோ!

உபத்திரவத்திலும் சிவப்பு. என் இயேசு ஆரைக்
கடிந்து கொள்ளுகிறாரோ அவர்கள்மேல் பட்சமாயிருக்கிறா
ரென்று அறிவேன். தாம் சிநேகிக்காதவர்களை அவர் சிட்சிக்
கிறதில்லை. சிறுமையின் அடி சிநேகத்தின் அடி. விளக்
கிலே பின்னொரு விளக்கைக் கொளுத்துகிறாப்போலே அவ
ருடைய பட்சம் பிரதிபட்சத்தை என்னில் உண்டு பண்ணு
கிறது. அவர் என் பெலவீனத்தில் என்னை எத்தனை வல்ல
மையாய்ப் பெலப்படுத்துகிறார் என்றும், என் துக்கத்திலே
அவர் என்னை எத்தனை மனப்பூர்வமாய் ஆற்றித்தேற்றுகிறார்
என்றும் என் மட்டிலே நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். இதுவே
சிநேகத்தை என்னில் மூட்டுகிறதாயிருக்கிறது. அத்தோடே
கூட அவர் நிமித்தம் பாடுபட்டு இரத்தஞ் சிந்தவேண்டுமா
னால், அது எனக்கு மேன்மையே. அனலான சிநேகத்தினால்
அகோர கஸ்திப்பட்டு, தமது இரத்தத்தை எனக்காகச் சிந்
தின இயேசுவுக்கென்று நான் பாடுபடுகிறது எனக்கு மேன்
மை. இதை நினைத்தல்லவா பரிசுத்த இரத்தசாட்சிகள் தங்
கள் இரத்தத்தை எல்லாம் இயேசுவுக்காகச் சிந்திப்போட்
டார்கள். என் ஓட்டத்தையும், பராபரனுடைய கிருபையின்

சுவிசேஷத்தைத் திடச்சாட்சியாய் அறிவிக்க நான் கர்த்தரா
கிய இயேசுவினிடத்திலே பெற்ற ஊழியத்தையும் சந்தோ
ஷத்துடன் முடிக்கும் படியாய் எதற்குங் கவலைப்படேன்.
என் பிராணனையும் எனக்கு அருமையாக எண்ணேன். அப்.
உ0, உச.

ராகன. தியானம்.

போதகரைத் தெரிந்து கொள்ளுதலைப் பற்றியது.

சத்தம் — சத்தம் அல்ல.

சத்தம் ஒழிய வேறில்லை.—உலக சிந்தையுள்ள கிறிஸ்தவர்
கள் தங்களுக்கு ஆத்தும மேய்ப்பரைத் தெரிந்துகொள்ள
வேண்டியதாகும்போது, அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்,
மிச்சமாய் என்னத்தைக் கேட்கிறார்கள்? அப்படிப்பட்டவ
னுக்கு நல்ல சத்தம் இருக்குமா, அவன் கோவில் நிறைந்திருக்
கப் பேசுவானா என்று கேட்கிறது வழக்கம். சிநேகிதா, இப்
படிப்பட்ட பயித்தியமான கேள்வியை நீ கேட்கலாமா? ஒரு
மாட்டைப்பிடித்து, பிரசங்கத் தொட்டியில் வை. கோவில்
நிறைந்திருக்க நன்றாய்க் கத்துமே. அல்லது கழுதை சத்தத்
தின்மேல் உனக்கு விருப்பம் இருந்தால், அதைத் தெரிந்து
கொள். நீ வேண்டுமென்றது உனக்குக் கிடைக்கும். சத்தத்
தைத் தேடுகிறாய். சத்தம் உனக்கு அகப்படுகிறது. நன்
றாய்க் கூச்சல் போடக் கூடியவனைச் சத்தமுள்ளவன் என்று
நீ சொல்லுகிறாய். அவன் சத்தங் காட்டின போதிலும் பேச
மாட்டாதவனாயிருக்கிறான். பேசாமலிருக்கிறதினால் உனக்
கும் உன் ஆத்துமத்துக்குந் துரோகஞ் செய்கிறவர்கள் ஊமை
யான நாய்கள். ஓநாய் வருகிறது, அவர்கள் சத்தங் காட்டுகிற
தில்லை. பிசாசு உன் ஆத்துமத்தைப் பிடித்து நரகத்துக்குக்
கொண்டுபோக வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அவர்கள் உன்
னை எச்சரிக்கிறதில்லை. பதறி ஒரு தப்பிதத்திலே விழுந்தால்,
சகோதரனடவாய் உனக்குப் புத்திசொல்லி உன்னைச் சீர்
திருத்தப் பிரயாசப்படுகிறவர்களை அவர்கள் ஊருக்குப் புறம்
பே துரத்தி விடுகிறார்கள். இப்போப்பட்டவர்களை நீ மேய்ப்

நீ இன்னும் ஒன்றை அறிய வேண்டுமென்றால்,
சொல்லுகிறேன். பரிசேயன் வெள்ளையுங் கறுப்புமாயிருக்
கிறான். அவன் தோல் வெள்ளை. அவன் இருதயங் கறுப்பு.
அவன் சம்மனசைப்போல் வெள்ளை. பிசாசைப்போல்
கறுப்பு. எச்சரிக்கையாயிரு.

பராகத் தெரிந்துகொள்ளுவதால் உன் ஆத்துமத்துக்காக எத்தனை நேர்த்தியாய்க் கவலைப்படுகிறாய்!

சத்தம் வேண்டுமென்று நீ கேட்கிறாயே. அதற்காக இத்தனை கவலை என்னத்துக்கு? அது இன்னத்துக்காக என்று சற்றேறக்குறைய நான் இப்போது சொல்லப்போகிறேன். சத்தத்தை மனதுக்கு இசைந்தபடி மீட்டலாம். அது வேண்டுமென்றபடி தொனிக்கிறது. நீ கேட்க மனதில்லாததைப் பேசாமல், உனக்கு ஏற்றாப்போலே பிரசங்கம் பண்ணுகிறவனையே நீ வேண்டுமென்கிறாய். இதனிமித்தம், பராபரனுடைய ஆவிக்கிசைந்த பிரகாரம் பேசி, பொருளாசை அநியாய வட்டி வாங்குதல், பெருந்தீனி, குடிவெறி, ஆடம்பரப்பிரியம் என்கிற பரிசேயரை உன்னில் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஆட்டுத்தோலைக் கிழித்துவிட்டு, உள்ளே இருக்கிற ஓநாயை எல்லாருக்கும் வெளிப்படுத்துகிறவனை நீ வேண்டாம் என்கிறாய் அல்லவா? நல்லது, அப்படி நீ செய்ய வேண்டுமானால் செய்.

இனிய சத்தம் இருக்குமா என்று நீ கேட்கிறாயே. இனிமை என்னத்துக்கு? மோசே தன் சாபத்தை இடியும் மின்னலும் போலத் தொனிக்கப்பண்ணினபோது, அவன் இனிமையாய்ப் பிரசங்கம் பண்ணினானோ? கிறிஸ்து எருசலேமின் மாயக்காரப் போதகருக்கு ஐயோ என்று கூறினபோது, அது இனிமையான சத்தமாயிருந்ததோ? ஏசாயா தீர்க்கதரிசி வாளால் அறுப்புண்டதும், எரேமியா துரவில் தள்ளுண்டதும், யோவான் ஸ்நானகன் சிரச்சேதம் அடைந்ததும், இஸ்தேவான் கல்லெறியுண்டதும், எசேக்கியேல் மதுபானப் பிரியரின் பாடலானதும், அப்போஸ்தலர் லோகத்துக்கு வேடிக்கையானதும் எதினாலே? இனிமையான பிரசங்கத்தினாலா? அவர்களுடைய உண்மையான பிரசங்கத்தின் நிமித்தம் அல்லவோ உலகம் அவர்களை இப்படி நடத்திற்று. என்றாலும் நீ இனிமையான பிரசங்கத்தைத் தேடி, இதமான சொற்களை உரைக்க வேண்டுமென்று யூதர்களோடே சொல்லுகிறாய். ஏசா. ௩௰, ௰. இதினாலே நீ உன்னையே ஏய்த்துப் போடுகிறாயோ, இல்லையோ? நீயே சொல்லு. இப்படிப்பட்ட இன்பமான சத்தங் காட்டினவர்கள் இதினால் எத்தனை இடிமின்னல் கொந்தளிப்பான பெருங்காற்றுகளை அந்தந்தப் பட்டணங்கள் தேசங்களின்மேல் வரப்பண்ணினார்கள்! எத்தனை ஆத்துமாக்கள் இதினால் நரகத்திலே தள்ளப்பட்டார்கள்!

சத்தம் இருக்க வேண்டுமென்று நீ சொல்லுகிறாயே. அது உள்ளதுதான். நான் கூப்பிடுகிறவருடைய சத்தமாய்

இருக்கிறேனென்று யோவானுஞ் சொல்லுகிறான். யோவா. ௧, ௨௩. ஆனால் அது வெறுஞ் சத்தம் அல்ல, காரியசத்தம். சொல்லையுங் காற்றையும் பிரசங்கிக்கிறவர்கள் சத்தம் வெறுஞ் சத்தம். அவர்கள் பேச்சு கடல்போல் இரைந்தாலும் அது காரியத்திற்கு ஆகாது. அதில் ஒரு துளி சத்தியமாகிலும் இல்லை. இப்படிப்பட்டவர்களை உலகம் வாய்ச்சாலகர் என்கிறது. ஆ இது எத்தனை பயித்தியம். அந்தப் பிரசங்கங்களில் வாயாவி போக்குதலே யன்றி பலன் செய்யும் பரிசுத்த ஆவியில்லை. காதுக்கு இனிமையாயிருக்குமே யொழிய இருதயத்தில் அசைவுண்டாக்க மாட்டாது. உனக்குப் பசி உண்டாயிருக்கையில் ஒருவன் உன்னைக் காற்றால் பசியாற்றப் பார்த்தால், உனக்கு அது ஏற்குமா. அடிக்கடி ஆத்தும பசியோடே கோவிலுக்கு வருகிறாய். குருவானவன் உனக்கு வெறுஞ் சத்தத்தைப் போசனமாய்க் கொடுத்தால், நீ பசியோடே வந்து பசியோடே அவ்விடத்தை விட்டுப்போவாயே. அதினாலே வருகிறதென்ன? உன் ஆத்துமந் தொய்ந்து போகிறது. பராபரனுடைய ஊழியக்காரன் பரிசுத்த ஆவியிலும் பெலத்திலும் தன்னை விளங்கப்பண்ண வேண்டுமென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ௨ கொரி. ௬, ௬. அவன் ஆவி நிறைந்தவனாயிருந்து தன் அக்கினி நாவினால் இருதயங்களைப் பற்றியெரியச் செய்ய வேண்டும். ஆவியாயிராததும் ஆவியினால் புறப்படாததுமான வசனம் எல்லாம் மனுஷனுடைய ஆவியை அசைத்து எழுப்புவது வருத்தமே. இவர்கள் வெறுஞ் சத்தமாயிருந்து, உனக்குச் சொல்லுகிறபடி தாங்களே செய்யாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். பரிசேயரைப்போல் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சொல்லியுஞ் செய்யாதே போகிறார்கள். மத். ௨௩, ௩. அவர்கள் குருடரின் வழிகாட்டிகளாகவும், அந்தகாரத்திலுள்ளவர்களின் வெளிச்சமும், புத்தியில்லாதவர்களின் உபாத்திகளாகவும், பேதைகளின் போதகராகவும் இருக்கத் துணிகிறார்கள். மற்றவர்களைப் போதிக்கிற இவர்கள் தங்களைத் தானே போதியாமல் போகிறார்கள். களவு, பொருளாசை, அநியாயவட்டி வேண்டாமென்று பிரசங்கிக்கிற இவர்கள் களவு செய்கிறார்கள், விபசாரம்பண்ண வேண்டாமென்று சொல்லுகிற இவர்கள் விபசாரம் பண்ணுகிறார்கள். விக்கிரகங்களை அருவருக்கிற இவர்கள் பரிசுத்தமானதுகளைக் கொள்ளையிடுகிறார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்து பெருமை பாராட்டுகிற இவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறதினால் பராபரனைக் கனவீனம் பண்ணுகிறார்கள். பராபரனுடைய நாமம் அவர்களால் புறச்சாதிகளுக்குள்ளேயும் புறமதஸ்தருக்குள்ளேயும்

பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு எல்லாக்காரியங்களும் நன்மைக்கு உதவி செய்கிறது.

நீ பயப்படாதே. சூரியன் ஒரு சிறு மேகத்தினால் மாத்திரம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் வெளிப்படும். கசந்த பூவுக்குள்ளே தேனையும், சத்துருவேஷத்துக்குள்ளே சிநேக இருதயத்தையும், இல்லை என்பதற்குள்ளே ஆம் என்பதையும் நீ கண்டதில்லையா? நமது கர்த்தர் அந்த கானான் சாதியான இஸ்திரீயோடே விளையாடின திவ்விய விளையாட்டை நினைக்கும்போதெல்லாம் எனக்கு உண்டாகும் ஆச்சரியம் கொஞ்சமல்ல. அவள்: ''ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்கும்'' என்று கூப்பிடுகிறாள். அவரோ ஒரு வார்த்தையையும் மறு உத்தரமாகச் சொல்லவில்லை. பிதாவின் வார்த்தையாகிய அவர் மௌனஞ் சாதிக்கிறார். பராபரனுடைய ஞானமாகிய அவர் பிரத்தியுத்தாரஞ் சொல்லாமல் போகிறார். வைத்தியராயிருக்கும் அவர் குணமாக்குகிறார் இல்லை. கிருபையின் ஊற்று தண்ணீரை விடுகிறதில்லை. நாம் கூப்பிடுகிறதற்கு முன்னே மறு உத்தரவு கொடுக்கிறவர் இங்கே அவளைப் பார்த்து கூக்குரலிட்டு கூப்பிட்டுங் கேட்கவில்லையே. அவருடைய சீஷர் மனமும் உருகிப்போய், அவளுக்காகப் பரிந்து பேசி: ''அவளை அனுப்பிவிடும், ஏனெனில் நம்முடைய பிறகே கூப்பிடுகிறாள்'' என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவரோ: ''இஸ்ரவேல் வீட்டிலே காணாமல் போன ஆடுகளண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டேனேயொழிய மற்றப்படி அல்ல'' என்று அவர்கள் வேண்டுதலை மறுக்கிறார். அவள் மறுபடியும் அவர் முன்னிலே வந்து, வெகு தாழ்மாய்: ''ஆண்டவரே! எனக்குச் சகாயம் பண்ணும்'' என்று அவரைப் பணிந்துகொண்டு, தன் பரிதாபமான புலம்பலைப் பாடுகிறாள். அதற்கும் அவர் இரங்காமல், அவள் மன்றாட்டை [illegible] கன்னி விட்டாப்போல்: ''பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நன்றாயிராது'' என்கிறார். அதிலே அவள் அவருடைய சிந்தையைக் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு, அவர் கையிலிருக்கும் பட்டயத்தை வாங்கி, அதினாலேயே அவரை வெட்டிச் செயித்து: ''ஆம், ஆண்டவரே, நான் ஏழை அஞ்ஞானியானபடியால், தேவரீர் என்னை நாய் என்று சொல்லுகிறதற்கும் நான் பாத்

தியனே. ஆனால் நாய்க்குக் கிடைக்கிற சிலாக்கியமாவது எனக்குக் கிடைக்கப்பண்ணும். இராச்சியத்தின் புத்திரர் தங்கள் பரிபூரணத்தில் சிந்திப்போகிற துணிக்கைகளை எனக்குப் போட்டருளும். உமது இரக்கத்தின் ஒரு சிறு துளி எனக்குப் போதுமே” என்கிறாள்.

என் இருதயமே, பராபரன் தமது கிருபையையும் தம்மையும் மறைத்துக்கொள்ளும் வேளையில் உன் உணர்ச்சியின்படியே அல்ல, அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின்படியே அவரை நிதானிக்க வேண்டும். கிறிஸ்து அந்த ஸ்திரீக்குத் தம்மை அவ்வளவு கடினமாய் இங்கே காண்பித்தும், அவள் மன்றாட்டுக்கு அவர் இல்லை என்று சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மெய்தான், அவர் சொல் அல்ல என்கிறதுபோல் தொனிக்கிறது. ஆனால் அது அல்ல என்கிறதல்ல. அல்ல என்பதில் ஆம் என்பது மறைபொருளாய் அடங்கியிருக்கிறது. நாம் கேட்கிறதில்லை என்று அவர் சொல்லவில்லை. பேசாதிருந்தார். ஆம் என்கவுமில்லை, அல்ல என்கவுமில்லை.—மேலும் அவர் உனக்கும் எனக்குங் கவலையில்லை என்றாகிலுஞ் சொல்லாமல், “இஸ்ரவேல் வீட்டிலே காணாமல் போன ஆடுகள் அண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டேன்” என்ற வார்த்தையை அவள் எப்படித் தனக்குத் தக்குவித்துக்கொள்ளுவாளோ என்று பார்க்கிறார். நீ ஒரு நாய், அப்பத்துக்குப் பாத்திரமுள்ளவள் அல்ல என்று அவர் அவளைப் பார்த்துச் சொல்லாமல், பிள்ளைகளுடைய அப்பத்தை நாய்களுக்குப் போடுகிறது நன்றாய் இராது என்று மாத்திரஞ் சொல்லுகிறார். எப்போதும் அவர் தம்முடைய சொல்லை ஆம் அல்ல என்கிறதற்கு நடுவாகத் தொங்க வைக்கிறார். அவர் சொல்லுகிறதெல்லாம் அல்ல என்கிறதுபோல் காணப்பட்டாலும், அதில் முற்றும் ஆம் என்கிறதே அடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அது வெகு ஆழத்தில் மறைந்திருக்கிறது. அவர் அமர்ந்து பேசாதிருக்கிறதிலே அவள் கேட்கிற மன்றாட்டுக்கு ஆம் என்கிறார். அவர் இஸ்ரவேலிலே காணாமல் போன ஆடுகளைக் குறித்துப் பேசுகையில் அவள் அதைத் தனக்குத் தக்குவித்துக்கொண்டு, ஆண்டவரே, அப்படியானால் எனக்கும் ஒத்தாசை கிடைக்குமே, நானுங் காணாமல் போன ஆடாயிருக்கிறேன், நீர் என்னையுந் தேடுவீர், நானும் பராபரனுடைய இஸ்ரவேல், நானும் பராபரனோடே போராடுகிறவளாமே, உம்மோடு மல்லுக்கட்டுகிறேனே, உம்மைப் பற்றிப் பிடித்தேனே, நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப்போக ஒட்டேன் என்று அவள் சொல்ல வேண்டும் என்கிற மனதாயிருக்கிறார். அவர் நாய்களைக் குறித்துப் பேசு-

கிறபோது, அவள் துணிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசி, நாய்களுக்கு துணிக்கை கிடைக்க நியாயம் உண்டே என்று அவள் சொல்ல வேண்டுமென்கிற கருத்தாய் அப்படிச் சொல்லுகிறார்.

நான் எப்படியும் என் இயேசுவை அறியப்படித்து அவருக்கேற்ற விதமாய் நானுஞ் செய்ய வேண்டும். அவர் தம்முடையவர்களைப் பட்சமாய் நடப்பிக்க வேண்டுமென்கிற கருத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி அவர்களுக்கு முன்பாகத் தம்மைச் சத்துருவைப்போல் காண்பிக்கிறார். அவர் அவர்களுடைய மன்றாட்டைக் கட்டளையிட வேண்டுமென்றிருக்கிற வேளையிலே தமது முகத்தைச் சுளுக்கிக்கொண்டு கோபமுகங் காட்டிக் கண்டிப்பாய் அவர்களோடே பேசுகிறார். அவர் கொந்தளிப்பான கடலைச் சீஷர்களுக்காக அமர்த்த வேண்டுமென்றிருந்தபோது: அற்ப விசுவாசிகளே, ஏன் பயமடைந்திருக்கிறீர்கள் என்று அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுகிறார். மத். அ, உசு. தாம் தம்மைக் காண்பிக்க மனதாயிருக்கிறபோது, ஒளித்துக்கொள்ளுகிறார். எடுத்து நிறுத்த நினைக்கிறபோது, கீழே விழத் தள்ளுகிறார். உபத்திரவத்தை லெகுவாக்க அவருக்குச் சித்தமானால், சுமையைச் சற்றுப் பளுவாக்குகிறார். தாம் ஒருவனுக்குக் கிருபை பாராட்ட வேண்டுமென்றிருந்தால், அவனை முதல் நன்றாய் இடித்து, உள்ளும் புறம்பும் பல நிர்ப்பந்தத்தையும் அவனுக்கு வருவித்து, நான் இவ்வளவு பெரிய புசலிலேயும் போராட்டத்திலேயும் இனி தலை எடுக்கப் போகிறது எப்படி என்று அவன் நினைக்கும்படி பண்ணுகிறார். ஆதலால் அவர் என்னைக் கொன்றாலும் நான் அவரையே நம்புவேன், என்னைச் சிட்சித்தாலும் நான் அவரை நேசிப்பேன். அவர் பொல்லாங்கு நினையார். அவர் கோபம் எப்போதும் பட்சமாகவே முடியும்.

௩௧௨. தியானம்.

துரோகத்துக்கு வருங் கூலியைப் பற்றியது.

யூதாசின் திருக்கு — யூதாசின் சுருக்கு.

எந்த வேலையோ அந்தக் கூலியே. எவன் பிசாசுக்குப் பாவத்தினால் ஊழியஞ் செய்கிறானோ, அவனுக்கு மனச்சாட்சியினால் வெகு வாதையுங் கடைசியில் நித்திய மரணமுங் கூலியாகும். மெத்த அன்பாய் வாழ்த்தி, இன்பமாய் முத்தமிட்டும், மனதில் துரோக நினைவை வைத்திருக்கிற எத்தனை யூதாசு

கள் உலகத்திலே இருக்கிறார்கள்! அவன் வாயின் சொற்கள் வெண்ணெயைப்போல மெதுவானதுகள், அவன் இருதயமோ யுத்தம். அவன் வார்த்தைகள் எண்ணெயிலும் மிருதுவானதுகள், ஆனால் அதுகளோ உருவின பட்டையங்கள். சங். ௫௫, ௨௨. உலகத்திலே வெளியரங்கமான பகைஞர் அநேகர் உண்டு. ஆனால் மனதிலே விஷத்தை ஒளித்து வைத்துக்கொண்டு, மெத்தவும் இங்கிதமாய்ச் சர்க்கரைப் பேச்சு பேசி, இச்சகமான வார்த்தைகளால் கபடற்ற மனுஷரை மோசம் போக்குகிற துரோகக்காரச் சகோதரர் இன்னம் அதிகம். கள்ள சிநேகத்தைப் பார்க்கிலும் வெளியரங்கமான பகை வாசி. அது சந்தோஷமுகங் காட்டி கொல்ல நினைக்கிறது, கபடற்ற ஆத்துமாக்களுக்கு அது வேதனையாயிருக்கிறது. அவர்கள் தாவீது இராசாவோடே சொல்லுகிறதென்னவெனில்: என்னை ஒருவன் பார்க்க வந்தால் அபத்தம் பேசுகிறான். அவன் இருதயம் அக்கிரமத்தைப் பொறுக்கிக்கொண்டு வெளியேபோய் அதைச் சொல்லுகிறான். நான் நம்பினவனும் என்னுடைய அப்பத்தைப் புசித்தவனுமாகிய மனுஷன் என்மேல் தன் குதிகாலை நிமிர்த்தியும் எடுத்தான். சங். ௪௧, ௭. ௰. என்னை நிந்தைப்படுத்துகிறவன் எனக்குச் சத்துருவாயிருந்தவன் அல்ல. மற்றப்படி அதைச் சகிப்பேன். எனக்கு விரோதமாகப் பெருமையாகிறவன் என்னைப் பகைத்தவன் அல்ல. மற்றப்படி அவனுக்கு மறைந்திருப்பேன். எனக்கு இராசியான மனுஷனும் என் வழிகாட்டியும் எனக்கு அறிமுகமானவனுமாகிய நீயே அவன். நாம் ஒருமித்து, இன்பமும் இரகசியமுமாய் யோசித்தும் பராபரனுடைய வீட்டுக்கு ஏகமாய்ப் போனோமே என்கிறார்கள். சங். ௫௫, ௰௩-௰௫. இந்த விஷயத்தில் உனக்குப் பொறுமை மிகவுந் தேவையாயிருக்கிறது. ஏனெனில் இயேசு நாதருக்கு ஒரு யூதாசு இருந்ததுபோல் உனக்கும் இருக்க வேண்டாமா?

ஆனால் யூதாசின் இருதயமுடையவனே, கேள். நீ என்னைப் பிடிக்க வலை வீசுகிறாய். உனக்கு வாய்க்குமா? நீ மெத்தவுஞ் சந்தோஷப்படாதே. யூதாசின் திருக்குக்கு யூதாசின் சுருக்கு வரும். உனக்குப் போக்கு நீக்குத் தெரியாத வண்ணமாய் உன் மனச்சாட்சி உன்னை நெருக்கும் நாள் வருமென்று நான் அஞ்சுகிறேன். என் திருக்கை வெளிப்படுத்துகிறதற்கு ஒரு சாட்சியும் இல்லை என்று நீ நினைக்கிறாய். ஆனால் உன்னைக் குற்றஞ் சாட்டுகிற உன் மனச்சாட்சியை நீ எப்படி அடக்குவாய்? என் பாவம் எப்போதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறதென்று தாவீது இராசா புலம்பி முறையிடுகிறாரே, சங். ௫௧, ௩. கண்ணாடி உன் முகத்தை உனக்குக்

காட்டுகிறதுபோல, நீ எங்கே போனாலும், எங்கே நின்றாலும், உன் மனச்சாட்சி உன் பாவத்தை உனக்குக் காட்டும். உன் மனச்சாட்சி சில காலந் தூங்கினாலும், எப்படியும் அது கடைசியிலே விழித்துக்கொள்ளும். துன்பச் சிலுவை அதை எழுப்பி விடும். கடன்காரன் சிலகாலம் பொறுமையாயிருந்து பிற்பாடு தன் வேளையிலே அவசியங் கடனைக் கேட்கிறது போல், மனச்சாட்சியும் சிலகாலம் பொறுமையாயிருந்தாலும், கடைசியிலே அவசியமாய்ப் பாவக்கடனைக் கேட்கும். பிறருக்குச் செய்த துரோகங்கள் திருக்குகளின் நிமித்தம் மரணவேளையில் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டு, மனச்சாட்சியின் பலவந்தத்தினாலே தங்கள் குற்றத்தை அறிக்கையிட்டபின் மாத்திரம் தங்கள் சீவனை விட்ட சிலருடைய திருஷ்டாந்தங்களை நான் அறிவேன். ஆகையால் நீ திருக்கை விட்டிடு, இதுவே நான் உனக்குச் சொல்லும் யோசனை. கபடற்ற இருதயங்களைக் குழிப்பாய்ச்ச நீ பார்க்கிற வேளைகளிலே நீயே அக்குழியில் விழுவாய். உத்தமன் பெருமூச்சு விடுவான். அந்தப் பெருமூச்சு உன் இருதயத்திலே விழும். நீ குணப்படப் பராபரன் உனக்குக் கிருபை செய்யாவிட்டால், உன் இருதயம் அந்தப் பாரத்தின் கீழே அகப்பட்டு முறிந்துபோம். நான் என் மனச்சாட்சியைப் புண்படுத்தாதபடிக்கு, நான் ஒருவனுக்கும் ஒரு திருக்குஞ் செய்யேன். கள்ளச் சிநேகிதனை எனக்குத் திருக்கு பண்ணினால், நான் பொறுமையாயிருந்து என் பராபரனை நோக்கிக் கூப்பிடுவேன்.

பொய் பேசும் லோகம் எனக்கு
சுருக்கை வைக்குங் கவடு
அநேகமாயிருக்கும்.
என்னண்டையில் இராகில்
அடியேனை ஒடுக்கும்.

௨௮. தியானம்.

உதாரத்துவத்தைப் பற்றியது.

எத்தனைக்குக் குறைகிறதோ அத்தனைக்குப் பெருக்கிறது.

சரீரத்திலிருந்து எத்தனைக்கு அழுக்கு இரத்தங் குத்தி வாங்கிப் போடப்படுகிறதோ, அத்தனைக்கும் நல்ல இரத்தம் விரைவாய்ப் பெருகும். அழுக்கு இரத்தம் எத்தனைக்குப் போகிறதோ, அத்தனைக்கும் நல்ல இரத்தந் திரும்ப ஊறுகிறது. ... அதிகமாய்க் கொடுத்தால், அதிகமாய் வரும். கிறிஸ்துவான

வர் அப்பத்தைப் பிட்டு தமது விருந்தாடிகளுக்குப் பங்கிடும் போது, அது அவருடைய கையிலே பெருகுகிறது. அன்னாள் என்கிற இஸ்திரி தன் ஒன்றான குமாரனைப் பராபரனுடைய ஊழியத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து விட்டாள். அதற்குப் பதிலாகப் பராபரன் அவளுக்கு ஐந்து பிள்ளைகளைக் கொடுத்தார். அந்த முந்தின பிள்ளையுங் கூட பராபரனுடையதாயிருந்ததால் அவள் பிள்ளையாகவும் இருந்தது. எலியா தீர்க்கதரிசிக்கு ஒரு கைம்பெண்சாதி ஒரு அடை சுட்டுக்கொடுக்க, அவள் மாப்பானை எப்போதுங் குறையாமல் இருந்ததே. பராபரனுடையதைப் பராபரனுக்குக் கொடுக்கிறதே விர்த்தியடைகிறதற்கு நேர்வழி. நீ பராபரனுக்குக் கொடுத்தால், பராபரனும் உனக்குக் கொடுக்கிறார். கர்த்தருடைய செபத்தில் "உம்முடையது" என்றதற்குப் பின் "என்னுடையது" என்பது வருகிறது. உம்முடைய நாமம், இராச்சியம், சித்தம் என்றதுகளுக்குப் பின் என்னுடைய அன்றன்றுள்ள அப்பம் என்பது வருகிறது. தாராளமாய்க் கொடுக்கிறவன் தாராளமாயும் வாங்குவான். தருமஞ் செய்வதால் தரித்திரராவார் இல்லை. நீ தரித்திரனுக்கு ஒரு பிடி சோறு கொடுத்து, அல்லது ஒரு சிறங்கை கஞ்சியாவது, குளிர்ந்த தண்ணீராவது வார்த்து, அவன் ஆத்துமாவை முசிப்பாற்றினால், பராபரன் அதற்குப் பலன் கொடாமல் விடுகிறதில்லை. அந்தத் தரித்திரன் நல்ல கிறிஸ்தவனாயிருப்பானாகில், அவன் தன்னுடைய ஒரு பெருமூச்சால் உனக்குப் பலன் அளிப்பான். விசுவாசியின் ஒரு மூச்சு வீணாய்ப் போகிறதில்லை. எத்தனை பெருமூச்சோ, அத்தனை ஆசீர்வாதம். போவாஸ் என்கிறவன் ரூத்து என்றவளுக்கு ஒரு மரக்கால் தானியங் கொடுக்க, அந்த உபகாரத்துக்குப் பதிலாக நாகோமி தன் ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுத்து அவன் கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் என்றாள். ரூத். ௨, ௰௭, ௰௯. ஐசுவரியவான் தன் தருமத்தால் தரித்திரனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடுமானால், அவனுக்கு நஷ்டம் என்ன? ஏனென்றால் தரித்திரனுடைய விசுவாசமுள்ள செபத்துக்கு ஐசுவரியவான் ஈவு நிகரல்ல. ஆகையால் வாங்குகிறதைப் பார்க்கிலுங் கொடுக்கிறது பாக்கியம். அப். ௨௰, ௩௫. ஏனென்றால் வாங்குகிறவன் அற்ப உபகாரத்தை வாங்குகிறான். கொடுக்கிறவனோ அதினால் விலைமதிக்கப்படாத ஆசீர்வாதத்தை அடைகிறான்.

உலகமே, நீ அதை நம்பவும் மாட்டாய். உனக்கு அது கிடைக்கவுங் கிடைக்காது. நீ விசுவாசிக்கிறபடியே உனக்கு ஆகும். நான் கண்டறிந்திருக்கிறதென்னவென்றால், ஒரு நாள் நல்ல மனதுடனே ஒரு ஏழைக் கிறிஸ்தவனுக்கு

ஒரு தங்கக்காசை பிரதி பலனை நோக்காமல் கொடுத்தேன். அந்த நாளிலே தானே நினையாத பிரகாரமாய்த் தருமவான்கள் எனக்கு ஐந்து தங்கக்காசுக்கதிகமாய் அனுப்பினார்கள்.* நீ விதைத்தது எப்படியோ, அப்படியே உன் அறுப்பும் இருக்கும். இரக்கவான்களுக்குப் பராபரன் இரக்கங் கிடைக்கப் பண்ணுவார். எனக்கு இருக்கிறதைப் பராபரனும் நானுமாக அநுபவிக்க எனக்கு மனதுண்டு. அரைவாசிக்கு அவர் முழுவாசி கொடுக்கிறார். அவர் என்னைப் பார்க்க ஐசுவரியரானபடியால் அப்படிச் செய்ய அவராலாகும். பூமியும் அதன் நிறைவும் அவருடையது. அவரே சுத்த தயவுள்ளவரானதால், அவர் அப்படிச் செய்வார். ஆசீர்வாதங்களோடு விதைக்கிறவன் ஆசீர்வாதங்களோடும் அறுப்பான் என்று அவருடைய வசனமே சொல்லுகிறது. ௧ கொரிந். ௯, ௬.

௨௱௧. தியானம்.

குற்றமில்லாமையின் அறிகுறியைப் பற்றியது.

குற்றமில்லாமை — பொறுமை.

இந்த இரண்டுங் கூடியிருக்கிறது. எத்தனைக்குக் குற்றமற்றவனோ, அத்தனைக்கும் பொறுமையுள்ளவன். அபச்சொல்லுக்கும் பின்புறணிக்குஞ் சற்றாகிலும் இடங் கொடுக்காமல் இருக்கிறது தங்கள் மனச்சாட்சியில் சூடுண்டு வெட்கங்கெட்டுத்திரிகிற காவாலிகளைத் தவிர மற்ற எல்லா மனிதருக்கும் இயல்பாயிருக்கிறது. ஆனால் தாங்கள் குற்றவாளிகளென்று உணர்ந்துகொள்ளுகிறவர்கள் எல்லாரையும் பார்க்கத் தங்கள் நல்ல பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரயாசப்படுகிறார்கள். குற்றமுள்ள மனச்சாட்சி ஆத்திரமும் கோபமும் கலக்கமுமாயிருக்கிறது வழக்கம். குற்றமில்லாத மனச்சாட்சி

* (இதை அல்மானா பாஷையிலிருந்து தமிழ்ப்படுத்தின நானுங் கண்டறிந்ததென்னவென்றால்: ஒருநாள் நான் வெளியே புறப்படுகிற போது, ஒரு ஏழைக் கிறிஸ்தவள் தன் குழந்தையோடே வந்து, சீலை இல்லை என்று தவித்தாள். அவளுக்கு நாலு பணம் எடுத்துக்கொடுத்து சீலைவாங்கிக் கொள்ளப்போகச் சொல்லி நான் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்ட அந்த மணிவேளையிலே தானே ஒரு கிரகஸ்தன் என்னை அழைத்து, ஏறக்குறைய நாலு வராகனுக்கு வஸ்திரம் கொடுத்தான். நான் அதை ஆச்சரியத்துடனே கண்டறிந்து, தேவவசனத்தின் சத்தியம் எப்படியிருக்கிறதென்று பிரமித்தேன் என்று தானியேல் பிள்ளை சொல்லுகிறார்.)

யோ அமைதலும் சாந்தமுமாயிருக்கிறது. அது அதிசயமல்ல. ஏனெனில் வியாதிக்காரனைத் தொட்டமாத்திரத்தில் வலியுண்டாகும். சுகமாயிருக்கிறவனுக்கு அப்படியிருக்கமாட்டாது. அதுபோல் பழுதுபட்ட மனச்சாட்சியைத் தொட்டமாத்திரம் அதற்கு வலி தோன்றுகிறது. தன்மேல் குற்றமில்லை என்று அறிந்த பிள்ளையைத் தகப்பன் அடித்தால் அது சிரிக்கிறது. ஏனெனில் அந்த அடி கோபமாயிராமல், விளையாட்டாயிருக்கிறதென்று அதற்குத் தெரியும். ஆனால் குற்றஞ் செய்த பிள்ளையை அடித்தால், அது அழுகிறது. ஆகாத மனச்சாட்சி எரிச்சலாலும் கோபத்தாலும் நிறையப்பட்டு அழுகையில், குற்றமில்லாத மனந் தனக்கு விதனம் வருவித்தவனைப் பார்த்து நகைக்கிறது. ஒரு பாத்திரத்திலுள்ள சலம் சுத்தமானால், அதை எவ்வளவு குலுக்கினாலுங் கலக்கினாலும் அது சுத்தமாகவே இருக்கும். அடியிலே வண்டல் படிந்ததாயிருந்தால், அதைச் சற்றே தொட்டமாத்திரமே அழுக்காய்ப் போகும். உன் இருதயஞ் சுத்தமாயிருந்தால், உன்பேரில் எவ்வளவு அவதூறு சொல்லப்பட்டாலும் உன் மனதிலே அதினால் கலக்கமிராது.

குற்றஞ் சாட்டுதலைச் சகிக்காத மனதுக்குத் தைரியமில்லை. குற்றமறியாத மனதோ தைரியமுள்ளது. "என்னில் ஒரு பாவம் உண்டென்று உங்களில் யார் என்னைக் குற்றஞ் பிடிப்பான்" என்று கிறிஸ்து சொன்னதுபோல், அது சொல்லக் கூடும். யோவா. ௮, ௪௬. என் மனச்சாட்சி என்மேல் குற்றமில்லை என்று சொல்லுமட்டும், உலகம் எல்லாம் குற்றப்படுத்தினாலும் காரியம் என்ன? ஆனால் நீயோ: மெய்தான், அந்த ஆகாத மனுஷர் என் பேரை வாயிலே வைத்து பேசுகிறார்களே, அதற்கு என்ன செய்கிறது என்கிறாய். அதைப்பற்றி நீ கலங்கவேண்டியதில்லை. உலகமெல்லாம் உன்னைக் குற்றப்படுத்தினாலும், உன் மனச்சாட்சி உன்மேல் குற்றமில்லை என்கிறது போதாதா? ஆங்காரிகள் உன்னைப் பண்ணுஞ் சின்னங்களுக்கெல்லாம் அசையாமல் இரு. உன் மனச்சாட்சி உன்னைக் குத்தாதேபோனால், பொய் வாய்கள் ஒருக்காலும் உன்னைக் கொல்லமாட்டாதே. பொய்யருடைய பல்லுக்கள் கூழையாய்ப் போன பல்லுக்கள். கடைசியிலே அது தானாய் விழுந்துபோம். உலகம் உன்மேல் பொல்லாப்பாய்ப் பேசுகிறதென்று நீயும் பொல்லாப்புள்ளவனாகிறாயோ? உலகத்தின் பின்புறணிக்குள் அகப்பட்டவன் ஒருவன் தானோ? உன் இயேசுவும் உனக்குமுன் இந்த அவதிக்குள் அகப்படவில்லையா? அவரை விட நீ நல்லவனோ? உலகமே கெட்டுக்கிடக்கும்போது, அது உன்பேரில் நன்மையாய்ப் பேசக்

கூடுமோ? பின்புறணியைச் சற்றுகிலுஞ் சட்டைபண்ணாமல் போனால், பின்புறணிக்காரன் வெட்கப்பட்டு மௌனமாயிருப்பான். அவன் தன் விஷத்தில் மிச்சமானதுகளைத் தானே விழுங்கும்படி நீ செய்யக் கூடிய உபாயம் இது தான். உன் இரட்சகர் சொன்ன ஆறுதலான வார்த்தையை நினைக்கவேணும். அதாவது: "என் நிமித்தமாக உங்களைத் தூஷணித்து, துன்பப்படுத்தி, தீதுமொழி எல்லாம் உங்கள் பேரில் பொய்யாய்ச் சொன்னார்களானால், பாக்கியவான்களாயிருக்கிறீர்கள். சந்தோஷப்பட்டு களிகூருங்கள், ஏனென்றால் உங்கள் பலன் பரமண்டலங்களில் திரளாயிருக்கும். ஏனெனில் உங்களுக்குமுன் இருந்த தீர்க்கதரிசிகளை இப்படியே துன்பப்படுத்தினார்கள்." மத். ௫, ௧௧. ௧௨. குற்றஞ் சாட்டுதலைச் சகிக்காதவன் தன்னைக் குற்றவாளி என்று காண்பிக்கிறான். தன் சுய நெஞ்சை விட தனக்கு விதனம் வருவிப்பார் ஆருமில்லை என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆகையால் மற்றவன் எனக்கு வருவிக்கும் பாடுகளுக்காக நான் என்னை வாதிக்கேன். சகிப்பில்லாமை என் பாடுகளை மிதமாக்காமல் அதிகமாக்கும்.

௨௱௨. தியானம்.

தேவவசனத்தின் பெலத்தைப் பற்றியது.

வார்த்தை கிரியை.

அவர் சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்கும். வெடிமருந்திலே ஒரு பொறிநெருப்பை எறிந்தால், உடனே அது பற்றிக்கொள்ளுகிறது. உன் இருதயம் ஆறுதலாலும், உன்வீடு ஆசீர்வாதத்தினாலும் நிறைய, பராபரனுக்கு ஒரு வார்த்தை மாத்திரம் செலவு. ஒரு வார்த்தையினாலே வானம் பூமி அதிலுள்ளதெல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினவர் இன்னமும் தாம் வேண்டுமென்றிருக்கிறதெல்லாவற்றையும் ஒரு வார்த்தையினால் உண்டாக்கக் கூடுமே. அவர் கை இன்னங் குறுகிப்போகவில்லை. எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கிக் காப்பாற்றி, ஆசீர்வதித்துப் பெருகப்பண்ணுகிற அவருடைய பெலன் ஒரு வார்த்தையிலே தான் இருக்கிறது. எனக்கிருக்கிற குறைச்சல் நீங்க வழி என்னவென்று நீ கேட்கிறாய். ஆ, வாகுவழி வேண்டியதென்ன? பராபரனுடைய ஒரு சின்ன வார்த்தை ஆயிரம் வாகுவழியை விட அதிகம். ஒரு நாழிகையிலே ஆயிரம் வாகு வழி சம்பாதிக்க அத்தாலாகும். வெளிச்சம் உண்டாகக்கடவதென்று அவர் சொல்ல, வெளிச்

சம் உண்டாயிற்று. அப்படியே அவர் அப்பம் ஆகக்கடவதென்று சொல்ல, வானத்திலிருந்து மழையாகவாகிலும் பொழிந்து அப்பமாக வேண்டும். ஆ, பரிகசிக்கப்படத்தக்க அவிசுவாசமே, நீ இந்தப் பெரிய காரியத்தை உணராதபடிக்கு, உன் இருதயம் கல்லைப்போல கடினமும், கட்டைபோல் அழுக்குமாயிருக்கிறது. கெர்ப்பமான பிறகு பிள்ளை பிறக்கிறதல்லவோ? அதுபோல தேவ வாக்குத்தத்தத்தின் விதை விசுவாசமுள்ள இருதயத்தில் விழுந்து தரித்தால், நீ மனறுதிப்படுகிறதும் விசுவாசிக்கிறதும் அதிலிருந்து உற்பவித்துப் பிறக்கும். பராபரனை மாத்திரம் நாடு. வசனமும் விசுவாசமும் இஸ்திரி புருஷர்போல விவாகம் பண்ணப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்படியே வார்த்தையும் கிரியையும். மரியாள் பணிவிடைக்காரருடனே: உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறாரோ அதைச் செய்யுங்கள் என்கிறாள். யோவா. உ, ரு. கர்த்தருடைய சொல் நமக்கிருந்தால், நாம யாதொன்றைச் செய்ய ஆட்சேபனையும் சந்தேகமும் தாக்கிப்பும் என்னத்துக்கு. கிறிஸ்து கற்பித்தாரானால், அது உனக்குப்போதும் என்றிரு. [illegible] சந்நியாசிகள் தங்கள் மூப்பருக்குக் கண்மூடித்தனமாய்க் கீழ்ப்படிகிறார்கள். அந்தக் கீழ்ப்படிதல் செலுத்தக் கிறிஸ்து ஒருவருக்கேயன்றி மற்றொருவருக்குஞ் செலுத்தத் தக்கதல்ல. பராபரனுடைய சொல் நமது செய்கையாக வேண்டும். அவர் என்ன சொன்னாரோ, அது ஆக வேண்டும். பராபரன் தமது வசனம் பலனற்றுப்போக மனதாயிராமல், அது பலன் செய்து அது சொல்லுகிறபடி நிறைவேற மனதாயிருக்கிறார். கோபமும் பிறப்பிக்க [illegible] விசுவாசத்திலும், பின்னது நடக்கையிலும் சம்பவிக்க வேண்டும். விசுவாசம் வசனத்தைச் சந்தோஷமுள்ள மனதோடே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. நடக்கை அதைச் செய்கையில் வெளிப்படுத்துகிறது. விசுவாசம் கேட்கிறது, நடக்கை இரண்டும் செய்கிறது. பராபரனுக்கு நமது காதுகளை மாத்திரமல்ல அதின் [illegible]. நீங்கள் வசனத்தின் கேள்விக்காரராய் மாத்திரமல்ல அதின் செய்கைக்காரராயுமிருங்கள். யாக். க, உஉ. நீ சாமுவேலோடே கூட: கர்த்தாவே, சொல்லும், உமது அடியான் கேட்கிறேன் என்று சொல்லு. க சாமு. ங, க. அது நல்லதே. ஆனால் கர்த்தாவே, சொல்லும், உமது அடியான் செய்கிறேன் என்கிறது அதிலும் நல்லது. பராபரன் வேண்டுமென்கிறதை நான் செய்வேன். அப்போது அவரும் நான் வேண்டுமென்கிறதைச் செய்வார்.

உ௱கூ. தியானம்.

பொறுமையைப் பற்றியது.

சரீரமில்லாத நிழல்.

சற்குணத்துக்கு இரண்டு நிழல் உண்டு. அதின் வலதுபக்கத்திலே சங்கையும், அதின் இடதுபக்கத்திலே பொறாமையும் தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த இரண்டு நிழலும் சற்குணத்தை விட்டுப் பிரியாமல் இருக்கிறது. சற்குணத்துக்குச் சங்கையில்லாமலிருந்தால், அதற்குப் பொறாமையுமில்லை. மோசே சாந்த குணமும் ஆரோன் பிரிய குணமுமாயிருந்தான். சாந்தமும் பிரியமும் எல்லாருக்கும் ஏற்றதே. என்றாலும் அவர்களுடைய சகோதரங்கள் தாமே சிநேகத்தைக் கொஞ்சமாகவும் பகையையும் வற்மத்தையும் அதிகமாகவும் அவர்கள் மேலே வைத்தார்கள். அதேதினாலே? இவர்களுடைய தேவபத்தியும் சற்குணமும் அவர்களை மற்றவர்களுக்கு மேலாக்கினதினாலே. இவர்களுடைய சங்கை எத்தனைக்குப் பெரிதாயிற்றோ, அத்தனைக்குஞ் சகோதரருடைய பொறாமையும் பெருத்துப்போயிற்று. உயர்ந்த கோபுரங்கள் காயமகாரமும் காற்றுக்கும் மழைக்கும் பயப்படவேண்டும். ஏறக்கூடாத [illegible] சுவர்களைத் தன் அடியைப்போர்த்துத் தள்ளுகிறார். பொறாமை வேண்டாமையும் அருவருப்புமாயிருக்கிறது. [illegible] சென்மத்தோடே பிறந்திருக்குங் குணம். அது தனக்குத் தானே சங்கை வந்தாலொழிய மற்றவனுக்குச் சங்கை செலுத்தப் பிரியப்படாது.

ஆனால் இவ்விரண்டு நிழலும் பிரியாவிடையாயிருந்தாலும், அடிக்கடி இந்த இரண்டுந் தங்கள் சரீரமாகிய சற்குணத்தை விட்டுப் பிரிந்து போகிறதாகக் காணலாம். சிலரிடத்திலே சற்குணம் உண்டு. ஆயினும் அவர்களுக்குச் சங்கையில்லை. "பயித்தியக்காரன் மகா உயரங்களில் வைக்கப்படுகிறான். ஐசுவரியவான்கள் தாழ உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். வேலைக்காரர் குதிரைகள் மேல் இருக்கிறதையும் பிரபுக்கள் வேலைக்காரரைப்போல் தரையிலே நடக்கிறதையும் கண்டேன்" என்று சாலொமோன் இராசா சொன்னதுபோல, அடிக்கடி நடக்கிறது. பிரசங்கி. ௰, ௬, எ. உலகம் சற்குணர்களைச் சங்கிக்கிறது. பணம் குலம் வலிமை மனுஷத்தாவு உடையவர்களையே [illegible], சற்குணத்தை ஒருபோதுஞ் சிநேகியாத சிலர் சங்கிக்கிறது. தங்கள்மேல் பொறாமையுள்ளவர்கள் வெகுபேர் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் தனக்குப் பொறாமைக்காரர் அநேகர் உண்டென்று நினைக்கிறவன் எல்லாரிலும் பெருமைக்காரன்.

8

ஏனென்றால் அவன் தனக்குள்ளே வெகு சற்குணமும் அநேக வரங்களுமிருக்கிறதென்று நினைக்கிறான். இந்த எண்ணத்தினாலே தான் சற்குணம் அவனை விட்டு விலகிப்போகிறது என்று உணரான். சற்குணத்தைப் பத்திரமாய் வைக்கிறதற்கான பெட்டி தாழ்மை தானே. தாழ்மையில்லாதவன் சற்குணனல்ல. தாழ்மை பொறாமைக்காரனை அறியாது. அது வற்மத்துக்கிடமான காரியம் ஏதாகிலுந் தன்னில் உண்டென்று நினைக்கிறதில்லை. என் சிநேகிதா, நான் உனக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறதாவது: பொறாமை சங்கையைப் பின்தொடருகிற அம்மாத்திரம் சற்குணத்தைப் பின்தொடராது. நிழலை நிழல் தொடருகிறது. பொறாமை என் சங்கையைப் பறித்துக்கொண்டாலும், என் சற்குணத்தைப் பறிக்க அதனாலாகாது. நீ சங்கையை அல்ல சற்குணத்தை மாத்திரம் தேடினால், பொறாமைக்காரர் அநேகர் உண்டென்று நீ முறையிட இடமிராது. சற்குணத்துக்கு இருக்கிற சங்கையும் பலனுமே அதற்குப் போதும்.

௨௱௬. தியானம்.

பொல்லாத போதகரையும் பொல்லாத சபையாரையும் பற்றியது.

தட்டு எப்படியோ, மூடியும் அப்படியே.

மகா நேர்த்தியாய்ப் படித்தெடுத்திருக்கிற தேவபத்தியுள்ள வேதசாஸ்திரிகள் உத்தியோகமில்லாமல் இருக்கிறதையும், மேலானவர்களுக்கு ஆயாசம் உண்டாகத்தக்க பிரகாரம் வழுவி நடக்கிற சிலரோ குருப்பட்டத்திலே நுழைந்துகொண்டிருக்கிறதையும் நான் கண்டு, இதற்குக் காரணம் என்னவென்று அநேகவிசை ஆச்சரியப்பட்டேன். அதற்கு நான் என்ன சொல்லுவேன்? தட்டு எப்படியோ, மூடியும் அப்படியே. ஆடுகள் எப்படியோ, மேய்ப்பனும் அப்படியே. பண ஆசையும் பெருமையுமுள்ள சபையார், பண ஆசையும் பெருமையுமுள்ள குருவைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறது புதுமை அல்ல. தட்டு எப்படியோ, அப்படியே மூடியும். ஆராகிலும் பித்தளைத் தட்டுக்குப் பொன்மூடி போடுவார்களா? தாழ்மையான குரு பெருமையான சபைக்கும், சன்மார்க்கமான குரு துன்மார்க்கமான சபைக்கும் ஒத்துவரக்கூடுமோ? அவன் பொன், இவர்கள் செம்பு. அவன் போதிக்கிற வார்த்தையை இவர்கள் கேளார்கள். அவன் வழிகாட்டினால், இவர்கள் பின் செல்லார்கள். அவன் கடிந்துகொண்டால், இவர்கள் கோபமாகிறார்கள். அவன் மோட்சவழி காட்டினால், இவர்கள் நரக வழியை நோக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். இனத்தை இனஞ் சேர்க்கும். மேய்ப்பனுக்கும் ஆடுகளுக்குஞ் சிநேகம் இல்லாவிட்டால், எழுப்புதல் எங்கே வரப்போகிறது? ஒத்த சிந்தையும் ஒத்த நடக்கையும் இல்லாத இடத்திலே சிநேகம் எப்படி உண்டாகும்? உலகத்தின் பிள்ளைகளே, நீங்கள் உங்களுக்கானதைச் சிநேகித்து, உங்களோடொத்தவனோடு சங்காத்தம் பண்ணுகிறீர்களல்லவா? மெத்த நல்லதாயிற்று. குருவுக்கும் உன் குணமிருந்தால், நீ செய்கிறபடி அவனுஞ் செய்வான். நீ அநியாயவட்டி வாங்கி, திருடி, பறித்து, உலோபித்தனம் பண்ணி, ஏழைக் குடியைக் கெடுக்கிறாய். அவனும் அப்படியே செய்கிறான். அதிலும் அதிகமாகவுஞ் செய்கிறான். நீ தரித்திரனுக்கு ஒத்தாசை செய்யாமல் போகிறாய். அவனுந் தரித்திரன் தலையெடுக்க ஒட்டாமல் பண்ணிப்போடுகிறான். நீ ஆட்டுமயிரைக் கத்தரிக்கிறாய். அவன் தோலை உரித்துப்போடுகிறான். நீ அதுகளின் பாலையும் மயிரையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறாய். அவன் அதின் தசையையும் தோலையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறான். நீ வயிற்றுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறாய். அவன் பாகாலுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறான். நீ மட்டுமிஞ்சி தின்று குடிக்கப் பழகுகிறாய். அதிலும் அவன் உனக்குக் குருவாயிருந்து, பழக்கிக்கொடுக்கிறான். நீ உன் நாவினாலே குற்றமில்லாதவனைத் துன்பப்படுத்துகிறாய்? அவன் கட்டோடே அவனைக் கொன்றுபோடுகிறான். அவன் அதுகளை எல்லாம் உன்னைப் போல் செய்கிறபடியால், அவன் உன் பாவத்துக்காக உன்னைக் கண்டிக்காமல், உன் கேட்டுக்கு உன்னை விட்டுவிடுகிறான். ஒரு காக்காய் மறுகாக்காயின் கண்ணைக் கொத்தாது. அவனே குற்றவாளியாயிருக்கக்கொள்ள, உன்னைக் குற்றப்படுத்தப் போகிறதெங்கே? அவன் மனச்சாட்சியே அவனுக்கு விரோதமாய்ச் சாட்சிசொல்லி, அவன் வாயே அவனைக் குற்றப்படுத்துகிறதே. மனம்போன போக்கெல்லாம் நடந்து, மறுத்துப் பேச ஆளில்லாதிருப்பது மகிமையல்லவா? ஆனால் இதன் முடிவென்ன? உன் மேய்ப்பன் தன் பாவங்களிலே சாகிறான். உனக்கும் அப்படியே வரும். உன் மேய்ப்பன் பிசாசண்டைக்குப் போகிறான். நீயுங் கூடப்போவாய். ஒரேவித வேலை, ஒரேவித கூலி. இம்மையில் ஒன்றுக்கொன்று சங்காத்தமாயிருந்தவர்களைப் பராபரன் மறுமையில் பிரித்துப்போடுகிறது நியாயமல்லவே. அது பராபரனுடைய நீதி,

அதற்காக அவரைப் புகழ வேண்டும். ஏனென்றால் நீ வேண்டுமென்றபடி உனக்கு நடக்கிறது. கிறிஸ்தவனே, நீ இப்படிச் செய்வதால், உன் ஆத்துமத்துக்காக எவ்வளவு கோத்தியாய்க் கவலைப்படுகிறாய்!

௨௫. தியானம்.

அதிகாரிகள் தண்டிக்கிற கடமையைப் பற்றியது.

பட்டையத்தை உருவு.

இராசாவே, இது உனக்கடுத்தது. நீ பட்டையத்தை விருதாவாய்ப் பிடித்திருக்கிறதில்லை. சாப்பாடு என்னத்துக்கு? சீவனைக் காப்பாற்ற அல்லவோ. சூரியன் என்னத்துக்கு? எங்கும் பிரகாசிப்பிக்கிறதற்கல்லவோ. பட்டையம் என்னத்துக்கு? வெட்ட அல்லவோ. வெட்ட வேண்டிய வேளையில், நீ அதைக்கொண்டு வெட்டச் சொல்லாமலிருந்தால், அது தன் உறைக்குள்ளே இருந்து வியாகுலப்பட்டு, உன்மேல் பெருமூச்சுவிடுமல்லவோ? சரீரத்தை நிழல் தொடருகிறது போல, பாவத்தை ஆக்கினை தொடருகிறதே. அவ்விரண்டையும் எப்படி பிரிக்கக் கூடாதோ, அப்படியே இவ்விரண்டையும் பிரிக்கக் கூடாது. உலகத்திலே நடக்கிற அக்கிரமங்களுக்காக நீ முறைப்படுகிறது போதாது. அது அற்றுப்போகப் பார். அதுவே உன் உத்தியோகம். அக்கிரமங்கள் தண்டனையினால் குறைந்துபோய், அதைப் பார்த்தும் பாராமலிருக்கிறதினால் மிகுந்துபோகிறது. நீ ஆக்கினையிடாமல் விடுகிற பாவங்களுக்கெல்லாம் நீயும் பங்காளியாகிறதல்லாமல், உன் மேலும் உன் சனத்தின்மேலுந் தேவகோபாக்கினையைச் சுமத்திக்கொள்ளுகிறாய். ஒவ்வொரு பாவத்துக்குப் பின்னே பராபரனுடைய தண்டனையுங் கூட வருகிறது. ஆனால் மனிதர் பாவத்தைத் தண்டிக்க முந்திக்கொண்டால், காரியத்தை அவர்களுக்கு ஒப்புவிக்கிறார். எத்தனை விசை அதிகாரிகள் இடுகிற சின்ன ஆக்கினை பராபரனுடைய பெரிய ஆக்கினையை மடக்கிக் கட்டிப்போட்டது. பினேகாஸ் தன் பத்திவைராக்கியத்தைக் காண்பிக்கத் தொடங்கினவுடனே சனத்தின் பேரிலே வந்த கர்த்தருடைய வாதை நின்றுபோகவில்லையா? பராபரன் ஒரு இடத்தில் இரண்டு வெட்டுவெட்டுகிறதில்லை. அதிகாரிகள் பராபரனுடைய ஊழியக்காரர். அவர்கள் செய்கிறது அவர் செய்கிறதாக இருக்கிறது. அவர்கள் விதிக்கிற ஆக்கினை பராபரன் விதிக்கிறதாகும். அவர்கள் அநியாயத்துக்குச் சம்மதித்துத் தீமைக்கு ஆக்கினை பண்ணாமலிருந்து விட்டால், அப்

போது அந்தக் குற்றம் அவரைச் சாருகிறதல்லாமல், அநீதக்காரரென்கிற பேரும் அவருக்குக் கிடைக்கும். அந்த உத்தியோகம் பராபரனுடையது, அந்த உத்தியோகத்தின் பேரில் அவர்கள் போடுகிறதெல்லாம் பராபரன் மேல் போடுகிறதாமே. பராபரன் அதைச் சகிக்கார். ஆகையால் அவர் கிட்டி வந்து, இராசாவையுங் குடிகளையுந் தண்டிப்பார். ஏலி தன் பிள்ளைகளைத் தண்டிக்காமல், அவர்களைக் கண்சாய்ப்பாய் விட்டு, பராபரனைப் பார்க்கிலுந் தன் பிள்ளைகளை அதிகமாய்ச் சிநேகித்தபடியால், பராபரன் தாமே பழிவாங்க ஏற்பட்டு, தகப்பனையும் பிள்ளைகளையும் ஒரே நாளிலே கொன்றுபோட்டார். துன்மார்க்கரைத் தண்டிக்காமல் விடுகிறதே, இராசாக்களின் கேட்டுக்குங் குடிபடைகளின் கேட்டுக்கும் போதுமான காரணமாகும். வானத்திலே சூரியனும், வீட்டிலே தகப்பனும் எப்படி ஆளுகிறார்களோ, அப்படியே இராசா தேசத்திலே ஆளுகை நடப்பிக்கிறான். சூரியன் வெயிலை மாத்திரமல்ல, காங்கையையுஞ் சுறுக்கையுங் கொடுக்கிறது. தகப்பன் பிள்ளைக்கு முத்தமிடுகிறதுமல்லாமல், அதற்குப் பிரம்பையுங் கையாடுகிறான். தன் குடிபடைகளைத் தண்டிக்காத இராசா அதற்காக நித்திய தண்டனையை அநுபவிக்க வேண்டியதாமே. தண்டிக்காமல் விடுகிற பாவந் தன்னைச் சுற்றிலுங் கன்னக்கிறத்திபோல் அரித்துக்கொண்டுபோகிறதுமல்லாமல், சில வேளை சனம் அடங்கலுக்கும் தொத்து வியாதியாம். அந்தக் குற்றம் அரசன்மேல் விழும். இந்தத் தொத்து வியாதியினாலே எத்தனை ஆத்துமங்கள் நித்திய மரணத்துக்குள்ளாகிறதோ, அதற்குத் தக்கதாய் அந்தந்த இராசாவும் தாழ்வான நரகத்திலே அழுந்துவான். மனுஷர் ஆக்கினை இடாததற்குப் பராபரன் ஆக்கினை இடுகிறார். ஆகையால் இராசாவே, உன் பட்டையம் வெட்டட்டும். ஒரு பட்டணத்து நியாயஸ்தலத்துக்கு செங்கோல் முறைமையாகக் காட்டுந் தராசு முளையும், மரத்திலே தொங்குங் கொலைகாரனுடைய பாவனையும்போல் அலங்காரமானது வேறொன்றில்லை.

உாசு. தியானம்.

கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கொத்தபடி பிள்ளைகளை வளர்க்கும் விதத்தைப் பற்றியது.

"கீழ்நோக்க அல்ல, மேல் நோக்க."

அடிமரந் தன் கிளைகளை உயரக் கொண்டுபோகிறது. தாய் தகப்பன்மாரே, நீங்கள் அடிமரம் போலிருக்கிறீர்கள். உங்கள் பிள்ளைகள் கிளைகளைப்போலிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறபடியால், நீங்கள் அவர்களை நரகத்துக்கல்ல, மோட்சத்துக்கும், உலகத்திற்கல்ல, பராபரனண்டையிலும் கொண்டுபோகப்பாருங்கள். தங்கள் பிள்ளைகளைச் சரியாய் வளர்க்காததினாலே பெற்றோர் நரகத்துக்கு நேரஸ்தராகும் பெரிய மோசமுண்டு என்று யூதர் சாஸ்திரியார் சொல்லுகிறார். தாய் தகப்பன்மார் தங்கள் பிள்ளைகள் லகுது, வம்புந் துன்பும் சொல்லிக்கொண்டு, சிற்றின்பப்பாட்டுகள் பாடி, வீண்காலம் போக்கி, தங்கள் மனதுக்கு இஷ்டமானபடி நடக்கட்டுமென்று கண்சாடையாய் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறதால் வரப்பண்ணுஞ் சேதஞ் சொல்லிமுடியாது. பெற்றோரில் சிலர் தங்கள் பிள்ளைகள் உலகத்துக்கு ஏற்றபடி கனவான்களுந் தனவான்களுமாகிறதற்குப் பிரயாசப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய செலவும் முயற்சியுஞ் செய்து, அவர்களை லோக வழியிலே நடக்கத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். பிள்ளைகளைச் சரியான வளர்ப்பில் வளர்க்கக் கவலைப்படாமல் போகிறதினால் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குப் பெரிய சேதம் உண்டாகிறது. கிறிஸ்துமார்க்கம் மறுபடியுஞ் சீர்படப்பார்க்க வேண்டுமென்றால் முதலாவது, பிள்ளைகளைச் சீர்ப்படுத்தத் தொடங்க வேண்டும். ஆ! தாய் தகப்பன்மாருடைய குருட்டுப் பட்சம் அவர்கள் புத்தியை எப்படி மயக்குகிறது! அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய ஆத்துமாவைப்பார்க்க அதுகளின் சரீரத்தைப் பெரிதாய் எண்ணுகிறார்கள். அதுகளின் சரீரந் தங்களாலும் ஆத்தும பராபரனாலும் உண்டாயிருக்கிறபடியால், அப்படிச் செய்கிறார்களல்லவா? ஒவ்வொருவனுந் தன்னுடையதை விடப் பின் ஒருவனுடையது விலையுயர்ந்ததாயிருந்தாலும் அதை விட்டுத் தன்னுடையதையே அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிறான். ஆகையால் இவர்கள் பிள்ளைகளின் சரீரத்தைப் போஷிப்பிக்கிறார்கள்; ஆத்துமாவோ பட்டினியாயிருப்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குக் கவலையில்லை. சரீரத்தை உடுத்துவிக்கிறார்கள்; இயேசுவினிடத்தில் உண்டாயிருக்கிற ஆத்தும அலங்காரத்துக்காகக் கவலைப்படுகிறதில்லை. சரீரத்தைச் சுத்தம் பண்ணுகிறார்கள்; ஆத்து-

மம் பாவத்தால் கறைப்பட்டுக் கிடக்கிறதைக் குறித்து சற்றுங் கவலையில்லை. வியாதிப்படுகிற சரீரத்தைப் பக்குவமாய் பார்க்கிறார்கள்; ஏழை ஆத்துமத்தைப் பார்ப்பார் இல்லை. பிள்ளை சரீர மரணமடைந்தால், அளவில்லாத கண்ணீரை உதிர்ப்பார்கள்; நித்திய மரணமாகிய பாவத்திலே அது செத்தால், அதற்காகப் பெருமூச்சுமுதலாய் விடுவார் இல்லை. தாய்தகப்பன்மாரே! நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுடைய சரீரத்துக்காக மாத்திரங் கவலைப்பட்டு, அதுகளின் ஆத்துமத்தை மறந்தால், இது உங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தகுதியான விசாரிப்பாயிருக்குமா? அல்லவே. நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷம்போல் பாவித்து, பராபரன் அதை நீங்கள் பத்திரமாய்ப் பார்க்கவும் காக்கவும் உங்களுக்குக் கற்பித்திருக்கிறபடியால், பிசாசும் உலகமும் மாமிசமும் அந்தப் பொக்கிஷத்தைத் திருடிக்கொள்ளாமலுங் கெடுத்துப்போடாமலுமிருக்க நீங்கள் பார்க்கத் தேவையில்லையா? நீங்கள் சாகும் வேளையிலும் நடுத்தீர்வை நாளிலும் அவர்களுக்காக உங்களிடத்திலே மகா கண்டிப்பான கணக்குக் கேட்பார். மலடிகளும் பிள்ளை பெறாதிராத கர்ப்பங்களும் உண்கக்கொடுத்திராத முலைகளும் பாக்கியமுள்ளதுகள் (லூக். ௨௩, ௨௯) என்கிற புலம்பலும் அழுகையும் அந்த நாளிலே எதினால் உண்டாகுமென்றால், தாங்கள் பத்திரமாய்க் காக்கிறதற்கென்று பராபரன் கையிலே வாங்கின தங்கள் பிள்ளைகளை அவர்கள் மறுபடியும் அவர் முன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தாதபடியினாலே தானே. பிள்ளைகளை நன்றாய்ப் பத்திரமாகப் பார்க்காதமட்டுஞ் சமுசாரமார்க்கஞ் சஞ்சலமார்க்கமாகிறது. சாலொமோன் என்கிற ஞானி சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள். "தன் பிரம்பைக் கையாடாதவன் தன் மகனைப் பகைக்கிறான். அவனைச் சிநேகிக்கிறவனோ அவனை ஏற்கனவே தண்டிப்பான். வாக். ௧௩, ௨௪. வாலிபன் நடக்கவேண்டிய வழியிலே அவனை உட்படுத்து, அப்போது அவன் கிழவனாகியும் அதை விடாதிருப்பான். பயித்தியம் வாலிபனின் நெஞ்சுடனே ஒட்டியிருக்கும், அதைத் தண்டிப் பிரம்பு அவனை விட்டகற்றும். வாக். ௨௨, ௬. ௧௫. வாலிபனைத் தண்டியாமலே இராதே, ஏனெனில் நீ பிரம்பினால் அவனை அடிக்கையால் அவன் ஆத்துமாவை நரகத்துக்குத் தப்புவிப்பாய்" என்கிறான். வாக். ௨௩, ௧௩. ௧௪. உன் பிள்ளையினிடத்தில் காணப்படுகிற தீமைக்காக அவனைக் கடிந்துகொண்டு, நன்மையானதெல்லாவற்றிலும் அவனைப் பின்பற்றப்பண்ணு. பிள்ளையின் இருதயம் இளகின மெழுகுக்குச் சமானம். நீ அதிலே பதிக்கவேண்டியதைப் பதிக்கலாம். ஆ!

நீ உலகத்தை அல்ல, இயேசுவை அதில் பதியப்பண்ணப்பார். மேலும் அது பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்துக்குச் சமானம். எதைப் பயிர்செய்ய வேண்டுமோ, அதை நீ அதில் விதைக்கலாம். நல்ல விதை விதைத்தால், நல்ல கனி கொடுக்கும். களையை விதைக்கிறவன் நல்லதானியத்தை அறுக்கக் கூடுகிறதெப்படி? பிரம்பைக் கையாள மறக்காதே. அது அந்தந்த பிசாசுக்களைப் பிள்ளையின் இருதயத்தை விட்டு ஓட்டும். பராபரன் உனக்குக் கொடுத்ததை நீ திரும்பவும் அவருக்குக் கொடு. இப்படி அன்னாள் செய்தாள். நீயும் அப்படியே செய்.

௨௱௭. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களுக்கொத்த ஜீவனத்தைப் பற்றியது.

செபம்பண்ணுகிற வாயும் வேலைசெய்கிற கையும்.

படவு ஓட காற்றும் வலிமாரும் வேண்டும். செபம்பண்ணி வேலைசெய்கிறது கிறிஸ்தவனுக்கு ஏற்ற ஜீவனம். இப்படிச் செய்வதினாலே பராபரனைக் கொண்டும், மானமாகவும் ஜீவனம் பண்ணலாம். செபம் ஒரு குழாய்போலிருக்கிறது. அதின் வழியாய்ப் பராபரன் பரமண்டலத்திலிருந்து தமது ஆசீர்வாதங்களை எல்லாம் நம்மண்டையிலே இறங்கப்பண்ணுகிறார். செபம் யாக்கோபுடைய ஏணிபோலிருக்கிறது. அதின் வழியாய்ப் பராபரனுடைய தூதர் ஏறி இறங்குவார்கள், பெருமூச்சு ஏற ஏற ஆசீர்வாதம் இறங்கி வருகிறது. மனுஷன் சுவாசத்தின் வழியாய் ஆகாயத்தையும், மரங்கள் வேர் வழியாய் சாரத்தையும் இழுத்துக்கொள்ளுகிறதுபோலே, செபத்தின் வழியாய் நீ தேவ ஆசீர்வாதத்தையும் உன்னிலே இழுத்துக்கொள்ளுகிறாய். கருத்தாய்ச் செபம்பண்ணுகிறவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சமுசாரிகள். கிறிஸ்துமார்க்க சமுசாரிகளே! உங்கள் ஜீவனத்திலே ஆசீர்வாதமுண்டாக வேண்டுமென்று உங்களுக்கு மனதிருந்தால், என் யோசனையைக் கேளுங்கள். நீங்கள் அன்றாடகம் ஆவியில் ஒருமித்துக் கூடி, உங்கள் கையைக் குவித்து, முழங்கால் ஊன்றி, மனதும் வாக்கும் ஒத்துப் பொருந்தி, பராபரனை நோக்கி ஆசீர்வாதத்துக்காகக் கூப்பிடுங்கள். அப்போது உங்கள் செபம் கர்த்தரண்டையில் ஏறும்முன் அத்தனை அசுப்பாய் ஆசீர்வாதம் இறங்குகிறதோ, இல்லையோ என்று பாருங்கள்.

கைபோட்டு வேலைசெய். "வேலைசெய்யாதவர்களுக்குப் பரமண்டலத்திலிருந்து ஒன்றும் வராமாட்டாது. ரோ

சாப்புஷ்பம் முள்ளுக்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. கொட்டைகள் ஓட்டால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ரோசாப்பூ வேண்டுமென்கிறவன் முள்ளுக்குப் பயப்பட வொண்ணாது. பருப்பைத் தின்ன வேண்டுமென்கிறவன் ஓட்டை உடைக்காமல் தீராது. பராபரன் நம்முடைய ஜீவனத்துக்காகக் கொடுத்திருக்கிற தமது ஆசீர்வாதத்தை நம்முடைய கைவேலையிலே வைத்திருக்கிறார். உன் கைகளின் பிரயாசத்தை நீ சாப்பிடுகையால், உனக்குப் பாக்கியமும் நன்மையும் இருக்கும். சங். ௱௨௮, ௨. ஆகையால் பிழைப்புக்குத் தேவையானது எங்கே உண்டாக வேண்டுமோ, அங்கே முந்தி பிரயாசை உண்டாக வேண்டும். நான் சாப்பிட்ட சாப்பாடு என்னுடையது, பின்னொருவனுடையதுமல்ல, அது ஒரு ஏழையினுடைய வேர்வையினாலும், இரத்தத்தாலும் அல்ல, என் சொந்தப் பிரயாசத்தினால் சம்பாதித்தது என்று ஒருவன் சொல்லக் கூடுமானால், அது எத்தனை நன்மை. அப்படிச் சொல்வது ஒரு கிறிஸ்தவனுக்குத் தகுதி. அதன் நிமித்தம்: சகோதரரே, புறம்பேயிருக்கிறவர்களுக்கு நீங்கள் சீராய் நடந்து, அவர்களிடத்தில் உங்களுக்கு ஒன்றுந் தேவையில்லாதிருப்பதற்காக நாங்கள் உங்களுக்குக் கற்பித்தபடி அமர்ந்திருக்க நாடவும், உங்களுடைய வேலைகளைப் பார்த்து உங்களுடைய கைகளினால் வேலைசெய்யவும் உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறோம். ௧ தெச. ௪, ௰௧. ௰௨. ஏனென்றால் உங்களில் சிலர் வேலை ஒன்றுஞ் செய்யாமல், வீண் அலுவலாய் ஒழுங்கற்றுத் திரிகிறார்களென்று கேள்விப்படுகிறோம். இப்படிக்கொத்தவர்களோவெனில், அமர்ந்திருந்து வேலைசெய்து தங்களுடைய அப்பத்தைச் சாப்பிட நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே அவர்களுக்குக் கற்பித்து புத்திசொல்லுகிறோம். ஒருவன் வேலைசெய்ய மனதில்லாதிருந்தால், அவன் சாப்பிடவும் வேண்டாம் (௨ தெச. ௩, ௰. ௰௨) என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். சோம்பல் தரித்திரத்துக்கு ஆதாரம். சோம்பேறிக்குத் தரித்திரம் வழிப்போக்கனைப் போலவும், குறைச்சல் ஆயுதம் அணிந்தவனைப்போலவும் வரும். வாக. ௬, ௰௧. மெய்தான், பராபரன் தம்முடையவர்களைத் தூக்கத்திலும் பராமரிக்கிறார். தூக்கத்திலும் அன்னங் கொடுக்கிறார். ஆனால் தூங்குமூஞ்சிகளுக்கு அப்படிச் செய்யமாட்டார். இதை அறிந்திருந்த ஒரு தகப்பன் தன் காலங் கிட்டினபோது, தன் பிள்ளைகளை அழைத்துத் தன் முந்திரிகை தோட்டத்திலே வெகு திரவியம் புதைத்திருக்கிறது, அதை வெட்டி எடுங்களென்று அவர்களுக்கு ஆறுதலாகச் சொன்னான். அவன் காலம் பண்ணின பிறகு, அவர்

கள் முந்திரிகை தோட்டத்தை எங்கும் பார்த்து வெட்டி உழுது சோதித்த விடத்திலே ஒன்றுங் காணாமல் போயிற்று. ஆகிலும் முந்திரிகைப் பழங் காய்க்கிற நாளிலே வெகுவாய்க் காய்த்தது. அதினால் வெகு பணம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அப்போது தகப்பன் சொன்ன நல்ல நோக்கம் இன்னதென்று அறிந்துகொண்டார்கள்.

என் நேசனே! எனக்குச் சீவனத்துக்கு ஒன்றும் இல்லையே என்று நீ முறையிடுகிறாய். அது ஆருடைய குற்றம்? உன் குற்றந்தானே. உன் வீட்டிலே செபம் இல்லாமல், வம்பும், பயித்தியப்பேச்சும் பரிகாசமும் அதிகமாயிருக்கிறது. இவைகள் உன் ஆஸ்தியை எல்லாம் பட்சித்துப்போடுகிறது. மேலும் நீ வீணாய்க் காலம் போக்குகிறாய். ஆகையால் நீ குறைவடைகிறாய். சோம்பலான கை குறைவுண்டாக்குகிறது. நானோ வேலைசெய்து, பராபரன் என் வேலையை ஆசீர்வதிக்க அவரைக் கெஞ்சுவேன். கல்லை அப்பமாக்கக் கூடியவர் எத்தனைக்கதிகமாய் நான் கஷ்டப்பட்டு வேலைசெய்கிறதினால் அப்பம் வரப்பண்ணக் கூடும்.

௨௱௮. தியானம்.

பிழைப்பின் கவலையைப் பற்றியது.

பராபரனுடைய ஆசீர்வாதத்துக்குள்ளே எல்லாம் அடக்கம்.

வீண்ப்பிரயாசத்தினால் ஒன்றுமில்லை. பராபரனுடைய ஆசீர்வாதத்திலே எல்லாம் இருக்கிறது. நீ பிரயாசப்படுகிறது நல்லது. பராபரன் அப்படி கற்பித்திருப்பதால், நீ அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ஆனால் பிழைப்புந் திரணும் உனக்கு உண்டாயிருப்பது உன் பிரயாசத்தினாலல்ல, பராபரனுடைய தயவினாலே வந்ததென்று சொல்லவேண்டும். சிலர் மாடு போலே உழைத்தும் பசியாற்றுகிறதற்கு ஒன்றும் அகப்படாமல் போகிறது. வேறு சிலர் ஆற அமர வேலைசெய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆறாய்ப் பெருகுகிறது. எல்லாத்தையும் வாய்க்கப்பண்ணுகிறவர் பராபரன் என்கிற மகிமை அவர் தமக்கே வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். நீ நூறுவருஷம் உழுது, நீ உலகத்திலுள்ள வேலையை எல்லாஞ் செய்தாலும், அதினாலே நீ ஒரு வைக்கோல் தாளையை முதலாய் பூமியிலிருந்து எழும்பப்பண்ணக் கூடாதே. உன் உதவியாதொன்றுமில்லாமல் நீ தூங்குகையில் விதையை முளைக்கப்பண்ணி, அதில் தமக்குச் சித்தமான அளவாக மணிகளை வைக்கிறார்.

உன் பிரயாசம் உனக்குப் பிழைப்புண்டாக்குமென்று அதின் பேரிலே நம்பிக்கை வைத்தால் நீ படும் பிரயாசம் எல்லாம் வீணாகிறது. பிரயாசப்படுகிறது உனக்கு அடுத்தது. உனக்குப் பிழைப்பைக் கொடுக்கிறது பராபரனுக்கு அடுத்தது. வானத்துக்கும் பூமிக்கும், பராபரனுக்கும் மனுஷனுக்கும் எத்தனை தூரமோ, அத்தனை தூரம் இவ்விரண்டுக்கும் இருக்கிறது. உன் முகத்தின் வேர்வையினாலே அப்பம் புசிக்கக்கடவாயென்று பராபரன் ஆதாமுக்குச் சொன்னார். பிரயாசமில்லாமல் அவனுக்கு ஒன்றையுங் கொடுக்க அவருக்குச் சித்தம் இல்லை. அந்தப்படியே அவன் பிரயாசத்தினால் அவனுக்கொன்றுங் கொடுக்காமல் தம்முடைய தயவினாலும் ஆசீர்வாதத்தினாலும் அதைக் கொடுக்க அவருக்கு மனது. வேலை செய்கிறது இவ்வுலகத்தில் நம்முடைய மாமிசத்தை அடக்குகிறதற்கான ஒரு அப்பியாசம். இந்த ஒழுங்கின்படியே நடந்தால், பராபரன் அவனுக்குப் பிழைப்பைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறார். எந்த ஒழுங்கின்படியே பராபரன் மற்ற சீவசெந்துக்களை எல்லாம் பிழைப்பூட்டுகிறாரோ, அதின்படியே மனுஷனுக்குஞ் செய்கிறார். தமது கையைத் திறந்து சீவனுள்ளதெல்லாத்தையும் இஷ்டமாய்த் திருப்தியடையப் பண்ணுகிறார். சங். ௱௪௫, ௰௬. ஒரு சீவனுந் தன் பிழைப்புக்கென்று உழைக்கிறதில்லை. ஆகிலும் ஒவ்வொன்றுக்கும் அதின் அதின் வேலை உண்டு. அதை அவைகள் கருத்தாய்ச் செய்து, தங்கள் இரையைக் கண்டு பிடிக்கிறது. குருவிக்குப் பறக்கிறதும், பாடுகிறதும், கூடுகட்டுகிறதும், குஞ்சு பொரிக்கிறதும் அலுவல். ஆனால் இதினால் எல்லாம் அதின் சீவனம் நடக்காது. மாடு உழுகிறது, குதிரை சுமக்கிறது, யுத்தத்துக்குப் போகிறது, ஆடு பாலையும் கம்பளிப் பஞ்சையுங் கொடுக்கிறது. அவைகளின் அலுவல் இதுதான். ஆகிலும் இதினாலே அவைகளுக்குப் பிழைப்பு அகப்படாது. தேவாசீர்வாதத்தால் பூமியிலே இருந்து முளைக்கிற புல் அவைகளைப் பிழைப்பூட்டுகிறது. ஆகாசத்தின் பட்சிகளை நோக்கிப்பாருங்கள். அதுகள் விதைக்கிறதும் அறுக்கிறதும் களஞ்சியங்களில் கூட்டிவைக்கிறதுமில்லை. இல்லாவிட்டாலும் உங்கள் பரம பிதா அதுகளைப் பிழைப்பூட்டுகிறாரென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். மத். ௬, ௨௬. எந்தச் சிட்டுக் குருவியாவது தன் வீண் கவலையினால் தன் இறகுகளை நரைத்துப் போகப்பண்ணுகிறதோ? நீ அதைப்பார்த்து: குருவியே, நீ ஏது இத்தனை சந்தோஷமாயிருந்து இன்பமாய்ப் பாடி, ஒரு கிளையிலே இருந்து மறு கிளையிலே குதிக்கிறாய்? எங்கே இருந்து உனக்குத் தீனி அகப்படுகிறது, குடிக்கத் தண்ணீர் எங்கே அகப்படுகிறது என்று

அத்தோடே பேசி நீ அதைக் கேட்கக் கூடுமானால், அது என்ன பிரத்தியுத்தாரஞ் சொல்லும்? இடுக்கண் இடைஞ்சலில் என் நல்ல சுவாமியை நம்பியிருக்கிறேன், அவர் என் சிருஷ்டிகர், நான் அவர் சிருஷ்டி, பூமியங்களிலே அவர் எனக்குப் போதுமான தீனியை நான் தின்று மிஞ்சிப்போகத் தக்கதாக வைத்திருக்கிறார். அவரை வணங்குகிறேன், பாடுகிறேன், நம்புகிறேன். ஒரு குருவியையும் அவர் ஒருக்காலும் பட்டினிபோடார் என்று சொல்லும். [illegible] சாஸ்திரியார் இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதாவது: நம்முடைய கண்முன்னே பறக்கிற குருவிகள் நம்மை வெட்கப்படுத்துகிறது. நான் அதைப் பார்த்துத் தலை குனிந்து, ஆசாரம்பண்ணி, என் நல்ல சாஸ்திரியாரே, உனக்குத் தெரிகிற வித்தை எனக்குத் தெரியவில்லையே யென்று நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். நீ எல்லாக் கவலையுமற்று உன் சின்னக் கூட்டிலே இராத்திரி எல்லாந் தூங்குகிறாய் காலமே மறுபடியும் எழுந்திருந்து மனமகிழ்ச்சியாய் உற்சாகமாய் மரத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு பராபரனைப் புகழுகிறாய். பிறகு உன் தீவனத்தைத் தேடி கண்டுபிடிக்கிறாய். சீ, சீ, இறப்பயிற்சியக்காரனாகிய நான் படித்ததென்ன? நானும் உன்னைப்போல் செய்ய அநேக நியாயம் எனக்கு இருந்தும், அப்படிச் செய்யாமல் போகிறேனே. இவ்விஷயத்தில் ஒரு குருவி உயிரோடிருக்கிற அர்ச்சியசிஷ்டனைப்போலத் தன்னைக் காண்பிக்கிறதே. அதற்கு வயலுமில்லை, களஞ்சியங்களுமில்லை. பெட்டகமுமில்லை, கிடங்குகளுமில்லை. [illegible]யிருக்க அதுகள் பராபரனைப் புகழ்ந்து பாடி மகிழ்ச்சியாய்ச் சந்தோஷமாயிருக்கிறதேனென்னில் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே என்று அழைக்கப்படுகிற ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் தங்களை விசாரிப்பார் என்று அதுகள் அறிந்திருக்கிறது. வேலைசெய்து உழுது பயிரிட்டு பலபாக்கியங்களைச் சேர்க்கவும், கொட்டிவைக்கவும், அவசரமான நேரத்தில் எடுத்து அனுபவிக்கவும் அறிந்த நாங்கள் அப்படிச் செய்யாமல் போகிறதென்ன? அந்த வெட்கங்கெட்ட கவலையை விடாமலிருக்கிறதென்ன என்கிறார். குருவிகள் அந்தப் புல்லுகளை, விரைமணிகளை, கல்லுகளைப் பொறுக்கி எடுக்க ஆர் அதை அதுகளுக்குப் போட்டு வைத்தார்? பராபரன் அல்லவோ.

நீ பிரயாசப்பட்டு வேலைசெய்ய வேண்டும். ஆனால் உன் பிரயாசமே உனக்கு அன்னங் கொடாது. தேவ ஆசீர்வாதமே அதைக் கொடுக்கும். பராபரன் போட்டு வைக்காவிட்டால், நீ என்ன பிரயாசப்பட்டாலும், சாகுமட்டுந் தேடினாலும் உனக்கு அகப்படாது. அவர் வாகுவழிபண்ணிக்காக்

காதேபோனால், நீ நூறாயிரம் பூட்டுப்போட்டுப் பூட்டிப் பத்திரம்பண்ணி வைத்தாலும் ஒன்றும் இராமல், போன இடம் இன்னதென்று தெரியாமல் தூளாய்ப் பறந்துபோம். மலைகளிலே பொன்னும் வெள்ளியும் அகப்படுகிறதே. அதை அங்கே வைத்ததார்? வயல் வெளிகளிலே அத்தனை பொருளுண்டாயிருக்கிறதே. தானியங்களுங் கொடிமுந்திரிகை முதலிய பலபல கனிவகைகளும் மனிதருக்கும் மிருக சீவன்களுக்கும் பிழைப்பாக அங்கே விளைகிறதே. அதை அங்கே வைத்ததார்? மனுஷன் கைவேலையோ? அல்லவே. பிரயாசப்படுகிற வழியிலே அது அகப்படுகிறது மெய்தான். ஆனால் நாம வேலைசெய்து அதைக் கண்டடைய வேண்டுமானால், பராபரன் அதை அங்கே வைத்துவைத்து எடுத்துக்கொடுக்க வேண்டும். உலகமெங்கும் நிறைந்திருக்கத்தக்கதான அத்தனை மிருகங்கள், பட்சிகள், மச்சங்கள் ஒவ்வொன்றுந் தன் தன் சாதியின்படியே ஜெனித்துக் குஞ்சு பொரிக்கிறதே. அதனதன் மா[illegible]த்திலே அதற்கு அந்தப் பெலனைக் கொடுத்ததார்? நமது பிரயாசமுங் கவலையும் அதைச் செய்யக்கூடுமோ? இல்லையே. பராபரன் [illegible] அங்கே இருந்துகொண்டு, ஒருவருக்குந் தெரியாமல் தமது ஆசீர்வாதத்தை அதற்குள் விடுகிறார். அதினால் அவைகள் சகல நிறைவோடும் வெளியே புறப்படுகிறது. நான் என் உத்தியோகக் கடமைகளைக் கருத்தாய் நிறைவேற்றி, நான் சீவனம் பண்ணுகிறது எப்படி என்று கவலை[illegible]யாமல் எல்லாவற்றையும் பராபரனுக்குக் கை[illegible]து, அவர் விசாரிக்கட்டும் [illegible] இருப்பேன். குருவிகளுக்கு இரைகொடுத்து லீலிபுஷ்பங்களை அத்தனை நேர்த்தியாய் உடுத்துவிக்கிறவர், தமது இருதயத்திலே சுமந்துகொண்டிருக்கிற தமது பிள்ளையாகிய என்னையும் விசாரிப்பார். தன்னுடையவர்களைப் பராமரிக்காதவன் அவிசுவாசியிலும் கெட்டவனென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். க தீமோ. ரு, அ. நான் பராபரனுடையவன்; பராபரன் என்னுடையவர். அவர் என்னை விசாரிக்கத் தேவையில்லையோ? அவருக்கு அவிசுவாசியின் இருதயம் உண்டோ? ஒருக்காலுமில்லை. தகப்பன் இருதயம் அவருக்கு உண்டு. அவர் என்னைக் கைவிடார்.

உாக. தியானம்.

செபங் கேட்கப்படுவதைப் பற்றியது.

உன் இருதயம் உன் தீர்க்கதரிசி.

நன்மையானாலும் சரி, தீமையானாலும் சரி, அவைகள் பெரும்பாலும் இருதயத்திலே துவக்கமாகிறது. ஆகையால் இருதயத்தின் உள்ளான நிலைமையைக்கொண்டு காரியத்தின் முடிவை எளிதாகவே தெரிந்துகொள்ளலாம். மனுஷன் தான் விழுகிறதற்குமுன் தன் இருதயத்தை உயர்த்துகிறதும் தான் உயர்வடையுமுன் தன் இருதயத்தைத் தாழ்த்துகிறதும் வாடிக்கையாய் இருக்கிறது. பராபரனே மனுஷனை உயர்த்துகிறதற்குமுன் அவன் இருதயத்தை உயர்த்துகிறார். அவனைத் தாழ்த்துகிறதற்குமுன் அவன் இருதயத்தைத் தாழ்த்துகிறார்.

செபத்தில் ஆமென் என்கிறது கேட்ட மன்றாட்டு கொடுக்கப்பட்டது என்கிற அர்த்தமாம். என் இருதயத்தில் நிச்சயம் உண்டாயிருப்பதால் ஆமென் என்கிறேன். மன்றாடினதைப் பராபரன் கொடுப்பாரோவென்று நீ சந்தேகப்படாதபடிக்கு, பராபரன் தம்முடைய ஆவியைக்கொண்டு உன் இருதயத்தில் திடநம்பிக்கையை உண்டாக்குவது, அவர் செபத்தைக் கேட்டார் என்கிறதற்கு நிச்சயமான அடையாளமாய் இருக்கிறது. தாவீது இராசா ௬-ம் சங்கீதத்தில் எத்தனை துயரமாய் செபம்பண்ணுகிறார்! ஆனால் செபத்தின் ... லே அவர் மகா சந்தோஷமாய்க் கூப்பிட்டு: கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக்கேட்டார், கர்த்தர் என் செபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார் என்கிறார். (௯-ம் வசனம்) அவருடைய செபம் கேட்கப்பட்டது என்கிற நிச்சயத்தைப் பராபரனுடைய ஆவியானவர் அவர் இருதயத்தில் கொடுத்தார். இராயனும் இராச்சிய சங்கத்தாரும் சுவிசேஷமார்க்கத்தாருக்கு விரோதமாய்க் கூடி இருந்தகாலத்தில் ஒருநாள் லூத்தர் தமது வீட்டிலே கருத்தாகவும் உறுதியாகவுஞ் செபம்பண்ணி முடிந்த பிறகு, ஆவியானவரால் நிச்சயமடைந்து, ஜெயமடைந்தோம் என்று உரத்தசத்தமாய்க் கூப்பிட்டார். இதற்கேற்றப்போல், மார்க்க விஷயங்களில் கட்டாயம் உதவாதென்று அதேசமயத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆவியின் சிந்தையைப் பராபரன் அறிந்திருக்கிறதுபோல நம்மில் செபம்பண்ணுகிற ஆவியானவரும் பராபரனுடைய சிந்தையை அறிந்திருக்கிறார். அது வேறுவிதமாய் இருக்கக்கூடாது. பராபரன் விசுவாசத்துக்கொருக்காலுந் தாழ்த்திவரவொட்டார். விசுவாசம் பொய்யானால் பராபரனும் பொய்யராகி

றார். ஆனால் நீ நம்மை நோக்கிக் கூப்பிடு, அப்பொழுது உன்னை விடுவிப்போம் என்று அவர் சொன்ன வசனம் இருக்கிறதே. அந்த அஸ்திவாரம் பிசகாது. நானும் அதின்மேல் துணிந்து நின்று "பராபரன் என் செபத்தைக் கேட்டார் என்கிறதாக என் விசுவாசஞ் சொல்லுகிறது. விசுவாசம் பொய் சொல்லாது. ஏனென்றால் செபத்தைக் கேட்போமென்று முன் சொல்லியவார்த்தை நிற்கிறதே" என்கிறேன். விசுவாசம் என்னை ஏய்த்தால், பராபரன் விசுவாசத்தை ஏய்க்கிறதாகும். ஆதலால் என் இருதயமே விசுவாசித்தே இரு. நீ விசுவாசித்தபடியே நடக்கும். பராபரன் அதைக் கேட்பாரோ கேட்க மாட்டாரோ, அது நடக்குமோ நடக்காதோ என்கிற இருமனதாய்ச் சந்தேகப்பட்டு செபம்பண்ணுகிறவன் இரட்டிப்பான பாவம் செய்கிறான். இப்பேர்ப்பட்டவன் தன் செபத்தைத் ஒன்றுமில்லாததாக்கி வீணாய்ப் பிரயாசப்படுகிறான். ஏனெனில் ஒருவன் தன் பாத்திரத்தை அசையாமல் பிடிக்காதேபோனால், அதில் யாதொன்றை வார்க்கக் கூடுகிறதெப்படி? இத்தண்டையிலும் அத்தண்டையிலும் வழிந்து சிந்திப்போகுமே. சந்தேகப்படுகிறவன் காற்றினால் அடிபட்டு மோதுண்ட கடலலைக்குச் சமானமானவன், அப்படிக்கொத்த மனுஷன் தான் கர்த்தரிடத்தில் ஏதாகிலும் பெறுவானென்று நினைக்க வேண்டாம் என்று யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். (க, ௬. எ.) மேலும் அவன் உண்மையுள்ள பராபரனைப் பொய்யரும் உண்மையில்லாத வெறு மனிதனுமாக்கி, தன் சந்தேகத்தால் பராபரனுடைய மகிமையையும் உண்மையுள்ள சத்தியவாசகர் என்கிற அவர் நாமத்தையும் அவரைவிட்டுப் பறிக்கிறான். இது பராபரனை மறுதலிக்கிறதற்கும் கிறிஸ்தவனாயிருந்து அஞ்ஞானியாய்ப் போகிறதற்குஞ் சரி. நான் கேட்டபடி எனக்கு ஆயிற்றென்றும் என் மன்றாட்டு கட்டளையிடப்பட்டதென்றும் விசுவாசம் எனக்கு நிச்சயம் கொடுக்கிறது. என் இருதயம் என்னிலே ஆம், ஆமென் என்று சொன்னால், பரமண்டலத்தில் இருக்கும் பராபரனும் ஆம், ஆமென் என்கிறார். அது என்னை மோசம் போக்காது. தினந்தினம் அதைக் கண்டறிகிறேன்.

உ௱௰. தியானம்.

நிலைவரத்தைப் பற்றியது.

கடைசியானது — வாசியானது.

ஒரு காரியத்தின் துவக்கத்தைப்பார்க்கிலும் அதன் முடிவு வாசி. (பிர. எ, அ) ஒருவனுடைய ஜெனன நாளைப்பார்க்கிலும் மரணநாள் வாசி (பிர. எ, க.) என்று சாலமோன் இராசா சொல்லுகிறார். நம்முடைய ஜெனனம் நம்மை நிற்பந்தத்திலே உட்படுத்துகிறது. மரணமோ நமது நிர்ப்பந்தத்திலிருந்து நம்மை நீக்கிவிடுகிறது. நன்மையான காரியத்தில் பெரும்பாலும் துவக்கம் லேசும் முடிவோ பாரமுமாயிருக்கிறது. என்றாலும் பாரமானது வாசியானது. நமது ஜென்ம சுபாவம் தீமைக்குச் சார்ந்திருக்கிறது. ஆதலால் உலகம் முந்தி ஆசை இச்சைகளின் தித்திப்பான திராட்சரசத்தை நமக்கு வார்க்கிறது. ஆனால் பராபரனுடைய கசப்பான சாபம் அதைப் பின்தொடருகிறது. காலையிலே நகைக்கிறவன் மாலையிலே அழ வேண்டும். பொல்லாதவனுடைய சந்தோஷம் ஒரு நிமிஷப்போது நிற்கும். அந்தக்கொஞ்சக காலத்திலே துவக்குகிற வாழ்வு கேடாய் முடிகிறது. சிலர் தங்கள் வாலிபத்திலே சத்தியத்தை மகா ஸ்வாராக்கியமாய் அறிக்கையிடுகிறார்கள். வயது செல்லச்செல்ல குளிர்ந்துபோகிறார்கள். சவுல் இராசாவும் யூதாஸ்காரியோத்தும் அதற்குத் தெளிவான திருஷ்டாந்தம். இவர்கள் நேபுகாத்நேச்சார் பண்ணின சிலைக்கு ஒப்பானவர்கள். அதின் தலை பொன்னும் அதின் கால்களோ இரும்புங் களிமண்ணுமாயிருந்தது.

பராபரனுடைய நடத்துதல் இதற்கெதிரிடையானது. சாடிகளை வாய்மட்டும் தண்ணீரால் நிரப்பச் சொல்லுகிறார். பிறகு தண்ணீரை முந்திரிகைரசமாக்குகிறார். முதல அவர் அவலட்சணமான லேயாளையும் பிறகு அழகான ராகேலையும் கொடுக்கிறார். தாம் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்களை முதல் துக்கப்படுத்துகிறார். கெம்பீரத்தோடு அறுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்களை முதல் கண்ணீரோடே விதைக்கப்பண்ணுகிறார். தாம் ஞானிகளாக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்களை முதல் பயித்தியக்காரரும், தாம் நீதிமான்களாகக வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்களை முதல் பாவிகளுமாக்குகிறார்.

இது விஷயத்தில் மெய்விசுவாசிகள் பராபரனுடைய [illegible] வர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் துவக்கம் அற்பம், வளர்த்தி வாசி, முடிவோ உத்தமம். இவர்கள்

விசுவாசம் துவக்கத்திலே கடுகுவிரை அத்தனை சிறிதாய் இருந்தாலும், கடைசியிலே அது மகா உயர்ந்த மரமாய் வளர்ந்துபோகிறது. இவர்களுடைய விசுவாசத்தின் கனிகளைக் குறித்து ஆவியானவர் தியாத்திரா ஊர் சபையின் தூதனுக்குச் சொன்னதுபோல் சொல்லலாம். அதாவது: உன் கிரியைகளையும் உன் சிநேகத்தையும், உன் ஊழியத்தையும், உன் விசுவாசத்தையும், உன் பொறுமையையும் முந்தினதுகளிலும் அதிகமான உன் பிந்தின கிரியைகளையும் அறிந்திருக்கிறேன் என்கிறார் (அபிவி. உ, ௰௯.) முந்திரிகை ரசம் பழசாக பழசாக நேர்த்தியும் விலையுயர்ந்ததுமாவதுபோல், அவர்களும் காலம் செல்லச்செல்ல சற்குணரும் உத்தமருமாகிறார்கள். கடைசியானது வாசியானது என்கிறது அவர்களிடத்தில் ரூபகாரமாகிறது. துவக்கம் என்னிடத்தில் கேடுதியாக இருந்தாலும், வளர்த்தி நன்மையும், முடிவு உத்தமுமாகப் பார்ப்பேன். நன்றாய் முடிவது எல்லாம் நன்றே. முடிவு முடிசூட்டும்.

உ௱௰௨. தியானம்.

ஜெபத்தைப் பற்றியது.

பணிந்து — குனிந்து.

அகந்தைக்காரரைப் பராபரன் சகிக்கார். நீ ஜெபம்பண்ணுகையில், அந்தப் பரிசேயனைப்போல் விறைப்பாய் நிமிர்ந்துகொண்டு தலையினால் வானத்தை முட்டப்போகிறவன்போல் இறுமாப்பாக நிற்கிறாய். பழைய மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிச் செய்ததாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவர்கள் தலையை மூடாமல் ஜெபம் செய்தார்களென்கிறது நிச்சயம். புருஷர் சபையில் கூடிவந்து ஜெபம்பண்ணும்போது தலையைமூடாமல் செய்யவேண்டுமென்று பரி: பவுல் சொல்லுகிறார். (க கொரி. ௰௧, ச.) நிமிர்ந்த தலை இருதயத்தின் [illegible] காட்டுகிறது. நீ ஜெபம்பண்ணும்போது, [illegible] மகா பராபரனுடைய சன்னிதிக்கு முன்பாக வந்து நிற்கிறாய் அவருடைய [illegible] அவரிடத்தில் [illegible] ஆகும்? ஆகையால் நீ அவருக்கு [illegible] உன் தலைக்கு [illegible] சன்னிதியில் [illegible] வேண்டாமோ? அப்படிச் செய்யாவிட்டால் [illegible] [illegible], [illegible] நீ [illegible] அவமரியாதை பண்ணுகிறதுபோலாகுமே. பரமண்டலத்தி

லுள்ள பரிசுத்தவான்களும் தேவதூதரும் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று ஒத்துப்பாடி, தங்கள் கிரீடங்களை ஆட்டுக்குட்டியின் சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகப்போட்டு, ஆண்டவரே! தேவரீர் மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரராயிருக்கிறீர். ஏனெனில், தேவரீர் எல்லாவற்றையுஞ் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினால் அதுகள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பாடக்கொள்ள, ஏழைப்பூச்சியாகிய மனுஷனே, நீ பரிசுத்த தூதரைப்பார்க்க அதிகப் பெருமைப்படப் பார்க்கிறாயோ?

புறம்பே தலைதிறந்திருக்குதல் உள்ளே இருதயத்தைத் திறந்து பராபரனுக்குக் காட்டுவதற்குக் குறிப்பாயிருக்கிறது. தலையைப்போலவே செபமும் மூடாமலிருக்க வேண்டியது. ஒன்றுமில்லாத குருட்டுப்பத்தியும், மாயையான தோற்றுதலும், வீணும் அசுத்தமுமான நினைவுகளும் அற்று, திறந்த இருதயமாயிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பராபரனுக்கு முன்பாக உன் இருதயத்தை ஏகாந்தமாக்கி, உன் குறைகுறைகளை அவர் முன்பாகத் திறந்துசொல்லி, உன் இருதயத்தை ஊற்றிவிடாதபடிக்குத் தடையாகிறது என்ன? நீ பயித்தியமான உன் தோற்றுதல்களும், பாவமான நினைவுகளுமாகிய குப்பையைப் பராபரனுக்கு முன்பாகக் கொட்ட வருகிறாயோ? அதுகள் தேவப்பிரசாத நன்மை இருதயத்தில் இறங்காதபடிக்குத் தடையாகிறது. உலககாரியங்கள் இருதயத்தை முழுவதும் நிரப்பிவிட்டால், பரமகாரியங்களுக்கு அதில் இடமேது? ஒரு படம் இரண்டுவிதமான சித்திரத்தைக் காட்டாது.

மேலும் கிறிஸ்தவர்கள் தலைகுனிந்து செபம்பண்ணுவது தகுதி என்று சொல்லுகிறேன். எலியா என்பவர் கர்மேல் பருவதத்தின் சிகரத்திலே நல்ல பத்திவைராக்கியமாய்ச் செபம்பண்ணும்போது, தரையிலே விழுந்து சிரசை இரண்டுமுழங்காலுக்கும் நடுவாக வைக்கிறார். ௧ இரா. ௰௮, ௪௨. இப்படிச் செபம்பண்ணுகிறவன், தான் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஆழமான தன் கேட்டையும் நிர்ப்பந்தத்தையும்; அதினாலே தான் ஒரு பூச்சிபோலே நெளிந்து வளைய வேண்டுமென்கிறதையும் தெரிவிக்கிறான். கருப்பையிலே கட்டப்படுகிற பிண்டத்தைப்பார்க்க நிர்ப்பந்தமானதுண்டோ? அது தன் முகத்தைத் தன் இரண்டு முழங்காலுக்குள்ளே வளைத்துக்கொண்டு கிடக்கிறது. இப்படிச் செபம்பண்ணுகிறவன் தன் இருதயத்தின் தாழ்மையை வெளிப்படுத்துகிறான். அவன் பராபரனுக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தூளிலே அழுத்தி அவருடைய மகத்துவத்துக்கு முன்பாகத் தன்னைப் பேதையும் பயங்காளியுமாக எண்ணி அவருக்குமுன் தன்னை

ஒளிக்கிறாப்போல் காண்பிக்கிறான். இதினாலே பராபரன் மனது இளகி இந்தத் தூளோடு நாம் கோபித்துக்கொண்டு என்ன செய்கிறது? சலசலப்பாயிருக்கிற இந்தக் காய்ந்த சருகை நாம் பிடித்து உலுக்கி அசைத்துக் காரியம் என்ன? இந்த ஏழைப்பூச்சியை தப்பவிடுவோம் என்று அவர் நினைக்கிறார். அப்படிச் செபம்பண்ணுகிறவன் தான் பராபரனுக்கு முன்பாக பாவஞ் செய்தபடியினாலே அவருடைய கடிந்துகொள்ளுதலின் பிரம்பை முத்திசெய்யவும் அவருடைய கோபத்தைச் சுமக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறான். அவன் தன் முதுகைக் குனியவைத்துக்கொண்டு, நல்ல ஆண்டவரே! என்மேல் அதைப்போடும்; நான் அதற்குப் பாத்திரவான் என்கிறாப்போலாகிறது. அவன் தன் தலை குனிகிறபோது, என் காரியத்தை முற்றும் அழித்துப்போடாமல் சினத்திலே இரக்கத்தை நினைத்துக்கொள்வீராக என்கிறாப்போலாகிறது. ஆபகூ. ௩, ௨.

நான் பராபரனுக்கு முன்பாக என்னைத் திறந்து வைத்து நிற்பேன். ஏனெனில் அவருக்கு முன்பாக எல்லாந் திறந்திருக்கிறது. நான் அவருக்கு முன்பாகக் குனிவேன். அவர் தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குக் கிருபை அளிக்கிறார்.

௨௰௨. தியானம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்தைப் பற்றியது.

தாராளமாய் வெளியிடு.

வாய் திறந்து பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவன் கிருபையுள்ள பராபரனையும், சுத்த இருதயத்தையும் கண்டடைவான். உலகமெங்கும் எந்த அந்தஸ்திலுள்ளவர்களைப் பார்த்தாலும் அது அருவருப்பு நிறைந்திருக்கிறதென்கிறதை ஆர் மறுக்கக் கூடும். என்றாலும் யாதொருவன் பராபரனுக்கு மகிமையாகவும், தன் மனச்சாட்சிக்குச் சமாதானமாகவும் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணி ஒரு பாவத்தை அறிக்கையிடக் கேட்கிறது மகா அபூர்வம். நான் பாவி, அதற்காக மனஸ்தாபப்படுகிறேன் என்று யாவரும் சொல்லுவார்கள். ஆனால் நீ செய்த பாவம் என்ன? உன் மனச்சாட்சியை அழுத்துகிறது என்ன? அதை நீ பராபரனுக்கும் அவருடைய ஊழியக்காரனுக்கும் அறிக்கையிட்டால் நன்மையாயிருக்குமென்று ஒருவனுக்குச் சொல்லும்போது, நான் ஒரு பொல்லாப்புஞ் செய்யவில்லை, எனக்குப் பாவமன்னிப்பை அறிவிக்கிற குரு

னைப்போல நானும் பாவி என்று சொல்லுகிறான். ஒரு வியாதிக்காரன் தன் வைத்தியனுடனே: நான் வியாதியாயிருக்கிறேன்; எனக்கு வலிக்கிறது என்க, உனக்கு எங்கே வலிக்கிறது, இருதயத்திலோ, தலையிலோ என்று கேட்கிறதற்கு அந்த வியாதிக்காரன், ஐயா, உமக்கிருக்கிற வியாதிபோல தான் எனக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்லுவானோ? பாவத்தின் பலன் வெட்கமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். ரோ. ௬, ௨௧. ஆகிலும் பாவத்தினால் வரும் வெட்கத்தை அடைய ஒருவனுக்கும் மனதில்லை. ஒன்றை விளைத்து வேறொன்றை அறுக்க விரும்புகிறார்கள். பாவத்தால் கனத்தை அறுக்கப்பார்க்கிறார்கள். பாவத்தை நிறைவேற்ற வெட்கப்படவில்லை. சொந்த பாவங்களைச் சொல்லி அறிக்கையிட வெட்கப்படுகிறார்கள்.

நாம் சிலுவையைச் சுமக்க மனதாயிருக்கிறோம்; இது நமது கடமை. ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் மற்றொரு கிறிஸ்தவனுக்குத் தன் இருதயத்தைத் திறந்து வெட்கப்பட்டு தன் பாவத்தை அறிக்கையிடுகிறது நாம் சுமக்கவேண்டிய சிலுவைக்குரிய ஒரு நல்ல பங்காயிருக்கிறது. பராபரனுக்கு முன்பாக விழிக்கப் பாத்திரமில்லாத நம்மைத் தங்களைத் தாழ்த்தி வெட்கப்பட்டு, பாவங்களை அறிக்கையிடுகிறதினாலே பராபரனுடைய பொறுமையினைத் தேடினால்(?), அவருடைய கிருபையை அடையலாமென்று நினைத்திருக்கக்கொள்ள, பாவசங்கீர்த்தனம் இங்கே நமக்கு அருவருப்பாயிருந்தாலும், அதைப் பூமியின் கீழிருக்கிறதேயும் [illegible] ஒடுக்கவும், ஆபிரகாம் [illegible] இருக்கவேண்டியதல்லவா? பராபரன் தாழ்மை உள்ளவர்களுக்குக் கிருபை அளிக்கிறார் என்று வேதபுஸ்தகம் முழுவதும் சாட்சி கொடுக்கிறது. தாழ்மை என்கிறதென்ன? ஒன்றுமில்லாத வறுமை வெட்கப்படுகிறது தான். ஆனால் மனிதன் தன் பாவங்களை அறிக்கையிடுகிறதினால் வெட்கப்பட்டு ஒன்றுமில்லாத வறுமைப்படுகிறது சரியான தாழ்மை. அதில்லாமல் வஸ்திரங்களிலும் சாடைகளிலும் மாத்திரம் காண்பிக்கிற தாழ்மை தாழ்மையல்ல. நாம் சாகிற வேளையில் பராபரன் முன்பாகவும் சகல தேவதூதர்கள் பரிசுத்தர்கள் முன்பாகவும் மகா பெரிய வெட்கத்தை உத்தரிக்க வேண்டியிருக்கும்போது, பாவத்தை மனுஷர் முன் அறிக்கையிடுகிறதினாலே நமக்குண்டாகும் வெட்கம் எவ்வளவு சிறியது! அந்தப் பெரிய வெட்கத்திற்குத் தப்ப வேண்டுமானால், இந்தச் சின்ன வெட்கத்தை உத்தரிக்க வேண்டாமோ? ஒரு மனுஷன் முன்பாக வெட்கப்படுகிற இந்தச் சின்ன உபத்திரவத்தைத் தன்மேல் ஏற்றுக்கொள்ள மனதில்

லாதவனை மெய்க்கிறிஸ்தவனாக எண்ண மாட்டேன். ஆ, தன் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு அதின்மேல் ஆறுதலான பாவமன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற இருதயத்துக்கு எத்தனை மனமகிழ்ச்சி உண்டாகாது! லுத்தர் சாஸ்திரியார் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ஒவ்வொருவனும் தன் மட்டிலே தானே பராபரனுக்குமுன் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணி இரகசியத்திலே பராபரனோடே ஒப்புரவாக மனதாயிருந்தாலும், தன் மனச்சாட்சியை அமர்த்திச் சந்தோஷிப்பிக்கிற தீர்ப்பு சொல்ல ஒருவன் அவனுக்கு இல்லாவிட்டால், அவன் தான் செய்தது போதாதென்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் மனுஷருக்கு முன்பாக தன் பாவத்தை அறிக்கையிட்டவன் சந்தோஷமாகப் பராபரன் முன்பாக நின்று, "என் நல்ல பராபரனே! உமக்கு முன்பாக என் பிறனுக்கு என் பாவத்தை அறிக்கையிட்டேன். உமது நாமத்தினாலே அவனோடு ஒரு மனப்பட்டு கிருபையை வாஞ்சையாய்த் தேடினேன். உமது நாமத்தினால் அவிழ்க்கப்பட்டது வானத்திலே அவிழ்க்கப்பட்டதாயிருக்கும் என்று தேவரீர் மகா பெரிய கிருபையாய் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினீரே. இப்போது என்னுடைய பிறன் உம்முடைய நாமத்தினால் என் பாவக்கட்டை அவிழ்த்தபடியினாலே, நான் உம்மால் அவிழ்க்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சந்தேகப்படாமல் உம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் வேண்டிக்கொண்டபடியே எனக்கு ஆகக்கடவது" என்று சொல்லுவானாக.

ஆ, என் இருதயமே பாவத்தை மறுதலித்து அடக்குகிறவன் [illegible] அடைய மாட்டான். தாராளமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறவன் திரளான பாவமன்னிப்பை அடைவான். நெஞ்சிலே பற்றின நஞ்சை வைத்திருக்கலாமா? அதை நீ உடனே வெளியிட்டு நீக்காவிட்டால் அது தப்பாமல் உன்னைக் கொன்றுபோடும். நீ உன்னை விட்டுத் தள்ளிவிடக் கூடிய சுமையின் கீழே அமிழ்ந்திப்போகவேண்டியதென்ன? ஆறுதல் உள்ளே வரவேண்டுமானால், பாவம் வெளியே புறப்படவேண்டும். பருவுக்குள்ளிருக்கும் இரத்தமும் சீழும் வெளிப் புறப்பட்டால் அல்லாமல், அது ஆறிப்போகாது. "நான் என் பாவத்தை அடக்கிவைத்தமட்டும் நித்தம் என் கதறுதலினாலே என் எலும்புகள் உலர்ந்துபோயின" என்று பரி: தாவீது சொல்லுகிறார். சங்கீ. ௩௨, ௩. மறைக்கப்பட்ட பாவம் பழத்திற்குள் இருந்து அரிக்கிற பூச்சிபோல் மனச்சாட்சியை வாங்காமல் வாதித்து சற்றாகிலும் அமரவொட்டாது. மனஸ்தாபப்பட்டு அறிக்கையிட்டு மன்னிப்பு கேட்டால் வேதனையும் அடங்கும், மனச்சாட்சியும்

அமரும். பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணுகிற இடத்திலே உன் இருதயத்தை ஊற்றிப்போடப் பயப்படாதே. உன் பாவசங்கீர்த்தனக் குரு உன்னைக் காட்டிக்கொடார். அவருக்கு முன்பாக இட்ட அறிக்கை கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக இட்டது போலாகும். அவர் மனதிலே போடுகிறது பராபரனுடைய மனதிலே போடுகிறதாகும். பராபரனும் கிறிஸ்துவும் உன்னைக் காட்டிக் கொடார்கள். ஆகையால் தாராளமாய் அதை வெளிப்படுத்து.

௨௱௰௧. தியானம்.

துயரப்படுகிறவர்கள் விடும் கண்ணீரைப் பற்றியது.

ஆ, பாக்கியமான கண்ணீரே! ஆ, மதுரமான திராட்ச ரசமே.

ஆ, பாக்கியமான கண்ணீரே! நீ எத்தனை விலையேறப் பெற்றது! கண்ணீர் பெலத்த செபம். மெய்தான், அது கன்னத்தின் வழியாய் ஓடுகிறது. ஆனால் அதை ஓடப்பண்ணினவனுக்கு [illegible]மாகப் பரமண்டலத்திலிருக்கும் பராபரனை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் ஊறுமாப்போல் துக்கப்படுகிற இருதயத்திலிருந்து கண்ணீர் புறப்படுகிறது. இருதயத்திலிருந்து புறப்படுகிறது பராபரனண்டைக்கு சேருகிறது. எவ்வளவில் பராபரன் இருதயத்தை நோக்கிப்பார்க்கிறார். நீ போராட்டத்திலும் இடுக்கணிலும் இன்னம் அழுதுகொள்ளக் கூடியிருந்தால், அது நிச்சயமாகவே மகா ஆறுதல். போசனத்தாலும், [illegible]ரத்துக்கு முசிப்பாறுதல் உண்டாகிறதுபோல், துயரப்படுகிற இருதயம் தன் கண்ணீரால் தன்னை முசிப்பாற்றுகிறது. "கண்ணீரின் அப்பத்தை அவர்களுக்குப் புசிக்கவும் கண்ணீரை மகா பெரிய அளவாக அவர்களுக்குக் குடிக்கவும் கொடுக்கிறீர்" என்று தாவீது இராசா சொல்லுகிறார். சங்கீ. ௮௰, ௬. இருதயம் ஆறாய் அழுதுகொண்டு தன் இடுக்கணைக் கண்ணீரோடே பராபரனுடைய மடியிலே ஊற்றிவிட்டால், சாப்பிட்டுப் பசிதாகம் தீர்ந்தவன் மனதுபோல் இருதயம் திருப்தியடைகிறது. கிறிஸ்துவோடே [illegible]டைய அர்ச்சியசிஷ்டரோடும் சேர்ந்துபோனாய் என்கிற நிச்சயம் உன் கண்ணீரால் உனக்குண்டாகும். ஆ, அவர்களில் எத்தனை பெயரோ அழுகையிலே தங்கள் நாட்களைப் பின்னிட்டார்களே. உன் அருமையான இயேசு நாதர் சிரித்தாரென்றல்ல அழுதார் என்று நீ வாசிக்கிறாய். எருசலேம் பட்டணத்தார் அகங்காரமாய்த் தங்கள் பாவங்களிலே நிலைத்திருக்கிறதையும் அதினால் அவர்

களுக்கு வரப்போகிற ஆக்கினையையும் அவர் தமது அளவில்லாத ஞானத்தின் வெளிச்சத்திலே கண்டபோது, அந்தப் பட்டணத்தின்மேல் துயரக் கண்ணீர் விட்டு அதினால் அவர்களைத் தம்மண்டைக்கு திருப்ப வேண்டுமென்றிருந்தார். இலாசருவின் கல்லறை அண்டை அவர் சிநேகத்தின் கண்ணீரை உதிர்த்தாரே. அவர் பாடுபடும்போது, உரத்த கூக்குரலோடுங் கண்ணீரோடும் பராபரனுக்குத் தம்மைப் பலியிட்டாரே. எபிரே. ௫, ௭. அர்ச்சியசிஷ்டர்கள் அவர் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினார்களே. "என் முகம் அழுகிறதினால் அழுக்குப்பட்டது. என் கண்ணிமைகளின்மேல் மரண நிழல் உண்டாயிருக்கிறது" என்று யோபு புலம்புகிறான். யோபு ௰௬, ௰௬. இரவும் பகலும் என் கண்ணீர் எனக்கு [illegible]மாச்சுது. நான் சாம்பலை அப்பமாகப் புசித்து என் [illegible]ங்களை அழுகையோடே கலக்குகிறேன் என்று [illegible] இராசா சொல்லுகிறான். சங்கீ. ௪௨, ௪; ௱௨, ௰. [illegible] கசந்து அழுவேன். சமாதானத்துக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் மனங் கசந்து அழுகிறார்கள் என்று எசாயா தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறான். எசா. ௨௨, ௪; ௩௩, ௭. மலைகளின்மேல் அழுகையையும் துக்கங்கொண்டாடுதலையும் வனாந்தரத்தாபரங்கள்மேல் புலம்பலையும் எடுப்பேன் என்று எரேமியா தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறான். எரேமி. ௯, ௰. துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் அவர்கள் தேற்றப்படுவார்கள். இருதயத்தில் சுத்தமானவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் அவர்கள் பராபரனைத் தரிசிப்பார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். மத். ௫, ௪, ௮. ஆனால் உன் இருதயத்தில் உதிக்கும்போது நீ பராபரனைத் தரிசிக்கிறாய். அப்போது கர்த்தர் எத்தனை நல்லவரென்று ருசித்துப்பாருங்கள் என்கிற வார்த்தை உண்மையென்று உனக்குத் தெரியும். சேற்றுத் தண்ணீரிலே சூரியபிம்பத்தைப் பார்க்கக் கூடாது. பராபரன் தமது ஆறுதலுள்ள கிருபையின் பிரசன்னத்தால் உன்னைப் பிரகாசிப்பிக்க வேண்டுமானால், உன் இருதயம் முன்னே கண்ணீரால் உலகச் சேறும் பாவச்சேறும் அற சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆகார் வனாந்தரத்திலே பயணம்பண்ணிப்போன இடத்தில் தண்ணீரில்லா[illegible]களித்து தன் பிள்ளை தொய்ந்து போகிறதென்று கண்டபோது, அவள் அதைத் தரையிலே கிடத்திவைத்து அதற்கு நேராய் உட்கார்ந்து பெருங்குரல் பாய்ச்சி அழுகையில், பராபரன் அவளுக்கு ஒரு துரவைக் காண்பித்தார். அவள் அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துத் தன் பிள்ளைக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தாள். என் கிறிஸ்தவனே! இளைத்துப்போன ஆத்துமத்திற்கு ஆறுதலின் ஒரு துளியா

கிறமில்லாத துன்பவருத்தத்தில் நீயும் சில வேளை அகப்பட்டுக் கொண்டதில்லையா? அந்த ஏழை ஆத்துமம் அந்த வேளையிலே கல்லுப்பட்டு மடிந்துபோகிறதுபோல இருக்குமே. நீ புலம்பித் தவித்து அழுகிற அந்த நேரத்திலே பராபரன் தமது திருவசனத்திலுள்ள இன்பமான ஆறுதலின் வாக்கியங்களாலும் அவர் உன் உள்ளத்தில் உதிக்கப்பண்ணும் ஆறுதலான நினைவுகளாலும் தமது ஆறுதலின் கிருபையை உன் இருதயத்திலே திறந்து உன் விசாரங்களை நீக்குகிறார். மெய்தான், சிறிது வேளையில் அவர் தமது ஆறுதலை உனக்குக் காண்பியாமல் தம்மை உனக்கு மறைக்கிறார். ஆனால் கண்ணீரின் வழியாய்ச் சுருக்கிலே அவர் தம்மைக் கண்டு பிடிக்கவும் கொடுக்கிறார். இதைக் குறித்து இராசா அறிந்து, பெருமூச்சு விட்டு, கர்த்தாவே! கேளும்; என் கண்ணீருக்கு மௌனமாயிராதிரும் என்கிறார். சங்கீ. ௩௯, ௰௨. நீ ஒரு மனுஷன் உருக்கமாய் அழுகிறதைக் கண்டால் சும்மாயிருக்கமாட்டாமல், அவன் கிட்ட ஓடிப்போய், அப்பா! உனக்கு என்ன தாழ்ச்சி, ஏன் அழுகிறாய் என்று கேட்டு அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லுவாயே. உன் பிறனுடைய கண்ணீரினால் சில வேளை உன் மனது உருகி அவனோடே கூட நீயும் அழுகிறதுண்டே. ஆ, உன்னைப்பார்க்கிலும் உன் பராபரன் மனது மெத்தவும் இளகினதும் உருக்கமுள்ளதுமாமே. நீ அழுகிறதைக் கண்டால் அவர் மௌனமாய் இருக்கமாட்டாரே. தாயானவள் தன் வியாதிக்காரப் பிள்ளை மிகவும் பரிதாபமாய்த் தேம்பித் தேம்பி அழுகிறதைக் கேட்டால், அவள் மனதுருகாமல் பேசாதிருந்து விடுவாளோ? அவள் அந்தப் பிள்ளையண்டையில் போய், வேறொன்றிலும் செய்யக் கூடாதே போனாலும் இஷ்டமான ஒருவார்த்தையாகிலும் சொல்லி அதை ஆற்றித்தேற்றி விடாளோ? பராபரனுக்கும் உத்தமதாயின் மனதுண்டு. ஒருவனை அவன் தாய் தேற்றரவுபண்ணுமாப்போல, அவர் நம்மைத் தேற்றரவு பண்ணுகிறார். ஏசா. ௬௬, ௰௩. அழுதுகொண்டுபோன நாயீன் பட்டணத்து விதவையோடே இயேசு நாதர் எத்தனை பட்சமாய்ப் பேசி "அழாதே" என்கிறார். லூக். எ, ௰௩. நாம் துக்கத்தால் அழுகிறதை அவர் பார்க்கச் சகியார். அல்லது யோசேப்பு தன் சகோதரரோடே கூட அழுததுபோலவும் லாசருவின் கல்லறையண்டையிலே அழுத மார்த்தாளோடு கூட கர்த்தர் அழுததுபோலவும் அவர் அழுகிறவர்களோடு கூட அழுகிறார். சிலுவையின் கண்ணீர் உனக்குத் தேவபிரசன்னத்தையும் பட்சத்தையும் நிச்சயப்படுத்துகிறது. இந்த நிச்சயத்தோடு தான் தாவீது இராசா: "என் கண்ணீரை உமது துருத்தியிலே வையும். அது உம்முடைய

கணக்கில் அல்லவோ இருக்கிறது" என்று பெருமூச்சு விட்டுச் சொல்லுகிறார். சங்கீ. ருசு, ௮. பராபரன் துக்கப்படுகிறவர்களுடைய கண்ணீரைத் தமது துருத்தியிலே பிடித்து அதை எண்ணிச் சேர்த்துவைக்க வேண்டியதானால், அவர் அழுகிறவர்கள் அருகே இருக்கிறார் என்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லையே. பண ஆசைக்காரன் தன் பணத்தைச் சேகரித்து அதை அடிக்கடி எண்ணுகிறான். பராபரனோ என் கண்ணீரைச் சேர்த்து அதில் ஒன்றாவது சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு அதை எண்ணுகிறார். நேர்த்தியான திராட்ச இரசத்தைத் துருத்தியில் வார்த்து பத்திரம் பண்ணுகிறதுபோல அவரும் என் கண்ணீரைத் தமது துருத்தியிலே பிடிக்கிறார். ஏனென்றால் நல்ல திராட்ச இரசத்தால் எனக்குண்டாகிற முசிப்பாறுதலை விட என் கண்ணீரால் அவருக்கு அதிக மகிழ்ச்சியுண்டு. பராபரன் எசேக்கியா இராசாவின் கண்ணீரை நோக்கிப் பார்த்தார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். (ஏசாயா ௩௮, ௫.) ஆகிறால் பராபரன் கண்ணீரை அருமையாக எண்ணி, அதை எப்போதும் தமது கண்களுக்கு முன்பாக வைக்கிறார் என்று அறியலாம். நான் அழுகிற வேளையில் மனுஷர் என்னைப் பார்க்க மனதாயிராமல் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்ளுகிறார்கள். பராபரனோ அதிக அன்போடு என்னை நோக்கிப்பார்க்கிறார். நமது கண்ணீர் வரப்போகிற பரம முசிப்பாறுதலின் நிச்சயமான நம்பிக்கையை நமக்குக்கொடுக்கிறது. கண்ணீரோடே விதைக்கிறவர்கள் கம்பீரத்தோடே அறுப்பார்கள். அள்ளித்தூவும் விதைகளைச் சுமக்கிறவன் அழுது நடந்துகொண்டு போகிறான். ஆனால் தான் அறுத்த அரிகளைச் சுமந்து கெம்பீரத்தோடே வருவான். (சங்கீ. ௱௨௬, ௫, ௬.) மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான் என்கிறதும், விதையும் அதினால் உண்டாகும் கனியும் ஒரேவிதமாய் இருக்கிறது என்கிறதும் உண்மைதான். ஆனால் இந்த விஷயத்திலே விதையும் கனியும் வெவ்வேறாய் இருந்து துக்கம் சந்தோஷத்தையும் அழுகை முசிப்பாறுதலையும் கொடுக்கும்.

என்ன? என்னை எப்போதும் அழச்சொல்லுகிறாயோ? அப்படியல்ல, நல்ல ...யே! பராபரன் உனக்கு இன்பக் கொடுத்த கண்ணீரின் அப்பம் ...போனால் அப்புறம் இளைப்பாறலாம். நீ எவ்வளவு கண்ணீர் விட வேண்டுமென்று அவர் அளவுவைத்திருக்கிறார், அந்த அளவு நிறைந்தால் உன் கண்ணீர் திராட்சரசமாகும். சாயுங்காலத்தில் அழுகை தங்கும், காலமே கெம்பீரம் உண்டு. (சங்கீ. ௩௰, ௫.) உலகத்தின் மக்களுக்குச் சில வேளை காலையிலே சந்தோஷமிருக்கும். அந்

தியிலே துக்கமாகும். நானோ அடிக்கடி துக்கத்தோடே போய்ப் படுத்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடே திரும்ப எழுந்திருக்கிறேன். ஏனெனில் என் பராபரன் நித்திரையிலும் என்னை ஆறுதல் படுத்துகிறார். நான் எப்போதும் புலம்பித் துக்கித்திருக்க வேண்டியதில்லை. எப்படியும் கடைசியிலே மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் உண்டாகும். பராபரன் எனக்குத் துக்கம் வருவிக்கும் காரியத்தை என்னை விட்டெடுக்கிறார். அல்லது உபத்திரவத்தின் நடுவிலேயும் என் ஆத்துமாவை சந்தோஷிப்பித்து எனக்கு மனரம்மியத்தைக்கொடுக்கிறார். அதினால் "என் ஆத்துமமே! உன் இளைப்பாறுதலுக்குத் திரும்பு, ஏனெனில் கர்த்தர் உனக்கு நன்மை செய்தார். உன் கண்ணைக் கண்ணீருக்குத் தப்புவித்தார்" என்று சொல்லத்தக்கதாகச் செய்கிறார். (சங்கி. ௱௰௬, ௭. ௮.) முசிப்பாறும் நேரம் முன்னே வராவிட்டால், மரணம் தன்னோடேகூட அதை நிச்சயமாகவே கொண்டுவரும். அப்போது என் இரட்சகர் என் கிட்ட வந்து "என் பிரியமான ஆத்துமமே! நீ வெகுநாளாய் அழுதுகொண்டிருந்தாயே. இப்போது உன் கண்ணிலிருக்கும் கண்ணீரை எல்லாம் துடைப்போம்; இப்போதும் மகிழ்ந்து திடன்கொள், உன் கண்ணீர் பரலோகத்திலே உனக்குப் பலனாகுமென்பார்.

ஆ, பாக்கியமான கண்ணீரே! ஆ, மதுரமுள்ள சந்தோஷப்பானமே! நீ அங்கே என்னை எவ்வளவாய் முசிப்பாற்றப்போகிறாய்! என் இயேசுவே சீக்கிரம் வாரும்.

௨௱௰௪. தியானம்.

மாயமான பாவசங்கீர்த்தனத்தைப் பற்றியது.

பாவசங்கீர்த்தனம் மிச்சம். குணப்படுதல் கொஞ்சம்.

இந்தக்காரியத்தில் அநேகருக்கு வழக்கமென்னவென்னில், மூன்று மாதமானவுடனே "இப்போது பாவக்கணக்கு அதிகரித்தது, அதைத் தீர்த்துப்போடவேண்டும். கிடக்கிற அலுவல் கிடக்கட்டும்; பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண நேரமாச்சுது. பாவசங்கீர்த்தன ஜெபத்தைச் சொல்லி மார்பில் ஒரு அடி அடித்துக்கொண்டு, சுவாமி! இரங்குமென்றால் எல்லாம் சரியாய்ப்போம். பாதிரியார் வருத்தப்பட்டாலும் என்ன? அவர் கையை மாத்திரம் தலைமேல் வைத்து பாவமன்னிப்பை அறிவித்து பாவ அவிழ்த்தலின் நிச்சயம் கொடுத்தால், அப்புறம் அவிழ்த்துவிட்ட காட்டுமாடுபோலே திரியலாம்" என்பார்

கள். இப்படியாகவே முன்போலப் பின்னும் தங்கள் நடக்கை குணங்களைத் திருத்தாமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். நேற்றைவிட இன்றைக்கு அதிகக் கேடாய் நடக்கிறார்கள்: இது பராபரனைப் பரியாசம் பண்ணுகிறதல்லவா? அப்பா நீ மனுஷனையல்ல, பராபரனை ஏய்க்கிறாய். அவர் இருதயத்தைப் பார்க்கிறார். உன் உள் இந்திரியங்கள் அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும். பாவசங்கீர்த்தனமும் குணப்படுதலும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். பிந்தினதில்லாவிட்டால் முந்தினது மாயமாக மாத்திரமிருக்கும்.

பாவசங்கீர்த்தனத்திலே நீ பராபரனுக்குமுன் குணப்படுகிற பாவியாக வருகிறாய். குணப்படுதலிலே நீ நவமாய்ப் பிறக்கிறாப்போலாகிறது. ஆனால் மாறுதலில்லாத பிறப்பு இல்லை. ஏனெனில் பிறப்பிலே முன் இல்லாதிருந்த ஒரு காரியம் புதிதாய் உண்டாகிறது. சிருஷ்டிப்பின் காலத்திலே ஆச்சரியமான மாறுதலுண்டாயிற்று. உருவமற்ற மண்ணிலே இருந்து மகா நேர்த்தியும் மகிமையுமான செந்துக்கள் உலகத்தில் புறப்பட்டு வந்தன. சுவாபப்பிறப்பிலேயும் கூட ஆச்சரியமான வேறுபாடு உண்டாகி மனுஷனின் வித்திலே இருந்து நேர்த்தியான பிள்ளைகள் பிறக்கிறது. அப்படியே நவமான பிறப்பிலும் ஆச்சரியமான வேறுபாடு உண்டாகிறது. இதினிமித்தம் பவுல் அப்போஸ்தலன் புதிதாக்குதல் மறுரூபமாக்குதல் என்கிற இரண்டு சொல்லையும் கூட்டிவைக்கிறார். (ரோ. ௰௨, ௨.) மறுபிறப்பினால் மாங்கிஷத்தில் ஆவியும், சவுலானவனில் பவுலும் பிசாசின் பிள்ளையிலே சம்மனசுமுண்டாகிறது. இருளும் வெளிச்சமும் வித்தியாசப்படுகிறதுபோல குணப்பட்ட நிலைமையும் குணப்படாத நிலைமையும் வித்தியாசப்படுகிறது. இதற்கு இசைவாய்ப் பவுல் அப்போஸ்தலன் "முற்காலத்தில் அந்தகாரமாய் இருந்தீர்கள். இப்போதோவெனில், கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாய் இருக்கிறீர்கள்" என்கிறான். (எபேசி. ௫, ௮.)

இப்படிப்பட்ட வேறுபாடு எங்கே இல்லையோ, அங்கே மறுபிறப்பும் குணப்படுதலும் கூட்டோடே இராது. பாவ இச்சை உன்னில் இன்னும் குறைந்துபோகாமல் அதிகரிக்கக்கொள்ள, என் பாவத்துக்கிரக்கப் பிரஸ்தாபப்படுகிறேன் என்று பாவசங்கீர்த்தனத்திலே நீ உண்மையாய்ச் சொல்லக் கூடுகிறதெப்படி? நமக்கு இச்சையானது வருத்தமாயிராமல் சந்தோஷமாய் இருக்குமல்லவோ. நீ உன் பாவங்களை விட்டுவிட மனதாய் இராமல் அவைகளை வைத்துக்கொள்ள மனமுடையவனாய் இருக்கையில், பராபரன் அவைகளை மன்னித்துவிட்டார் என்று எப்படி நினைக்கலாம்? விசுவாசத்தினால்

நமது இருதயம் சுத்தமாக்கப்படும். அப். ௰௫, ௯. விசுவாசம் பாவத்தின்மேல் விருப்பமாயிராமல் வெறுப்பாயிருக்கிறது. மனஸ்தாபமும் விசுவாசமும் எங்கே இல்லையோ, அங்கே புண்ணியமுதலும் கட்டோடே இல்லை. அப்படிப்பட்ட பாவசங்கீர்த்தனம் முழுதும் மாய்மானது.

இத்தனைதரம் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணியும் குணப்படுதல் இத்தனைக் கொஞ்சமாய்ப்போகிறது எதினாலென்று உனக்கு நான் சொல்லுவேன். குணப்படாதவர்களைக் கட்டாமல் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வந்த யாவரையும் கட்டவிழ்க்கிறதினால் அப்படி ஆச்சுது. பாவசங்கீர்த்தனத்தில் ஒரு பாவமும் கட்டப்படாமல் எல்லாப்பாவமும் கட்டவிழ்க்கப்படுகிறபடியால், இயேசு கிறிஸ்துவின் உபதேசத்திலும் நடக்கையிலும் தங்களைக் கட்டிவைக்க வேணுமென்கிறவர்கள் மெத்தக்கொஞ்சம் பேராய் இருக்கிறார்கள். மிச்சமானவர்கள் அவிழ்த்துவிடப்பட்ட காட்டுமாட்டின் குணமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். பாவங்களை அநேகமாய் அவிழ்க்கிறது அநேகரைத் தங்கள் இச்சையின்படி [illegible] மனுஷராக்குகிறது. நன்மைகளை நன்றாய்ச் சோதித்து, கசலாடுகளை நல்ல ஆடுகளை விட்டுப் பிரிக்காமல் போகிறபடியால், ஒரு ஆட்டின் நசல் பின்னொன்றைத் தொற்றுகிறது. மேலும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குப் போகிறது ஒரு வாடிக்கையாய்ப் போயிற்று. வாடிக்கை வருத்தமானதை இலேசாக்கி, ப்ரயாசத்தைச் சந்தோஷமாக்குகிறது. வழக்கத்துக்கென்று பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போகிறபடியால், பாவத்தின் அருவருப்பை நன்றாய் அறியாமலும், அப்படியாகப் பராபரன் மனச்சாட்சியில் வருவிக்கும் திகிலை உணராமலும் போகிறார்கள். மெய்யான மனஸ்தாபமில்லாத இடத்திலே குணப்படுதல் உண்டாகிறது எப்படி? பயமில்லாத இடத்திலே மனஸ்தாபம் உண்டாகிறது எப்படி? நவமான [illegible] மனச்சாட்சியில் உண்டாகிற மகா பெரிய போராட்டத்திலும் திகிலிலும், அல்லது மகா பாட்டிலும் கேட்டிலும் துவக்கமாகிறது. பிரம்பை ருசிக்கிற பிள்ளை [illegible]கு வழிக்கு வந்து நல்லதாகும். பராபரனுடைய வல்லமையுள்ள கை எசேக்கியா இராசாவை அடித்தபோது: "என் ஆத்துமாவின் கசப்பை என் ஆயுசின் வருஷங்களிலெல்லாம் நினைத்து நடந்து கொள்ளுவேன்" என்று சொல்லும்படி அறிந்தான். எசாயா ௩௮, ௰௫. பவுல் வானத்திலிருந்துண்டான மின்னலால் திகிலடைந்தபோது, நடுக்கத்தோடும் மனவேதனையோடும்: "ஆண்டவரே, நான் என்ன செய்ய உமக்குச் சித்தமாயிருக்கிறது" என்கிறான். அப். ௯, ௬. பராபரனுடைய கிருபையைத் திகிலிலே ருசித்து

உணர்ந்தால், பாவமன்னிப்பு எத்தனை விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷம் என்றறியலாம். அப்போது இருதயம் இளகிக் கரைந்து: ஆ எப்படிப்பட்ட நல்ல சுவாமி எனக்கு இருக்கிறார். எத்தனை உற்சாகமாய் என் பாவத்தை மன்னிக்கிறார்! துக்கப்படுகிறவர்களை எத்தனை கரிசனமாய்த் தேற்றுகிறார்! இப்படிப்பட்ட நல்ல சுவாமியின் இருதயத்தை நான் இனி பாவஞ் செய்கிறதால் கோபப்படுத்தாமல் எச்சரிக்கையாயிருப்பேனென்று நினைக்கிறதாகும். இப்படிப்பட்ட நினைவு வேறே சிந்தைகளைக் கொடுத்து நவமான சீவனை உண்டுபண்ணும். பராபரனே, எங்களுக்கு இதற்காக உதவி செய்யும்.

உ௱௰௫. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களுடைய பிரதான கவலையைப் பற்றியது.

இது நியாயந்தானோ?

இப்படிக் கேட்கிறவர்கள் ஒருவரையுங் காணேன். ஆனால் ஏதாகிலுங் கூடிவருமா, ஏதாகிலுஞ் சேவகத்துக்கு [illegible]குமா, பை நிரம்புமா, வீடு நிரம்புமா, இதிலே கீர்த்தி வருமா, சங்கை உண்டாகுமா, இது வழக்கமா, மற்றவர்களும் அப்படிச்செய்கிறார்களா என்று வெகுபேர் கேட்கிறார்கள்.

சிநேகிதா, என்ன பிரயோசனம், என்ன கூடிவருமென்று கேளாதே. சரீரத்துக்குப் பிரயோசனமானது அடிக்கடி ஆத்துமத்துக்குச் சேதமாயிருக்கும். நீ லோகத்தை எல்லாம் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டு ஆத்துமத்தைச் சேதப்படுத்தினால் உனக்கு லாபமென்ன? மத். ௰௬, உ௬. பராபரனுக்குப் பிரியமானதுதான் பிரயோசனமுள்ளது. தெய்வபத்தி எல்லாத்துக்கும் பிரயோசனமாயிருந்து, இச்சீவனுக்கும் வருஞ் சீவனுக்கும் வாக்குத்தத்தம் பெற்றிருக்கிறது. ௧ திமோ. ௪, ௮. போதுமென்ற மனதுடனே கூடிய தெய்வபத்தியே பெரிய ஆதாயம். ௧ திமோ. ௬, ௬.

கனத்தையுங் கீர்த்தியையுந் தேடாதே. காற்று காற்றுத்தான். மனுஷருக்குள் மேட்டிமையானது பராபரனுக்கு முன்பாக அருவருப்பாயிருக்கிறது. லூக். ௰௬, ௰௫. கனத்தைத் தேட உனக்கு மனதிருந்தால் பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய். அப்போது "எனக்கு ஒருத்தன் ஊழியஞ்செய்தால், அவனைப் பிதா கனம்பண்ணுவார்" என்று கிறிஸ்து சொன்ன

வாக்குத்தத்தம் (யோவா. ௰௨, ௨௬) உன்னிடத்தில் மெய்யாகும்.

உலகத்துக்கேற்ற வழக்கம் ஏதென்று பாராதே. முற்றுங் கெட்டுக் கிடக்கிற உலகம் உனக்கு எந்த நன்மையைக் கொடுக்கப்போகிறது? நீ அவர்களுடைய பாவத்துக்குப் பங்காளியானால், அவர்களுக்கு வரப்போகிற ஆக்கினைக்கும் ஆளாவாய். பிறத்தியான் நெருப்பிலே போய் விழுந்தால், நீயும் போய் அதிலே விழவேண்டுமா? அவன் விழுகிற நரக நெருப்பிலே நீ ஏன் விழவேண்டும்.

நீ செய்யப்போகிற காரியத்தில் [illegible] இது நியாயந்தானோவென்று முந்திக்கொள். மனுஷர் அடிக்கடி அநியாயமானதை நியாயமாக எண்ணுகிறார்கள். யூதர்கள் கிறிஸ்துவை நோக்கி: நீ சமாரியன் என்றும், நீ பிசாசை உடையவன் என்றும் நாங்கள் நிதானமாய்ச் சொல்லுகிறோம் அல்லவோ என்றார்கள். இப்படியாக அநியாயத்தை நியாயம் என்கிறார்கள். தற்சிநேகம் புத்தியைக் குருடாக்குகிறது. நீ செய்யப்போகிறது சரியோ அல்லவோ என்று உன் மனச்சாட்சி சொல்லவேண்டும். உன் நல்ல மனச்சாட்சிக்கு ஒத்துவராதது பராபரனுக்கும் ஒத்துவராது. தேவவசனத்தால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட உன் மனச்சாட்சி நீ செய்யத்தக்கதுந் தகாததும் இன்னதென்று காண்பிக்குங் கண்ணாடியாயிருக்கிறது. இந்தக் கண்ணாடியிலே நீ உன்னைப் பார்க்கக் கடவாய். இந்த உரைகல்லிலே நீ எல்லாவற்றையுஞ் சோதித்துப் பார். நீ பராபரனுடைய நன்றும் நற்பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் ஏதென்று வகையறுக்க வேண்டுமென்று பரிசுத்த பவுல் சொல்லுகிறார். ரோ. ௰௨, ௨. சிலர் தங்கள் மாமிசமும் மோசக்கார உலகமும் தங்களுக்குச் சொல்லுகிறதையே பராபரனுடைய சித்தமாக நம்பி மோசம் போகிறார்கள். கிறிஸ்தவனே, நீ அப்படிச் செய்யாமல் முன்னே அதைச் சோதித்துப்பார். தட்டான் மின்னுகிறதை எல்லாம் பொன் என்று எண்ணாமல், அதைத் திராசிலே வைத்து நிறுத்து, உரைகல்லிலே சோதித்துப் பார்ப்பான். தேவவசனம் உன் உரைகல். அதற்கு ஒத்ததே பராபரனுக்குப் பிரியமும் நியாயமுமாயிருக்கும். நீ அதைப் பராபரனுடைய நாமத்தில் செய்யலாம். உலகம் அதைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதை எல்லாஞ் சொல்லட்டும். நியாயம் நியாயமாயிருக்கும். நான் பராபரனுடைய வசனங் கற்பிக்கிறபடி நடக்கப் பிரயாசப்படுகிறேன். அப்போது நான் தவற மாட்டேன்.

௨௱௰௯. தியானம்.

பிரசங்கப் புஸ்தகங்களைக் கையாடுகிறவர்களைப் பற்றியது.

குதிரைமேல் ஏறுமுன் குதிரையைச் சோதி.

ஆ சுவிசேஷ விஸ்தரிப்புகளே, நீங்கள் பல காரியத்துக்கு உதவியாயிருக்கிறீர்கள். உங்கள் மேலேறி சவாரி செய்ய நினைக்கிறவர்களுக்காகப் பரதபிக்கிறேன். அவர்கள் அத்தனை பரும்படியாய்க் கூச்சமில்லாமல் பிறருடைய விஸ்தரிப்புகளிலேயிருந்து எல்லாவற்றையும், அது நல்லதானாலுஞ் சரி, பொல்லாததானாலுஞ் சரி, ஆத்தும எழுப்புதலுக்கு உதவியானாலுஞ் சரி, உதவாதிருந்தாலுஞ் சரி, தங்கள் மனம்போல் கலந்து கட்டிச் சேர்த்து வாரி எடுக்கிறதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன். ஒரு விஸ்தரிப்புக்காரன் எந்த விதத்திலாவது தப்பிப்போனால், அந்தச் சவாரிக்காரரும் யோசிக்காமல் அவனைப் பின்பற்றி அவனைப்போல் தப்பிப்போகிறார்கள். நான் இதைப்பற்றி சில திருஷ்டாந்தங்களை மாத்திரஞ் சொல்லுவேன். கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களை அழைத்ததைப் பற்றி அவர்கள் பிரசங்கம்பண்ண வரும்போது என்ன கேட்கிறோம். வேலையாட்கள் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரும்; மணிவேளை உலகத்தின் காலாவதிகள் அல்லது ஆயுசின் பர்வகாலங்கள்; பணம் என்கிறது நித்திய ஜீவனென்று அர்த்தப்படுத்திச் சொல்லக் கேட்கிறோம். இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் வெகுவாய்த் தப்பிப்போகிறார்கள். வேலையாட்கள் என்பது கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரையுங் குறிக்கிறது என்று சொன்னால், தோட்டத்தில் வேலைசெய்கிற திராட்சத்தோட்டக்காரருக்கும் இவர்களால் பக்குவம் பண்ணப்படும் கிளைகளுக்கும் வித்தியாசம் இராது. கிறிஸ்துவானவர் அப்போஸ்தலரைத் தோட்டக்காரருக்கும் (மத். ௨௰௧, ௩௰௩); கிறிஸ்தவர்களைக் கொடிகளுக்கும் ஒப்பிடுகிறார். யோவா. ௰௫, ௧. அழைக்கப் புறப்படும் மணிவேளைகள் உலகத்தின் காலாவதிகள் அல்லது ஆயுசின் பர்வகாலங்கள் என்று சொன்னால், வாலிபத்தில் அல்லது உலகத்தின் தொடக்கத்தில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் பராபரனுடைய இராச்சியத்தில் பிந்தினோர் அதாவது, நரகத்துக்குப் பாத்திரரானோர் என்றும், உலகத்தின் கடைசிக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டவர்களெல்லாரும் முந்தினோர் அதாவது, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்றுஞ் சொல்லவேண்டும். கைகண்ட அநுபவத்திலோ இந்தக்காரியம் முற்றிலும் வேறாயிருக்கிறது. பணம் நித்திய

சீவனென்று அர்த்தப்படுத்தினால், சாவான பாவத்தைச் செய்யும் வான ராச்சியத்தின் பகைஞர் கூட தங்கள் சுய கிரியையாலே நித்திய சீவனைச் சம்பாதிக்கத்தக்கவர்களாவார்கள். பராபரன் தமது நீதியின் பிரமாணப்படி நடப்பிக்க வேண்டியவராயிருந்தும், குறைவான வேலைக்கும் சரிகூலி கொடுப்பதினால் அநீதக்காரராய்த் தோன்றுகிறார்.

நாலு விதமான நிலத்தின் பேரிலே பிரசங்கிக்கிறபோது: கேட்கிறவர்களில் நாலத்தொரு பங்கு மாத்திரம் கரையேறுவார்கள் என்று வெட்கமில்லாமல் சொல்லுகிறார்கள். இது [illegible] படிப்பினை. அது வேதவாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிறதில்லை. இது தாபிரியமற்றுப்போகப்பண்ணுகிற சொல். இதை மெய்ப்பிக்கத்தக்க திருஷ்டாந்தமான ஒரு சபையுங் கிடையாது. பலன் உண்டாக வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களின் தொகை ஒன்றைப்போலிராது. கேட்கிறவர்களுக்குள்ளே ஏழிலே ஒருபங்கு எட்டிலே ஒருபங்கு கனி கொடுக்கிறது அபூர்வமாய்ப் போகிறதுமுண்டு. பரிசுத்த பவுல் அத்தேனே பட்டணத்தில் வெகு சனங்களுக்கு முன்னே இருந்து பிரசங்கித்தார். ஆனால் அவரோடே சேர்ந்து விசுவாசித்தவர்கள் வெகு கொஞ்சம் பேர். அவர்கள் ஆரென்றால் ஆலோசனைக்காரரில் ஒருவனாகிய தியோனீசியும் தாமாரி என்கிற ஒரு ஸ்திரியும் அவர்களோடு கூட வேறு சிலருந்தானே. அப். ய௭, ௩௪. வேறொரு வேளையிலோ சபையில் எல்லாரும் வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதேபோனாலும் மிச்சமானவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு கனி கொடுக்கிறதுமுண்டு. நினிவே பட்டணத்தார் எல்லாரும் யோனாவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் குணப்பட்டார்களே. நன்மையானதை நம்பி விரும்புவதே சிநேகத்தின் கடமை.

இரக்கமுள்ள சமாரியனைப்பற்றிப் பிரசங்கம் பண்ணுகிற போது அவர்கள் நிசமான சரித்திரத்தை உவமையுந் திருஷ்டாந்தமுமாக்குகிறார்கள். குற்றுயிராய்க் கிடந்த மனுஷனைப் பாவத்திலே விழுந்த ஆதாமுக்கும் அவன் பின்னடியாருக்கும், ஆசாரியனையும் லேவியனையும் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துக்கும், சமாரியனை கிறிஸ்துவுக்கும் ஒப்பிட்டு வேதவாக்கியத்தின் தெளிவான சொல்லையும் பிரதான நோக்கத்தையும் அறியாமல் போகிறார்கள். ஆனால் அதினாலுண்டாகிற தப்பறை எவ்வளவு என்று பாருங்கள். ஆதாமும் அவன் பின்னடியாரும் பாவத்தில் விழுந்தாலும் கொல்லப்படாமல், பெலவீனராய் மாத்திரம் போனார்களென்றும் இரட்சிப்புக்கடுத்த விஷயத்தில் சுயாதீன சித்த பலத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லவேண்டிய

தாகும். பரி: பவுலோ அக்கிரமங்களாலும், பாவங்களாலும் மரித்தவர்களாயிருந்தோம் என்று திட்டமாய்ச் சாட்சியிட்டிருக்கிறார். எபேசி. உ, க. மேலும் இதினால் அவர்கள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைப்பற்றிக் குறைவாகப் பேசுகிறார்கள். பரிசுத்த பவுல் அப்போஸ்தலனோ: அது பரிசுத்தமுள்ளதும், தன்னாலே கூடுமான ஒத்தாசை செய்ய விருப்பமுள்ளதுமாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார். இதுவுமன்றி இந்த வியார்த்தியின்படி யூதர்கள் கிறிஸ்துவைத் தங்கள் சத்துருவென்றும் சமாரியன் என்றும் [illegible] (யோவா. அ, ௪அ.) நியாயந்[illegible] என்று சொல்ல வேண்டியதாகும். அவரோ அவர்களுக்கு இரத்தக்கலப்புஞ் சொந்தமுமானவராயிருந்தார். இதுவுமல்லாமல் கிறிஸ்து வேதபாரகனைப் பார்த்து: நீ போய், நீயும் அந்தப்படி செய் என்று சொன்னபடியால், அந்த வேதபாரகன் உலக போதகனும் மீட்பனுமாயிருக்கக் கூடுமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

இவைகளைக்கொண்டு இந்த விஸ்தரிப்புக்காரர் எவ்வளவு சேதம் உண்டுபண்ணுகிறார்கள் என்கிறதைப் பார்க்கலாம். ஆதலால் விஸ்தரிப்புகளை எல்லாம் நம்பிப்போடாமல் எச்சரிக்கையாய்த் கையாடு. வெளுத்ததெல்லாம் பால் அல்ல. எல்லா ஆவியையும் நம்பாமல், ஆவிகளைப் பராபரனால் உண்டானதுகளோ என்று சோதித்து அறியுங்கள். க யோவா. ச, க.

உா௰எ. நியாணம்.

பராபரனுக்குப் பிரியமான மெய்ப் பத்திவைராக்கியத்தைப் பற்றியது.

வெளிச்சமும் அனலும்.

நெருப்பில் இந்த இரண்டுஞ் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். அப்படியே பத்திவைராக்கியம் என்கிற நெருப்பில் ஞானமும் சிநேகமும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். பைத்தியக்காரன் கையிலே நெருப்பிருந்தால் அது எத்தனை மோசத்துக்கு இடம். அதினால் அவன் மகா பெரிய சேதம் வருவிக்கக் கூடுமே. அதுபோல ஞானமில்லாத பத்திவைராக்கியம் மகா சேதமானது. அப்படிப்பட்ட வைராக்கியம் சத்தியத்தைக் காக்கிறதற்குப் பதிலாக அளவு கடந்து சத்தியத்தை மோசத்துக்குள்ளாக்குகிறது. எபேசு பட்டணத்திலிருந்த தியானாளென்ற விக்கிரகத்துக்கு விரோதமாய்ப் பரி: பவுல் மகா பத்திவைராக்கியமாயிருந்தார் என்பதற்குச் சந்தேக

மில்லை. ஆகிலும் அவர் விசேஷித்து அதற்கு விரோதமாய்ப் பேசாமல், கைவேலையான தேவர்கள் தெய்வமல்ல என்ற பிரதான போதகத்தை மாத்திரம் சொல்லுகிறார். அவர் சற்று சுறுக்காய் அதற்கு விரோதமாய் எதிர்த்துப் பேசினாரேயாகில், வெடி மருந்திலே நெருப்பை வாரிப்போட்டாப்போலாகி, கிறிஸ்துவின் சபையனைத்தையுஞ் சுட்டெரிக்கிறதற்கு ஏதுவாகலாம்.

தான் விரும்புகிற காரியந் தனக்கு அகப்படும்படி ஒருவன் காண்பிக்கிற கருத்தான ஆசையே வைராக்கியமாம். ஆசைப்பட்ட பொருளை அடைவிக்கிற யத்தனம் ஞானமில்லாமலே அகப்படுமோ? ஞானமுள்ளவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடியுமா என்று மாத்திரமல்ல, அது செய்யத்தக்கதா என்றும் யோசித்துச் செய்வான். இப்படியே பரி. பவுலும் யூதருடைய பத்திவைராக்கியத்தைச் சோதித்துப்பார்த்து, அது அறிவுள்ளதல்லவென்று கண்டார். ரோ. ௰, உ. அவர்கள் பராபரனுடைய ஒன்றான குமாரனைக் கொன்றுபோடவும், அவர் ஊழியக்காரரைச் சாகுமட்டும் வாதிக்கவும் தக்கதாக பராபரனுக்காகப் பத்திவைராக்கியம் காட்டினார்கள். இப்படியே கிறிஸ்துவுந் தமது சீஷருக்கு அறிவித்து: அவர்கள் உங்களை ஆலயத்துக்குப் புறம்பாக்குவார்கள் என்கிறதுந் தவிர, வேளை வரும், அப்போது உங்களைக் கொல்லுகிறவனெல்லாந் தான் பராபரனுக்கு ஆராதனை செலுத்துகிறவனென்று நினைப்பான் என்கிறார். கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறதாக எண்ணி, கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாகப் பத்திவைராக்கியங் காட்டுகிறவர்கள் இந்நாள் மட்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து அந்திக்கிறிஸ்துவும், வெளிச்சம் இருளும், சத்தியம் பொய்யுந் தப்பறையுமாக இருக்கும். சுத்தமான பத்திவைராக்கியம் கிறிஸ்துவினிமித்தம் அவரையும் அவர் ஊழியக்காரரையும் சாகடிக்காது. ஆனால் தங்கள் கொலைபாதக காவினால் அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள். கிறிஸ்துவே கிறிஸ்துவின் சத்துருவாகி, கிறிஸ்து கிறிஸ்துவைக் கொல்லவேண்டியதானால் அது பயங்கரம் அல்லவோ? நிர்ப்பந்த பிசாசுக்கும் வைராக்கியம் உண்டு. அந்த வைராக்கியமோ கிறிஸ்துவின் ஆவியிலிருந்து உண்டானதல்ல. அது உள்ளானதைப் பார்க்கப் புறம்பானதுக்காகவும், பொருளைப் பார்க்க நிழலுக்காகவும் அதிகக் கவலைப்படுகிறது. கிறிஸ்துவை உண்மையாக இருதயத்திலே காட்டுவதற்குப் பதிலாய் தெய்வபத்தியின் வேஷத்தை மாத்திரந் தரித்துக்கொள்ளுகிறது. அதற்குச் சம்மதிக்காதவர்களெல்லாம் பதிதரென்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லச் செய்கிறது. ஏழைப்பிசாசே,

நீயும் வேத சாஸ்திரங் கற்றவனா? பத்திவைராக்கியத்தோடே ஞானங் கூடியிருக்க வேண்டுமென்பது உனக்குத் தெரியவில்லையே.

பத்தி வைராக்கியத்தோடே சிநேகமும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். சிநேகமில்லாத வைராக்கியம் அனலும் பிரயோசனமுமான நெருப்பாயிராமல், எரித்துச் சேதம் பண்ணுகிற சுவாலையாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வைராக்கியத்தாலே தான் அந்தச் சீஷர் வானத்திலிருந்து சமாரியர்மேல் நெருப்பு விழக் கூப்பிட்டார்கள். லூக். ௯, ௫௪. நெருப்பு களிம்பை வாங்கிப்போட்டு, பொன்னைச் சேதமில்லாமல் காக்கிறது. நம்முடைய பத்திவைராக்கியத்தின் நெருப்பை பாவத்துக்கு விரோதமாய்க் கையாட வேண்டியதே அல்லாமல் மனுஷனுக்கு விரோதமாய்க் கையாட ஒண்ணாது. இப்படியே நான் பராபரனுக்காகப் பத்திவைராக்கியங் காண்பிக்கிறதில் பராபரனுடைய வைராக்கியம் எனக்கு விரோதமாக மூளாதபடி நடந்துகொள்வேன்.

உ௱௰௯. தியானம்.

சமுசயப்படுகிறதைப் பற்றியது.

ரோசாப்பூவிலிருந்து விஷம் எடுக்கிறது.

புஷ்பத்திலிருந்து தேனீ தேனையும், விஷப்பூச்சி விஷத்தையும் எடுக்கிறது. தேனீ மதுரப் பூச்சியானதால் தான் பிடித்ததை எல்லாம் மதுரமாக்குகிறது. கோலியப்பூச்சி விஷப்பூச்சியானதால் தான் தொட்டதை எல்லாம் விஷமாக்குகிறது. தேவவசனத்தில் அநேகம் நேர்த்தியான புஷ்பங்கள் உண்டு. வியாகுலப்படும் இருதயம் அதினால் தன்னை மகா இன்பமாய் முசிப்பாற்றுகிறது. லோக சிந்தையுள்ள இருதயமோ அதிலிருந்து விஷத்தையும் சாவையும் எடுக்கிறது. துக்கப்படும் பாவிகளுக்குக் குணப்பட்ட ஆயக்காரனுடைய சரித்திரம் மிகவும் ஆறுதலுள்ளது. ஏனென்றால் பராபரன் கிறிஸ்துவுக்குள் தங்களைக் கிருபையாய் ஏற்றுக்கொள்வார் என்கிற நிச்சயத்தை அது கொடுக்கிறது. ஆனால் துஷ்ட உலக மக்கள் அந்த சரித்திரத்திலிருந்து எத்தனை சேதமான வி[illegible]ணங்களை எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்[illegible]ர்களென்றால்: ஆயக்காரனாயிருக்கிறது நல்லது, சிறிது காலம் அவனைப்போலவே நாமும் அநீத வட்டி வாங்கி, வழிபறித்துக் கொள்ளையிட்டு பணந் தேடி

வோம். கிழமைக்கு இரண்டொருவிசை தலைதெரியாமல் குடித்துக்கொண்டே கிடப்போம். கடைசியிலே சாகிறநேரம் சமீபிக்கும்போது மார்பில் அடித்துக்கொண்டு: பராபரனே, பாவியாகிய என்பேரில் கிருபையுள்ளவராகும் என்போமே, அதற்கு முன்னே தானே நம்மை வாதிப்பானேன்? ஒரு அடி மார்பில் அடித்து, ஐந்துசொல் சொன்னால் தீர்ந்தது, அப்புறம் ஆத்துமம் தடையில்லாமல் மோட்சத்தில் சேர்ந்து போம் என்கிறார்கள். விஷப்பூச்சிகளே, புஷ்பத்தில் விஷம் எடுக்கிறதா? கிறிஸ்து ஆயக்காரன் செய்த அக்கிரமக் கிரியைகளைப் புகழாமல், அவனிடத்தில் கண்ட மெய்க்குணப்படுதலை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இப்படிப்பட்ட குணப்படுதல் எவனில் பிறக்கிறதோ, அவன் லோக சிந்தையுள்ளவனாயிராமல் இனிமேல் சீராய் நடக்கப் பிரதிக்கினை பண்ணுவான்.

சிநேகம் தேன் பூச்சியைப்போல் கசப்பான காட்டுப் பூவிலிருந்தும் மதுரமான தேனை எடுத்து, ஒன்றையும் பொல்லாப்பாய் நினைக்காமல் எல்லாவற்றையும் நன்மையாக்குகிறது. சமுசயப்படுகிற குணங் கோவியப்பூச்சியாயிருந்து, பொல்லாபுபாயிராததையும், பொல்லாப்பாய்க் காணுததையும், பொல்லாப்பாய் அர்த்தப்படுத்திப் பேசுகிறது. குணப்படாத இருதயத்துக்குக் குணப்படாத வாயும், விஷமான இருதயத்துக்கு விஷமான தீர்மானமும் உண்டாயிருக்கிறது அதிசயமல்ல. எவன் கெட்டவனே அவன் எல்லாவற்றையுங் கெடாக்குகிறான். எல்லாவற்றையும் நன்றாக்கினுரென்று சனங்களால் கொண்டாடப்பட்ட இயேசுவைப்போலே நன்மை செய்கிறவர்கள் உண்டா? ஆகிலும் அவர் இடறலின் கல்லுந் தடுக்கலின் கன்மலையுமாயிருந்தார். ஓய்வுநாளிலே அவர் குணமாக்கினபோது பரிசேயர் அதைப் பொல்லாப்பாய் நினைத்தார்கள். ஒவ்வொருநாளும் உலகத்தை நடத்தி ஆண்டுகொண்டு வருகிற பராபரன் ஓய்வுநாளிலும் அதை நடப்பிக்கவேண்டியதல்லவோ? பரிசேயனும் ஓய்வுநாளில் தன் எருதைக் கிணற்றிலிருந்து எடுத்தால் அதைக் குற்றமாக எண்ணுகிறதில்லை. ஆனால் இயேசுநாதர் ஒரு ஆத்துமத்தை நரககுழியிலிருந்து பறித்தெடுத்தால் தூஷணிக்கிறார்கள். என்ன? ஒரு மாடு பெறுமதியிலே ஒரு மனுஷன் பெறுனு? அல்லது கிணற்றைப்பார்க்கிலும் நரகத்தின் ஆழமும் மோசமும் சிறிதோ? அவருடைய அற்புதங்களைக் குறித்தும் பொல்லாப்பாய் எண்ணுகிறார்கள். அவைகளால் உ[illegible] தமான தெய்வீகமென் வெளிச்சம் போல பிரகாசிக்கும், அவர் பிசாசையுடையவர் என்று தூஷணிக்கிறார்கள். அவர் மரத்தில் சாபமாகி சாகிறபோது, அவருடைய சாபத்தினால் நமக்கு ஆசீர்

வாதமும் அவருடைய மரணத்தினால் நமக்குச் சீவனும் வந்திருக்க, அவர் தூஷணிக்கப்படுகிறார்.

சமுசயங் கொள்ளுகிறது பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவதற்குச் சரி. சமுசயக்காரன் தன் துர்க்குணம் பிறனுக்கு இருக்குமென்று நினைக்கிறான். நீ உன்னையே அறிய மனமானால், உனக்குப் பிறன்மேல் இருக்கும் சமுசயத்தால் அதை அறியலாம். அவனைப் பெருமைக்காரனென்று சமுசயிக்கிற போது, நீயே பெருமைக்காரன் என்று அறி. சமுசயங் கண்ணாடி வில்லை போலிருக்கிறது. கண்ணாடிக்குமுன் நிற்கையில், அது உன் முகத்தை உனக்குக் காட்டுகிறதுபோல், உன் பிறனிலே உன் பொல்லாத குணத்தை நீ பார்க்கிறாய்.

புஷ்பத்துக்கு விஷமில்லை. ஆனால் அதின் இரசத்தை எடுக்கிற விஷப்பூச்சி முற்றும் விஷமுள்ளதானபடியால், அந்தப் பூவின் இரசம் இதின்வாயில் வந்தவுடனே இதுவும் விஷமாய மாறிப்போகிறது. நீ சமுசயிக்கிற பொல்லாப்பு உன் பிறனிடத்தில் இராமல், பொல்லாதவனாகிய உன்னிடத்தில் தான் இருக்கிறது. சிநேகம் பிறனைக் குறித்து நன்மையாய் நினைக்கிறது. பொல்லாப்பாய் சமுசயிக்கிறது பொய்யும் புரட்டுமாயிருக்கிறது. நான் அவன் பேரிலே எனக்குள்ளே யாதொரு பொல்லாத நினைவு தோன்றினதைக் கண்டால், அந்தப் பொல்லாப்பு என்னுடையதென்று எண்ணுகிறேன்.

உபாயக. தியானம்.

பராபரன் கொடுக்கிற வரங்களைப் பற்றியது.

எல்லாம் உள்ளவன் ஒருவனும் இல்லை. ஒன்றும் இல்லாதவன் ஒருவனும் இல்லை.

இருதயம் ஒரு பட்சத்தில் மேட்டிமையாகாமலும், மறுபட்சத்தில் தளர்ந்து போகாமலும் இருக்க, பராபரன் இப்படிச்செய்து வருகிறார். எல்லாம் உள்ளவன் ஒருவனுமில்லை. இப்பூமியில் மனுஷனுக்குச் சகல நன்மைகளும் ஒருமிக்கக் கிடைக்காமல், அந்தந்த நன்மைகளில் சில பங்குகள் மாத்திரங் கிடைக்கிறது. நீ புத்திமானானால், நீ உன் புத்தியினால் ஏற்பாடு செய்ததை நிறைவேற்றுவதற்கான வீரியம் உனக்குக் குறைந்தாலுங் குறையும். நீ அழகுள்ளவனானால், பெலத்திலுஞ் சுகத்திலும் உனக்குக் குறைவு இருக்கலாம். பழம் எத்தனை அழகாய்க் கண்டாலும், பூச்சி உள்ளே இருந்து அதை அரித்துக்கொண்டிருந்தால், அந்த அழகு என்னத்துக்கு உதவி? பொன்

வெள்ளி உனக்கு இருந்தால், ஒருவேளை மனச் சந்தோஷம் உனக்கிராது. ஐசுவரியந் துக்கமுள்ள இருதயத்தை ஆற்றக் கூடியதல்ல. பின்னை ஏன் பெருமை பாராட்டுகிறாய்? அழகான இறகுகளுள்ள மயிலானது தன் அவலட்சணமான கால்களைப் பார்த்து வெட்கப்பட வேண்டியதுபோல் நீ உணர வேண்டிய குறைவுகள் உனக்கு இல்லையா? அப்படியிருக்க உன்னிலுங் குறைவான வரங்கள் உள்ளவனை நீ அசட்டை பண்ணுகிறதேது? அவன் ஒன்றுமற்றவனாயிராமல், அவனுக்கும் ஏதாகிலும் வரம் இருக்கலாம். அது உன்னுடையதைப் பார்க்கிலும் நல்லதும் பிரயோசனமுமாயிருந்தாலும் இருக்கும். உன் கண்ணுக்கு அது அற்பமாய்க் கண்டாலும், அது பெரியவராகிய பராபரன் கொடுத்த வரமானபடியால் அது பெரியதல்லவோ? உனக்கு இருக்கிற பெரியவரங்களால் உண்டாகும் பலனைப்பார்க்கிலும் அவனுக்கிருக்கிற அற்பவரங்களால் உண்டாகும் பலன் அதிகமாயிருக்கலாம். அற்ப எத்தனங்களைக்கொண்டு பெரிய கிரியைகளைச் செய்கிறதே பராபரனுக்கு மகிமை.

ஒன்றும் இல்லாதவன் ஒருவனும் இல்லை. ஆத்துமமுஞ் சரீரமும் உனக்கு உண்டே. ஒவ்வொன்றுக்கும் பராபரன் அந்தந்த வரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க உன்னைப்பார்க்கப் பெரிய வரம் பெற்றவன்மேல் நீ ஏன் பொறாமை அடைகிறாய்? விசுவாசத்தோடு கூடிய வரங்களே பிரயோசனப்படும். நீ வரங்களைப் பெற்றவனாயிருந்தும், விசுவாசம் உன்னில் கட்டோடே இல்லாமல்போனால், நீ பெருமை பாராட்டாமல் உனக்காக அழுகிறதற்குப் போந்த நியாயமுண்டு. விசுவாசம் மாத்திரம் உனக்கிருந்தால், உனக்குக் குறைகிற வரங்களின் நிமித்தம் யாதொருவன்பேரில் பொறாமையாயிருக்க ஏதுவில்லை. விசுவாசமே பிரதான நன்மை. விசுவாசத்தினால் நீ உன்னை எல்லாரிலும் பெரியவனும் உயர்ந்தவனுமாக எண்ணுவது நியாயமாம். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவிசுவாசிகளுக்கும் பொதுவான ஒரே இரட்சிப்பும் ஐசுவரியமும் மேன்மையும் உண்டு. மகா பெரிய பரிசுத்தவான்களுக்குக் கிறிஸ்துவினிடத்தில் இருக்கிற பங்கு உனக்கும் இருக்கிறது.

ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனவன் வரத்தைத் தமக்குச் சம்மதியானபடி பங்கிட்டுக்கொடுக்கிறவர் பராபரன் என்பதை மறவாதே. அவர் அளந்து கொடுக்கிறது போதுமென்று இரு. உனக்கு வேண்டியது இவ்வளவென்று அவர் நன்றாய் அறிவார். நீ பெற்றுக்கொண்ட வரங்களுக்கு நீ பாத்திரவானல்ல; அவைகளை நீ உபயோகிப்பதற்கு நீ போந்த

சக்தியுள்ளவனுமல்ல. எவனிடத்தில் கொஞ்சங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவனிடத்தில் கொஞ்சங் கேட்கப்படும். அநேகந் தாலந்துகளைப் பெற்றவன் அநேகந் தாலந்துகளைச் சம்பாதிக்கவும் வேண்டும். அற்ப வரம் பயனற்ற வரமென்று நன்றிகெட்ட உலகத்தோடே நீ கூடிக்கொண்டு சொல்லாதே. இப்படிச் சொல்லுகிறவன் அற்ப காரியத்திலும் தமது அரிய சங்கையை வைத்திருக்கிற பராபரனை அசட்டை பண்ணுகிறதாகும். சின்ன வரங்களுக்காகவும் பராபரனை ஸ்தோத்திரித்து, அவர் அதினால் பெரிய பிரயோசனத்தை உண்டாக்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அவரைக் கெஞ்சு. வரங்கள் மாத்திரமல்ல, அதினால் உண்டாகும் பலன்களும் பரமண்டலத்திலிருந்து வருகிறது. பராபரன் நம்மிடத்தில் உண்மையைக் கண்டால், அவர் பெரிய வரங்களைப்பார்க்கச் சின்ன வரங்களை அதிகமாய் ஆசீர்வதிக்கப் போந்த முகாந்தரம் உண்டு. அந்த உண்மைதான் பரிசேயருடைய தங்கக் காசுகளை விட கைம்பெண்சாதியின் செம்புக்காசை அதிக கனமாக்குகிறது. பராபரன் கொடுத்திருக்கிறதை நான் மனத்திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொள்ளுவேன்.

எல்லாம் உள்ளவன் ஒருவனும் இல்லாதபடியால், நான் எல்லாவற்றிற்கும் ஆசைப்படுகிறது மூழ்ப்பயித்தியம். எனக்குப் பராபரன் கொஞ்சமாகிலும் முன்னமே கொடுத்திருக்கிறார். இதை நான் சரியாய்க் கையாடுவதற்கு அவர் எனக்கு உண்மையைக் கட்டளையிட்டு: "உத்தமமும் உண்மையுமான ஊழியக்காரா, நீ கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன், உன் எசமானுடைய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி" என்ற இன்பமான வார்த்தைகளை நான் கேட்கும்படி கிருபை செய்வாராக. மத். உரு, உக.

உ௱உ௰. தியானம்.

மனக் கடினத்தைப் பற்றியது.

கடினத்துக்குக் கடினம்.

இப்படி உலகஞ் சொல்லுகிறது. ஆனால் அது வாய்க்கிறது அபூர்வம். கரடுமுரடான இரண்டு எந்திரக்கல் மெல்லிதாய் அரைக்கிறது அபூர்வம். முட்டுக்கு நிற்கிற இரண்டு கடாய்கள் ஒன்றுக்கொன்று மண்டையை உடைத்துக்கொள்ளுகிறது. இரண்டு முரடர் ஒருவருக்கொருவர் முட்டிக்

கொண்டால், இருவரில் ஒருவனுங் கெலிக்கான். பராபரன் தம்முடைய கற்பனைகளை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று கண்டிப்பாய்க் கேட்பதில் கடினமுள்ளவராயிருக்கிறார். அதைக் கைக்கொள்ள உனக்கு மனதில்லாவிட்டாலும், நீ அதைக் கைக்கொள்ளாமல் விடுவதற்கு இடங்கொடார். அதற்கு எப்படியும் கீழ்ப்படியாமல் தீராது. கற்பிக்கிறவர் கர்த்தரானபடியால், அந்த மொழிக்குச் சகல சிருஷ்டியுங் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

கடினத்துக்குக் கடினமென்று பொல்லாதவன் நினைத்து, பராபரனுடைய கற்பனைக்கு எதிர்த்து நிற்கிறான். முரட்டுச் சுபாவமுள்ள யூதர்கள்போல் பொல்லாதவர்களும் பராபரனுடைய கற்பனைகளைக் கவனிக்க மனமில்லாமல், அடங்காத தோளைக்காட்டி, கேளாதபடிக்குத் தங்கள் செவிகளை அழுத்தப்படுத்தி, தங்கள் இருதயத்தை வயிரமாக்குகிறார்கள். சகரி. ௭, ௰௧. பராபரனுடைய வசனம் மிகவுந் தெளிவாகவும் பெலனாகவும் உலகத்துக்கு முன்னே வைக்கப்பட்டிருந்தும், செவிடன் காதிலே சங்கூதின பாவனையாய் அதை மதிக்காமல், சகல அருவருப்புகளிலும் அசமந்தத்திலும் தாராளமாய்த் திரிந்து, தன்னாலானமட்டும் பராபரனுடைய வசனத்துக்கு விரோதமாய் உலகம் நடக்கிறது. என்ன? அது வாய்க்குமென்று நினைக்கிறாயோ?

கடினத்துக்குக் கடினமென்றது இங்கே செல்லாது. எவன் இணங்காமலுங் கீழ்ப்படியாமலும் இருக்கிறானோ, அவன் தான் தூளாக நொறுக்கப்படுவான். நீ பராபரனுடைய வசனத்தை நிறைவேற்றி, அது சொல்லுகிறபடி நடக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர் தமது விரோதிகள்மேல் கூறியிருக்கும் எரிச்சலும் ஆக்கினையுந் தப்பாமல் உன்னில் நிறைவேறும். நீ இணங்காவிட்டால் பராபரனும் இணங்கார். பெலத்தவனல்லோ கெலிப்பான். அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்கு எதிர்த்து நின்றால், அவர் உன் ஆத்துமத்துக்கு எதிரியாயிருப்பார். நீ அவரைத் துன்பப்படுத்தினால், அவர் உன்னைத் துன்பப்படுத்துவார். நீ அவர் கற்பனையைக் கேட்கமாட்டேனென்றால், அவர் உன் ஜெபத்தையுங் கேளார். உன் உதவி அவருக்குத் தேவையில்லை. நீயோ அவர் உதவியின்றி ஒரு நிமிஷமாகிலும் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் பட்சி ஆகாயத்திலும், மீன் தண்ணீரிலுஞ் சஞ்சரிப்பதுபோல், நாம் பராபரனுக்குள் பிழைக்கிறோம், அசைகிறோம், இருக்கிறோம். அப். நடபடி. ௰௭, ௨௮. பராபரனோடே மல்லுக்கு நிற்கிறது யுக்தமல்ல. வளைய மனதில்லாதவன் முறிய வேண்டும். அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர். நீ அவருக்கு இணங்க

வேண்டும். நான் பராபரன் முன்பாக என் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தேன். ஏனெனில் நான் அவர் வசனத்தின்படியே செய்யாவிட்டால், அவர் அதிலே பயமுறுத்தினபடியே எனக்குச் செய்வார். நான் பராபரனுக்கு எதிர்த்து நிற்பதாலல்ல, அவருக்கு இணங்கி நிற்பதால் என் காரியம் வாய்க்கும்.

௨௱௨௧. தியானம்.

உபத்திரவத்தில் காட்டும் கோழைக்குணத்தைப் பற்றியது.

இருதய இளக்கம், நோவு பெருக்கம்.

தனக்கு நோவுண்டாக வருகிறதெல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொண்டு பரவாபண்ணாமலிருக்கிற சுபாவமுள்ள சில மனுஷர் உண்டு. இப்படி முற்காலத்தில் ஸ்தோயிக்கர் என்ற தத்துவ சாஸ்திரிகள் செய்தார்கள். இவர்கள் மாமிசத்தைக் கல்லும் மனுஷரைக் கட்டைகளுமாக்க வேண்டுமென்றிருந்தார்கள். பராபரனுடைய தண்டனைகளினால் குணப்படாமல் தங்கள் பாவங்களில் கடினப்படுகிறவர்களும் இப்படிப்பட்டவர்களே. இவர்கள் பராபரனுடைய வல்லமையுள்ள கரம் தங்களைப் பிடித்ததைத் தெளிவாய்க் கண்டாலும், பார்வோனைப்போல் இன்னந் தங்களைக் கடினப்படுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றித் தீர்க்கதரிசி, "தேவரீர் அவர்களை அடிக்கிறீர், ஆனால் அவர்களுக்கு நோகாது; அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தை வயிரம்போல் கடினப்படுத்தி, குணப்படமாட்டோம் என்கிறார்கள்" என்று சொல்லுகிறார்.

இதற்கெதிரிடையாக மிகவுஞ் சகிப்பற்ற சுபாவமுள்ள மனுஷரும் உண்டு. அவர்களைச் சற்றே மனஸ்தாபப்படுத்தினால் அதினால் அவர்கள் மனதில் மகா பெரிய நோவும் வேதனையும் உண்டாகிறது. மெழுகில் அச்சு லேசாய்ப் பதிகிறதுபோலவும், கண்முழி சிறு தூசி விழுவதினால் வருத்தப்படுகிறதுபோலவும் அவர்கள் மனது லேசாய்க் காயப்படுகிறது. இந்த இரண்டு சுபாவக்காரர்களும் புகழப்படத்தக்கவர்களல்ல. ஏனென்றால் முந்தினவர்கள் மனுஷசுபாவத்துக்கு விரோதமாகவும், பிந்தினவர்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்கு விரோதமாகவும் செய்கிறார்கள்.

நல்ல உழைப்பாளிகளின் தேகமும் கைகளுங் காய்த்துப்போயிருப்பதுபோல், கிறிஸ்துவின் ஆவியுள்ள மனுஷ

னும் துன்பங்களைச் சகித்து, காய்த்த மனதுள்ளவனுயிருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துமார்க்கம் துன்பத்தில் நம்மைப் புருஷரும் பலசாலிகளுமாயிருக்கச் சொல்லுகிறதே ஒழிய, பிள்ளைகளும் பஞ்சைகளுமாயிருக்கச் சொல்லுகிறதில்லை. நம்முடைய ஞானப்போராட்டத்தை நாம் திடமனதோடு நடப்பியாவிட்டால், நம்முடைய பெலன் விருத்தியாகாமல் குறைந்து மெலிந்துபோகிறது. ஞானப் போர்ச்சேவகருக்குத் தாவீதுடைய பலசாலிகள் முன்னடையாளமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் மகா சௌரியவான்களாயிருந்து, ஒருவர் ஆயிரம் பேருக்கு வகைசொல்லத்தக்கவர்களாயிருந்தார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவனோடு ஆயிரம் பேய்களு எதிர்த்து வந்தாலும் பயப்படத் தேவையில்லை, பராபரன் அவனோடே இருந்தால், அவன் பயப்படுவானேன். ஒரு கிறிஸ்தவன் பராபரனுடைய பெலத்தின்மேல் நம்பிக்கைவைத்துத் தைரியசாலியாய் ஆயுதமுஸ்திப்பாக வேண்டும். ஏனெனில் நாம் நமக்குள்ளே பெலவீனராயிருக்கும்போது, தேவபெலத்திலே பெலத்தவர்களாயிருக்கிறோம்.

ஆ இளகின நெஞ்சுள்ள பயங்காளியே, ஒரு கடின சொல்லுக்காகப் பயப்படுகிறாயே. கொஞ்சப் பணச்சேதத்துக்காகக் கலங்குகிறாயே. நீ நிந்தை, அடி, உதை, அக்கினி, பட்டையம் இதுகள் வழியாய்க் கிறிஸ்துவைப் பின்செல்லுகிறதற்கான தைரியம் எங்கே? கோழைநெஞ்சனே, வெற்றி சிறந்த கிறிஸ்துவின் போராடுஞ் சபைக்கூட்டத்தில் நானுஞ் சேர்ந்தவனென்று நீ வீம்பு பேசாதே.

இப்போதும் பராபரனே, மனத்திடனுந் தைரியமும் எல்லாம் உம்மால் வருகிறது. நான் சோர்ந்துபோகிற வேளையில் எனக்கு மனத்திடனைத் தாரும். என் பராபரனே, பேய்கள்யாவும் வெட்கப்படும்படியாக உம்மோடே கூடி அதிசயமானதுகளை நடப்பிப்பேன்.

௨௱௨௨. தியானம்.

உபத்திரவத்தில் காட்டும் மனோதைரியத்தைப் பற்றியது.

கலங்காமல் இறங்கு.

எப்படியுங் கரை காண்டும். தீர்க்கதரிசியைத் தண்ணீர் வழியாய்க் கூட்டிக்கொண்டு போனபோது, துவக்கத்தில் அது கணைக்கால் அளவாயிருந்தது, பிறகு முழங்கால் அளவாயிருந்

தது, பிறகு அரை அளவாயிருந்தது, கடைசியிலே நீச்சாழமும் கடக்கக் கூடாத நதியுமாயிருந்தது. எசேக். ௪௭, ௩-௫. சில பேருக்கு அவர்களுடைய உபத்திரவமும் அப்படிக் காண்கிறது. கணைக்கால் மட்டும், பிறகு முழங்கால் மட்டும், பிறகு இடுப்பு மட்டும் வருகிறபோது, இறங்க அவர்களுக்குத் துணிவுண்டு. ஆனால் அதிலும் அதிக ஆழங் கண்ட மாத்திரத்தில் அது கடைசியிலே நிலைக்காமல் போகுமென்கிற பயம் பிடிக்கிறது. ஆகையால் பராபரன் சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாய் நம்மைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் விட்டிருக்க, நாம் ஆங்கே மரண அவஸ்தைப்பட்டு: “ஆ அமிழ்ந்திப்போகிறோம், இந்தச் சிலுவையைச் சுமந்து ஒருக்காலும் நிருவாகம்பண்ண மாட்டோம்” என்கிறோம். அது நல்லதல்ல. என் கிறிஸ்தவனே, கலங்காமல் இறங்கிப்போ. தண்ணீருக்குள் உன்னைக் கொண்டுபோகிறவர் முற்றும் உன்னை நடத்தி, அக்கரை சேரப் பண்ணுவார். சிவந்த சமுத்திரத்தைக் கடந்துபோகப்பண்ண அவருக்கு வழிவகை தெரியாமல் இருந்ததோ? ஒரு வழியும் இல்லாமலிருக்கிற இடத்திலே அவர் வழி உண்டாக்க அறிவார். கிறிஸ்தமான் சௌரியம் எல்லா இடைஞ்சலையும் தாண்டி நீந்திக் கடந்துபோகிறது. நாம் அலைகள் நடுவிலே அகப்பட்டுக்கொண்டாலும், நாம் நீரோட்டத்துக்கு எதிராகவும் போக நமது கால்களை உறுதிப்படுத்துவார். ஒரு கிறிஸ்தவன் தனக்குச் சம்பவிக்கிற ஒரு துக்கமான காரியத்துக்காக மனந் தொய்ந்துபோவதும், இது முடியப்போகிறதில்லை என்று உபத்திரவங்களில் வேசாறலடைவதும் எவ்வளவு பரதாபமான காரியம்! துவக்கமுள்ள ஒவ்வொன்றுக்கும் முடிவும் உண்டே. கிறிஸ்து தம்முடைய சிலுவையைப் பாத்திரம் என்று சொல்லுகிறார். பாத்திரத்துக்கும் ஒரு அடித்தலமுண்டல்லவா? கடைசியிலே எப்படியும் அடித்தலங் காணலாகும். சீவன் நம்மை உபத்திரவத்துக்கு உட்படுத்துகிறது. மரணமோ நம்மை அதிலிருந்து வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசு முன்னே நீந்தினார், நான் பின்னே நீந்துவேன்; அவர் கரை கண்டார்: நானுங் கரை காண்பேன். நான் எப்படியுங் கடந்தே போகவேண்டும். அவர் தமது தோளில் என்னை ஏற்றிச் சுமந்தாவது என்னைக் கடந்துபோகப் பண்ணுவார். அது எத்தனை ஆழமாயிருந்தாலும் இருக்கட்டும். என்னைக் கைகளிலே ஏந்திக்கொண்டுபோகிற தூதர் என்னோடு கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அமிழ்ந்தினால், நானும் அமிழ்ந்துவேன்; அவர்கள் தப்பினால், நானுந் தப்புவேன். பராபரனும் அவருடைய தூதர்களும் என்னண்டையிலே இருந்தால், உயர இருக்கிறதுந் தாழ இருக்கிறதும் ஒன்றுதான்.

சிலுவை ஒன்றின் பிறகாலே ஒன்றாய் வருகிறதென்கிறாயோ? அது அப்படியே இருக்க வேண்டும். நான் பிரயாணத்திலிருக்கிறேனே. பள்ளமும் மேடுமான பாதையின் வழியாய்ப் பிரயாணம் பண்ணுகிறவன் ஒரு பள்ளத்துக்குத் தப்பினாலும் மற்றொன்றில் விழ நேரிடலாமே. என் இயேசுநாதர் எத்தனை கடினமான சிலுவைப்பாதைகளைக் கடந்திருக்கிறார்! எருசலேமிலிருந்து கெத்சேமனே தோட்டத்துக்கும், அங்கிருந்து அன்னாவீட்டுக்கும், அன்னாவீட்டிலிருந்து காய்பாவண்டைக்கும், அவனிடத்திலிருந்து பிலாத்துவண்டைக்கும், பிலாத்துவின் வீட்டிலிருந்து எரோதேயண்டைக்கும், இவனை விட்டுத்திரும்ப அவனண்டைக்கும், கடைசியிலே கொல்கதா மலைக்கும்போக வேண்டியதாயிருந்ததே. அவரை ஒரு பந்தைப்போல் இந்தண்டையும் அந்தண்டையும் எறிந்து விளையாடினார்களே. இப்படியாக அவர் நான் கடந்து போக வேண்டிய என் சிலுவைப் பாதையைப் பரிசுத்தமாக்கினார். ஆகையால் நான் அதற்கு அஞ்சுவானேன். நான் தைரியமாய்க் கடந்துபோகிறேன். பராபரன் என்னோடு கூட இருக்கிறார். இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு வனாந்தரத்திலும் ஆறுதல் உண்டுபண்ணிக் கொடுத்தவர் யோர்தானையும் வெட்டாந்தரையாக்கிக் கொடுத்தார். அவர் என் துன்பங்களை எல்லாம் மேற்கொள்ளுவார். எதற்கு மிச்சமாய்ப் பயப்படுகிறேனோ, அதையே எனக்குப் பிரயோசனமும் உதவியுமாகப் பார்ப்பார். நான் துவக்கத்திலே அவரை எப்படி நம்பினேனோ, அப்படியே அவரோடு கூட கடைசியில் மகிமை அடைவேன். என் ஆத்துமமே, திடன்கொள். பராபரன் வெல்ல உதவிசெய்வார்.

௨௱௪௰௩. தியானம்.

விசுவாசிகளுடைய உத்தம பொக்கிஷத்தைப் பற்றியது.

எல்லாவற்றிலும் உத்தமமானது எல்லாவற்றிலும் பிரியமானது.

மரியாள் உத்தம பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள். மனுஷர் இதையும் அதையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஒருவனுக்குப் பணத்தின் பேரிலே பிரியம், மற்றொருவனுக்குச் சங்கைமேல் நாட்டம். மற்றொருவன் சந்தோஷமும் உல்லாசமுமாயிருக்கத் தேடுகிறான். அவரவர் வேண்டுமென்று விரும்புகிறபடி நடக்கிறது அபூர்வம். அவரவருக்கு ஏற்றபடி இருக்கிறது அதிலும் அபூர்வம். நாமோ: அதிக நன்மையான

வரங்களை நாடுங்கள் (௧ கொரி. ௰௨, ௩௧) என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொன்னதைப் பின்பற்றுவேன். பராபரனுடைய பொக்கிஷங்களுக்குள் எல்லாம் கிறிஸ்துவே உத்தம பொக்கிஷம். இவர் நடு நாயகம்போல் இருக்கிறார். இவரிலே சகல ஆசீர்வாதங்களுஞ் சேர்ந்து நிறைந்திருக்கிறது. பராபரன் தமது ஒரே பேறான குமாரனை நமக்காகக் கொடுத்ததினால் தமது சிநேகத்தை வெளிப்படுத்தினார். இந்த ஈவைப் பெற்றநுபவிக்கிறதற்கு மேலான சந்தோஷம் நமக்கில்லை. ஆகையால் அவர் தம்மையே பராபரனுடைய ஈவு என்கிறார். யோவா. ௪, ௰. ஏனெனில் அவர் மற்றெல்லா ஈவுகளையும் பார்க்க மதிப்புக்கும் ஒப்புக்கும் எட்டாத ஈவாயிருக்கிறார்.

நீ பணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறாயே. இயேசு உனக்குப் போதுமான பொக்கிஷமாயிருக்கிறதில்லையா? எல்லாம் உடையவரைப்பார்க்க அதிகப் பணக்காரன் ஆர்? அவர் உனக்கிருந்தால், எல்லாம் உனக்கு இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிலும் நீ விரும்பத்தக்க வேறே பொருள் என்ன? ரசவாதக்கல் என்ற ஒரு விதக்கல்லைக் குறித்து சிலர் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். பஞ்சலோகங்களைப் பொன்னாக்குகிற பெலன் அதற்குண்டாம். அந்தக்கல் உனக்கு அகப்பட்டபின் நீ பொன்னுக்காகக் கவலைப்பட வேண்டியதென்ன? எந்த வேலையிலும் நீ பொன்னைச் சம்பாதிக்கலாமே. சிநேகிதா, உன் இயேசுவுக்குள் உனக்கு எல்லாம் உண்டாயிருக்க, நீ திரவியத்தை நாடுகிறதென்ன? இயேசு உனக்கு இருக்கும் மட்டும் உன்னைத் தரித்திரன் என்று சொல்லாதே. பொன்னும் வெள்ளியும் உன் ஆத்துமத்துக்குப் பிரயோசனமாயிருக்குமென்று கண்டால், அவர் உனக்கு உலகம் நிறைய அதை உண்டுபண்ணிக் கொடுக்க அவராலாகும். ஆனால் அநேக உலகம் நிறைந்த பொக்கிஷத்தைப் பார்க்கிலும் அவர் உனக்கதிகம்.

சங்கையை நீ தேடுகிறாயே. உலகம் உனக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சங்கையைப் பார்க்க அதிக மகிமை கிறிஸ்துவுக்குள் உனக்கு உண்டாயிருக்க இல்லையா? இராயருடைய முடியை உன் தலையிலே வைக்கிறதைப் பார்க்க பெரிய சங்கையை நீ இந்த உலகத்திலே அடையக் கூடாதே. இப்போதும் எது மேன்மையானது? இராயருடைய பிள்ளையாயிருக்கிறதோ, அல்லது பராபரனுடைய பிள்ளையாயிருக்கிறதோ? அழிந்து போகிற பொன்முடி தரிக்கிறதோ, அல்லது அழியாத விண்முடி தரிக்கிறதோ? எது பெரிது? நீயே சொல்லு. நான் பிந்தினதே பெரிதென்கிறேன். நான் பராபரனுடைய பிள்ளையும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்து அவயவமும் பரமண்டலத்து

சுதந்தரவாளியுமாயிருக்கிறதையே இந்தப் பூமியில் பெரிய இராசாவாயிருக்கிறதிலும் மேன்மையாக மதிக்கிறேன். நாம் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாயிருக்கும் படிக்குக் கிறிஸ்துவுக்குள் சுதந்தரம் அடைந்தோம். எபேசி. ௧, ௰௧. ௰௨. பிசாசுக்கும் நரகத்துக்கும உலகத்துக்கும் நான் எசமான். ஒரு இராயனும் அவன் உத்தம கிறிஸ்தவனாயிருந்தாலே அல்லாமல், இப்படித் தன்னைக் கொண்டாடிச் சொல்லக் கூடாது.

௩. இந்த உலக சிற்றின்பங்களை நீ விரும்புகிறாய். பயித்தியக்காரா, பேரின்பம் உனக்கு இயேசுவினிடத்தில் அகப்படுகிறது. உலக ஆறுதலை உன் சந்தோஷமாக எண்ணுகிறது குருட்டாட்டம். சர்வலோகமும் உன்னைச் சந்தோஷிப்பிக்கிறதைப்பார்க்க தேவ ஆறுதலின் ஒரு துளி உன்னை அதிகமாய்ச் சந்தோஷிப்பிக்கக் கூடும். அவருடைய கிருபையின் ஒரு துளி உன் இருதயத்திலே பிரகாசித்தால், ஆத்துமமுஞ் சரீரமுஞ் சிவனுள்ள பராபரனுக்குள் சந்தோஷப்படுகிறது. நீ அதை ஒருக்காலும் ருசித்தறியாதபடியால், அதை நம்பமாட்டாய். ஆ என் இயேசுவே, தன் ஆத்தும வியாகுலத்தணவிலிருந்து உம்மைத் தேடுகிற இருதயத்துக்கு நீர் எத்தனை இன்பமாயிருக்கிறீர். ஆம், நான் கெம்பீரத்தோடே சொல்லுகிறதென்ன?

மா சந்தோஷம், தெய்வபிள்ளை
மீட்பரானர், பயமில்லை;
பூரிப்பாவோம், அவர் தாமே
கிருபை பகலோனுமே

என்கிறேன். நான் உமது மதுரத்தை ருசிக்கும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் என் இருதயம் பரவசமாகி, பரம சந்தோஷங்களை அநுபவிக்கிறது.

௪. கிறிஸ்தவனே, உனக்கு எல்லாவற்றிலும் உத்தமமானது எல்லாவற்றிலும் பிரியமானதாயிருக்கக் கடவது. ஒரு மனுஷன் ஒன்றிலே எல்லாவித நன்மைகளையும் கண்டுபிடிக்கக் கூடிகிறதாயிருக்க, அவன் அதைத் தள்ளி, ஒரே ஒரு நன்மையை மாத்திரம் தனக்குத் தெரிந்துகொள்ளுகிறது புத்தியீனமல்லவோ? பராபரன் தமது வலது கையிலே விலையேறப்பெற்ற பந்தயமாகிய கிறிஸ்துவையும், இடது கையிலே வயிற்று நன்மையாகிய ஒரு பழத்தையும் வைத்துக்கொண்டு காட்டும்போது, அந்தப் பந்தயத்தைவிட்டு இந்தப் பழத்தைப் பிடிக்கிறது அதிலும் பெரிய பயித்தியமல்லவோ? இப்படிச் செய்வது கதரேனர் கிறிஸ்துவுக்கு வகிலாகத் தங்கள்

பன்றிகளைத் தெரிந்துகொண்ட வண்ணமாகும் அல்லவோ? இயேசு எல்லாவற்றிலும் உத்தமமானபடியால், அவர் எனக்கு எல்லாவற்றிலும் பிரியம். நான் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளுகிறதற்காக எல்லாவற்றையும் சேதமென்று பவுல் அப்போஸ்தலனோடே எண்ணுகிறேன். கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டவன் எல்லாவற்றையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டவன். எனக்கு அது போதும்.

௨௱௨௪. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களின் மனரம்மியத்தைப் பற்றியது.

அதுவும் சம்மதி — இதுவும் சம்மதி.

பராபரன் மாற்றிமாற்றிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. துக்கமில்லாத சந்தோஷம் ஒன்றுமில்லை. இதின்பேரில் லுத்தர் சாஸ்திரியார் மகா மேன்மையாய்ப் பேசிச் சொல்லுகிறதாவது: பராபரன் தமது பரிசுத்தருக்குந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கும் மோட்சம், நித்திய மகிமை என்றது களையும், பரம சந்தோஷபாக்கிய அமிர்தத்தின் சில துளிகளையும், இந்தப் பூமியில் தானே எப்படி ருசிக்கக் கொடுக்கிறாரோ, அப்படியே நரகவியாகுல வேதனையையும் அவர்களுக்கு இந்தப் பூமியிலே தானே ருசிக்கக் கொடுக்கிறாரென்று சொல்லுகிறார். இயேசு நாதரின் தாய்தகப்பன்மாருக்கும் இப்படி நடந்தது. வெளியிலிருந்து மேய்ப்பர் வந்து சம் மனசுக்களால் தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதை அறிவித்த போதும், கிழக்குச் சாஸ்திரிகள் பொன்னையுந் தூபவர்க்கத் தையும் வெள்ளைப் போளத்தையுங் காணிக்கையாகக்கொண்டு வந்து கண்டபோதும், இரட்சகருடைய பிறப்புக்காக அவர்களிடத்திலே பரம சந்தோஷம் பிறந்திருந்தது. ஆகிலும் பிறகு கிறிஸ்து மூன்றுநாளாகக் காணாமல் போயிருந்தபோது, அவர்களுடைய அந்தச் சந்தோஷம் எவ்வளவு துக்கமாய் மாறிப்போயிற்று! அப்படித்தானே இயேசுவின் சீஷப்பிள்ளைகளுக்கும் நடந்தது. கிறிஸ்து அவர்களிடத்திலே இருந்த போது, அவர்கள் அநுபவித்த சந்தோஷஞ் சொல்லிமுடியாது. அவர் தமது மகிமையின் முன்ருசியைப் பரிசுத்த பருவதத்திலே அவர்களுக்கு விளங்கக்கொடுத்தார். ஆனால் அவர் அவர்களை விட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது, துக்கமும் சஞ்சலமும் அவர்களைப் பிடித்தது. இப்படித்தான் திருச்சபைக்கும் நடக்கிறது. அநேகம் பேர் நாங்கள்

எப்போதும் வாழ்ந்து, பராபரனுடைய ஆறுதலின் பாத்திரத்திலே குடித்தவண்ணமாயிருக்க ஆசைப்படுகிருர்கள். ஆனல் தாழ்ச்சி அடைகிறதும், அவருடைய ஆறுதலின் முலைப்பால் எடுக்கப்படுகிறதும், அவர்களுக்கு வெகு கடினமாகவும் துக்கமாகவுங் காணுகிறது. அப்படியல்ல, என் இருதயமே, மகிமையின் தாபோர் மலை உனக்குப் பிரியமாயிருக்க, தாழ்மையின் ஒலிவமலையை நீ வெறுப்பாய் எண்ணக் கூடாது. சந்தோஷத்தைப்போல துக்கமும் உனக்கு நல்லது. இரண்டும் ஒரே இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு, ஒரே நன்மையான நோக்கத்தோடே வருகிறது. துக்கத்திலுஞ் சந்தோஷத்திலும், துன்பத்திலும் இன்பத்திலும் பராபரன் மகிமைப்படுகிருர். பராபரன் கையிலே நன்மையை வாங்கின நாம தீமையையும் வாங்க வேண்டாமோ? யோபு உ, ய. பராபரன் என்னை இந்தமட்டும் ஆறுதலின் அப்பத்தால் போஷிப்பித்திருக்க, இப்போது கண்ணீரின் அப்பத்தை எனக்குக் கொடுக்கிறதென்ன என்றும், இந்தமட்டும் மகா மதுரமான தியானமும் சந்தோஷத்தின் உணர்வும் செபத்திலே எனக்குண்டாயிருக்க, இப்போது செபத்திலே பக்தியுந் தியானமும் ஆறுதலுந் தோன்ருமல் போகிறதென்னவென்றுங் கேட்கிருய். பிரிய ஆத்துமாவே, நீ எப்போதுஞ் சிறு பிள்ளையல்லவே. கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் இன்னம் இளமையாயிருக்கிற கிறிஸ்தவர்களோடே பராபரன் மகா மெதுவாய் அந்தந்த சந்தோஷங்களைக்கொண்டு விளையாட்டுக் காட்டுகிருப்போல் வரக்கொள்ள, தேறினவர்களிடத்தில் வேறுவிதமாய்ச் செய்கிருர். அவர்களை முத்தமிடுகிருர். இவர்களை அடிக்கிருர். நீ பிள்ளையாயிருக்கும்போது, பராபரன் உன்னைத் தமது கொடுங்கையில் ஏந்திக்கொள்ளுகிருப்போலே இருக்கிறது. ஆனல் நீ வளர்ந்தபிறகு, உன் காலாலே தானே உன்னை நடக்க விடுகிருர். அவர் உன்னை முழுவதுந் தூக்காவிட்டாலும், எப்படியும் நீ விழாமல் அவர் உன்னைக் கைதாங்கிவருகிறது போதாதோ? நீ ஆறுதலையே அவ்வளவு ஆசையோடு கெஞ்சிக்கேட்குமட்டும் நீ உன் கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் பாலகனைப்போலிருக்கிருய். கிறிஸ்துமார்க்கத்திலே வளர்த்தியடைந்தவர்கள் பராபரன் தங்களுக்குக் கொடுத்ததைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிருர்கள். அது கசப்பாய்க் கண்டாலுந் தித்திப்பாய்க் கண்டாலும் அவர்கள் எவ்வேளையிலும் ஒருமனதாயிருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு ஐசுவரியத்திலிருக்கிற மகிழ்ச்சி தான் தரித்திரத்திலும் இருக்கிறது. …னத்திலே அவர்கள் உயர்ந்து விடுகிறதுமில்லை, …வீனத்திலே துக்கப்படுகிறதுமில்லை. பராபரன் சந்தோஷவேளையிலே அவர்க

ளோடு இருக்கிருப்போல் இநிக்கணிலும் இருக்கிறபடியால், எச்சமயத்திலும் அவர்கள் மனரம்மியமாயிருக்கிருர்கள். பராபரன் எனக்குங் கொடுக்கிறதை நான் மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவேன். கொடுக்கிறவர் எனக்குப் பிரியமாயிருக்கையால், அவர் கொடுக்கிறதும் பிரியமற்றிருக்கக் கூடாது.

உாஉரு. தியானம்.

விவாகத்தைப் பற்றியது.

கட்டிக்கொடுப்பது காட்டிக்கொடுப்பது.

ஆகையால் நீ கட்டிக்கொடுப்பதெப்படி என்று பார். நான் என் பிள்ளையை நல்ல இடத்தில் கட்டிக்கொடுத்தேனென்று நீ பெருமைபாராட்டுகிருய். ஆ என் சிநேகிதா, நீ உன் பிள்ளையைக் கட்டிக்கொடுக்கிறதிலே காட்டிக்கொடுக்காதபடிக்குப் பார். நான் சொல்லுகிற ஆலோசனையைக் கேள். நீ கிறிஸ்துவைச் சிநேகிக்கிறவர்களோடு சம்பந்தம் பண்ணு. அப்போது நீ மோசம் போக மாட்டாய். குலத்தையும் உயர்ந்தசாதியையும் பார்க்கிருய். சற்குணம் உயர்ந்த சாதியாக்குகிறதேயல்லாமல், குலமல்ல. ஒரே செடியிலே முள்ளும் ரோசாப்பூவும் பிறக்கிறதல்லவோ? ஒரு கெர்ப்பத்திலே அல்லோ யாக்கோபும் ஏசாவும் உற்பத்தியானது. உயர்குலம் கெர்ப்பத்திஞல் உண்டாகாது. மற்றப்படி ஒரே வயிற்றில் பிறக்கும் இரண்டு பிள்ளைகளும் உயர்ந்த சாதியாயிருப்பார்களே. பராபரனிடத்திலே பிறந்தவனுயிருக்கிறதே உயர்குலம். நீ இயேசுவைச் சிநேகிக்கிறவர்களோடு சம்பந்தமானல், உனக்கு ஒரு உயர்குல மனைவி கிடைப்பது நிச்சயம். அவள் பிறப்பினல் அப்படியிராவிட்டாலும், குணத்தினல் அப்படிப்பட்டவள்.

முகம் பால்வடிகிறதும், எலுமிச்சம் பழம்போலிருக்கிறதுமான ஒரு அழகுள்ள பெண்ணை மணம்புரிய ஆசைப்படுகிருய்? ஆ அழகென்ன, வாடிப்போகிறபூ அல்லவோ? உன் அழகான தோல் என்னத்தைத் தனக்குள் மூடிவைத்திருக்கிறது, நாறுகிற ஊத்தையை அல்லவோ? இந்த அழகு எத்தனைநாள் நிற்கும், ஒரு சின்ன வியாதி, வந்தமாத்திரம் போகிறதல்லவோ? நீர் அக்கிரமத்தினிமித்தம் மனுஷனைக் கடிந்துகொண்டு தண்டிக்கிறபோது, அவன் வடிவைப் பொட்டரிப்பாய் அழியப்பண்ணுகிறீர் என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிருர். சங். உகூ, யஉ. மிகுந்த அழகிலே மிகுந்த மோசம்

உண்டாகிறது. தெளிவான கண்ணாடி லேசாய்க் கறைபடும். அழகான ஸ்திரியும் இலேசாய்க் கறைபடுவாள். அதற்குத் தீனாள் என்கிறவளுடைய திருஷ்டாந்தம் நமக்குண்டே. மதிகெட்டு நடக்கிற ஸ்திரியின் அழகு பன்றியின் மூக்கிலுள்ள பொன் மூக்குத்திக்குச் சமானம். வாக்கி. ௰௧, ௨௨. இச்சகம் கள்ளத்தனமும், அழகு மாயையுமாயிருக்கின்றன; கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற பெண்சாதியே புகழப்படுவாள். வாக். ௩௧, ௩௰, எல்லா மனுப்புத்திரரிலும் அழகாயிருக்கிறீர் என்று இயேசு நாதரைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. சங். ௪௫, ௨. ஊற்றண்டை தண்ணீர் தெளிவாயிருக்கிறது. இயேசுவுக்குச் சமீபமானவர்கள் அழகாயிருக்கிறார்கள். மன அழகும், குண அழகுமே அழகு. சரீர அழகு அழகல்ல. அழகு, சௌந்திரியம் எல்லாம் என்ன? சாலொமோன் தானே தன் சர்வ மகிமையிலும் வெளியிலே வளரும் லீலியபுஷ்பங்களில் ஒன்றைப்போலும் உடுத்தியிருந்ததில்லை. மத். ௬, ௨௯. ஆத்தும அழகின்மேல் உன் கண்ணை வை. சுத்தமும் சுறுசுறுப்புமே ஒரு பெண்ணுக்கு அழகு என்று சாலொமோன் இராசா சொல்லுகிறார். புறம்பே மயிர்பின்னலும், பொன்னாபரணம் பூணுதலும், வஸ்திரம் உடுக்குதலும் அவர்களுடைய அலங்காரமாயிராமல், இருதயத்தின் அந்தரங்க மனுஷன் மெத்தனவான அமர்ந்த ஆவி என்கிற அழியாத அலங்காரத்தைத் தரித்திருக்கக் கடவது என்று பரி. பேதுரு சொல்லுகிறார். ௧ பேது. ௩, ௩௪.

நல்ல சீதனங் கொண்டுவருகிற பெண்ணைத் தேடுகிற பண ஆசைக்காரனாயிருக்கிறாயோ? அப்பா, இலேசாய்ச் சம்பாதித்தது இலேசாய்க் கரைந்துபோம். பணமுள்ள பெண்ணுக்குப் பெரும்பாலுங் குணமில்லை. இயேசு எல்லாவற்றிலும் உத்தம பொக்கிஷம். இயேசு இருதயத்திலே இருந்தால், வீட்டிலே ஆசீர்வாதம் இருக்கும். நான் சொல்லும் யோசனை என்ன? இயேசுவைச் சிநேகித்து, அவரோடே ஒரு ஆவியும் ஒரு இருதயமுமாயிருக்கிற ஆத்துமமுள்ளவளை விவாகம் பண்ணு. அவள் உன் பாரியாளானால், அவள் கிறிஸ்துவினுடையவளாதலால், அவள் பெறுகிற ஆசீர்வாதம் எல்லாம் உன்னுடையதாகும். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கலிலேயாவிலுள்ள கானா ஊரிலே நீ காணலாம். கலிலேயா என்றதுக்கு எல்லை என்கிற அர்த்தம். அஞ்ஞான உலக பிரபஞ்சத்தின் எல்லைகளை விட்டு, தன் விசுவாசத்தாலும் நடக்கையாலும் இயேசுவின் உபதேசத்திலும் நடக்கையிலும் உட்பட்டவளை நீ விரும்பி சம்பந்தம் பண்ணு. அப்பா, உலகத்தின் மகளைக் கொள்ளாதே. அவள் மெய்யாகவே வீட்டிலே சாபத்தைக்

கொண்டு வருவாள். கானாவென்பதற்குப் பத்திவைராக்கியம் என்கிற அர்த்தம். நற்கிரியைகளிலே வைராக்கியங் காட்டி, பத்திவைராக்கியமாகத் தன் வீட்டுச் சனத்தையும் பிள்ளைகளையும் ஒழுக்கத்திலுங் கர்த்தருடைய புத்தியிலும் வளர்க்க அறிந்தவளைத் தேடிப்பார். அப்போது இயேசு உன்னண்டையில் வந்து வாசம்பண்ணி, உன் தண்ணீரை எல்லாம் திராட்சரசமாக்குவார். நீயே அதைக் கண்டறிவாய்.

௨௱௨௬: தியானம்.

பெலவீனரைப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்ளுவதைப் பற்றியது.

சிறுபொறி, அப்பா, அவியவிடாதே.

பெலத்த விசுவாசமுள்ளவன் பெலவீனனை அற்பமாய் எண்ணுகிறது எங்கும் வாடிக்கை. ஆ நான் எப்படியும் இம்மட்டும் வந்தேன், இம்மாத்திரம் என் பிறனாலே ஆகவில்லை என்று சிலர் சொல்லுகிறதுண்டு. அப்படியிருந்தாலும் இருக்கும். நீ கிறிஸ்துமார்க்கத்திலே தேறினவனாயிருக்க, உன் பிறன் இன்னம் இளந்தையாயிருக்கலாம். பெரிய மனுஷர் செய்யக் கூடுகிறதைச் சிறு பிள்ளையைச் செய்யச் சொல்லுகிறது சரியல்லவே. சிறுபிள்ளை தானே நடக்கப் பழகுமட்டும் கையிலே ஏந்தித் தூக்கிக்கொண்டு போகிறதுண்டே. ஒரு இடையன் இளங்குட்டியை எத்தனை மெத்தனவோடே நடத்திக்கொண்டுபோகிறான்! உன் பிறன் நீ நடக்கிற அவ்வளவு துரிதமாய் நடக்கக் கூடாதிருந்தால், ஆரம்பத்திலே நீயும் எப்படியிருந்தாய் என்கிறதை நினைத்து, அவன் பெலனடையுமட்டும் நீ பொறுமையாய்க் காத்திருக்கவேண்டும். பரான் மங்கி எரிகிற திரியை அவிக்க மாட்டார். அதை அவிக்க உனக்கு மனதோ? அயிரியவான் கோழையும், கோழை தயிரியவானுமாய் மாறக் கூடுமே. நீக்கொதேமு அ ஆ படிக்கிற பிள்ளைபோலிருந்து, ஞான உபதேசக் குறிப்பிடத்தைப் படிக்கத் தொடங்குகிறவனாய்க் கிறிஸ்துவண்டையில் வந்தபோது, யூதாஸ் பிரசங்கம பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். நீக்கொதேமு இராவில் இரகசியமாய்க் கிறிஸ்துவண்டையில் வருகிறபோது, யூதாஸ் பட்டப்பகலிலே ஒருவருக்கும் அஞ்சாமல் அவரைப் பின்சென்றான். ஆனால் அது கடைசியிலே எப்படி மாறிற்று! மின்னிக்கொண்டிருந்த யூதாஸின் மாய விசுவாசம் நரகத்தின் அவிசுவாசமாய் மாறிப்போயிற்றே. ஆனால் நீக்கொதே

முடைய பெலவீன விசுவாசம் தாழ வேறுன்றி, பெலத்த மரமாய்ப் போயிற்றே. யூதாஸ் இயேசு இன்னம் உயிரோடிருக்கும்போதே நிசத்தனமாய்க் காட்டிக்கொடுத்தான். நீக்கொதேமுவோ இயேசு மரித்தபோது அவர்பேரில் விசுவாசமானான். இப்படியே முந்தினோர் பிந்தினோருமா, பிந்தினோர் முந்தினோருமாவார்களென்று கர்த்தர் சொன்னது நிறைவேறுகிறது. ஆ நீ ஒருத்தனையும் அற்பமாய் எண்ணாதே. பராபரன் அடிக்கடி அற்பமாய்க் காணுகிற துவக்கத்திலிருந்து கிருபையாய்ப் பெரிய நன்மையை விளையப்பண்ணுகிறார். நீ விளக்கைக் கொளுத்திக் காற்றிலே கொண்டுபோகும்போது, கையாலாகிலும் புடவையாலாகிலும் அதை மறைத்துக் கொண்டு, அது அவியாமல் பாதுகாக்கிறாயே. அப்படியே நீ உன் பிறனுடைய பெலவீன வரங்கள் அவியாதபடிக்குப் பார். அஸ்திவாரக்கல் தன்மேல் ஏற்றியிருக்குங் கல்லை சுமக்கிறது போல், பெலவீனனைப் பெலத்தவன் சுமக்க வேண்டும். பெலவீனனை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனுக்குக் கிறிஸ்துவின் இருதயமில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் இருதயம் பெலவீனரின் நிர்ப்பந்தங்களை உணர்ந்து, அதற்கு இரங்குகிறது. பெலவீனனைச் சகிக்காதவன் தன்னைத் தானே அறியாமல், தன்னைத் தேவனாக்கிக் கொள்ளுகிறான். என் பிறன் என்னைவிடப் பெலவீனனாயிருந்தால், அவனைப் பொறுமையாய்ச் சகித்து, அவனைப் பெலப்படுத்துகிறதில் என் பெலனைக் காண்பிப்பேன். அவன் தப்பிதம் செய்தால், அவன் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலே என்னோடு அவயமாயிருக்கிறபடியால் அவனுக்காகப் பரிதவித்து, மெத்தனவின் ஆவியால் அவனைச் சீர்திருத்தப் பிரயாசப்படுவேன். நான் அவனைப் பகஷ்டமாய் நடத்தேன். விசேஷமாக மனச்சாட்சியைக் கட்டுப்படுத்தாத காரியங்களிலே அவனைக் குற்றமாய் நிர்ணயிக்க மாட்டேன். ஒருவேளை அவனுக்குள் ஒரு நல்ல நோக்கமாயிருக்கலாம். ஒருவேளை பராபரன் அவனுக்கு வேறே சிந்தையைக் கொடுப்பார். நான் அவனுக்கு மேலாக என்னை உயர்த்தேன். அவனைப் பார்க்க நான் நல்லவன், சமர்த்தனென்று சொல்லேன். அவன் தேவகிருபையால் இன்னம் எத்தனைக்கு உயர்வானென்றும், நான் எத்தனைக்குத் தாழ்வாய் விழுவேனென்றும் ஆருக்குத் தெரியும். இயேசு என் பெலவீனத்திலே என்னைத் தாங்கி நடத்த நான் எப்படி விரும்புகிறேனோ, அப்படியே என் பெலவீனபிறனையும் நான் தாங்கி நடத்துவேன். பராபரன் அதற்கு உதவி செய்வாராக.

௨௱௨௭. தியானம்.

பரமசிந்தையுள்ள இருதயத்தைப் பற்றியது.

இருதயம் பரவசம்.

பூமியிலே இளைப்பாறுதல் இல்லை. கொந்தளிப்பான கடலில் ஒரு கப்பலானது அசையாதிருக்கக் கூடுமா? இந்தப் பூமியானது ஓயாத அசைவில் இருக்கிறது போலவே, பூமிக்கடுத்த யாவும் அசைந்துகொண்டே இருக்கிறது. லோகசிந்தையுள்ள இருதயங் கலங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆசைகளும் இச்சைகளும் ஒரு சமயத்தில் இந்த மாயையிலும், வேறு சமயத்தில [illegible]த மாயையிலும் இருதயத்தைச் சாயப்பண்ணுகிறது.

பூமியிலே அடைக்கல ஸ்தலமில்லை. பூமியிலே குடியிருக்கிறவர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ, ஏனெனில் பிசாசு தனக்குக் கொஞ்சக் காலம் உண்டென்று அறிந்து, மகா கோபமுள்ளதாய் உங்களண்டைக்கு இறங்கி வருகிறது. அறிவி. ௰௨,) ௰௨. நீயும் உன் இருதயமும் இப்பூமியிலே தரித்திருந்து, பூமிக்கடுத்துகளைச் சிநேகிக்கிறவனாயிருந்தால், நீ எத்தனை மோசத்துக்குள்ளானவனாயிருக்கிறாய்! ஒரு பட்சி ஆகாசத்திலேதான் பயமும் மோசமும் இல்லாமலிருக்கிறது. அது தரையில் இறங்கி உலருகாரும்போது தான் கண்ணியில் அகப்படும் மோசம் அதற்கு இருக்கிறது. பிசாசு எத்தனை ஆத்துமாக்களை லோகசிநேகத்தால் ஏமாற்றிப் பாவக் கண்ணியில் சிக்கிக்கொள்ளப் பண்ணுகிறது!

பூமியிலே பூரணசந்தோஷமும் இல்லை. இருதயம் முக்கோணமானது. பூமியோ ஒரு குண்டுபோல் உருட்சியானது. முக்கோணமான சட்டத்தில் உருட்சியான குண்டு நிறையுமா? பூமி கொடுப்பதொன்றும் நிறைவல்ல, குறைவானதே. அது ஒருவனுக்கு இன்பமும், மற்றொருவனுக்கு அதையும் குறைவாகவே கொடுக்கிறது.

ஆகையால் என் இருதயமே, பரவசமாவதே நலம். நீ பூமியின்மேல் உள்ளதுகளையல்ல, மேலானதுகளைச் சிந்தி. கொலொ. ௩, ௨. பரமண்டலத்தில் உனக்கு இளைப்பாறுதல் அகப்படும். ஏனெனில் நமது இருதயத்தை உனக்கு இளைப்பாறுதலும் அடையாக்கிக் கொடுத்து: [illegible] சுமந்தவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாரும் [illegible] வாருங்கள்; என்னிடத்தில் உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்குமென்று [illegible] இருக்கிறார். மத். ௰௧, ௨௮. அந்தத் தானே உனக்கு அடைக்கல

முடைய பெலவீன விசுவாசம் தாழ விழுந்து, பெலத்த மரமாய்ப் போயிற்றே. யூதாஸ் இயேசு இன்னம் உயிரோடிருக்கும்போதே நிசத்தனமாய்க் காட்டிக்கொடுத்தான். நிக்கொதேமுவோ இயேசு மரித்தபோது அவர்பேரில் விசுவாசமானான். இப்படியே முந்தினோர் பிந்தினோரும், பிந்தினோர் முந்தினோருமாவார்களென்று கர்த்தர் சொன்னது நிறைவேறுகிறது. ஆ நீ ஒருத்தனையும் அற்பமாய் எண்ணாதே. பராபரன் அடிக்கடி அற்பமாய்க் காணுகிற துவக்கத்திலிருந்து கிருபையாய்ப் பெரிய நன்மையை விளையப்பண்ணுகிறார். நீ விளக்கைக் கொளுத்திக் காற்றிலே கொண்டுபோகும்போது, கையாலாகிலும் புடவையாலாகிலும் அதை மறைத்துக் கொண்டு, அது அவியாமல் பார்க்கிறாயே. அப்படியே நீ உன் பிறனுடைய பெலவீன விசுவாசம் அவியாதபடிக்குப் பார். அஸ்திவாரக்கல் தன்மேல் வைத்திருக்கும் கல்லை சுமக்கிறது போல், பெலவீனனை பெலத்தவன் சுமக்க வேண்டும். பெலவீனனை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனுக்குக் கிறிஸ்துவின் இருதயமில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் இருதயம் பெலவீனரின் நிர்ப்பந்தங்களை உணர்ந்து, அதற்கு இரங்குகிறது. பெலவீனனைச் சகிக்காதவன் தன்னைத் தானே அறியாமல், தன்னைத் தேவனாக்கிக் கொள்ளுகிறான். என் பிறன் என்னைவிடப் பெலவீனனாயிருந்தால், அவனைப் பொறுமையாய்ச் சகித்து, அவனைப் பெலப்படுத்துகிறதில் என் பெலனைக் காண்பிப்பேன். அவன் தப்பிதஞ்செய்தால், அவன் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலே என்னோடு அவயமாயிருக்கிறபடியால் அவனுக்காகப் பரிதவித்து, மெத்தனவின் ஆவியால் அவனைச் சீர்திருத்தப் பிரயாசப்படுவேன். நான் அவனைப் பகஷ்டமாய் நடத்தீர்க்கேன். விசேஷமாக மனச்சாட்சியைக் கட்டுப்படுத்தாத காரியங்களிலே அவனைக் குற்றமாய் நிர்ணயிக்க மாட்டேன். ஒருவேளை அவனுக்குள் ஒரு நல்ல நோக்கமாயிருக்கலாம். ஒருவேளை பராபரன் அவனுக்கு வேறே சிந்தையைக் கொடுப்பார். நான் அவனுக்கு மேலாக என்னை உயர்த்தேன். அவனைப் பார்க்க நான் நல்லவன், சமர்த்தனென்று சொல்லேன். அவன் தேவ கிருபையால் இன்னம் எத்தனைக்கு உயர்வானென்றும், நான் எத்தனைக்குத் தாழ்வாய் விழுவேனென்றும் ஆருக்குத் தெரியும். இயேசு என் பெலவீனத்திலே என்னைத் தாங்கி நடத்த நான் எப்படி விரும்புகிறேனோ, அப்படியே என் பெலவீன பிறனையும் நான் தாங்கி நடத்துவேன். பராபரன் அதற்கு உதவி செய்வாராக.

௨௱௨௭. தியானம்.

பரமசிந்தையுள்ள இருதயத்தைப் பற்றியது.

இருதயம் பரவசம்.

பூமியிலே இளைப்பாறுதல் இல்லை. கொந்தளிப்பான கடலில் ஒரு கப்பலானது அசையாதிருக்கக் கூடுமா? இந்தப் பூமியானது ஓயாத அசைவில் இருக்கிறது போலவே, பூமிக்கடுத்த யாவும அசைந்துகொண்டே இருக்கிறது. லோக சிந்தையுள்ள இருதயங் கலங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆசைகளும் இச்சைகளும் ஒரு சமயத்தில் இந்த மாயையிலும், வேறு சமயத்தில் [illegible]த மாயையிலும் இருதயத்தைச் சாயப்பண்ணுகிறது.

பூமியிலே அடைக்கல ஸ்தலமில்லை. பூமியிலே குடியிருக்கிறவர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ, ஏனெனில் பிசாசு தனக்குக் கொஞ்சக் காலம் உண்டென்று அறிந்து, மகா கோபமுள்ளதாய் உங்களண்டைக்கு இறங்கி வருகிறது. அறி. ௰௨, ௰௨. நீயும் உன் இருதயமும் இப்பூமியிலே தரித்திருந்து, பூமிக்கடுத்தவைகளைச் சிநேகிக்கிறவனாயிருந்தால், நீ எத்தனை மோசத்துக்குள்ளானவனாயிருக்கிறாய்! ஒரு பட்சி ஆகாசத்திலேதான் பயமும் மோசமும் இல்லாமலிருக்கிறது. அது தரையில் இறங்கி உட்காரும்போது தான் கண்ணியில் அகப்படும் மோசம் அதற்கு இருக்கிறது. பிசாசு எத்தனை ஆத்துமாக்களை லோகசிநேகத்தால் ஏமாற்றிப் பாவக் கண்ணியில் சிக்கிக்கொள்ளப் பண்ணுகிறது!

பூமியிலே பூரணசந்தோஷமும் இல்லை. இருதயம் முக்கோணமானது. பூமியோ ஒரு குண்டுபோல் உருட்சியானது. முக்கோணமான சட்டத்தில் உருட்சியான குண்டு நிரம்புமா? பூமி கொடுப்பதொன்றும் நிறைவல்ல, குறைவானதே. அது ஒருவனுக்கு இனிதையும், பின்னொருவனுக்கு அதையும் குறைவாகவே கொடுக்கிறது.

ஆகையால் என் இருதயமே, நீ பரவசமாவதே நலம். நீ பூமியின்மேல் உள்ளவைகளையல்ல, மேலானவைகளைச் சிந்தி. கொலோ. ௩, ௨. பரமண்டலத்தில் உனக்கு இளைப்பாறுதல் அகப்படும். ஏனெனில் தமது இருதயத்தை உனக்கு இளைப்பாறும் அறையாக்கிக் கொடுத்து: பிரயாசப்பட்டுப் பாரஞ்சுமந்தவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாரும் என்னண்டைக்கு வாருங்கள்; என்னிடத்தில் உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு முசிப்பாறுதல் கிடைக்குமென்று கூப்பிடுகிறவர் அங்கே இருக்கிறார். மத். ௧௧, ௨௮. அங்கேதானே உனக்கு அடைக்கல

ஸ்தலமும் உண்டு: ஏனெனில் பிசாசு தள்ளுண்டது. அதன் இடம் அப்புறம் வானத்திலே காணப்படாது. அபி. ௨௨, ௩. பரம சிந்தையுள்ள ஆத்துமங்களில் பிசாசுக்குக் குடியிருப்பில்லை, குடியிருப்பை உண்டு பண்ணவும் அத்தால் கூடாது. பரமண்டலத்தில் உனக்கு மனரம்மியமும் உண்டு. ஆகார்த்தாவே, நான் உம்மோடே இருக்கையில், பூமியில் எனக்கு வேறே விருப்பமில்லை என்று நீ ஆசாப்போடே சொல்லலாம். சங். ௭௩, ௨௫.

ஆகையால் பிரிய இருதயமே, பரவசமாகு. உன் பொக்கிஷத்தை நாடி ஏறு. பூமிக்குண்டானதெல்லாம் உனக்கு மகா அற்பமாக வேண்டியது. இந்தச் சின்ன பூச்சக்கரம் பரமண்டலத்தை நிரப்பக் கூடாததுபோல, பூமிக்கடுத்ததும் உன் ஆத்துமத்தைத் திருப்தியாக்கவுங் கூடாது. நிறைவு வரும்போதோவெனில் குறைவு ஒழிந்துபோம். ௧ கொரி. ௰௩, ௰. ஒருவனுக்குப் பொன்காசு அகப்பட்டால், கையிலே இருக்குஞ் சின்ன செம்புக்காசை பெரியதாக எண்ணுவானோ? ஒருவனுக்கு ஒரு இராச்சியபாரம் அகப்பட்டால், அவன் அதற்குமுன் இருந்த சின்ன குச்சை மறந்து விடானோ?

உன் சிந்தனை பரவசமாவதாக. தேனீ பூக்களில் தங்குவதுபோல், நீ பரம சிந்தனைகளில் தங்கு. பரம நினைவு மதுரம், பரம ஆறுதல் தேனிலும் அதிக மதுரம். உன் ஆசை விருப்பங்கள் பரவசமாவதாக. பசியுள்ள நாய்க்குட்டிபோல் பராபரனுடைய மேசையின் கீழே படுத்துக்கொள். அவர் தமது பரம மதுர அப்பத் துணிக்கைகளால் உன்னை போஷிப்பார். இயேசுவே, என் ஆறுதலே, என் விருப்பத்தைக் கேட்டருளும். ஆ என் இயேசுவே, நான் உம்மண்டையிலிருந்தால் தாவிளை என்று பெருமூச்சு விட்டுச் சொல்லு.

உயர ஏற வேண்டியது மெத்த லேசாயிருக்க வேண்டும். பாரமானது தரையை நாடுகிறது, ஆகையால் உன் இருதயம் பெருந்தீனியாலும் வெறியாலும் பிழைப்பின் துக்க கவலைகளாலும் பாரஞ் சுமத்தப்படாமல் எச்சரிக்கையாயிரு. லூக். ௨௧, ௩௪. உயர ஏறவேண்டியது வெறுமையாக வேண்டும். நிறை குடம் அமிழ்ந்துகிறது. பரம நன்மைகளை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், பூமிக்கடுத்தவைகளை எல்லாம் ஒழித்துப்போடு. உலகம் எத்தனை கசப்போ, அத்தனைக்கும் பரமண்டலந் தித்திப்பு. உயர ஏறுகிறது அனலாயிருக்க வேண்டும். அனலானது உயரத்தை நாடுகிறது. பரிசுத்த தியானத்தாலும் பத்தியாலுஞ் ஜெபத்தாலும் சங்கீதத்தாலும் பல பரம நினைவுகளாலும் பரமண்டலத்தைத் தேட, ஆவி அனல் மூட்டும். ஞான காரியங்களைப் பற்றிய சம்பாஷணை

களும் அதற்கு உதவிதான். அது ஆத்துமத்துக்குச் சிறகைக் கொடுத்து, அதை உயரப் பறக்கப்பண்ணுகிறது. ஜெபத்தில் மிகவும் பரவசமாகி, நீ பரமண்டலத்திலே இருக்கிறாப்போலும், நீ இயேசுவை மிகுந்த பட்சத்தோடு உன் கொடுங்கையால் அணைத்து, மணவாளி மணவாளனைக் கட்டி முத்தமிடுகிறாப்போலும் உனக்குத் தோன்றினதுண்டே. ஒரு இரும்புக்கட்டி தன்னாலே தன்னை உயர்த்துவது கூடாததுபோல, நான் என்னாலே என் இருதயத்தைப் பரம காரியங்களுக்கென்று உயர்த்தக் கூடாதென்று அறிவேன். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சிநேகங் காந்தம்போல் என் இருதயத்தை உயரப் பரமண்டலத்துக்கு இழுத்துக்கொள்ளுகிறது. ஆகையால் நான் மனவியோடே பெருமூச்சுவிட்டு: என்னை இழும், உமக்குப் பின்னாலே ஓடிவருவேன் என்பேன். ஆமேன். உன்னதப்பாட்டு ௧, ௪.

௨௱௨௮. தியானம்.

ஞான சீவனின் அறிகுறிகளைப் பற்றியது.

உயிரோடே செத்தவன்.

இப்படி நான் பேர்க்கிறிஸ்தவனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன். சர்தே சபையின் தூதனுக்கு எழுத ஆவியானவர் சொன்னது இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவனுக்கு அடுத்தது. அதாவது: நீ உயிரோடிருக்கிறாய் என்கிற பேர் உனக்கிருந்தாலும் செத்தவனாயிருக்கிறாய். அபி. ௩, ௧. நான் அதை ருபிக்க வேணுமோ? கேள். உயிருள்ளதெல்லாந் தன்னைக் காப்பாற்றப் பார்க்கிறது. நாற்றானது பூமியிலே இருந்து தன் சாரத்தை இழுக்கிறது. குழந்தை பிறந்தவுடனே தாய் முலையைத் தாவுகிறது. விசுவாசத்தால் நீ ஞானப்பிரகாரமாய்ப் பிழைக்கிறாய். விசுவாசத்துக்கு ஆகாரந் தேவவசனம். நீ ஆவியால் பிழைத்தால், வசனத்தின் கலப்பற்ற பாலினால் வளரும்படிக்கு, இப்போது பிறந்த குழந்தையைப்போல் அதின்மேல் வாஞ்சையாயிருப்பாய். ௧ பேது. ௨, ௨. நீ மாயையிலே சிக்குண்டு, அதற்காக அத்தனை கவலையும் பிரயாசமுஞ் சஞ்சலமும் படுகிறதால், பராபரனுடைய வசனம் உனக்கு வெறுப்பாகிறது. அதுவே நீ கிறிஸ்துவோடே கூட நவமான சீவனுக்கு இன்னம் உயிரோடு எழுந்திருக்கவில்லை என்பதற்குப் போதுமான அத்தாட்சி.

உயிருள்ளதெல்லாந் தனக்கேற்காதது இன்னதென்கிறதை நன்றாய் உணர்ந்தறிகிறது. மனுஷவுக்குள்ளே இருக்

குஞ் சீவன் எத்தனை பெலனாயிருக்கிறதோ, அத்தனைக்கும் அவனுக்கு வரும் வியாதி வேதனையாய்த் தோன்றுகிறது. செத்த சவத்தின்மேல் நீ எத்தனை பாரத்தைச் சுமத்தினாலும், அதற்குத் தோற்றாது. நீ ஞானப்பிரகாரமாய்ப் பிழைத்தால், உனக்குப் பாவத்தை உணருகிற உணர்ச்சி உண்டாயிருக்கும். நீ அந்தப் பாரத்தின் கீழ் தவிக்கிறவனாய்த் தாவீதோடே "கூட என் அக்கிரமங்கள் என் தலையின்மேல ஏறி, எனக்கு மிஞ்சின பாரமாயிற்று" என்று பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்லுவாய். சங். ௩௮, ௪. நான் ஏழைப்பாவி என்று நீ உன் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே மாயமாகச் சொல்லுகிறாயேயல்லாமல், மற்றப்படி நீ உன் பாவத்துக்காகத் துக்கப்பட்டதை ஒருக்காலும் நான் கேட்டதில்லையே. ஆகையால் நீ ஞானப்பிரகாரமாய்ப் பிழைத்திருக்கிறாய் என்று நான் நம்பக் கூடுகிறதெப்படி?

உயிருள்ளதெல்லாம் தன் சத்துருவை எதிர்க்கிறது. ஒரு பூச்சியை மிதித்தால், சுருட்டிக்கொள்ளுகிறது. சீவன் போகும்போது, நம்முடைய சரீரபெலத்துக்கும் வியாதிக்கும் நம்மில் எத்தனை போராட்டம் உண்டாயிருக்கிறது! நீ ஞானப்பிரகாரமாய்ப் பிழைத்தால், உன்னில் ஆவி மாமிசத்துக்கு விரோதமாய் எத்தனை போர் செய்கிறதென்கிறதை உணருவாய். ஆவி மாமிசத்துக்கு விரோதமாகவும், மாமிசமோ ஆவிக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறதென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். கலாத். ௫, ௰௭. பாவத்தின் சோதனை உன்னில் உண்டாகையில், நீ அத்தோடே எதிர்த்து நில்லாமல், மாமிசம் உன்னை ஆள அதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறாயே. அப்படியானால் ஞானசீவன் கட்டோடே உன்னில் இல்லை.

உயிருள்ளதெல்லாம் தன் சத்துருவைச் செயங்கொள்ளப்பார்க்கிறது. மாமிசத்தைப் பார்க்க ஆவி உன்னில் பெலனாயிருப்பது அவசியம். ஏனென்றால் மாமிசத்துக்குப் பழைய மனுஷனென்றும், ஆவிக்கு நவமான மனுஷனென்றும் பெயர் உண்டே. இரத்தப் புஷ்டியுள்ள வாலிபன் விருத்தாப்பியமான கிழவனைச் செயிக்கலாமே. நீ உன் மாமிசத்தோடே போராடுகிறது போதாது. நீ அதைச் செயிக்கவும், ஆவியால் சரீரத்தின் செய்கைகளை மடியப்பண்ணவும் வேண்டும். ரோ. ௮, ௰௧. பராபரனில் பிறந்ததெல்லாம் லோகத்தைச் செயிக்கும். ௧ யோ. ௫, ௪. நீ மாமிசத்தைச் செயங் கொள்ளாமல், மாமிசம் உன்னைச் செயிக்கிறதற்கு இடங்கொடுத்து, உன் மனம்போல் நடந்து, அத்தாலே மேற்கொள்ளப்படும்போது, ஞானசீவன் உன்னில் இல்லையே.

உயிருள்ளதெல்லாம் நடமாடி அசைகிறது. உயிரற்ற பொம்மை அசையாமல் நிற்கிறது. பேதுரு இதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறார்? நீங்கள் சத்தியத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறதினாலே உங்கள் ஆத்துமாக்களை ஆவியைக்கொண்டு மாயமற்ற சகோதர சிநேகத்துக்கென்று சுத்தமாக்கி, அழிவுள்ள வித்தினாலல்ல, என்றென்றைக்கும் நிற்கிற சீவனுள்ள தேவவசனம் என்ற அழிவில்லாத வித்தினாலே மறுபடியும் சென்மித்தவர்களாய் ஒருவரை ஒருவர் சுத்த இருதயத்தால் கருத்தாய்ச் சிநேகியுங்கள். ௧ பேது. ௧, ௨௨. ௨௩. நீ உத்தம தேவபக்தியில் இன்னம் அப்பியாசம் பண்ணாதவனாயிருக்கிறாயென்கிறதை நான் காண்கிறபோது, பராபரனுடைய சீவன் உன்னில் இருக்கிறதென்று நான் நம்பாமல், உன்னை ஒரு மாயக் கிறிஸ்தவனும் வேஷக் கிறிஸ்தவனுமாக எண்ணுகிறேன்.

உயிருள்ளதெல்லாம் வளரவளர கனிகொடுக்கிறதும் ஈனுகிறதுமாயிருக்கிறது. நெருப்பு நெருப்பை மூட்டுகிறதுபோல, சீவன் சீவனை எழுப்பி விடுகிறது. "மீறி நடக்கிறவர்களுக்கு உம்முடைய வழியைப் படிப்பித்து, பாவிகளைக் குணப்படுத்துவேன்" என்று தாவீது இராசா சொல்லுகிறார். சங். ௫௧, ௰௩. நீ மற்றவர்களுக்கு வெளிச்சங் காட்டாமலிருக்கிறதை நான் பார்க்கிறபோது, உன்னிலே ஒரு வெளிச்சம் இருக்கிறதென்று நான் நம்புகிறதெப்படி? எவன் மற்றவனைக் கிறிஸ்தவனாக்கானோ, அவன் கிறிஸ்தவனென்று சொல்லப்படப் பாத்திரனல்ல.

உயிருள்ளதெல்லாம் அனலாயிருக்கிறது. செத்தது தன்னில் தான் குளிர்ந்தது. உன் சகோதரனுக்கு இடறல் உண்டானால், அது உன்னை எரியப்பண்ணுவதைக் காணோம். நீ தேவ ஆராதனை செய்யும்போது, ஆவியில் அனலைக் காணோம். நீ செய்கிறதை எல்லாம் பராபரனுடைய மகிமைக்கென்று செய்ய வேணுமென்கிற வயிராக்கியம் உன்னில் இல்லை. ஆகையால் செத்தவனாக உன்னைப் பார்க்கும்போது, பிழைத்திருக்கிறாயென்று சொல்லக் கூடுகிறதெப்படி?

உயிருள்ளதெல்லாம் வளர்ந்து விர்த்தியடைகிறது. மரங்கள் தங்கள் அளவுக்கு வரும் மட்டும் வளர்ந்தேறுகிறதே. நீயோ எப்போதும் போலதான் இருக்கிறாய். வளராமல் குறைந்து போகிறாய். ஆ, நீ பிழைத்திருக்கிறாயென்கிற தோற்றத்தையும் பேரையும் வைத்துக்கொண்டு, அத்தால் உன்னை மோசம் போக்காதே. மெய்யாகவே நீ உயிரோடே செத்தவன். பராபரன் இயேசுவைக்கொண்டு உன்னை உயிர்ப்பிக்கக் கடவார்.

௨௱௨௰௧. தியானம்.

பணக்காரனின் பலத்தைப் பற்றியது.

பணம்போயிற்று, பலம்போயிற்று.

இப்படியல்ல, என் கிறிஸ்தவனே! பணம்போயிற்று, பலமாயிற்று என்று நீ சொல்ல வேண்டும். பணக்காரனுக்குப் பலமும் கட்டோடே இராது. ஏனெனில் பயத்தினால் பலம் அற்றுப்போகும். ஐசுவரியவான் வான இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிப்பது அரிது என்று உன் இரட்சகர் சொன்ன வார்த்தையை நீ கேட்கிற வேளையிலெல்லாம் உனக்குள்ளே திகில் உண்டாகிறதில்லையா? மத். ௧௯, ௨௩. இந்த வார்த்தை இடிபோல் மனதிலே விழும்போது, உன் திடன் அற்றுப்போகவில்லையா? அப்பா, நான் என் பணப்பெட்டியோடே வான இராச்சியத்தில் ஏறுகிறதெப்படி? அதின் இடுக்கவாசலில் நான் நுழைகிறதும் எப்படி என்று நீ நினைக்கவில்லையோ? இந்த உலகப்பொருளை எச்சரிக்கையாய்க் கையாளாதவன் முள்ளுக்களில் சிக்குண்டவனைப்போல் அதினால் குத்தப்பட்டுக் காயப்படுவான். பணம் போயிற்று, பயம் போயிற்று. அதினால் பலம் அதிகரித்து, பாரம் குறைந்து, கால் விரைவாகி, மோட்சத்துக்குத் தீவிரிக்க ஏதுவாகிறது.

மனக்கவலை பலக்குறைவு. பணக்காரனுக்கு இருக்கிற கவலையைப்பார்க்க அதிக கவலை ஆருக்கு இருக்கிறது? இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் கவலையையும் ஐசுவரியத்தின் மயக்கத்தையும் கிறிஸ்து ஒன்றாய்ச் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார். மாற்கு ௪, ௧௯. தனக்குப் பொக்கிஷத்தைக் கூட்டுகிறவன் கவலையைக் கூட்டுகிறான் என்று பேர்பெற்ற யூதனாகிய சமாலியேல் சொல்லுகிறான். ஐசுவரியவானை விட எளியவன் அடிக்கடி மகிழ்ந்து சந்தோஷிக்கிறானென்று செனேக்கா என்ற உலக ஞானி சொல்லுகிறான். ஐசுவரியம் கலக்கம் உண்டுபண்ணுகிறதாக இருக்கிறது. அது ஓயாமல் முறைப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. பண ஆசைக்காரனுக்கு அதைச் சம்பாதிக்கிறதிலே கவலை: அதை விர்த்திபண்ணிக் காக்கிறதிலும் இன்னும் அதிகக் கவலை, அதை இழக்கிறதில் எல்லாத்திலும் அதிக கவலை. பணம் போயிற்று, கவலை போயிற்று, பலமாயிற்று. அந்நிய ஆளுகையினால் திடன் போகிறது. ஐசுவரியம் தன்னை வைத்திருக்கிறவனை ஆளுகிறது. அது தன்னைப் பற்றிக்கொண்டவனைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறது. அது உனக்கு எசமான், நீ அதற்கு வேலைக்காரன். நீ பசித்தால் திருப்தியாய்ச் சாப்பிடாதபடிக்கும், அயர்ந்து நித்திரை பண்

ணாதபடிக்கும், சற்றாகிலும் சுகிக்கவொட்டாமலும், உன்னை அது அத்தனை கடினமாய் வாதிக்கிறது. ஒரு எளியவன் தனக்குத் தானே எசமான். அவன் எப்போது வேண்டுமோ, அப்போது சாப்பிடலாம், தூங்கலாம், சந்தோஷமாயிருக்கலாம். ஆதலால் பணம் போயிற்று, பலம் போயிற்று என்று சொல்லாதே. அதற்குப் பதிலாக உன் தரித்திரத்திலே உன் பலம் அற்றுப்போகிறாப்போலே உனக்குக் கண்டால், நீ ஐசுவரியத்தைப் பார்த்து: உனக்கு என்னவேணும்? என் பலத்தைப் பறித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறாயோ? ஒருக்காலுங் கூடாது, நீ எனக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கவுமாட்டாய், நீ அதை எடுக்கவுமாட்டாய், பணம் எவ்வளவு குறைவோ, பலம் அவ்வளவு நிறைவு என்று நன்றாய்ச் சொல்லு. எனக்குப் பணம் இல்லாதிருந்தாலும், பரன் இருக்கிறார். என் பலம் பணத்தையல்ல, பரனைப் பற்றியிருக்கிறது. கிறிஸ்தவனே, நீ இல்லாதவனாயிருந்தாலும், உள்ளோனாயிருந்தாலும், பரன் உனது பலம். தரித்திரராகக் காணப்பட்டும், அநேகரை ஐசுவரியவான்களாக்குகிறோம்; ஒன்றும் இல்லாதவர்களாகக் காணப்பட்டும், எல்லாவற்றையும் உடையவர்களாயிருக்கிறோம். ௨ கொரி. ௬, ௰. என் இருதயத்தைப் பராபரன்மேல் வைத்து, பாவத்தால் அவரைப் போக்கடியாதிருக்கப் பார்ப்பேன். அவரை இழந்தால், அனைத்தையும் இழந்தேன். அவர் எனக்கு இருக்குமளவும், என் கையில் ஒரு சின்ன காசு இல்லாமல் போனாலும், என் பலமும் தைரியமும் போகாது. எல்லாப்பொருளிலும் அவர் எனக்கு அதிகம். அவரிடத்திலே நான் இரம்மியமாயிருக்கிறேன்.

௨௱௨௰௨. தியானம்.

தரித்திரத்தைப் பற்றியது.

௧ தரித்திரம் உபத்திரம்.

பசி மகா கெட்டது: அப்படி நீ அடிக்கடி முறையிடக் கேட்டிருக்கிறேன். என் சிநேகிதா, ஆனால் உன்னைத் தரித்திரனாக்கினதார்? நீயோ, பராபரனோ, உன் பிறனோ? நீ சோம்பலாய்க் கிடந்து, வீணாய்க் காலம்போக்கினாய். சோம்பலுந் தரித்திரமும், தாயும் பிள்ளையுமாயிருக்கிறதென்று நீ அறியாயோ? அல்லது, நீ ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்துச் செய்யாமல், துணிந்து வியாபாரம் பண்ணுகிறாய். முன்யோசனை இல்லாமை கேட்டுக்குக் கொண்டுபோகிற நேர்வழி. அல்லது,

உலகத்தாரைப்போல் தின்று குடித்து உடுத்தி, சம்பிரமமாய்ப் பிழைத்திருப்பாய். பராபரனுடைய ஈவுகளை மிதமிஞ்சி செலவழித்தால், அது பறந்து போகுமென்று அறியாயோ? சிநேகிதா, தரித்திரத்தையல்ல, உன்னையே கோபித்துக்கொள். உன்னை அழுத்தும் பாரத்தின்பேரில் நீ முறையிடாதே. அதை உனக்கு வருத்துவித்த கையின்மேல் முறையிடு. அது உன் சொந்த கை தானே. நீ தானே உனக்குக் குழிவெட்டினாய். ஆகையால் நீ முறுமுறுக்க வேண்டுமானால், உன் பாவத்துக்கு விரோதமாய் முறுமுறு.

ஆனால் வெள்ளம், பஞ்சம், யுத்தம், அக்கினி முதலிய வாதைகளினால் பராபரன் உன் ஆஸ்தியை எடுத்தாரானால், பொறுமையாயிரு. ஏனெனில் அவர் தம்முடையதுகளைத் தமது மனதின்படி நடத்த அவருக்கு அதிகாரம் இல்லையோ? "கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார், கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக்கடவது" என்று யோபு (க, உக) சொன்னதுபோல் நீயும் சொல்லு. உன் மிகுந்த ஆஸ்தி மோட்சத்துக்கு உதவியாயிராமல் தடையாயிருக்குமென்று பராபரன் கண்டார்போலும். புத்தியுள்ள வீட்டெசமான் கோழி பறந்தோடாதபடிக்கு சிறகுகளைக் கத்தரித்துப் போடுகிறானே. ஐசுவரியம் பராபரனை விட்டு உன்னைப் பிரிக்கிறபடியால், உன்னை மோட்சத்துக்கு ஆளாக்க மனதுள்ள பராபரன் உன் ஆஸ்தியை எடுத்துக்கொண்டார். பராபரன் ஒரு கையால் எடுத்துக்கொண்டால், மறு கையாலே திரும்பக் கொடுக்கிறார். யுத்தத்தையும் அக்கினிச் சேதத்தையும் அவர் தமது தயவுள்ள கையால் ஆசீர்வதிக்கிறார்.

ஆனால் உன் பிறன் அநியாயத்தாலும் உபாயதந்திரத்தாலும் உன்னுடையதை அபகரித்துக்கொண்டால், நீ படுகிற அநியாயத்துக்காக அல்ல, அவன் செய்கிற அநியாயத்துக்காக முறையிடுகிறது புத்தி. அநியாயத்தை உத்தரிக்கிறதினால் சேதமில்லை, அநியாயத்தைச் செய்கிறதே சேதம். ஆஸ்தியை இழந்துபோகிறது அற்பசேதம். அது மண்ணுந்தூளுமேயல்லாமல், பின் ஒன்றுமில்லை. நீ எப்படியுந் திரும்பச் சம்பாதிக்கலாம். அது எப்படியும் இன்னம் உலகத்திலிருக்கிறது. உனக்கு எப்படியும் உன் அன்றாடக அப்பம் இன்னம் அகப்படுகிறதே. ஆனால் சேதத்தில் எல்லாம் பெரிய சேதம் மோட்சத்தை இழந்துபோகிறது தானே. கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே சிலர் காரைமுள்ளுச் செடிபோல் இருந்துகொண்டு, பிறனுடைய பிழைப்புக்கடுத்த சாரமெல்லாம் ஒருவனுக்கும் ஒன்றும் ஒட்டாமல், தன்னை மாத்திரஞ் சேரும்படியாய் இழுத்துக்கொள்ளுகிறார்களென்று நான் முறையிடு

கிறேன். யூதர்கள் பிச்சைக்காரர் தங்களுக்கிருக்கச் சகித்ததில்லை. இந்தக் கிறிஸ்தவர்களோ மற்றவர்களைப் பிச்சைக்காரராகப் பார்க்கிறார்களென்பது பரிதாபமான காரியம்.

நான் தரித்திரன் என்று முறையிட்டேன். பராபரனுடைய கிருபையிலும் என் மனரம்மியத்திலும் எனக்குப் போதுமான ஐசுவரியம் உண்டாயிருக்கிறது. பராபரன் என் ஆஸ்தியை வாங்கிக்கொண்டால், அவரோடு எதிர்த்து நிற்கக் கூடுகிறதெப்படி? அது அவருடையதே அல்லாமல், என்னுடையதல்ல. அவர் அதை எப்படிவேண்டுமோ அப்படி ஆண்டு நடத்தட்டும். பிறன் என்னுடையதைச் சேதப்படுத்தினால், நான் அதற்காகக் கோபிக்காமல், அவனுக்காகப் பரிதபிக்கிறேன். ஏனெனில் அவன் எனக்கு வருவிக்கும் சேதத்தைப்பார்க்கிலும், தனக்கு அதிக நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிறான். என் சீவனத்தை அபகரித்துக்கொள்ளுகிறதினால் தன் ஆத்தும இரட்சிப்பைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறான். என்னைப் பராமரிக்கும் பராபரன் அவனைக் குணப்படுத்தக் கடவார். ஆமேன்.

உ௱கூக. தியானம்.

கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் பலத்தைப் பற்றியது.

இரத்தத்துக்கு இரத்தம்.

இரத்தஞ் சிந்திய தயவு இரத்தக் கடனுக்கு வரவு. என் பாவம் இரத்தச் சிவப்பாயிருந்து, பராபரனுக்கு முன்பாக என்னை அருவருப்புள்ளவனாக்குகிறது. என் இயேசுவும் இரத்தச் சிவப்பாயிருக்கிறார். நமது பிள்ளைகளைப்போல அவரும் தமது தாயின் இரத்தத்தில் கிடந்தார். அவருடைய விருத்தசேதனத்திலும் அவருக்கு இரத்த நிறம். அவர் அப்போதே தமது பரிசுத்த இரத்தத் துளிகளை என்னை மீட்கும் பொருளாகச் சிந்தினீரே. அவர் ஒலிவ மலையிலே ஒரு பழம் போலே தேவகோபச செக்கிலே பிழியப்பட்டு, இரத்த வேர்வையிலும் இரத்தக் கண்ணீரிலும் மிதந்தாரே. அவருடைய நொம்பமான சரீரம் கற்றூணில் கட்டப்பட்டு, வாரினால் அத்தனையாய் அடிக்கப்படும்பொழுது அவருக்கு இரத்த நிறம். அவருக்கு முள்முடி சூடும்பொழுதும் இரத்த நிறம். ஏனெனில் அவருடைய மகா பரிசுத்தமான சிரசு கூர்மையான முள்முடி வைத்து அழுத்தப்பட்டுப் பாய்ந்தபோது, இரத்த

வாற்றுயிற்றே. சிலுவையிலும் அவருக்கு இரத்த நிறம். அப்போது அவருடைய விலாவிலிருந்தும் இரத்தப் பிரவாகம் புறப்பட்டதே. அவர் கைகளும் கால்களும் இரத்தக் குழாய்களாயிற்றே. அவர் போஸ்று பட்டணத்திலிருந்து சாயந்தீரப்பட்ட வஸ்திரம் உடையவராக ஆலையை மிதித்து வருகிறவர். எசா. ௬௩, ௧. அவர் பரதாபமாய் நசுக்கப்பட்ட சகலாத்துப் பூச்சி. சங். ௨௨, ௭.

இரத்தக் கடன் நேர்ந்தால், இரத்தத் தயவு தீர்க்கிறது. உன் பாவங்கள் சிவேரென்றிருந்தாலும், உறைந்த மழையைப்போல் வெண்மையாகும்; அவைகள் இரத்தாம்பரச் சிவப்பாயிருந்தாலும், பஞ்சைப்போல் ஆகுமென்ற கர்த்தருடைய கிருபையுள்ள தீர்ப்பு இயேசுவை விசுவாசிக்கிற என் கண்முன் இருக்கிறது. (எசா. ௧, ௰௮.) என் பாவத்தை நீக்கி இரட்சிக்கப் பராபரனுடைய இரத்தத்தை விட விலையேறப்பெற்ற காரியம் என்ன இருக்கிறது. இந்த இரத்தத்திலே என் பாவங்களின் சுத்திகரிப்பைக் கண்டுபிடிக்கிறேன். ஏனென்றால் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்மை எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கிறது. ௧ யோவா. ௧, ௭. எகிப்தியர் அனைவரும் சிவந்த சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தி மாண்டார்கள். அதுபோல் என் பாவம் எல்லாம் இயேசுவின் இரத்தத்தில் அமிழ்ந்தி மாளுகிறது. சர்வலோகத்தின் பாவத்தை எல்லாந் தீர்க்கிறதற்குப் போதுமான பெலன் இந்த இரத்தத்தின் ஒரு துளியிலே இருக்கிறது. ஆகிலும் அவர் நீதியை முற்றும் நிறைவேற்றி முடிக்கவும், மரணத்தை உத்தரிக்கவும் தமது இரத்தத்தை எல்லாஞ் சிந்த வேண்டியதாயிற்று.

ஏழைப்பாவிகளுக்கு அதில் எத்தனை பெரிய ஆறுதல் இருக்கிறது! பாவம் என்னை மிகவும் வாதிக்கிறபொழுது, இயேசுவின் இரத்தம் என் இருதயத்திலிருக்கிற வியாகுலத்தின் அக்கினிச் சுவாலையைக் குளிரவைக்கிறது. நான் என் இயேசுவண்டையில் சென்று: ஆ இயேசுவே, லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியே, என் பாவத்தையும் உமது முதுகின்மேல் சுமந்துகொள்ளும். நீர் பாவிகள் எல்லாருக்காகவும் சிந்தின உமது இரத்தம் ஏழைப் பாவியாகிய என்னிடத்திலே பெலன் செய்யாமலும் வீணாய்ப் போகாமலும் இருக்கக் கிருபைசெய்யும் என்று திடமனதாய்ச் சொல்லுகிறேன். பிசாசு என்னைப் பயமுறுத்தும்போது, ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் அதைச் செயிக்கிறேன். அபிவி. ௰௨, ௰௧. ஆட்டுக்குட்டிக்குச் சிங்கம் பயந்து தத்தளிக்கிறது அதிசயமல்லவோ? ஒரு துளி இரத்தத்தை

விசுவாசத்தோடே அதற்குக் காண்பித்தால், அது பறந்து போகும். என் பாவங்களின் பயங்கரடாப்பை அது எனக்குக் காட்ட வந்தால்: சாத்தானே, அது என்னுடைய பாவமல்ல என்று ஒருக்காலும் சொல்லேன். ஆனால் இயேசுவின் இரத்தத்தின் ஒரு சிவப்புக் கிறலால் அதை உருவக் கிறுக்குகிறேன். கடன் எல்லாவற்றிற்கும் ஈடான மீட்கும் பொருள் கொடுக்கப்பட்டாயிற்று. பராபரன் ஒரு விசை ஒப்புக்கொண்ட சீட்டை இப்போது புறக்கணிக்கக் கூடுகிறதெப்படி என்று அதற்குப் பிரத்தியுத்தாரம் சொல்லுவேன்.

மரணம் என்னைப் பயமுறுத்த வந்தால், இயேசுவின் இரத்தம் என் வாசலின் அடையாளமாயிருக்கிறது. அதை விசுவாசம் மரணத்துக்குக் காட்டுகிறது. அப்போது சங்காரன் எனக்கு ஒரு சேதமும் பண்ணக் கூடாது. இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே நான் என் இருதயத்தைக் கழுவுகிறேன். அது கறைபட்டிருந்தால், அதனால் சுத்தமாகிறது. என் தவசின் கண்ணீரை இயேசுவின் இரத்தத்தோடே கலக்குகிறேன். அப்போது அது பராபரனுக்குமுன் மகா விலையுயர்ந்ததும், பெலனுள்ளதுமாயிருக்கும்.

பராபரன் என்மேல் கோபமாய் வந்தால், இந்த இரத்தத்தின்மேல் என் நம்பிக்கையை வைக்கிறேன். அவருடைய இரத்தம் எங்கள்மேல் வரக்கடவது என்று யூதர் தங்களுக்குக் கேடாய்ச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்குக் கிருபையுண்டாக இந்த இரத்தம் என்மேல் வரக்கடவது என்கிறேன். நீ மனுஷனுடைய இரத்தத்தின் மேல் தாகமாயிருந்தால், நான் இயேசுவின் இரத்தத்தின்மேல் தாகமாயிருக்கிறேன். நான் தினம் அவருடைய காயங்களுக்கு முன்பாக முழங்கால் ஊன்றிப் பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்லுகிறதாவது:

சிந்துண்ட உம்முடை
இரத்தத்தால் எல்லா
அழுக்கை என்னில் வாங்கும்,
என் தோளில் என்னைத் தாங்கும்,
கடலின் ஆழமட்டும்
என் பாவங்கள் விழட்டும்.

௨௱௮௨. தியானம்.

போதகரின் கண்டிக்கும் உத்தியோகத்தையும் தேற்றரவு பண்ணும் உத்தியோகத்தையும் பற்றியது.

முதல் கசப்பு—பிறகு தித்திப்பு.

பயம், நயமாகிய இரண்டும் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனிடத்தில் இருக்கவேண்டும். முதல் கொடுக்கு, பிறகு தேன். முன்னே பிரம்பு, பிறகு கரும்பு. முன்னே மனம்விழ அடித்து காயப்படுத்திக்கொல்லுகிறது, பிறகு எடுத்து நிறுத்திக் குணமாக்கி உயிர்ப்பிக்கிறது. முதல் நரகத்தையும் பிறகு மோட்சத்தையுங் காட்டுகிறது அவசியம். கிறிஸ்து தெய்வ ஊழியரை மேய்ப்பர் என்கிறார். (யோவா. ௰, ௰௨.) ஆகையால் அவர்கள் பயம், நயம் என்ற கோல்களைக் கையாட வேண்டும். சங். ௰௧, ௪. தேவ ஊழியர் கப்பலை வலிக்கிற ஆட்களாயிருக்கிறார்கள். நிர்விசாரம், அவநம்பிக்கை என்ற மோசமுள்ள கற்பாறைகளில் மோதாமல், எச்சரிக்கையோடு வலிதண்டுகளைப் பிடித்து, கப்பலை ஓட்டவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் மோசேயின் வல்லமையுள்ள கையினாலும் (நியாயப்பிரமாணம்), மறுபக்கத்தில் கிறிஸ்துவினுடைய மெத்தனவின் கையினாலும் (சுவிசேஷம்) வலித்தண்டுகளைப் பிடிக்க வேண்டும். நீ எப்போதும் ஆறுதல் சொல்லுகிறவனாயிருந்தால், நீ வலிதண்டைச் சரியாய்ப் பிடிக்கிறவனல்ல. நீ சொல்லுகிற ஆறுதலினால் எத்தனைபேர் நிர்விசாரரும், துடுக்கருமாய்ப் போகிறார்கள்! பழைய மனுஷனை ஒடுக்கித் தொழுவடிக்க வேண்டும். அப்படிச்செய்யாவிட்டால், அவன் மேற்கொண்டு, பிசாசின் ஊழியத்துக்கு உன்னை இழுப்பான். ஆனால் நீ ஓயாமல் கண்டிப்பாய்ப் பேசுகிறவனாகில், அப்போதும் நீ சரியாய்த் தண்டு வலிக்கவில்லை. அதினால் எத்தனைபேர் அவநம்பிக்கைக்குட்படுவார்கள்! நயமான மனுஷனுக்கு முசிப்பாறுதல் தேவை. அப்படியில்லாதிருந்தால், அவன் நன்மைசெய்கிறதில் இளக்கரித்துப்போகிறான். முன்னே கண்டித்து, பிறகு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும். அப்போது சரி.

தன் சுய வலியை உணராத இருதயத்துக்கு ஆறுதல் சரிப்படாது. தன் வியாதியை அறியாதவனை வைத்தியன் குணமாக்கப்பார்ப்பது வீண். வியாதியை நீக்கும் மருந்திருந்த பதார்த்தங்களால் பிறகு அவனைப் பலப்படுத்துகிறது போல், ஒவ்வொரு உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரனும் முதல் நீ முறையிட வேண்டிய குறைவுகளை உனக்குத் தெரியக்கொடுத்து, பிறகு ஆறுதல் சொல்லவேண்டியது.

மோசே கிறிஸ்துவுக்கு முன்னே சென்று, வழியை ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும். மோசே பாவக்கேட்டைத் திறந்து காண்பித்தாலொழிய, கிறிஸ்து அதை மூடி ஒப்பரவாக்கக் கூடாது. நியாயப்பிரமாணம் குற்றப்படுத்தி ஆக்கினைக்குள்ளாகத்தீர்த்த பாவியைத்தான் சுவிசேஷம் நீதிமானாக்கி, இரட்சிக்கக் கூடும். கல்லுகளில் பதிந்த நியாயப்பிரமாணம் கல்லான இருதயத்துக்கு அவசியம். அது நொறுங்குண்கும் வரையில் மோசே தன் இடிமுழக்கத்தினால் அதை அடித்து, பயமுறுத்தி, நரகத்தையும் மரணத்தையுங் காட்டவேண்டியது. வேதனைப்படாமல் பிள்ளை பிறக்கக் கூடாததெப்படியோ, அப்படியே மனச்சாட்சியின் திகிலும் ஆவியின் துடிப்பும் உண்டாகாமல் மெய்யான குணப்படுதல் பிறக்காது. திகிலடைந்த இருதயம் இயேசுவைத் தேடி, தண்ணீரின்மேல் வாஞ்சையான மானைப்போல் இஸ்ரவேலுடைய அந்த ஆறுதலின் ஊற்றை நாடி ஓடுகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தால் நொறுங்குண்ட இருதயத்துக்கு மாத்திரங் கிறிஸ்துவின் கிருபை ருசிகரமாயிருக்கிறது. சுய நீதியால் உப்பிப்போன பரிசேயன் கிறிஸ்துவினுடைய ஆறுதலும் நீதியும் என்கிற தன் அடையைக் காலால் மிதிக்கிறான். நியாயப்பிரமாணத்தின் பயமுறுத்தல் இருதயத்தின் துர் இச்சையை ஒடுக்கி அடக்கவேண்டும். நரகக்கஸ்தியைத் தன்னில் உணர்ந்தவன் அத்தனை லேசாய்ப் பாவத்துக்குச் சம்மதிக்கான். இப்படி மோசே செய்ய வேண்டியதைச் செய்த பிறகு, இயேசு வந்து, மோசே காயப்படுத்தினதைக் ஆற்றுகிறார். மோசே நரகத்தில் தள்ளினவனை இயேசு நாதர் மறுபடியும் அதிலிருந்து வெளியே எடுத்துவிடுகிறார். எவன் துக்கப்படுகிற இருதயத்தை ஆற்றித்தேற்றாமலும், மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்காமலும் போகிறானோ, அவன் ஆத்தும கொலைபாதகனாகிறான்.

இதின்படியே நீ உன் போதகரைச் சோதித்துப்பார். எவன் நியாயப்பிரமாணத்தையுஞ் சுவிசேஷத்தையுஞ் சேர்த்துச் சொல்லி, எழுத்தால் கொன்று, பிற்பாடு ஆவியால் மறுபடியும் உயிர்ப்பிக்காமல் இருக்கிறானோ, அவன் உன் ஆத்தும இரட்சிப்புக்காகக் கவலைப்படுகிறவனுமல்ல, தன் கர்த்தாவாகிய இயேசுவுக்கு உண்மையாய் ஊழியஞ் செய்கிறவனும் அல்ல. நியாயப்பிரமாணத்தால் பாவங்களைக் கண்டியாமல், நீ முழுவதும் உன் பாவ அருவருப்பில் தரித்திருந்தாலும், சுவிசேஷத்தின் ஆறுதலால் உன்னை மூடி, நீ ஆயிரம்

பாவங்களிலே இறந்தாலும், உன் இரட்சிப்பைக் குறித்து ஒரு சந்தேகமும் உண்டாகாமல் அச்சமற்றிருக்க விடுகிறவர்கள், கல்லறைகளுக்குச் சாந்து பூசுகிற பரிசேயராயிருக்கிறார்கள். உன்னைக் கட்டுகிறதற்குமுன் அவிழ்த்து, துக்கப்படுத்துமுன் ஆற்றுகிறது பரிசேயரின் குணமல்லவோ? இவர்கள் தங்களையும் உன்னையும் ஆக்கினைக்குள்ளாக்குகிறார்கள். இது பரிதாபந் தான்.

உாகக. தியானம்.

மரணத்தின் வல்லமையைப் பற்றியது.

மரணத்தின் கசப்பு அற்றுப்போனது நிச்சயம். ௧ சாமு. ௰௫. ௩௨.

சாமுவேல் ஆமலேக்கின் இராசாவாகிய ஆகாக் என்கிறவனைத் துண்டித்துப்போட வேண்டுமென்று இருக்கும்போது, அந்த ஆகாக் இப்படிச் சொன்னான். உலகத்தின் மக்களும் இப்படிப்பட்ட துணிகரமாய் மரணத்திற்கு எதிர்கொண்டுபோய், அந்த ஆகாகைப்போல: நாங்களும் சாவுக்குச் சற்றாகிலும் பயப்படோம் என்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் மெத்த மோசம்போகிறார்கள். இதினால் மரணத்தின் கசப்பை மேற்கொள்ளக் கூடாது. இப்படி வீம்பு பேசுகிறவன் மரணத்தின் பயங்கரத்தை அறியாமல் தனக்குத் தெரியாத குழியிலே ஓடிவிழுகிற குருடனைப்போல் இருக்கிறான்.

பாவம் மரணத்தின் கூர் அல்லவோ? நீ பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்கிறாயே. ஆகையால் நீ அத்தனை துணிகரத்தைக் காட்டாதே. கூர் இன்னம் அங்கே தான் இருக்கிறது: மரண அவஸ்தைப்படும்போது உன் திரளான பாவங்களெல்லாம் உனக்கு ஞாபகமாகி, பாவத்தின் சம்பளமாகிய சாபத்தையும் நித்திய ஆக்கினையையும் உனக்குக் காட்டும். நரகம் உன்னை விழுங்கத் தன் வாயைத் திறந்து, மரணம் அதிலே உன்னைத் தள்ளப்பார்க்கிற அந்த வேளையிலே உனக்கு ஆறுதல் எங்கிருந்து வரும்? அப்போது உன் மனது எப்படியிருக்கும்? நீ தானே சொல்லு. அப்போது மரணத்தின் கசப்பை ருசிக்க வேண்டியதில்லையா? அப்போது அதின் கூர் உனக்குத் தோன்றாமல் போகுமோ? பாவத்தினால் உண்டாகும் மனச்சாட்சியின் கஸ்தியும் வியாகுலமுமே மரணத்தின் கசப்பு. இதை ருசிக்க வேண்டியவனுக்கு ஐயோ.

ஆனால் மரணத்தை விட்டு சீவனாகிய கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்திலே வைக்கப்பட்டவன் எவ்வளவு பாக்கியவான்! அவனிடத்தில் மரணத்துக்கு யாதொரு பாத்தியமும் வல்லமையும் இல்லை. என்பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தும் பிழைப்பான். உயிரோடிருந்து என்பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் எல்லாம் என்றென்றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பானென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். யோவா. ௰௧, ௨௫. ௨௬. பாவமும் மரணமும் பிசாசுமாகிய இம்மூன்றும் ஒருமிக்கச் சேர்ந்திருந்தால், அது மகா பயங்கரமாய்க் காணுமே. மரணத்துக்குப் பிசாசினாலே வல்லமை உண்டாகிறது. பிசாசுக்குப் பாவத்தால் வல்லமை உண்டாகிறது. பாவம் நீங்கிப் போனாலோ, மரணமும் பிசாசுந் தன் கட்டியைப் பறிகொடுத்து, கை உடைந்த நொண்டி இராசாதனைப்போல் வல்லமையற்றுப்போம். கிறிஸ்து பாவத்தை நீக்கி, தம்முடைய மரணத்தால் மரணத்தின் வல்லமையை உடையதாயிருக்கிற பிசாசை அழித்திருக்கையில், அதுக்கு ஆர் பயப்படுவான்? எபிரே. ௨, ௰௪. இப்படியாக மரணத்தின் கூர் ஒடிக்கப்பட்டது. அது இப்போது செத்த மரணமாயிற்று. இப்போது மரணமும் பிசாசும் தலை நசுக்குண்ட விஷப்பாம்புபோல் இருக்கிறது. அதை நான் கண்ட க்ஷணத்திலே மருண்டேன். அது செத்துக் கிடக்கிறதென்று நான் அறிந்துகொண்ட மாத்திரத்திலோ அதற்குப் பயப்படாமல் இருக்கிறேன். கூருள்ள மரணத்தைப் பார்க்கிறவன் அதற்குப் பயப்படவேண்டும். நானோ கூரில்லாத மரணத்தைப் பார்க்கிறதினால் அதற்குப் பயப்படேன். மரணத்தின் கூர் என்னைக் குத்தாது. அதின் கூர் ஒடிபட்டுப்போயிற்று. அல்லேலூயா. அல்லேலூயா.

உாகஎ. தியானம்.

மெய்விசுவாசத்தைப் பற்றியது.

அச்சமில்லாமை விசுவாசமே அல்ல.

நான் கிறிஸ்தவன், நான் ஞானஸ்நானம் பெற்றவன், எனக்குப் பயமில்லை என்று நீ சொல்லுகிறாய். சிநேகிதா, இது தானே மெய்விசுவாசமென்று நினையாதே. பயத்துடனே கர்த்தருக்கு ஊழியஞ் செய்யுங்கள், நடுக்கத்துடனே களிகூருங்கள் என்று வேதங் கூப்பிடுகிறது. சங். ௨, ௰௧. வேறிடத்திலே: நீங்கள் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்கள் இரட்சிப்பை நடப்பியுங்கள் என்கிறது. பிலிப். ௨, ௰௨. ஆ, நீ பெலனற்ற காலின்மேல் நிற்கிறாய். நீ எத்தனை மோசமாய் விழக் கூடும்! நீ உன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்

செய்தால், உனக்கு என்ன வரும் என்று தெரியுமா? அது எசேக். ௰அ, ௨௪-ல் உனக்கு ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறது. அது என்னவெனில்: நீதிமான் தன்னுடைய நீதியை விட்டுத் திரும்பி நீதிகேடு நடப்பித்தால் அவன் பிழைப்பானோ? அவன் செய்த அவனுடைய எல்லா நீதிகளும் நினைக்கப்படுவதில்லை. அவன் செய்த தன்னுடைய துரோகத்தினாலேயும், அவன் செய்த தன்னுடைய பாவத்தினாலேயும் சாவான் என்கிறது தானே. ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் தப்பிதத்தில் விழுந்து, மனச்சாட்சியைக் கறைபடுத்திக்கொண்ட பின்பு, உடனே பேதுருவைப்போல் எழுந்திருந்து, தன் விழுகுதலுக்காக மனங் கசந்து அழுதால், அவன் விசுவாசந் திரும்பவும் பெலன் அடையத் துவக்கும் என்கிறதற்குப் பிசகில்லை. ஆனால் அவன் தன் மனச்சாட்சியைக் கறைபடுத்தி, பாவத்துக்குச் சம்மதித்த அந்நேரமே விசுவாசம் அவிந்து போகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவன் செத்தால், அவன் மோட்சம் அடைவானோ என்கிறதைக் குறித்து ஒருவனும் நிச்சயஞ் சொல்லக் கூடாது. விழுந்தவன் விழுந்தவன்தான். அவன் மறுபடியும் எழுந்து நிற்கக்கூடியதாயிருந்தாலும், அவனை நிற்கிறவன் என்று சொல்லக் கூடாது.

கிறிஸ்தவனே, நீ இன்னம் பயப்படாயோ? உன் பெலவீனத்தை நீ நன்றாய் அறி. எத்தனை லேசாய் நீ விழுகிறதற்கு இடமுண்டு! நிற்கிறவனாகத் தன்னை எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்குப் பார்க்கக் கடவான். ௧ கொரி. ௰, ௰௨. பின்னொருவன் விழுகிறதை நீ கண்டால், நீயும் அப்படியே விழக்கூடுமென்று நினை. பராபரனுக்குப் பயந்து அவர் வசனத்துக்கு விரோதமாய் நீ ஒன்றுஞ் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு. உன்னில் வேதனை உண்டாக்கும் வழி உண்டோ? நீ நித்திய வழியிலே நடக்கிறாயோ என்று உன்னைச் சோதித்து, உன் சிந்தனைகளை அறிந்துகொள். சங். ௱௩௯, ௨௩. ௨௪. நீ யாதொரு தப்பிதத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டால், அந்தப் பாவத்தின்மேல் பிரியம் வைக்காமலும், அதில் நிலைத்திராமலும், பேதுருவைப்போல் உடனே வெளியே புறப்பட்டு, மனங் கசந்து அழுது, இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்திலே உண்டாயிருக்கும் ஒப்பரவாக்குதலின் வழியாய் மறுபடியும் எழுந்திரு. இத்தோடே கூட பராபரன் உன் விசுவாசம் ஒழியாதபடிக்கு அதைக் காக்கவும் நீ விழும் வேளையில் அவர் உன்னைப் புறக்கணித்துத் தள்ளாமலும், உன்னை உன் பாவங்களில் எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இருக்கவும், தமது மகா பெரிய இரக்கத்தின்படியே எப்போதுந் திரும்ப உன்னைத் தூக்கிவிட்டு, குணப்படுதலுக்குச் சமயங் கொடுக்கவும், நீ

அவரை இடைவிடாமல் கெஞ்சிக்கேட்க மறக்காதே. நீ இப்படிச்செய்தால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டு என்னை ஒன்றும் பிரிக்கக் கூடாதென்று நான் நிச்சயித்திருக்கிறேன் என்று பவுல் அப்போஸ்தலனோடு நல்ல நம்பிக்கையாய்ச் சொல்லக் கூடும்.

நான் துணிகரமாக மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் பாவத்தில் தரித்திரேன். மற்றப்படி நான் என்னையே ஆக்கினைக்குப் பாத்திரமாக்கி, நான் கெட்டுப்போகிறது நியாயமென்கிறவனாயிருப்பேன். நான் பெலவீனத்தால் விழும்போதோ, அது எவ்வளவு பெரிய விழுகுதலாயிருந்தாலும், என் பராபரன் என்னைக் கைதூக்கி விடுவாரென்கிற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. நான் நொறுங்குண்ட இருதயத்தோடும், நருங்குண்ட ஆவியோடும் அவர் சமுகத்திலே சென்று, இயேசுவை என் விசுவாசக்கையால் பற்றிக்கொண்டு: ஆ, தகப்பனே! இந்த உம்முடைய குமாரனின் நிமித்தம் என்மேல் கிருபையுள்ளவராகுமென்று பெருமூச்சு விடுவேன்.

நான் சாகிற நேரத்தில் பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தி: நான் என் ஓட்டத்தை முடித்தேனென்று பவுல் அப்போஸ்தலனைப்போல் சொல்லுங் காலம் வரும் மட்டும் அச்சமில்லாதிருக்க மாட்டேன். ௧ தீமோ. ௪, ௭.

௨௱௯௫. தியானம்.

பொய்யனின் குலாசாரத்தைப் பற்றியது.

தாயைப்போலே பிள்ளை. நூலைப்போலே சீலை.

பெற்றவனைப்போலிருக்கும் பிள்ளை. ஆகாத குருவி இடுகிற முட்டையும் ஆகாததாயிருக்கும். தகப்பன் தன் பிள்ளைக்குத் தெய்வபத்தியைக் கொடுக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அது சுபாவப்பிறப்பினால் வராமல், மறுபிறப்பினால் மாத்திரம் வரும். கெட்ட சுபாவமானது தனக்கில்லாத நற்குணத்தைப் பின்னொருவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடுகிறதெப்படி? ஆதாமின் வழியாய் நமக்குப் பலித்த துர்க்குணத்தை நாம் நமது பிள்ளைகளுக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுக்கிறோம். பிள்ளைகள் உற்பத்தியிலே தங்கள் தாய் தகப்பன்மாராலே சரீரக் குறைவுகளைப் பெறுகிறதுபோல, அவர்கள் துர்க்குணங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

தெய்வபத்தியுள்ள தகப்பனுக்கு ஆகாத பிள்ளையிருந்தால், நீ அதிசயப்படுகிறாய். அது அதிசயமா? தெய்வபத்தி

சுதந்தரம் அல்லவே. நல்ல விதையிலிருந்து பதரும் வைக்கோலும் முளைத்து வளருகிறதில்லையா? உனக்கு ஒரு நல்ல பிள்ளையிருந்தால், அது உன்னுடையதல்ல, பராபரனுண்டயது. நீ அதற்குக் கொடுத்த துர்ச்சுபாவத்தைக் குலைக்கவும் நீ கொடுக்கக் கூடாத நற்குணத்தை உன் பிள்ளை பராபரனால் அடையவும், உன் கவலையாலுங் கருத்தாலும் ஜெபத்தாலும் உதவிசெய் என்று ஞானமுள்ள ஒரு மனிதன் சொல்லுகிறான்.

மறுபட்சத்தில் புருஷன் பெண்சாதிக்குப் பிறந்த ஒரு பிள்ளை பொல்லாததாயிராவிட்டால், அது மகா பெரிய அதிசயந்தான். பெற்றோர் சாயல் பிள்ளைக்கு என்பார்களே. கண்ணாடியும் அப்படித்தான் அல்லோ காட்டுகிறது. பிள்ளை பெறுகிறவர்கள் தங்கள் சாயலாய்ப் பெறுகிறார்கள். பாவத்தில் விழுந்து கெட்டுப்போன ஆதாம் தன் சாயலாகத் தன்னுடைய ரூபத்தின்படியே ஒரு குமாரனைப் பெற்றான். ௧ மோ. ௫, ௩. ஆனால் ஆவியினால் பிறந்தது ஆவியாயிருக்கிறது. யோவா. ௩, ௬. பராபரனால் பிறந்தவர்கள் அவருடைய தெய்வீக குணத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாகிறார்கள். ௨ பேது. ௧, ௪. அவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறாப்போல், அவர்களும் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிதா இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறாப்போல், அவர்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். லூக். ௬, ௩௬. பரமண்டலங்களிலிருக்கிற அவர்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறதுபோல், அவர்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கிறார்கள். மத். ௫, ௪௮. பிரியமான பிள்ளைகளைப்போல் அவர்கள் தங்கள் பராபரனைப் பின்பற்றுகிறார்கள். எபேசி. ௫, ௧.

கிறிஸ்தவனே, என் கருத்து என்னவென்று உனக்குத் தெரிகிறதா? பொய்யனின் குணம் இன்னதென்று உனக்குக் காண்பிப்பேன். பிசாசானவன் பொய்யனும், பொய்க்குப் பிதாவுமென்று கிறிஸ்து சொல்லுகிறார். யோவா. ௮, ௪௪. பிதா எப்படியோ, பிள்ளையும் அப்படியே. பொய்யன் பிசாசின் பிள்ளையும் பிசாசுமாயிருக்கிறான். பொய்யன் வெளிச்சத்தூதனுடைய வேஷங்கொண்டிருக்கும் பிசாசாயிருக்கிறான். பிசாசு பராபரனுடைய சத்துரு. பொய்யனும் அப்படியே. ஏனெனில் சத்தியபரனாகிய கர்த்தருக்குப் பொய்யனாகிய பிசாசு சிநேகிதனாயிருப்பதெப்படி? பிசாசு கொலைபாதகன். பொய்யனும் அப்படியே. பொய் அம்பு கொலை அம்பு. இப்படி தாவீது இராசா தமது சங்கீதங்களில் அங்கங்கே சொல்லுகிறார். பிசாசு எல்லாச் சிருஷ்டிகளிலும் மகா கெட்ட வஸ்து. பொய்யனும் அப்படியே. அது எதினாலென்று நீ கேட்கிறாயோ? பித்துகொண்ட நாய் தான் கடித்ததையெல்லாம் விஷப்படுத்துவதுபோல், பொய்யனுங் கெட்டவனாயிருந்து, எல்லாவற்றையுங் கெடுக்கிறான். பிசாசுக்காக நரகம் உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அது பொய்யனுக்கும் ஏற்ற இடம். பொய் பழைய மனிதனுக்கு அடுத்தது. பழைய மனுஷனே நரகத்துக்கு ஏதுவானவன். "நீங்கள் ஒருத்தருக்கொருத்தர் பொய்சொல்லாதிருங்கள். பழைய மனுஷனை அதின் கிரியைகளோடு கழற்றிப்போடுங்கள்" என்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். பிசாசு தான் போகிற இடமெல்லாம் தன் நரகத்தைக் கூட சுமந்துகொண்டுபோகிறது. பொய்யனும் அப்படித்தான். பொய்யனுக்கு அவன் துன்மனச்சாட்சியைப் பார்க்கப் பெரிய நரகம் எது? நரக அக்கினி அவனை உள்ளும் புறம்பும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. பிசாசானவன் பராபரனுக்கும் மனுஷருக்கும் பகைஞன். பொய்யனும் அப்படியே. பராபரன் அவனைக் குணப்படுத்தக் கடவார்.

௨௱௩௬. தியானம்.

நல்யோசனையையுந் துர்யோசனையையும் பற்றியது.

துர்யோசனை தவிழ்ந்துபோகிறது அபூர்வம்.
நல்யோசனை நடந்தேறுகிறது அபூர்வம்.

நல்ல விதை அடிக்கடி வழியிலே விழுந்து முளைக்காமல் போகிறதுண்டு. ஆனால் களை முளைக்காமல் போகிறது அபூர்வம். அது எதினால் என்று அறிவாயா? சிருஷ்டிப்பெல்லாம் தீமைக்குச் சார்ந்து, நன்மைக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. நீரோட்டத்தோடே நீந்துகிறது எளிதும், நீரோட்டத்துக்கு எதிராக நீந்துகிறது வருத்தமுமாயிருக்கிறது. தீமைக்கு உதவியானது அநேகம், நன்மைக்குத் தடையானது அதிகம்.

கிறிஸ்தவனே, நீயே அதை அறிந்துகொள்வாய். பிசாசின் கிரியையானால், அது நடந்தேறும். உன் சொந்த மாமிசமும் பிசாசுக்கு உதவிசெய்கிறது. ஆ, அத்தோடே உலகமும் உதவியாய்க் கூடிக்கொண்டால், மனைவியும் மணவாளனுங் கூடினாற்போலாகும். மறுபட்சத்தில் பராபரனால் உண்டாகிற கிரியையானால், அதற்கு அநேகந் தடைகள் உண்டாகும். சில வேளை வாய்க்காமல் போகிறதும் உண்டு. ஏனென்றால் பராபரன் தமது கிரியையை முற்றுமுடிய நடத்த பலவந்தம் பண்ணாமல் நன்மை உற்சாகமாய்ச் செய்யப்பட வேண்

டுமென்றிருக்கிறார். நீ ஒரு காரியத்தைப் பராபரனுடைய மகிமைக்கென்று செய்ய நோக்கங் கொண்டிருந்தும், அது வாய்க்காமல் போகிறதைக் கண்டு, அடிக்கடி ஆச்சரியப்படுகிறாய். ஆம், அது பராபரனுடைய மகிமைக்கானதாயிருக்கிறபடியினாலே தான் வாய்க்காமல் போக வேண்டியது. பிசாசும் உலகமும் மாமிசமும் பராபரனுக்கு மகிமை உண்டாகப் பார்க்காமல், அதற்குத் தடைபண்ணப் பார்க்கிறது. இது எப்படி? பிசாசு பராபரனைப் பார்க்க வல்லமையுள்ளதோ? அல்ல. பிசாசுக்கு இருக்கிற வல்லமை அதைக் கையாடுகிற அவனுடையதாயிராமல், அதற்கு இடங் கொடுத்திருக்கிற பராபரனுடையதாயிருக்கிறது. பிசாசு பராபரனைச் செயிக்கும் என்று நினைக்காதே. பராபரனுடைய கிரியையைத் தடைப்படுத்த நினைக்கிறவர்கள் தங்கள் விருத்தலுக்காகத் தங்கள் கையாலே தானே தங்களுக்குக் குழிவெட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களைப்போலே தங்கள் சுய கிரியையினால் தங்களைத் தானே கேட்டில் உட்படுத்திக்கொள்ளும்படிக்கு, அவர் தமது வல்லமையைக் கையாடாதிருக்கிறார். உன் கேடு பராபரனால் வராமல் உன்னாலே தானே வரும். அவர் உன் நலத்தைத் தேடினார் நீயோ தடைபண்ணினாய். அதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம் பார். பராபரன் ஒரு ஊருக்கு நல்ல அதிகாரிகளைக் கொடுக்க மனதாகி, அதற்காகப் பெருமூச்சுவிட்டு, அதற்கு உதவியானதைக் கருத்தோடு தேடுகிற நல்ல உண்மையுள்ள மனிதர்களை எழுப்பி விடுகிறார். பிசாசோ என்ன செய்கிறது? தன் இராச்சியம் அதினாலே நிர்மூலமாக்கப்படும் என்று அறிந்துகொண்டு, துஷ்ட மனிதரைக்கொண்டு அதற்கு எதிரிடையான விரோதங்களை மகா மூர்க்கமாய்ச் செய்கிறது. அப்போது பராபரன் என்ன நினைக்கிறார்? அப்படி ஆகட்டும்; தன் நன்மையை அறியாத உலகத்துக்கு உதவிசெய்யக் கூடியதார்? இஸ்ரவேலே, நீ நமக்கு விரோதமானது உன் கேடு என்கிறார். ஓசெ. ௧௩, ௯. என் இருதயமே, பிசாசின் துர்யோசனை நடந்தேறுகிறதென்று நீ கண்டால், இடறல் படாதே. அப்படி தான் நடக்க வேண்டும். நரகாக்கினை அடையும் படியாக உலகமெல்லாம் பிசாசுக்கு உதவியும் ஊழியமும் செய்கிறது. ஆனாலும் பராபரன் நினைத்த காரியத்துக்குப் பிசாசு ஒரு தடையும் பண்ணக் கூடாதென்று நீ நம்பு. அவர் தமது கிரியை தடைப்பட இடங் கொடுத்தாலும் உலகத்துக்கு ஆக்கினையாகவும் உனக்கு அனுகூலமாகவும் முடியும். ஆகையால் பராபரனே ஆளட்டும்.

உாகூஎ. தியானம்.

பராபரனுக்குரிய மகிமையைப் பற்றியது.

வேலை ஆசானைப் புகழுகிறது.

நீ செய்கிற நற்கிரியை ஆருடையது, உன்னுடையதோ, பராபரனுடையதோ? அங்கே கட்டப்பட்டு நிற்கிற நேர்த்தியான வீடு ஆருடைய வேலை? அந்த வாச்சியினுடையதோ, தச்சனுடையதோ? பராபரன் உன்னில் இதமியமான மனதையும் செய்கையையும் உண்டாக்குகிற சிற்பாசாரி. நீயோ அவருடைய பட்டடைக் கூடமும் பணிமுட்டுமே ஒழிய வேறல்ல. ஒரு கிரியை ஆரால் நடக்கிறதோ, அவரே மகிமையையுங் கனத்தையும் பெறத் தக்கவர். ஆகையால் ஒருவரும் உன்னைப் புகழாமல், பராபரனையும் உன்னிலுள்ள அவர் கிரியையையும் புகழ்ந்து கொண்டாட வேண்டியது. பராபரன் பெரியகாரியங்களை உன்னைக்கொண்டு செய்ய நீ அவர் கைப்பணிமுட்டானாய் என்கிறதற்காக நீ புகழப்படுகிறதே போதும்.

உம்முடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக என்று கர்த்தர் கற்பித்தபடி தினந்தோறும் செபம் பண்ணுகிறபோது, நீ கேட்கிறது இன்னதென்று உனக்குத் தெரியுமா? சொல்லு. அர்ச்சிக்கப்பட்ட காரியம் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, பராபரனுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டது. அதை ஒருவனுந் தொட்டு தீட்டாக்காமல், எல்லாரும் அதைக் கனப்படுத்த வேண்டும். நாமம் என்கிறது கீர்த்தி, புகழ், சங்கை. நீ பராபரனுடைய மகிமையை அபகரித்து, அதை உனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு. நீ உன்னையே புகழவுங் கொண்டாடவும் சம்மதித்தால், பராபரனுடைய நாமத்தை நீ பரிசுத்த குலைச்சலாக்குகிறாய். நீ செய்த நற்கிரியைகளுக்காக உன்னைப் புகழ்ந்தால், உனக்குச் சந்தோஷம். ஆனால் கிரியை செய்கிறவன் ஒருவனாயிருக்க, பின்னொருவன் அதினால் பேறெடுக்கிறது நியாயமோ? தேனீ தேன் உண்டாக்க, குளவி அதைக் குடித்துப்போடுகிறது நியாயமோ?

உன் பிரயாசத்தினால் உனக்கு ஒன்றும் வராமல், எல்லாம் தேவ ஆசீர்வாதத்தினால் உனக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆகிலும் நீ சம்பாதித்ததை ஒருவன் எடுத்துக்கொண்டால், அது திருட்டு என்கிறாயே. இப்படியிருக்கப் பராபரன் தமது கிரியையினால் தமக்கு வரப்பண்ணின சங்கையை நீ அவரிடத்திலிருந்து பறிக்கிறது, எத்தனைக்கு அதிக அருவருப்பான திருட்டு. ஆ நான் நன்மைசெய்து, ஒரு புகழும் பலனுமில்

லாமல் போகிறதே என்று நீ சொல்லுகிறாய். கிறிஸ்தவனே, கர்த்தருக்குள் நீ பட்ட உன் பிரயாசம் வீணாய்ப் போகிறதென்று நீ நினையாதே. பலனைப் பராபரன் உனக்குத் தருகிறார், புகழ்ச்சியையோ நீ அவருக்கு விட்டுவிட வேண்டும். உன் கிரியைகளில் நன்மையாயிருக்கிறதை எல்லாம் பராபரன் தாமே செய்கிறதில்லையா? அவருக்குள் பிழைக்கிறாய், அசைகிறாய், இருக்கிறாய்; அவரையல்லாமல் உன் கையையுங் காலையும் நீ அசைக்கக் கூடாது; ஒரு நல்ல நினைவு முதலாய் உனக்கு இருக்கக் கூடாது. ஆகிலும் அவர் புகழ்ச்சியைத் தமக்கு வைத்துக்கொண்டு, அத்தோடொத்த பங்காகிய பலனை உனக்குக் கொடுக்கிறார். சரியாய்ச் சொன்னால், புகழ்ச்சியையுங் கூடப் பராபரன் உனக்கு முற்றிலும் விட்டுவிடுகிறார். ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்து நியாயாதிபதியாக வரும் அந்நாளிலே உன் இரக்கத்தின் கிரியைகளைப் புகழுவார். க கொரி. ச, ரு. மத். உரு, ௩௧ மு. மேலும் பராபரன் உனக்குப் பாராட்டினதும், உன்னைக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறதுமாகிய கிருபையை மனுஷர் அறிந்து, அவருடைய பணிமுட்டாகிய உன்னைப் புகழுகிறது அவருக்குப் பிரியம். ஆசானுக்குரிய சங்கையைப் மாத்திரம் அவருக்கு விட்டுவிடுவது அவசியம். அப்படி விடாதேபோனால், நீ உன்னை அவருடைய இடத்தில் வைத்து, அவரைப் பராபரனை மதியாமல் போகிறாய்.

நாம் நம்மையும் நமக்குள்ள யாவையும் அற்பமும் ஒன்றுமில்லாததுமாய் எண்ணுகிறதே உத்தமம். நாம் நம்மைத் தானே மெச்சிக்கொண்டு மனுஷரிடத்தில் புகழ்ச்சியைத் தேடினால், பராபரன் நம்மால் மகிமைப்படக் கூடாது. நாம் நம்மில் எத்தனைக்குச் சிறுகுகிறோமோ, அத்தனைக்குப் பராபரன் பெருகுகிறார். ஆகையால் என் இருதயமே, பராபரன் உன்னில் பெரியவராகும்படிக்கு, நீ உன்னைத் தாழ்த்தி: அவர் பெருகவும், நானோ சிறுகவும் வேண்டியதென்று யோவான் ஸ்நானகனோடு சொல்லு. யோவா. ௩, ௩௰. உனக்கு யாதொன்றிருந்தால், அது உன்னாலே உனக்கு வந்ததாயிராமல், பராபரனால் உனக்கு வந்தது. நீ யாதொன்றைச் செய்யக் கூடியவனாயிருந்தால், அந்தச் சாமர்த்தியமுஞ் செய்கையும் உன்னுடையதாயிராமல், பராபரனுடையதாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவருக்கு மகிமை செலுத்திச் சொல்ல வேண்டியதாவது: நான் இருக்கிறது பராபரனுடைய சுத்த கிருபையினால் இருக்கிறேன். பராபரன் ஏழைப்பூச்சியாகிய என்னைத் தமது பணிமுட்டாகக் கையாளுகிறதும் இன்னம் யாதொரு நன்மையை என்னைக்கொண்டு நடப்பிக்கிறதுமே எனக்குப்

போதும். அதற்கு முதலாய் நான் அபாத்திரன். பராபரனுக்குரிய மகிமையை நான் அவருக்குச் செலுத்துவேன். கிரியை அவருடையது, புகழ்ச்சியும் அவருடையதாகட்டும். எனக்கல்ல, கர்த்தாவே, எனக்கல்ல; உம்முடைய நாமத்துக்கே மகிமை வரப்பண்ணும் என்று சொல்லு.

௨௱௯௮. தியானம்.

தேவவசனத்தை அசட்டைபண்ணுதலைப் பற்றியது.

காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவான்.
பிடித்துக்கொள்ளக் கூடியவன் பிடித்துக்கொள்ளக் கடவான்.

இன்பமான தேவவசனத்தையும் அதில் நமக்குக் கொடுக்கப்படுங் கிருபையையுங் குறித்து நான் பேசுகிறேன். நேசிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களே, வாசலுக்குமுன் [illegible]யிருக்கும்போதே, கொள்ளுங்கள். வெயில் எரிக்கும்போதே, போர் அடியுங்கள். பராபரனுடைய கிருபையும் அவர் வசனமும் உங்கள் கிட்ட இருக்கும்போதே, அதைக் கையாடுங்கள். பராபரனுடைய வசனமுங் கிருபையும் ஒருதரம் மழை பெய்து விடுகிறாப்போலிருக்கிறது. அது ஒருதரம் பெய்த இடத்திலே மறுபடியும் வராது. அது யூதர்களிடத்தில் இருந்தது, இப்போது போய்விட்டது; அத்தேசம் துலுக்கருக்கு ஆதீனமாயிற்று. ரோமாவிலும் இருந்தது, இப்போது போய் விட்டது, அங்கே பாப்பு இருக்கிறான். என்றென்றைக்கும் அது உங்களிடத்திலிருக்குமென்று நினைக்கவொண்ணாது. நன்றியறியாமல் அதை அசட்டைபண்ணுகிறவர்களிடத்தில் எப்போதும் இருக்க மாட்டாது. ஆகையால் பிடித்துக்கொள்ளக் கூடியவன் அதைப் பிடித்துக்கொள்ளக் கடவான். சோம்பேறிக்கு நல்நாட்களில்லை.

ஆ, தேவவசனத்தை இத்தனை வெட்கங் கெட்ட பிரகாரமாய் அசட்டைபண்ணுகிறதை நான் நினைக்கும்போதெல்லாம் என்னிடத்திலே துக்கம் உண்டாய்க் கண்ணீர் ததும்புகிறது. பராபரன் செய்ய நினைக்கிறது இன்னதென்று அறிவேன். நீ வெளிச்சத்தில் நடக்க மாட்டேன் என்கிறபடியால், அவர் வெளிச்சத்தை உன்னை விட்டு எடுத்து, உன்னைக் குருட்டாட்டம் பிடிக்கப்பண்ணுவார். அல்லது மற்றத் தேசங்களை விட தமிழ்நாடு நல்லதோ? நீ வசனத்தை இத்தனை அக்கிரமமாய் அசட்டைபண்ணி, உன் அஞ்ஞான நடத்தையால் சர்வலோகத்துக்கு முன்பாக வெட்கம் உண்டுபண்ணு

கிறபடியால், அவர் அப்படிச் செய்கிறது அநீதமோ? ஒருவன் உனக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால், அதற்காக அவனுக்கு எத்தனை ஸ்தோத்திரவார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாய். ஆனால் பராபரன் தமது வசனத்தைப் பிரசங்கிக்கச் சொல்லி, தமது பரம இராச்சியத்தை முழுதும் உனக்குக் கொடுக்க வரும்போது, அதற்காகச் சந்தோஷப்பட்டு, அதில் பிரவேசிக்க ஆசைப்படுகிறவர்கள் எத்தனை கொஞ்சம் பேர்!

பராபரன் தமது பொக்கிஷத்தை இன்னம் உன்னண்டைக்குக் கொண்டுவந்து, நீ அதை வாங்கும்படி உன்னை வருந்தி கேட்கிறதினாலே வேசாறிப்போக மாட்டாரோ? நீ ஒருவனுக்குச் செய்கிற உபகாரத்தை அவன் அறியாதே போனால், உன் மனசு சுறுக்காய் வேசாறிப்போகிறதில்லையோ? நீ பராபரனுடைய உபகாரங்களை முழுதும் உணராமல் அசட்டைபண்ணியிருக்கக் கொள்ள, அவர் உனக்கு நன்மை செய்ய இளக்கரியாமல் போகாரோ? என் பராபரனுடைய தயவும் நீண்ட சாந்தமும் எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. பராபரன் தமது கிருபையின் கரத்தை நீட்டியிருக்கையில், நீ அதைப்பிடி. எத்தனைகாலம் அப்படியிருக்குமென்று ஆருக்குத் தெரியும். ஆகையால் அதைப் பிடித்துக்கொள்ளக் கூடியவன் பிடித்துக்கொள்ளக் கடவான்.

பிரியமான கிறிஸ்தவனே, நீ வாயினால் அதைப் பிடித்து:

ஆ, இங்கே எங்களுடனே
இரும், அன்புள்ள இயேசுவே;
மெய் வேதத்தின் விளக்கை நீர்
போமல் வைக்கக் கடவீர்

என்று ஓயாமல் பெருமூச்சு விடு. கையினால் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு, பராபரன் தமது வசனத்தினாலே உன்னிடத்தில் கேட்கிற கிரியைகளைச் செய். ஒருவன் தனக்குக் காட்டப்பட்ட வழியில் நடக்க மனதில்லாதிருந்தால், வழிகாட்டி என்னத்துக்கு? ஒருவன் இருளிலே தானே கிடந்துவிட மனதாயிருந்தால், அப்படிப்பட்டவனுக்கு வெளிச்சம் என்னத்துக்கு? ஆ, கர்த்தாவே, உமது வசனம் எங்களுக்கு இல்லாவிட்டால், ஏழைப்பூச்சிகளாகிய நாங்கள் என்னமாவோம்? உமது வசனத்தை நாங்கள் இழந்துபோகிறதிலும், நாங்கள் பிறவாதிருந்தால் தாவிளை. உமது வசனம் எங்களை ஆற்றித்தேற்றி, பலப்படுத்தி, பிரகாசிப்பித்து, ஈடேற்றுகிறதே. அது மற்றொன்றினாலும் ஆகாது. ஆ, கர்த்தாவே, உமது கிருபையின் பொக்கிஷத்தைக் கோபத்தால் எங்களிலிருந்து எடுத்துப்போடாதிரும். இயேசுவின் முகத்தைப் பார்த்து,

காண்கிற கண்களையும் கேட்கிற காதையுந் தந்தருளும். ஆமென்.

௨௱௩௧. தியானம்.

பிள்ளைகளின் திரட்சியாகிய ஆசீர்வாதத்தைப் பற்றியது.

வெகு பிள்ளைகள் வெகு திரவியம்.

ஆ, பராபரன் எனக்கு வெகு பிள்ளைகளைக் கொடுத்துவிட்டாரே; நிர்ப்பாக்கியமுள்ள நான் அதுகளை எப்படி சவரக்ஷணை செய்வேன்? வாய்கள் அநேகம், சாப்பாடு கொஞ்சம் என்று நீ சொல்லுகிறாய். சீ, கெட்ட அவிசுவாசியே, நீ உன் இருதயத்திலே வெட்கப்படு. பராபரனுடைய வசனம் ஆசீர்வாதம் என்கிறதை நீ நிர்ப்பாக்கியம் என்கிறாயோ? பிள்ளைகள் பராபரனுடைய ஈவாயிருக்க (சங். ௱௨௭, ௩), அவர் உனக்கு நிர்ப்பாக்கியத்தைக் கொடுத்தாரென்று சொல்லலாமா? உன் பெண்சாதி உன் வீட்டோரங்களில் கனிதருங் கொடிமுந்திரிகைபோலவும், உன் பிள்ளைகள் உன் பந்தியைச் சுற்றிலும் ஒலீவமரக் கன்றுகளைப்போலவும் இருப்பார்களென்று சொன்ன தாவீது இராசா, உடனே: இதோ, கர்த்தருக்குப் பயந்த மனுஷன் இப்படி ஆசீர்வதிக்கப்படுவானென்று சேர்த்துச் சொல்லுகிறாரே. சங். ௱௨௮, ௩. ௪. நீ பராபரனுடைய ஆசீர்வாதத்தை என்னமாக்குகிறாய்! ஒலீவமரத்திலிருந்து விழும் பழவிதைகளினின்று அதைச் சுற்றிலும் அநேக ஒலீவக் கன்றுகள் அலங்காரமாய் முளைத்து வளர்வதுபோல், நீதிமானின் பிள்ளைகளும் அவனுக்கு ஆறுதலும் உதவியுமாக அவனைச் சூழவளர்ந்து நிற்பார்கள். சமுசாரமார்க்கத்தில் பிறந்த நல்ல பிள்ளைகள் பந்தியைச் சூழ்ந்திருக்கிறதும், அல்லது பந்தியைச் சூழ வரிசையாய் நின்று செபம் பண்ணுகிறதும் எத்தனை அழகு! மேலும் ஒலீவமரம் எண்ணெய்ப் பசையுள்ளதானபடியால், சுறுக்கிலே பட்டுப்போகாமல் சில நூற்றாண்டுகளாகப் பிழைத்திருக்குமாகையால், அது சாகாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமாய் வைக்கப்படுகிறது. இப்படியாகப் பெற்றோர், பராபரன் தங்கள் சந்ததியைக் காப்பாற்றும்போது, பிள்ளைகளைத் தங்கள் பெயர் சாகாமைக்கு உயிரான அடையாளங்களாகக் காண்கிறார்கள்.

பிள்ளைகள்மேல் உனக்கு இத்தனை வெறுப்பாய்ப் போகிறது மகா சஞ்சலமான காரியமல்லவோ? நீ பராபரனிடத்தில் ஒரு ஆத்துமத்தைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிற

தைவிட அதிகப் பிரியமான வேறொரு காரியம் உண்டா? உன் பராபரன் உன் சரீரத்திலிருந்து சங்கையான பிரகாரமாய்ப் பிறப்பித்து, உன் மடியில் வைத்து வளர்க்கும்படி கொடுத்திருக்கிற பிள்ளையை நீ அசட்டைபண்ணுகிறாயோ? நான் என் பெண்சாதிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சோறு எங்கேயிருந்து சம்பாதிப்பேனென்று சொல்லுகிற மனுஷர் அவிசுவாசிகள் என்று லூத்தர் சொல்லுகிறார். அது பராபரனுடைய தயவு சத்தியத்தைப் பற்றிய சந்தேகமும் அவிசுவாசமுமாம். அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையானதெல்லாம் சம்பூரணமாயிருக்கும் மட்டும் பராபரனிடத்தில் ஒன்றையுங் கேட்கவேண்டியதில்லை என்று அவர்கள் எண்ணி, நம்பிக்கையோடிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய அன்னம் பானம் வஸ்திரம் முதலியவைகளைப் பராபரனிடத்தில் கேளாமல், அவைகள் தங்களிடத்தில் தானே இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். உன் முகத்தின் வேர்வையால் அப்பம் புசிக்கக்கடவாயென்று (௧ மோ. ௩, ௰௯) தேவ கற்பனையைவிட்டு விலகிப்போகப் பார்க்கிறார்கள். கிறிஸ்து மார்க்கசமுசாரிகள் தங்களையும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் சவரக்ஷணை செய்கிறதற்கான கவலையைப் பராபரன்மேல் போடவேண்டியது. பிள்ளைகளைக் கொடுக்கிற பராபரன் அதுகளைப் பிழைப்பூட்டுகிறவருமாயிருக்கிறார். வெகு பிள்ளைகள் வெகு திரவியம் என்று நான் சொன்னது இதுதான். உன் பிள்ளைகள் உன்னோடு கூடச் சாப்பிடாமல், நீ உன் பிள்ளைகளோடே சாப்பிடுகிறாய். அவர் பாலகருடைய வாயினாலே பெலன் உண்டுபண்ணினபடியால், அந்தப் பாலகர் நிமித்தம் அடிக்கடி ஒருவருக்குந் தெரியாமல் அந்த வீட்டை ஆசீர்வதிக்கிறார்.

உன் கவலையை விட்டுப் புத்திமானாயிருந்து, உன் பிள்ளைகளைத் தெய்வபத்திக்குப் பழக்கு. அதுகள் செபம்பண்ணக் கூடியவைகளானால், அதுகள் பரமண்டலத்திலிருந்து அந்தந்த ஆசீர்வாதத்தை உன்மேல் வரப்பண்ணும். அநேகந் தாய்தகப்பன்மாருக்கு அவர்களுக்காகவேண்டிக்கொள்ளுகிற பிள்ளைகள் இல்லாமல் போகிறதே அவர்களுக்குக் கேடாயிருக்கிறதென்று நம்புங்கள். அநேகந் தாய்தகப்பன்மார் தங்கள் பிள்ளைகளின் செபத்தின் நிமித்தம் காக்கப்படுகிறார்கள். அநேக பிள்ளைகள் அநேக சாபம் என்கிறதும் மெய்தான். ஆனால் உன் பிள்ளைகளை நீ தேவபத்தியிலும் இரட்சிப்பின் வழியிலும் வளர்ப்பாயானால், உன் வெகு பிள்ளைகள் உனக்கு வெகு ஆசீர்வாதமாகும். பராபரன் உனக்கு உதவிசெய்வாராக.

௨௱௪௰. தியானம்.

வாங்கின கடன் கொடாதவர்களைப் பற்றியது.

இராயனாலும் முடியாது.

கையில் ஒன்றும் இல்லாதவனிடத்தில் இராயன் முதலாய் ஒன்றையும் வாங்கக் கூடாது என்று சிலபேர் தாங்கள் வாங்கின கடனைச் செலுத்தவேண்டிய வேளைகளில் சொல்லுகிறதுண்டு. ஆகாதவர்கள் கடன் வாங்கி செலுத்தாதே போகிறார்கள். சங். ௩௭, ௨௧. ஆனால் அவசரத்தினிமித்தம் கடன் வாங்கி திடீரென்று இறந்து போவதினாலே, அல்லது தேவச்செயலாய் தங்கள் பொருளை எல்லாம் இழந்து போவதினாலே, வாங்கின கடனைச் செலுத்தாத சிலரும் உண்டு. தேவபத்தியுள்ளவர்களுஞ் சிலவேளை தங்கள் குற்றமின்றி கடன்பட்டு, அதைத் திரும்பச் செலுத்தாத பட்சத்தில் மிகவும் வருத்தப்பட்டு, அதற்காகப் பராபரனைப் பார்த்து பெருமூச்சுவிடுகிறார்கள். அவர்கள் செபத்தின் நிமித்தமாக பராபரன் கடன் கொடுத்தவனுக்கு வேறு விதத்திலே திரளான ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுப்பார்.

வேறே சிலரோ துணிகரமாய்க் கடன்பட்டாலும், அதைச் செலுத்தித் தீர்க்க மனமில்லாமல், தாங்கள் வாங்கின கடனால் நன்றாய்ச் சீவனம் பண்ண விரும்புகிறார்கள். ஆ! அது எவ்வளவு அருவருக்கப்படத்தக்க தந்திரம். அநீதம் உனக்கு வீடுகளைக் கட்டாமல், உன் வீட்டைப் பாழாக்குகிறது. வாங்கின கடனைத் திரும்பக் கொடுக்கிறதே பராபரனுடைய சித்தம். இதினிமித்தம் அந்தக் கைம்பெண்சாதிபட்ட கடனைச் செலுத்தித் தீர்க்கத்தக்கதாக எலீசா தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு எண்ணெயைக் கட்டளையிட்டார்.

கிறிஸ்தவர்கள் அவசரக்காரர் மேலிரங்கி அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் தான். ஆனால் கடன் வாங்கினவர்கள் அதைத் திரும்பச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள். வாங்கின கடனைத் திரும்பக் கொடுக்க மனதில்லாதவன் மூன்றுவிதமான பாவஞ் செய்கிறான். ௧-வது. அவன் களவு செய்யாதிருப்பாயாக என்கிற எழாங் கற்பனையை மீறுகிறான். ஏனெனில் கடனை வாங்கியும் அதைச் செலுத்தாமல், சண்டித்தனம் பண்ணுவது அருவருப்பான வஞ்சனையுந் திருட்டுமாயிருக்கிறது. ௨-வது. அவன் தனக்கு விரோதமாகவும் பாவஞ் செய்கிறான். ஏனெனில் அவன் இதினாலே எல்லாப்பணங்களிலும் அருமையாயிருக்கிற தன் விசுவாசத்தையும் நல்ல பெயரையும் நாணயத்தையும் அவ

மதித்துக் கெடுக்கிறான். கூ-வது. அவன் தன் பிறனுக்கு விரோதமாகவும் பாவஞ் செய்கிறான். ஏனெனில் அவன் இதினாலே தன் பிறனுடைய பொருளை அபகரித்துக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல், அபாயத்தினால் அவன் ஆத்துமாவுஞ் சேதப்பட்டு இரட்சிப்பை இழந்துபோக ஏதுவாயிருக்கிறான்.

சீராக்கென்பவன் கடன் கொடுக்கிறவர்களுக்கும் வாங்குகிறவர்களுக்கும் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு ஏற்றபடி நல்ல புத்திமதியாகச் சொல்லுகிறதாவது: தன் பிறத்தியானுக்குக் கடன் கொடுக்கிறவன் தருமவான். ஆஸ்தியுள்ளவன் அந்தப்படியே செய்யவேண்டியதே கடமை. உன் பிறனுக்கு அவசரமாயிருக்கையில் நீ கடன் கொடு. கடன் வாங்குகிற நீ குறித்த கெடுவிலே அதைச் செலுத்தப்பார். நீ அவனுக்குச் சொன்ன வார்த்தைப்பாட்டிலே வஞ்சனை செய்யாமல், நாணயமாயிரு. அப்போது உனக்கு அவசரமான வேளைகளில் அகப்படும். சிலர் தாங்கள் கடனாக வாங்கினதைக் கண்டெடுத்த உடைமையாக எண்ணி, தங்களுக்குக் கொடுத்தவன் மனதை நோகப்பண்ணுகிறார்கள். கடன் கொடுக்கிறவனின் கையை முத்திசெய்கிறதும், வாங்குகிற பணத்துக்காக இங்கிதமான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதும் மனுஷரின் வாடிக்கையாம். ஆனால் திரும்பக் கொடுக்கவேண்டிய வேளை வரும்போது அட்டிசொல்லுகிறதும், இப்போது பஞ்சபலமாயிருக்கிறதென்று முறைப்படுகிறதும் வழக்கம். சீராக். உகூ, க-எ. இன்னம் ஒன்று இருக்கிறது. ஐசுவரியவான்களே, நீங்கள் பராபரனுக்குக் கடன்காரர். பராபரன் உங்களுக்குச் சொந்தமாய்ப் பொருளைக் கொடாமல், கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார். குறைச்சலுள்ள தமது பிள்ளைகளுக்கு அதைக் கொடுக்கும்படி கொடுத்திருக்கிறார். வெகுவாய்க் கடன்வாங்கியும் செலுத்தாதவன் ஆஸ்தி நாள்பட நிற்குமென்று நினைக்கத் தேவையில்லை. நீங்கள் பராபரன் கையிலே வாங்கினதைத் திரும்பக் கொடாவிட்டால், உங்கள் ஆஸ்திக்கு ஒரு ஆகாத முடிவுண்டாகும். புகைபோல் அது பறந்துபோகும். கொடுக்கிறவனுக்குக் குறைவில்லை. கடன் வாங்கித் திரும்பக்கொடாதவன் தன் நாணயத்தை இழந்துபோவான்.

உாசக. தியானம்.

பிள்ளைகளின் நல் வளர்ப்பைப் பற்றியது.

இளங்கன்று வாகுக்கு வரும். முதிர்ந்த மரம் அப்படியல்ல.

இக்காலத்தில் நல்ல வளர்ப்பில்லாத துஷ்டவாலிபர்கள் எந்த அந்தஸ்திலும் திரளாயிருக்கிறார்கள். வகுத்துவழிப்பட்ட சமர்த்தர் கொஞ்சம். தக்க மனுஷாள் அகப்படவில்லையே என்பதற்குக் காரணம் இன்னதென்று உனக்குச் சொல்லுவேன். நீ உன் பிள்ளைகளைச் சிறுவயதில் எப்படி வளர்க்கிறாயோ, அப்படியே பெரியவர்களான பின்னும் இருப்பார்கள். சமர்த்தரும் யோக்கியரும் மரங்களில் காய்த்துத் தொங்குகிறதில்லை. அவர்களைக் கன்மலையிலிருந்து வெட்டி எடுக்கிறதும் இல்லை, மரக்கட்டையினால் செய்கிறதும் இல்லை. பராபரன் அப்படிப்பட்ட மனிதரை அதிசயமான பிரகாரம் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கவும் மாட்டார். ஏனெனில் வேறு நல்ல எத்தனங்களைக்கொண்டு இந்தக் காரியம் ஆகக் கூடியது. நமது பிள்ளைகள் சாமர்த்தியமுள்ள மனுஷர்களாகும்படிக்கு நல்ல வளர்ப்புக்கான நமது பிரயாசை அவசியம்.

அதிகாரிகள் இளந்தைப் பருவமான பிள்ளைகளை எப்படி படிப்பித்து வளர்க்க வேண்டுமென்று கவலைப்படாமல், அவர்களைக் காட்டு மரங்களைப்போல் வளரவிட்டால், தேறின சமர்த்தர் குறைகிற குற்றம் அவர்களுடையதல்லவோ? அந்த மரங்கள் அத்தனை கோணலாய் வளர்ந்து, கட்டட வேலைக்கு உதவாமல் அடுப்புக்கு விறகாகிறதுபோல், இந்தப் பிள்ளைகளும் ஆவார்கள் அல்லவோ? லுத்தர் சாஸ்திரியார் உலக அதிகாரிகளைக் குறித்துத் தாம் எழுதின ஒரு புஸ்தகத்திலே இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதென்னவென்றால்: உலக அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் தகுந்த மனுஷர் அகப்படக்கொள்ள, மிலேச்சருங் காட்டுமிராண்டிகளும் அதிகாரஞ் செய்ய இடங் கொடுப்பது புத்தியில்லாத மூடச்செய்கையாயிருக்கிறது. இப்படி இடங் கொடுக்கிறவர்கள் பன்றிகளையும் நாய்களையுந் தங்களுக்கு எசமான்களாக்கி, தகுந்த மனுஷரால் ஆளப்பட விரும்பாமையால், இவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பது நியாயந்தான். எப்படியாவது நாங்கள் இப்போது இராச்சியபாரம் பண்ணுகிறோம், எங்களுக்குப் பின்னாலே வரப்போகிறவர்களுக்கு நடக்கப்போகிற காரியம் எப்படியானாலும் எங்களுக்கென்ன என்று நினைக்கிறது மனுஷருக்கு அடாத கொடுமை. தங்கள் ஆளுகையில் தங்கள் சுய பொழிவையும் சங்கையையும் மாத்திரம் தேடு

கிற இவர்கள் மனுஷரை அல்ல, பன்றிகளையும் நாய்களையும் ஆளப் பாத்திரவான்கள். ஆளுகைசெய்வதற்கு ஒழுங்கானிகளும் கல்விமான்களும் சமர்த்தருமான அநேகம் பேர்களை வளர்க்கக் கருத்தோடே பிரயாசப்பட்டாலும் தேசத்தில் எல்லாம் ஒழுங்காய் நடப்பது லேசாயிராது. ஆனால் கட்டோடே அதற்கான கவலையும் பிரயாசையும் இராத பட்சத்தில் தேசத்தின் நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்கிறார்.

பிள்ளைகளை ஆகாத வளர்ப்பில் வளர்க்கிற பெற்றோரின் குற்றஞ் சிறிதல்ல. இவர்கள் தாங்களே தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நற்போதனை செய்யாமலும், அதைச் செய்ய மற்றவர்களை வைக்காமலும் இருப்பதோடு கூட, மற்றவர்கள் நற்போதனையினால் கட்டினதை அடிக்கடி தங்கள் துன்மாதிரியினால் இடிக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கொஞ்சப் பணஞ் செலவழித்து படிப்பித்துங் கொடுக்கமாட்டாத அவ்வளவு பிசினித்தனக்காரராயிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளைப் பார்க்க மாடுகளை அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிறார்கள். சற்குணம் என்கிற பொக்கிஷத்தைவிடப் பொன்னும் வெள்ளியும் விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷம் என்று இவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இவர்கள் மெத்த மோசம்போகிறார்கள். சற்குணம் பொன்னிலும் மீசுரமானது. எத்தனை பொன் கொடுத்தாலும் சற்குணத்தை விலைக்கு வாங்கக் கூடாது. சற்குணமோ வெகு பொன்னைச் சம்பாதிக்கும். நீ உன் பிள்ளைக்குப் பொன்னை மாத்திரம் சேர்த்து வைப்பதினால், நீ அதைப் பாராளுங்குத் தாயாக்குகிறாய். நீ இதினால் உன் பிள்ளைக்குக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும், அதை விட்டு எடுப்பது பெரிது.

சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்க உபாத்திமாரை வைத்தாலும், இவர்கள் என்னத்தைப் படிப்பிக்கிறார்களென்றும், இவர்கள் போதனையும் சாதனையும் ஒத்திருக்கிறதோ என்றும் கவனிக்கிறதுமில்லை, மற்றவர்களைக்கொண்டு விசாரிக்கிறதுமில்லை. இவர்கள் தாய்தகப்பன்மார் என்று அழைக்கப்படப் பாத்திரவான்களாயிராமல், பிள்ளைகளுடைய கொலைகாரராயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவனே, மரம் இன்னம் இளமையாயிருக்கும்போதே கிளை நறுக்கு, கட்டு, வளை, பொருதனை. பின்பு நல்ல கனியை உனக்குக் கொடுக்கும். அதையும் நீ பின்னாலே அறியப்போகிறாய்.

உாசஉ. தியானம்.

உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பற்றியது.

சித்திரக் குள்ளன் சித்திரக் குள்ளனே.

அவன் உயர்ந்த மலைச் சிகரத்தின்மேல் நின்றாலும் அப்படித்தான். இராட்சதன் இராட்சதனே. அவன் மிகத் தாழ்வான பள்ளத்தாக்கிலே நின்றாலும் அப்படித்தான். உலகமானது உயர்ந்த அந்தஸ்தனையும் உத்தியோகஸ்தனையும் பார்த்து: அப்பா, இவர் மகா படித்தவர், விவேகி, சமர்த்தராய்க் காணுகிறது; ஏனென்றால் இராசா இரத்தாம்பரப் பட்டு உடுத்திக்கொண்டவர்களோடு புறப்படுகிறாப்போல், இவர் தமது பரிவாரங்களோடும் உத்தியோகஸ்தரோடும் பெருமையாய்ப் புறப்படுகிறாரே என்று சொல்லுகிறது. சிநேகிதா, அப்படிப்பட்ட சங்கையோடே கூட சற்குணமும் பிரியாதிருந்தால் நியாயமே. மெய்யாகவே, மோசே ஆரோன் இவர்களைப்போல் கனமுள்ளவர்கள் ஒரு தேசத்தை ஆளுகிறவர்களாக வைக்கப்பட்டிருந்தால், அந்தத் தேசத்தின் பாக்கியத்துக்குக் குறைவென்ன? அப்படிப்பட்ட மனிதர் ஆளுகைக்கு வருவது பராபரனுடைய செயல். இதற்கெதிரிடையாக அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆளுகைக்கு வராமல், அதிகாரிகள் பரிதானம், பாரபட்சம், பெலவந்தத்தால் உத்தியோகம் பெற்றுக்கொண்டால், நன்மை கெட்டுப்போகிறது. அது சகல கலகத்துக்கும் ஆதிகாரணனாகிய பிசாசால் உண்டாகும்.

இப்படிப்பட்டதுகளைச் சகிக்கிற தேசத்துக்கு ஐயோ. இதற்குக் காரணமாயிருக்கிறவர்களுக்கும் ஐயோ. அந்தத் தேசம் அடிமைத்தனத்துக்குள்ளாகவும், அந்த உத்தியோகஸ்தர் பாவத்துக்குள்ளாகவுந் தங்களை விற்றுப்போட்டவர்கள். நீதி சாதியை உயர்த்தும், பாவமோ சனசதனங்களின் இகழ்ச்சி என்றதின்படியே நடக்கவேண்டும். வாக். ௧௪, ௩௪. உலகம் கழுதைக்குங் கூடப் பட்டங் கொடுக்கிறது. அடிக்கடி பெரிய கழுதைக்கும் பெரியமுடி கிடைக்கிறது. ஸ்தம்பன வித்தைக்காரனாகிய சீமோன் கை நிறைந்த பொன்னோடே வரும்போது, எல்லாரும் அவனை வணங்கி, சகல கனத்துக்கும் பாத்திரவான் என்று சொல்லுவார்கள். பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலுங் கனம் உண்டாகுமென்று உலகம் தாழக் காட்டும்போது, கிறிஸ்து உயரக்காட்டி: மனுஷன் தனக்கு பரமண்டலத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டாலே ஒழிய, ஒன்றையுந் தன்னுடையதாக்கிக் கொள்ளக் கூடாதென்று சொல்லுகிறார். யோவா. ௩, ௨௭. உலகந் தன்னுடையவர்களைக் கனப்

படுத்தினாலும் என்ன? பன்றிக்குப் பொன்மூக்குத்திப் போட்டு வைத்தாலும், பன்றி பன்றியே. வாக். ௰௧, ௨௨,

அந்தஸ்து ஆளைச் சங்கை படுத்தாமல், ஆள் அந்தஸ்தைச் சங்கை படுத்துகிறதல்லவோ? தெய்வ ஊழியக்காரன் தன் ஊழியத்தை உண்மையாய் நிறைவேற்றினாலொழிய அவன் சங்கிக்கப்படத்தக்கவன் அல்ல. ஊழியம் மிகைபடாதபடிக்கு நாங்கள் ஒன்றிலும் ஒரு இடறலையும் உண்டாக்காதிருக்கக் கடவோம் (௨ கொரி. ௬, ௩) என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொன்னபடி நாம் பெற்ற ஊழியத்துக்கு நம்மால் கன ஈனமும் இகழ்ச்சியும் குறைவும் வராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக் கடவோம். அப்படியே உண்மையுள்ள உத்தியோகஸ்தரால் அவர்கள் பெற்ற ஊழியம் கனத்தையும் புகழ்ச்சியையும் அடையும். தெய்வபத்தியாலும் சற்குணத்தாலும் சங்கை உண்டாகும். ஆனால் சற்குணம் உத்தியோகத்தினால் அல்ல, பராபரனால் கொடுக்கப்படும். சகல நல்ல ஈவும் உயர இருந்து உண்டாகிறபடியினால், கனமும் அங்கிருந்து நமக்கு வரவேண்டும். வேறு வழியாய் அதைச் சம்பாதிக்கிறவன் மகா உயர்ந்த மலைமேலே நின்றாலும் அவன் சித்திரக் குள்ளனாகவே இருந்து விடுவான்.

நீ உன்னாலே ஆனமட்டும் ஓடித்திரிந்து, அலட்டி, கெஞ்சி, பரிதானங் கொடுத்து, ஒரு உத்தியோகத்தைச் சம்பாதித்தாலும் அதினால் உனக்கு ஒரு சங்கையும் உண்டாகமாட்டாது. சரீர அளவோடு ஒரு முழத்தைக் கூட்டக்கூடாது என்று தெரிந்தவன் சற்குணத்தையும் சங்கையையுந் தானே தனக்குப் பெரிதாக்கிக்கொள்ளக் கூடுமென்று எப்படி நினைப்பான்? அது பெரிதாகப் பராபரன் தம்முடைய ஆலோசனையிலே தீர்மானித்தால், அதற்கான வேளையிலே அப்படியே நடக்கும். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற கனத்துக்கு நான் பாத்திரவானல்லவென்று அறிவேன். நான் பராபரனுடைய பிள்ளையும் அவருக்குச் சுதந்தரவாளியுமாயிருக்கிற சங்கையே எனக்குப் போதும்.

௨௱௪௮. தியானம்.

விசுவாசத்தின் வல்லமையைப் பற்றியது.

விசுவாசம் சர்வ வல்லமை.

பராபரனின் சித்தப்படி நான் செய்கிறபோது, என் சித்தப்படி அவரும் செய்கிறார். அவர் புருஷன், நான் மனைவி. நான் என் சித்தத்தை அவர் வல்லமைக்குக் கீழ்ப்படுத்தி

னால், அவர் தமது சித்தத்தையும் எனக்குக் கையளிக்கிறார். கிறிஸ்து நாதர்: ஸ்திரியே, உன் விசுவாசம் பெரியது, நீ வேண்டுமென்றபடி உனக்கு ஆகக்கடவது என்று கானான் ஸ்திரிக்குச் சொன்னபடி (மத். ௰௫, ௨௮) நமது காரியம் எல்லாம் விசுவாசத்தினாலே தான் ஆகவேண்டும். விசுவாசம் பராபரனை எனக்கு அதிகாரியாகக் கொள்ளுகிறது, எனக்கும் பராபரன்மேல் அதிகாரங் கொடுக்கிறது. என் கட்டளைப்படி அவர் செய்கிறார், என் செபமே அவருடைய கட்டளை. நான் என் செபத்தில் கேட்டதைக் கட்டளையிடுவார் என்கிற நிச்சயத்தை என் விசுவாசம் எனக்குத் தருகிறது. யோசுவா மன்றாடினபோது, அவன் சத்துருக்களோடே பண்ணின யுத்தம் செயமாய் முடியும் மட்டும் பராபரன் வானத்தின் இரண்டு பெரிய வெளிச்சங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்க வேண்டியதாயிருந்தது. யோசுவா ௰, ௰௨. யாக்கோபு அழுது விண்ணப்பஞ் செய்து பராபரனோடே போராடினபோது: அப்பா, என்னை விட்டுவிடு என்று அவர் அவனைக் கெஞ்ச வேண்டியதாயிற்று. யாக்கோபோ: இல்லை, இல்லை, நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப் போகவொட்டேன் என்றான்.

ஒரு எசமான் தன் வேலைக்காரனிடத்தில் வேலை கொள்ளுகிறதுபோல் விசுவாசம் பராபரனிடத்திலே வேலை கொள்ளுகிறது. ஆனால் நான் இப்படிப் பேச வெட்கப்பட வேண்டியதல்லவோ? பராபரனை மனுஷருடைய வேலைக்காரனென்று சொல்லுகிறது பதிதப் பேச்சல்லவோ? லூத்தர் சாஸ்திரியார் இதைச் சொன்னாரென்கிற நிமித்தமாகப் பாப்பு அவரைப் பிரதான பதிதனென்று நினைக்கிறான் என்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவர் சொன்னதென்னவென்று கேள். இஸ்ரவேல் என்றபேருக்குப் பராபரனை மேற்கொண்டவனென்று அர்த்தம். அது மகா மேன்மையும் பரிசுத்தமுமான நாமம். மனுஷன் வேண்டுமென்றபடி பராபரன் செய்யும்படிக்கு அவன் தேவ கிருபையினால் பராபரன்மேல் வல்லமை அடைகிறான் என்கிற பெரிய அதிசயத்தை இந்த நாமத்தில் பார்க்கலாம். ஒரு மனைவி தன் மணவாளனோடே ஐக்கியமாகி, மணவாளனுடைய சரீரத்தின் மேலும் அவனுக்குண்டானதெல்லாவற்றின் பேரிலும் சலிகையையும் வல்லமையையும் கொண்டிருக்கிறதெப்படியோ, அப்படியே திருச்சபையானது கிறிஸ்துவைக்கொண்டு பராபரனோடு ஐக்கியமாகி அவர்மேல் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. இதெல்லாம் விசுவாசத்தினால் உண்டாகிறது. மனுஷன் விசுவாசத்தினால் பராபரனுக்குள்ளும், பராபரனோடும், பராபரனைக்கொண்டும் சகல காரியங்

களையுஞ்செய்ய வல்லமையுள்ள எசமானும், இஸ்ரவேலுமா யிருக்கிறான் என்கிறார்.

காரியம் இப்படியிருக்க இவ்வுலகத்தில் யாராவது என்னை எதிர்த்து மேற்கொள்ளக் கூடுமா? ஒருபோதுங் கூடாது. மனுஷனே, நான் பராபரனுக்குள் உன்னை விட வல்லபன். அவர் வல்லபம் என் வல்லபம். பராபரனுடைய வல்லபம் சர்வவல்லபம். வைக்கோற் கூளமே, தமது இடியாலும் மின்னலாலும் உன்னைச் சாம்பலாக்க வல்லபமுடையவருக்கு விரோதமாக எழும்புவாயோ? அநேகலட்சம் பேர்களுக்கும் நான் பயப்படேன். அவர்கள் என்னைத் தொடாதபடிக்குப் பராபரன் என்னை அவர்களுடைய கைக்கு விலக்கமாய்க் காக்கக் கூடியவரும் வேண்டியவருமாயிருக்கிறார். நான் என்னை முற்றிலும் அவருக்குக் கையளித்து: கர்த்தாவே, நான் உம்முடையவன், உமக்குப் பிரியமானபடி எனக்குச் செய்யும் என்று சொல்லுவேன். அப்போது அவர் தம்மை எனக்குச் சொந்தமாய்க் கொடுத்து: இருதயமே, நாம் உன்னுடையவர், நீ உனக்கு நன்மையாக உன் மனதின்படியே நம்மைக் கையாடிக்கொள் என்பார். கையோடே கையானால், அந்த ஒப்பந்தம் உறுதியாய் நிற்கிறது.

உன் சொந்தம் நான்.
என் சொந்தம் நீ.
நீ என்னில் பத்தியாய்த் தரி.
அப்போ பிரியோம் என்றும்.

௨௱௪௪. தியானம்.

செபத்தில் நாம் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டிய காரியத்தைப் பற்றியது.

பிரியமானதை அல்ல, உனக்கு நன்மையானதைக் கேள்.

நாம் ஏற்றபடி எதை வேண்டிக்கொள்ளுவோம் என்று அறியோம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் ரோம. ௮, ௨௬-ல் சொல்லுகிறார்: ஆதலால் எதற்காக மன்றாட வேண்டுமென்று யோசித்துப்பார். தீமையானதை நமக்கு நன்மையாகவும், நன்மையானதைத் தீமையாகவும் சிலவேளை எண்ணுகிறோம். ஒரு காரியத்தின்மேல் ஆசையும் பிரியமும் வைக்கிறதினால் அது நன்மையோ தீமையோவென்று பகுத்தறியக் கூடாதபடிக்கு நம்முடைய புத்தி மயங்கிப்போகிறது. வேர்வைநேரத்தில்

குளிர்ந்த சலத்தில் குளித்து வியாதிப்பட்டவன் தான் குளித்ததற்காக மனஸ்தாபப்படுகிறது போலவும், கோபக்காரன் தன் கோபத்தின் உக்கிரத்தில் மற்றவர்களைக் குத்தின கத்தியைச் சபிக்கிறது போலவும், நாம் ஆசைப்பட்டுக் கேட்டுக்கொண்ட காரியத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பிற்பாடு, அதற்காக மனஸ்தாபப்பட்டு அதை அருவருக்கச் சம்பவிக்கும். ஏனெனில் நமக்குச் சேதமானதுகளை ஆவிக்கு விரோதமாக வருந்திக் கேட்கிறபடியினாலே பராபரன் தமது கோபத்திலே நாம் கேட்ட காரியங்களை நமக்குச் சிலவேளை கொடுக்கிறார். இஸ்ரவேல் சனம் இறைச்சியின்மேல் ஆசைப்பட்டு பராபரனைப் பிடிவாதமாய்க் கேட்டபோது, அவர் கோபத்தினால் அவர்கள் ஆசையை நிறைவேற்றி, அதினால் அவர்கள் சாவுக்கானதைத் தின்க உத்தரவு கொடுத்தார். அந்தப்படியே நியாயாதிபதிகளின் நாட்களில், தங்களுக்கு ஒரு இராசா வேண்டுமென்று சகல ஆட்சேபனைகளுக்குஞ் செவிகொடாமல் பிடிவாதமாய்க் கேட்டபோது, அவர்களுக்கு ஆக்கினையாக ஒரு இராசாவைக் கொடுத்தார்.

அநேகம் பேர்கள் மிகுந்த ஆஸ்திபாஸ்திகளைச் செபத்திலே கேட்டு அடைந்தாலும், அது அவர்களுக்குக் கேடாய் முடியலாம். உயர்ந்த உத்தியோகத்தைத் தேடி அடைந்தாலும், மகா தாழ்வான விழுகைக்கு இடமாயிருக்கலாம். சுகம் வேண்டுமென்று கேட்டு கிடைத்தாலும், ஒரு வேளை வியாதியாய்க் கிடக்கிறது நலமாயிருக்கும். பராபரன் பட்சமுள்ள தகப்பனாகக் கொடுக்கமாட்டேன் என்பதுகளை நாம் அவரை அலட்டிக் கேட்பதினாலே அவர் கோபமுள்ள நியாயாதிபதியாக சில வேளை நமக்குக் கொடுக்கிறார். ஆகையால் கிறிஸ்தவனே, உனக்குப் பிரியமானதை அல்ல, நன்மையானதைச் செபத்திலே கேள்.

நீ சவளிக்கடையிலே துணிவாங்கப்போனால், அந்தக் கடைக்காரன் நீலம், மஞ்சள், பச்சை, சிவப்பு, முதலிய நிறமுள்ள துணிகளை விரித்துக் காட்டும்போது, நீ நிறத்தையும் சாயத்தையும் பாராமல், உரப்பும் நாட்பட நிற்கிறதுமாயிருக்கிற துணியைத் தெரிந்தெடுப்பாயே. நீ செபம் பண்ணுகிறபோது பல காரியம் உன்னுடைய நினைவிலே தோன்றி, உன் மாமிசத்திற்கு இதின்மேலும் அதின்மேலும் மனதாயிருந்தாலும், உனக்கு நன்மையானதைத் தெரிந்துகொள்ள உன்னை ஏவும் ஆவிக்கு இடங்கொடு. நிறத்தின் பகட்டு அழிந்துபோக, நன்மையானது நிற்கும். பணமும் பொருளும் மெத்தப் பகட்டாயிருந்தும், அது எத்தனை ஆயிரம் பேரை நரக பாதாளத்திலே தள்ளிப்போட்டது! சந்தை மேன்மையாய்க்

காணப்பட்டாலும், அதின்மேல் ஆசைப்படாதே. ஏனெனில் உயர்த்தப்பட்ட அநேகர் விழுந்து தாழ்த்தப்பட் பராபரன் இடங் கொடுத்தார். சுகம் பெரிய நன்மையாகக் காணுகிறது. ஆனால் கெட்டுப்போன கூட்டத்தாரில் அநேகர் சில வருஷக் காலம் வியாதியாய்க் கிடக்கக் கிருபை பெற்றால், அவர்கள் மோட்சத்திலே சேர இடமாயிருக்குமென்று நீ நினைக்கவில்லையா?

ஆகையால் உன் மனம் போனவாக்கிலே போகாமல், உன் இரட்சிப்புக்கானதுகளை நீ நாடித்தேடு. உனக்கு நன்மையானதை விட்டு, உனக்குச் சேதமாயிருக்கிறதை உன் இரட்சகருடைய நாமத்திலே கேட்பதெப்படி? நீ இந்தப் பூமிக்கடுத்த யாதொன்றைக் கேட்டால், பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு உன்னைக் கையளித்து, அவர் கொடுத்தாலும் கொடாதேபோனாலும், அவர் சித்தம் ஆகட்டுமென்று சொல்லு. ஏனெனில் அது உனக்கு நல்லதோ, அல்லவோ என்று எல்லாரைப் பார்க்கிலும் அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அந்தப்படி தான் அந்தக் குஷ்டரோகியும்: ஆண்டவரே, உமக்கு மனதுண்டானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆம் என்று மன்றாடுகிறான். மத். ௮, ௨. இப்படியே கிறிஸ்துவும்: அன்றைக்கு அப்பத்துக்காக நாம் கெஞ்சும்முன், உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக என்று கீழ்ப்படிதலுள்ள இருதயத்துக்காகக் கெஞ்சச் சொல்லிப் படிப்பிக்கிறார். பராபரன் தம்முடைய சித்தத்தின் பேரில் மிகவும் பிரியப்படுகிற இருதயத்தையே கேட்கிறார். அப்படிப்பட்ட இருதயங் கேட்கிறதையும் அவர் பிரியமாகச் செய்கிறார். ஏனென்றால் பராபரன் எப்போதும் நமது இருதயத்துக்குத் தக்கதாக நடக்கிறார். நாம் அவருக்கு எப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோமோ, அப்படிப்பட்டவராய் அவரும் நமக்கு இருக்கிறார்.

நான் செபம் பண்ணுகிறபோது என் பராபரனுக்கு அமர்ந்த இருதயத்தைப் பலியாகக் கொண்டுபோகிறேன். அப்போது அவர் [illegible]ன் இருதயம் ஆசைப்படுகிறதை எனக்குக் கொடுக்கிறார். என் இருதயம் அவரைப் பார்த்து: ஆ பராபரனே, தேவரீர் எனக்குக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறதை விட மின் ஒன்றையும் நான் உம்மைக் கேளேன் என்று சொன்னால், அப்போது அவர் எனக்கு ஆறுதலாய்: என் மகனே, நீ விரும்பினபடி எல்லாம் உனக்குச் செய்வோமென்று உத்தரமாகச் சொல்லுவார். நாம் தாமே உன் கேடகமும் உன் மகா பெரிய பெலனுமாயிருக்கிறோம். ௧ மோ. ௧ரு, ௧. [illegible] உனக்கு எல்லா நன்மையும் உண்டு என்பார். ஆ, என் பராபரனே, நீர் எனக்குப் போதும்.

உ௱சரு. தியானம்.

பொதுச் செபத்தைப் பற்றியது.

ஒரே மனம் ஒரே வாக்கு.

அது மேக மண்டலத்தை உருவிப்போகிறது. அநேகங் கிறிஸ்தவர்களுடைய இருதயங்கள் சிநேகத்தில் ஒரு ஆவியும் ஒரு ஆத்துமமும்போல் ஒன்றாய்க்கொண்டு ஒரு கட்டாயிருந்தால், அவர்கள் மனதும் வாக்கும் ஏகமாகிச் செபம் பண்ணுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட செபம் பராபரனிடத்திலே மகா பெரிய பலன் செய்கிறது. கிறிஸ்து: உங்களில் இரண்டு பேர் தாங்கள் கேட்கப்போகிற எந்தக் காரியத்துக்காகிலும் பூமியிலே ஒருமித்திருந்தால், அது பரமண்டலத்திலிருக்கிற என் பிதாவினால் அவர்களுக்கு உண்டாகும். அதேனென்றால் இரண்டுபேராவது மூன்றுபேராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். மத். ௰௮, ௰௯. ௨௰. கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் இரண்டுபேர் மாத்திரம் எதையாகிலுங் கேட்க ஒருமித்திருக்கிறது நமது உண்மையுள்ள பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருந்தால், ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் மூவாயிரம்பேர் ஆவியிலே ஒருமித்துக் கெஞ்சுவது அவருக்கு எத்தனைக்கதிக பிரியமாயிருக்கும். மெய்யாகவே அப்படிப்பட்ட செபம் வானத்தில் ஏறி, பராபரனுடைய இருதயத்தைப் பிளக்கும்.

ஒரு அம்பைவிட வெகு அம்புகள் அதிக [illegible]மாய்ப் பட்டு உருவும். ஒரு தகப்பன் கிட்ட பிள்ளைகள் தனித்தனியே போய்த் தங்களுக்குத் தேவையானதைக் கேட்கிறபோது, அவனுடைய இருதயம் இளகுகிறதை விட அவனுடைய எல்லாப்பிள்ளைகளும் ஒருமிக்க அவன் கிட்டப்போய் கூக்குரலிட்டு, அவனை அலட்டி யாதொன்றைக் கேட்கும்போது, அவன் மனது அதிகமாய் உருகுமே. யாக்கோபு பஞ்சகாலத்திலே தன் பிள்ளைகள் எல்லாரையும் எகிப்துக்கு அனுப்பினபோது, தானியம் விற்கிறவனுக்கு நல்மனது வரும்படி அவர்கள்: நாங்கள் எல்லாரும் ஒரே தகப்பனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று சொன்னார்கள். ௧ மோ. ௪௨, ௰௧. அநேகங் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவியிலே ஒருமித்து பராபரனுக்கு முன்பாக வந்து: பரிசுத்தமுள்ள பிதாவே, உம்முடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிற நாங்கள் எல்லாரும் ஒருமிக்க வந்திருக்கிறோமே, எங்கள் செபத்தைக் கேளுமென் என்று சொன்னால், அது பராபரனுடைய இருதயத்திலே பதிகிற எழுப்புத

லான செபமல்லவோ? தனித்துச் செபம் பண்ணுகிறதைவிட, அதிகப்பேர் கூடிச் செபம் பண்ணுகிறபோது, செபம் அதிகப் பத்திவைராக்கியமுள்ளதாகும். ஏனென்றால் அப்போது ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு அனல் மூட்டுகிறான். இது அநேகம்பேர் பந்தயத்தை நோக்கி ஓடும்போது, எவன் முந்திப்பிடிப்பானோ பார்ப்போம் என்று சபதம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறாப்போல் இருக்கிறது. இதில் ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு முன்னே ஓடி, ஒருவனை ஒருவன் சுறுக்காய் ஓடுகிறதற்கு ஏவுகிறான்.

செபத்திலே நாம் பிசாசோடே போராடுகிறோம். எத்தனைக்கதிகப் பெருமூச்சோ, அத்தனைக்கதிக பெலன். அப்படித்தான் பிசாசும் நம்மோடே போராடி, நமது தேவபத்தியைக் கலைக்கப் பிரயாசப்படுகிறது. ஆனால் அநேகர் கூடிச் செபம் பண்ணும்போது அதின் காரியம் நடக்காது. பிரிந்த பெலன் பெலனல்ல. வெகுபேரோடே ஒருவனாய்த் தனித்துப்போராடுகிறவன் அவர்களில் ஒருவனையுஞ் செயிக்கமாட்டான். ஏனெனில் ஒருத்தன் தூங்கினாலும், பின்னொருவன் விழித்திருப்பான். வெகுபேர் கூடிச் செபம் பண்ணினால், ஒருவனுடைய குறைவு பின்னொருவனால் நிறைவாகிறது. ஏனென்றால் செபத்திலே நம்மெல்லாருக்கும் ஒரே விதமான அனலும் திடமும் இருக்க முடியாது. ஒருவனுக்குள்ளே விசுவாசம் பெலவீனமாயிருக்கிறது. பின்னொருவனிடத்திலே உட்கருத்தான தேவபத்தி குளிர்ந்தாப்போலிருக்கிறது. ஆகிலும் ஒருவன் மற்றொருவனுடைய பெலவீனத்துக்கு உதவியாயிருக்கிறான். பராபரன் வெகுவிசை இரண்டொருவர் நிமித்தமாக நூற்றுக்கணக்கான பேர்களின் செபத்தைக் கேட்கிறார். நிறையில் குறைகிற ஒரு ரூபாயைக் கடையிலே தனியே காட்டினால் தள்ளிப்போடுவார்கள். வேறநேக ரூபாய்களோடே கலந்து கொடுத்தால் தள்ளிப்போடாமல் வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். ஆகையால் வெகுபேர் கூடிச் செய்கிற பொதுவான செபத்துக்கு இருக்கிற பெலன் சொல்லிமுடியாது. சபையனைத்துங் கூடிக் கேட்கிறதை யாதொன்றைப் பராபரன் அல்லத்தட்டக் கூடாது. வெட்கத்துக்கு அஞ்சிக் கொடுக்கிறவனைப்போலேயாகிலும் கொடுப்பாரென்று கிறிசொஸ்தொமு என்கிறவர் சொல்லுகிறார். ஆகையால் நீ கூட்டங்களிலே இருந்து செபம் பண்ணப் பிரியப்படு. செபத்திலே விசுவாசம் இருந்தால், நிச்சயமாகவே அந்தச் செபம் கேட்கப்படும்.

௨௱௪௯. தியானம்,

செபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருக்குதலைப் பற்றியது.

தரித்திரு.

எப்படியுங் கடைசியிலே ஆசீர்வாதம் வரும். செபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருங்கள் என்று அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறார். ரோம. ௰௨. ௰௨. நமது மன்றாட்டைப் பராபரன் உடனே கொடாவிட்டால், மாமிசமும் இரத்தமுஞ் செபத்திலே தரித்திராமல் தொய்ந்து போகிறது. அப்படி வேண்டாம், என் இருதயமே. ஒரு வெட்டிலே ஒரு மரம் விழாததுபோலும், முதல் துளி தண்ணீர் கல்லைத் துளைக்காததுபோலும், பராபரனை நோக்கி ஒரே சிறுமூச்சு விடுகிறதினால் நமது செபம் கேட்கப்படும் என்று நினைக்கக் கூடாது. கன்மலையிலிருந்து தண்ணீர் புறப்படும்படிக்கு மோசே அதை ஒரு விசை மாத்திரமல்ல, இரண்டுவிசை கோலால் அடித்தாரே. பராபரன் இரட்சிப்பின் கன்மலை. அவரிலிருந்து சிவனின் தண்ணீர் ஊறிப் புறப்படுகிறது. ஆனால் நாம் ஒரு விசை மாத்திரமல்ல, வெகுவிசை அவரை அதற்காகக் கெஞ்ச அவருக்கு மனதுண்டு. செபம் பராபரனுடைய இருதயத்தை நொறுக்கி உடைக்கிற கோல். அவர்: நம்முடைய குடல்கள் உனக்காக இரைகின்றன, நாம் உனக்கு இரங்கவே இரங்குவோம் என்கிறார். எரே. ௩௧, ௨௰.

ஒரு பட்டணத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமானால் சேனைகள் அதைச் சேர்ந்து சூழ்ந்துகொள்ளுகிறதுடன் அதன்மேல் இரண்டொரு குண்டைப் பிரயோகிக்கிறது போதும் என்றிராமல், அது தத்தளித்துத் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கிற வரையில் அதன்மேல் குண்டுமாரி பொழிகிறதுண்டே. நீ பரமண்டலத்துக்கு இரண்டொரு மூச்சை மாத்திரம் அனுப்புகிறது போதாது. நீ ஆவியிலே அனலாகி, நெடுமூச்செறிந்து, அம்பின்மேல் அம்பு எய்து, ஒத்தாசை வரும்மட்டும் செபத்திலே தரித்திருக்க வேண்டும். நீ அதிக உட்கருத்தாய்ச் செபம் பண்ணும்படிக்கு, பராபரன் தமது ஈவுகளை உடனே கொடாமல் தாமதித்து வைத்துக்கொண்டே இருக்கிறார். நீ அதிக சாக்கிரதையாய் அவரைத் தேட, அவர் தம்மை மறைத்துக்கொள்ளுகிறார். நீ அதிக பெலனாய்த் தட்ட அவர் தமது வானத்தின் கதவைப் பூட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். கேளுங்கள், தேடுங்கள், தட்டுங்கள் என்கிறார். லூக். ௰௧, ௯. கடைசியிலே நீ கேட்கிறதை வாங்குகிறாய்,

தேடுகிறதைக் கண்டு பிடிக்கிறாய், நீ வெகுவாய்த் தட்டிக்கொண்டே நிற்கும்போது, உள்ளே அழைத்துக்கொள்ளப்படுகிறாய். இடைவிடாத செபத்தோடே நிச்சயமான ஒத்தாசை இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. செபத்திலே தரித்திருப்பதால் தைரியமும் பத்திவைராக்கியமும் வளரும். கிணற்றை எவ்வளவு ஆழமாய் வெட்டுகிறோமோ, அவ்வளவாகத் தண்ணீர் ஊறிப்பெருகுகிறது. எத்தனைக்கு நேரப்பட செபம் பண்ணுகிறோமோ; அத்தனைக்கும் அதிகமாய்ச் செபம்பண்ண ஆசையாகிறது. தின்னத்தின்ன ஒரு பதார்த்தம் ருசிக்கிறது. நாள்பட ஒன்றை அப்பியாசம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தால், அது பிடிமானமாய்ப் போம். அப்பியாசத்தினால் ஒரு பழக்கங் கடைசியிலே சுபாவமாகிறது. மெய்விசுவாசம் பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தத்திலே ஊன்றி நின்று, செபம் கேட்கப்படும் என்கிற நம்பிக்கையைப் போட்டுவிடாமல், செபத்தில் உறுதியாய்த் தரித்திருந்து தன் பெலத்தைக் காண்பிக்கிறது. நாம் கேட்டதை அல்ல, அதற்கு எதிரிடையானதையே அடையும்போதும் விசுவாசத்தின் உத்தமம் விளங்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் செபம் ஒழிந்துபோனால் விசுவாசமும் ஒழிந்துபோம். கேளாதவர்போல் காண்பிக்கிற பராபரனுடைய சிநேகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, அவருடைய சகாயத்துக்காக உறுதியாய்க் காத்திருக்கிற விசுவாசமே உத்தம விசுவாசமும், நமது செபத்தின் அலங்கார பூஷணமுமாயிருக்கிறது. பராபரன் நமது செபத்தைக் கேட்கத் த[illegible]க்கிறபோது, அவர் கேட்க மாட்டார் என்றல்ல, நாம் [illegible]க ஊக்கத்தோடே செபம் பண்ணும்படிக்கு அப்படி நடக்கிறது என்று நாம் அறியவேண்டும். ஆதலால் என் இருதயமே, நீ இளக்கரியாமல் செபத்திலே தரித்திரு.

யாசகத்துக்காக நம்மை அலட்டுகிற சில பிச்சைக்காரர் நாம் ஏதாகிலும் கொடுத்தாலன்றி நம்மைவிட்டுப் போக மாட்டார்கள். இப்படி அலட்டிக்கேட்பது மனிதருக்கு வருத்தம், பராபரனுக்கோ சந்தோஷம். நாம் அவரை வருந்திக்கேட்க வேண்டுமென்றிருக்கிறார். நாம் அவரைப் பலவந்தஞ் செய்தாலொழிய, நமது மனதின்படி செய்ய மாட்டார். உன் செபம் உன்னதமானவருக்கு எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறதென்று நீ அறிவாயாகில், இராவும் பகலும் முழங்காலிலிருந்து ஓயாமல் செபம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாய். எங்கும் நிறைந்த பராபரன் பரலோகத்தை விட்டு ஒரே இடத்திலே மாத்திரம் வாசஞ் செய்யக் கூடியதானால், இளக்கரியாமல் செபம்பண்ணுகிற ஆத்துமாவைத் தமக்கு வாசஸ்தலமாகத் தெரிந்துகொள்வார். பராபரனுடைய வீடு செபத்

தின் வீடு என்று வேதம் சொல்லுகிறது. ஏனென்றால் இடைவிடாமல் செபம் நடக்கிற இடத்தில் மாத்திரம் இருக்க அவருக்கு மனதுண்டு. நீ செபம் பண்ணுகிறதிலே இளக்கரித்துப்போனால், உன் காரியம் வீணாய்ப்போய், சத்துராதி உன் கிரீடத்தை வாங்கிப்போடுவான். உன் ஆயுதங்களை எறிந்துவிட்டு, யுத்த களத்தை விட்டுப் பின்னிட்டு ஓடினால், நீ எப்படி செயம் அடைவாய்? நீ யுத்த களத்தில் ஆயுதபாணியாய் நின்றால், செயம் உன்னுடையதாகும். உன் செபம் எவ்வளவு சக்தியுள்ளதென்று நீ உடனே உணர்ந்துகொள்ளாவிட்டாலும், அதினால் விளையும் பலனை நீ கண்ணாரப் பாராவிட்டாலும், உன் சத்துராதிகளினுடைய துர்யோசனை அதினால் தடுக்கப்பட்டு, பராபரனுடைய இரகசியமான நியாயத்தீர்ப்பு உன் சத்துராதிகளிடத்தில் நிறைவேறும். கடைசியாக முழு உலகமும் நீ அடைந்த செயத்தைப் பார்த்து அதிசயிக்கும்.

செபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருக்கிறவன் எல்லா உபத்திரவத்தையும் உத்தரிக்கக் கூடியவன். பலமுள்ள சத்துருக்கள் உனக்கு விரோதமாக ஒன்று கூடி எழும்பும்போது, ஏழைப்பூச்சியாகிய நீ நசுக்கப்படாமல் தப்பித்துக் கொள்வதெப்படி? சகலவிதமான துன்பங்களும் உன்னை அழித்துப்போட வேண்டுமென்று சதியோசனை செய்யும்போது, நீ தப்பித்துக்கொள்வதெப்படி? உயிரோடு தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதபடி மகா மோசத்தில் அகப்பட்டிருக்கிற நீ சந்தோஷமும் தைரியமுமாயிருப்பதெப்படி? இளக்கரியாத செபத்தினாலே தான். மோசே தன் கையைத் தாழவிடுகையில் இஸ்ரவேலர் முறியடிக்கப்பட்டார்கள். உ மோ. ௰எ, ௰க. உன் காரியமும் செயமாய் முடியுமென்று இளக்கரியாத செபம் உனக்கு நம்பிக்கை கொடுக்கிறது.

வெகுகாலந் தன்னைத் தொடர்ந்து அலட்டிக்கொண்டு திரிகிற பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு ஒத்தாசையும் ஆறுதலும் கொடாமல் துரத்திவிடுகிற கார்க்கோடகன் உண்டா? இரக்கமாகிய பராபரன் தம்மை நோக்கி இரவும் பகலுங் கூப்பிடுகிறவர்கள்மேல் மகா சாந்தமாயிருந்து, அவர்களுக்கு நியாயஞ் செய்யாதிருப்பாரோ? சீக்கிரத்திலே அவர்களுக்கு நியாயஞ் செய்வாரென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். லூக். ௰அ, எ. அ. நீ கூப்பிடுகிறவனும், ஆவியிலே இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் விண்ணப்பஞ் செய்கிறவனுமாயிருக்கிறபோது, கூப்பிடுமுன் கேட்போமென்று சொன்னவர் உன் செபத்தைக் கேட்டு, உனக்கு ஒத்தாசை செய்யாரோ? செய்யவே

செய்வார். நீ மாத்திரம் இளக்கரியாமல் உறுதியாய்த் தரித்திருந்தால், ஒத்தாசை சுறுக்கிலே வரும்.

௨௱௪௭. தியானம்.

சத்தியத்தினால் உண்டாகும் பலனைப் பற்றியது.

எதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி.

அது எதினாலே? எதார்த்தம் பாவம் செய்கிற மனுஷர்களிடத்தில் கலக்கத்தையும் கலகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது. நித்திரை பண்ணப்போகிறவன் கண்ணிலே வெளிச்சம் படாதபடிக்குத் தன்னை மூடிக்கொண்டு ஒருத்தனும் சந்தடிபண்ணாமலிருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறான். பாவத்தில் தொடர்ந்து வண்ணமாய்த் தூங்க ஆசையாயிருக்கிறவனுக்குஞ் சத்தியத்தின் தொனிமுதலாய்க் காதிலே விழுகிறது பிரியமல்ல. அதினால் தன் பாவத்தூக்கம் கலையாதபடிக்கு, சத்தியத்தின் ஒளியைப் பார்க்கிறதும் அவனுக்குப் பிரியமல்ல. அல்லவென்று அவன் எழுப்பப்பட்டாலும் அவனுக்குக் கோபமும் முறுமுறுப்புமே உண்டாகும்.

சத்தியமும் சமாதானமும் தாயும் பிள்ளையும்போலே இருக்கவேண்டும். ஆகையால் உண்மையையும் சமாதானத்தையும் சிநேகியுங்கள் என்று கர்த்தர் தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு சொல்லி அவ்விரண்டையும் இணைத்துவைத்திருக்கிறார். (சகரி. அ, ௰௯.) பராபரன் இணைத்ததை மனுஷன் பிரிக்கவே கூடாது. சத்தியமில்லாத இடத்தில் சமாதானமும் இருக்கக் கூடாது. கிறிஸ்துவோடு ஒன்றாகாத இரண்டு பேர் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கக் கூடியதெப்படி? ஒரு வட்டத்துக்குள்ளிருக்கும் இருகோடுகள் அதன் நடுப்புள்ளியில் சந்தித்தாலன்றி அவைகள் ஒன்றையொன்று சமபாகமாய்ப் பிரித்துக்கொள்வதெப்படி? சத்தியமில்லாத இடத்திலே விசுவாசமும் இல்லை. ஏனெனில் சத்தியம் விசுவாசத்துக்கு அஸ்திபாரம். விசுவாசம் இல்லாத இடத்தில் சிநேகமும் இல்லை. ஏனெனில் விசுவாசம் சிநேகத்தினால் தன் பெலனைக்காட்டுகிறது. சிநேகமில்லாத இடத்தில் சமாதானமும் இல்லை. சிநேகமும் சமாதானமும் ஒரு மரத்துக் கனிகள், அல்லது பரி. பவுல் சொல்லுகிறபடி ஒரே கனி. ஏனெனில் ஆவியின் கனி சிநேகம் சந்தோஷம் சமாதானம் என்கிறார். (கலா. ரு, ௨௨.)

ஆகிலும் சமாதானம் சத்தியத்தைத் துன்பப்படுத்தி, மகள் தாயைக் கொல்லுகிறவளாகிறாள். ஏரோதே சமாதானத்தோடு இருக்கும்படியாக, சத்தியத்தின் பிரசங்கியாகிய யோவான் சிரசை இழந்தான். அந்த மாதிரியாகவே சத்தியத்தைக் கேட்கச் சகியாத உலகமானது சத்தியத்தை முகமாட்டமின்றி சொல்லுகிற குருக்களைத் தற்காலத்திலும் துன்பப்படுத்துகிறது. அப்படியானால் சத்தியம் சமாதானத்துக்கு விரோதமோ? இல்லை, இல்லை. சமாதானம் சத்தியத்தின் மேல் ஊன்றி நின்றாலொழிய அது பராபரனுக்கேற்ற மெய்ச் சமாதானமாயிருக்கக் கூடாது.

என் இருதயமே, பொய்யானது உன் மனச்சாட்சிக்கு உறுதியான மெய்ச்சமாதானத்தைக் கொடாமல் உன் ஆச்சுபாவத்துக்கேற்ற நிர்விசாரகுணத்தை மாத்திரம் உனக்குக் கொடுக்கிறது. ஆனால் நிர்விசாரம் நரகத்துக்கு நேர்வழி. அதற்கு உன்னைக் காத்துக்கொள். உன்னோடே நீ சமாதானமாயிருக்க நீ விரும்பாதே. மற்றப்படி பராபரனுக்கும் உனக்குஞ் சமாதானமிருக்கக் கூடாது. நீ உனக்குத் தானே வெறுப்பானாலொழிய பராபரனுக்கு ஒருக்காலும் பிரியப்பட மாட்டாய். உன்னைக் குறித்து உனக்கே திருப்தியில்லாதிருக்கும் பொழுதுதான் உன்பேரில் பராபரனுக்கு மிகுந்த திருப்தி உண்டாகிறது. நீ சத்தியத்தைப் பகைத்தால் உன் சுய துர்க்குணத்தைக் கூட்டுகிறாய். ஒளிப்பிடத்திலே இருக்கிறதைச் சத்தியம் வெளிப்படுத்துகிறது. பொல்லாங்கு செய்கிறவன் வெளிச்சத்தைப் பகைக்கிறான். (யோவா. ௩, ௨௰.) யதார்த்தம் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. அதை நீ பகைத்தால் உன் சுய சமாதானத்தைப் பகைக்கிறாய். இதனால் நீ சிறிதுகாலம் அச்சமற்றுத் திரிந்தாலும் கடைசியிலே மனச்சாட்சி விழித்துக்கொண்டு உன்னைக் கலங்கடிக்கும். சத்தியம் என்னைச் சிநேகிக்கிறபடியால், நான் அதைப் பகைக்கேன். அது எனக்குச் சமாதானத்தை உண்டாக்குகிறபடியால், அத்தோடு நான் எதிர்த்து நிற்கேன். என் சிநேகிதா, நீயும் இப்படியே செய்.

௨௱௪௮. தியானம்.

ஆத்தும சரீரக் கவலைகளைப் பற்றியது.

வேலைக்காரி நாச்சியாரை ஆளுகிறாள்.

இது நல்லதல்லவோ? தன் ஆத்துமத்தை விடச் சரீரத்துக்காகக் கவலைப்படுகிறவனெல்லாம் இப்படிச் செய்கிறான். சரீரத்துக்குத் தின்னவுங் குடிக்கவும் கொடுக்கிறான்; ஆத்துமத்துக்குத் தேவவசனத்திலே இருந்து ஒரு துளி ஆறுதலாகிலுங் கிடைக்கவொட்டாமல், அதைத் தொய்ந்துபோக அடிக்கிறான். சரீரத்தை உடுத்துவித்துச் சிங்காரிக்கிறான்; ஆத்துமத்தை நிருவாணமாக விட்டு, அழுக்கிலும் இரத்தத்திலும் கிடக்கப்பண்ணுகிறான். சரீரத்துக்குக் கொஞ்சவலி மாத்திரங் கண்டால், பரிகாரி கிட்டப்போய், அதற்கு வகை கேட்கிறான்; ஆனால் ஆத்துமாவுக்கென்று ஒன்றுஞ் செய்யாமல், வியாதி மும்மரித்துச் சாவுகுறிகள் கண்டபின் மாத்திரம் குருவைத் தேடுகிறான்; நாலுபணம் அகப்படுகிறதாயிருக்கிறதென்று கண்டால், அநேகர் பசிதாகத்தைச் சகிக்க மனதாயிருக்கிறார்கள்; ஆனால் பராபரனுடைய கிருபையைத் தேடும்படிக்குப் பராபரனுக்கு முன்பாக ஆத்துமாவைத் தாழ்த்தவும் உபவாசமாயிருக்கவும் வயிற்றுக்குப் படைப்பில் கொஞ்சமாவது குறைக்கவும் மனதில்லை. இது நியாயமோ? சரீரத்தைப்பார்க்க ஆத்துமா அதிகமாயிருக்கிறதல்லவோ? விலையுயர்ந்த பரம ஆவி அழுகி நாறிப்போகிற பூச்சிப்பையை விட அதிகமல்லவோ? உனக்குண்டாயிருக்கிறதெல்லாம் உன் ஆத்துமத்தால் வரவில்லையோ? அப்படியிருக்க அதின்பேரில் இத்தனை வெறுப்பா?

அது உனக்குச் சேவைக்கொடுக்கிறது; நீயோ அதைக் கொல்லுகிறாய். ஏனெனில் நீ செய்கிற ஒவ்வொரு பாவமும், உன் ஆத்துமத்தைக் கொல்லுகிற குத்தாயிருக்கிறது. அது உன்னைக் காப்பாற்றுகிறது; நீயோ அதைக் கெடுக்கிறாய். அது உன்னைப் பலப்படுத்துகிறது; நீயோ அதைப் பலவீனப்படுத்துகிறாய். அது உன்னைக் கனப்படுத்துகிறது; நீ அதைச் சின்னப்படுத்துகிறாய். இது நல்ல வேலையா? நீ லோகத்தை எல்லாம் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டு, உன் ஆத்துமத்தைச் சேதப்படுத்தினால், உனக்கு லாபம் என்ன? முந்த பராபரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுந் தேடு; அப்போது மற்றதெல்லாம் உனக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும். நீ உன் ஆத்துமத்துக்காகக் கவலைப்பட்டால், அப்போது பராபரன் உன் சரீரத்துக்காகக் கவலைப்படு

கிறார். போதகம், போசனம் இரண்டும் உனக்குத் தேவை. இயேசு உன் ஆத்துமத்தைப் போதகத்தினால் போஷிக்கிறதற்கு நீ இடங் கொடுத்தால், அவர் உன் சரீரத்தையும் பிழைப்பூட்டுவார். ஆத்துமம் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கொண்டு போஷிப்பிக்கப்பட்டால், சரீரத்துக்கு ஒரு வாய்ச் சாப்பாடு அகப்படுகிறது லேசான காரியம். நீ ஆத்துமத்துக்காகக் கவலைப்பட்டால், உன் கவலையில்லாமல் பராபரன் உன் சரீரத்தை விசாரிப்பார். எசமாட்டியும் வேலைக்காரியும் அவரவர் தங்கள் தங்கள் ஸ்திதியிலிருக்க வேண்டும். ஆத்துமக் கவலை முந்தினது; சரீரக் கவலை பிந்தினது. ஆத்துமாவுக்காகக் கவலைப்படுகிற மரியாள் நல்லபங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள். சரீரத்துக்காகக் கவலைப்படுகிற மார்த்தாளையும் பராபரன் உனக்கு எழுப்புவார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

௨௱௪௯. தியானம்.

மரணத்துக்குப் பிறகு வரும் பாக்கியமான இளைப்பாறுதலைப் பற்றியது.

முடிவிலே இளைப்பாறலாம்.

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்து யாவும் அதையே ஏங்கலாய் விரும்புகிறது. ஒவ்வொரு காரியமுந் தான் இளைப்பாறுகிற தன் உற்பத்தியை நாடித் தேடுகிறது. சரீரம் மண்ணிலே இருந்து வந்தபடியால், தன்னை அடக்கம் பண்ணும் இடமாக மண்ணை நாடித் தேடுகிறது. ஆத்துமம் பரத்துக்கடுத்ததாயிருக்கிறதினால் அது மகா பெரிய ஆவலோடு அதற்கு எதிர்கொண்டோடி அவ்விடத்திலே இளைப்பாறுதலைத் தேடுகிறது. கடைசியிலே நமது பிரயாசம் எல்லாம் இளைப்பாறுதலாக மாறிப்போம். பராபரன் இந்த லோகத்திலே நமக்குக் குறித்த அலுவலை முடித்தால், அப்போது தான் நாம் வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு திரும்பிப் போகிறதற்கு நேரமாம். இந்தப் பூமி நாம் கஷ்டப்பட்டு வேலைசெய்ய வேண்டிய இடமேயல்லாமல், நாம் இளைப்பாறிச் சுகித்திருக்கும் இடம் அல்ல. பராபரனுடைய பிள்ளைகள் என்றென்றைக்கும் இங்கே தானே இருக்கிறதானால், அவர்கள் படுகிற பிரயாசத்துக்குத் தக்க பலன் அகப்படாது. இங்கே உண்மையாய்த் தன் ஊழியத்தைச் செய்தவன் இந்தப் பூமியைவிட்டு எடுக்கப்படாமல் தங்கினால், அது அவனுக்கு நன்மையாயிருந்தாலொழிய இந்த மகிமை அவனுக்கு வர மாட்டாது.

தெய்வபத்தியுள்ள மனுஷர் உலகத்தை விட்டுச் சமாதானத்தோடே விடை பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டதை நீ நிர்ப்பாக்கியம் என்கிறது பயித்தியம். உலகத்திலே அவர்களை வைத்தவர், உலகம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடுகிறதிலும் அதிகமானதைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர். தெய்வபத்திக்குக் கிடைக்க வேண்டிய மகிமை தடைப்பட்டுப் போக வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறது அநியாயமல்லவோ?

கூலியாள் இனிமையான சாயங்கால இளைப்பாறுதலுக்கு எத்தனை ஏக்கமாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான்! பகலின் பாரத்தையும் வெயிலையுஞ் சகித்துக்கொண்டு, உன் ஊழியத்திலே இளைப்புந் தவிப்பும் அடைந்தவன் இளைப்பாறுகிறதற்கு நீ இடங் கொடுக்க மாட்டாயா? அப்படியானால், வேலையான பிறகு நீ இளைப்பாற விடுகிற உன் மாட்டின்மேல் இருக்கிற இரக்கம் அம்மாத்திரம் அவன்மேல் உனக்கு இல்லையே. அப்படியல்ல, கிறிஸ்தவனே, தன் முகத்தின் வேர்வையினாலும் தன் மனவியாகுலத்தினாலும் அத்தனை காலம் பராபரனுக்கும் உனக்கும் ஊழியஞ் செய்தவன் தன் மண்ணறையிலே இளைப்பாறுகிறதற்கு இடங்கொடு. ஆ, மதுரமான இளைப்பாறுதலின் நேரமே, நீ எப்போது வருவாய்? நான் எப்போது என் கண்களை மூடுவேன்? நான் எப்போது பாக்கியமான நித்திரை அடைவேன்? பிரியமான இயேசுவே, நமது சிநேகிதனாகிய இலாசரு நித்திரைபண்ணுகிறான் என்று இலாசருவைக் குறித்து நீர் சொன்னது என் காதில் விழுகிறதே. யோவா. ௰௧, ௰௧. ஆ, நம்முடைய சிநேகிதன் நித்திரை பண்ணுகிறான். இந்த சோதோமிலும் பாபேலிலும் அவனுக்கு உண்டாயிருந்த நிர்ப்பாக்கியத்துக்கு முடிவு வந்தது. என் சிநேகிதன் நித்திரை பண்ணுகிறானென்று என்னைக் குறித்து நீர் சொல்லக் கூடுமானால் எத்தனை பாக்கியம்! என் இயேசுவே, உமது சிநேகத்திலும் கிருபையிலும் நான் மரணமடையட்டும். நீர் என் இயேசுவாயிற்றே. என் வருத்தம் என்றென்றைக்கும் இராது என்று என் இருதயத்துக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும். ஏற்கனவே கனிகொடுக்கத் தொடங்கின மரம் ஏற்கனவே காய்ப்பு மாறிப் போகிறதுண்டே. கடைசியிலே எப்படியும் இளைப்பாறுதலில் சேருவேன். என் பராபரனே, நான் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்கவும், நான் போகிற இடம் எங்கும் ஒரு கால் குழியிலும், ஒரு கால் பரமண்டலத்திலுமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கவும், எனக்கு உதவி செய்யும். ஆமேன்.

௨௱௯ம். தியானம்.

மோட்சவாஞ்சையைப் பற்றியது.

சுயதேசம் இனியதேசம்.

என் சுயதேசம் எங்கே? பூமியிலேயோ, பரமண்டலத்திலேயோ என்று எனக்குச் சொல். ஞானி செல்லும் இடம் எல்லாம் அவனுக்குச் சுதேசந்தான் என்று ஒருவன் சொல்லுகிறான். எனக்குச் சுகம் எங்கே இருக்கிறதோ, அதுதான் என் சுதேசம் என்று பின் ஒருவன் சொல்லுகிறான். கிறிஸ்தவனோ: என் சஞ்சரிப்பு பரமண்டலங்களில் இருக்கிறதென்று பரி. பவுலோடு கூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறான். பிலிப். ௩, ௨௰. பூமி என்ன? நாம் இராத்தங்கும் சத்திரம். நாம் சரீரத்திலே குடியிருக்கும் மட்டும் கர்த்தரிடத்தில் சேராத பரதேசிகளாயிருக்கிறோம். ௨ கொரி. ௫, ௬. பரிசுத்த முற்பிதாக்கள் எல்லாரும் தாங்கள் பூமியிலே அந்நியரும் பரதேசிகளுமென்று அறிக்கையிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் தாங்கள் ஊரை நாடுகிறதைத் தெரியப்படுத்துகிறார்கள். எபிரே. ௰௧, ௰௩. ௰௪. அதினால் என்ன அறிகிறோம்? பூமி கசப்பும் பரமண்டலந் தித்திப்பும் என்பதுதான். சுயதேசம் இனியதேசம்.

ஆனால் பூமிக்கடுத்த நமது சுதேசத்திலே ஒரு விசேஷித்த அழகுண்டு. அது நமது சிநேகத்தைத் தன் வசப்படுத்துகிறது. அதில் விசேஷித்த இன்பங்கள் இருப்பதினால் அது நமது இருதயங்களை இழுத்துக்கொள்ளுகிறது என்று ஒருவன் சொல்லுவான். இதைச் சொல்லுகிற நீ பிரபஞ்சத்துக்கொத்த வேஷந் தரிக்கிறாயே. இந்த உலகம் உன் சுதேசமோ? ஒரு பரதேசி அல்லது வழிப்போக்கன் தன் பரதேச வழியிலே காண்கிற புது மாதிரியான உடையைத் தானும் உடுத்திக்கொள்ளுவானோ? இல்லை, இல்லை. அவன் தன் ஊர் உடையை உடுத்திக்கொண்டுபோகிறதின் நிமித்தம் அவனைப் பயித்தியக்காரனும், பிள்ளைகளுக்கு வேடிக்கைக்காரனுமாக எண்ணினாலும், அவனை விரலாலே காட்டி நகைத்தாலும், அவன் அதைப் பொருட்டாக எண்ணாமல் சகிப்பான் அல்லவா? நீ உலக சிநேகத்திலே கொஞ்சமும் மயங்காதே. ஏனெனில் உனக்கு அதில் ஒன்றும் சொந்தமில்லை. எல்லாம் இரவலான அந்நிய உடைமையல்லவா? உன் ஜீவன் ஓர் பிரயாணமல்லவா? வழிப்போக்கன் தான் எல்லாவற்றையும் விட்டுப் போக வேண்டியதாயிருக்கிற படியால், சோறும் சீலையும் அகப்பட்டால் போதும் என்று இரானோ?

நீ உன் பரதேசவழியிலே நெடுநாட்பட் பிழைத்திருக்க விரும்புகிறாயோ. ஏனென்றால் பூமியை உனக்கு வெறுப்பாக்கி, மோட்சத்தைப் பிரியமாக்குகிற சிலுவை உனக்குக் குறைகிறது. நகோமி என்கிறவளுக்கு அனேக புருஷரும் பிள்ளைகளும் இருக்குமட்டும் தன் பிறந்தகத்தைக் கட்டோடே நினைக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் பூமிக்கடுத்த ஆதரவு அற்றுப்போன உடனே, அவள் தாமதிக்காமல், மோவாபைவிட்டு யூதேயாதேசத்தைத் தேடிப்போனாள். நாம் இந்தப் பூமிக்கடுத்த சிறுமைகளோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்குமட்டும் உயர இருக்கும் நமது சுதேசத்தை ஒருக்காலும் அத்தனை ஆசையோடே நினைக்க மாட்டோம். [illegible] அதை அற்றுப்போகப்பண்ணினால், நமது மனம் தேசத்தை நோக்கித் திரும்புகிறது. அப்போது தான் சுயதேசம் இனியதேசம் என்று சொல்லப்படும்.

இந்த உலகத்திலே பரதேசியாயிருக்கிற நான் போ, போவென்று உலகஞ் சொல்லும் [illegible]வும், வா, வாவென்று பரலோகங் கூப்பிடுகிற [illegible]வும் வாஞ்சையாய்க் காத்திருக்கிறேன். ஆ, எனக்குச் செட்டைகளிருந்தால் தாவீதே! உலகம் என் சிறைச்சாலை. காவலில் இருக்க ஆர் விரும்புவான்? மரணம் என் [illegible]. ஆ, என் இன்பமான மரணமே, ஏன் தாமதிக்கிறாய்? உலகம் என் பாபேல். அது கண்ணீர்க் கணவாய். அங்கே நடக்கிற அருவருப்புகளைத் தினம் ஆர் கண்ணீர் விடாமல் பார்க்கலாம். மரணம் என்னைப் பரம எருசலேமுக்குக் கொண்டுபோகிற வண்டிக்காரன். அங்கே எல்லாக் கண்ணீரும் என் கண்களில் இல்லாமல் துடைக்கப்படும். பிரியமான வண்டிக்காரா, எப்போது வண்டி கட்டுவாய்?

உலகம் எனக்கு எகிப்து போலிருக்கிறது. அது வைக்கோல் கொடாமல் என்னைச் செங்கல் அறுக்கச் சொல்லி, என்னை வாதிக்கிறது, எனக்கு ஆறுதல் ஒன்றுஞ் சொல்லாது. ஆனால் மரணம் பாலுந்தேனும் ஓடுகிற பிரியமான வாக்குத்தத்த கானானில் என்னைக் கொண்டுபோய் விடுகிறது. ஓ, பாபேல் குமாரத்தியண்டையிலே குடியிருக்கிற சீயோனே, தப்பித்துக்கொள். சகரி. உ, எ. [illegible] பறந்து விடுவோமாக, பறந்து [illegible] குழியிலிருந்து என்னைத் தூக்கிவிடும். உயர, உயர [illegible]. [illegible] பிரிந்துபோய் இயேசுவுடனே இருக்க எனக்கு ஆசை இருக்கிறது. என்னை இங்கே தாமதப்படுத்தி வைக்கிறதென்ன?

உயிர்மேல் வைத்த ஆசையோ? அது எனக்கு இல்லை." என் சீவன் கிழிந்ததாமே,

அத்தாலே எனக்கு
என் சாவாதாயமாமே
நெஞ்சே, மகிழ்ந்திரு,

உலகத்திலே ஏதேனும் இனிமையானது உண்டோ? மோட்சத்திலே அதிலும் நேர்த்தியான இனிமை உண்டு. மரணம் கசப்பா? அல்லவே. என் இயேசு நாதர் அதை எனக்கு மதுரமாக்கினார். அவர் என் சிநேகிதர். அவரை நான் நன்றாய் அறிவேன். அவர் எனக்குத் துரோகம்பண்ண மாட்டார். என் ஆடுகளாகிய என் பெண்சாதிபிள்ளைகளும் என் சிநேகிதரும் எனக்குப் பிறகே பெருமூச்சுவிட்டாலும், கிருபையுள்ள ஒரு பராபரனை அவர்களுக்கு வைக்கிறேன். இனிமேல் மறுபடியும் நான் அவர்களை நித்திய மோட்சானந்தத்திலே திரும்பக் காண்பேன். ஒன்றும் என்னைத் தாமதப்படுத்தக் கூடாது. நான் நெடுங்காலமாய் இங்கே நிர்ப்பந்தத்திலே திரியவேண்டியதென்ன? சுயதேசம் இனியதேசம். பரதேசியாயிருப்பதிலும் சுயதேசியாயிருப்பது உத்தமம் அல்லவோ? ஆகையால் உயிரோடிருக்கிறதிலும் சாகிறது எனக்கு நலம்.

நான் இயேசு வசமாக
சேர்ந்தென்றும் வாழவே
மகா மகிழ்ச்சியாகப்
பிரிந்துபோவேனே.

உ௱க. தியானம்.

இச்சீவனுக்கும் வருஞ் சீவனுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைப் பற்றியது.

துன்பம் இன்பம்.

இங்கே துன்பம், அங்கே இன்பம். இச்சீவனுக்கும் வருஞ் சீவனுக்கும் இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் இருந்தாலும், நீ இங்கே பிழைத்திருக்க ஆசைப்படுகிறாய். ஆ, அது வீண் ஆசை. ஏனென்றால் பூமியிலே வாசமாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஐயோ என்று பரி. யோவான் சொல்லுகிறார். அறிவி. ௮, ௰௩. நீ ஆர்? நான் மனுஷன். மனுஷனுக்குள்ளே பாவம்

இல்லையோ? பாவமோ சகல நிர்ப்பந்தத்துக்கும் ஊற்று. அதுக்கு ஐயோ என்று பராபரன் பயமுறுத்துகிருர். நீ துன்பமற்றிருக்க வேண்டுமேயானுல், பாவமற்றிருக்கவேண்டும்.

நீ உன்னை எப்படிக்கொத்தவனுக என்னுகிருய். நீ ஆர்? நான் கிறிஸ்தவன். அப்படியானுல், நீ ஞானஸ்நானத்திலே கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டாயே. உலகத்திலே கிறிஸ்துவுக்கு என்ன இருந்தது. துன்பமோ, இன்பமோ? துன்பம் உன்னைப் பற்றிருந்தால், ஒன்றில் நீ கிறிஸ்தவன் அல்ல, அல்லது நீ கிறிஸ்துவைவிட உத்தமனுயிருக்க வேண்டும். ஊழியக்காரன் தன் எசமானுக்கு மேற்பட்டவனல்லாதபடியால், நீ உன்னைக் கிறிஸ்துவிலும் உத்தமனென்று சொல்லமாட்டாய். துன்பமில்லாதவன் கிறிஸ்துவில்லாதவன் என்கிற சொல் நிற்கிறது. ஆகையால் துன்பத்தை வெறுக்கிறவனுக்கு ஐயோ. விசுவாசத்தால் நீ கிறிஸ்துவோடே விவாகம் பண்ணப்பட்டவன். திக்கற்றிசிலையைக்கொண்டு அவர் சொல்லுகிறதைக் கேள். நித்திய விவாகத்துக்கென்று உன்னை நமக்கு நியமித்துக்கொள்ளுவோம். நீதியும் நியாயமும் கிருபையும் உருக்க இரக்கமுமாய் உன்னை நமக்கு நியமித்துக்கொள்ளுவோம். ஓசேயா உ, யகூ. உய. சமுசாரம் துக்கசாகரம் என்கிற பழமொழி உண்டே. அப்படியே இந்த விவாகத்திலுந் துக்கமும் பாடும் உண்டு. பராபரன் கொடுக்கிறதில் பெண்சாதி புருஷனோடே கூட பங்கு பெறுகிருள். யூதர்களுக்குள்ளே கலியாணத்தின் அன்று மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் ஒரே பாத்திரத்திலே குடிக்கிறது வாடிக்கை. ஆகையால் நீயும் நல்ல மனதோடே சிலுவையின் பாத்திரத்தை வாங்கு. கண்ணீரின் அப்பத்தைச் சந்தோஷமாகச் சாப்பிடு. மற்றப்படி நீ கிறிஸ்துவின் மணவாளியல்ல.

உன் குடியிருப்பு எங்கே? அருவருக்கப்பட்ட பொல்லாத சாதியாகிய மேசேக் நடுவிலும், கேதாரின் கூடாரங்களிலுந் தானே. மனுஷரென்று பேர்கொண்ட கொடிய துஷ்ட மிருகங்களிடத்திலும், கிறிஸ்தவர்களென்று பேர்கொண்ட அஞ்ஞானிகள், துருக்கர், குறவரிடத்திலும் அல்லவோ உன் குடியிருப்பு இருக்கிறது. சம்மனசுபோல் இருக்கவேண்டிய இவர்கள் பிசாசுகளாயிருக்கிருர்கள். நீ எதைக் காண்கிருய்? அருவருப்பைத் தான். நீ எதைக் கேட்கிருய்? முறைப்பாட்டைத்தான். நீ எதை ருசிக்கிருய்? பிச்சையுங் கசப்பையுந்தான். நீ எதை முகருகிருய்? பாவநாற்றத்தைத் தான். நீ எதை உணருகிருய்? துன்பத்தையும் வாதையையுந்தான். ஆகையால் நீ சங்கீதக்காரனோடே கூட: நான்

மேசேக்கிலே குடியிருந்தது போதும்; கேதாரின் கூடாரங்களண்டையிலே குடியிருக்கையால் எனக்கு ஐயோ என்று பெருமூச்சுவிடக் காரணம் இல்லையோ? சங். ஈஉய, ரு.

ஆனால் பிரிய ஆத்துமாவே, அமர்ந்திரு. சுறுக்கிலே வாசியாகும்; ஏழாம் மணிவேளையில் கப்பர்நகூமிலிருந்த இராசாவின் மனுஷன் மகன் சுகமானுன். யோவா. ச, ருஉ. சீவியத்தில் மேன்மையானதாகிய பிரயாசமும் வீணுமாயிருக்கிற (சங். சூய, ய) ஆறு நீண்ட மணிவேளை முடிந்தபின், நாம ஆசைப்படத்தகும் மரண இளைப்பாறுதலின் ஏழாம் மணிவேளையிலே எல்லாம் அநுகூலமாம். அப்போது உன் துன்பம் இன்பமாகவும், உன் கண்ணீர் கொடிமுந்திரிகை இரசமாகவும் மாறும். மோட்சந் திறந்தாயிற்று. ஆ, எந்தக் காட்சியை நான் காண்கிறேன். இதோ, இயேசுநாதர் என் கண்ணிலுள்ள கண்ணீரை எல்லாந் துடைக்குஞ் சீலை. அறிவி. எ, யஎ. ஆ, இயேசுவின் கரத்தால் துடைக்கப்படும் கன்னங்கள் எவ்வளவு பாக்கியமுள்ளதுகள். கண்ணீர்த்துளிகளே, கண்ணில் ததும்பி ஓடுங்கள். இதனுல் இயேசுவின் சீலை நன்றாய் நனையுமேயன்றி வேறல்ல. என் காதினுல் என்ன கேட்கிறேன்? இப்போது லாசரு தேற்றப்படுகிருன் என்கிற சந்தோஷ சத்தத்தைத் தான். லூக். யசு, உரு. ஆறுதல் எப்படியும் பின்னுல் வரவே வரும். வெறண்டுபோன கானியாட்சி நிலத்தை முசிப்பாற்ற, ஆறுதலின் மழை கிருபையாய்க் கடைசியிலே பெய்யாமல் போகிறதில்லை. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். நான் இப்போது ருசிக்கிறதென்ன? மோட்சபலனையும் மதுரத்தையும். சேனைகளுடைய கர்த்தாவே, உம்முடைய வாசஸ்தலங்கள் எத்தனை இன்பமானதுகள். சங். அச, க. கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப்பாருங்கள்; அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். சங். கூச, அ. எனக்கு எந்த வாசனை இப்போது அடிக்கிறது. பரதீசின் புஷ்பங்களிலிருந்து பரிமளிக்குஞ் சீவ வாசனை அல்லவோ? நான் இப்போது உணருகிறது என்ன. சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அல்லவோ? ஆகையால் என் ஆத்துமமே, நீ ஏன் முறிந்துபோய் என்னிலே கொந்தளிக்கிருய்? பராபரனுக்குக் காத்துக்கொண்டிரு. ஏனெனில் இன்னம் அவரை அவர் சமுகத்தினுடைய இரட்சிப்புகளின் நிமித்தந் துதிப்பேன். சங். சஉ, ரு. உன் துன்பத்திலிருந்து உனக்கு இன்பம் பிறக்கும். அதற்கு இயேசு உதவிசெய்யக் கடவார். ஆமென்.

[illegible]. தியானம்.

போதகருடைய பாரபட்சத்தைப் பற்றியது.

[illegible]

என் சகோதரரே, மகிமையுள்ள நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மேலுள்ள விசுவாசம் உங்களுக்குப் பாரபட்சத்துடனே கூடியதாயிருக்க வேண்டாம். அதெப்படியெனில் பொன்மோதிரமும் மினுக்குள்ள ஒரு வஸ்திரமுந் தரித்த ஒரு மனுஷனும், அழுக்கு வஸ்திரந் தரித்த ஒரு தரித்திரனும் உங்கள் ஆலயத்தில் பிரவேசிக்கும்போது, நீங்கள் மினுக்குள்ள வஸ்திரந் தரித்தவனைக் கண்ணோக்கி, அவனை நோக்கி: நீ இந்த நல்ல இடத்தில் உட்காரு என்றும், தரித்திரனை நோக்கி: நீ அங்கே நில்லு அல்லது இங்கே என் பாதபடிக்குக் கீழே உட்காரு என்றும் சொன்னால், நீங்கள் உங்களுக்குள் பேதகம் பண்ணி, துர்ச்சிந்தனையுள்ள நீதிக்காரராவதில்லையோ? என் பிரிய சகோதரரே, கேளுங்கள். பராபரன் இந்த லோகத்தின் தரித்திரரை விசுவாசத்தில் ஐசுவரியவான்களாகவும், இராச்சியத்தின் சுதந்தரராகவும் தெரிந்துகொண்டதில்லையோ? நீங்களோ தரித்திரனைக் கனவீனம் பண்ணினீர்கள் என்று பரி. யாக்கோபு சொல்லுகிறார். யாக். ௨, ௧-௬.

ஆத்துமத்தைத் தேடாமல் பணத்தைத்தேடுகிற கூலி மேய்ப்பரே, ஆட்டைத்தேடாமல் ஆட்டுமயிரைத் தேடுகிறவர்களே, இதைக் கவனியுங்கள். நீங்கள் உங்கள் உத்தியோகத்திலே ஏழையைவிடப் பணக்காரனை மேன்மைப்படுத்தினால், என்ன செய்கிறீர்கள்! நீங்கள் மகிமையின் ஆண்டவரை இலச்சைப்படுத்துகிறீர்கள். நீங்கள் இட்சிக்கிற விசுவாசத்தை மறுதலிக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் விசுவாசம் சிநேகத்தினால் தன் பலனைக்காட்டும். சிநேகம் உண்மையாயிருந்தால், அது பணக்காரன் என்று உயர்த்துகிறதுமில்லை; ஏழை என்று அசட்டைபண்ணுகிறதுமில்லை; அது முகதாட்சணியம் பாராமல், எல்லாரையும் ஒரேவிதமாகப் பார்க்கிறது. உங்கள் சிநேகம் என்ன? இயேசு உயர்ந்த விலைக்குக்கொண்டு, உங்கள் நம்பிக்கைக்கு ஒப்புவித்த ஆத்துமாக்களை நீங்கள் சிநேகியாமல், யாதொரு சிநேகத்துக்கும் பாத்திரமாயிராத மண்ணாகிய அவர்களுடையதைச் சிநேகிக்கிறீர்களே. ஆத்துமங்களைப் பகைக்கிறீர்கள். சபிக்கப்பட்ட மாமிசத்தின் அவைகளை அசட்டைபண்ணி, கெடுத்தும் போடுகிறீர்கள். வித்தியாசங்களைப் பண்ணவேண்டுமென்றிருக்கிற நீங்கள்

ஆகாதவிதமாய் வித்தியாசம் பண்ணுகிறீர்கள். அதை விட்டுவிடுங்கள். பணக்காரன் இந்த உலக இராச்சியத்திலே உயர்ந்தவனாயிருந்தால், அவன் கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்திலும் உயர்ந்தவனாயிருக்க வேண்டுமோ? அல்லவே. கிறிஸ்துவின் இராச்சியம் இந்த உலகத்தினுடையதல்ல. கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கிறோம். ஒரே கர்த்தர், ஒரே ஞானஸ்நானம், ஒரே மோட்சம். ஒருவன் ஒருவனைவிட ஒரு மயிர்க்கனமாகிலும் நல்லவனல்ல. ஆதாமினால் வந்த மனுஷராகிய நாம் எல்லாரும் ஒருமிக்கக் கெட்டோம்; அந்தப்படியே நாம் எல்லாரும் கிறிஸ்துவில் ஒருவனைப்போல் மகிமைப்படுத்தப்பட்டோம். ஆதாமினால் நாம் எல்லாரும் யாதொரு வித்தியாசமில்லாமல் பாவஞ் செய்து, பராபரனுடைய மகிமையற்றவர்களாயிருக்கிறோம்; கிறிஸ்துவினால் நாம் எல்லாரும் ஒரு வித்தியாசமில்லாமல் நீதிமான்களானோம். பராபரனுடைய மகிமை நமக்குண்டு. நம்மால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் அவருக்குள் நமக்குப் புகழ்ச்சி உண்டு. அவருக்குப் பணக்காரனைப்போல் ஏழையும் பிரியமானவன். ஐசுவரியவானும் தரித்திரனும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்ப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் அனைவரையும் உண்டாக்கினவர் கர்த்தர். வாக். ௨௨. ௨. ஐசுவரியவான் உயர இருக்க வேண்டுமானால், இருக்கட்டும். இப்பூமிக்கடுத்த ஆஸ்தியிலே ஐசுவரியவானே இப்பூமியிலே உயர்ந்தியாயிருக்கிறான். பராபரனுடைய திருச்சபையிலோ பரம பொக்கிஷங்களைக் கட்டினவன் உயர்ந்தவன். ஆஸ்தியிலே ஐசுவரியவான் இங்கேயும், பராபரனுக்குள் ஐசுவரியவான் அங்கேயும் உயர்ந்தவன். இவர்களில் பெரிய ஐசுவரியவான் ஆர்? பூமியின் ஐசுவரியவானுக்குக் கொஞ்சமிருந்தும், அது ஒன்றுமில்லை. இவனுக்கோ பராபரனைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் பராபரனுக்குள் எல்லாம் உண்டு. அவனுக்கு வீடுண்டு, நாடுண்டு, பூமியுண்டு; இவனுக்கு இராசாதி இராசாவின் நித்திய இராச்சிய சுதந்தரம் உண்டு. பராபரன் அவனை எப்படி கனப்படுத்தியிருக்கிறாரென்று பார். அவர் அவனைத் தம்முடைய பிரகாரம் தமது சுதந்தரவாளியாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்க, நீ அவனை வெளியரங்கமாய்ச் சின்னப்படுத்துகிறாய். ஏனெனில் நீ உன் உத்தியோகத்தில் அவனைவிட ஐசுவரியவானுக்குச் சிநேகங்காட்டி, ஆறுதல் சொல்லி, அனுகூலமாயிருக்கிறாய். இது [illegible]யல்ல. பராபரன் இதற்கு இரங்கக்கடவார்.

அதுவுமின் என்பதையோ நீ சொல்லு. உன் மனது உன்னை மோசம் அடிக்குது: கர்த்தர் உன்னை மறந்தார், அவர் உன்னைக் கைவிட்டார் என்று சொல்லுகிறது. உன் இயேசு என்ன சொல்லுகிறார். அவர் உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறதாவது: அப்படியல்ல அப்பா, நான் உன்னை மறக்கக் கூடுமோ? நம்முடைய கைகள் உனக்காக உருவக் குத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதோ, நம்முடைய கையிலே உன்னைப் பதித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்கிறார். அவருடைய இருதயமும் உனக்காகத் திறந்திருக்கிறது. குருவியே, இந்த உன் கூட்டிலே புகுந்துகொள். புறாவே, இந்த உன் மலை வெடிப்புக்குள் அடைந்துகொள். பிள்ளைக்கு மதுரமான இளைப்பாறுதல் எங்கே? தாயின் மார்பிலே அல்லவோ? சந்தோஷப்படுகிற ஆத்துமாவுக்கு மதுரமான இளைப்பாறுதல் எங்கே? சந்தோஷமும் சமாதானமும் எங்கே? இயேசுவின் இருதயத்திலே தான். அவருடைய காலைக் கரத்தில் அறையப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய காலண்டையிலே உன் கூடு வை. சிலுவை மரம் எத்தனை கடினமாயிருந்தாலும், இயேசு எங்கேயோ, அங்கே நீயும் இரு. நம்மை பராபரனின் சிநேகத்தை விட்டுப் பிரிப்பவன் ஆர்? உபத்திரவமோ, வியாகுலமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிருவாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ? ஆனால் இதுகள் எல்லாவற்றிலும் நாம் நம்மைச் சிநேகிக்கிறவராலே அதிகமாய்ச் செயங்கொள்ளுகிறோம். என்னென்றால் மரணமானாலும், சீவனானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

உலகத்திலே இன்னம் எனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது உண்டு என்று நீ சொல்லுகிறாய். ஆ, இருக்கட்டும், மோசம் போகாதே. உனக்கு ஆறுதல் வேண்டிய வேளையிலே உலகம் ஆறுதல் சொல்ல மாட்டாது. நீ ரோசாப் புஷ்பங்களுக்கப்பாகிலாக அதின் முள்ளுக்களைப் பிடிக்கிறாய். உன் இயேசுவண்டையிலே போக நான் உனக்குப் போகச் சொல்லுகிறேன். அவரண்டைக்கு என்னைப் போகச் செய்கிறது என்ன என்கிறாய். இதோ, உன் இயேசு உன் முன்னாலே நின்று உன்னை நடப்புக்காட்டி அழைக்கிறார். அது போதாதா? உனக்குப் பின்னாலே நடந்து நீ என்ன பார்க்கிறாய்? உன் பின்னாலே என்ன தொடருகிறது? மரணம். அது உன்னைக் கிறிஸ்துவண்டைக்கு ஓடச் செய்கிறது. இயேசுவின் நாமம் உன்னை இழுக்காவிட்டால், மரணத்தின் பயம் உன்னை ஓடச்செய்யும். நீ இயேசுவானவருக்குச் சொந்த

மானது அவருக்குச் சித்தமும், உனக்கு அவசியமுமாம். ஆம், ஆம், இருக்கலும் மரணமும் எத்தனை கருக்கிலே என் வாசலுக்குள்ளே வரும் என்று ஆருக்குத் தெரியும்? வியாகுலத்தின் பாத்திரம் அதோ வைக்கிறதிருக்கிறது. நான் இடறாய் அதை எடுத்து, என் இயேசுவுக்கு அதை முதல் நீட்டி: கர்த்தாவே, நீர் அதில் ஒரு மிடறு குடியும், அப்போது அது தித்திப்பாகும். உமது ஆறுதலின் ஒரு துளி என் துன்பக்கடல் முழுவதையும் தித்திப்பாக்கக் கூடும் என்பேன். சிலுவை உனக்குப் பயம் வருவிக்க, இயேசு தைரியம் அளிக்கிறார். சிலுவை சுமக்கிறவர்களே, கர்த்தரண்டைக்குத் திரும்புவோம், வாருங்கள். ஏனெனில் அவர் நம்மைப் பீறிப்போட்டார், அவர் நம்மைக் குணமாக்குவார்; அடித்தார், நம்முடைய காயங்களைக் கட்டுகிறவருமாயிருப்பார். ஓசேயா ௬, ௧.

உ௱௯. தியானம்.

மரணத்தின் பேரிலுள்ள வாஞ்சையைப் பற்றியது.

போறேன், துன்மார்க்கமான பொல்லாத லோகமே.

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம், காரியந் தீர்ந்தது. என் சீவ ஓட்டம் முடிந்தது. பொழுது போயிற்று. குடத்துத் தண்ணீரில் ஒரு துளியாகிலும் இல்லாமல் ஒழுகிப்போயிற்று. கணப்பு நெருப்பில் ஒரு பொறி இல்லாமல் அவிந்துபோயிற்று. விளக்கு முற்றிலும் அவிந்துபோயிற்று. நமது சீவன் என்ன? உட்படுகிறதும் புறப்படுகிறதும் அல்லவோ? இன்று உட்படுகிறது, நாளை புறப்படுகிறது. எத்தனை நிமிஷமோ, அத்தனை உட்பிரவேசம், அத்தனை வெளிப்பிரவேசம். பிறப்பின் வழியாய்ச் சீவனில் அதாவது, உபத்திரவத்தில் உட்படுகிறோம். இதனிமித்தம் சாலொமோன் இராசா: செனன நாளைப்பார்க்கிலும் மரணநாள் வாசி என்று நன்றாய்ச் சொன்னான். பிரசங். ௭, ௧. பிறப்பு நம்மைச் சங்கடத்திலே வைக்கிறது, இறப்பு சங்கடத்துக்கு நீங்கலாக்குகிறது. பிறப்பிலே உபத்திரவந் தொடங்குகிறது, இறப்பிலே அதன் முடிவு வருகிறது. சீவன்போனவுடனுபத்திரவமும் போயிற்று.

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். வியாகுலத்தின் பாத்திரம் வெறுமையாயிற்று? இதோ, பாத்திரத்தின் அடிப்புறந் தெரிகிறது. எத்தனை சந்தோஷம்.

பாடற்றுப்போம். இக்காலே
என் நோவின் முடிவு

என்று என் பிறகே பாடிவர நேரம் வந்தது. உலகமே, நான் உன்னை விட்டுப்போகிறேன். நீ எனக்குச் சோதோம்போல் இருந்தாய். நீ உன் அக்கிரம கிரியைகளால் என் ஆத்துமத்தை மரணபரியந்தம் வாதித்தாய். மரணம் என்ற கர்த்தருடைய தூதன் இப்போது என்னண்டை வந்து, என்னை வெளியே அழைத்துப்போகிறான். நான் சந்தோஷத்தோடு உபத்திரவமாகிய இச்சீவனை விட்டுப் புறப்படுகிறேன். நீ இஸ்ரவேலரை ஒடுக்கின எகிப்து தேசத்தைப்போல் உன் இடுக்கண்களினாலே என்னை ஒடுக்கி, என் இருதயத்திலிருந்து பல பெருமூச்சுகளையும், என் கண்ணிலிருந்து வெகு கண்ணீர்த் துளிகளையும் புறப்படப்பண்ணினாய். என்னை இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிற மரணம் அதோ, அங்கே வந்து நின்று, என்னை வெளியே புறப்படச் சொல்லுகிறது. நல்லகாரியம். மரணமே, நீ தகுந்த சமயத்தில் வந்தாய். நான் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். எத்தனை விசை கண்ணீர் விட்டு, உன்னைத் தேடி:

[illegible]வா, நித்திரையின் தோழா,
சாவே, என்னைக் கொண்டுபோ.
நான் குடாக்கடலில் ஓடு-
கப்பலைத் திருப்பாயோ.

லோகத்தாரின் திகிலானாய்.
எனக்கோ சந்தோஷமானாய்.
உன்னால் இயேசுவண்டைக்கு
உட்பிரவேசமாகுது.

(ஞானப்பாட்டு உசக, ௬) என்று பாடினேன். இப்போது என் பெருமூச்சு கேட்கப்பட்டது. என் கண்ணீர் ஓய்ந்தது. எகிப்துவே, உன்னைவிட்டுப்போகிறேன். இப்போது நீயும் நானும் பிரிந்துபோகிறோம். என் பாடு முடிந்தது.

லோகமே, நீ எனக்குப் பாபேலாயிருந்தாய். நீ எனக்கு விரோதமாக எத்தனை சர்ப்பனைகளைப் பின்னினாய். நீ என்னை எத்தனை விசை தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர் விடப்பண்ணினாய். அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற கர்த்தாவே, உமக்கு முன்பாக என் ஏக்கல் எல்லாம் இருக்கிறது. என் தவிப்பு உமக்கு மறைக்கப்பட்டதல்ல. எத்தனை விசை அந்தரங்கத்திலே உம்மை நோக்கி விண்ணப்பம் பண்ணினேன்.

ஆ, இயேசு சுவாமி, வாரும்
எழும்புமேன், கர்த்தா,
உதித்து, ஒளியாகும்
இரட்சிப்பின் சூரியா.

அடியார் போர் [illegible]
அதிகரித்ததே.
அதை முறித்து[illegible]
அன்புள்ள இயேசுவே.

(ஞானப்பாட்டு கூ௱௰, ம.)

இப்போது பாக்கியமான புறப்படுதலுக்கும் உட்பிரவேசத்துக்கும் வாசலைத்திறக்கிறவன் அதோ, வந்து விட்டான். உலகமே, நான் உன்னை விட்டுப்போகிறேன். நீயும் நானும் சந்தோஷமாய்ப் பிரிவோம். நீ உன்னுடையதை எடுத்துக்கொள். என்னுடையதைத் தொடாதே. என் இயேசுவை நான் விடேன். இயேசு எனக்குச் சொந்தமானால், மோட்சம் எனக்குச் சொந்தம்.

என் சிநேகிதரே, நான் உங்களிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் அழுகிறீர்கள்? என் பாடு முடிந்ததற்காகவோ? ஆ, அதற்காக என்னோடே கூடச் சந்தோஷப்படுங்கள். என் கண்களில் ஓடுங் கண்ணீரைத் துடைக்க வருகிற என் இயேசுவுக்குத் தடையாயிராதேயுங்கள். நீங்கள் என்னைச் சிநேகித்தால், என் உபத்திரவத்தை விரும்ப மாட்டீர்கள். மோட்சம் எனக்குக் கொடுக்கிற வாழ்வுக்கு நீங்கள் எரிப்பு கொண்டாட மாட்டீர்கள். என் கண்ணீர் ஓய்ந்துபோனபடியால், நீங்கள் கண்ணீர் விடுகிறதையும் நிறுத்திப்போடுங்கள். என் துக்கம் ஒழிந்ததினால், உங்கள் துக்கத்தை அமர்த்துங்கள். நாம் சீக்கிரமாக ஒருவரையொருவர் மறுமையின் நித்தியத்தில் திரும்பத் தரிசிக்கும் மட்டும் சமாதானத்தோடு என்னைப் பிரிய விடுங்கள். அதற்கு இயேசு உதவி செய்யக் கடவார். ஆமென்.

௨௱௫௫. தியானம்.

மூன்று பிரதான சற்குணங்களைப் பற்றியது.

துன்பத்திலும் இன்பத்திலும்.

இயேசு தோட்டத்தில் தமது அகோரமான ஆத்துமப் பாடுகளைப் படப்போனபோது, பேதுரு யாக்கோபு யோவான் என்பவர்களை மாத்திரம் கூட அழைத்துப்போனார். மத். உசு, கூஎ. அதற்கு முன்னும் அவர் தாபோர் மலையிலே தமது மகிமையைக் காண்பிக்கப் போனபோது, இந்த மூன்று பேரை மாத்திரந் தம்மோடு கூட அழைத்துப்போனார். இந்த மூன்றுபேரும் மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் அவருக்குப் பிரியரானபடியினால் அப்படிச் செய்தாரல்லவா? பேதுரு அப்போஸ்தலரில் முந்தினவனாய் எப்போதும் அவரண்டையில் தரித்திருந்தான். யோவான் அவருடைய மடிச்சீஷனாய்: பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவரின் மகிமையாக அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம் என்று (யோவா. க, ௴ச) ஏபியோன்,

செரிந்து முதலிய பதிதருக்கு எதிராக இயேசுவின் தேவத்
துவத்தைப் பலமாய் ருசுப்படுத்த வேண்டியவனாயிருந்தான்.
யாக்கோபு எல்லா அப்போஸ்தலரிலும் முந்தின இரத்தசாட்
சியின் முடியைப் பெற்றுக்கொள்ள ஏரோதேயினால் கொல்
லப்படப் போகிறவனாயிருந்தான். அப். யஉ. நமக்குப் பிரிய
மானவர்கள் துன்பகாலத்திலே நமக்கு நெருங்கினவர்கள்.
ஏனென்றால் இருதயத்தின் ஒருமை எங்கேயோ, அங்கே
விசனத்தின் ஒருமையும் உண்டு. இன்பத்துக்கும் அப்படியே.
ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் எவர்கள்மேலே பெருகு
கிறதோ, அவர்களுடைய ஆறுதலும் கிறிஸ்துவினால் பெருகு
கிறது. உ கொரி. க, ரு. உபத்திரவமில்லாமல் *சந்தோஷ
முமில்லை. சிலுவை இல்லாதவன் கிறிஸ்து இல்லாதவன்.
இதுதான் சரி.

பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகிய இம்மூவரை
மாத்திரம் அழைத்துப்போனார் என்பதற்கு இன்னொரு முகாந்
தரங் கேட்டால், அதற்குப் பவுல் பிரத்தியுத்தாரம் சொல்லு
வார். இப்போதும் விசுவாசம், நம்பிக்கை, சிநேகம் இம்
மூன்றும் நிற்கிறது என்கிறார். க கொரி. யங, யங. இந்த
மூன்று அப்போஸ்தலருடைய பேர் நாமங்களிலே மூன்று
பிரதான சற்குணம் அடங்கியிருக்கிறது. பேதுருவுக்கு மலை
யப்பன் என்கிறது சரியான பேர். ஏனென்றால் அவன் தன்
விசுவாசத்தினாலும் அறிக்கையினாலும் இரட்சிப்பின் கன்மலை
யாகிய இயேசுவின்மேல் ஊன்றி நின்றான். யாக்கோபு என்
கிற பேருக்குக் கீழேபோட்டு மிதித்தான் என்கிற அர்த்தம்
உண்டு. ஏனென்றால் தன் மரணபரியந்தம் அவன் தன் சிவ
னைச் சிநேகியாததினால், பிசாசைத் தன் காலால் மிதித்தான்.
யோவான் என்கிற பேருக்கு அன்பன் அல்லது அருளப்பன்
என்கிற அர்த்தமுண்டு. ஏனென்றால் அவன் குழியிலே
போகுமட்டும் சிநேகத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தான்.

பேதுரு என்பது இயேசு என்கிற உறுதியான கன்மலை
யின்மேல் ஊன்றி நிற்கிற விசுவாசத்தைக் குறிப்பித்து:
இதோ, நான் இங்கே நிற்கிறேன், ஆர் என்னைத் தொடுவான்,
பார்க்கிறேன். நரகத்தின் [illegible]வாசல்கள் எல்லாங் கூடித்
தன்னாலானமட்டும் பார்த்[illegible]. என்மேல் விழுவருகிறவன்
மலைமேல் மோதித் தன் [illegible]யை உடைக்கிறான் என்று கிட
[illegible] சொல்லுகிறது. யாக்கோபு என்பது பூமிக்கு அடுத்
[illegible] கீழேபோட்டு மிதித்துச் சொல்லுகிற நம்பிக்கை
யைக் குறிப்பித்து, நான் கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற மேன்
மைக்காக எல்லாவற்றையும் சேதம் என்று எண்ணிக்கொண்
டிருக்கிறேன், பிலிப். ங, அ. நம்பிக்கையிலே சந்தோஷ

மாயிருங்கள். பரமண்டலத்தில் எனக்கு வாசியானது உண்
டென்று பவுலோடு சொல்லுகிறது. யோவான் என்பது
இயேசுவைக் கட்டி அணைக்குஞ் சிநேகத்தைக் குறிப்பித்து:
நான் உம்முடையவன், நீர் என்னுடையவர். (உன்னதப்பாட்டு
உ, யசு.) நம்மை ஒன்றும் பிரிக்காது என்கிறது.

விசுவாசம், சிநேகம், நம்பிக்கை இந்த மூன்றும்
இயேசுவோடே கூட அவர் இரத்த வேர்வை வேர்த்த ஒலிவ
மலை தோட்டத்துக்குள்ளே போக வேண்டும். விசுவாசமா
னது: இரத்தத்தினால் எனக்குப் பாக்கியமுண்டு என்கிறது.
நம்பிக்கையானது: போராடினபிறகு கிரீடம் வரும் என்
கிறது. சிநேகமோ: நான் இயேசுவோடு பங்கு பெறவேணும்.
சிவந்த மணவாளனுக்குச் சிவந்த மணவாளி. நாம் இருவரும்
ஒரு வர்ணமாய் உடுத்தியிருக்க வேண்டும் என்கிறது. இயேசு
என்னில் வாசம்பண்ணுகிறார். என் வீட்டைப் பிடிக்கச் சத்
துராதிகள் எழும்பி கொந்தளித்தாலும், கர்த்தர் அதைக்
காப்பாற்றுகிறாரென்று விசுவாசம் சொல்லுகிறது. நான் நிற்
கும் அஸ்திபாரம் என் இயேசு. அவரில் விசுவாசம் அசையா
மல் நிற்கும் மட்டும் என்னைத் தள்ளக் கூடியதார் என்று நம்
பிக்கை சொல்லுகிறது. ஒட்டுப்புல் வஸ்திரத்தில் ஒட்டிக்
கொள்ளுகிறதுபோல், நான் இயேசுவில் ஒட்டிக்கொள்ளுகி
றேன். அவரை நான் விடேன். கசப்பான பாடுகளும் என்னை
அவரை விட்டுப் பிரிக்க மாட்டாது என்று சிநேகம் சொல்லு
கிறது.

விசுவாசம், நம்பிக்கை, சிநேகம் கிறிஸ்துவின் மகிமை
யைத் தரிசிக்க அவரோடு மலையின்மேல் போக வேண்டும்.
நித்தம் கண்ணீர் ஓடாது, காரியம் மாறவேண்டும். முன்னே
பாரம், பின்னே மனோகரம்; முன்னே துன்பம், பின்னே இன்
பம்; முன்னே பிரதிகூலம், பின்னே அநுகூலம். விசுவா
சமே, நீ தொய்ந்து போகாதே. இயேசு உன்னண்டையிலே
இருக்கிறார். இயேசுவண்டையில் இருக்கிறது நல்லது. அவ
ருடைய செல்வங்களின் ஆற்றினால் உன் தாகந் தீர்க்கிறார்.
ஆ, இயேசுவே, நீர் எத்தனை மதுரமாயிருக்கிறீர். நான் சந்
தோஷத்தால் நிறைந்தேன். இங்கே இருக்கிறதே உத்த
மம். இயேசுவின் மடியில் இளைப்பாறுகிறதே நலம். நம்பிக்
கையே, அசையாமல் நில்லு. கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய
இயேசு கிறிஸ்துவை பரத்திலிருந்து வரப்பார்த்துக்கொண்
டிருக்கிறாய். அவர் தமக்கு எல்லாத்தையுங் கீழ்ப்படுத்திக்
கொள்ள வல்லமையான தம்முடைய பலத்தின்படியே நம்
முடைய தாழ்மையான சரீரத்தை மறுரூபப்படுத்துவார்.
பிலிப். ங, உய. உக. நீ தாபோர் மலையின்மேல் கண்ட இயேசு

யின் மகிமை என்னமாயிருந்தது? நீதியின் சூரியனாயிருக்கிற அவருடைய முகம் சூரியனைப்போல பிரகாசித்தது. கிழக்கே தொடங்கி மேற்குமட்டும் பிரகாசிக்கிற மின்னலைப்போன்ற அவருடைய கிருபையின் சக்தியினால் அவருடைய வஸ்திரங்கள் மின்னலைப்போல் பிரகாசித்தது. தமது பரிசுத்தத்தில் வெண்மையானவரும், நாம் வெண்மையாகும்படிக்கு நம்மைக் கழுவுகிறவருமாகிய அவருடைய வஸ்திரங்கள் உறைந்த மழையைப்போல வெண்மையாயிற்று. பூமியின்மேல் வண்ணான் அத்தனை வெண்மையாக்கக் கூடாது. இடங்கொள், இங்கே பெருமைக்காரர் கண்களுக்கு முன்னே அற்ப வெளிச்சம் போலிருக்கிற நீயும், வானத்தின் சூரியனைப்போல் பராபரனுடைய இராச்சியத்திலே பிரகாசித்திருக்கும் காலம் வருகிறது. மகிமை அடைந்த உன் சரீரத்தோடு நீ மின்னலைப் பார்க்கிலும் வேகமுந் துரிதமும் உருவப்போகுஞ் சக்தியும் உள்ளவனாயிருந்து, வெண்வஸ்திரந் தரித்து நடப்பாய். ஆகையால் நம்பிக்கையிலே சந்தோஷமாயிரு. இங்கே கம்மல், அங்கே துலக்கம்; இங்கே கறுப்பு, அங்கே வெண்மை; இங்கே இருட்டு, அங்கே வெளிச்சம். சிநேகமே, நீ அவிந்து போகாதே. தாபோர் மலைக்குத் தாராளமாய்ப்போ. இயேசு தமது இருதயத்தை உனக்குத்திறந்து காட்டுவார். அப்பா, நீ உபத்திரவப்பட்டாலும், அது உனக்கு நன்மையாக முடியப்பார்க்கிறார். இடுக்கணிலும் மரணத்திலும் பெலத்ததாயிருக்கிற நித்திய சிநேகத்தால் உன்னைச் சிநேகிக்கிறார். அவர் உனக்கு இரட்சிப்பு, உன் மோட்சம், உன் சகலமுமாம். அவர் உனக்குண்டானால், உன்னை என்றென்றைக்கும் மனரம்மியப்படுத்துகிற பொருள் உனக்கு உண்டு. ஆ, இயேசுவே, நீர் எனக்கு என் மதுரமுள்ள இயேசுவாய் இரும். அப்போது நான் வானத்தையும் பூமியையும் கட்டோடே சட்டைபண்ணேன்.

உளருக. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களின் மெய்ப்பாக்கியத்தைப் பற்றியது.

இங்கேயிருக்கிறது நல்லது.

எங்கே? இயேசுநாதரும், மோசேயும், எலியாவும் கூடாரம் போட்டிருக்கிற இடத்திலே தான். இயேசுநாதர் கூடாரம் போடுகிற இடம் விசுவாசமே. ஏனெனில், விசுவாசத்தினாலே கிறிஸ்து இருதயங்களில் வாசமாயிருக்கிறார். (எபே.

௩, ௰௭.) அவர் வாசம்பண்ணுகிற இருதயமோ சுத்தமாயிருக்க வேண்டும். பரிசுத்தமுள்ள கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமுள்ளது வேண்டும். இருதயத்திலே சுத்தமானவர்கள் பாக்கியவான்கள். அதேதெனனில் அவர்கள் பராபரனைத் தரிசிப்பார்கள். (மத். ௫, ௮.) விசுவாசத்தினாலே இருதயம் சுத்தமாகும். விசுவாசம் இருதயத்தின் பேரில் மனஸ்தாபக் கண்ணீரைத் தெளிக்கிறது. நமது பாவத்தினாலே நோவடைந்த பரமபிதாவின் சிநேகத்தை விசுவாசம் இருதயத்துக்குக் காட்டும்பொழுது, அது நெருப்பில் விழுந்த மெழுகுபோல உருகிப்போய்க் கண்ணீரை விடுகிறது. இந்தக் கண்ணீர் நமது பாவத்தின் அழுக்கை எல்லாம் அடித்துக்கொண்டுபோகிறது.

விசுவாசமானது, நம்மை எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கும். கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தை இருதயத்தின் பேரில் தெளிக்கிறது. (௧ யோவா. ௧, ௭.) அது கிறிஸ்துவைத் தித்திப்பும் உலகத்தைக் கசப்புமாக்கி, உலகத்தையும் அதின் ஆசை இச்சைகளையும் எல்லாம் வெறுக்கச் செய்கிறது. அது உலகத்தை வெளியே துரத்தி, கிறிஸ்துவை உள்ளே வரப்பண்ணுகிறது. கிறிஸ்து வாசஞ் செய்யும் இருதயம் சிநேகம், சாந்தம், தாழ்மை முதலிய நற்குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டியது. ஏனெனில் அழகான கர்த்தருக்கு அழகான வீடு வேண்டும். எல்லா மனுப்புத்திரரிலும் அழகானவரும், அழகே உருவெடுத்து வந்தவருமாகிய அவரைவிட அழகானதென்ன. இயேசுநாதர் தமது சாயலைக் காணுகிற இடத்தில் மாத்திரம் வாசஞ் செய்வார். ஏனெனில் சமமாயிருப்பதே இனமாகத்தக்கது. அவர் தமது சாயலை விசுவாசத்தையல்லாமல் வேறெங்கும் காணமாட்டார். அதினாலே அவருடைய சாயலாக நாம் மகிமையின்மேல் மகிமையாய் மறுரூபப்படுகிறோம். (௨ கொரி. ௩, ௰௮). ஆகையால் விசுவாசம் எங்கேயோ அங்கே கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார். பராபரன் இணைத்ததை மனுஷன் பிரிக்கவே கூடாது.

இயேசுநாதர் இருக்கிற இடம் நல்ல இடம். விசுவாசமுள்ள இருதயம் பாக்கியமுள்ள இருதயம். ஏனெனில் இயேசு அதற்குச் சொந்தம். ஆயிரம் துன்பங்கள் என்னைச் சூழ்ந்தாலும், விசுவாசம் ஒன்றிருந்தால் எனக்கு ஒரு குறைவும இல்லை. ஏனெனில், ஆண்டவர் எனக்குச் சொந்தமானால் வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை. இயேசுவினிடத்தில் மெய்ப்பாக்கியம் உண்டு, நிர்ப்பாக்கியம் என்பதே இல்லை. காரியம் எவ்வளவு கேடுதியாகத் தோன்றினாலும், அது கிறிஸ்துவினுடைய சித்தத்தின்படி மாத்திரம் நடந்தால் நல்லதாம். ஏனெனில் அவருடைய சித்தம் நல்ல சித்தம். விசுவாசம் என்னைக்

கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியமாக்குகிறது. அவர் எங்கே தங்குகிறாரோ அங்கே நானும் தங்குகிறேன். மோட்சமானாலும் நரகமானாலும் அவரோடு இருக்கிறது நல்லதே.

மோசே கூடாரம் போடுகிற இடம் மனஸ்தாபம். அவன் பாவத்தைக் காணும்பொழுது சபிக்கிறான். மனஸ்தாபத்தைக் காணும்பொழுதோ ஆசீர்வதிக்கிறான். உன் நிர்ப்பாக்கியத்துக்குக் காரணம் என்ன? நீ உன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகப் பாவத்தில் சீவனம் பண்ணுகிறாய். உன் அக்கிரமமே உனக்கும் உன் பராபரனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினை உண்டாக்குகிறது. (எசா. ௫௯, ௨.) பராபரன் இல்லாமல் பாக்கியம் இல்லை. தாயும் பிள்ளையும்போல் பாவமும் சாபமும் சம்பந்தமாயிருக்கிறது. சாபத்துக்கு நீங்கவேண்டுமென்றால், பாவத்துக்கு நீங்கவேண்டும். பாவம் போனால் அதன் பலனும் போயிற்று. மோசே உனக்குத் தினந்தோறும் தன் நியாயப்பிரமாணக் கண்ணாடியைக் காண்பிக்கட்டும். அது உன்னிலிருக்கும் திரளான கறைகளை உனக்குக் காட்டும். மோசே தன் சாபக்கோலினால் உன் இருதயத்தை அடிக்கட்டும். அப்போது அதிலிருந்து கண்ணீர் புறப்படும்.

மோசேக்கும், எலியாவுக்கும் நடுவே இயேசு நிற்கிறார். அவர்கள் அவரோடே அவருடைய முடிவைக் குறித்துப் பேசுகிறார்கள். இரட்சிப்பு எங்கே இருக்கிறதென்று மோசேயைக் கேட்டால், அது தன்னிடத்திலல்ல இயேசுவினிடத்திலிருக்கிறதென்று சொல்லுவான். ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே வாக்குத்தத்தம் விசுவாசிகளுக்கு அளிக்கப்படும்படிக்கு, வேத எழுத்து எல்லாவற்றையும் ஏகமாய்ப் பாவத்தின் கீழ் அடைத்துப்போட்டது. (கலாத். ௩, ௨௨.) மோரியாமலையின்மேல் தன்னைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த ஈசாக்கும், சனத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து வனாந்தரத்திற்குக் கொண்டுபோன ஆட்டுக்கடாவும் இயேசு நாதர் நிறைவேற்ற வேண்டிய முடிவுக்கு முன்னடையாளமாம். நாம் அவருக்குள் பராபரனுடைய நீதியாகும்படிக்குப் பாவமறியாத அவரை நமக்காக பாவமாக்கினார். (௨ கொரி. ௫, ௨௧.) அவர் எருசலேமில் நிறைவேற்றின வேதனையுள்ள முடிவு, நாம் புது எருசலேமில் அநுபவிக்கும் சந்தோஷத்தின் துவக்கம்.— இரட்சிப்பு எங்கே இருக்கிறதென்று எலியாவைக் கேட்டால், அவனும் இயேசுவைக் காண்பித்து, இவர்பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவன் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெறுவானென்று தீர்க்கதரிசிகளெல்லாரும் இவருக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறார்கள் என்பான். (அப். ௰, ௪௩.) ஆத்துமாவே, இதோ மோசே

உன்னை இயேசுவண்டைக்கு வழி நடத்துகிறான். இயேசுவினிடத்திலிருக்கிறது நல்லது. மோசே அடித்ததை இயேசு அணைக்கிறார். மோசே கொன்றதை இயேசு உயிர்ப்பிக்கிறார். மோசே நரகத்தில் தள்ளினதை இயேசு தூக்கி மோட்சத்துக்குள் நடத்துகிறார். ஆகையினாலே குணப்படு, அப்போது உனக்குச் சீவனும் ஆசீர்வாதமுங் கிடைக்கும். கர்த்தருக்குப் பயந்த மனுஷன் பாக்கியவான். (சங். ௱௰௨, ௧.)

எலியா கூடாரம்போடுகிற இடம் செபம். எலியா நம்மோடொத்த பாடுக்குள்ளான மனுஷனாயிருந்தும், மழை பெய்யாதபடிக்கு வேண்டிக்கொண்டு செபம் பண்ணினான். அப்போது மூன்றுவருஷமும் ஆறுமாதமும் பூமியின்மேல் மழை பெய்யாதிருந்தது. மறுபடி செபம் பண்ணினான். அப்போது வானம் மழையையும் தந்து, பூமி தன் கனியையும் முளைப்பித்தது. (யாக். ௫, ௰௭.௰௮.) உட்கருத்தான செபம் செய்கிறவன் பாக்கியவான். ஏனெனில் செபம் பரலோகத்தையும், பராபரனுடைய இருதயத்தையுங் கூடத் திறக்கும் திறவுகோல். நான் ஆவியில் செபம் பண்ணுகிறபோதெல்லாம் பரலோகத்தையும் பராபரனுடைய இருதயத்தையும் தட்டித்திறந்து, பராபரனுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் எனக்குத் தேவையானதெல்லாத்தையும் வேண்டிய மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.— இதுவும் அதுவும் எனக்கு வேண்டுமென்று நீ சொல்லுகிறாய். பிரியமுள்ள ஆத்துமாவே, நீ செபம் பண்ணவில்லையா? உட்கருத்தான செபம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. பராபரனுடைய பொக்கிஷசாலை எப்போதும் உனக்குத் திறந்திருக்கக்கொள்ள உனக்கென்ன குறைச்சல்? உனக்குத் தேவையான எந்தக்காரியம் பராபரனிடத்தில் இல்லாதிருக்கும். ஆசீர்வாதக் குறைவு செபக்குறைவு. பராபரன் கொடுக்கிறதில் குறைவு பண்ணுகிறதில்லை. வாங்குவதில் ஆசை நமக்கு ஒரு பங்கானால், கொடுப்பதில் அவருக்கு இருபங்கு ஆசையாம்.— இதுவும் அதுவும் என்னை நெருக்குகிறதே என்று முறையிடுகிறாய். பிரிய ஆத்துமாவே, நீ செபம் பண்ணவில்லையா? சிலுவை எல்லாம் வானத்திலிருந்து வருகிறது. நீ சிலுவை சுமந்தவனாய்ச் செபம் பண்ணும்பொழுது, வானத்தை அடைக்கிறாய் அல்லது திறக்கிறாய். வானம் அடைபட்டால் சிலுவை உன்னிடத்தில் தானே தங்கியிருக்கும். வானம் திறந்தால், துன்பமழையோடு இன்பமழையும் பொழிகிறது. அப்போது பராபரனே, சம்பூரண மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறீர், இளைத்ததாகிய உம்முடைய சுதந்தரத்தைத் தேவரீர் திடப்படுத்துகிறீர் என்று நீ சொல்லக் கூடியவனாவாய். (சங். ௬௮, ௯.) எலியா பெரிய

திக்கதரிசியும், அற்புதக்காரனுமாயிருந்தும், அவன் பரிசுத்த தேவதூதனுமாயிராமல், நம்மைப்போலவே பாவமும் பெலவீனமுமுள்ள மனுஷனாயிருந்தான். அவன் பெற்றிருந்த கிருபை உனக்குங் கிடைக்கும். செபம்பண்ணு, அப்போது நீ வேண்டுமென்றபடி உனக்காகும். தொகுத்துச் சொன்னால்: நீ விசுவாசி, குணப்படு, செபம்பண்ணு. இதனால் நீ எப்போதும் பாக்கியவானாயிருப்பாய். இதை நீ நம்பு. அப்போது நீ இதைக் கண்டறிந்து பராபரனை மகிமைப்படுத்துவாய்.

உாஉ. தியானம்.

போதக உத்தியோகத்தைப் பற்றியது.

அவிழ்த்த கட்டு.

கிறிஸ்துவின் தானாபதியாகிய உன் உத்தியோகம் இதுதானே.

கிறிஸ்துவின் சீஷர் அவருக்குக் கழுதையையும் அதின் மறியையுங் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தபோது, அவர்: அதுகளை அவிழ்த்து, என்னண்டைக்குக் கொண்டுவாருங்கள் என்றார். ஆத்துமாக்கள் மறுமையிலே கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியமாயிருக்க வேண்டியதானால், அதுகள் இம்மையிலும் அவரோடு ஐக்கியமாக வேண்டும். கிறிஸ்துவின் கட்டிலே கட்டப்பட வேண்டுமானால், உலகத்தோடிருக்குங் கட்டு முந்தி அவிழ்க்கப்படவேண்டும். முன்னே அவிழ்க்கப்பட்டு, பிறகு கட்டப்படவேண்டும். உலகத்தின் கட்டை அவிழ்த்து, கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியமாகக் கட்டப்படவேண்டும். ஆகையால் பராபரனுடைய ஊழியக்காரா, உன் உத்தியோகம் என்ன? மனுஷருடைய இருதயம் உனக்கு முன்பாக இளகின மெழுகு போலிருக்கிறபடியினாலே, அதில் உனக்குச் சம்மதியான மாதிரியைப் பதிப்பிக்கவுங் கலைத்துப்போடவும் உன்னால் ஆகும். உலகம் அதை விட்டுப் புறப்படவும், இயேசு அதில் உட்படவும்; உலகம் வெறுப்பாகவும், இயேசு இன்பமாகவும்; அது கசப்பாகவும், இவர் இனிப்பாகவுந் தக்கதாய்ப் பிரசங்கி. உன் வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களை உற்றுப்பார். அவர்களுக்குள்ளே எத்தனை கழுதைகளைக் காணலாம்! பாவத்தின் அடிமைகள் கழுதைகள் தானே. அதுகள் பராபரனுடைய வழிகளை விட்டு, தினந்தோறுந் தூரத்தூரப்போய், நன்மை செய்ய அயர்ந்துபோகிறது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்கள் பாவத்தின் கட்டுத்தறிகளுக்குள் [illegible] [illegible], பாவங்களிலே தங்கள் சந்தோஷத்தையும் உல்லாசத்

தையுந் தேடி, பொய்யான நம்பிக்கையின் கயிறுகளால் தங்களைக் கெட்டியாய்க் கட்டிக்கொண்டு, பாவங்களில் பொழுதும் கீர்த்தியும் உல்லாசமும் வருகிறதென்று நம்பி அதுகளைச் செய்யச் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். தாங்கள் இந்த உலகத்தில் வெகுநாள் இருக்கலாம் என்று நினைத்து, விருத்தாப்பியம் வரும் மட்டும் குணப்படுதலைத் தாமதப்படுத்தி வைக்கிறபடியால், நீடிய ஆயுசின் கயிற்றால் பாவ ஊழியத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கிறார்கள். பராபரனுடைய நீண்ட சாந்தத்தின் கயிறு திடீரென அறுந்துபோம் என்கிற நினைவு அவர்களுக்கு இல்லை.

தேவ ஊழியன் இப்பேர்ப்பட்டவர்களைக் கண்டிக்காமல் விட்டுவிடலாமா? குணப்படுதலின் கண்டிப்பான பிரசங்கத்தால் அவர்கள் பாவத்தின் கட்டுத்தறியை அவர்களுக்கு வெறுப்பாக்கி, கடைசியிலே நரகத்துக்குக் கொண்டுபோகிற அந்தப் பாவக்கயிற்றை அறுக்க நீ பிரயாசப்பட வேண்டியதில்லையோ? ஆம், உன் இரட்சகர் அவனை அவிழ்த்துவிடச் சொல்லுகிறார். அவன் இருதயந் துயரத்தால் நொறுங்குண்ட வேளையில், மதுரமான சுவிசேஷத்தின் ஆறுதலுள்ள பிரசங்கத்தால் கிறிஸ்துவண்டையிலே நீ அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்விடத் தேவை இல்லையா? ஆம், அவனை என்னண்டைக்குக் கொண்டுவா என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

உலகத்தான் கழுதைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். அநேகர் உலக இச்சைகளின் பாரத்தோடும் கவலைகளோடுந் திரிந்து, உலகக் கட்டுத் தறிகளிலே போய், தங்களைத் திருப்தியாக்கப் பார்க்கிறார்கள். கண்களின் இச்சை, மாமிச இச்சை, சீவனத்தின் பெருமை என்ற கயிறுகளால் கட்டுண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ளது எத்தனை மாயையும், சஞ்சலமும், மாறுபாடுமானது என்று தெரியச்சொல்லிக் காட்டுகிறதினால், அந்தக் கயிறுகளை அவிழ்க்கப்பார். இயேசுவண்டைக்கு அவனைக் கொண்டுபோய், கர்த்தர் எத்தனை இன்பமானவரென்று அவனுக்குத் தெரியக்கொடு. இயேசுவினிடத்திலுள்ள மதுரத்தின் ஒரே துளி உலகத்தைச் சுறுக்கிலே அவனுக்குக் கசப்பாக்கிப்போடும். இரட்சிப்பின் உபதேசத்தால் அவனைக் கொண்டுவா, போதகம் வெகுவான வல்லமையுள்ளது. பரிசுத்த மாதிரிகளாலும் அவனைக் கொண்டுவா, முன்மாதிரியான நடக்கை வார்த்தையிலும் அதிக வல்லமையுள்ளது. உட்கருத்தாய் வேண்டுதல் செய்வதினாலும் அவனைக் கொண்டுவா, இதுவே எல்லாத்திலும் அதிக வல்லமையுள்ளது. இப்படிச் செய்கிற போதகன் ஒரு ஆத்துமாவை நரகத்திலிருந்து மோட்சத்துக்குக்

கொண்டுபோகிறவனுயிருக்கிறான். மேய்ப்பனும் ஆடுமாகிய இருவருங் கரையேறுவார்கள். பராபரன் அதற்கு உதவிசெய்யக்கடவார்.

௨௱௫௮. தியானம்.

பாவ அறிக்கை மெய் மனஸ்தாபம் என்பவைகளைப் பற்றியது.

பாவ அறிக்கையின்படியே பாவமன்னிப்பும்.

பாவ அறிக்கையையும், மன்னிப்புக்கூறுதலையும் பற்றி: துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதேனெனில் அவர்கள் தேற்றப்படுவார்கள் என்று நமது இரட்சகர் சொல்லுகிறார். மத். ௫, ௪. பாவ அறிக்கை துயரமும், மன்னிப்புக்கூறுதல் தேற்றரவுமாம். ஏனென்றால் துயரப்படாதவன் தேற்றப்படான். துயரப்படும் பாவிக்கோ தேற்றரவு குறையாது. நம்மைத் துயரப்படுத்துகிறது நமது பாவமே. சென்மப்பாவத்தில் நாம் உற்பத்தியானோம். அதினால் நன்மை ஒன்றும் நம்மில் வாசமாயிராத அத்தன்மையாய்த் தாழ்ந்து கெட்டுப்போனோம். அதுவுமன்றி நாம் அநேக கர்மபாவங்களினாலும் மனதிலும், வாக்கிலும், நடக்கையிலும், நன்மை செய்யாமல் விடுவதிலும் தீமையைச் செய்வதிலும், அறிந்தும் அறியாமலும், பராபரனுடைய பரிசுத்த கற்பனைகளை அநேகவிசை மீறினோம். ரோம. ௭, ௰௮. ஆகையால் நாம் பரமண்டலத்திலிருக்கும் தயாபரராகிய பராபரனையும், நமது சரீரத்துக்கும் ஆத்துமத்துக்கும் அநேக நன்மைகளைச் செய்து வந்த நமது பரம பிதாவையும், நம்முடைய பாவங்களினாலே கோபப்படுத்தினதற்காக நாம் துயரப்படவும், மனஸ்தாபப்படவும் வேண்டும். ஏனெனில் அவர் பரிசுத்த பராபரனானபடியால் அவர் பாவத்தைப் பகைத்து ஆகாமியத்தை அருவருக்கிறார். அவர் வல்லமையுள்ளவரும் எரிவுள்ளவருமானதால், ஆத்துமத்தையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே கெடுக்கவல்லவர். ஆனால் நம்மிடத்தில் பாவத்துக்காகத் துயரமுண்டானால், பராபரனால் தேற்றரவுமுண்டாகும். ஏனெனில் துயரப்படுகிறவர்கள் தேற்றப்படுவார்கள். பராபரனுடைய அளவில்லாத இரக்கந் துயரப்படும் பாவிகளுக்கு ஆறுதலாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் தகப்பன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குவதுபோல் கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார். சங். ௱௩, ௰௩. ஒரு தகப்பன் துயரப்படுகிற தன் பிள்ளையின்மேல் மனம் இரங்காமல்

அதைப் புறக்கணிப்பானோ? நமது பராபரன் பிதாவுடைய வான பட்சத்தை நமதுமேல் வைத்திருக்கிறார். நாம் கண்ணீர்விட்டு மனஸ்தாபப்பட்டால், அவர் நம்மைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். நாம் கெட்ட குமாரனைப்போல்: தகப்பனே, நான் வானத்துக்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும் பாவஞ் செய்தேன். இனிமேல் உமது குமாரன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு நான் பாத்திரவான் அல்லவென்று சொல்லிப் பெருமூச்சுவிட்ட மாத்திரத்திலே அவர் நமக்கு ஆறுதலான மறுமொழி கொடுத்து: என் மகனே, திடன் கொள், உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டதென்கிறார்.

துயரப்படும் பாவிகளுக்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற உத்தரவாத புண்ணியமும் ஆறுதலுள்ளதாகும். ஏனெனில் பாவிகளை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இயேசு உலகத்திலே வந்தாரென்கிறது உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்குப் பாத்திரமுமான வார்த்தை. நான் விசுவாசத்தினால் இயேசுவைப் பற்றிக்கொண்டு பவுலோடு கூட: அவர் என்னைச் சிநேகித்து எனக்காகத் தம்மைத் தாமே மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தாரென்று சொல்லும்போது, நானும் இரட்சிக்கப்பட்ட இந்தப் பாவிகளில் ஒருத்தனாக எண்ணப்படுகிறேன். அவர் எனக்காகவும் பராபரனால் ஞானமும் நீதியும் பரிசுத்தப்படுத்தலும் மீட்புமாக்கப்பட்டாரே என்றும் சொல்லுவேன்.

துயரப்படுகிற பாவியின் மனதில் பரிசுத்த ஆவி செய்யும் பெலனுள்ள வேண்டுதலும் மகா ஆறுதலாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர் எப்போதும் இருதயத்தில் பெருமூச்சு விட்டு: அப்பா, பிதாவே, ஆ பராபரனே கிருபையாயிரும், ஆ என்மேல் இரங்கும் என்கிறார். இருதயம் வியாகுலத்தால் பெருமூச்சுவிடக் கூடாதிருந்தாலும், அவர் நமக்குப் பதிலாகச் சொல்லிமுடியாத பெருமூச்சுகளால் பராபரனுக்குமுன் வேண்டுதல் செய்கிறார். பராபரன் தமது ஆவியினுடைய இப்படிப்பட்ட பெருமூச்சைப் பிரியமாய்க் கேட்டுப் பாவத்தை மன்னிக்கிறார். அப்போது துயரப்படுகிறவர்கள் தேற்றப்படுவார்கள் என்கிற கிறிஸ்துவின் வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறிற்று. இருதயம் இந்த ஆறுதலால் உயிர்ப்பிக்கப்படும் பொழுதோ, நவமும் வாசியுமான ஞானசீவன் உண்டாகாமற் போகிறதில்லை. ஏனென்றால் பராபரனால் ஆறுதலைப் பெற்ற இருதயம் நினைக்கிறதேதெனில்: இதோ, உன் பராபரன் இப்போது உன் பாவங்களை உனக்குக் கிருபையாக மன்னித்தாரே. ஏழைப்பூச்சியாகிய நீ அதற்கு அபாத்

திரனையே. இனிமேல் நீ உயிரோடிருக்கிற நாளெல்லாம் பாவஞ் செய்கிறதினால் உன் நல்ல பராபரனுக்குக் கோபம் வருவிக்காமல் எச்சரிக்கையாயிரு. பராபரன் உனக்குத் தகப்பனாயிருக்கிறாரே. ஆகையால் நீ அவருக்கு முன்பாகப் பிள்ளைக்கொத்த பட்சத்தோடுங் கீழ்ப்படிதலோடும் நடந்துகொள் என்கிறது. இயேசுவே, இப்படிப்பட்ட இருதயத்தை எனக்குத்தாரும். ஆமேன்.

உாறுக. தியானம்.

போதக உத்தியோக மகிமையைப் பற்றியது.

பூலோகத்தில் ஈங்கிஷை. பரலோகத்தில் மகிமை.

தேவ ஊழியக்காரனை உலகம் ஒரு திரணமாகிலும் மதிக்கிறதில்லை. ஆத்தும மேய்ப்பனைப் பார்க்கிலும் பன்றி மேய்க்கிறவனை அடிக்கடி உயர்வாய் எண்ணுகிறது. இப்படியிருக்க தன் பிள்ளையைத் தெய்வ ஊழியத்துக்கு விட ஆருக்கு மனதுவரும்? என்ன, என் மகன் ஏழைப்போதகனாகிறதா என்று வெகுபேர் சொல்லுகிறது அதிசயமல்ல. உலகம் தேவ கிருபையை ஆசிக்காமல் அசட்டைபண்ணுகிறது. ஆகையால் பராபரன் தமது கிருபையை வைத்திருக்கிற பாண்டங்களையும் அது அசட்டைபண்ணுகிறது ஆச்சரியமா? பொக்கிஷத்துக்கேயல்லாமல் அதை வைத்திருக்கிற பெட்டிக்கு கனம் ஏது? அவர்கள் தங்கள் சொந்த இரட்சிப்பைப் பற்றிக் கவலைப்படாதிருக்கக் கொள்ள, தங்களை இரட்சிக்கப் பிரயாசப்படுகிறவர்களுக்காகக் கவலைப்படுவது எங்கே? அவர்கள் இயேசுவைச் சங்கிக்காதிருக்கையில், அவருடைய ஊழியக்காரரைச் சங்கிக்கிறதேது? ஊழியக்காரன் தன் எசமானுக்கு மேற்பட்டவனல்லவே. போதகரிலுங் கூடச் சிலர் தங்கள் துன்மார்க்க நடக்கையினால் தங்களைத் தானே சின்னப்படுத்திப் போடுகிறதுண்டு. எல்லா உத்தியோகங்களிலும் இப்படிப்பட்ட இலச்சை உண்டாகிறதுபோல் தேவ ஊழியத்திலும் அது உண்டாகும். ஆனால் ஆளையும் ஆளுடைய உத்தியோகத்தையும் பிரிக்க உலகத்துக்குத் தெரியவில்லை. ஆள் செய்[illegible] அந்த உத்தியோகத்தின்மேல் சுமத்துகிறது. [illegible] செய்கிற குற்றத்தை அவன் அங்கே சுமக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. அந்த மனிதன் செய்தானென்று சொல்லாமல் அந்தத் தெய்வ ஊழியன் இப்படியும் அப்படியுஞ் செய்கிறான் என்கிறார்கள். பரி. பவுல் இதை [illegible] அறிந்து,

அதைப்பற்றி: ஊழியம் மிகைப்படாதபடிக்கு நாங்கள் ஒன்றிலும் ஒரு இடறலையும் உண்டாக்காதிருப்போமாக என்று தெய்வ ஊழியருக்குப் புத்திசொல்லுகிறார். (உ கொரி. சு, ந.) நாங்கள் சம்மனசுக்கள் அல்ல, மனிதராய் இருக்கிறோம். ஆகையால் மற்றவர்களைப்போல நாங்களும் ஆதாமின் மக்களாயிருந்து, மாங்கிஷத்தையும் இரத்தத்தையும் எங்களோடே கூடச் சுமந்துகொண்டு திரிகிறோம். சில வேளை நாங்கள் எங்களை நிற்கிறவர்களாக எண்ணக்கொள்ள, தவறி விழுகிறோம். ஆகிலும் நாம் எச்சரிக்கையாய் நடந்து மற்றவர்களுக்கு இடறலை உண்டாக்காதபடிக்கு, பொல்லாப்பை மாத்திரமல்ல அதன் வேஷத்தையும் விலக்க வேண்டும். ஏனென்றால் உத்தியோகம் அற்பக் கறையினாலும் மிகைப்படக் கூடியதாயிருக்கிறது. உத்தியோகத்தின்மேல் சுமருகிறதோ பராபரன்மேலே சுமருகிறது. அந்த உத்தியோகம் எங்களுடையதல்ல, பராபரனுடையது.

உலகம் எங்களை எத்தனை அற்பமாய் எண்ண வேண்டுமானாலும் எண்ணட்டும். நாங்களிருக்கிற உத்தியோகம் பராபரனுக்கு முன்பாக மேன்மையும் மகிமையும் உள்ளது. தேவதூதர் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாவஸ்துக்களையும் விட மகிமையுள்ளவர்களல்லவோ. ஆனால் தேவ ஊழியர் பராபரனுடைய தூதர் என்று அழைக்கப்படுகிறதில்லையோ? மல்கி. ந, க. போதகர் தேவதூதரைப்போல் சமாதானத்தின் தாஞ்பதிகளாயிருந்து இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொண்டு பராபரனோடு உண்டான சமாதானத்தை அறிவிக்கிறவர்கள் அல்லவோ? மேலும் தேவதூதர் எல்லாரையும் பார்க்கிலும் பராபரனுக்குச் சமீபமாயிருக்கிறார்கள். உண்மையுள்ள மேய்ப்பனாயிருக்கிற நீயும் அப்படித்தான். இதற்காக நீ முழு இருதயத்தினாலும் சந்தோஷப்படு. மேலும் இராசாக்கள் மனிதருக்குள்ளே மகிமையுள்ளவர்களல்லவோ? பராபரன் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் முதற்பேறானவர்களுக்காகவும் தம்முடைய நேசகுமாரனாகிய கிறிஸ்துவுக்காகவும் இராசரீகத்தையும் ஆசாரியப்பட்டத்தையும் ஒன்றாய் இணைத்து வைத்ததில்லையோ? நாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளே இராசாக்களும் ஆசாரியருமல்லவோ? இவ்விரண்டும் இணைக்கப்பட்டதேன்? இணைப்பானது சரிசமானமானது. இந்த இரண்டு பட்டமும் ஒரே மகிமையுள்ளது.

வைதீக ஊழியம் லௌகீக ஊழியத்தை விட மகிமையுள்ளதென்று நான் நன்றாய்ச் சொல்லலாம். ஏனென்றால் உலக உத்தியோகஸ்தன் சரீரத்துக்காகவும் அதற்கடுத்த காரியத்துக்காகவும் மாத்திரம் கவலைப்படுகிறான். . ஆத்துமஞ் சரீ

ரத்தை விட அருமையானதல்லவோ? இராசா உனக்கு உல
கப் பொக்கிஷங்களைக் கொடுக்கக்கொள்ள தெய்வ ஊழியன்
உனக்குப் பரம பொக்கிஷங்களைக் கொடுக்கிறான். இதிலே
மகிமையானது ஏதென்று நீயே சொல்லு. நீ குற்றஞ் செய்
தால் இராசா தன் சீமையை விட்டு உன்னைப் போகச்சொல்
லுகிறான். அல்லது நீ பெரிய குற்றஞ்செய்தால் இம்
மைக்கடுத்த சீவனை வாங்குகிறான். ஆனால் நீ குணப்படாம
லிருந்தால் உன்போதகன் தேவ கட்டளைப்படியே உனக்கு
மோட்சத்தைப்பூட்டி உன்னை நித்திய மரணத்துக்குட்படுத்
துகிறான். இம்மைக்கடுத்த மரணம் பெரிதோ; மறுமைக்
கடுத்த மரணம் பெரிதோ? இச்சீவன் பெரிதோ, வருஞ்
சீவன் பெரிதோ? பரி. பவுல் கொரிந்தியருக்கு தெய்வ ஊழி
யத்தின் மேன்மையைச் சொல்லிக் காட்டும்போது: எங்களை
அவனவன்* கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரரும் பராபரனுடைய
இரகசியங்களின் உக்கிராணக்காரருமாக எண்ணிக்கொள்ளக்
கடவான் என்கிறான். ௧ கொரி. ௪, ௧. பெரியோர்களுடைய
ஊழியக்காரனுக்குப் பெரிய கனமுண்டு. எசமான் எத்தனை
பெரியவனோ அத்தனைக்கு ஊழியக்காரனும் பெரியவன். இப்
போது எது பெரிது, பூலோக இராசாவோ, பரலோக இரா
சாவோ என்று நீ சொல்லு. பரலோகம் பூலோகத்துக்கு
மேலே அல்லவோ? அநேக அடிமைகளை வைத்து அநேக
குடிகளை ஆளும் இராசா பெரியவரோ அல்லது எல்லா எச
மான்களுக்கும் இராசாக்களுக்கும் ஆண்டவராகிய இராசாதி
இராசா பெரியவரோ? மனிதனைப்பார்க்கிலும் பராபரனே
மகிமையுள்ளவர். ஆகையால் பராபரனுடைய ஊழியக்காரன்
மனிதருடைய ஊழியரைப்பார்க்கிலும் மகிமையுள்ளவன்.
இராசா தன் பொக்கிஷங்களை எல்லாம் ஒப்புவித்திருக்கிற
மந்திரியை நீ எத்தனை பெரியவனாய் எண்ணுகிறாய்! ஆகிலும்
இது அழிந்துபோகிற மண்பொருள். பராபரனோ தமது ஊழி
யக்காரருக்கு பரம பொக்கிஷங்களை எல்லாம் கையளித்திருக்
கிறார். அவர்கள் பராபரனுடைய இரகசியங்களின் உக்கிரா
ணக்காரராய் இருக்கிறார்கள். பரம பொக்கிஷம் பூமிக்கடுத்த
பொக்கிஷத்தை விட மேன்பாடானதல்லவோ? தேவகிரு
பை, பாவமன்னிப்பு, சீவன், மோட்சம் சருவலோகத்தை
யும் அதிலுள்ள பொன் வெள்ளியையும் பார்க்க உத்தம
மல்லவோ? எத்தனைக்குத் தெய்வீகமோ அத்தனைக்கு மகிமை
பெற்றது. பராபரன் மகா மகிமையுள்ளவர், மகிமையின்

* இராசா [illegible] இல்லை.

[illegible] இராச்சியத்தில் மூகமாட்டம்

ஆண்டவர். எத்தனைக்கு பரிசுத்தரோ அத்தனைக்குத் தெய்
வீகம். பராபரன் மகா பரிசுத்தரும் தம்மில் தாமே பரிசுத்த
ருமாயிருக்கிறார். ஆதலால் தெய்வ ஊழியம் பூமியிலே மகா
பரிசுத்த ஊழியம். இயேசு இந்த உலகத்தில் இராசகோல
மாயிராமல் ஊழியக்காரன் வேஷமாய்த் திரிந்தகாலத்தில்
அவர் இந்தத்தொழில் நடத்தவில்லையோ? இயேசு நாதர்
தமது அருமையான இரத்தத்தினால் தேவ ஊழியத்தை ஏற்
படுத்தி உயர்ந்த விலையாகக் கொள்ளப்பட்ட ஆத்துமாக்களுக்
காக அதைப் பின்வைத்துப்போனார். ஆதலால் உலகமெல்
லாம் என்னை அசட்டைபண்ணினாலும், நான் என் ஊழியத்
தை மேன்மையும் மகிமையுமுள்ளதாக எண்ணிக் கொள்ளு
வேன். அதுவுமன்றி நான் என் நடக்கையினாலே என்னை
ஈங்கிஷைப்படுத்தாதபடிக்குப் பிரயாசப்படுவேன். கர்த்தரா
கிய இயேசுவே, உமது கிருபையை அதற்குத் தாரும்.
ஆமேன்.

௨௱௬௰. தியானம்.

கடைசி நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றியது.

ஏதிப்போ, ஏதிப்போ.

நியாயாதிபதி கதவண்டையில் வந்துவிட்டார். சகல காரி
யங்களின் முடிவும் கிட்டி வந்ததென்று பரி. பேதுரு
தன் நாளிலே பிரசங்கித்தார். பரி. பவுலும் அதை உறுதிப்
படுத்தி: கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார் என்கிறார். பரி: யோ
வான் என்பவரும் அதற்கிசைய: என் பிள்ளைகளே, கடைசி
நேரமாயிருக்கிறது என்று சொன்னார். இது உண்மைதான்.
எல்லா மாமிசமும் தன் வழியைக் கெடுத்து விட்டபோது
முந்தின லோகம் சலப்பிரளயத்தால் அழிந்ததில்லையா? ஆ,
பூமி இப்போது அக்கிரமத்தால் எத்தனையாய் நிறைந்து
போய்க்கிடக்கிறது! பராபரன் பிரசங்கிக்கிறார். நயமாகவும்,
பயமாகவும், இன்பங் காட்டியும், துன்பங் காட்டியும், கோபங்
காட்டியும், சிநேகங் காட்டியும் பிரசங்கிக்கச் சொல்லுகிறார்.
ஆனாலும் மனுஷன் எல்லாவற்றையும் அசட்டைபண்ணி தன்
னாலே ஆனமட்டும் பராபரனுக்கும் அவர் வசனத்துக்கும்
எதிர்த்து நிற்கிறான்; சிருஷ்டியானது இந்தக் கேட்டுக்காகத்
தன்னிலே ஏங்கி மாய்கைக்குத் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்துகிற
சாபத்தை இனிமேல் சகிக்க மனதில்லாமல் இருக்கிறது.
பராபரன் இதைக் கேட்காமல் எத்தனை காலம் சும்மா இருப்
பாரென்று நினைக்கிறாய். அவர் எப்பொழுதும் கடைசியில் இருந்தே

டியின் ஏங்கலான பாதவிப்பைக் கேட்டு அதுகளுக்கு இளைப்பாறுதலின் நாளைக் கட்டளையிடுவார். அவர் இரக்கம் கடைசியில் இளக்கரித்துப் போகிறபோது, நடுத்தீர்வை நாள் தோன்றும். அப்போது நரக அக்கினியாலே உலகத்துக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுவார். லோத் புறப்பட்டபின்பு, சோதோம் அக்கினியால் அழிந்துபோகவில்லையோ? ஆ, விசுவாசிகளின் இலக்கம் இவ்வுலகத்தில் எத்தனை சொற்பம்! அதில் இன்னம் மீதியானது வெள்ளரித்தோட்டத்திலுள்ள ஒரு குடிசையைப்போலிருக்கிறது. பராபரன் அவர்களை அரிக்கட்டு அரிக்கட்டாய்க் கட்டித் தமது பரம களஞ்சியத்திலே சேர்த்துப்போடுவார். நீதிமான் சாகிறான். ஒருவனும் அதைத் தன் இருதயத்திலே வைக்கிறதில்லை. மெய்யாகவே பராபரனுடைய கோபத்தின் பயங்கரமான கடைசி இடி இடிக்கக் காலங் கிட்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் அது வாராதபடி தடுக்கிற ஒருவனும் இனி இல்லை.

எகிப்தின் நெருக்கிடை அதிகரித்து, இஸ்ரவேல் சனம் பாரச்சுமையின் கீழே பெருமூச்சுவிட்டபோது, அவர்களை இரட்சிக்கிறவன் சமீபமாயிருக்கவில்லையோ? ஆ, உலகம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளை எவ்வளவு நெருக்கி ஒடுக்குகிறது! அநந்த விசுவாசமுள்ள ஆத்துமா இந்தச் சோதோம், பாபேல், எகிப்தில் எத்தனை அநியாயத்தைச் சகித்துப் பெருமூச்சு விடுகிறது! பராபரன் இனி அதைப் பொறுக்க மாட்டார். அவர் தம்முடைய பிள்ளைகள் படும் நிர்ப்பந்தத்தை வெகுகாலம் பார்த்திருக்க மாட்டார். சிறுமையானவர்கள் பெருமூச்சு விடும்போது, அவர் எழுந்திருந்து அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவே செய்வார். கஸ்தி பெலிதாகையால் நல்ல இருதயமே, ஏறிப்போ. நியாயாதிபதி அதோ வந்து விட்டார். உன் இயேசு என்ன சொல்லுகிறார்! நீங்கள் இதுகளை எல்லாம் சம்பவிக்கக் காண்கையில் நிமிர்ந்து உங்கள் தலைகளை ஏறெடுங்கள் என்கிறார். லூக். உக, உஅ.

பரம வாஞ்சையோடு ஏறிப்போ. கண் நேசத்துக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கிறது. நீ குனிந்து பார்த்தால், இங்கே தாழ இருக்கிறதைச் சிநேகிக்கிறாய். உன் தலையை ஏறெடுத்துப்பார்த்தால், பரத்தில் இருக்கிறதைச் சிநேகிக்கிறாய். அங்கே உன் பொக்கிஷம், அங்கே உன் இருதயமும் இருக்கட்டும்.

சாங் இங்கே காண்பதெல்லாம்
மாயையாய் அழிவதாம்,
மோட்ச வாழ்வே நிலைப்பதாம்;
அங்கே நமக்கெல்லாம்.

புறு இரை பொறுக்கும்போது, எத்தனை எச்சரிக்கையாயிருக்கிறது. இராசாளி வந்து விழுந்து உராய்ந்து போகிறதோ என்று உயரப்பார்த்துக் கவனிக்கிறதே. என் இருதயமே, உன் ஆஸ்தியையுமல்ல, சீவனையுமல்ல, உன் ஆத்தும இரட்சிப்பைப் பறிக்க நினைக்கிற நரக இராசாளி ஆகாயத்திலே ஆண்டுகொண்டு உன்னை எங்கும் சுற்றித்திரிகிறது. ஆகையால் நீ புத்தியோடே நடந்துகொண்டு உன் இரட்சிப்பைப் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் நடப்பிக்கப்பார்.

உட்கருத்தான செபத்தில் ஏறிப்போ. இங்கே பூமியிலே உனக்கு ஆறுதல், யோசனை, உதவி, ஒத்தாசை ஒன்றும் இல்லை. இன்றைக்குச் சிநேகிதரும் நாளைச் சத்துருக்களும், இன்றைக்கு உயிரோடிருந்து நாளை சாகிறவர்களுமாகிய மனுஷரை நீ நோக்க வேண்டியதென்ன. உண்மையாய் உன் நன்மையைத் தேடுகிறவர் பரமண்டலத்திலே இருக்கிறார்; மனுஷர் உன்னை விட்டு விலகும்போது, உன் நித்திய பிதா உனக்கு அநுசாரியாயிருக்கிறார். அவருடைய இருதயம் மாறிப்போகிறதும் இல்லை, அவர் சாகப்போகிறதும் இல்லை. அவர் வசமாய் ஏறிப்போ. பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவே, என்னைச் சோதனைக்குள் பிரவேசிக்கப் பண்ணாதிரும், ஆனாலோ தீமையிலிருந்து என்னை இரட்சித்துக்கொள்ளும் என்று பெருமூச்சுவிட்டு மன்றாடு.

தைரிய மனதோடு ஏறிப்போ. நீ ஏன் உன் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு விசனத்தோடு திரிகிறாய்? உன்னை நடுத்தீர்க்கவருகிறவர் மனுஷகுமாரனும் உன் மாமிசமும் உன் சிநேகிதருஞ் சகோதரருமாயிருக்கிறார். சகோதரன் சகோதரனையும், மணவாளன் தன் மனைவியையும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பதுண்டா? அவர் உன் பாவத்துக்காகத் தாமே பேர்துமான உத்தரவாதம் பண்ணவில்லையோ? தம்மை உனக்காக ஆக்கினைக்குள்ளாக்கின அவர் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாக்குவாரோ? அவர் தம்மோடு கூட எதைக்கொண்டு வருவார்? பராபரனுடைய இராச்சியத்தைத்தான். அது ஒரு நித்திய இராச்சியம். அது சந்தோஷங்களின் பரிபூரணமும் பராபரனுடைய வலதுபாரிசத்தின் செல்வபாக்கியங்களுமுள்ள இராச்சியம். இதைக் கண் கண்டதும் இல்லை, காது கேட்டதும் இல்லை, இது மனுஷனுடைய இருதயத்துக்கு எட்டினதும் இல்லை. அவர் சகல தீமையையும் நீக்கி, நிறைந்த ஆசீர்வாதத்தையும் மீட்பையுங் கொண்டுவருவார். மாரிகாலம் போயிற்று. வசந்தகாலம் வந்தது. துக்கத்தின் இராத்திரி போயிற்று. சந்தோஷப் பகல் உதிக்கிறது. கண்ணீரோடு விதைத்த நீ சந்தோஷத்தோடே அறுக்கப்போகிறாய். மனி

தாரச் சந்தோஷப்படு. போராடின பிறகு முடிசூட்டப்படுவாய். மனைவியே, நீ சந்தோஷப்படு. மணவாளன் வருகிறார். கலியாணந் துவக்கப்போகிறது.

பேரானந்த மனைவி
சந்தோஷம் மனதில் பாவி.
விழித்தெழுந்திருக்கிறாள்;
அவள் நேசர் மேன்மையோடும்
நேசத்தோடுங் கலியாணமும்
வெளிப்படுகிறதால்
கிலேசம் தீர்ந்தது.
ஆ. சுவாமி, உமக்கு
ஓசியன்னா. அடியாரும் சம்பிரமும்
கதிக்கு வாரோமே, கர்த்தா.

ஆம், கர்த்தாவாகிய இயேசுவே, சீக்கிரம் வாரும். தாகிய இயேசுவே, வாரும். ஆமேன்.

உ௱௬௧. தியானம்.

மனத்தாழ்மையைப் பற்றியது.

தாழப்போ, தாழப்போ.

கிறிஸ்துவின் வழி தாழப்போகிறது. அவர் அவர்களோடே இறங்கிப்போனாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. லூக். உ, ௫௧. உன் சிந்தையும் இருதயமும் எப்பொழுதும் உயரமாய்ப்போய் மேட்டிமையானதுகளைத் தேடுகிறது. உயர்ந்த இடத்தில் இயேசு தமது ஆசீர்வாதத்தோடு உன்னோடு வருவதில்லை. அவரைவிட உயர்ந்தது அவர் கிருபையை அடைகிறதில்லை. அவர் தாழ்ந்ததை மாத்திரம் நோக்கிப்பார்க்கிறவர். அவர் பரமண்டலத்தை விட்டிறங்கிப் பூமியிலே வந்து தம்மைத்தாமே தாழ்த்தினார். இப்போது நீ வானமட்டும் உன்னைத்தானே உயர்த்தப்போனால், அவரைவிட்டோடி அவருடைய ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் போவாய். பெருமைக்காரருக்கு அவர் விரோதம். ஏனெனில் அவர்கள் அவரைக் காலினாலே மிதிக்கிறார்கள். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார். ஏனெனில் அவர்கள் அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து தங்களை ஒன்றுமில்லாதவர்களாக எண்ணி, அவராலே ஒரு சிறு பூச்சியைப்போல மிதிக்கப்பட விரும்புகிறார்கள்.

கிறிஸ்து சீவிய புஷ்பம். உன்னதப்பாட்டு உ, ௧. அது மனத்தாழ்மையின் பள்ளத்தாக்கில்லாமல் வேறிடங்களில் முளைத்து வளருகிறதில்லை. அவர் கிருபையின் ஊற்று ஒரு ஆறு மலை ஏற்றத்திலே ஓடாமல் மலை இறக்கத்திலே ஓடுமாப்போல அவருடைய கிருபை பெருமையுள்ளவர்கள் மேலல்ல, மனத்தாழ்மையுள்ளவர்கள்மேல் மாத்திரம் பொழியும். மனத்தாழ்மை அவருடைய திரவியங்களை எல்லாம் பத்திரப்படுத்தி வைக்கிற பாத்திரம். அதுவே அவர் வாசம்பண்ணும் வீடு. பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கவும், நருங்குண்டவர்களின் இருதயத்தை உயிர்ப்பிக்கவும், நருங்குண்ட பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடத்திலும் வாசம் பண்ணுகிறேனென்று உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் வாசம் பண்ணுகிறவர் சொல்லுகிறார். ஏசா. ருஎ, ௧ரு. நருங்குண்ட தாழ்மையுள்ள இருதயம் பராபரன் வாசம் செய்கிற வீடு என்று கேட்டாயா? ஏனெனில் அது கர்த்தருக்குத் தன்னை முழுதும் ஒப்புக்கொடுத்து, அவர் தமக்குப் பிரியமானபடி எல்லாம் செய்கிறதைச் செய்யட்டும், நடத்தட்டும், ஆளட்டும் என்றிருக்கிறது. அவர் எதைச் செய்யவும், விடவும், படவுங் கற்பிக்கிறாரோ, அதையே செய்கிறது, விடுகிறது, படுகிறது. ஒரு காரியத்திலும் அது அவருக்கு எதிர்த்து நிற்கிறதில்லை. அவர் தேற்றரவாளனாக அப்படிப்பட்ட இருதயத்தில் வாசம்பண்ணி உபத்திரவத்தில் ஆறுதலையும் துக்கக் கவலைகளில் முசிப்பாற்றியையுந் தருகிறார். அவர் சகாயராகவும் அதில் வாசம்பண்ணி, மனிதருடைய உதவி அற்றுப்போகும்போது, தாமே ஆச்சரியமான ஒத்தாசையை அதற்கு உண்டுபண்ணுகிறார். அவர் ஆத்தும சரீரத்துக்கு ஆசீர்வாதமாகவும் அதில் வாசம்பண்ணுகிறார். அதன் உட்படுதலையும் புறப்படுதலையும் ஆசீர்வதிக்கிறார். ஆ, மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களே, நீங்கள் எத்தனை பாக்கியவான்கள்! கர்த்தர் உங்களுக்குச் சமீபமாயிருக்கிறார். தாழ்மையுள்ள இருதயத்தை அவர் எங்கே காண்கிறாரோ, அங்கே அவர் அதை விடாமல் தமது கிருபையினாலே முசிப்பாற்றுகிறார். அவர் பரமண்டலத்தை விட்டு, ஒரே ஒரு இடத்திலே மாத்திரம் வந்து வாசமாயிருக்க அவருக்குக் கூடுமானால், அப்போது தன்னைத்தானே வெறுத்து நன்மையிலுந் தீமையிலுந் தன்னை முழுவதும் அவருடைய சித்தத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற இருதயத்தையே தமக்கு வாசஸ்தலமாய்த் தெரிந்துகொள்ளுவார்.

நான் தாழ்மையுள்ள இருதயத்தைக் கண்டால், அங்கே இயேசு வாசம் பண்ணுகிறாரென்று தாராளமாய்ச் சொல்லு

வேன். ஆகையால் தாழ்மையுள்ளவர்களோடு சகவாசம் பண்ண நான் விரும்புகிறேன். ஏனெனில் அவர்களிடத்திலே நான் இயேசுவையும் இயேசுவினிடத்தில் எல்லா ஆசீர்வாதங்களையுங் காண்பேன். தாழ்மையுள்ளவன் என்னை ஆசீர்வதித்தால், இயேசு என்னை ஆசீர்வதிக்கிறார். தாழ்மையுள்ளவன் என் உபத்திரவத்தில் என்னோடே கூட அழுதால், இயேசு தாமே என்னோடே அழுகிறார். தாழ்மையுள்ளவனை நான் முசிப்பாற்றினால் இயேசுவையே முசிப்பாற்றுகிறேன். அழுகிற அவருடைய கண்ணீரைத் துடைக்கிறது போலாகிறது. கிறிஸ்து என்னில் வாசம்பண்ணும் படிக்கு அவரில் இருந்த சிந்தையை நான் கொண்டிருந்து அவரைப்போல் மனத்தாழ்மையுள்ளவனாக பராபரன் எனக்குக் செய்ய வேண்டும். கண்ணாடியிலே பார்க்கிறதுபோ தமது சாயலைக் கண்டவர்களிடத்தில் வாசம்பண்ணப் பிரியப்படுகிறார். ஆ இயேசுவே, என்னைத் தேவரீர் என்னை விட்டெடுத்து, என்னை உமக்குக் கொடும்.

உாசூஉ. தியானம்.

விசுவாசம், சிநேகம் என்றதுகளைப் பற்றியது.

ஏறு இறங்கு.

தெய்வதூதர் வான ஏணியின்மேல் ஏறுகிறதையும் இறங்குகிறதையும் யாக்கோபு சொப்பனத்தில் கண்டான். இது இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளம். மெய்யான பராபரனும் மனுஷனுமாகிய அவர் பராபரனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தராகி, தம்மிலே தானே பராபரனையும் மனுஷனையும், வானத்தையும் பூமியையும் ஐக்கியப்படுத்தி, தம்முடைய மனுஷாவதாரத்திலும் தாம் பரத்துக்கேறினதிலும் இறங்கி ஏறினார். இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு நேர்த்தியான மாதிரியுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் கிறிஸ்தவன் இடைவிடாமல் ஏறி இறங்குகிறானேயன்றி வேறல்லவே. பராபரன் வசமாய் ஏறி, பிறன்வசமாய் இறங்க வேண்டும். விசுவாசம் பராபரன் வசம் ஏறுகிறதும், சிநேகம் பிறன் வசமாய் இறங்குகிறதுமாம்.

இருதயமே, ஏறு. இயேசுவை உன் விசுவாசக் கொடங்கையிலே அணைத்துக்கொண்டு: நீர் என்னுடையவர், உம்முடையதெல்லாம் என்னுடையது என்று சொல்லு. ஆ, நீ உன் இயேசுவுக்குள் எத்தனை திரவிய சம்பன்னனாயிருக்கிறாய்.

இயேசு என்னுடையவரும் அவருக்குள் எல்லாம் என்னுடையதும் என்று நீ சொல்லலாம். உலகம் தன் திரவியங்களை எல்லாம் கூட்டிக் காட்டினாலும், அது ஒரு மண்ணாங்கட்டியே ஒழிய வேறல்ல. உன் திரவியமோ வானத்தையும் பூமியையும் விட விலையுயர்ந்தது. இயேசு உனக்குக் கொடுக்கிற ஆகாயம் ஆயிரம் ஆயிரமாயிருக்கையில், உலகம் உனக்குத் தருகிற அரைக்காசு போனால் என்ன? எல்லாம் இயேசுவுக்குள் அடக்கம். அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேல்பட்டவர். அவரே எல்லாத்திலும் எல்லாம். உலகங் கொடுக்கிறது குறைவு, இயேசு கொடுக்கிறது நிறைவு. அது ஆசையை மூட்டி விடுகிறது, இது ஆசையைத் திருப்தியாக்குகிறது: அது கலக்கத்தைக் கொடுக்கிறது, இது சமாதானத்தைத் தருகிறது. இயேசு என்னுடையவரும், அவருக்குள் எல்லாம் என்னுடையதுமாயிருக்கிறது. நான் வழிமோசம் போகாதபடிக்கு அவர் இருளிலே என் வெளிச்சமும், பாவத்துக்கு எதிராக அவர் என் நீதியும், சாபத்துக்கு எதிராக என் ஆசீர்வாதமும், சாவுக்கு எதிராக அவர் என் சீவனும், நரகத்துக்கு எதிராக அவர் என் மோட்சமும், இடுக்கத்தில் என் ஆதரவும், துக்கத்தில் என் சந்தோஷமும், குறைவில் என் நிறைவும், நான் விரும்புகிற ஒன்றான வஸ்துவுமாயிருக்கிறபடியால், அவரை விட நான் பின் ஒன்றையும் விரும்பேன். அவர் எனக்கு எல்லாமாயிருக்கிறார். ஏனெனில் அவரிடத்திலே எனக்கு எல்லாம் அகப்படும். கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார், நான் தாழ்ச்சி அடையேன்.

நீர் சீவனின் விருட்சமும்
நீர் செல்வங்கள் பொழியும்
பூங்காவனமும் என்றைக்கும்
சுகந்தரும் கனியும்.
முள்ளுள்ள பள்ளத்தாக்கிலே
என் ஆவிக்கு நீர் இயேசுவே
குளிர்ந்த பூஞ்செடியும்.

இருதயமே, இறங்கு. ஏழை இயேசுவை உன் பட்சத்தின் கொடங்கையில் அணைத்துக்கொள். ஆ, அவர் எத்தனை பசியோடும் தாகத்தோடும் துக்கத்தோடும் நிருவாணத்தோடும் நிர்ப்பந்தத்தோடும் உனக்கு முன்னே வருகிறார்! உனக்குத் தினம் அன்னங் கொடுத்து, உன் ஆத்துமத்தைப் பரம மன்னாவினால் போஷிப்பிக்கிறவரைப் பசித்திருக்க விடுகிறாயோ? தமது செல்வங்களின் ஆற்றினால் உன் தாகந் தீர்க்கிறவரைத் தாகத்தோடிருக்க விடுகிறாயோ? உன் இடுக்கணிலே உன்னை அத்தனை திரளாய் ஆறுதல் படுத்தி, உன்

கண்ணில் ஓடுகிற கண்ணீரை யெல்லாந் துடைக்கிறவரைத் துக்கத்தோடும் அழுகையோடுந் திரியவிடுகிறாயோ? நீதியின் சால்வையினாலும் இரட்சிப்பின் வஸ்திரங்களாலும் உன்னை உடுத்துவித்து அலங்கரிக்கிறவரை நிருவாணமாய்ப் போகச் சொல்லுகிறாயோ. நீ அவர் சந்தோஷத்தில் உட்படும்படிக்கு, நிர்ப்பந்தத்திலே இறங்கினவரை நிர்ப்பந்தப்பட விட்டுவிடுவாயோ? அப்படியல்ல, என் இருதயமே. அவரை நீ உன் கிட்ட அழைத்து வைத்துக்கொண்டு: நான் உம்முடையவன், என்னுடையதெல்லாம் உம்முடையதாமே. என் இயேசுவே, உமக்குப் பசியிருந்தால் நான் உமக்குப் போசனங் கொடுக்கிறேன். நீர் தாகமாயிருந்தால், உமக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கிறேன். நீர் நிருவாணமாயிருந்தால், உம்மை உடுத்துவிக்கிறேன். நீர் அழுதால், இதோ, இங்கே ஒரு ஆறுதலின் புடவையிருக்கிறது. அத்தால் உம்முடைய கண்ணீரைத் துடைக்கிறேன் என்று சொல்லு. கொஞ்சமாயிருந்தாலும், அற்பமாயிருந்தாலும், அதை எல்லாம் அவர் பிரியமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். அவர் சாப்பிட ஒரு துண்டு அப்பமும், குடிக்க ஒரு மிடறு தண்ணீரும், மூட ஒரு துண்டு துணியும் அவருக்குப் போதும். அதுவும் உனக்கு இராவிட்டால், அவருக்கு ஆறுதலாய் ஒரு நல்ல வார்த்தையாகிலும் சொல்லு. அவராலே உனக்கு எல்லாம் வந்தபடியால், அவருக்கு எல்லாவற்றையும் நீ கொடுக்கக் கடனாளியாயிருக்கிறாயே. அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிற சிறியரில் ஒருவனுக்கு என்ன செய்கிறாயோ, அதுக்கெல்லாம் அவர் உனக்குக் கிருபையாய்ப் பலன் அளிப்பார்.

என் கருத்தை உனக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன். அதாவது, சிநேகத்தினாலே பெலனைக்காட்டும் விசுவாசமே கிறிஸ்துவுக்குள் உதவும். கலா. ரு, சு. விசுவாசம் கிறிஸ்தவனாக்குகிறது. சிநேகம் கிறிஸ்தவனைக் காட்டுகிறது. விசுவாசம் பராபரனண்டையில் மனுஷனைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறது. சிநேகம் பிறனண்டையிலே நம்மைக் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறது. அது வாங்குகிறது, இது கொடுக்கிறது. பராபரன் கொடுக்கிறதை விசுவாசம் வாங்கி அநுபவிக்கிறது. பராபரனிடத்தில் வாங்கினதைச் சிநேகம் பிறனுக்குக் கொடுத்து அநுபவிக்கும்படி செய்கிறது. எத்தனை திரளான வரவோ, அத்தனை திரளான செலவு. நீ மெய்க்கிறிஸ்தவனாயிருக்க மனதாயிருந்தால், உள்ளான மனுஷனுடைய சீர்திருத்தம் புறம்பான மனுஷனுடைய நடபடிக்கையினாலே விளங்க வேண்டும். நான் பரமண்டலத்திலே வேரூன்றிப் பூமியில் கனிகொடுக்கும் மரம்போல் இருக்க விரும்புகிறேன். பரா

பரன் அதற்கு நீர்ப்பாய்ச்சி வளர்த்தியைக் கொடுப்பார். அப்போது பிறத்தியான் அதின் கனியைப் பறித்துச் சாப்பிடுவான்.

உ௱சஅ. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களின் இளமைத்தனத்தைப் பற்றியது

எப்போதும் குழந்தையாயிருக்கப் போகாது.

சகோதரரே, நீங்கள் புத்தியிலே குழந்தைகளாகாதிருங்கள் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் கொரிந்தியருக்கு எழுதுகிறது வீணுக்கல்ல. ௧ கொரி. ௰௪, ௨௰. சிறு பிள்ளைப் புத்தியாயிருக்க ஒருவனுக்கும் பிரியம் இராது. சிறு பிள்ளைப் புத்தி புத்தியில்லாமை தான். புத்தியீனனாயிருக்க ஒருவனுக்கும் மனதிருக்க மாட்டாது. ஆகிலும் எங்கே பார்த்தாலும், நாம் செய்யத்தொடங்குகிறதெல்லாம் முற்றும் சிறு பிள்ளை விளையாட்டாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துமார்க்கத்திலும் அப்படித் தான். சிறு பிள்ளையின் உயர்த்தி எப்படி? அது தாழ்ந்திருக்கிறது. மிச்சமானபேர் பூமிக்கடுத்த சிந்தையாயிருந்து தாழ்ந்ததாயிருக்கிற எல்லாவற்றையும் நாடுகிறார்கள். இதிலே நாம் மண்ணில் உளுக்கார்ந்துகொண்டு, கழற்சிக்காயும் மரப்பாணையும் மரப்பாவையும் வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற சிறு பிள்ளைகளுக்குச் சரியாயிருக்கிறோமோ, இல்லையோ?

சிறு பிள்ளைப் புத்தி எப்படி? விளையாட்டுப் புத்தியாயிருக்கிறது. மற்றயாவருக்கும் வெளிச்சமாயிருக்கிறது அதற்கு இருளும் புத்திக்கு மேலானதுமாயிருக்கிறது. அப்பா, இக்காலத்துக் கிறிஸ்தவர்களின் கூட்டத்தைப் பார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி ௬௰-ம் அதிகாரத்தில் அஞ்ஞானிகளைக் குறித்து: இருள் பூமியையும் அந்தகாரம் சனசதளங்களையும் மூடும் என்று சொன்னது கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்துஞ் சொல்ல வேண்டும். கர்த்தருடைய வசனம் நம்மிடத்தில் பரிபூரணமாக வாசமாயிருந்தும், சிலர் அவ்வளவு பெரிய வெளிச்சம் இருக்கையில் காரிருளிலே திரிகிறவர்களைப்போல் தங்கள் இரட்சகர் இன்னாரென்று அறியாதிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எத்தனையாக அதைப் புகட்டப்பார்த்தாலும், ஒன்றையும் உணர்ந்துகொள்ளமாட்டார்கள். இவர்களைப் புத்தியிலே குழந்தைகளென்று சொல்லத் தேவையில்லையோ?

சிறு பிள்ளை மனபாகம் எப்படி? அதுவும் புத்தியீனந் தான். ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு கையிலே ஒரு வராகனையும் மறுகையிலே ஒரு சின்ன நற்கண்டையுங் கொடுத்துப் பார்.

அது எதை எடுத்துக்கொள்ளும்? அந்த வராகனை விட் அந்தக் கற்கண்டைச் சுளுக்காய் எடுத்துக்கொள்ளுமே. ஆம், ஒரு கையிலே நஞ்சையும் ஒரு கையிலே கற்கண்டையும் வைத்து அதுக்குக் காட்டினால், ஒரு வேளை அது கற்கண்டை எடுக்காமல், நஞ்சை எடுத்தாலும் எடுக்கும். சிநேகிதா, நீ செய்கிறது அதுபோலவே இருக்கிறது. நீ பரமண்டலத்துக்கும் பூமிக்கும் நடுவாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறாய். பரமண்டலம் நிலையுள்ளதை உனக்குக் கொடுக்கிறது, பூமி நிலையற்றதைக் கொடுக்கிறது. அது நித்தியத்தையும், இது அநித்தியத்தையுங் கொடுக்கிறது. நீ அதை வேண்டாம் என்று தள்ளி, இதை வேண்டுமென்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறாய். ஆகையால் நீ சிறு பிள்ளையல்லவோ? அதற்குப் பிசகில்லை. ஏவாள்மக்களுக்கு ஏவாள்குணம். அவள் பழத்தைச் சாப்பிட்டதினால் தோட்டம் இழந்தாள். பழத்திலுந் தோட்டம் அதிகமல்லவோ? நீ சாபத்துக்கும் ஆசீர்வாதத்துக்கும் நடுவிலும், மரணத்துக்கும் சீவனுக்கும் நடுவிலும், நரகத்துக்கும் மோட்சத்துக்கும் நடுவிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறாய். கீழ்ப்படியாத உனக்கு நரகம் வரும் என்று பயமுறுத்தப்பட்டாலும், நீ கீழ்ப்படிய மாட்டேனென்று நரகத்தையே தெரிந்துகொள்ளுகிறாய். இதைச் சிறு பிள்ளைப்புத்தி என்று சொல்ல வேண்டாமா? சீனிக்கு வதிலாக நஞ்சு.

சிறு பிள்ளைக் குணம் எப்படி? மெத்த நிலையற்றதும் பேதலிக்கிறதுமான குணம். நீ அதைப் புகழ்ந்தால், அது சந்தோஷப்பட்டு, பெருமை பாராட்டுகிறது. நீ அதைக் கடிந்துகொண்டால், அது கோபம் அடைந்து, அந்தரியப்பட்டுப்போகிறது. நீ அதற்கு ஏதாகிலும் கொடுப்பேன் என்றால், அது சிரித்துக் குதிக்கிறது. நீ அதனிடத்திலிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டால், அழுகிறது. இப்போது உன் குணம் எப்படி என்று நீ உன்னைத்தானே பார்! பராபரன் கொடுக்கிறார், நீ திடன் கொள்ளுகிறாய். அவர் அதை வாங்கிப்போடுகிறார்; திடனற்றுப்போகிறாய். பராபரன் அணைக்கிறார், நீ நகைக்கிறாய். பராபரன் அடிக்கிறார், நீ அழுகிறாய். உன்னைக் கொண்டாடினால், மேட்டிமையாகிறாய். உன்னை இகழ்ந்து பேசினால், அதைரியப்படுகிறாய். ஆதாயம் வந்தால், சுவாமிக்கு ஸ்தோத்திரம் என்கிறாய். நஷ்டம் வந்தால், கோபமாகிறாய். நீ பராபரனுடைய நடத்துதலின்படியே சிறு பிள்ளைபோல் மாறிமாறிப் பேதலிக்கிறாய்.

சிறு பிள்ளையின் கீழ்ப்படிதல் எப்படி? அது கை நட்புச் சேவகன்; தகப்பன் ஏதாகிலும் ஒரு தின்பண்டங் காட்டினால், அவன் செய்யச் சொல்லுகிறதைச் செய்கிறது. கைப்

பண்டத்தினால் அதைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு ஏவவேண்டியது. இதின்படி உன் குணத்தைச் சோதி. இதிலே சிறு பிள்ளைப்புத்தி உனக்கு இல்லையா? பராபரன் தம்முடைய வசனத்திலே எத்தனை நன்மைகளை உனக்குத் தர வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்! எத்தனை நன்மைகளைத் தினம் அவர் உன் ஆத்துமத்துக்கும் சரீரத்துக்கும் செய்கிறார்! ஆகிலும் இதெல்லாம் நீ அவரைச் சிநேகித்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிய உன்னை ஏவுகிறதில்லை. பராபரனுடைய சொல்படி நீ ஒன்றைச் செய்யப்போனால், அவருக்கு மாத்திரம் சங்கையாக அதைச் செய்யாமல், உன் சுய பொழிவையும் சிற்றின்பத்தையும் அதிலே நாடித்தேடுகிறாய். அது சிறு பிள்ளைக் குணமல்லவோ?

சிறு பிள்ளையின் சக்தி எவ்வளவு? மகா பலவீனம். மிகவும் இலேசான ஒரு கழியை அதின் கையிலே கொடுத்தாலும், அதையுந் தூக்குகிறது அதற்கு வருத்தம். தூக்கத் தனக்குச் சக்தியில்லாததுபோல், அதைச் சற்றே தூக்குகிறது, சற்றே கீழே போடுகிறது; அங்கே சற்று இளைப்பாறுகிறது; இங்கே சற்று இளைப்பாறுகிறது; மெத்தப்பாரம், மெத்தவருத்தம் என்று முறையிடுகிறது. கிறிஸ்தவனே, உன்னை இந்தக் கண்ணாடியிலே பார். இதுவே உன் சாயல். நீ உன்னைத் தான் வெறுத்து, உலகத்தை அற்பமாய் எண்ணி, கிறிஸ்துவின் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்செல்ல வேண்டுமென்று உனக்குப் புத்திசொல்ல வந்தால், என்னாலே ஆகாதென்று முறையிட்டு: அப்படி நடக்க ஆராலே ஆகும், நான் மனுஷனல்லாமல் சம்மனசா என்கிறாய். ஆம், நான் பலத்த மனுஷனல்ல, நான் சிறு பிள்ளை என்கிறாய்போலாகிறது. நீ சொல்லுகிறது நிசந் தான். நீ கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் இன்னம் சிறு பிள்ளைபோல இருக்கிறாய். நீ நன்றாய்த் துவக்குகிறாய். ஆகிலும் உடனே இளைத்துப்போய் கலப்பை மேல் வைத்த கையை எடுத்துப்போடுகிறாய்.

ஒரு சிறுபிள்ளை தன் பாடுகளில் எப்படியிருக்கிறது? பொறுமையற்றதாயிருக்கிறது. ஒரு விரலிலே மாத்திரம் சற்று வலி கண்டால், முட்டிக்கொள்ளுகிறது, மோதிக்கொள்ளுகிறது, அழுகிறது, முறையிடுகிறது. என்னதான் தேறுதல் சொன்னாலும் அமராது. விடாமல் தாயின் மடியிலும் மார்பின்மேலுங் கிடக்கவேணும் என்கிறது. உனக்கும் அந்த சிந்தை தான் இருக்கிறது. உனக்குக் கொஞ்ச உபத்திரவம் வந்தால், எத்தனை கஸ்திபடுகிறாய்? எங்கே பார்த்தாலும் ஓடி, வானமும் பூமியும் உன் முதுகின்மேல் விழுந்தாப்போல

அலறி அங்கலாய்த்து: ஆறுதல் எப்போ அகப்படுமோ என்று சொல்லுகிறாய். பராபரன் தமது ஆறுதலின் கொங்கையை உனக்கு ஒரு நிமிஷம் மாத்திரங் கொடாவிட்டால், முற்றுந் தொய்ந்து போவாய். கிறிஸ்து மார்க்கத்திலே இப்படிப்பட்ட சிறு பிள்ளைத்தனமாயிருக்கிறது வெகு மோசம்.

என் இருதயமே, எப்பொழுதுஞ் சிறு பிள்ளையாயிருக்கப்படாது. எப்படியும் நீ கடைசியிலே தப்பாமல் கட்டி ஆண்பிள்ளையாக வேண்டுமே. நீ தரையோடு தாழ்ந்து தொய்ந்திருந்தாயே. இப்பொழுது நீ ஓங்கி வளர்ந்து, பரமண்டலத்துக்கு வரவரக் கிட்டிவந்து மேலானதை நாடு. நீ விளையாட்டுப் புத்தியாயிருந்தாயே. இனிமேல் நீ புத்திமானாகு. எரிய எரிய அதிகத் தெளிவாகிற விளக்காகு. நீ பராபரனைப் பார்த்து, அவர் தம்மை அறிகிறதற்கான ஞானத்தையும் தெளிவையும் அளிக்கிற ஆவியை உனக்குத் தரவும், தம்முடைய அழைப்பின் நம்பிக்கை இன்னது என்று அறியும்படிக்கு, அவர் உனக்கு வெளிச்சமாக்கப்பட்ட புத்தியின் கண்களைக் கொடுக்கவும் வேண்டிக்கொள். எபேசி. ௧, ௰௭-௰௮.—முன்னாலே நீ மதியற்றவனாய் இருந்தாயே. இப்போது ஞானத்திலே வளர்ந்து, உத்தம பங்கைத் தெரிந்துகொள். பரமண்டலம் உயர்த்தி, பூமி தாழ்த்தி. உயர்த்தி உத்தமம். பரமண்டலம் பெரிது, பூமி சின்னது. எத்தனைக்குப் பெரிதோ, அத்தனைக்கும் நல்லது. ஆதியிலே பராபரன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். வானம் முந்தினது, பூமி பிந்தினது. வானம் சந்தோஷம், நரகம் வேதனை. சந்தோஷம் வேதனைக்குமேல. நரகம் இருள், வானம் வெளிச்சம். இதில் நல்லதைத் தெரிந்துகொள். நீ நிலையற்றவனாயிருந்தாயே. எல்லா நிலைமையிலும் ஒரு மனதாயிரு. உன் நிலைமை மாறினாலும், பராபரனுடைய இருதயம் மாறாது. அவர் கொடுத்தால், அவர் நாமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம். அவர் எடுத்துக்கொண்டால், அவர் நாமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம். அவர் அடிக்கும்போதும் சரி, அணைக்கும்போதும் சரி, நம்முடைய தகப்பனாயிருக்கிறாரே.—நீ உன் இன்பத்தைத் தேடினாயே. உன் தேவாராதனையிலே பராபரனுடையதையல்ல, உன்னுடையதையே நாடினாய். சிநேகம் தன் இன்பத்தைத் தேடுகிறதல்ல. நீ பராபரனை முழு மனதாய்ச் சிநேகித்தால், அவர் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படி. அவர் உனக்குக் கொடுக்கிற நன்மைக்காக அல்ல, அவர் உன் பிதாவாயிருக்கிறதற்காக நீ இவ்விதமாய்க் கீழ்ப்படிகிறது உன் கடமை அல்லவோ?—நீ பெலவீனனாயிருந்தாயே. கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் ஒரு [illegible] உன்னாலே சுமக்கக் கூடாதே போயிற்றே. இனியேல் நீ கர்த்தருக்குள் பெலன் கொள்ளு. வேறு மனுஷராலே எடுக்கக் கூடாததை கிறிஸ்தவனாகிய நீ சுமந்துகொள். என்னைப் பலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவுக்குள் எனக்கு எல்லாத்துக்கும் பெலன் உண்டென்று பரி. பவுலோடே கூட நீயும் சொல்லு. பிலிப். ௪, ௰௩.—நீ பாடுகளில் ஒன்றுஞ் சகிக்க மாட்டேன் என்றாயே. இனி சகிக்கிறதற்கு உரங் கொள்ளு. பெலனான பாடுகளுக்குப் பெலனாய் எதிர்த்து நில். சிலுவை உன்மேலே உரமாய் விழுந்தால், அதை மேற்கொள்ளப் பராபரன் உதவிசெய்வார். குழந்தை வாலிபனும், வாலிபன் புருஷனும் ஆகவேண்டும். நாம் அனைவரும் கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்த்தியின் அளவாய்த் தேறின புருஷராக வேண்டும். எபேசி. ௪, ௰௩. பராபரன் அதற்கு உதவிசெய்யக் கடவார்.

௨௱௬௪. தியானம்.

இயேசுவின் நாமத்தைப் பற்றியது.

இயேசுவின் நாமத்தினாலே துணிந்து செய்.

உலகம் தன் நாமத்திலும், பிறன் நாமத்திலும், விசேஷமாய்ப் பிசாசின் நாமத்திலும் வெகுவான காரியங்களைச் செய்யத் துணிகிறது. நானோ அப்படிச் செய்யத் துணியேன். தன் சுய நாமத்திலே தொடங்குவது தனக்கே கேடாய் முடியும். பராபரனுடைய துணையில்லாமல் நமது புத்தி மோசம்போய் சுய காரியத்தைக் கெடுத்து விடுகிறது. பிறன் நாமத்திலே துணிகிறதுங் கட்டோடே வாய்க்காது. அவன் பெலவான் என்னப்பட்டாலும், அவன் மாமிசமே யல்லாமல் வேறல்ல. அவன் நாள்போல உதிர்ந்து விழுகிறான். சனகெரிப் எத்தனை வல்லமையுள்ளவனாயிருந்தான். ஆகிலும் அதினால் அவனுக்கு என்ன உதவி? பிரபுக்கள்மேல் நம்பிக்கை வைக்காதிருங்கள். அவர்கள் வெறும் மனுஷரன்றி வேறல்ல. இன்றைக்கு வாழுகிறவன் நாளைக்குச் செத்தவன். மனிதர் புத்திமான்களானாலும் அவர்களை நம்பி ஒன்றைச் செய்யக் கூடாது. அது புத்திமான்களுக்கும் அவர்களை நம்பினவர்களுக்குங் கேடாய் முடியும். அகித்தோப்பேல் அதற்குத் திருஷ்டாந்தம். புத்திமான்களாக எண்ணப்படுகிறவர்கள் அடிக்கடி புத்தியீனராவார்கள் என்பதற்கு நேபுகாத்நேசார் திருஷ்டாந்தம். பிசாசின் நாமத்தில் தொடங்கினது வாய்க்க முடியாது. பிசாசு நம்மோடிருந்தால், பராபரன் நமக்கு விரோதமாவார். பராபரன் அல்லாதது வாழ்வில்லை.

அப்படி ஒரு காரியத்தையுஞ் செய்யத் துணியேன். ஒரு காரியத்தைத் துணிந்துசெய்ய வேண்டுமென்றால்: என் நாமத்திலும் அல்ல, உன் நாமத்திலும் அல்ல, பிசாசின் நாமத்திலும் அல்ல, இயேசுவின் நாமத்தில் துணிந்து செய்வேன். ஆமென்.

இயேசுவின் நாமம் என் ஆறுதல். எண்ணெய் காயங்களையும், தைலம் சரீர வருத்தத்தையும் ஆற்றுவதுபோல், இயேசுவின் நாமம் என் ஆத்துமத்தின் சகல வருத்தத்தையும் தீர்க்கிறது. என் இயேசுவே, உம்முடைய நாமம் ஊற்றுண்ட பரிமளதைலமாயிருக்கிறது. உன்னதப்பாட்டு. க, ௩.

நீர் பெற்ற நாமமே
குளிர்ந்ததாயிருக்கும்,
ஆசென் வியாகுலம்
எல்லாத்தையும் எடுக்கும்.
நீர் இயேசு என்றதாய்
அழைக்கப்பட்டது
மா இன்பம் அதினால்
என் துக்கம் நீங்கிற்று.

நமக்குத் துன்பம் உண்டுபண்ணுகிறதெல்லாம் நிர்ப்பாக்கியம், இன்பங் கொடுக்கிறதெல்லாம் பாக்கியம் என்கிறோம். கிறிஸ்துவில் மெய்ப்பாக்கியம். ஏனெனில் வேறொருவரிடத்திலும் இரட்சிப்பு இல்லை. வானத்தின் கீழே மனுஷரில் வேறொரு நாமம் அதினால் நாம் இரட்சிக்கப்படவேணும் என்று கட்டளையிடப்பட்டதும் இல்லை. அப். ச, ௰௨. இயேசு என்கிற நாமம் என் இடுக்கண்களில் எல்லாம் எனக்கு அடைக்கலமாயிருக்கிறது. கர்த்தரின் நாமம் அரணான துருக்கம். அதிலே நீதிமான் ஓடி, சுத்திரமாயிருக்கிறான். வாசகம். ௰அ, ௰. நரகம் தன் சகல நிர்ப்பாக்கியத்தோடே என்மேல் சீறிவிழ வருகிறதோ? வரட்டும். நான் இயேசுவின் நாமத்தண்டையிலே ஓடி, விசுவாசமுள்ள செபத்தின் வழியாய் அதைப்பிடித்து: ஆ, கர்த்தாவே, உம்முடைய நாமத்தினால் நான் எதை வேண்டிக்கொள்ளுவேனோ, அதை உம்முடைய பிதா எனக்குக் கொடுப்பார் என்று நீர் வாக்குத்தத்தஞ் செய்தீரே. ஆகையால் பரிசுத்தமுள்ள பிதாவே, உம்முடைய குமாரனின் இரத்தமும் அவருடைய பிறப்பையும் பாடுகளையுங் காயங்களையும் முன்னிட்டும் என்னை என் சத்துருக்களின் கைக்கு நீங்கலாக்கி, எங்கும் இத்தாசை காணாத உமது பிள்ளையை நீரே இரட்சியும் என்பேன். இடுக்கணும் மரணமும் சகல நிர்ப்பந்தமும் என்னை நெருக்கும்போது, பொந்தில் அடைந்திருக்

கிற குருவிபோல் நான் இயேசுவின் நாமம் என்ற கோட்டை
யிலே அச்சமில்லாமல் இருப்பேன்.
இயேசுவின் நாமத்திலே நான் மேன்மை பாராட்டு
இயேசுவின் நாமத்திலே நான் மேன்மை பாராட்டு
வேன். எதுக்கு விரோதமாக என்று உனக்குத் தெரியுமா?
வேன். எதுக்கு விரோதமாக என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.
பாவத்துக்கு விரோதமாக என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.
ஏனென்றால் இந்த இயேசுவின் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவன்
எல்லாம் இவருடைய நாமத்தினால் பாவமன்னிப்பைப் பெறு
கிறான் என்று தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாரும் இவருக்குச் சாட்சி
கொடுக்கிறார்கள். அப். ௰, சக. பாவி என்பது என் பேர்.
பாவநாசர் என்பது இயேசுவின் பேர். பாவம் என்னைப் பய
முறுத்தினால், நான் அவருடைய நாமத்தில் மேன்மை பாராட்
டுவேன். பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்
இரத்தம் நம்மை எல்லாப்பாவமும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கிறது.
க யோவா. க, எ. பிசாசுக்கு விரோதமாகவும் மேன்மை
பாராட்டுகிறேன். அது மகா பெரிய கோலியாத்தைப்போல்
எனக்கு விரோதமாக எழும்பினாலும், நான் அதற்குக் கொஞ்
சமாகிலும் பயப்படேன். தாவீதைப்போல் திடனாய் அதற்கு
முன்பாகப்போய், அதைப்பார்த்து: பிசாசே, நீ ஆயுதந் தரித்
தவனைப்போல் ஈட்டியோடுந் தடியோடும் என்னண்டைக்கு
வருகிறாய். அதினால் நான் பயந்துபோவேன் என்று நினைக்
காதே. சேனைகளின் கர்த்தாவாகிய இயேசுவின் நாமத்தி
னால் உனக்கு எதிர்கொண்டு வருகிறேன். அவர் உன் தலை
யை நசுக்கியாயிற்று. இப்போது உன்னால் என்ன ஆகும்
என்பேன். நான் இயேசுவின் நாமத்தை மாத்திரம் விசுவா
சத்தினால் சொன்ன உடனே பிசாசு பயந்து வெட்கிப் பின்
வாங்கிப்போக வேண்டும்.
அந்த நாமத்தை வைத்துக்கொண்டு எல்லாச் சத்
துருக்களுக்கு முன்னே ஆண்மையாய்ப் பேசுவேன். கர்த்த
ருடைய சீஷர்களுக்கு விரோதமாகச் சவுல் பயமுறுத்தலா
லும் கொலைசெய்வதினாலும் எவ்வளவு சீறினான். பிறகு எப்
படியாயிற்று? அவன் தமஸ்குவுக்குப்போகிற வழியிலே
கர்த்தருடைய சத்தம் வானத்திலே இருந்துவந்து: சவுலே,
சவுலே, நீ நம்மைத் துன்பப்படுத்துவானேன்? நாம் நீ
துன்பப்படுத்துகிற இயேசுவாயிருக்கிறோம். முள்ளுக்கு எதி
ராய் உதைக்கிறது உனக்குக் கடினமாம் என்று அவனோடு
சொன்னபோது (அப். கூ, ரு), அவன் இருதயங் கலங்கி,
நடுநடுங்கி, திகைக்கத் தொடங்கினானே. உலகமே, மிஞ்
சாதே. இயேசுவின் நாமத்தினாலே நான் உன்னை நசுக்கு
வேன். நீ என்னையல்ல, என்னில் இருக்கும் இயேசுவைத்
துன்பப்படுத்துகிறாய். பலவீன மனுஷனே, சாவுந்தீர்க்கும்

வல்ல பிதாவாகிய பராபரனுக்கு விரோதமாக நீ என்ன செய்வாய்? வைக்கோல் துரும்பாகிய நீ இடிக்கு விரோதமாக எழும்புகிறாயே. அதினால் அவருக்கு ஒரு நஷ்டமும் இல்லை. உனக்குத்தான் கேடு. இயேசு என்னில் இருக்கும்போது, நாலாயிரம் பிசாசுக்கள் என்னோடே எதிர்த்தாலும் அதினால் எனக்கு என்ன?

மரணமே, எனக்கும் உனக்கும் என்ன? நீ என்னோடு போராடவருகிறாயா? அதற்கு இயேசுவின் நாமத்தினால் துணிவேன். நீ குத்து, வெட்டு, கல்லெறி, நெருப்பிலே போடு, தண்ணீரிலே அமிழ்த்து, எதை வேண்டுமோ அதைச் செய். நான் ஸ்தேவானோடே கூடப் பெருமூச்சுவிட்டு: கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்கிறேன். என் ஆத்துமத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோக, அதோ, இயேசுநாதர் மேகத்தின்மேல் நின்று காத்திருக்கிறாரே. அது கண்ணுக்குத் தெரியவில்லையா? நீ சரீரத்தை விட்டு ஆத்துமத்தைத் துரத்தினால் அவர் அதைத் தமது மோட்சத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளுவார். அவர் கையிலிருந்து அதைப் பறித்துக்கொள்ள உன்னாலே ஆகுமோ? ஆகாது. சாவே, இயேசு என் சீவன். நீ என் ஆதாயம். நல்ல கிறிஸ்தவனே, நீ இயேசுவின் நாமத்தினால் துணிந்தால் செயம் அடைவாய். ஆமேன்.

உாகரு. தியானம்.

வேதவசனம் நிறைந்த பிரசங்கத்தைப் பற்றியது.

வேதவாசகம் வேதவாசகமே.

இது பிரசங்கங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றும், சாரமும், பொருளும், பெலனுமாயிருக்க வேண்டும். நீ உன் மனம்போல அலப்பி, உலக நூற்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சிங்காரச் சொற்களாலும் பழங் கதைகளாலும் உன் பிரசங்கங்களைச் சோடிக்கிறாய். நீ அஞ்ஞானியாயிருந்து அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரசங்கித்தால் அது சரிதான். ஆனால் நீ கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்க வருகிறபோது அஞ்ஞானிகளுக்கடுத்த பிரகாரம் அதுகளை வெகுவாய் எடுத்துரைக்கிறதென்ன? இருள் பிரகாசிக்குமா? அல்லது பிரகாசிக்கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்தை ஊன்றக்கட்டுமா? வேடிக்கைச்சொல் இருதயத்தை அனலாக்குமா? அல்லது மனுஷ சொல் தேவசிந்தையை உண்டாக்குமா? இந்தக் கலப்படம் எதுக்கு உதவி? இந்தச் சொல் அலங்காரத்தினால் என்ன ஆகும்? திருவள்ளுவர் முதலிய உலக ஞானிகள் மனிதருடைய குணப்படுதலுக்கென்று பராபரனுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டிய அவ்வளவாய் அவர் பெலவீனராய்ப் போனாரோ? அப்படியல்ல. பராபரனுடைய இருதயத்திலிருந்து புறப்பட்ட வேதவாசகம் வேதவாசகமே மனுஷனுடைய இருதயத்துக்கானது.

தேவவசனமே தேவபெலன். வேத வாக்கியங்களால் பராபரனுடைய ஆவி பேசுகிறாரே யல்லாமல், அஞ்ஞானிகளுடைய பாடல்களாலும் வாசகங்களாலும் அல்ல. ஆவியில்லாததும் ஆவியிலிருந்து புறப்படாததும் ஆவியை உருகப்பண்ணுகிறதெப்படி? மனுஷர் இரட்சிக்கப்பட்டுக் கரையேற நீ பிரசங்கிக்கிறாயே. உலக ஞானிகளின் நூல்கள் அல்ல, தேவவசனமே இரட்சிப்பதற்கான தேவ பெலனாயிருக்கிறது. நீ அஞ்ஞான நூல்களால் மெய்மார்க்கத்தைக் கட்டி எடுப்பிக்கப்பார்க்கையில், உன்னால் அது முடியாமல் வெகுவிசை அதினால் அதை இடித்துப்போடுகிறாய். நல்ல மருந்துக்குப் பதிலாக நஞ்சைத் துளிதுளியாய் விடுகிறாய்.

வேதவாசகம் வேதவாசகமே. அதிலே பராபரனுடைய ஆவியும் வீரலும் இருக்கிறது. நீ பிரசங்கம் பண்ணும்போது, வேதபுஸ்தகத்தின் வாக்கியங்களை அடுக்கடுக்காய் எடுத்து வாசித்து, அந்தோடு அது எங்கே எழுதியிருக்கிறதென்று, அந்த அதிகாரங்களையும் வசனங்களையும் விடாமல் சொல்லி, இப்படி நேரத்தைச் செலவழிக்கிறதும் சரியல்ல. அதுகளை மிச்சமாய்ச் சொல்லுகிறது வெறுப்புக்கு இடமாகிறது. கேட்கிறவர்களுக்கு அதினால் போதகம் விளங்காது. அது அநேகருடைய கவனத்தையுந் தியானத்தையும் சிதறப்பண்ணுகிறது. நீ கொஞ்ச வாக்கியங்களைச் சொல்லி, அதுகளை வேறே சில வாக்கியங்களால் வியாக்கியானப்படுத்தினால், அது ஊன்றக்கட்டுதலுக்கானதல்லவா? உன் பிரசங்கம் வேதவசனத்துக்கு ஒத்ததும், வேத வசனங்களால் நிறைந்ததுமாயிருக்க வேண்டும். இதில் பவுல் அப்போஸ்தலனின் மாதிரியைப் பின்பற்று. க கொரி. ௧௫. அவர் புறசாதியாரைப் போதித்தும், அவர்களின் நூற்களால் அல்ல, வேதவாசகங்களால் அவர்களைப் போதிக்கிறார். அவர் வேத வாக்கியங்களுக்கொத்தபடி. பேசியும் எழுத்தின்படியல்ல, வேதத்தின்படி அதை எடுத்துக் காட்டுகிறார். பருவனை எடுத்துக்கொண்டு தோளை எறிந்துபோடுகிறார். நீ தேவதூதருடைய நாவால் பேச மனதாயிருந்தால், தேவதூதன் கர்த்தர் பிறந்த திருநாளுக்குப் பண்ணின பிரசங்கத்தை உனக்கு மாதிரியாய் வைத்துக்கொள். அந்தப் பிரசங்கத்திலே தீர்க்கதரிசிகளின் வாசகங்கள் [illegible] பதிந்த அநேக புஸ்

பங்களைப் பொறுக்கி வைத்திருக்கிறது. ஆகிலும் இன்ன தீர்க்கதரிசி என்று அதில் பேர் சொல்லவில்லை. தேவதூதன் அங்கே என்ன சொல்லுகிறான்? ஏசாயா ௭-லிருந்து இதோ என்றும், கூ௰-லிருந்து எல்லாச் சனத்துக்கும் வரப்போகிறது என்றும், கூ, ௬-லிருந்து பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன் என்றும், கூ-லிருந்து உங்களுக்கு இன்று இரட்சகர் பிறந்தார் என்றும், சங். உ-லிருந்து அவர் கிறிஸ்துவென்றும், எரேமி. உ௩-லிருந்து கர்த்தர் என்றும், மீகா ௫-லிருந்து தாவீதின் ஊரிலே என்றும், முழுச்சும் வேதவாசகங்களாய்ப் பேசியும், இன்ன வாக்கியம் என்று சொல்லுகிறதில்லை. கிறிஸ்துவும் இந்தப்படியே யோவானுடைய சீஷருக்குப் பிரத்தியுத்தாரஞ் சொல்லி: குருடர் காண்கிறார்கள், சப்பாணிகள் நடக்கிறார்கள், முதலிய வேதவாக்கியப் பூமாலையைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களை யோவானண்டைக்கு அனுப்புகிறார். இதுகளைப் பின்வருகிற வாக்கியங்களில் காணலாம். ஏசா. கூ௫, ௫; உகூ, ௰௯; ஓசேயா ௰கூ, ௰௪; ஏசா. கூக, க; சங். ௱௰அ, உஉ; சகரியா ௰கூ, க. வேத வாசகங்களாய்ப் பேசினால், பராபரன் பேசுகிறார். அதுவே மனிதனைக் குணப்படுத்துகிறது.

௨௱௬௬. தியானம்.

கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்வைப் பற்றியது.

வாழ்வில் தாழ்வு, தாழ்வில் வாழ்வு.

அப்படியே நடக்கிறது. நான் வாழுகிறேன் என்று நீ சொல்லுகிறாய். அது எதினால் என்றால்: நான் ஐசுவரியவானாயிருக்கிறேன், எனக்கு ஒரு குறைவும் இல்லை. வீடு நிறைய [illegible]யிருக்கிறது, பெட்டியிலே பொன் வெள்ளிக்குத் தாழ்ச்சியில்லை என்கிறாய். அப்படியானால் உனக்கு ஐயோ, ஐசுவரியவான் வான இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிப்பது [illegible]து. நீ பணத்திலே ஐசுவரியவான், பராபரனிலே தரித்திரன். உன் பொக்கிஷங்களே உனக்கு வலை. அது உன்னை [illegible]க்கு இழுத்துப்போகிறது. பணமும் கவலையும் கலக்க[illegible] உனக்கு இம்மையின் நரகமாயிருக்கிறது.

நான் வாழ்ந்திருக்கிறேன் என்கிறாய். எதினாலே? நான் பெரு[illegible]யோடும் கனத்தோடும் இப்போது இருக்கிறேன். எல்லாரும் எனக்கு ஊழியம் செய்து, என்னை [illegible]கிறார்கள். நான் [illegible]ன்னபடி எல்லாம் நடக்கிறது

என்கிறாய். அப்படியானால் உனக்கு ஐயோ. உலகத்தார் கண்ணுக்கு மேன்மையானது பராபரன் கண்ணுக்கு அருவருப்பானது. பூமியிலே பெரியவன் பரமண்டலத்திலே சிறியவன். உயர்ந்து ஏறினவன் வெகு தாழ்வாய் விழுவான். பெரியதனம் பெரும்பாரம். அது உன்னை நரகமட்டும் அமிழ்த்துகிறது.

நான் வாழ்கிறேன், இப்போது எனக்கு மகிழ்ச்சிமேல் மகிழ்ச்சியிருக்கிறது. தினம் விருந்து, தினம் கொண்டாட்டம், தினம் மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறேன் என்கிறாய். ஆனால் உனக்கு ஐயோ. இங்கே நகைக்கிறவர்கள் அங்கே புலம்புவார்கள். லொட்டியை நத்த அதிகாலமே எழுந்திருந்து, இருட்டிப்போகும் அளவும் மதுபானந் தங்களைச் சூடாக்கும்படியாய்த் தரித்திருந்து, தங்கள் விருந்துகளில் சுரமண்டலத்தையும் தம்புருவையும் மேளத்தையும் நாகசுரத்தையும் மதுபானத்தையும் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஐயோ. ஆனதுகொண்டு அவர்கள் மகிமையும் அவர்கள் திரளும் அவர்கள் சந்தடியும் அவர்களில் களிகூருகிறவர்களும் பாதாளத்தில் இறங்கிப்போக அது தன் நெஞ்சை விரிவாக்கி, தன் வாயை ஆவென்று மட்டில்லாமல் திறந்தது. ஏசா. ௫, ௰க. ௰உ. ௰௪.

ஐசுவரியவானாயிருக்கிறது பாவம் என்று நான் சொல்லேன். பரமண்டலத்திலே தனக்கு முதல் பொக்கிஷத்தைக் கூட்டிவைத்து ஐசுவரியத்தைச் சரியாய்க் கையாடினால், அது தேவாசீர்வாதம். உயர்ந்த சங்கையையும் உத்தியோகத்தை யும் பாவமென்று சொல்லேன். பராபரன் எல்லாவற்றிலும் மேலானவர். தன் மேலான மகிமையைக் கிறிஸ்துவினிடத்தில் தேடி, தன் உயர்ந்த உத்தியோகத்திலே தாழ்மையான சிந்தையோடிருந்து தன்னைத் தாழ்த்துகிறவனை உயர்த்துவோமென்று சொல்லியிருக்கிறார். கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்வெல்லாம் பாவமென்று சொல்லேன். அவர்கள் அத்தோடு கூட அவரையும் அவருடைய கிரியைகளையும் மறக்காமல் மாத்திரம் இருந்தால், பராபரன் தம்முடைய பிள்ளைகளாகிய அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின் நேரங்களைக் கொடுக்காமலிருக்கிறது எப்படி. ஒரே வார்த்தையாய் உனக்குச் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், கிருபையுள்ள பராபரன் உனக்கு இருக்க வேண்டுமென்று பிரயாசப்படு. தேவகிருபை எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே சமாதானமும் சமாதானத்தில் மெய் வாழ்வும் இருக்கிறது.

எனக்கு ஐயோ என்று நீ சொல்லுகிறாய். ஆ, என் இருதயமே, அது எதினாலே? பட்டணத்தை எதிராகி முற்

திகைபோட்டிருக்கிறப்போலும், கப்பலை அலைகளும், சோச புஷ்பத்தை முட்களுஞ் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறப்போலும், சிலுவையும் இப்பந்தமும என்னைச சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்கிறாய். பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம் நல்ல ஆத்மாவே, அதுவே பாக்கியம். துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், துன்பப்படுகிறவாகள பாக்கியவான்கள். அதுவே பாக்கியம். உன்னைச் சிநேகிக்கிறார். பிள்ளையின்மேல் எத்தனை பிரியமோ, அத்தனைக்குங் கண்டிபபு. பராபரன் உனக்கு கிட்டியிருக்கிறது உனக்கு நன்மை. மகா பெலவீனருக்கும் கிட்டியிருக்கிறார். கர்த்தர் நல்லவரென்றதை நீ ருசித்துப்பார்க்கிறாய். அது உனககு நன்மை. வனாந்தரத்திலே மன்னாவையும், சிங்கத்திலே தேனையும, பயங்கரமுள்ளதிலே தித்திப்பையுங் கொடுக்கிறார். பரமண்டலம உன்னுடையதாயிருக்கிறதே. அது உனக்கு நன்மை. பூமியிலே போராளுனர் பரத்தில் முடிதரித்தோர். துன்பவழியால் இன்பஒளி. மலைப்பாதை சென்றால் வானசோதி காணலாம்.

சிலுவையில் உத்தம வாழ்வு உண்டு. ஏனென்றால் கிருபையுள்ள பராபரன் எனக்கு உண்டாயிருக்கிறார் என்கிறதை அது எனக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறது. பராபரன் தமக்குப் பிரியமானவனைத் தவிர வேறொருத்தனையுங் கண்டிக்கிறதில்லை. சாத்தானுடைய தூதன் பவுலைக் குட்டினபோது: நம்முடைய கிருபை உனக்குப்போதும் என்று கர்த்தர் சொன்னார். உ கொரி. ௰௨, ௯. பராபரனுடைய கிருபை உனக்கு இருந்தால், உன்னைத் தீமை தொடருவது எப்படி? மனிதருடைய கிருபை உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தினால், சேனைகளின் [illegible] பராபரனுடைய கிருபை எத்தனைக்கு அதிகம். ஆகிலும் சிலுவையிலே இத்தனை வருத்தமும் பயமும் இருக்கிறதே. வெருவிசை அதினால் வரும் வியாகுலத்தில் அமிழ்ந்துபோகிறேன் என்கிறாய். என் இருதயமே, அது உன் பொறுமைக் குறைவினால் வருகிறது. பொறுமையில்லாமை வேசனைதைப் பாரமாக்கிப்போடுகிறது. சந்தோஷமான [illegible] அக்கமாக்கிப்போடுகிறது. மதுரத்தைக் கசப்பான [illegible]யிலே நீ போட்டு, உன் உபத்திரவத்தை ஆறுதலான [illegible]ளினாலும் திருஷ்டாந்தங்களாலும் தித்திப்பாக்கு. [illegible] உன் வருத்தஞ் சுகமாகவும், உன் கண்ணீர் [illegible]வும் மாறும். நம்முடைய கர்த்தர் இயேசு [illegible]தாவாகிய பராபரன் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட [illegible]னுடைய பாடுகள் எங்கள்மேல் [illegible] இல்லதுவினால் எங்களுடைய ஆறு [illegible]தி ௧, ௫. இந்தவிதமாய் சிலுவை

யின் கசப்பை நாம் மறக்கடிக்க வேண்டும். வருத்தத்தில் இருக்கும்போதுதான் சுகத்தில் இருப்பதாக மேன்மை பாராட்டுவேன். ஏனெனில் வருத்தத்திலே இருந்து எனக்குச் சுகம் வருகிறது. தண்ணீரிலிருந்து முந்திரிகை ரசம் புறப்படுகிறது; கண்ணீரோடே விதைத்தால் கெம்பீரத்தோடே அறுக்கலாம். வாழ்வில் எனக்குத் தாழ்வு, தாழ்வில் எனக்கு வாழ்வு. உலக சிந்தையுள்ள இருதயமே, உன் வாழ்வு என் தாழ்வு, உன் தாழ்வு என் வாழ்வு. சிலுவையிலே வாழ்வு, பரமண்டலத்திலே வாழ்வு, என் இயேசுவண்டையிலே வாழ்வு.

உாசுஎ. தியானம்.

இரக்கமுள்ளவர்களின் ஐசுவரியத்தைப் பற்றியது.

தரித்திரம், ஆகிலும் ஐசுவரியம்.

இப்படிப்பட்டவன் யார்? தாராளமாயுந் தயவாயுங் கொடுக்கிறவன் தான். அவனுக்கு இருக்கிறது தனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லாதபடியினாலே அவனுக்குண்டானதெல்லாம் யாவருக்கும் பொது. அவனுடைய சோறு கறி முதலிய பதார்த்தங்கள் பசித்திருக்கிறவர்களின் போசனமாகிறது. அவன் தண்ணீர், பால், தயிர் தாகமுள்ளவர்களின் பானமாகிறது. அவன் வஸ்திரம் நிருவாணியை மூடுகிறது. அவன் வீடு எளியவர்கள் தங்கும் இடமாகிறது. அவன் பணமும் பொருளுங் குறைச்சலுள்ளவர்களுக்கு உதவியாகிறது. பிரகாசித்து எரிந்துபோகிற ஒரு வத்தியைப்போல் அவன் தன் சீவனையும் பெலனையுஞ் செலவழிக்கிறான். தனக்கு ஏதாவது சொந்தமென்று சொல்லாதவனும், ஏதாவது தனக்கு வேணுமென்று ஆசைப்படாதவனுமாயிருந்தாலும், அவன் தன் தரித்திரத்திலே ஐசுவரியவான். கிரியைகளினாலும் பரம திரவியங்களில் ஐசுவரியவானாயிருக்கிறான். ௧ தீமோ. ௬, ௰௮. ௰௯.

அவன் உலகப்பொருளிலேயும் சீமான். ஏனெனில் எத்தனைக்குக் கொடுக்கிறானோ, அத்தனைக்கும் அவனுக்கு வளருகிறது. எத்தனை திரளாய் விதைக்கிறானோ, அத்தனை திரளாய் அறுக்கிறான். அவனுக்கு எல்லாமாயிருக்கிற பராபரனுக்குள் அவன் ஐசுவரியவானாயிருக்கிறான். அவரையல்லாமல் அவன் சீவனில் தரித்திரனாயிருக்கிறான். ஏனெனில் அவன் மிகுந்த ஏழைக்குக் கூட கிடைக்கிற அன்ன வஸ்திரத்தைவிட மிகுதி ஒன்றையுந் தனக்கு வைத்துக்கொள்ளா

மல், தன்னுடையதுகளை எல்லாம் கொடுத்து விடுகிறான். அவன் சாவிலும் சீமான். ஏனென்றால் அவனுக்கு ஒன்றுமில்லாதபடியால், ஒன்றும் பிந்திவைக்காமல், தன்னுடையதெல்லாவற்றையுங் கூடக் கொண்டுபோகிறான். ஒரு கலயம் குளிர்ந்த தண்ணீருக்காகவும் பலன் அளிக்கிறவர் அவன் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்ததை எல்லாம் அவனுக்குப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்.

ஐசுவரியவானாயிருந்தும் பிச்சைக்காரன். அவன் ஆர்? பிசினித்தனக்கார லோபி. அவன் தனக்கு உண்டானவைகளை எல்லாம் தனக்குந் தன் பிறத்தியானுக்கும் பிரயோசனமாகக் கையாடாதபடியால், அவனுக்கு எல்லாம் இருந்தும் ஒன்றுமில்லை. அவன் பொன்னிலே ஐசுவரியவான், பராபரனிலே தரித்திரன். பணத்திலே ஐசுவரியவான், நற்கிரியைகளிலே தரித்திரன். ஆஸ்தியிலே ஐசுவரியவான், ஆசையிலே தரித்திரன். ஏனென்றால் அவன் எப்போதும் அதிகம் வேண்டும் என்கிற ஆசையும், ஒருக்காலும் போதாதென்கிற குணமும் உள்ளவனாயிருக்கிறான். சிலகாலத்தில் திரளான சம்பாத்தியத்தினால் ஐசுவரியவானாகிய இவன் எல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக்கொள்ளுகிற சாவிலே தரித்திரன். ஏனெனில் ஒருவன் தனக்கென்று தேடிவைக்கிறது காணாமல்போகும், ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறதோ பத்திரமாயிருக்கும். பொருளாசைக்காரன் ஒன்றுமில்லாத தரித்திரன். அவன் இங்கே சம்பாதித்ததை இங்கேதானே விடுகிறான். அவன் ஆஸ்தியில்லாமல் குழியில் இறங்க வேண்டும். தரித்திரமுள்ள தனவானாக உனக்கு மனமோ, ஐசுவரியமுள்ள பிச்சைக்காரனாக மனமோ? முந்தினதே உத்தமம்.

உளகஅ. தியானம்.

சிலுவையைச் சுமக்கும் கிறிஸ்தவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றியது.

ஆட்டுக்குட்டியும் — சிங்கமும்.

கிறிஸ்து ஆட்டுக்குட்டி, பிசாசு சிங்கம். ஆகிலும் கிறிஸ்து ஆட்டுக்குட்டியும் சிங்கமுமாகிய இரண்டாகவும் இருந்தார். பாடுகளில் அவர் ஆட்டுக்குட்டி, உயிர்த்தெழுதலில் அவர் சிங்கம். நானும் இந்த இரண்டு விதத்திலும் இருக்க ஆசிக்கிறேன். நடக்கையிலே [illegible]மும் போரிலே ஆடும் செய்[illegible]ம் உபத்திரவத்திலே சிங்கமும். ஆடு எப்படி போர்செய்யும்[illegible] சிங்கமுமாயிருக்க வேண்[illegible] பின்வாங்குகிறதினால்

அல்ல, பொறுமையினால் அது தன்னைச் சூறையிட்டு கத்திரித்து அறுக்குதலைச் சகிக்கிறது. அதற்கெல்லாம் வாய்திறவாமல் இருக்கிறது. இப்படியே என் இரட்சகரும் போராடினார். அவர் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப்போல் அடிக்கப்படக் கொண்டுபோகப்பட்டு, தன்னை மயிர் கத்திரிக்கிறவனுக்குமுன்னாகச் சத்தமற்றிருக்கிற ஆட்டைப்போலே தமது வாயைத் திறவாதிருந்தார். ஏசா. ருங, எ. அவர் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாமலும், பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலும் நீதி நியாயந் தீர்க்கிறவருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுத்தார். க பேதுரு உ, உங. இப்படியே நானும் போர் செய்வேன். எதிர்த்து நிற்காமல் இடங்கொடுப்பேன். தீமைக்குத் தீமை சரிக்கட்டாமல் ஆசீர்வதித்து, என்ன வந்தாலும் எல்லாவற்றையும் பட்டு, அதற்குப் பதிலாக நன்மை செய்வேன். நான் என் சிலுவைக்கு விரோதமாய் எதிர்த்தால், நான் பராபரனுக்கு விரோதமாய் எதிர்க்கிறேன். ஏனென்றால் என்னைத் தாழ அழுத்துகிற கை பராபரனுடையது. நான் அதற்கு விரோதமாக எத்தனைக்கு எதிர்த்து நிற்கிறேனோ, அத்தனைக்கு அதிகக் கடினமாய் அது என்னைத் தாழ அழுத்தும். பராபரன் வைத்தியன்போல என் பாத்திரத்தில் வார்த்துக்கொடுக்கிறார். அதைக் குடித்தால் என் ஆத்துமா சுகம் அடையும். அதைக் கவிழ்த்தால் என் இரட்சிப்பைச் சிந்திப்போடுகிறேன். நான் சிந்திப்போட்டாலும், நான் எதைப் படவேண்டுமென்று பராபரன் சித்தமாயிருக்கிறாரோ, அதைப் பட்டுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இப்படியிருக்க நான் உபத்திரவத்தின் பாத்திரத்தை வாங்கி, இயேசு அதைத் தித்திப்பாக்கும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டு, பிறகு அதைச் சந்தோஷத்தோடு குடித்து, பரி. தாவீதோடு இரட்சிப்புகளின் பாத்திரத்தை வாங்கி, கர்த்தருடைய நாமத்தைப் பற்றிக் கூப்பிடுவேன். சங். ஈயசு, யங. நான் எவ்வளவு பிரியமாய் என் பாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவேனோ அத்தனை இலேசாயிருக்கும். உற்சாகமாய் எடுக்கிறவன் சீக்கிரமாய் விடுதலையாவான். சிலுவை நமது இன்பத்துக்கு வருகிறதேயல்லாமல் துன்பத்துக்கு அல்ல.

சிங்கம் ஜெயம் அடைவது எப்படி? பின்வாங்குகிறதினால் அல்ல, துணிந்து செல்லுகிறதினாலேதான். அது தைரியத்தோடு துணிந்து எல்லாத்தடைகளையும் மேற்கொள்ளும். பொறுமை போராடுகிறது, தைரியம் மேற்கொள்ளுகிறது. என் உனக்குத் தைரியம் இல்லை? இது கர்த்தருடைய போர் அல்லவா? லோகமும் பிசாசும் நமக்கு விரோதமாயிருந்தாலும், [illegible]லோகமும் பயப்படத்தக்க [illegible]

கர்த்தராகிய பராபரன் நம்மோடு இருக்கிறார். மனிதர் தங்
கள் சுய பலத்திலே பெருமை பாராட்டுகிறார்கள். அவர்கள்
பெருமைபாராட்டட்டும். நானோ என் பராபரனுக்குள் மேன்
மைபாராட்டுகிறேன். அவர் சகல மனிதரைப் பார்க்கிலும்
பலத்தவர். கர்த்தர் என்னோடிருக்கிறார். மாமிசம் எனக்கு
என்ன செய்யும்? மாமிசம் புல்லைப்போல் காய்ந்து, பூவைப்
போல் உலருமல்லவா?— நான் வியாதியாயிருந்தாலும், தைரி
யமாயிருப்பேன். வியாதி என் வைத்தியருந் துணையுமாகிய
பராபரனுடைய மகிமைக்கென்று பலிக்கும்.— நான் ஏழை
யும் தரித்திரனுமாயிருந்தாலும் நான் அதினால் சாவதில்லை.
கர்த்தர் எனக்காக விசாரிப்பாயிருக்கிறார்.— என் தாயுந்
தகப்பனும் முழு லோகமும் என்னைக் கைவிட்டாலும், நான்
மின்வாங்கேன்; கர்த்தர் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.—
நான் மரண நிழலின் பள்ளத்தாக்கிலே நடந்தாலும் பொல்
லாப்புக்குப் பயப்படேன், ஏனெனில் தேவரீர் என்னோடு
கூட இருக்கிறீர். சங். உ௩, ௪.— சத்துரு எனக்கு அவமா
னத்தை வருவிக்கப் பார்த்தாலும், நான் துக்கப்படேன்.
என் பராபரனே, உம்மை நம்பியிருக்கிறேன்; என் சத்துருக்
கள் என்மேலே களிகூராதபடிக்கு நான் வெட்கப்பட்டுப்போ
காதிருப்பேனாக. உமக்குக் காத்திருக்கிற ஒருவராகிலும்
வெட்கப்பட்டுப்போகாமல், முகாந்தரமில்லாமல் துரோகம்
பண்ணுகிறவர்களே வெட்கப்பட்டுப்போவார்கள். சங். உரு
உ, ௩. மனுஷர் என்னைக் கீழே தள்ள மனதாயிருந்தாலும்,
அது அவர்களாலே முடியாது. நான் கர்த்தரை நம்பியிருக்
கிறேன். ஆகையால் நான் தள்ளாடுவதில்லை. சங். ௰௬, ௧—
மரணம் என்னைப் பிடித்தாலும், நான் திகில் அடையேன்.
அது என் உபத்திரவத்துக்கும் அன்பத்துக்கும் என்னை நீங்க
லாக்கி, எனக்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கும். எப்போதும்
இட மனதாயிருக்கிறேன். ஏனெனில் கர்த்தர் என் வெளிச்ச
மும் இரட்சிப்புமாயிருக்கிறார், நான் ஆருக்குப் பயப்படு
வேன்? கர்த்தர் என் சீவனின் பெலனானவர், ஆருக்கு அருக்
களிப்பேன்? எனக்கு இருக்கிற என் சத்துருக்களும் என்
பகைஞருமாகிய பொல்லாதவர்கள் என் மாமிசத்தைப் பட்
சிக்க என்னண்டையில் சேருகையில் அவர்களே இடறி விழு
வார்கள். எனக்கு விரோதமாய் ஒரு பாளையம் இறங்கினா
லும், என் இருதயம் பயப்படாது. என்மேல் யுத்தம் எழும்
பினாலும், இதிலே நான் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன். சங்.
உள, ௧—௩. என் இருதயமே, நீ செயிக்கும்படிக்குப் போர்
செய். மாறுத பொறுமையையும் மனத்தென்றலையும் விடா
தே. ...ரவெட்டவன் போர் இட்டவன். யுத்தத்தில் நின்ற

வன் செயித்து நின்றவன். பராபரன் அதற்கு உதவிசெய்யக்
கடவார்.

உ௱௬௬. தியானம்.

மூன்று தலைமையான நிலைமைகளைப் பற்றியது.

நல்லகாரியம் எல்லாம் மூன்று.

உனக்கு மேலாக மூன்று, உன்னில் தானே மூன்று, உன்
னண்டையில் மூன்று. உனக்கு மேலாக பிதா, சுதன், பரி
சுத்த ஆவி. உன்னிலே மேற்பங்கு, நடுப்பங்கு, கீழ்ப்பங்கு,
அதாவது: தலை, இருதயம், கால். உன்னண்டையில் போர்
செய்கிற நிலைமை, போஷிக்கிற நிலைமை, போதிக்கிற நிலைமை.
இந்த மூன்று நிலைமையும் தேவத்துவத்தின் மூன்றுட்களில்
இருக்கிறதென்று நீ காணலாம். சிருஷ்டிகராகிய பிதா பரா
மரித்துப் போஷிக்கிறார்; சுதன் இராசாவாகவும், இரட்சகரா
கவும் இருந்து, நமக்காகப் போர்செய்து, எல்லாத் தீமைக
கும் விலக்கமாய்ப் பாதுகாக்கிறார்; ஆவியானவர் பராபரனு
டைய விரலாயிருந்து போதிக்கிறார். இந்த மூன்றையுங் கண்
ணாடியில் காண்கிறதுபோல் உன் சரீரத்தில் காண்கிறாய்.
இருதயத்திலே போதக உத்தியோகம், சிரசிலே ஆளுகை,
கால்களிலே வீட்டுக் குடித்தனம். போதனையும் ஆளுகையும்
ஆண் பெண் என்னும் இரு சாதிக்கும் உரியதாயிராமல், புரு
ஷருக்குமாத்திரம் அடுத்ததாயிருப்பதால், சரீரத்தில் ஒரு
இருதயமும் ஒரு சிரசுமாத்திரம் இருக்கிறது. புருஷன் பெண்
சாதி இருவரும் வீட்டுக்குடித்தனங்களில் ஒருவருக்கொருவர்
உதவியாயிருக்க வேண்டியதினால், இரண்டு கால்கள் உண்டு.
இருதயம் நடுவே இருந்து, மேற்பங்கையும் கீழ்ப்பங்கையும்
சம்பந்தப்படுத்துகிறதுபோல், போதக உத்தியோகம் அதி
காரிகளும் குடிகளும் செய்யவேண்டிய கடமைகளை அவரவர்
களுக்குப் போதிக்கிறதினால், அந்த இரண்டையும் ஒன்றாய்க்
கட்டி இணைக்கிறது. மோசேக்கும் இஸ்ரவேல் சனத்துக்கும்
விவாதம் வந்தபோது, ஆரோன் நடுவே வந்து இராசிபண்ணி
னான். இருதயம் சீவனின் ஊற்று. போதக உத்தியோகம்
கீழானவர்களையும் மேலானவர்களையும் மெய்யான சீவனும்
நித்திய சீவனின் முன்ருசியுமாயிருக்கிற கிறிஸ்துவோடே
ஒரே கட்டாக்குகிறது. ஏனெனில் அவரையல்லாமல் இந்தச்
பூமிக்கடுத்த சீவன் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் மரணத்தால்
மாறிப்போகிறபடியாலும், அது வேலையினாலும் வருத்தத்தி

றாலும் நிறைந்திருக்கிறபடியினாலும், அதைச் சீவன் என்று அல்ல, மரணம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இருதயத்துக்கு எல்லா அவயவங்களோடும் சம்பந்தம் இருக்கிறதுபோல், போதக உத்தியோகம் சகல மனிதருடைய சீவியத்திலும் பலத்தைக் காட்டுகிறது. தேவபக்தியுள்ள போதகரால் சபையாரும் தேவபக்தியுள்ளவர்களாவார்கள். ஆகாத வழிகாட்டிகளால் சீஷர்களும் ஆகாதவர்களாவார்கள். இருதயத்துக்கு மூன்று கோணங்கள் உண்டு. இரண்டு கோணங்கள் மேலாகவும், ஒரு கோணம் கீழாகவும் இருக்கிறது. அதுபோல் போதக உத்தியோகத்துக்கும் பிரதானமாய் மூன்று காரியம் அடுத்தது: செபம், தியானம், சோதனை. செபமும் தியானமும் உயர பரமண்டலத்துக்கு ஏறி, அங்கிருந்து மதுரத்தைக்கொண்டுவருகிறது. சோதனை கீழாக நரகத்தில் இறங்கி, அங்கே கசப்பை ருசிக்கிறது. இருதயம் மேலே திறப்பும், கீழே அடைப்புமாயிருக்கிறது. அதுபோல் போதகர் கீழானதைத் தேடாமல், மேலானதை மாத்திரந் தேடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிறிஸ்து இயேசுவினுடையதுகளையல்ல, தங்களுடையதுகளை எல்லாருந் தேடுகிறார்கள் (பிலிப். ௨, ௨௧) என்று பரி. பவுல் வயிற்றுக் குருக்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறது அவர்களைப்பற்றியும் சொல்லப்படும்.

அப்புறம் அதிகாரிகளுக்கு அடையாளமாகிய தலை எதென்று பார்ப்போம். தலையிலே புத்தி அதிகாரியாக வாசம் பண்ணுகிறது. இந்தச் சிங்காசனத்திலிருந்து அது மனுஷனுடைய நினைவுகள், பேச்சுகள் கிரியைகளை எல்லாம் ஆளுகிறது. சனங்களுடைய வாழ்வும் சுகமுங் குறையாமல் அதிகரிக்கும்படியாக அதிகாரிகள் புத்தியோடே ஆள வேண்டும். யோசிக்கிறதுங் கவலைப்படுகிறதுந் தலைக்கு அடுத்தது. முதலாளியானவன் சாக்கிரதையுடனே இருக்கக்கடவான். ரோம. ௧௨, ௮. வண்டி ஓட்டுகிறவன் கவலையற்றவனாய் ஓட்டினால், வண்டியும் அதிலுள்ளதும் எல்லாம் சீக்கிரத்திலே கவிழ்ந்து போகும். அதிகாரத்துவம் தேவனுக்கும் பிதாக்களுக்கும் உரியது. தேவன் மனிதருக்காகவும், பிதா தன் பிள்ளைகளுக்காகவும் கவலைப்படவேண்டும். தலை மற்ற அவயவங்களைப் [illegible] வேண்டும். மரம் தன் முடியில் [illegible] போல், அதிகாரிகள் தங்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட சனங்கள் பத்திரமாய்த் தங்கும்படிக்கு அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். தலையிலே இரண்டு கண், இரண்டு காது, ஒரு வாய் மாத்திரம் உண்டு. அதிகாரிகள் திறந்திருக்கிற கண்களோடே [illegible] வேண்டும்: ஒரு கண்

ணாலே தங்களையும் தங்கள் குடிகளையும், மற்றொரு கண்ணாலே தங்கள் எதிரிகளையும் பார்க்க வேண்டும். தங்கள் குடிகளைக் காப்பாற்றவும், சத்துருக்களைத் துரத்தவுந் தானே. அவர்களுக்குக் கேட்கிற காதுகள் இருக்கவேண்டும். ஒன்றைப் பராபரனுக்கும் பின் ஒன்றைத் தங்கள் குடிகளுக்குந் சாய்க்க வேண்டும். வாதிக்கு ஒன்றும் பிரதிவாதிக்கு ஒன்றுந் திறந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு வாய் மாத்திரம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அதினால் எல்லாருக்கும் ஒரே நியாயம் பேச வேண்டும். ஏழைக்கு வேறே, சீமானுக்கு வேறே நியாயம் பேசப்படாது. பெரியவனுக்குச் சின்னவனை விட அதிக நியாயங் கிடையாது. தலையின் அருகே இரண்டு கைகளும் உண்டு. அதிகாரிகள் தங்கள் இரு கைகளையும் தங்கள் குடிகளுக்கு நீட்டி, ஒடுக்கிறவனை ஒன்றினால் மடங்கடித்து, நெருக்கப்படுகிறவனை மற்றொன்றினால் தூக்கிவிட வேண்டும். அவர்கள் மெய்ப்பராயிருக்கிறதனால், ஒரு கையினால் ஆக்கினையின் கோலையும், மற்றொன்றினால் மெத்தனவின் கோலையும் பிடித்துக் கையாடி, வலது கையினாலே நன்மைக்குப் பலனையும், இடது கையினாலே தீமைக்கு ஆக்கினையையும் சரிக்கட்ட வேண்டும்.

இப்போது கடைசியாக சமுசாரமார்க்கத்துக்கு அடையாளமாகிய கால்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். கால் சரீரத்தைத் தாங்குகிறதுபோல், சமுசாரிகள் தாங்கள் பெற்ற ஆசீர்வாதத்தினாலே மற்ற நிலைமைகளை எல்லாந் தாங்கி நிறுத்துகிற உலகத்துக்குத் தூண்களைப்போலிருக்கிற யாவர்களாயிருக்கிறார்கள். யாவரும் இந்த நிலைமையிலிருந்து புறப்படுகிறார்கள். சரீரம் சுகமாயிருக்கவேண்டுமானால், கால் கெட்டியாய் நிற்கவேண்டும். சமுசாரமார்க்கம் தேவ ஆசீர்வாதத்தால் பெலன்கொண்டு உறுதியாய் நின்றால், மற்ற நிலைமைகள் எல்லாம் நற்சீரில் இருக்கும். நாம் காலாலே பூமியை மிதிக்கிறோம். கிறிஸ்தமான சமுசாரிகளே, உங்களுக்குத் தேவாசீர்வாதம் உண்டாக நீங்கள் பூமிக்கடுத்ததுகளை மிதித்துத் தேய்த்துப்போட்டு, பரம காரியங்களைத் தேடுங்கள். முந்த பராபரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுந் தேடுங்கள்; அப்போது இதுகள் எல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும். மத்தேயு ௬, ௩௩. போதகர், அதிகாரிகள், சமுசாரிகள் இந்தக் கண்ணாடியைத் தினம் பார்க்கக்கடவார்கள். அப்போது ஆயுசும் நற்சீரும் அதினால் உண்டாகும்.

உ௱௯. தியானம்.

தன்னைத்தானே பாரப்படுத்திக் கொள்ளுகிறதைப் பற்றியது.

இன்பம் துன்பம்.

பாவமும், உத்தியோகமும், சிலுவையும், சிலருக்கு இன்பமும் துன்பமுமாக இருக்கிறது. ஒருவன் பாவத்தை இன்பமாக எண்ணிச் செய்து, அதில் சந்தோஷப்பட்டு, அதிலே நகைத்துச் சக்கந்தம் பண்ணுகிறான். ஆனால் மனச்சாட்சி விழித்துக்கொண்டு, அவன் தன் பாவத்தால் மனஸ்தாபப்படுத்தின தேவ நீதியையும், அவன் பாவத்தினாலே வருவித்துக்கொண்ட தேவ கோபத்தையும் அவனுக்குத் தெரியக் கொடுத்தவுடனே, இன்பந் துன்பமும், நகைப்பு புலம்பலுமாகிறது. முன் கரும்பு, பின் வேம்பு; முன் அணு, பிறகு பருவதம்; முன் லேசான பஞ்சு, பிறகு ஒரு பாரமான கல்லு. அப்போது வானமும் பூமியும் பாவியின் ஆத்துமத்தின்மேல் ஒருமிக்க விழுந்தாப்போல் இருக்கிறது. மனிதன் சுவாசம் விடமாட்டாத பிரகாரமாக இருதயம் வியாகுலத்தால் திக்குமுக்காடுகிறது. இதை மனாசே தாவீது இராசாக்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். என் பாவங்கள் கடற்கரை மணலைப்பார்க்க அதிகமாயிருக்கிறதென்று மனாசே தன் செபத்தில் சொல்லுகிறான். தாவீது இராசா பாவப்பாரத்தினால் அமிழ்ந்திப்போகிறவனைப்போல்: என் அக்கிரமங்கள் என் தலையின்மேல் ஏறி, பாரச்சுமையைப்போல் எனக்கு மிஞ்சின பாரமாயிற்று என்கிறான். சங். ௩௮, ௪. என் இருதயமே, அந்தப் பாரம் உன்மேல் விழுந்து, உன்னைத் தாழ அழுத்திவிடும்போது முழுலோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற தேவாட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுவின்மேல் அதை எறிந்துபோட்டு, அதற்கு நீங்கலாகு. உன் பாவங்களை எல்லா மனிதருடைய பாவங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், அவைகள் எம்மாத்திரம். எல்லா மனுஷருடைய பாவங்களையுஞ் சுமக்கிறவர் உன் பாவத்தையும் சுமக்க மாட்டாரோ?

ஒருவன் சந்தோஷமும் இன்பமுமாய் ஒரு உத்தியோகத்தில் உட்படுகிறான். அது பொன்மாரியும், சர்க்கரை மழையும் பொழியுமென்று நினைக்கிறான். அந்த உத்தியோகங் கிடைத்தது என்ற செய்தியை அவன் கேட்டவுடனே, அவன் சந்தோஷமாய்ப்பாடிக் குதித்துக்கொண்டு ஓடுகிறான். அவன் வேலையைத் துவக்கின உடனே அதற்கான சத்துவமும் திராணியுந் தனக்கு இல்லை என்று அவன் அறிந்துகொண்டால் எப்

படியாம்! அல்லது உலகத்துக்கு உன் வேலை பிடிக்காமல் உபகாரத்துக்குப் பதிலாய் அபகாரஞ் செய்தால் எப்படியாம்! அப்போது அந்த உத்தியோகம் உனக்குத் துன்பமாகிறது. அப்போது ஒருவன் நாட்டை ஆளுவதிலும் காட்டில் வாழுவது தாவிளை என்றும், எசமானாயிருப்பதிலும் அடிமையாயிருப்பது உத்தமம் என்றும், போதகனாயிருக்கிறதிலும் சீஷனாயிருப்பது நல்லது என்றும் சொல்லுவான். விசேஷமாய்த் தான் அந்த உத்தியோகத்துக்கு நியாயமாய் அழைக்கப்பட்டான் என்கிற நிச்சயம் அவனுக்கு இல்லாவிட்டால், அவன் ஆகாத மனச்சாட்சி அவனைக் குத்தி வாதிக்கிறது. அப்போது அவன் நினைக்கிறதென்ன? அப்பா, பராபரன் இந்தச் சுமையை என்மேல் வைத்ததுண்டானால், அதைச் சுமக்கிறதற்கும் உதவிசெய்வாரே. ஆனால் நானே அதை என்மேல் எடுத்துப்போட்டுக் கொண்டபடியால், இப்போது நான் தானே அதைச் சுமக்கச் சக்தியில்லாமல் அதின் கீழே கிடந்து அழுந்த வேண்டியதாயிற்றே என்று தன்னில் உணருகிறான். என் இருதயமே, உன்பேரிலே நீ தானே ஒரு வருத்தத்தையும் பிரயாசத்தையும் போட்டுக்கொள்ளாதே. பராபரன் அதை உன்பேரில் போடுமட்டும் காத்திரு. பராபரன் ஒரு உத்தியோகத்தை உன்மேல் போட்டால், அதைச் சுமக்க பெலனையும் அவர் கொடுக்கிறார். இந்தப் பெலன் ஊழியத்தை நிறைவேற்ற உதவிசெய்யும். காரியம் ஆகவேண்டியபடி கைகூடி வராவிட்டால், உன் கவலைகளை எல்லாம் பராபரன்மேல் போடு. அவர் அதை நன்மையாக்குவார். உண்மையாய்ப் பிரயாசப்படு. பராபரன் பலன் கிடைக்கப் பண்ணுவார். பலன் இல்லாமல் போனால், பராபரன் தாமே தமது ஊழியக்காரருடைய உண்மைக்குப் பலன் அளிப்பார். பூமியிலே பலன் கிடைக்காதிருந்தால், பரமண்டலத்தில் அது கிடைக்கும்.

சிலருக்குச் சிலுவை என்கிற உபத்திரவம் வரும்போது, ஆசையாய் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, தகப்பன் கையிலே இருந்து அது வந்தபடியால், அத்தோடு கூட அவர் கிருபையும் தங்களுக்கு வரும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது நாட்பட இருந்தால், அதைச் சுமக்கிறதிலே பொறுமையற்றுப்போய்ச் சகிக்க மனதில்லாமல் இன்பந் துன்பமாகிறது. சகிப்பில்லாக் குணம் இலேசானதைப் பாரமாக்குகிறது, பிரியமானதை வெறுப்பாக்குகிறது, தித்திப்பானதைக் கசப்பாக்குகிறது. பொறுமையாயிருக்கிற ஒரு மனுஷனும், தன் சிலுவையைச் சுமக்கத் தன்னால் ஆகவில்லை என்று சொல்லான். ஏனென்றால் சுமக்கிறவன்

அவன் அல்ல, பராபரன் தாமே. வானத்தையும் பூமியையும் அதிலுள்ள யாவையுந் சுமக்கிறவர் என்னையும் என் சிறு வலையையுஞ் சுமக்க மாட்டாரோ? ஆனாலும் பொறுமையின்மை தான்தானே சுமக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறதால், பராபரன் தம்முடைய தோளைப் பின்னாலே வாங்கிக் கொள்ளுகிறார். அப்போது சுமை முழுவதும் பொறுமையற்ற மனிதன்மேல் விழுகிறது. நமக்குள்ளே பொறுமை மாத்திரம் இருந்தால், நமது பெலவீனத்திலும் பராபரனுடைய பெலன் நிறைவேறுகிறது. ௨ கொரி. ௰௨, ௯. என் இருதயமே, வேணும் என்கிற மனம் இருந்தால், வெகு வருத்தமானதும் லேசாகும். ஆகையால் சிலுவையின் பேரில் நீ முதல் பிரியப்படு. ஏனெனில் அது பிரியமான வகையிலிருந்து வருகிறது. நேசம் உன்னைப் பொறுமையுள்ளவனாக்கும். தன் பிள்ளையைச் சிநேகிக்கிற ஒருதாய் தன் பிள்ளையினிமித்தம் எதைத்தான் சகிக்காதிருக்கிறாள்! பொறுமை சிலுவையை உனக்கு இலேசாக்கும். இலேசாகும்போது அது உனக்குப் பிரியமாகும்.

[illegible] மனதுக்கேற்ற இஷ்டர்கள்மேல் நம்பிக்கை [illegible] இந்த உலகத்திலே [illegible] [illegible] [illegible] மனக்குறைகளையும் [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆனால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆணைக்குச் செடி [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கிறது. அந்த ஆமணக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்றும் [illegible] [illegible] என்றும் [illegible] [illegible] [illegible] அல்ல, [illegible] என்றும் [illegible] — என் இருதயமே, இயேசுவை சிநேகித் [illegible] அப்போது உன் சந்தோஷம் எப்போதும் செழுமையான [illegible] செடிபோல இருக்கும். இயேசு [illegible] [illegible] உத்தம சிநேகிதன் ஆரும் இல்லையே.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௱௭௧. தியானம்.

பிறனோடே சமாதானமாயிருக்கிறதைப் பற்றியது.

எம்மட்டிலும் சமாதானம்.

பிறத்தியானுக்குச் சம்மதியான மட்டுமென்று சொல்லுகி றாய். அது சரி என்றுஞ் சரியல்லவென்றுஞ் சொல்ல லாம். நீ உன் இருதயத்தைப் பார்த்து உன் பிறத்தியானை உன்னில் தேடினால், அது சரிதான். நீ உன்னையே நினையாமல் உனக்கு அடுத்தாற்போல குடியிருக்கிறவனை மாத்திரம் உன் பிறத்தியானென்று சொன்னால் அது சரியல்ல. என் பிறத் தியான் என்னை வைது திட்டித் துன்பப்படுத்துகிறான் என் கிறாய். அது என்னத்துக்காக; உன் ஆகாத நடத்தையின் நிமித்தமே? அப்படியானால் சிநேகிதா, அவன் உன்னை வைது உனக்கு இடைஞ்சல்பண்ணாமல், உன்னை நரகத்திலே தள்ள நினைத்திருக்கிற ஆங்காரமாகிய உன் சத்துருவை வைகிறான். அவன் உன்னோடே போராடாமல் உன் பாவத்தோடே போ ராடுகிறான். நீ தானே செயிக்கக் கூடாத உன் சத்துருவைச் செயிக்க அவன் உனக்குதவியாயிருந்து செயிக்கப் பார்க் கிறதை நீ பெரிய உபகாரமாய் எண்ணி அவனுக்கு ஸ்தோத் திரஞ் செலுத்து. நீ அதுக்காகக் கோபம் அடைந்து துக்கப் படுகிறதுக்கு உன் சிநேகிதன் காரணமல்ல. உன் சத்துரு வாகிய நீயே காரணம். அவன் உன் இரட்சிப்பைத் தேடு கிறான். நீ உன் கேட்டைத் தேடுகிறாய். சமாதானமின்மை உன் இருதயத்தின் அடியிலே இருக்கிறது. பிறன் உன்னைச் சற்றே பிடித்து அசைத்த உடனே அது அமளிகொண்டு எழும்புகிறது. இருதயத்தின் கசப்பான வேரிலிருந்து வர மம் புறப்படுகிறது. உண்மை வருத்தமாக்கப் பாராமற் திருத்தமாக்கப்பார்க்கிறது.

ஆனால் நான் நேர்வழியில் நடந்தும் பிறன் என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறான் என்கிறாய். அப்படியானால் என் சிநே கிதா, உன்னையல்ல, உனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பராபரனை அவன் துன்பப்படுத்துகிறான். ஏனெனில் உன் நிசவழி பரா பரனால் உண்டாயிருக்கிறது. ஆனால் உனக்கடுத்ததாயிராமற் பராபரனுக்கு அடுத்ததாயிருக்கிற காரியங்களுக்காக நீ ஏன் விசாரப்படுகிறாய். அவர் காரியத்திற்காக அவர் பழிவாங்கப் போகிறார். பராபரன் ஆளட்டும். நீ சஞ்சலமற்றிரு. நீ எத் தனைக்குக் குற்றமற்றவனோ, அத்தனைக்கும் பொறுமையா யிருப்பாய்; எத்தனைக்குப் பொறுமையோ, அத்தனைக்கும் அமைதல். ஒரு வார்த்தையினால் சொல்ல வேண்டுமென்

றால் உன்னை அமர்ந்திருக்க ஒட்டாமல் பண்ணுகிற பிறன் உன் சுய இருதயந்தான். உனக்குக் கொஞ்சம் மனஸ்தாபம் வந்தவுடனே அது கோபித்துப் பொங்குகிறது. அதினால் சமாதானக்கேடு உண்டாகிறது. சமாதானத்தின் பராபரன் இருதயத்தில் வாசம்பண்ணினால் அது எவனோடும் சண்டை போடாமல் மற்றவர்களால் வருஞ் சமாதானக் கேட்டைப் பொறுமையாய் உத்தரிக்கிறது. தான் நடக்கிற நேரான நடத்தைக்காக மனுஷர் கோபமானால், அதினால் அவன் ஆங்காரிக்காமல் தன் ஆத்துமத்தைச் சமாதானத்தில் வைத்திருக்கிறான். தனக்குத் தாங்கல் வருவிக்கிறவனுக்கு நல்ல புத்தி கொடுக்கப் பராபரனைக் கெஞ்சி, அவனை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ள அன்பும் பட்சமுமாய் அவனோடே பழகுகிறான். ஆனால் அவசரத்தினாலாவது மரியாதை நிமித்தமாயாவது கலப்பட்டுத் தன் காரியத்தை நியாயஸ்தலத்திலே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தால், அவன் பகை கோபம் வர்மத்தை மனதிலே வைக்காமல் பராபரனுக்கும் நியாயாதிபதிக்கும் காரியத்தைக் கையளித்துத் தனக்குத் தாங்கல் வரப்பண்ணினவனுக்கு நன்மைசெய்து தன்னாலே கூடினமட்டும் மனச் சமாதானமாய் இருக்கிறான். இந்த இருதயச் சமாதானத்தைக் குறித்துப் பவுல் அப்போஸ்தலன்: அது உங்கள் இருதயங்களிலே ஆளக் கடவதென்று புத்தி சொல்லுகிறான். கொலொ. ௩, ௰௫. நான் சமாதானத்தை விரும்புகிறேன் என்று நீ எல்லாரோடும் மிகவும் மேன்மைபாராட்டிச் சொல்லியும், உன் இருதயத்திலே சத்த விஷம் பொங்குகிறதே. ஒருவன் உனக்கு விரோதமாக ஒரு சின்ன வார்த்தை சொன்னவுடனே, அந்த விஷம் வாயிலே நுரைநுரையாய்த் தள்ளுகிறதே. இருதயம் சிநேகத்தின் மதுரத்தினால் நிரப்பப்பட்டால் அதிலிருந்து கசப்பு புறப்படாது. உலகம் உன்னோடு சமாதானமாயிருக்க மனதில்லாதிருந்தாலும், நீ உன் இருதயத்தின் சமாதானத்தைக் காப்பாற்றி, பராபரனுடைய கிருபையின் பெலத்தால் உன் சமாதானத்துக்கானதுகளைத் தேடுவாய். ஆவியோடே கூட இன்னம் எனக்கு மாம்சமும் இருக்கிறதென்று எனக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறது. ஆதலால் எனக்கு ஒருவன் மனஸ்தாபம் வரப்பண்ணின உடனே என் நினைவுகள் எனக்குள் ஒன்றோடொன்று போராடி, சில நினைவு கோபத்துக்கும் சில நினைவு பொறுமைக்கும் ஏவுகிறது. அப்போது சமாதானத்தைக் காக்கிறதுக்கு உதவியான நினைவுகளை நான் பின்பற்றச் சமாதானம் எனக்கு யோசனை கொடுக்க வேண்டும். சமாதானம் என் சகல நினைவுகளுக்கும் நியாயாதிபதியும் மத்தியஸ்தனுமாயிருக்க வேண்

டும். அந்த நினைவுகளில் ஒன்றும் என் சமாதானத்தைக் குலைக்கிறதுக்கு இடங்கொடாமல் இருந்தேனாகில், நான் சண்டையின் நடுவிலும் சமாதானத்தைக் காத்து, சண்டைபோட வேண்டுமென்கிற என் பிறனுடைய பிரயாசங்களை எல்லாம் அவத்தமாக்குவேன்.

௨௱௭௨. தியானம்.

மனுஷன் அல்லாதவனைப் பற்றியது.

மனுஷன் அல்லாதவன் கிறிஸ்தவன் அல்ல.

இதை ஆர் மறுப்பான். மனுஷன் அல்லாதவன் கிறிஸ்தவனாயிருக்கக் கூடியதெப்படி. ஆ! எத்தனை பெயர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பேர் தரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் மனுஷரல்ல. முட்டுக்கு நிற்கிற காளைகளாயாவது, கடிக்கிற நாய்களாயாவது, தந்திரமான நரிகளாயாவது, கொடுமையான சிங்கங்களாயாவது, துள்ளுகிற கன்றுக்குட்டிகளாயாவது, அசுத்தமான பன்றிகளாயாவது, விஷப்பாம்புகளாயாவது, கொலைபாதகரும் பொய்யருமாகிய பிசாசுக்களாயாவது இருக்கிறார்கள். மனுஷனைக் களைந்துபோட்டு கிறிஸ்துவைத் தரித்திருக்கிறேனென்று எப்படி சொல்லுகிறாய். கிறிஸ்து மனுஷனாக இல்லையோ? கிறிஸ்துவின் மனுஷ சுபாவம் அவருடைய தேவ சுபாவத்தை விட்டுப் பிரிந்திருக்கக் கூடுமோ? நீ மனுஷனாயிராத கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளக் கூடுமோ? அது வீண் பிரயாசை.

மனுஷன் அல்லாதவன் கிறிஸ்தவனல்ல. பராபரனுடைய சாயலாக மனுஷன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். கிறிஸ்து பராபரனுடைய சாயல். கிறிஸ்துவிலே மனுஷன் தேவசாயலாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டபின்பு தான் அவன் மெய்யான மனுஷனாயிருக்கத் தொடங்குகிறான். நேசனே, நீ இங்கே சொல்லுகிற இருவித மனுஷரைப் பகுத்தறிய வேண்டும். ஒருவன் தாய்தகப்பன்மாரால் உண்டாகிற மனுஷன். இன்னொருவன் கிறிஸ்துவால் உண்டாகிற மனுஷன். ஒருவன் பழைய மனுஷன், மற்றவன் புதிய மனுஷன். முந்தினவன் கெடுக்கப்பட்ட மனுஷன், பிந்தினவனே மெய்யான மனுஷன். முந்தினவன் ஆதாமின் சாயலாகவும் பிந்தினவன் பராபரனின் சாயலாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். முந்தினவன் சுதந்தரமாய் வந்தவன், பிந்தினவன் கிருபையாய் அளிக்கப்பட்டவன். முந்தினவனைக் களைந்துபோட்டுப் பிந்தினவனை நீ தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். நவமான மனுஷனிலே

நீ மெய்யான மனுஷனும், மேன்மகனும், பராபரனுடைய மனுஷனும், கிறிஸ்தவனுமாய் இருக்கிறாய்.

மனுஷன் அல்லாதவன் கிறிஸ்தவன் அல்ல என்று இன்னம் ஒருவிசை சொல்லுகிறேன். மனுஷர் எல்லாரும் பாவஞ் செய்து பராபரனுடைய மகிமை அற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். (ரோம. ௩, ௨௩) நீ, நான் பாவியல்ல என்கிறாய். அப்படியே சொன்னால் நீ மனுஷனாயிராமல், தேவனாகவாவது தேவதூதனாகவாவது இருப்பாய். நீ மனுஷன் அல்லாதிருந்தால் கிறிஸ்துவிலே உனக்குப் பங்கில்லை. ஏனென்றால் அவர் தேவதூதர்களை அல்ல மனுஷரையும், நீதிமான்களை அல்ல பாவிகளையும் குணப்படுதலுக்கு அழைக்க வந்தார். (மத். ௯, ௰௩). தன் கடனைத் தானே செலுத்த வல்லவனுக்கு வேறே பிணையாளி என்னத்துக்கு? தன்னாலும் தன் சுய கிரியைகளிலும் நீதியைத் தேடுகிறவனுக்குக் கிறிஸ்துவின் நீதி எதுக்கு? வைத்தியன் வியாதிக்காரனுக்கு மாத்திரம் தேவை. தேற்றரவாளன் துக்கப்படுகிறவனுக்கு மாத்திரம் தேவை. கிறிஸ்துவிலே உனக்குப் பங்கில்லாவிட்டால் நீ கிறிஸ்தவனாயிருக்கிறது எப்படி! ஆகையால் மனுஷன் அல்லாதவன் கிறிஸ்தவனல்ல. நீ கிறிஸ்தவனாய் இருக்க வேண்டுமானால் முன்னே மனுஷனாகும்படிக்குப் பார். நீ மனுஷனாக வேண்டுமென்றால் நீ முந்த கிறிஸ்தவனாகு. கிறிஸ்து அல்லாதவன் மனுஷனல்ல. மனுஷனாகாதவன் கிறிஸ்தவன் அல்ல. நான் கிறிஸ்துவிலே நவமான மனுஷனாகப் பிரயாசப்படுகிறேன். அப்போது நான் மனுஷனும் கிறிஸ்தவனுமாய் இருப்பேன். பராபரன் அதற்கு உதவிசெய்யக் கடவார். ஆமேன்.

௨௱௭௩. தியானம்.

மன உருக்கத்தைப் பற்றியது.

ஒரு இருதயம் ஒரு விதனம்.

இதற்காகச் சந்தோஷப்படு. இயேசு உன்னோடே ஒரு இருதயமாயிருக்கவில்லையோ? ஆம் அது நிச்சயம். அப்படி இராவிட்டால் கர்த்தரோடு இசைந்திருக்கிறவன் அவரோடு ஒரு ஆவியாயிருக்கிறானென்று பவுல் எபேசியருக்குச் சொன்னது பொய்யாய்ப்போம். ஒரு இருதயம் ஒரு விதனம். உனக்கு வரும் பாடுகள் ஒருவனுடைய இருதயத்திலும் படாதே போனாலும், மெய்யாகவே இயேசுவின் இருதயத்தில் நன்றாய்ப் படுகிறது. நீ நிர்ப்பந்தத்தில் கிடந்து அளவில்

லாத கண்ணீர் விட்டு அழுகிறாய். எல்லாரும் அது எனக்கென்ன என்கிறாப்போலே உன்னை விட்டுக் கடந்துபோகிறார்கள். அவர்கள் இருதயங் கல்லுபோல் கடினமாய் இருக்கிறது. அத்தனை திரளான கண்ணீரைக் கண்டும், இருதயம் இளகவில்லை. ஆம், உனக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டியவர்களும் உனக்கு வந்திருக்கிற சேதத்துக்காக சந்தோஷப்பட்டு அது அதிக மும்முரமாகாமலிருக்கிறதுக்காக மனஸ்தாபப்படுகிறார்கள். உனக்கு ஒரு அவதி வந்தால் அவர்கள் இருதயம் சந்தோஷத்தினால் துள்ளுகிறது. சிலர் உன் நஷ்டத்தினால் பிழைத்துக் கொழுத்துப்போகிறார்கள். உலகம் கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய அவயவங்களுக்கும் எப்போது அழிவு வரும் என்று மகா சந்தோஷமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற பசாசின் பிள்ளையாயிருக்கிறது. அது இவர்களுடைய மகா பெரிய சிறுமையிலே இவர்களைப் பரிகாசம் பண்ணி: அவர்களுக்குப் பராபரனுமில்லை, ஒரு நன்மையுமில்லை என்று சொல்லி, அவர்களை மிகவும் இலச்சைகெட்டவர்களும் எல்லாவற்றையுங் கெடுக்கிற விஷப்பூச்சிகளும் என்றெண்ணி, எல்லா மனுஷரும் இவர்களை வேரோடு பிடுங்கிப்போட பராபரன் நிமித்தமாய்க் கடமைப்பட்டவர்களென்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறது. அவர்கள் மோட்சத்தில் சேர வேண்டுமென்ற மனமில்லாமல் என்றென்றைக்கும் நரக நெருப்பிலே கிடந்து வேக வேண்டுமென்று விரும்புகிறது. மனுஷ குணம் இத்தனை கெட்டுக் கிடக்கிறது. அதனிடத்தில் மன உருக்கமும் இரக்கமும் அகப்படுகிறது அபூர்வம். ஆனால் தலைக்கு அவயவங்களுடைய வேதனை தோற்றுமாப்போல் நிர்ப்பந்தருடைய சஞ்சலத்தை இயேசு நன்றாய் உணர்ந்து மகா விதனப்படுகிறார். அவர் விசுவாசத்தினாலே நமது இருதயங்களிலே வாசம் பண்ணுகிறார். ஆகையால் நமது இருதயம் காயப்படும்போது அவர் இருதயங் கூட காயப்படுகிறது. நாம் பாடுபடும்போது அவரும் பாடுபட்டு, அவர் இருதயமும் அதினால் உருகிப்போகிறது. ஆத்துமாவே, மனுஷர் இருதயங் கடினப்பட்டு அடைபட்டுப்போனாலும் இயேசுவின் இரக்கமுள்ள இருதயம் உன் நிர்ப்பந்தத்துக்குத் திறந்திருக்கிறது. ஆகையால் நீ உன் சகல வியாகுலத்தோடே அங்கே உட்பிரவேசி. அப்போது கடலில் விழுகிற ஒரு தண்ணீர்த் துளி காணாமல் போகிறதுபோல் உன் சஞ்சலமும் காணாமல் போகும்.

ஆனால் இன்னம் ஒன்றிருக்கிறது, கேள். இயேசு உன்னோடு ஒரு இருதயமாயிருக்கிறதுபோல் நீயும் அவரோடு ஒரு இருதயமாயிருக்க வேண்டும். அவர் என்னுடையவ

ரென்று மாத்திரம் சொல்லப்படாமல், நான் அவருடையவன்
என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. (உன். ௨, ௫.) ஒரு இருதயம்
ஒரு விதனம். ஆ! வெகு விசை உன் இயேசு சலிப்பாகி விச
னப்பட்டாலும், நீ அவரோடே விசனப்படுகிறதில்லை. அவர்
அழுதாலும், நீ அவர் கண்ணீரைத் துடைக்கிறதில்லை. அவ
ருக்கு இரத்த வேர்வை வேர்த்தாலும், நீ தூங்குகிறாய்.
கிறிஸ்துவிலே உன் பிறன் உன்னோடே ஒரு கட்டாயிருக்க
வில்லையோ? ஆம், ஏனென்றால் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றா
யிருக்கிறோம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் (கலா. ௩,
௨௮) சொல்லுகிறான். அப்படியிருக்க நீ உன் பிறன் நிர்ப்
பந்தப்படுகிறதைக் கண்டும், அப்பாலே போகிறதென்ன? பரி
சுத்தவான்களின் தாழ்ச்சிகளுக்கு உதவிசெய்யுங்கள் என்று
பரி: பவுல் புத்தி சொல்லவில்லையோ? (ரோ. ௰௨, ௰௩).
இணைக்குதலால் ஐக்கியம் உண்டாகும். பராபரன் ஏற்றுக்
கொண்ட மனுஷ சுபாவத்திலே தாம் பாடுபடவும் மனுஷ
னான கிறிஸ்து பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலே உளுக்
கார்ந்திருக்கவும் இல்லையோ? அது எதினாலே. ஆள்தத்து
வத்தில் உண்டான இணைக்குதலினால் தான். ஒரே இருதயம்,
ஒரே துக்கம், ஒரே சந்தோஷம். பரி: பவுல் இதை ஒரு சங்
கிலிக்கோவையாக்கி: நீங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஏக சிந்தை
யாயிருங்கள். அழுகிறவர்களுடனே அழுங்கள். சந்தோஷப்
படுகிறவர்களுடனே சந்தோஷப்படுங்கள் என்கிறான். (ரோ.
௰௨, ௰௫) இரண்டுபேர் ஒரு இருதயமும் ஒரு ஆத்துமமு
மானால், ஒருவன் மற்றவன் காரியத்தைத் தன் காரியமாய்
எண்ணுகிறான். அடிமரத்திலே ஒரு கிளையைப் பொருந்த
வைத்தால் அத்தோடே கூட அது சேர்ந்து வளர்ந்து, அத்
தோடே கூடத் துளிர்த்து, அத்தோடே கூடக் காய்க்குபோ
கிறது. மனுஷருடைய சரீர அவயவங்கள் ஒன்றோடொன்று
இணைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், ஒரு அவயவம் பாடுபடும்
போது, எல்லா அவயவமும் கூடப் பாடுபடுகிறது. ஒன்று
மகிமைப்பட்டால் எல்லாஞ் சந்தோஷப்படுகிறது. அதைப்
பரி: பவுலும் முன்றை ௧ கொரி. ௰௨-லே சொல்லுகிறான்.
ஒரே அவயவம் பாடுபட்டால் எல்லா அவயவங்களுங் கூடப்
பாடுபடும். ஒரு அவயவம் மகிமை அடைந்தால் எல்லா
அவயவங்களுங் கூடச் சந்தோஷப்படும். நீங்களோ கிறிஸ்து
வினுடைய சரீரமும் தனித்தனியே அவயவங்களுமாய் இருக்
கிறீர்கள் என்பது தான். நான் என் பிறன்படும் வருத்தத்
தை என் வருத்தமாய்ப் பாவித்து, நான்தான் படுகிறதுபோல
அதற்காக விதனப்படுவேன். ஏனெனில் எல்லா மனுஷரு
டைய நிர்ப்பந்தத்தையும் என் இயேசு தம்முடை[illegible]ல் ஏற்

றுக்கொண்டு, அவர் நமது மேல் இரங்கக் கூடும்படிக்கு எல்
லாவற்றிலும் அவர் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டார்.
(எபி. ௪, ௰௫) நான் இன்னம் மாயஸ்தைத்திலே இருக்கிற
படியால், எனக்கு இன்னம் என்னென்ன வந்து சம்பவிக்க
வருகிறதோ, சாயங்காலத்துக்குள்ளே என் பாடு எப்படி
யாகுமோ தெரியாதே. என் சுமையை நான் சுமக்கிறதுக்
குப் பிறன் எனக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்றால் நானும்
அவன் சுமையை சுமக்கிறதுக்கு அவனுக்கு உதவிசெய்வேன்.
ஒரு அவயவத்துக்கு வந்த வேதனையை உணராத மற்ற
அவ்யவம் செத்த அவயவம்.

௨௱௭௪. தியானம்.

பராபரனுடைய பராமரிப்பைப் பற்றியது.

அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

பராபரன் இன்னம் உயிரோடிருக்கிறார். அவர் என் தகப்
பன். அவர் தமது பிள்ளைக்காகக் கவலைப்பட வேண்டும்.
இல்லாவிட்டால் அவர் தகப்பனல்ல. நான் அவருக்குச் சத்
துருவாயிருந்தபோது எனக்காகக் கவலைப்பட்டவர். இப்
போது நான் அவர் பிள்ளையானபோது, எத்தனை அதிகமாய்
எனக்காகக் கவலைப்படுவார். இந்தப் பூமிக்கடுத்த தகப்பன்
மார் சிலவேளை கெட்டவர்களாயிருந்து தங்கள் பிள்ளைகளை
மறக்கிறார்கள். ஆனால் என் பரம தகப்பன் தாமே முழுவ
தும் தயவும் சிநேகமுமாயிருக்கிறதினாலே அவர் அப்படிச்
செய்ய மாட்டார். என் தாய்தகப்பன்மார் என்னைக் கைவிட்
டாலும் அவர் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். இந்தப் பூமிக்
கடுத்த தகப்பன்மார் சாகிறார்கள். அவர்கள் சாகிறதோடு
அவர்கள் கவலையும் ஓய்கிறது. என் பரமதகப்பன் ஒருக்கா
லும் எனக்குச் சாகாமல் என்றும் பிழைத்திருக்கிறார். அவர்
நித்தியர். அவர் நேசமும் நித்தியம். இந்தப் பூமிக்கடுத்த
தகப்பன்மாருக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஒத்தாசைசெய்ய
மனதிருந்தாலும், சிலவேளை அதற்கான சத்துவமில்லை. தங்
கள் பிள்ளைகள் இடுக்கணில் அகப்பட்டுத் தவிக்கிறதைக்
கண்ணாலே பார்த்திருந்தும், அதை நீக்க வாகு வழி அவர்க
ளுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் என் பரமதகப்பன் சர்வ
வல்லமையுடையவர். கர்த்தருடைய வார்த்தையினாலே பர
மண்டலங்களும் அவருடைய வாயின் ஆவியினாலே அவைக
ளின் [illegible] சேனையும் உண்டாக்கப்பட்டன. அவர்

சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்கும். (சங். ௩௩,
௯. ௯) என் அவதிகளை நீக்க அவரால் ஆகும். எல்லாம்
அவர் கையில் இருக்கிறது.

பூமிக்கடுத்த தகப்பன்மார் தங்கள் பிள்ளைகள் அவதிக்
குள்ளாகிறதை வெகுவிசை கட்டோடே அறியாமல் போகி
றார்கள். ஆனால் என் பரமதகப்பனுக்கு என் இடுக்கண்க
ளெல்லாம் தெரியும். அவர் என் நடைகளை எண்ணிக்கொண்
டிருக்கிறார். என் கண்ணீரைப் பிடித்துவைக்கிறார். அதை
என் இரட்சகர் எனக்கு நிச்சயப்படுத்தி, உங்கள் பிதா உங்க
ளுக்கு இன்னது தேவையென்று அறிந்திருக்கிறார் (மத்.
௬, ௮) என்று சொல்லுகிறார். பிசாசும் மனுஷரும் எனக்கு
விரோதமாய் இரகசியத்திலே யாதொரு சதியோசனை செய்
தால் எல்லா மனுஷருடைய இருதயங்களையும் அறிந்திருக்கிற
பராபரனுக்கு அது நன்றாய்த்தெரியும். அதற்கடுத்த ஆறுதல்
யோசனை ஒத்தாசையை உண்டுபண்ண அவருக்குத்தெரியும்.
தீமையை நன்மையாக்கவும் இருளை வெளிச்சமாக்கவும் அவ
ருக்குத்தெரியும். பராபரன் எனக்காகக் கவலைப்படுகிறார்.
ஏனெனில் நான் அவர் பிள்ளை. ஆகாசத்தின் பட்சிகளுக்
காகவும் வெளியின் புஷ்பங்களுக்காகவும் காக்காய்க்குஞ்சுக
ளுக்காகவும் கவலைப்படுகிறவர் தாம் தமது ஆத்துமத்தைப்
போல சினேகிக்கிற தமது பிள்ளைக்காக எத்தனை அதிகமாய்க்
கவலைப்படுவார்! சத்துருக்கள் தந்திரமாய் எனக்கு வருவிக்
கும் அவதிகள் அவருக்கு மறைந்திருப்பதில்லை. ஏனெனில்
அவர் கண் வாங்காமல் என்பேரிலே விழித்திருக்கிறது. நான்
அவர் பிள்ளை என்று அழைக்கப்படவும் அவர் பராமரிப்பை
அனுபவிக்கவும் என்னிலே தானே பாத்திரமில்லாதவனாயி
ருந்தாலும், அவர் என்னைத் தமது பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்
ளுகிறதற்குக் காரணராயிருக்கிற என் கர்த்தாவாகிய இயேசு
அதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார். ஈசாக்கு யாக்கோபை அவ
னென்று அறிந்து ஆசீர்வதிக்காமல் அவன் சகோதரனின்
வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டு சகோதரனின் பேரைச்
சொன்னதினால் அவனை ஆசீர்வதித்தான். அதுபோல என்
சகோதரனாகிய இயேசு ஞானஸ்நானத்திலே தமது சகல நீதி
யினாலும் என்னை உடுத்துவித்து எனக்குக் கிறிஸ்தவன் என்
கிற புதுப்பெயரைக் கொடுத்தார். அதினால் பராபரனுக்குப்
பிரியமான பிள்ளையானேன். இனி என் பரம பிதாவுக்கு
விரோதமாய் நான் பாவஞ் செய்யும்போது அவர் என்னை
மிலாறால் அடித்தாலும் அவருடைய தகப்பனடைவான இரு
தயம் அதினால் போய்விடுகிறதில்லை. அப்பன் அடி அன்
பின் அடி. என்னைக் கெடுக்க வேண்டுமென்கிற அளவு அவ

ருக்கில்லை. எனக்கு என்னவந்தாலும் வரட்டும், நான் சஞ்
சலப்படாமல் அவரை நம்புவேன். என் பரம பிதாவாகிய
பராபரன் இன்னம் உயிரோடிருக்கிறார். அவர் தமக்குச் சம்
மதியானபடி செய்யட்டும். அவர் எனக்குத் தீமை செய்யார்.
நான் ஒன்றுக்கும் பயப்படேன். என் பரம பிதா எனக்கு
யோசனை சொல்லி எனக்காக விசாரிப்பாய் எல்லாவற்றை
யும் நன்மையாக்குவார்.—பிசாசு என்னைப் பயமுறுத்தப்
பார்க்கிறதா? அதினால் நான் சாவதில்லை. ஒரு பன்றியைக்
கூடக் கெடுக்கப் பிசாசுக்கு உத்தரவு இல்லாதிருக்க, பராபர
னுடைய ஒரு பிள்ளையைத்தொட அதுக்கு உத்தரவு கிடைப்ப
தெப்படி?—மனுஷர் என்மேல் விழுகிறார்களா? அதினாலும்
நான் சாவதில்லை.. இராசாக்களுடைய இருதயத்தைத் தண்
ணீர் ஓட்டம்போல் தமக்கு வேண்டுமென்றபடி வளையப்பண்
ணுகிற பராபரன் இன்னும் பிழைத்திருக்கிறார். என்னை அவர்
தண்டிக்கிறதற்காக என் சத்துருக்களின் கடிவாளத்தைச் சற்
றே தளர்த்தி விட்டாலும், அவர்கள் என்னை மேற்கொள்ளு
கிறதற்கு இடங் கொடார். அவர்கள் செய்கிறது ஏதென்று
அவர்களுக்குத் தெரியாமல்போக அவர்கள் மனதைக் கடி
னப்படுத்துகிறார். அவர்களுடைய தந்திரமான ஒரு யோசனை
அவர்களுக்குக் கைகூடிவந்தாலும், அதை நிறைவேற்றாத
படிக்கு அவர்கள் நெஞ்சை அதைரியப் படுத்துகிறார். அவர்
களுக்குத் தைரியத்தையும் எத்தனத்தையும் கொடுத்தாலும்,
அவர்கள் தொடங்கினதை அவர்களுக்கு வெட்கமாய் முடிய
எல்லாவற்றையும் அவத்தமாக்குகிறார். அது எனக்கு அனு
யோகத்தினால் தெரியும். ஆகையால் நான் திடமனதாயிருந்து:
கர்த்தர் என் சகாயர், நான் பயப்படவேண்டியதென்ன.
மனுஷன் எனக்கென்ன செய்வான் என்று சொல்லுகிறேன்.
நான் தப்பித்துக்கொள்ள யாதொரு வழியைக் காணாதிருந்
தும், அதினால் நான் சாவதில்லை. பராபரனுக்கு வழியுண்டு.
ஆம், எத்தனமின்றியும் என்னை இரட்சிக்க அவரால் ஆகும்.
அவருடைய வாக்குத்தத்தம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது
போதும். நான் அதில் ஊன்றி நின்று என் பராபரனுடைய
ஒத்தாசைக்குக் காத்திருக்கிறேன். அது தாமதியாது. சத்
துருவே, கர்த்தர் எவ்வளவு பெரிய இரட்சிப்பை உண்டு
பண்ணுகிறாரென்று நீ பார்ப்பாய்.

கேளார், இரட்சியார் என்றுதாய்
கண்டும் பயப்படாதே.
தயையைச் சில காலமாய்
ஒளிப்பார், பின்வாங்காதே.

உன் நெஞ்சின் அனுமானத்தை
கேளாமல் தேவவார்த்தையை
நீ திடனாக நம்பு.

உ௱எரு. தியானம்.

மெய்க் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பற்றியது.

தப்பிப்போகாதே.

நானு காரியத்திலே தப்பிப்போகாதிருந்தால், நீ நல்ல கிறிஸ்தவன். அது எதிலே என்று கேட்கிறாயோ? விசுவாசத்திலும், நடக்கையிலும், உபத்திரவத்திலும், சாவிலும் தான். விசுவாசம் கிறிஸ்தவனாக்குகிறது. நடக்கை அவனைக் காண்பிக்கிறது. உபத்திரவம் அவனைத் தேறப் பண்ணுகிறது. சாவு அவனை முடிசூட்டுகிறது. விசுவாசம் வீட்டுக்கு அஸ்திவாரம் போடுகிறது. நடக்கை அஸ்திவாரத்தின்மேல் கட்டுகிறது. உபத்திரவம் அதைக் கெட்டிப்படுத்துகிறது. சாவு அதைக் கட்டிமுடிக்கிறது. விசுவாசம் இயேசுவை அணைத்துக்கொண்டு: நீர் என்னுடையவர், நீர் முழுவதும் எனக்காக இருக்கிறீர், உம்முடையதெல்லாம் என்னுடையதென்று சொல்லுகிறது. கர்த்தாவே, உம்மோடே நான் இருக்கையில் பூமியில் எனக்கு வேறே விருப்பமில்லை. என் மாமிசமும் என் இருதயமும் மாறும்போது, பராபரன் என்றென்றைக்கும் என் இருதயத்தின் கன்மலையும் என் பங்குமாயிருக்கிறீர். (சங். எ௩, உ௬)

நடக்கை சிநேகத்திலே விசேஷமாய்த் தன்னைக் காட்டுகிறது. சிநேகத்திலே நடந்துகொள்ளுங்கள் என்று பவுலும் சொல்லுகிறார். (எபேசி. ரு, உ.) சிநேகம் இயேசுவின் கொடுங்கைகளிலே விழுந்து: நான் உம்முடையவன், நான் உமக்கென்றிருக்கிறேன், எனக்கிருக்கிறதெல்லாம் உம்முடையது, உமக்கென்றே சாகிறேன், செத்தாலும் பிழைத்தாலும் உம்முடையவனாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறது.

உபத்திரவத்திலே பொறுமையாய் இருங்கள் என்று அப்போஸ்தலன் (ரோம. ௰உ, ௰உ-ல்) சொல்லுகிறபடி உபத்திரவத்திலே பொறுமை காணப்படுகிறது. பொறுமை இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து: நான் கர்த்தருடைய கோபத்தைச் சகிப்பேன். ஏனெனில் நான் அவருக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்தேனென்றும் என் இயேசுவே, உமக்கு மனது எப்படியோ, எப்பொழுதோ, எவ்வளவோ, அதை என்மேல் சுமத்தும். நான் நல்லமனதாய்ச் சுமக்கிறேன். நீர் சிலுவையை என்மேல் போட்டால் அதற்கு வேண்டிய பெலனையும் கொடுக்கிறீர். சுமக்கவும் ஜெயிக்கவும் பெலனை நீர் தருகிறீர். நீர் உண்மையுள்ளவர். ஒருவனையும் அவன் பெலத்துக்கு மிஞ்சிச் சோதிக்கப்பட ஒட்டீர். (௧ கொரி

௰, ௰௩.) நான் உத்தரிக்கக்கூடும்படிக்கு நீர் சோதனையுடனே கூடப் போக்கையும் உண்டாக்குவீர் என்றும் சொல்லுகிறது.

சாவிலே நம்பிக்கை மேற்கொள்ளுகிறது. அது கிறிஸ்துவை அண்டிக்கொண்டு: என் இயேசுவே, நீர் எங்கே இருக்கிறீரோ, அங்கே நானும் இருப்பேன். மரணமானாலும் ஜீவனானாலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டு என்னைப் பிரிக்க மாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறது.

பிர. ௬௰உ. உ. நான் உம்முடை அவயவம்
என்றென் மனங் களிக்கும்:
அவஸ்தைக்குள்ளும் உம்மிடம்
என் ஆத்துமம் தரிக்கும்.
நான் செத்தும் சாகேன், ஏனென்றால்
நீர் எனக்காக மாண்டதால்
அனந்த வாழ்வடைவேன்.

நான் சரியாய் விசுவாசித்து, கிறிஸ்தவனுக்கு ஏற்றதாய்ப் பிழைத்து, பொறுமையாய் உபத்திரவத்தைச் சகித்து, நம்பிக்கையோடு மரணம் அடையும்படிக்கு நான் கர்த்தருடைய கிருபையினால் பிரயாசப்படுவேன். அப்போது நான் ஒரு காரியத்திலும் தப்பிப்போகேன்.

உ௱எ௬. தியானம்.

சிலுவையில் இருக்கவேண்டிய பொறுமையைப் பற்றியது.

அமரிக்கையில் பெலன்.

அமரிக்கையிலும் நம்பிக்கையிலும் உங்கள் பெலன் இருக்கும். இயேசு தமது சீஷரோடே கலிலேயா கடலில் கப்பலேறிப் போகிறபோது அசப்பிலே பெரிய கொந்தளிப்பு எடுத்தது. அப்போது சீஷர் பயம் அடைந்து: மடிந்துபோகிறோம் என்று கூப்பிடத் தொடங்கினார்கள். இயேசுவோவெனில் அமர்ந்திருந்து நித்திரைபண்ணினார். சிலுவை என்ற கப்பலில் இரண்டுபேர் யாத்திரை போய் இரண்டுபேருக்கும் ஒரே அலை வந்தாலும் அவர்கள் இருவர் மனதும் ஒன்றாயிராது. ஒருவன் தூஷணிக்கிறான், பின்னொருவன் ஜெபம் பண்ணுகிறான். ஒருவன் அழுகிறான், பின்னொருவன் சிரிக்

கிறான். ஒருவன் முறைப்படுகிறான், பின்னொருவன் ஸ்தோத்திரிக்கிறான். ஒருவன் அமிழ்ந்துகிறான், பின்னொருவன் கெட்டியாய் நிற்கிறான். அது எதினாலே? முந்தினவன் அவிசுவாசமுள்ளவன், பிந்தினவனோ விசுவாசமுள்ளவன். முந்தினவனுக்குத் துர்மனசாட்சியுண்டு, பிந்தினவனுக்கோ நல்மனசாட்சியுண்டு. முந்தினவனுக்குக் கலக்கமும் அசமாதானமும் இருக்கிறதினால் அவன் சிலுவையின் கப்பலைக் கட்டாயமாய்க் கரை சேர்க்கவும் அதிலிருந்து இறங்கிவிடவும் மனதாயிருக்கிறான். பிந்தினவனோ பராபரனுக்குள் அமர்ந்திருந்து பராபரனுடைய பிரியமான சித்தமென்ற தலையணையின்மேல் படுத்துக்கொண்டு: சமாதானத்தோடே நித்திரை பண்ணுகிறேன்; ஏனெனில் கர்த்தாவாகிய தேவரீர் என்னோடேகூட இருக்கிறீர் என்று தாவீது இராசாவோடேகூடச் சொல்லுகிறான். (சங். ௯.) பொறுமையுள்ளவன் பேதுருவோடேகூட காவலில் சத்துருக்கள் நடுவே அமர்ந்து சமாதானமாய் நித்திரைகொள்ளுகிறான். (அப். ௰௨, ௯.) பொறுமையற்றவன் சுய வீட்டில் சிநேகிதர் நடுவிலுங்கூட நித்திரைபண்ண இடமில்லை. இவன் ரோசாப் பூவின்மேல் படுத்தாலும், உறுத்தும். அவனோ முள்ளின்மேல் படுத்தாலும், மெதுவாயிருக்கும். பொறுமையின்மை மனதை அதைரியப்படுத்துகிறது, பொறுமையோ மனதை தைரியப்படுத்துகிறது. அது விசனத்தையும், இதுவோ சந்தோஷத்தையும் உண்டாக்குகிறது. அது பயத்தையும், இதுவோ சமாதானத்தையும் தருகிறது. அது கலக்கத்தையும், இதுவோ அமரிக்கையையும் உண்டாக்குகிறது.

என் இருதயமே, அமரிக்கையிலே பெலனிருக்கிறது. நீ கன்மலைமேல் இருக்கிறாப்போலே அலைமேலும் உளுக்காந்து உன் உபத்திரவத்திலே அமர்ந்திருக்கவேண்டுமானால், தேவசித்தத்துக்கு உன்னைக் கையளி. இந்த மதிலை உன் தலையினாலே முட்டிபிடிக்கப் பார்க்கிறது விருதா. அது வெகு கெட்டியாய் இருக்கிறது. நீ அதை இடிக்கக்கூடாது. உனக்கு மனது இருந்தாலுஞ் சரி, மனது இல்லாதிருந்தாலுஞ் சரி, பராபரனின் மனதின்படியே எல்லாம் நடக்கும். தன் கப்பலைக் கன்மலையோடேகட்டிக் கப்பலண்டையிலே மலையை இழுக்க நினைக்கிறவன் பைத்தியக்காரன் அல்லவா. அவன் தானும் தன் கப்பலுமாய் மலையிலே மோதிக்கொள்ளுவானென்கிறதற்குப் பிசகில்லை. பராபரன் உன் மனதின்படி வளையாமல் நீ அவர் மனதின்படி வளையவேண்டும். அவர் ஆண்டவர், நீ ஊழியக்காரன். அவர் சித்தமே அல்லாமல் உன் சித்தம் செல்லாது. ஆகிலும் பராபரனுடைய சித்தம் உன்னைக்குறித்தும் நல்ல சித்தமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்படப் பராபரன் சித்தமாயிருக்கிறார். இதற்குச் சிலுவையும் உதவியாயிருக்க வேண்டும். பராபரனுடைய சித்தத்தை நீ தடைப்படுத்தினால், உன் இரட்சிப்பை நீ தானே தடைப்படுத்துகிறாய். மிலாறு பிள்ளைகளை நல்ல பிள்ளைகளாக்குகிறதில்லையோ. மிலாற்றை விரும்பாதவன் தேவபத்தியை விரும்புகிறதில்லை? நீ ஏன் எதிர்த்து நிற்கிறாய். பராபரன் உனக்கு அநீதம் செய்யவில்லையே. நீ சாவுக்குப் பாத்திரனாய். ஆனால் அவர் மிலாறினால் அடிக்கிறார். இது கிருபை அல்லவோ. பராபரன் உனக்கு அனுப்புகிற உபத்திரவத்தைப் பொறுமையாய்ச் சகித்திரு. நீ பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு அடங்கி நடந்தால், பிறகு உன் சித்தத்தின்படியேயும் அவர் நடப்பார். நாம் பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு எத்தனைக்கு அமர்ந்திருக்கிறோமோ, அத்தனை சீக்கிரத்தில் நமது துன்பம் நீங்கும். காற்று அடித்தாலும், அலைகள் மோதினாலும், நீ அமர்ந்திருந்து கர்த்தருக்குக் காத்திரு. அவர் எல்லாவற்றையும் நன்மையாக முடிப்பார். கடைசியாக சமுத்திரத்தின் உயரமான அலைகள் அமர்ந்திருக்கவும் கார்மேகமந்தாரத்துக்குப் பின் வெயில் உண்டாகவும் வேண்டும்.

உளளஎ. தியானம்.

துக்கப் பிரசங்கங்களைப் பற்றியது.

துக்கப்பிரசங்கம் சுளுவான பிரசங்கம்.

வெகு பேர் ஆராயாமல் மேலெழுச்சியினால் அப்படிப்பட்ட பிரசங்கங்களைச் செய்கிறபடியால் அவர்களுக்கு அது சுளுவான பிரசங்கந் தான். ஆனால் சனங்களுக்குப் பராபரனுடைய வசனத்தைப் பிரசங்கிக்கவேண்டிய இந்த நல்ல சமயத்தில் இழிவானவைகளைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினால், நீ பசாசைப் பராபரனுடைய ஆசனத்தின்மேல் வைக்கிறாயே. இச்சீவியத்திலே ஒருவன் சகல துர்க்குணங்களுக்கும் பெயர்போனவனாயிருந்தாலும், அவன் மரித்தவுடனே, நீ அவனைப் புகழுகிறாய். அவனுடைய பிசினித்தனத்தைச் சிக்கனமென்றும் அவன் பாவமுள்ள கோபத்தைப் பக்தி வைராக்கியமென்றும் அவனுடைய அசுத்த பேச்சை விளையாட்டு என்றும் சொல்லுகிறாய். அநீதம் செய்தவனைக் குறித்து அவன் அநியாயத்தைச் சகித்தான் என்கிறாய்.

சபிக்கிறவனைக்குறித்து அவன் செபிக்கிறான் என்கிறாய். அதினால் உண்டாகிற பலன் என்ன? இலேசான இந்த உன்னுடைய பிரசங்கங்கள் வெகு இலேசாய் மனுஷரைக் கெடுத்துப்போடுகிறது. பாவ அழுக்குகளிலே பன்றிகளைப் போலே புரளுகிற நிர்விசாரர்: உன் துக்கப் பிரசங்கம் எல்லாச் சேற்றையும் துடைத்துப்போடும் என்கிற வீண் நம்பிக்கையினாலே தங்களை மோசம் போக்குகிறார்கள். மரணத்துக்குப்பின் துர்க்குணம் சற்குணமாய் மாற்றப்பட்டு, பிரசங்கிகளால் புகழப்பட்டால், அப்போது ஆர் துர்க்குணத்தையும் பாவத்தையும் விலக்குவான். இயேசுவின் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனுக்குத் துக்கப் பிரசங்கம் எல்லாவற்றிலும் வருத்தமான பிரசங்கம் என்று நீ நம்பு. ஏனென்றால் அவர்கள் உள்ளதைச் சொன்னாலும் வருத்தம், சொல்லாவிட்டாலும் வருத்தம். சொன்னால் அதினால் பகையையும் விரோதத்தையுஞ் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சொல்லாவிட்டால் மனச்சாட்சி கலகப்படுத்தி வாதிக்கிறது.

என் மனது என்னவென்றால், நான் அதற்குப் பாத்திரவான்களெல்லாருக்கும் துக்கப் பிரசங்கம் செய்வேன். அல்லவென்றால் ஒருவருக்கும் அதைச் செய்யாமல் நிறுத்துவேன். சபையிலே ஏழையையும் ஐசுவரியவானையும் ஒரே கண்ணாலே பார்க்கச் சொல்லி பரி: யாக்கோபு கற்பிக்கிறான். ஏழை செத்தால் அவனுக்காக ஆர் துக்கப் பிரசங்கம் செய்வான். அவன் கேட்டுக்கொள்ளவில்லையே என்கிறாய். அதென்னத்தினாலே? உனக்கு அதினாலே தொந்தரவு உண்டாகுமென்று நினைக்கிறதினாலேதான். பெரியவர்கள் கேட்டால் நீ யாதொரு கைமாறின்றித் துக்கப் பிரசங்கம் செய்கிறாய். ஆதலால் நீ உன் துக்கப் பிரசங்கங்களால் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்கிறாய். ஊழியம் செய்யாமல் மனிதருக்கு ஊழியம் பார்க்கிறவர்களாகிறாய். குருக்களில் அநேகம் பேர் முகமாட்டம் பார்க்கிறவர்கள். பிரசங்கங்கள் விடாவிட்டால், அத்தனை பொய்யான துக்கப் பிரசங்கங்கள் பொறுமையினாலும் செய்யப்படுகிறதில்லை. இரக்கத்தினாலும் அத்தாட்சியுமாய் சபையாருக்கு விசேஷித்த மாதிரியும் அத்தாட்சியுமாய் இருந்தவர்களுக்கு மாத்திரம் அந்தத் துக்கப் பிரசங்கங்கள் சொல்லத்தகும். அவர்கள் மாதிரியை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்கள் போனவழி இப்படி, அந்த வழியிலே நீங்களும் நடவுங்களென்று துக்கப் பிரசங்கத்திலே சொல்ல வேண்டும். அப்படி யோபைக் குறித்து பரி: யாக்கோபு: நீங்கள் யோபுடைய பொறுமையைக் கேட்டீர்கள் என்று சொல்லுகிறான். (யாக். ரு, ௧௧.) அப்படிப்பட்ட புகழ்ச்சி நமக்கு மரணத்துக்குப்பின் கிடைத்தால் அது நல்ல துக்கமணி. அப்படியே

சேர்வைக்காரன் கிறிஸ்துவைப் புகழ்ந்து: மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் நீதிபரரும் பராபரனுடைய குமாரனுமாயிருந்தார் என்று சொல்லுகிறான். இந்தப் புகழ்ச்சி உனக்கு மரணத்துக்குப்பின் கிடைத்தால் அது போதும்.

௨௱௭௮. தியானம்.

கிறிஸ்தவன் என்ற நாமத்தினால் உண்டாகும் ஆறுதலைப் பற்றியது.

பிசாசே நீ எனக்கு என்ன?

நான் கிறிஸ்தவன். நான் ஞானஸ்நானத்திலே கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டேன். அவர் என்னுடையவர், நான் அவருடையவன். பிசாசே, உனக்கு என்னில் ஒன்றுமில்லை. ஒரு துளி இரத்தமுமில்லை. ஒரு மயிர் முதலாய் இல்லை. நான் இயேசுவுக்குச் சொந்தம். பரி. மார்த்தின், சாகிற நேரத்தில் பிசாசு தன் நெருப்பான அம்புகளை அவன் பேரில் எய்தபோது, அவன் அதை நோக்கி: கிறிஸ்தவனிடத்தில் உனக்கு ஒரு பங்கும் இல்லை பாகமும் இல்லை என்றான்.

உலகமே, நீ எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்தவன். கிறிஸ்துவினிடத்தில் எனக்கு அத்தனை மகிமையான பாக்கியங்களை ஆயத்தம் பண்ணி வைத்திருக்கும்போது, உலகமே, நீ எனக்குக் கொடுக்கக் கூடுகிறது என்ன? கிறிஸ்துவினிடத்திலே எனக்குப் பத்திரப்பட்டிராத எதை நீ என்னிடத்திலே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடும். நீ என்னை அவர் கையை விட்டுப் பறிக்கக் கூடாது. அவரை என் இருதயத்திலிருந்து பிடுங்கக் கூடாது.

பாவமே, நீ எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்தவன். நீ மனுஷனை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறாய் என்பது மெய்தான். ஆனாலே கிறிஸ்தவனையல்ல, ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மேலில் ஆக்கினை சுமத்தல் ஒன்றுமில்லை. (ரோ. அ, க.) நீ எனக்கு விரோதமாய் இருக்கிறாயா? கிறிஸ்து என் பாரிசமாய் இருக்கிறார். கிறிஸ்து பாவநாசர். நாம் அவருக்குள் பராபரனுக்குமுன் செல்லும் நீதியாகும் படிக்குப் பராபரன் அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார். (உ. கொரி. ரு, உக.)

மோசேயே, நீ எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்தவன். என்னைக் குற்றஞ் சுமத்துபவனார்? பராபரன் தான் நீதிமா

ணுக்குகிறவர். ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவனார்? கிறிஸ்து
தான் மரித்தவர். இதிலும் அதிகமாக அவர் எழுந்தவரு
மாமே. அவர் பராபரனுடைய வலதுபாரிசத்திலும் இருக்
கிறாரே. அவர் நமக்காக வேண்டுதலும் செய்கிறாரே
(ரோ. ௮, ௩௩. ௩௪.) — நரகத்தின் ஒலிமுக்வாசல்களே,
நீங்கள் எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்தவன். கிறிஸ்து என்
கன்மலை. என்னைப் புரட்டித் தள்ளப்போகிறதார்? இந்தக்
கன்மலையின்மேல் இடறல் படுகிறவன் மோதிவிழுவான்.
சிலுவையே, பாடுகளே, நீங்கள் எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்
தவள் என்று தேவபக்தியுள்ள கன்னியாஸ்திரியாகிய பிலந்
தினாள் தன் கொடுமையான வேதனையில் கூப்பிட்டாள்.
அவள் இந்த நாமத்தைச் சொல்லும் போதெல்லாம், தான்
யாதொரு வேதனையையும் உணராமல் புதுப்பெலனை அடைந்
ததாக அறிக்கையிட்டாள். என்னில் வாசம்பண்ணும்
கிறிஸ்து என் பெலன். அவர் பெலன் என் பெலவீனத்தில்
நிறைவேறுகிறது. நான் கிறிஸ்தவனாய்ப் பாடுபடுகிறேன்
என்று தேவபக்தியுள்ள இரத்தச்சாட்சியாகிய பெலிசித்தாஸ்
சொன்னாள். நீதியின் நிமித்தம் கிறிஸ்துவுக்குள் பாடு
பட்டால், நான் பாக்கியவான். அவரோடே கூடப் பாடுபடு
கிறவன் அவரோடு கூட ஆண்டுகொள்வான். — தரித்திரமே,
நீ எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்தவன். நான் கிறிஸ்துவின்
சொந்தமும் சுதந்தரவாளியுமாயிருக்கிறேன். அவர் உண்
டாக்கின பூச்சிகளை அவர் விசாரிக்கிறாரே. எத்தனை அதிக
மாய்த் தம்முடைய இரத்தத்தினால் உயர்விலையாய்க்கொண்ட
ஆத்துமாக்களை விசாரிப்பார். நான் பூச்சியிலும் அதிக
மல்லவோ. — மரணமே, நீ எனக்கு என்ன? நான் கிறிஸ்த
வன். கிறிஸ்து என் சீவன். சாவு எனக்கு ஆதாயம் [illegible]
மரணமும் சீவனுனும், என் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயே
சுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டு என்னை
பிரிக்க மாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன். (ரோ. ௮,
௩௮. ௩௯.)

நான் கிறிஸ்தவனும் கிறிஸ்துவிலே என் பரம பிதா
வுக்குப் பிரியமானவனும் நேசிக்கப்பட்டவரில் நேசிக்கப்
பட்டவனுமாயிருக்கிறேன். உலகமே, நான் உனக்குப் பிரிய
மாயிருக்கிறதில்லையா? பராபரனுக்கு மாத்திரம் நான் பிரிய
மாயிருந்தால், அதினால் எனக்குத் துக்கமில்லை. நீ எனக்கு
ஏற்க மாட்டாய். நான் உனக்கு ஏற்கமாட்டேன். நாம்
பிரிந்துபோகிறோம். எல்லாவற்றையும் பார்க்கப் பராபரன்
எனக்கு அதிகப்பிரியம். அவருக்கு அருமையான பொக்கிஷ
மாகிய கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கிற என்னோ எல்லாவற்றை

யும் விட அவருக்கு அதிகப்பிரியம். நான் கிறிஸ்தவன்.
கிறிஸ்துவோடே விசுவாசத்தினால் ஐக்கியமானேன். அவர்
பெலன் என் பெலன், என் பெலவீனம் அவர் பெலவீனம்.
என் பாவம் அவர் பாவம். அவர் நீதி என் நீதி. என் சாபம்
அவருடையது. அவர் சீவன் என்னுடையது. இயேசுவிலே
எல்லாம் என்னுடையது. ஆகையால் எனக்கு என்ன
தாழ்ச்சி? நான் கிறிஸ்தவனானால் நான் பாடுபட வேண்டும்.
முள் இல்லாத ரோசாபுஷ்பமில்லை. அலையில்லாக் கடல்
இல்லை. மேகம் இல்லா வானம் இல்லை. துன்பம் இல்லா
கிறிஸ்தவனும் இல்லை. ஆனால் நான் படுகிறதை அவரில் படு
கிறேன். அவர் என்னிலே படுகிறார். என் நிர்ப்பந்தங்களை
அவர் உணருகிறார். என்னைப் பார்க்கிலும் அவருக்கு அதி
னால் அதிகமான நோவு உண்டாகும். நேரம் வரும்போது
அவர் வந்து என் துக்கத்தைச் சந்தோஷமாக்குவார். நான்
கிறிஸ்தவன். பிசாசுக்களே, நீங்கள் எனக்கு என்ன?

௨௱௮௰. தியானம்.

சிலுவையிலே பராபரன் நமக்குப் பாராட்டும் சிநேகத்தைப் பற்றியது.

பராபரன் செய்வது யாவும் நல்லது.

ஏனென்றால் சிநேகம் அடுத்தவனுக்குப் பொல்லாப்பு செய்
யாது. (ரோ. ௧௩, ௰). நீ உன் பரதாப நிலைமையிலிருக்
கும் போது: ஐயோ பராபரன் எனக்கு இத்தனை பொல்
லாப்புகளை ஏன் செய்கிறார், இப்படி ஒருவனுக்கும் நடக்
கிறதாமோ என்று முறைப்படுகிறாய். அப்படியல்ல, என்
இருதயமே, நீ இப்படிச் சொல்லுகிறதினால் பராபரனுக்கு
விரோதமாய்ப் பாவம் செய்யாமல் பார். நெருப்பாலே குளி
ரும், தண்ணீரால் வறட்சியும், சூரியனால் இருட்டும் வருகிற
தென்று சொல்வது எப்படி அநியாயமோ அப்படியே சிலு
வையின் உபத்திரவத்திலே பராபரன் உனக்குத் தீமை செய்
கிறாரென்று முறையிடுகிறது நன்மைச் சுரூபியாகிய பராபர
னுக்கு நீ அநியாயம் செய்வதாம். பராபரன் சிநேகர் தான்
அல்லவா? நீ கிறிஸ்துவிலே அவருக்கு அடுத்தவன். கிறிஸ்து
விலே தெய்வீகமும் மனுஷீகமும் சமுசாரத்தில் புருஷனும்
பெண்சாதியும் ஐக்கியமாயிருக்கிறதுபோல நீயும் பராபர
னோடு ஒரே ஆவியாயிருக்கத் தக்கதாக அவரோடு நெருங்கின
ஐக்கியமாயிருக்கிறாய். சிநேகம் அடுத்தவனுக்குத் தீமை

செய்யுமோ? பொல்லாதவனாகிய நீ நேசிக்கிற பிறனுக்குத் தீமைசெய்யாதிருக்கக்கொள்ள, எத்தனைக்கு அதிகமாய்ச் சமூலமும் தயவாயிருக்கிற பராபரன் தாம் கிறிஸ்துவில் தமது ஆத்துமாவைப்போல் நேசிக்கிற மனுஷனுக்குத் தீமைசெய்யாதிருப்பார்?

அப்படியிருந்தும், நீ: என் உபத்திரவம் என்னைக் கஸ்திப்படுத்துகிறது என்கிறாய். என்ன? உபத்திரவம் உனக்குத் தீமையா? அல்லவே. அது உன் ஆத்துமத்துக்கு நன்மையும் பிரயோசனமுமாக இருக்கிறது. மாம்சத்துக்குக் கசப்பானதெல்லாம் ஆவிக்குத் தீமையும் சேதமுமானதல்ல. சிநேகம் கோபித்தாலும், அது பொல்லாத இருதயத்தால் அல்ல, நல்ல இருதயத்தால் கோபிக்கிறது. அது தண்டித்தாலும், அது கெடுக்காது. தகப்பன் பிள்ளையை அடிக்கிற பொழுது, அதற்குத் தீமையாகவோ அதைச் செய்கிறான்? இல்லை இல்லை, நன்மைக்கென்றுதான். ஏனென்றால் பிரம்பு பிள்ளையை நல்லவனாக்குகிறது. பரிகாரி வியாதிக்காரனுக்குக் கசப்பான மருந்தைக் குடிக்கக் கொடுக்கும்போது, தீமையாகவோ அதைச் செய்கிறான்? அல்லவே, நன்மையாகவும் உனக்கு சுகத்துக்கென்றும் அதைச் செய்கிறான். ஆனால் நீ புத்தியில்லாத சிறுபிள்ளையைப்போல், அடிக்கும்போது அழுகிறாய். ஒக்காளிக்கிற வியாதிக்காரன்போல மல்லுக்கட்டிக்கொண்டு அழுது: மருந்தை எடுத்துக் குடிக்கமாட்டேன் என்கிறாய். அது எதினாலே? சிலுவைக்கு அடியிலே மறைவாயிருக்கிற பிரயோசனமும் நன்மையும் உனக்குத் தெரியவில்லை. நீ உலகத்தோடே கூடிக்கொண்டு கெட்டுப்போகாதபடிக்கு, பராபரன் உன்னைத் தண்டிக்கிறார் என்று நீ அறியாதே போகிறாய். தாவீது ராசா இதைச் சரியாய் அறிந்தான் என்பதை சங். ௱௰௬, ௩-ல் பார்க்கலாம். அவன் ௩-ம் வசனத்தில் மரணத்தின் கட்டுகள் என்னைச் சுற்றிக்கொண்டு நரகத்தின் இடுக்கண்கள் என்னைப்பிடித்தன. இக்கட்டையும் சஞ்சலத்தையும் அடைந்தேன் என்று முறையிடுகிறான். என்ன, தாவீது இதைத் தீமையாக எண்ணினானோ? அல்லவே. ஏனென்றால் ௰௨-ம் வசனத்தில், கர்த்தர் எனக்குச் செய்த எல்லா உபகாரங்களுக்காகவும் அவருக்கு என்ன நட்டைச் செலுத்துவேன். நான் இரட்சிப்புகளின் பாத்திரத்தை வாங்கி, கர்த்தருடைய நாமத்தைப்பற்றிக் கூப்பிடுவேன் என்று கொண்டாடுகிறான். சிலுவையின் பாத்திரத்தில் முழுதும் கோபமும் நஞ்சும் வார்த்திருக்கிறாப்போலே உனக்குக் காணுகிறது. அப்படியல்லவே, தாவீது அதிலே முற்றும் சீவனும் இரட்சிப்பும் வார்த்திருக்கிற

தென்று அறிந்து அதைச் சந்தோஷமாய் எடுத்துக் குடித்து விடுகிறான்.

இருதயமே, பராபரன் உனக்கு யாதொரு பொல்லாப்பைச் செய்கிறார் என்று எண்ணாதே. ஏனெனில் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களும் நன்மைக்கு உதவியாய்ச் செய்கிறது. (ரோ. ௮, ௨௮). மனுஷர் தீமையாய் நினைத்ததைப் பராபரன் நன்மையாய் முடிப்பார். தம்முடைய சங்கையும் உன் இரட்சிப்பும் அதினால் உண்டாகவும் பண்ணுவார். நீ உன் சத்துருக்களைப் பார்த்து யோசேப்பு தன்னுடைய சகோதரருக்குச் சொன்னபடி, நீங்கள் எனக்கு விரோதமாகப் பொல்லாத நினைவாயிருந்தீர்கள். பராபரனோவென்றால் அதை நன்மையாக நினைத்தார் (கமோ. ருய, உய) என்று சொல்லப்பண்ணுவார். ஆம் மெய்யாகவே, நாம் தானே நினைக்கிறதற்கும் விரும்புகிறதற்கும் அதிகமாக அவர் அதை நன்மையாக்குவார். எல்லாவற்றையும் நன்றாக்குகிறவர் என்கிற அவருடைய பேர் உன்னிலும் என்னிலும் வீணாய்ப் போவதில்லை. என் இருதயமே, நீ சந்தேகப்படாமல் தாராளமாய் அவரை நம்பு.

௨௱௮௰. தியானம்.

சிலுவையில் வெளிப்படும் பராபரனுடைய ஆச்சரியமான ஆளுகையைப் பற்றியது.

எத்தனைக்கு ஆச்சரியமோ அத்தனைக்கு ஞானம்.

பிரமிப்பான துக்கம் மகிமையான முடிவு.— இது ஆச்சரியமாய்க் காணுகிறதே, இது எப்படி முடியும் என்கிறாய். மெய்தான் பராபரன் ஒரு அதிசயத்தைச் செய்து, தம்மை மகிமையாய் வெளிப்படுத்த வேண்டுமானால், அது ஆச்சரியமாய்த் துவக்க வேண்டும். ஆனால் அதின் முடிவைத்தொட்டுக் கவலைப்படாதே. பராபரனுடைய வழி கடலிலும் அவருடைய பாதைகள் வெகுதண்ணீர்களிலும் இருந்தன. அவருடைய காலடிகள் தெரியப்படாதே போயின. (சங். ௭௭, ௨௰). பயபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் சிலுவையின் வியாகுலத்திலும் நரகச் சமுத்திரத்திலும் மிதந்து திரிகிறார்கள் என்பதையும் முடிவில்லாத தாழ்வான சேற்றில் அவர்கள் அமிழ்ந்திப்போகிறார்களென்பதையும் நாம் பார்க்கும்போது, பராபரன் அதிலிருந்து அவர்களைத் தப்புவிப்பது முடியாத காரியமாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் கர்த்தர் இருளிலே

வாசம் பண்ணுவோமென்று சொன்னார். (௧ இரா. ௮, ௰௨).
பிலிப்பு மெலாங்தோன் என்கிற போதகர் பராபரனுடைய
ஆச்சரியமான ஆளுகையையும் அவர் தமது சபையைக் காக்
கிற வல்லபத்தையும் அறியமாட்டாமல் சந்தேகப்பட்டிருந்த
போது, லுத்தர் வேதசாஸ்திரியார் அந்த சந்தேகத்தைத்
தான் அவருக்குச் சொல்லி அதைக்கொண்டு அவரை எழுப்பி
விட்டார். அவருக்கு இவர் எழுதினதாவது: நீர் காரியம்
எப்படி முடியுமென்று அறியாதபடியால், நீர் அதுக்காகத்
துக்கப்படுகிறீர். நீர் உமது புத்தியினால் காரியத்தைக் கிர
கிக்கக் கூடுமானால், நான் அதற்கு உடந்தைக்காரனும் தலை
மைக்காரனுமாயிருக்க எனக்கு மனதில்லை. அது சாதுரிய
சாஸ்திரத்திலும் தத்துவசாஸ்திரத்திலும் அடங்கியிராமல்
விசுவாசம் என்கிற இடத்திலே பராபரனால் வைக்கப்பட்
டிருக்கிறது. நாம் காணவும் அறிந்து கிரகிக்கவும் கூடாத
காரியமெல்லாம் விசுவாசத்தில் நிலைநிற்கிறது. நீர் செய்கிறது
போல் இந்தக் காரியங்களைக் கண்ணாலே காணவும் புத்தி
யாலே கிரகிக்கவும் விரும்புகிறவனுக்கு, உமக்கு வந்தபடியே,
மனநோவும் புலம்பலும் உண்டாயிருக்கும். நாம் இருளிலே
வாசம் பண்ணுவோமென்று கர்த்தர் சொல்லி, தாம் மறைக்
கப்படுகிறவராயிருக்கும்படிக்கு, அந்தகாரத்தைத் தம்மைச்
சுற்றிலும் வைத்தார். அதை மாற்றிப்போட மனதுள்ளவன்
அதை மாற்றிப்போடட்டும். இஸ்ரவேல் ஜனம் பார்வோ
னுடைய சேனைகளுக்கு எப்படித் தப்பிப்போகலாமென்று
மோசே தன் புத்தியால் கிரகிக்க மனதாயிருந்தால், அவர்
கள் இந்நாள்வரைக்கும் எகிப்திலே தானே இருந்திருப்பார்
கள். கர்த்தர் உம்முடைய விசுவாசத்தையும் மற்றவர்களெல்
லாருடைய விசுவாசத்தையும் அதிகரிக்கப்பண்ணக் கடவார்.
அது உமக்கு இருந்தால், பிசாசும் சர்வலோகமும் உமக்கு
என்ன செய்யும் என்கிறார்.

கேட்கிறாயோ, ஆத்துமாவே. எல்லாக் காரியங்களின்
முடிவையும் விசேஷமாய் நமக்கு அசாத்தியமான காரியங்
களின் முடிவையும் பராபரனுக்குக் கையளிக்க வேண்டும்.
எல்லாம் அறிந்த அளவில்லாத ஞானமுள்ள அவர் தாம் அதி
சயமாய்த் தொடங்கினதை மகிமையாய் முடிக்க அறிந்திருப்
பார். துவக்கமும் முடிவும் இந்த இரண்டும் அவர் கையிலே
இருக்கிறது. பராபரன் உன்னைக் கிழது மேலதாக்கி மலையி
லும் பள்ளத்திலும் நெருப்பிலும் தண்ணீரிலும் உன்னைத்
தள்ளினாலும், உன் ஜீவன் போக்கது என்று மனிதர் நினைத்
துக் கூக்குரலிட்டாலும், நீ திடன்கொண்டு தைரியமாயிரு.
நிச்சயமாகவே ஆராய்ந்து முடியாத அவனுடைய ஞானத்தை

யும் அளவிடக் கூடாத மகத்துவத்தையும் நீதியும் மெய்யு
மாய்க் கண்டு: இஸ்ரவேலின் பராபரனும் இரட்சகருமாகிய
தேவரீர் மெய்யாகவே மறைவான பராபரனாயிருக்கிறீர்
(ஏசா. ௪௫, ௰௫) என்று சொல்லும்படியாய், அவர் இத்
...மாய்க் காரியமெல்லாந் முடிப்பார். சர்வலோக
மும் இதைப் பார்த்து: இந்தக் காரியம் கர்த்தராலே வந்த
தென்று சொல்லும்படி நேரிடும். (௧ மோ. ௨௪, ௫௰.)
நான் என் காரியத்தை பராபரனுடைய ஆலோசனைக்கு ஒப்
புக்கொடுத்து அமர்ந்திருப்பேன். அவர் எல்லாவற்றையும்
நன்மையாக்குவார். எத்தனைக்கு ஆச்சரியமோ, அத்தனைக்கு
ஞானம்.

௨௱௮௧. தியானம்.

சிலுவையில் உண்டாகும் தேவ ஒத்தாசையைப் பற்றியது.

திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை.

இவ்விரண்டையும் நீ லாசரு என்ற பெயரிலே காண்கிறாய்.
பருவதங்களிலே இருந்து ஒத்தாசை வரத் தாமதப்பட்
டால், அப்போது பராபரனால் ஒத்தாசை வருகிறது. இதைப்
பரி. தாவீது தன்னிலே தான் பரிட்சையாய் அறிந்துகொண்டு,
௱௨௧-ம் சங்கீதத்தில் கொண்டாடுகிறான். எனக்கு ஒத்தா
சை வரும் பருவதங்களுக்கு நேராக என் கண்களை ஏறெடுக்
தேன். ஆனால் அது அங்கிருந்து வராமல், வானத்தையும்
பூமியையும் உண்டாக்கின கர்த்தரிடத்திலே இருந்து எனக்கு
ஒத்தாசை வரும்.

நம்முடைய ஆத்துமமும் சரீரமுங் காக்கப்பட ஒத்
தாசை நமக்குத் தேவை. அந்த ஒத்தாசையோ எங்கே
யிருந்து வரும்? கண்கள் பருவதத்தை நோக்கியே போகி
றது. அதென்ன? நம்முடைய இருதயம் பருவதம்போல்
பெரியவர்களும் பலத்தவர்களுமாயிருக்கிறவர்களையே நம்பு
கிறது; மலைகளில் வெட்டி எடுக்கிற பொன் வெள்ளிமேல்
நம்பிக்கை வைக்கிறது; வேதபுஸ்தகத்தில் பருவதங்களுக்கு
ஒப்பிடப்படும் இராசாக்களையும், பிரபுக்களையும் நம்புகிறது.
ஆனால் சர்வத்துக்கும வல்லவருடைய கோபத்துக்குமுன்
இந்தப் பருவதங்கள் எல்லாம் நெருப்புக்குமுன் மெழுகு
உருகுகிறாப்போலே உருகிப்போம். பராபரன் நம்மோடி
எதிர்த்து நிற்கும்போது, ஒரு மலையும் நமக்கு ஒத்தாசை
செய்ய மாட்டாது. பராபரன் நமது பாரிசமாயிருந்தால்,

இன்றைக்கு மலைபோலிருந்து நாளைக்குப் பள்ளமும், இன்று சீமானாயிருந்து நாளை பிச்சைக்காரனும், இன்று உயர்ந்தவனாயிருந்து நாளை தாழ்ந்தவனும், இன்று சீவனுள்ளவனாயிருந்து நாளை செத்தவனுமாய்ப் போகிற மனுஷனுக்கு நான் பயப்பட வேண்டியதென்ன? தங்களுக்குத்தாமே [illegible] செய்ய மாட்டாத மனுஷர் நமக்கு விரோதமாய்ச் செய்யக் கூடியதென்ன? மனுஷருடைய உதவி நமக்கு அற்றுப்போகும்போது, பராபரனால் நமக்கு உதவி வருகிறது.

பூமியிலே ஒத்தாசையற்றவனுக்குப் பரமண்டலத்திலுள்ள பராபரன் ஒத்தாசை செய்கிறார். என் தகப்பனும் என் தாயும் என்னைக் கைவிட்டார்கள், ஆனால் கர்த்தர் என்னைச் சேர்க்கிறாரென்று தாவீது இராசா சொல்லுகிறான். சங். உஎ, ய. இது மகா இனிமையான சொல். களஞ்சியங்களிலே நெல்லைக் கூட்டிச் சேர்க்கிறாப்போலவும் (உமோ. உரு, ரு-சு), யாருமற்றவனை வீட்டு நிழலுக்குள் சேர்க்கிறாப்போலவும் கலங்கடிக்கப்படுகிறவர்கள், தரித்திரர்கள் துன்பப்படுகிறவர்களைச் சேர்க்கிறாரென்று மூலபாஷையில் அர்த்தங் கொள்ளுகிறது. பரி. தாவீது அந்தச் சொல்லினால் என்னத்தைக் காண்பிக்கிறானென்றால்: பயங்கரமான கார்மேகம் எழும்பினாலும், இடியும் மின்னலும் உண்டானாலும், சோனாமாரியைப்போல் கோபம் கேடு நிர்ப்பந்தம் இடுக்கண் இதெல்லாம் எனக்கு வந்தாலும், பொல்லாத லோகம் என்னைத் துன்பப்படுத்தினாலும், பிசாசு தன் மக்களோடு என்னைப் பின்தொடர்ந்தாலும், துஷ்டமிருகங்களுக்கு இரையாகவும் தண்ணீரில் அமிழ்ந்தவும், ஓநாய் காடிகள் என்னைப் பிடிப்போடத் தக்கதாகவும், நான் எல்லாராலும் தள்ளப்பட்டாலும், இரங்குவார் ஒருவரும் இல்லாமல் எறிந்துபோடப்பட்ட பிள்ளைபோல் நான் கிடந்தாலும், பராபரன் தமது அருமையான கோதும்பையைப்போல் பொல்லாதவர்களின் பதருக்கு என்னை நீங்கலாக்கி, நித்திய கூடாரங்களில் சேர்த்துக்கொண்டு, ஒவ்வொருவனுடைய உக்கிரத்துக்கும் அவர் என்னை விலக்கமாய்த் தமது மறைவில் வைத்துக் காப்பாரென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தான். உலகம் எல்லாம் என்னைக் கைவிட்டாலும் பராபரன் கைவிடார். எல்லாரும்: எனக்கென்ன கவலை என்று சொன்னாலும் பராபரன் எனக்காகக் கவலைப்படுகிறார். நான் மனுஷரிடத்திலே ஒரு ஒத்தாசையும் தேட மாட்டேன். யாதொரு மனுஷன் எனக்கு ஒத்தாசை செய்தால், அவன் பராபரனுடைய பணிமுட்டாயிருக்கிறான். ஏனெனில் அவன் எதினால் எனக்கு ஒத்தாசை செய்கிறானோ, அது அவனுக்குப் பராபரனாலே வந்தது.

என் ஒத்தாசை பராபரனால் வருகிறது. மனுஷர் ஒத்தாசை அற்றுப்போகும்போது தான், தேவ ஒத்தாசை சரியாய் விளங்குகிறது. பூமியே, நீ உன்னுடையவர்களுக்கு ஒத்தாசை பண்ணு. பராபரன் தம்முடையவர்களுக்கு ஒத்தாசை பண்ணுகிறார் [illegible] எனக்கும் அவர் ஒத்தாசை பண்ணுகிறார் என்பதற்காக என்றைக்கும் அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறேன்.

௨௱௮௩. தியானம்.

பெலவீன செபத்தைப் பற்றியது.

ஒரு பெருமூச்சால் ஆகும்.

வெகு வியாகுலப்படுகிறேன் என்று முறையிடுகிறாயோ? பிரியமுள்ள ஆத்துமாவே, அவநம்பிக்கையாகாதே, செபம்பண்ணு. "நான் வியாகுலப்படும்போது, கர்த்தாவை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன்" என்று தாவீது இராசா சொல்லுகிறான். இந்த முன்மாதிரியை நீயும் பின்பற்றி, செபத்தினால் ஆறுதல் அடைவாய். செபத்தினால் எத்தனையோ வியாகுலங்களை நான் இருதயத்தைவிட்டு அற அடித்தேன். பாரமான இருதயத்தோடு நான் முழங்காற்படியிட்டாலும், வெகு லேசான இருதயத்தோடு செபத்தைவிட்டு எழுந்திருந்தேன். நீயும் பரிட்சைபார். நீயுங் கண்டறிந்துகொள்வாய். ஆ, செபம்பண்ண எனக்கும் மனதுண்டு, ஆனால் எனக்குக் கூடவில்லையே என்கிறாயோ? என் இருதயமே, திடன்கொள். பராபரன் செபம்பண்ண வேண்டுமென்கிற உன் மனதைச் செபமாக அங்கீகரிக்கிறார். இதயமான மனது பராபரனுடைய கிரியை தானே. பராபரன் தமது சுய கிரியையை எப்படிப் புறக்கணிக்கக் கூடும்? ஆனால் கேள்: நீ செபம்பண்ண உன்னால் கூடாவிட்டால், ஒரு பெருமூச்சு விடு. ஒரு சின்ன பெருமூச்சு விசுவாசமுள்ள இருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டால், அதைப் பராபரன் புறக்கணியார். "கர்த்தாவே, சிறுமைப்பட்டவர்களுடைய வேண்டுதலை (வாயிலிருந்து இன்னும் புறப்படாத இருதயத்தின் பெருமூச்சுகளையும்) கேட்டிருக்கிறீர், அவர்கள் இருதயத்தைத் திடப்படுத்துவீர்." சங். ய, யஎ.

தேவதூதன் பரி. தானியேலுடனே: உன் வேண்டுதலின் துவக்கத்திலே கட்டளை புறப்பட்டது என்று சொல்லுகிற வார்த்தை எவ்வளவு ஆறுதலானது. தானி. க, உ௩. தானியேல் செபம்பண்ணத் தொடங்குமுன், அவன் செபம் கேட்

கப்பட்டது. அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்ல அப்போதே வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் அனுப்பப்பட்டான். ஆகையால் நீ ஜெபம்பண்ணும் வேளைகளில் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்காகப் பராபரன் காத்திராமல், உன் நினைவுகளால் அழைக்கப்படுகிறார் என்று எண்ணுகிறேன் என்று பரி. பெர்னார்த்து (Bernhard) சொல்லுகிறான். நீ வியாகுலப் பெருக்கத்தினால் பேச மாட்டாமல் மூர்ச்சைபோட்டு விழுந்து கிடக்கிறபோது, இத்தால் உன்னைத் தேற்றிக்கொள். ஆண்டவருக்கு முன்பாக உன் ஏங்கல் எல்லாம் இருக்கிறது; உன் தவிப்பு அவருக்கு மறைக்கப்பட்டதல்ல (சங். ங௮, கூ) என்று நீ நம்பு. மனுஷர் வாயைப் பார்க்கிறார்கள், பராபரனோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார். ஏனெனில் அவர் இருதயங்களை ஆராய்ந்து அறிகிறவர். மனிதர் வாயின் வார்த்தைகளுக்கு உத்தரவு சொல்லக்கொள்ள, அவர் நினைவுகளுக்கு உத்தரவு சொல்லுகிறார்.

அவர்களுக்குத் திராட்சப்பழரசம் இல்லை என்று கானாவில் இருந்த புதுக்கலியாணக்காரருடைய இடுக்கண்ணை மரியாள் அவருக்கு எவ்வளவு தாழ்மையாய்ச் சொன்னாள்! யோவா. உ, ௩. இதற்கு அவர் பட்சமான உத்தரவு சொல்ல வேண்டுமே என்று ஒவ்வொருவனும் நினைப்பான். ஆனால் அவர் கண்டிப்பாய்ப் பேசி: ஸ்திரீயே, எனக்கும் உனக்கும் என்ன? என் வேளை இன்னம் வந்ததில்லை என்கிறார். அது எதினாலே? அவர் அவள் வாய்ச் சொல்லுக்குப் பிரத்தியுத்தாரம் சொல்லாமல், அவள் இருதயத்தின் நினைவுக்கு உத்தரவு சொல்லுகிறார். ஏனெனில் அவள் வார்த்தை நன்றாய்க் காணப்பட்டாலும், அவள் தன் இருதயத்திலே: இவர் என் மகன், மற்றவர்களுக்கு முந்தி எனக்கும் என் இனத்தாருக்கும் ஒத்தாசைபண்ண வேண்டுமே; விருந்தாடிகள் எல்லாரும் இந்தத் தாழ்ச்சியை அறிந்து, கலியாணக்காரரை இந்த விசேஷித்தநாளிலே வெட்கப்படுத்துமுன் இவர் உதவிசெய்ய எனக்கு விருப்பமாயிருக்கிறது என்று நினைத்தாள். இயேசு அதற்கு அப்படியல்ல, என் உத்தியோகத்துக்குப் பட்டபின் மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் உனக்கு என்னிடத்தில் அதிகப் பங்கு இல்லை. என் வேளை இன்னம் வரவில்லை. எல்லாம் அற்றுப்போய் வெறுமையாகி எல்லாரும் மனமடிவான பிறகு, நான் உதவிசெய்து மகிமைப்படுவேன் என்றார். பார், ஆத்துமாவே, இயேசு இப்படியாகச் ஜெபம்பண்ணுகிறவர்களின் நினைவைக் கவனிக்கிறார். ஆகையால் உன்னில் வார்த்தை புறப்படுகிறது அரிதானால், உன் நினைவுகள் பேசட்டும். ஆம், உன் இருதயத்தின் வியாகுலம் கூப்பிடட்டும். பராபரன் உன்

னைக் கேட்பாரென்று நீ நம்பு. அவர் உன் இருதயத்தை அறிவார். உன் வாய் கேட்கிறதை மாத்திரமல்ல, உன் இருதயம் ஆசைப்படுகிறதையும் கொடுக்க அவரால் கூடும் என்கிற சங்கையை அவருக்குச் செலுத்து. அதைச் செய்ய அவரால் ஆகும். அவரே செய்வார். நீயோ திடன்கொள்.

உ௱அ௩. தியானம்.

மனுஷ சீவன் எப்படிப்பட்டது என்பதைப் பற்றியது.

துவக்கமும் கண்ணீர், மத்தியமும் கண்ணீர், முடிவும் கண்ணீர்.

இச்சீவன் அழுகையின் பள்ளத்தாக்காயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறேன். கிராசுஸ் என்ற ஒருவன் பிறந்தநாள் துவக்கி ஒருக்காலும் சிரித்ததில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒருக்காலும் அழுததில்லை என்று உலகத்தில் பிறந்தவர்களில் ஒருவனைக் குறித்தாகிலும் சொல்லப்படாது. அழுகை எல்லாமனிதருக்கும் முதல் சத்தமாயிருக்கிறது. ஒரு பிள்ளை தன் பிறப்பிலே அழும்போது, தனக்கு இனி வரப்போகிற சஞ்சலத்தைக் குறித்து அது சோசியம் சொல்லுகிறாப்போலே இருக்கிறது. ஆ, நம்முடைய சீவனின் நாட்களிலே நம்மை அழப்பண்ணுகிற எத்தனை திரளான காரியம் நமக்கு நேரிடுகிறது! ஆனால் பராபரனுடைய பிள்ளைகள் விடுகிற தபசின் கண்ணீர், ஜெபத்தின் கண்ணீர், சிநேகத்தின் கண்ணீர், துயரக்கண்ணீர், மனுழுத்துவிகளின் தொகையைவிட ஏராளமாயிருந்தும், நான் இங்கே அதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதில்லை. கிறிஸ்தவர்களிடத்திலிருந்து திரளாய்ப் புறப்படுகிற வியாகுலக் கண்ணீர், சிலுவைக் கண்ணீரைப் பற்றி மாத்திரம் பேசுகிறேன்.

ஆத்துமம் துன்பத்தில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்போது, அளவில்லாத கண்ணீர் ஓடுகிறதென்று பார்த்து, பரி. தாவீதோடுகூட புலம்பி: நான் இராமுழுதும் என் மெத்தையை மிகவும் நனைக்கப்பண்ணி, என் கண்ணீரால் என் கட்டிலை நனைக்கிறேன் என்றும் (சங். சு, எ), உன் பராபரன் எங்கே என்று என்னுடனே நாள்தோறும் சொல்லப்படுகையால், இரவும்பகலும் என் கண்ணீர் எனக்கு அப்பமாயிற்று (சங். ௪௨, ௩) என்றும் சொல்லுகிறோம். சரீரத்தை வியாதியும் நோவும் வந்துபிடிக்கவுடனே, எரேமியாவைப்போல் அழுகையாய் நித்தியம் அழுது வருகிறோம். எரே. ௩.அ, ௩. புருஷன் பெண்சாதி, பெற்றார் பிள்ளை, அண்ணன் தம்பி,

அக்காள் தங்கை முதலிய சொந்தத்தார் வியாதிப்பட்டால், அல்லது இறந்து போனால்: ஆ, சுவாமி, எத்தனை கூக்குரல், எத்தனை கண்ணீர்! அப்போது யாக்கோபு தன் இராகேலுக்காகவும், நகோமி தன் அபிமெலேக்குக்காகவும், தாவீது தன் அப்சலோமுக்காகவும், யோசேப்பு தன் யாக்கோபுக்காகவும், மார்த்தாளும் மரியாளும் தங்கள் இலாசருவுக்காகவும் திரளான கண்ணீரை விட்டதுபோல நாமும் செய்கிறோம். ஆஸ்திபாஸ்தி, சங்கை, கீர்த்தி பறிபோனால் பிரசங்கியாகிய சாலொமோன் சொல்லுகிறபடி நடக்கிறது. அதாவது: நான் திரும்பிக்கொண்டு சூரியனுக்குக் கீழ்ச் செய்யப்படுகிற ஒடுக்குதல்களை எல்லாம் நோக்கினேன். ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கண்ணீரைக் கண்டேன். அவர்களைத் தேற்றுவாரும் இல்லை. அவர்களை ஒடுக்குகிறவர்களின் கை பலவந்தம் செய்துகொண்டிருந்தும், அவர்களைத் தேற்றுவார் இல்லை. பிரச. ௪, ௧. மெய்க்கிறிஸ்தவர்களின் பிராணன் சஞ்சலத்தாலும், அவர்கள் வருஷங்கள் தவிப்பினாலுங் கழிந்துபோகிறது. சங். ௩௧, ௰௧. உலகம் சந்தோஷப்படும்போது, அவர்கள் அழுது புலம்ப வேண்டியிருக்கிறது. யோவா. ௰௬, ௨௰. பராபரன் அவர்களுக்குக் கண்ணீர்களின் அப்பத்தைப் புசிக்கவும், கண்ணீரை மகாபெரிய அளவாக அவர்களுக்குக் குடிக்கவுங் கொடுக்கிறார். சங். ௮௰, ௬. இவர்கள் பெருமூச்சு விடுகிறவர்களும் சஞ்சலப்படுகிறவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள். இதுதான் அவர்கள் சீவனின் மத்தியம்.

துவக்கமும் மத்தியமும் எப்படியோ, அப்படியே முடிவும் இருக்கிறது. அழுகையோடே சீவனை முடிக்கிறோம். ஏனென்றால் சாவில் நம்முடைய கண் ஒளிவு அவிகிறபோது, கண்ணீர் ஓடுகிறது. அதுதான் கடைசிக் கண்ணீர். அதற்கு மேல் இனி கண்ணீர் ஓடவேண்டியதில்லாமையால், கண்ணை மூடிப்போடுகிறார்கள். அப்புறம் நாம் இமைப்பதும் இல்லை, கண்ணீர் விடுவதும் இல்லை. கண்ணீரோடு சீவன் தொடங்குகிறது, நிகழுகிறது, முடிகிறது. கடைசியில் இயேசு சகல கண்ணீரையும் கண்களிலிருந்து துடைத்து, பத்திரப்படுத்தி வைப்பார். என் இருதயமே, எவ்வளவு ஆயிரங் கண்ணீர் துளிகளை உன் சீவனின் நாட்களிலே உன் துணியால் துடைக்கிறாய்! துணி வெளுக்கப்படும்போது கண்ணீர் காணாமல்போகிறது. ஆனால் இயேசு அதை எல்லாம் பத்திரப்படுத்திக் காப்பார். அவர் எல்லாக் கண்ணீரையும் நமது கண்களில் இல்லாமல் துடைப்பார் என்று பரிசுத்த யோவான் சொல்லுகிறான். அபி. ௭, ௰௭. ஆ, இயேசுவின் கையால் துடைக்கப்படுகிற கண்ணீர்கள் எத்தனை பாக்கியமுள்ளவைகள்! தயவுள்ள சிருஷ்

டிகர் கையால் துடைக்கப்படுகிற கண்ணீர் எத்தனை பாக்கியமானது! அப்படிப்பட்ட கண்ணீரை விடுகிற கண்கள் எத்தனை பாக்கியமானதுகள்! என் சீவனின் நாள் எல்லாம் ஓயாமல் கண்ணீர் விடவேண்டிய நான் நீடித்த நாளாய் இங்கு இருக்க விரும்பேன். ஆகிலும் கண்ணீர் விதைப்புக்குப் பிறகு சந்தோஷமான அறுப்புநாளும் வரும் என்று நம்பியிருக்கிறேன். அது வருவது நிச்சயம்.

௨௱௮௪. தியானம்.

உண்மையுள்ள போதகருக்கு வரும் சிலுவையைப் பற்றியது.

போதகப்பட்டம் — வேதனைப்பட்டம்.

பவுல் அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவுடனே, கிறிஸ்துவின் சிலுவையைத் தன்மேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவன் நமது நாமத்துக்காக எத்தனைபாடு அனுபவிக்க வேணுமென்கிறதை நாம் அவனுக்குக் காண்பிப்போம் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நடபடி ௯, ௰௬. இது அவன் உத்தரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எத்தனை இரண், எத்தனை பெரிது என்று நாம அவனுக்கு எழுதிக்கொடுத்து முன்னறத்தெரிவிப்போம் என்றதுபோலாயிற்று. அவன் பராபரனுடைய ஊழியத்திலே காண்பித்த பொறுமையினாலே கிறிஸ்துவின் சிலுவை இன்னதென்று கண்டறிந்தான் என்று நான் எண்ணுகிறேன். ௨ கொரி. ௬, ௪. ஏனென்றால் பெரிய உபத்திரவம் எங்கே டோ, அங்கே பெரிய பொறுமையும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட உபத்திரவம் பரிசுத்த பவுலுக்கு மாத்திரமல்ல, எல்லா அப்போஸ்தலருக்கும் நேரிட்டது. அவன் தானே அதின் பேரிலே முறையிட்டு: பராபரன் அப்போஸ்தலராகிய எங்களை எல்லாரிலும் கடைசியானவர்களாய்க் காணப்படப்பண்ணினாரென்று எண்ணுகிறேன் என்று சொல்லுகிறான். ௧ கொரி. ௪, ௯.

போதகர் எல்லா சனங்களுக்குமுன் குப்பைகளைப் போலவும், எல்லாரும் துடைக்கிற அழுக்கைப்போலவும் எண்ணப்படுகிறார்கள். ௧ கொரி. ௪, ௰௩. என் நேசிதா, நான் உனக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறதென்னவென்றால்: ஒரு போதகனுடைய வீடு கர்த்தருடைய சிலுவை தினம் உட்படவும் வெளிப்படவும் வேண்டிய இடம். மற்றவர்க

ளிடத்தில் சிலுவை சில வேளை சில நாளைக்கு மாத்திரம் தங்
கியிருக்கப் பார்க்கிறது. போதகரிடத்திலேயோ அது வாலாய
மாயிருக்கிறது. அது எதினாலே? இவர்கள் கிறிஸ்துவின்
ஊழியக்காரரானபடியால், தங்கள் சரீரத்தில் இவருடைய
அச்சு அடையாளங்களைச் சுமந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.
கலா. ௬, ௰௭. சீஷன் போதகனிலும், பணிவிடைக்காரன்
தன் எசமானிலும் மேற்பட்டவனல்ல. வீட்டெசமானைப்
பெயெல்செபூல் என்று சொன்னார்களேயானால், அவருடைய
வீட்டாரை எத்தனை அதிகம். மத். ௰, ௰௪. இவர்கள் தங்க
ளுடைய உபத்திரவங்களிலே பராபரனாலே தேற்றப்படாவிட்
டால், சபையாருக்கு இவர்கள் தேறுதல் சொல்லப்போகிற
தெங்கே? ஆகையால் பரிசுத்த பவுல் சொல்லுகிறதாவது:
நாங்கள் தானே பராபரனால் தேற்றப்படும் தேற்றரவினால்
பலபல உபத்திரவத்திலுள்ளவர்களைத் தேற்றரவு பண்ணக்
கூடும்படிக்கு, எங்களுடைய சகல உபத்திரவத்திலும் தேற்
றரவு பண்ணுகிற இரக்கங்களின் தகப்பனும் எல்லாத் தேற்
றரவின் பராபரனுமான நமது கர்த்தர் இயேசு கிறிஸ்துவின்
பிதாவாகிய பராபரன் தோத்திரிக்கப்பட்டவர். ஏனெனில்
கிறிஸ்துவின் பாடுகள் எங்கள்மேல் பெருகுகிறதுபோல,
கிறிஸ்துவினால் எங்கள் ஆறுதலும் பெருகுகிறது. ஆனால்
நாங்கள் உபத்திரவப்பட்டாலும், அது உங்கள் ஆறுதலுக்
காகவும் நாங்கள் படுகிற பாடுகளிலே நீங்களும் பொறுமை
யாக நிற்கையில் பெலனாகிற உங்கள் இரட்சிப்புக்காகவுந்
தானே. நாங்கள் ஆறுதல் அடைந்தாலும், அது உங்கள்
ஆறுதலுக்காகவும் இரட்சிப்புக்காகவுந்தானே. உங்களுக்காக
எங்கள் நம்பிக்கை திடமுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் நீங்
கள் பாடுகளில் பங்காளிகளாயிருக்கிறதுபோல், ஆறுதலிலும்
பங்காளிகளாயிருப்பீர்களென்று அறிந்திருக்கிறோம் என்ப
தாம். ௨ கொரி. ௧, ௫-௭. போதகர் பலபல அவதிகளின்
சேற்றில் மூழ்கி இளம்பினவர்களாயிருந்தால், சிலுவை சுமக்
கிற மற்றவர்கள்மேல் மனதுருகி, அவர்களை அதிகப் பெல
னாய்த் தேற்றச் சமர்த்தராவார்கள்.

போதகர் பிசாசுக்கும் அதின் இராச்சியத்துக்கும்
விரோதமாய் எதிர்த்து நிற்கிறதினால் மற்றவர்களை விட இவர்
களுக்குப் பெலத்த உபத்திரவம் வருகிறது. இவர்கள் உல
கத்தைக் கடிந்துகொள்ளுகிறார்கள். உலகம் பிசாசின் சத்
திரம். கொலைபாதகமும் பொய்யும் அதின் அடையாளம்.
ஏனெனில் கிறிஸ்து தாமே: அது பொய்யனும் கொலைபாத
கனுமாயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறதினால் (யோவா. ௮,
௪௪), அதை அதின் அடையாளமாகக் குறித்தார். பிசாசின்

விடுதிவீடாகிய இந்த லோகத்திலே பராபரனுடைய வசனத்
தைப் பிரசங்கிக்கிறவர்களைக் கொலைசெய்ய எத்தனிக்கிறது.
ஏனென்றால் பராபரனுடைய வசனத்தினாலே பிசாசின் இராச்
சியம் குலைந்து போகவேண்டியது. இதைப்பற்றி லூத்தர் என்
பவர் சொல்லுகிறது மெய். அதாவது: போதகனாயிருக்கிறது
மகா பாரமான உத்தியோகம். ஏனென்றால் பராபரனுடைய
வசனத்தைப் போதிக்கிறதினால் தேவ ஊழியன் பிசாசு, லோ
கம், நரகம் என்ற சத்துருக்களின் சகல கொந்தளிப்புகள், அம
ளிகளையும் தன்மேல் விழப்பண்ணிக்கொள்ளுகிறான். அப்படி
யே உலகத்திலிருக்கிற பெரியவர்களும் பரிசுத்தத்தின் வேஷத்
தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற சகலரும் அந்த உத்தியோ
கத்துக்கு விரோதமாய் எழும்புகிறார்கள். சாத்தானுடைய
இத்தனை கொடிய பல்லுகளுக்குள்ளாக அகப்பட்டுக்கொள்
ளுகிறது மெய்யாகவே மகா பயங்கரமான காரியம். ஆகை
யால் போதகர் உத்தியோகத்திலே நன்றாய்ச் சுகிக்கலாம்
என்று எண்ணி, குருப்பட்டத்துக்கு மிகவுந் தீவிரிக்கிற நீ
இதை நன்றாய் நினை: உன் தோற்றுதல் உன்னை மோசம்
போக்கும். ஒன்றில் நீ பராபரனுக்கு உண்மையாயிருக்க
மாட்டாய். ஒன்றில் உலகம் உனக்கு உண்மையாயிருக்க
மாட்டாது. ஆகலால் சிலுவைக்கு உன்னை ஆயத்தப்படுத்து.
அது பராபரனால் வந்தால், அதைச் சுமக்கப் பராபரன்
உதவிசெய்வார்.

௨௱௮௫. தியானம்.

கிறிஸ்தவர்களுடைய மகிமையைப் பற்றியது.

கர்த்தருடையவர்களும் கர்த்தாக்களும்.

இப்படி லூத்தர் சாஸ்திரியார் சஞ்சலம் அடைந்த Röhr
சாஸ்திரியாரை ஆற்றித் தேற்றி: ஐயா, நீர் திடன்கொண்
டிரும், நாம் கர்த்தருடையவர்களும் கர்த்தாக்களுமாயிருக்கி
றோம் என்றார். ஆ, நாம் கர்த்தருடைய இரத்தத்தினால்
அவருடைய ஊழியத்துக்கென்று கொள்ளப்பட்டபடியால்,
நாம் அவருக்குச் சொந்தமான ஊழியக்காரராயிருக்கிறோம்.
நாம் பிழைத்தாலும் கர்த்தருக்கென்று பிழைக்கிறோம். நாம்
மரித்தாலும் கர்த்தருக்கென்று மரிக்கிறோம். ஆகையால்
நாம் பிழைத்தாலும் மரித்தாலும் கர்த்தருடையவர்களாய்
இருக்கிறோம். (ரோ. ௰௪, ௮). நாம் எசமான் அற்ற ஊழி
யக்காரர் அல்ல. வானத்துக்கும் பூமிக்கும் எசமானாயிருக்
கிறவர் நமக்கும் எசமான். எசமான் இல்லாத ஊர் பாழாய்ப்

போம். அங்கே அவனவன் தன் தன் பார்வைக்குச் சரிபோனபடிசெய்வான் (நியா. ௰எ, ௬). அங்கே ஏழையையும் நிர்ப்பந்தனையும் பார்த்து: நீ உன் முதுகை தரையும் தெருவுமாக்கு, நாங்கள் கடந்துபோகும்படிக்குக் குனி என்று சொல்லுவார்கள் (எசா. ௫௧, ௨௩).

பராபரன் என் கர்த்தராயிராமல் கால்மணிநேரம் நான் கிறிஸ்தவனாய்ப் பிழைக்கிறதைவிட சாகிறது எனக்குத் தாவிலை. கர்த்தர் எனக்கு இராவிட்டால், பிசாசு எவ்வளவாய்க் கெர்ச்சிக்கும்; உலகம் எவ்வளவாய்க் கொந்தளித்து, என்னை உயிரோடே விழுங்கவரும்; தண்ணீர் என் ஆத்துமாவை அமிழ்த்தி, அலைகள் என்மேல் உயரமாய் எழும்பும். ஆனால் என்னைத் தற்காத்து இரட்சிக்கக்கூடிய சர்வத்துக்கும் வல்ல கர்த்தர் எனக்கு இருக்கிறார். நெருப்பையுந் தண்ணீரையுங் கடந்துபோனாலும், எல்லா இடுக்கணிலேயும் என்னோடேகூட இருக்கிற சர்வவியாபகராகிய கர்த்தர் எனக்கு இருக்கிறார். எல்லாங் கீழ்துமேலதாய்ப் போன வேளையிலே ஆலோசனை கொடுக்கத்தக்க அளவில்லாத ஞானமுள்ளவரும், வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுகிற சத்தியமுள்ளவரும், என் நிர்ப்பந்தத்தைப்பார்த்து மனதுருகுகிற இரக்கமுள்ளவருமான கர்த்தர் எனக்கு இருக்கிறார் என்கிறதுக்காகப் பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். பிசாசும் உலகமும் எதிர்த்துவந்தாலும், நான் இந்தக் கர்த்தர் பேரிலே என் நம்பிக்கையை வைக்கிறேன்.

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கர்த்தாக்களுமாய் இருக்கிறோம். நாம் நமது கோபத்தை மெத்தனவினாலும், நமது பெருமையைத் தாழ்மையினாலும், உலகத்தின் பகை வர்மங்களைச் சிநேகம் உபகாரங்களினாலும், எல்லா இடுக்கண்களையும் பொறுமையினாலுந் தைரியத்தினாலும், பணம் முதலிய லோகப் பொருளை மனரம்மியத்தினாலும், சுய சங்கையை நம்மைத் தாழ்த்தி வெறுக்கிறதினாலும், இப்பூமிக்கடுத்ததுகளை எல்லாம் அவைகளை அசட்டைபண்ணுகிறதினாலும், உலகத்தின் பகையை இயேசுவை மாத்திரம் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலும், பரமண்டலத்தைச் செபத்தாலும் ஆளுகிறோம். மரணத்தைச் சாகாமையினாலும், சீவனாலும், நரகத்தை மோட்சபாக்கியத்தினாலும், பிசாசுகளை பராபரனுடைய பெலத்தினாலும் மேற்கொள்ளுகிறோம். நம்மைச் சேதப்படுத்துகிறவன் ஆர்? மரணமே, பிசாசே, சகல இடுக்கணே, உங்களால் ஆனதைப் பாருங்கள். இம்மையிலே நமது ஆளுகை குறைவுள்ளதாயிருந்தும், மறுமையிலோ அது நாம் பராபரனுக்கு முன்பாக நித்திய காலமாய் இராசரீகம் பண்ணத்

தக்க பூரண மகிமையுள்ளதாயிருக்கும். இங்கே நாம் கிறிஸ்துவோடேகூடப் பாடுபடுகிறோம். அங்கே நாம் அவரோடேகூட ஆளுவோம். இங்கே நான் என் இயேசுவை அல்லாமல், வேறொரு எசமானையும் அறிய மாட்டேன். என்னை விசாரித்துக் காப்பாற்றுகிற அவர் என்னை ஆளவேண்டும். எவர் அன்னம் சாப்பிடுகிறேனோ, அவருடைய ஊழியக்காரனாய் இருக்க மனதாயிருக்கிறேன். இந்த உலகத்திலுள்ளதெல்லாம் எனக்கு ஊழியஞ்செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. நானோ எனக்குள்ள எல்லாவற்றோடுங்கூட இயேசுவுக்கு மாத்திரம் ஊழியஞ் செய்வேன். நான் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்தால், அவரும் எனக்கு ஊழியம் செய்கிறார். அவர் என்னை ஆண்டுகொண்டால், என்னிலே என்னைக்கொண்டு பாவம் மரணம் பிசாசு நரகத்தையுங்கூட ஆளுகிறார். இதுகள் எல்லாம் என் பாதங்களுக்குக் கீழ்க் கிடக்கிறது. நான் எவ்வளவு பாக்கியவான்!

௨௱௮௬. தியானம்.

நீதிமானின் மரணத்தைப் பற்றியது.

நீதிமான் போக்கு, நிர்ப்பாக்கிய வரத்து.

தேவபக்தியுள்ளவர்களில் அநேகர் சாகும்போது நிர்ப்பாக்கியம் சமீபிக்கிறதென்று அறி. இனி வரப்போகிற நாள் நலமோ, இளப்பமோ என்று நீ அறியும்படிக்குப் பஞ்சாங்கக் காரனைப் போய்க் கேட்டும், நட்சத்திர இராசியைப் பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கவேண்டியதில்லை. பூமியிலே நடக்கிறதுகளைமாத்திரம் பார். தெய்வபக்தர் ஒருவர் பிறகே ஒருவராய் மரணத்தின் வழியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டால், யாதொரு நிர்ப்பாக்கியம் இந்த ஊருக்கு வரும் என்று நீ நிலைவரமாய்த் தீர்மானம் பண்ணிக்கொள். பராபரன் குடியானவன் நிலத்தை ஆசீர்வதித்து, அது அறுப்புக்குப் பக்குவமாகி, விளைந்து, பால்முற்றியிருக்குங் காலத்தில, மழையும் புயலும் வருகிறதென்று அவன் கண்டவுடனே, முதிர்ந்த அரிக்கட்டுகளைச் சுறுக்காய்ச் சேர்த்துக் களஞ்சியத்துக்குக் கொண்டுபோவானே. மரணத்திலும் அப்படித்தான். அழிகிறதாய் விதைக்கப்படும், அழியாததாய் எழுந்திருக்கும் (௧ கொரி. ௰௫, ௪௨). நீதிமான்கள் விலையேறப்பெற்ற கோதுமைமணிகளும், பராபரனுக்குப் பிரியமான அரிக்கட்டுகளுமாயிருக்கிறார்கள் (மத். ௰௩, ௩௦). உன் படுக்கை அறையாகிய

குழி பத்திரமான களஞ்சியம். கோபத்தின் மேகம் எழும்பி
வரும்போது, பாவங்களில் பங்கு பெருத நீதிமான்கள் தண்
டனைகளில் பங்கு பெருதபடிக்கு, பராபரன் அவர்களை மரண
ரதத்தின்மேல் ஏற்றி, அதிலே பத்திரப்படுத்துகிறார்.

ஒரு தாய் வீட்டிலேயாவது, தெருவிலேயாவது
சண்டை சச்சரவைக் கேட்டவுடனே, பிள்ளை அதிலே அகப்
பட்டுப் போகாதபடிக்கு, அவள் அதைத் தூக்கி, அறையிலே
பத்திரப்படுத்துவாளே. தம்முடையவர்களைக் கண்ணின்
கறுப்பு விழியைப்போல் காக்கிற பராபரன் அவர்கள்
மேல் தாயுடையான சிநேகமுள்ளவராய் இருக்காரோ? உல
கம் எங்கே பார்த்தாலும் பலவித கலகங்கள், மோசங்களால்
நிறைந்த சரியான பாபேல் பட்டணம். கல்லறை நம்முடைய
அமர்ந்த இளைப்பாறுதிக்கான அறையல்லவோ? மரணத்தில்
பராபரன் தம்முடைய பிள்ளைகளைக் கையிலே பிடித்து, அவர்
கள் எல்லாவித மோசங்களுக்கும் நீங்கலாகும்படி அந்த
அறையிலே கொண்டுபோய் வைக்கிறாரே. ஆடுகளை மேய்க்
கிற மேய்ப்பன் ஓநாய் அதுகள்மேல் விழக் கண்டால், அது
களை அப்பால் ஓட்டிவிடுவானே; அல்லது ஓநாய் ஆட்டைப்
பிடித்ததுண்டானால், அதின் வாயிலிருந்து அதைப் பறிப்
பானே. பராபரன் தேவபக்தரைப் புல்லுள்ள தலங்களில்
மேய்த்து, அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டையில் கூட்டிக்கொண்டு
போகிற மேய்ப்பனல்லவோ? இயேசு காணாமல் போனதைத்
தேடி, வழிமோசமாய்ப் போனதைத் திரும்பக் கொண்டு
வந்து, காயப்பட்டதைப் பக்குவம் செய்து, கொழுத்துப்
பலத்திருக்கிறதுகளைக் காக்கிற நல்ல மேய்ப்பன் அல்லவோ?
மனுஷன் மனுஷனுக்கு ஓநாய்தானே. நீதிமான்கள் ஓநாய்
நடுவிலிருக்கும் ஆடுகளைப்போல பூமியிலே திரிய வேண்டிய
தானால், அவர்கள் தாங்கள் ரட்சிக்கப்படுவதற்காகப்
பெருமூச்சுவிடுகிறார்களென்கிறதை நீ நினைக்கவில்லையா?
ஆம், மெய்யாகவே பராபரன் அவர்கள் செபத்தைக் கேட்டு,
அவர்களைச் சுகபத்திரமான குழியிலே வைக்கிறார். ஏசாயா
சொல்லுகிறதும் அதுதான். தீங்கு வராததற்கு முன்னே
நீதிமான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறான் என்பதைச் சிந்திப்
பார் இல்லை; நேராய் நடந்தவர்கள் சமாதானத்துக்குள் பிர
வேசித்து, தங்கள் படுக்கைகளில் இளைப்பாறுவார்கள். ஏசா.
ருஎ, க. உ.

மண்ணான பொருள் உனக்கு எத்தனை அருமையாய்க்
காணுகிறது. நெருப்பு பற்றிக்கொள்ளும்நாளில் அல்லது
யுத்தகாலத்தில் அதுகளை வாரிச்சுருட்டிக் கட்டிக்கொண்டு
ஓடி, நல்ல இடம் பார்த்துப் பத்திரம் பண்ணுகிறாயே. பரா

பரன் இயேசு கிறிஸ்துவால் உயர்விலைக்குக் கொண்டதும்,
கிறிஸ்துவுக்குள் மகா அருமையாய் நேசிக்கிறதுமான ஆத்து
மாக்களுக்கும் இந்தப் பிரகாரம் செய்வாரென்பதற்குச் சந்
தேகம் இல்லை. வரப்போகிற பொல்லாப்பை அவர்கள் காண
காணாதபடிக்கு, அது வருமுன்னே அவர்களைக் கல்லறையிலே
இளைப்பாறவிடுகிறார். உ இரா. உஉ, உ௰. பாவ உலகத்
துக்கு வரவேண்டிய ஆக்கினைகள் வராதபடிக்குத் தெய்வபக்
தர் அவரைத் தடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்
தினால் அவரை அடைப்பாக்குகிறவர்களும், கர்த்தர் தேசத்
தை அழிக்காதபடிக்குச் செபத்தோடே அவருடைய முகத்
துக்கு முன்பாகத் திறப்பிலே நிற்பவர்களும் (எசெக். உஉ,
௩௰), வெட்ட உருவின பட்டயத்தைப் பிடித்திருக்கிற
பராபரன் வெட்டாதபடிக்கு அவர் கையைக் கட்டிப்பிடிக்கிற
வர்களுமாய் இருக்கிறார்கள். பராபரன் ஒரு வேளை வெட்டி
னாலும், அந்த வெட்டு முதல் அவர் பிள்ளைகள் மேலே தானே
விழுந்திருக்கும். ஆனால் பராபரன் தம்முடைய பிள்ளை
களைக் கொல்ல மாட்டார், கொல்லவுங் கூடாது. அவர்கள்
இயேசுவின் நாமத்திலே அவரை வேண்டிக்கொள்ளுகிற காரி
யங்களை அவர்களுக்கு அல்லத்தட்ட மாட்டார். ஐந்து நீதி
மான்கள் நிமித்தம் அவர் அடிக்கடி அநேக ஆயிரம் ஆத்து
மாக்களைக் காப்பாற்றுகிறார். ஒரே பவுலினிமித்தம் அவர்
சனங்கள் நிறைந்திருந்த ஒரு முழுக்கப்பலையும் காப்பாற்றி
னார்.

ஆனால் பாவத்தின் அளவு நிறைந்துபோய், அதின்
நிமித்தம் சனத்தை இனி தப்பவிடப் போகாது என்று பரா
பரன் தீர்மானிக்கும்போது, அவர் அதைக் குறுக்கே மறித்
துத் தடைப்படுத்திக் கொண்டிருந்த மதில்களை இடித்துப்
போடுகிறார். அவர் தமது எரிச்சலினால் சோதோமுக்குச் செய்
யத் தீர்மானித்த ஆக்கினை தடையற நிறைவேறும்படியாய்,
லோத்தை அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுப்போகச் சொல்லு
கிறார். நீதிமான் ஒருவன் பிறகே ஒருவனாய்ச் செத்தால்,
அது பொல்லாப்பு கிட்டி வந்திருக்கிறது என்பதுக்கு நிச்
சயமான அடையாளம். ஆனால் உலகம் அந்த வேளைகளிலே
அதைக் கவனிக்காமல், கண்கெட்ட குருடன் போலே இருக்
கிறது. இதற்கு வெகு திருஷ்டாந்தங்கள் நமது கண்ணுக்கு
முன்னே வெளியாய் வைத்திருக்கிறது. நோவா பேழைக்
குள் பிரவேசித்தவுடனே சலப்பிரளயம் வந்து விட்டதே.
௧ மோ. எ, எ. யோசேப்பு மரித்தபிற்பாடு, எகிப்தில் இஸ்ர
வேல் சனத்துக்குத் துன்பந் தொடங்கிற்றே. உ மோ. க, ௬ ௲
யோசுவா மரணம் அடைந்தபிற்பாடு, சனங்கள் விக்கிரக

ஆராதனையில் விழுந்ததினால் கடினமான ஆக்கினை அவர்கள் மேல் வந்ததே. நியா. உ, அ. தேவபக்தியுள்ள யோசியா இராசா சமாதானத்தோடே தன் கல்லறையில் சேர்க்கப் பட்டவுடனே, இஸ்ரவேலர் பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப்போனார்களே. எருசலேமிலிருந்த விசுவாசிகள் பெல்லா என்கிற ஊருக்கு ஓடிப்போனவுடனே, எருசலேமும் யூதேயா சீமை முழுதும் ரோமரால் கவிழ்க்கப் போடப்பட்டதே. பரி. அம்புரோசியுஸ் இறந்தாரென்று தேயோதோசியு இராயனின் சேனாபதி கேள்விப்பட்டவுடனே, இத்தாலியா சீமையிலே இனி ஒரு பெரிய மாறுதல் உண்டாகும் என்று ஐயப்பட்டபடியேயும் நடந்ததே. பரி. அகுஸ்தீனு என்கிறவர் தமது செபத்தினால் கோத்தரையும் வண்டாளரையும் வாராதபடிக்குத் தடுத்தார். அவர் மரணத்துக்குப்பிறகு ஹிப்போ பட்டணம் ஆயுதங்களாலும் காக்கப்படக் கூடாமல் போயிற்று. லுத்தர் உயிரோடே இதுமட்டும் அநேகங் கேடுகளைத் தடுத்தார். ஆயிரத்து ஐந்நூற்று நாற்பத்தாறாம் வருஷத்தில் அவர் Constantia, Concordia என்ற இஸ்திரிகளின் திருநாளிலே மரணமடைந்ததோடு, உறுதியும் (Constantia) ஒருமையும் (Concordia) அவரோடு செத்தது போலாயிற்று. மறுவருஷம் அலமானியா இராச்சியத்தில் யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. இது லேயோனியுஸ் என்கிற தேவபக்தியுள்ள கன்னாஸ்திரியிடத்திலும் வெளியாயிற்று. அவள் தமது கல்லறையைக் காண்பித்து: இந்தப் பனி கரையும்போது, சேருப்போம் என்று சொல்லி, அதினால் தம்முடைய நரைமயிர் குழியில் போனபிறகு வெகு பொல்லாப்பு வருமென்று காட்டினார். மனுஷனே, தேவபக்தியுள்ளவர்கள் உனக்கு ஒரு நல்ல குடையும ஆசீர்வாதமுமாக இருக்கிறார்கள் என்று நீ அறிந்து அவர்களைக் கனம்பண்ணு. பராபரன் அவர்களை ஒருவர் ஒருவராய் எடுத்துக்கொள்ளுகிறதை நீ கண்டால், நீ தேவ எரிச்சலிலே அகப்பட்டு எரிந்து போகாதபடி, பராபரனுடைய கோப நெருப்பை உன் தயவின் கண்ணீரால் அவித்துப் போடப் பார். நீதிமானின் மரணத்துக்காகத் துக்கங் கொண்டாடக் கூடியவன் எல்லாம் துக்கங்கொண்டாடுவானாக. ஏனென்றால் அவனோடு மெய்யாகவே பெரிய பாக்கியம் அந்தப் பட்டணத்தையாவது தேசத்தையாவது விட்டு நீங்கிப்போகும்.

ஆ, கர்த்தாவே, உமது பரிசுத்தவான்கள் எத்தனை கொஞ்சம் பேராயிருக்கிறார்கள்! உமது கோபத்திலே எங்களைக் கடிந்துகொள்ளாதேயும்; உம்முடைய உக்கிரத்தில் எங்களைத் தண்டியாதிரும். சங். ௬, ௨. கர்த்தாவே, நீர் மீட்டு

இரட்சித்த சனத்தின் பேரிலே கிருபையாயிரும். இயேசுவின் காயங்கள் நிமித்தம் கிருபையாயிரும்.

உ௱அஅ. தியானம்.

சிலுவையிலே இருதயம் இரம்மியமாயிருக்குதலைப் பற்றியது.

இது கர்த்தருடைய சித்தம்.

அவர் இப்படி செய்தார். ஆகையால் நீ உன்னை வாதிப்பானேன். உனக்குக் கடினமான உபத்திரவம் வந்திருக்கிறதென்று நீ கலங்கி, பிசாசாலும் அதின் மக்களாலும் எனக்கு அப்படி உண்டாகிறது என்கிறதென்ன! பிசாசாலும் அதின் மக்களாலுமா? நீ பராபரனுடைய பிள்ளை அல்லவா? மெய்யாகவே பராபரனுடைய பிள்ளைகளில் ஒருவனுடைய ஓர் மயிரையுந் தொணலாக்கப் பிசாசுக்கு வல்லமை இல்லை. பராபரன் அதைச் செய்கிறார். கர்த்தருடைய செபத்தில் நீ நாள்தோறும் உன் சித்தத்தை அவர் சித்தத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து: உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக என்கிறாயே. அப்படியிருக்க நீ ஏன் முறையிடுகிறாய்? யோபின் பொறுமையை நீ கேட்டாயே. அவனுக்குத் தீமையான செய்தியை ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் மனுஷர் வந்து சொன்னபோது, அவன் கோணாமல், சற்றும் பொறுமையற்றவனாகாமல், தன் ஆசனத்தை விட்டு எழுந்திருந்து தைரியமாய்: கர்த்தர் கொடுத்தார். கர்த்தர் எடுத்தார். கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக் கடவது (யோபு ௧, உ௧.) என்கிறான். அவனுக்கு வேதனை அதிகரித்தும், பராபரனுக்கு விரோதமாய் முறுமுறுக்காமல்: பராபரன் கையிலே நன்மையை வாங்கின நாம் தீமையையும் வாங்க வேண்டாமோ (யோபு உ, ௰) என்கிறான். அதேதினாலே, ஒரு கையிலிருந்து நன்மைதீமை இரண்டும் வருகிறது என்றும், பராபரனுடைய உத்தரவின்றி யாதொரு நட்சத்திர இராசியினாலாவது ஒரு விஷத்தினாலாவது ஒரு மனுஷனாலாவது ஒரு பிசாசினாலாவது யாதொரு சேதமும் வரக் கூடாதென்றும் அவன் நன்றாய் அறிந்திருந்தான். ஆகையால் அவன் யாவும் பராபரனால் வருகிறதென்று அவர்பேரிலே தானே எல்லாவற்றையுஞ் சாட்டுகிறான்.

அகுஸ்தீனு என்ற போதகப்பிதா யோபை வெகுவாய்க் கொண்டாடி அவன் மகிமையைச் சபையாருக்குச் சொல்லிக்

காட்டி அவனைப்பற்றி எழுதுகிறதாவது: பராபரன் கொடுத்தார்; ஆனால் பிசாசு அதை எடுத்துக்கொண்டுபோயிற்று என்று யோபு சொல்லவில்லை. ஆகையால் இதுவும் அதுவும் பிசாசாலே எனக்கு வந்தது என்று நீங்கள் சொல்லாதபடிக்கு, எச்சரிக்கையாயிருங்கள். தண்டிக்கிற மிலாறுகள் எல்லாம் பராபரனாலே வருகிறது என்று அறிந்துகொள்ளுங்கள். ஏனெனில் பிசாசு நமக்கு ஒன்றும் செய்யக் கூடாது. பொல்லாதவர்களைத் தண்டிக்கவாகிலும் நல்லோரைக் கடிந்துகொள்ளவாகிலும் உயர இருந்து அதற்கு உத்தரவு வர வேண்டும். கர்த்தருடைய உத்தரவின்படியே அது நடக்கும். ஆண்டவருக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது நமக்கும் பிரியம். எசமானுக்குப் பிரியமானது வேலைக்காரனுக்குப் பிரியமற்றதாயிருக்கக் கூடாது. பரிகாரிக்கேற்றதை வியாதிக்காரனும் பிரியமாய் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றார்.

கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக் கடவது என்று யோபு சொல்லுகிறான். விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவன் தனக்கு வந்த சேதத்துக்காகப் பராபரனுக்குத் தோத்திரப் பாட்டைப் பாடிப் பராபரன் தனக்கு அனுப்புகிற தண்டனையின் மிலாறுக்காக அவரைப் புகழ்ந்து தன் விசுவாசத்தின் உத்தமத்தைக் காட்டுவான். ஒருவன் தனக்கு வருகிற பொல்லாப்பைப் பிரமைபண்ணாமல் அதை நன்மையாகப் பாவித்து அதற்காக ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தினால், அது பிசாசை வெட்கப்படுத்துகிறதாய் இருக்கிறது. என் இருதயமே, பிசாசு உனக்குப் பொல்லாப்பு வருவிக்கக் கூடும் என்று நீ நினைத்து அதற்குப் பயப்படுகிறாயானால் அதைக் கனப்படுத்தாமலும் பராபரனைக் கனவீனப்படுத்தாமலும் இருக்கப்பார். ஒரு கொசுவின்மேலே கூட அதற்கு வல்லமை இல்லை. பராபரனுக்குச் சொந்தமான ஆத்துமத்தின்பேரிலே அதற்கு அதிகாரம் இருக்குமா? அதற்கு மனது இருந்தும், அதற்குப் பெலன் இல்லை. சேதம்பண்ண அதற்கு மனதுண்டு. ஆனால் பராபரனுடைய உத்தரவில்லாமல் அதினாலே கூடாது. அந்தச் சன்னியாசிக்கு இது நன்றாய்த் தெரிந்தது. பிசாசு ஒரு நாளில் அவனை அதிகமாய்ச் சோதித்தபோது, அவன் அதைப் பார்த்துத் தைரியத்தோடு: இப்படி அடிக்க சர்வவல்ல பராபரனுடைய உத்தரவிருந்தால், தடை இன்றி என்னை அடி. நான் அடிகளைப் பொறுமையாய்ச் சகிப்பேன். ஏனெனில் நான் உன்னால் அல்ல, என்னை அடிக்க உனக்கு உத்தரவு கொடுத்த பராபரனாலே அடிபடுகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். அவருடைய அடிகளுக்குக் கீழ் அடங்கியிருக்க நான் மனதாயிருக்கிறேன். ஏனெனில் அவரை நேசிக்

கிறவர்களுக்கு எல்லாம் நன்மைக்கென்று உதவ வேண்டும். ஆனால் என்னை அடிக்கப் பராபரனால் உனக்கு உத்தரவு இல்லாதிருந்தால், நீ ஆயிரம் துண்டுகளாக என்னைத் துண்டிக்க இஷ்டமாயிருந்தாலும், என்னிலிருந்து ஒரு மயிரையாகிலும் பிடுங்கக் கூடாது என்றார். பிரியமான ஆத்துமாவே, திடன்கொள், பிசாசு உனக்கு ஒன்றும் செய்யாது. உன்னைச் சேதப்படுத்த அதுக்குப் பெலன் இல்லை. பராபரன் உன்னைச் சேதப்படுத்தினால், அது உனக்கு நன்மையாம். கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக் கடவது.

உ௱அஅ. இயனம்.

மாய்மாலத்தைப் பற்றியது.

பொற்பாத்திரத்திலே நஞ்சு.

சிவந்த பழத்திலே புழு; ஆட்டுத்தோலுக்குள்ளே ஓநாய்; புறம்பே வெள்ளை, உள்ளே கறுப்பு; புறம்பே சம்மனசு, உள்ளே துன்மனசு; புறம்பே தங்கம், உள்ளே செம்பு. மாயக்காரன் உள்ளத்தைக் காண்பியாமல், வேஷம் போட்டு, பரிசேயனைப்போல தேவபக்தியின் ரூபைத் தரித்தும் அதின் பெலத்தை மறுதலிக்கிறவனாயிருக்கிறான் (௨ தீமோ. ௩, ௫). செபம்பண்ணும் போது, அவனுக்கு எச்சரிக்கையாயிரு. அவன் கண் வானத்தை நோக்கிப் பார்க்கிறது, அவன் இருதயமோ சேற்றில் உழலுகிறது; கை கட்டிக்கொண்டு ஒடுக்கமாய்த் தன்னைக் காட்டுகிறான், அவன் இருதயம் சிதறுண்டு கிடக்கிறது; அவன் முழங்கால் முடங்குகிறது, அவன் சிந்தையோ மரத்துப்போய், பராபரனுடைய மிலாறுக்குக் கீழ் முடங்காமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவன் பராபரனுக்கும் மனுஷனுக்கும் வெறுப்பானவனாகையால் அவன் லோகத்தார் பார்வையிலும் நிர்ப்பாக்கியன். உலகத்தார் கிறிஸ்தவனைக் கட்டோடே மதிக்காமலிருக்க, இவன் உலகத்துக்குத் தன்னைக் கிறிஸ்தவன்போல் காட்டப்போகிறதினால், அது இவனைக் கிறிஸ்தவன் என்று சொல்லி மேலும் பரிகசிக்கிறது. இவனும் கிறிஸ்தவனாயிராமல் போகிறபடியால், பராபரன் இவனைப் பகைக்கிறார். மாயக்காரா, இதைவிட நீ எல்லாரும் அறியப் பொல்லாதவனாயிருக்கிறது நலமாமே. அப்பொழுது பொல்லாதவர்களாகிய தன் மக்களைச் சிநேகிக்கிற உலகம் உன்னையும் சிநேகிக்குமே.

Muller, Spiritual Hours. II.

இச்சகம் பேசுகிறவனுக்கு எச்சரிக்கையாயிரு. அவன்
நினைக்கிறது வேறே, பேசுகிறது வேறே. இத்திப்புக்குள்ளே
நஞ்சும், இங்கித வார்த்தையிலே கவடுள்ள இருதயமும்
மறைந்திருக்கிறது. நல்லதுகளைப் பேசுகிறது, ஆகாததுகளை
நினைக்கிறது. மலையத்தனை பெரிய வாக்குக் கொடுக்கிறது,
கடுகளவும் நிறைவேற்றுகிறதில்லை. இமைக்குள் தூண்டி
முள்ளைக் கோத்துப் போடுகிறது. வாசனையான புஷ்பத்திலே
விஷமேற்றிக் கொடுக்கிறது. உற்ற சிநேகிதனைப் போலக்
காண்பித்து, நினையாத பிரகாரமாய் மோசம் பண்ணுகிறது.
இக்காலம் உலகத்தில் உண்டாயிருக்கிற தந்திரங்களை அள
விடுகிறவன் மெய்யாகவே கெட்டிக்காரனாயிருக்க வேண்டும்.
நாம் இருக்கிற இக்கடைசிக்காலத்திலே மாறுபாடான இரு
தயங்களை அறியக் கூடாதபடியாய், எல்லாம் அத்தனை தந்திர
மும் கபடும் நிறைந்துபோய்க் கிடக்கிறது. ஆ, முற்காலத்தி
லிருந்த கபடற்ற உண்மை எங்கே போயிற்று? மறைந்து
போயிற்று. அத்தோடு மெய்ச் சிநேகமும் நட்பும் ஒழிந்து
போயிற்று. வேஷம் நேசமல்ல; மோசம் உண்மையல்ல.
நேசமும் உண்மையும் இல்லாத இடத்தில் ஐக்கியத்தின் உறு
தியான அஸ்திபாரம் ஏது? நான் புறாப்போல் கபடற்றவனா
யிருப்பேன். பராபரனுக்கு முன்பாகவும் மனுஷருக்கு முன்
பாகவும் என்னை எப்படிக் காண்பிக்கிறேனோ, அப்படியே
இருப்பேன். எப்படி பேசுகிறேனோ, அப்படியே நினைத்து,
அப்படியே செய்வேன். அத்தோடு ஒரு பாம்பைப்போல
வினைவுள்ளவனாயிருப்பேன். நான் ஒருவனைப் பற்றும் முன்
னமே, அவனை உற்றுப் பார்ப்பேன். லேசாய் யாதொன்றை
நம்புகிறவன் லேசாய் மோசம் போவான். மோசம் போக்
கிறதைவிட மோசம் போகிறதே நலம். அவர்கள் எனக்கு
மறைவாய் வைத்த வலைக்குப் பராபரன் என் கால்களை நீங்க
லாக்கிவிடுவார். சங். நூ.க, ச. எரோதே கிழக்குத்திசை
சாஸ்திரியாரை மோசப்படுத்த நினைத்தபோது அவனுக்குத்
தானே மோசம் வந்தது. பராபரன் யோசனையும் ஞானமும்
கொடுப்பார். அவரை நம்பு.

பொய் பேசும் லோகம் எனக்கு	என் ஆத்துமத்தை உமக்கே
சுருக்கை வைக்கும் கபடு	நான் ஒப்புவிப்பேன், கர்த்தரே;
அநேகமாயிருக்கும்.	நீர் என்னை மீட்டோராமே.
என்னண்டையில் இராவிடில்	எந்நேரமும் முனிவிலும்
அடியேனை ஒடுக்கும்.	ரட்சிப்பவர் நீர் தாமே.

உ௱அக. தியானம்.

தற்சிநேகத்தைப் பற்றியது.

தற்சிநேகம் — தற்பகை.

தற்பகையோ தற்சிநேகம். நான் என்னைச் சிநேகிக்கிறதோ
அல்லது பகைக்கிறதோ, என்ன செய்ய வேண்டும் என்று
நீ என்னைக் கேட்கிறாய். நீ உன்னைப் பகைக்க வேண்டும் என்
றே நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால்: தன்னைத் தான் சிநே
கிக்கிறது சுபாவமாச்சே, ஒருவனும் ஒருக்காலும் தன்னு
டைய ச[illegible]ப் பகைத்ததில்லை என்று வேதங் கூட சொல்
லுகிறதே என்கிறாய். சரிதான். பொன்னையும் அதினோடு
கலந்திருக்கும் மண்ணையும், மனிதனையும் அவனோடு சேர்ந்த
துர்க்குணத்தையும் நீ பகுத்தறிய வேண்டும். மனுஷன்
மனுஷனைடவாய்த் தன்னைச் சிநேகிக்கிறது சுபாவந் தான்.
ஆனால் அவன் தன் துர்க்குண மாம்கிஷத்தைச் சிநேகிக்கிறது
பாவம். இதில்தான் தற்சிநேகம் தற்பகை. இவன் தன்னைத்
தானே சிநேகிக்கிறதினால், தன் சத்துருவாகிறான். ஏனெ
னில் சேதம் வருவிக்கிறவன்தான் சத்துரு. சிநேகம் அடுத்
தவனுக்கு ஒரு தீமையும் செய்யாதே. ரோ. ௰௩, ௰. நீ
தானே உனக்கு அடுத்தவனாயிருக்கிறாய். ஆகையால் நீ உனக்
குத் தானே சேதம் வருவிக்காதே. நீங்கள் நன்மையைப் பின்
பற்றுகிறவர்களானால், உங்களுக்குப் பொல்லாப்பைச் செய்ப
வன் ஆர்? க பேது. ௩, ௰௩.

பிசாசு உனக்குச் சேதம் வருவிக்கிறது. ஆனால் உன்
சுய கெட்ட சுபாவத்தைக் கொண்டுதான். உன்னைச் சிக்கப்
பண்ணுகிற வலைகள் உனக்குள்ளே தானே இருக்கிறது. அது
நெருப்பு போடும்போது, உன் இச்சை அந்த நெருப்பைப்
பற்றி எரியப்பண்ணுகிற சுளுந்து கட்டாயிருக்கிறது. அது
தன் நெருப்பான அம்புகளை உன்மேல் எய்யும்போது, விசு
வாசத்தின் பரிசையை அதற்கு எதிராக நீ பிடித்தால்,
உனக்கு ஒரு சேதமும் வராது. அது சுற்றித்திரிந்து, உன்னை
விழுங்கத் தேடும்போது, நீ விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருந்து,
ஜெபம்பண்ணி, அத்தோடு எதிர்த்து நின்றால்,
விழித்து, அது உனக்கு ஒன்றும் செய்ய மாட்டாது. பிசாசோடு
எதிர்த்து நில்லுங்கள், அப்போது அது உங்களை விட்டு ஓடிப்
போம் என்று பரி: யாக்கோபு சொல்லுகிறார். ௪, ௭. உன்
மாமிசம் பாவமான சோதனைகளினால் உன்னோடே போராடு
கையில், நீ அதற்குச் சம்மதித்தாலே அன்றி, அது உனக்குச்
சேதம்பண்ணக் கூடாது. உன் சுய இருதயம் துரோகியாய்
20

அதற்குச் சம்மதித்து, உன்னைச் சத்துருவின் கையிலே ஒப்புக்கொடுக்கிறது. உன்னில் கிளம்புகிற பாவ இச்சைக்கு எதிர்த்து நின்றால், அது உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாக்காது. ஏனென்றால் இயேசுவுக்குள்ளிருந்து மாமிசத்தின்படியல்ல, ஆவியின்படி நடக்கிறவர்கள் மீதிலே ஆக்கினை சுமத்தல் ஒன்றுமில்லை. ரோ. ௮, ௧. மாமிசத்தை நீ உன்னோடே கூடச் சுமந்துகொண்டு திரிகிறதினால், நீ அதை உன்னிலே உணருவாய். ஆனால் அதின் ஏவுதலுக்கு நீ இடங்கொடுக்க ஒண்ணாது.

உலகம் உன்னைத் துன்பப்படுத்தி, சகல நிர்ப்பந்தமும் உன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டாலும், நீ பொறுமையாய்ச் சகிக்கும் மட்டில், அதினால் உனக்குச் சேதம் ஒன்றும் வராது. பொறுக்காக் குணம் லாபமானதையும் வெகுவிசை சேதமாய் எண்ணுகிறது. அதினால் சிலர் தற்கொலை முதலிய பாவங்களில் விழுந்து, பராபரனுடைய கோபாக்கினைக்குள்ளாவார்கள். இதற்கு உன் துன்பமல்ல, உன் பொறுமையின்மையே காரணம்.

மரணத்துக்குப் பயப்படுகிறாயோ? உன் பாவத்தின் முள்ளு உடைந்தால், மரணம் உனக்குச் சேதம்பண்ணக் கூடாது. மரணமே, உன் கூர் எங்கே என்று பரிசுத்த பவுலோடு கூட நீ மரணத்தைப் பழித்துப்பேசக் கூடும். பாவம் உன்னில் கொலையுண்டால், கிறிஸ்து உனக்குச் சீவன், சாவு உனக்கு ஆதாயம். நீ குணப்படாதவனாய் இருந்தாலொழிய. பாவந்தானே உனக்கு ஒரு சேதமும் செய்யக் கூடாது, நீ மனஸ்தாபப்பட்டு மன்னிப்பு கேட்டால், பராபரன் உனக்கு மன்னிக்கிறார். நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்தேன் என்று நீ தாவீது இராசாவோடே கூடச் சொன்னவுடனே: நீ சாகாதபடிக்குக் கர்த்தர் உன் பாவத்தை நீங்கப்பண்ணினார் என்று (௨ சாமு. ௰௨, ௰௩) பராபரன் உனக்கு உத்தரவு சொல்லுவார்.

ஆகையால் என் சிநேகிதா, உன்னையன்றி உனக்குச் சேதம்பண்ணுகிற ஒருவனும் இல்லாதபடியால், நீ உன்னையே சத்துருவாக எண்ணுகிறது நியாயம். ஆனால் நீ இப்படி உனக்குத் தானே சத்துருவாயிருந்து, உன் கேட்டைத்தேடிக்கொள்ளுகையில், நீ உன்னைத் தானே சிநேகிக்கிறதாக உன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறதெப்படி? நான் என்னைத் தானே சிநேகிக்க மாட்டேன். அப்போது நான் எனக்குச் சத்துருவல்ல என்பது நிசமாம். நான் என்னைத் தானே பகைப்பேன். அப்போது நான் எனக்கு நல்ல சிநேகிதனாயிருந்து, என் வாழ்வை விர்த்திக்கப்பண்ணுகிறேன். நன்மை ஒன்றும் என்னில் இல்லாதபடியால், என்னைச் சிநேகிக்க நான் ஒரு முகா

ந்தரத்தையும் காணேன். என் இருதயத்தின் தோற்றுதல் என் சிறுவயது முதல் எப்போதும் பொல்லாததாயிருக்கிறதினால், நான் என்னைப் பகைக்கப் போர்ந்த முகாந்தரம் எனக்கு உண்டு.

௨௱௯௰. தியானம்.

சுபாவ மனிதனின் சீவனும் கிறிஸ்தவனின் சீவனும் இன்னதென்பதைப் பற்றியது.

ஒருக்காலும் அமைதலில்லை.

ஜென்ம சுபாவ மனிதனுடைய சீவன் மரணத்திலிருந்து மரணத்துக்கு ஓடுகிற ஓட்டமாம். அவனுடைய சீவனில் எத்தனை நிமிஷமோ, அத்தனை மரணம். நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் நீ சாகிறவனாயிருக்க நீ சாகப் பயப்படுகிறது எத்தனை பரிதாபம்! நீ அத்தனை விசை செத்தும், இன்னம் சாகிறதென்னவென்று அறியாமல் இருக்கிறாய். உன் சீவன் அநேக வருஷங்களை மரணத்துக்குக் கொடுத்திருக்கக்கொள்ள, உன் கடைசி நிமிஷத்தையும் அதற்குக் கொடுக்க உனக்கு மனதில்லை. ஒருக்கால் இதைச் செய்கிறாய், ஒருக்கால் அதைச் செய்கிறாய், ஆனால் எக்காலத்திலும் மரித்துக்கொண்டே வருகிறாய். நித்திரையிலே உன் வேலையைவிட்டு இளைப்பாறுகிறாய், மரணம் உன்னைச் சற்றும் இளைப்பாற விடவில்லை. ஏனெனில் நித்திரையிலும் மரணம் உன் சீவனைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பறித்துக்கொள்ளுகிறது.

கிறிஸ்தவனுடைய சீவன் பரிசுத்தத்திலிருந்து பரிசுத்தத்துக்கு ஓடுகிற ஓட்டமாம். ஏனெனில் நாம் இயேசுவின் சாயலாகத் தானே மகிமையின்மேல் மகிமையாய் மறுரூபமாக்கப்பட வேண்டும். ௨ கொரி. ௩, ௰௮. ஒரு வெட்டிலே மரம் விழாது. ஒரே மரம் துளிர்த்தாலும், வசந்தகாலம் இன்னம் வருகிறதில்லை. ஒரு நற்கிரியையைச் செய்து முடித்தவுடனே, இன்னம் ஒன்றைத் தொடங்கி, இப்படி நற்கிரியைகளிலே ஐசுவரியவான்களாகி, பரமண்டலத்திலே அநேக பொக்கிஷங்களை நமக்குக் கூட்டிச் சேர்க்க வேண்டும்.

மேலும் கிறிஸ்தவனுடைய சீவன் சிலுவையிலிருந்து சிலுவைக்கு ஓடுகிற ஓட்டமாம். மழையின்மேல் மழையும், வெள்ளத்தின்மேல் வெள்ளமும் உண்டாகி, அலைகள் எல்லாம் சிலுவைக் கொடியுடைய கப்பலில் விழுந்து, அதை அடித்துப் பார்க்கிறது. ஒரு பள்ளத்துக்குத் தப்பி எழும்பு

முன், மற்றொரு பள்ளத்தில் விழுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் தன்தன் பாடுகளையும், ஒவ்வொரு நாழிகையும் தன்தன் வேதனைகளையுங் கொண்டுவரும். கிறிஸ்தவனே, எப்போதும் சாகவும், எப்போதும் நன்மை செய்யவும், எப்போதும் உபத்திரவப்படவும் நீ பழகு. நான் சீவனோடிருக்கும் வரையில் நான் சாக மனதாயிருக்கிறேன். இதனால் நான் சாகும்போது பிழைப்பேன். தினந்தோறும் நான் பழகினகாரியம், கடைசி நேரத்திலே எனக்கு வெறுப்பாக மாட்டாது. நன்மை செய்கிறதிலும் நான் இளக்கரிக்க மாட்டேன். என் நற்கிரியைகள் அதிகப்பட, என் பலனும் பெரிதாகும். நல்மனதோடே நான் செய்கிற எல்லாத்துக்காகவும் பராபரன் கிருபையாய்ப் பலன் அளிப்பார். நான் உபத்திரவத்திலும் வேசாறிப்போக மாட்டேன். எத்தனை அலைகள் எழும்பினாலும், என் படகில் இயேசு இருக்கிறபடியால், அது அமிழ்ந்தாது. மரணம் பிசாசு உலகம் நரகம் இதுகள் எல்லாம் வந்தாலும், எனக்குக் கேடில்லை. மோத, பயமுறுத்த, அழிக்கக் கூடியதெல்லாம் என்மேல் வந்தாலும், நான் பயப்படேன். என்றென்றைக்கும் பிழைத்து ஆண்டுகொண்டிருக்கிற இயேசு சுவாமியாகிய கர்த்தாவினால் அதை நிர்வாகிப்பேன். அவர் மரணத்துக்கும் பிசாசுக்கும் ஆண்டவர். ஆகையால் அவர் மேற்கொள்ளுவார். நான் பயப்படேன்.

உ௱கக. தியானம்.

உண்மையுள்ள போதகருடைய குணத்தைப் பற்றியது.

இருதயம், வாய் கை.

இம்மூன்றும் போதகர்களிடத்தில் ஒத்திருக்க வேண்டியது என்று பரி: இரோனிமு சொல்லுகிறார். வாயானது பராபரனுடைய ரகசியங்களைத் திர்க்கமும் தெளிவுமாக ஆவி நிறைந்த வார்த்தைகளோடு சொல்ல வேண்டும். நமது வசனமும் பிரசங்கமும் மனுஷ ஞானத்தினுடைய போதனை வார்த்தைகளாயிராமல், ஆவியும் பெலனும் விளங்குகிறதாயிருக்க, பராபரன் தமது பரம ரகசியங்களை நமக்குக் கிருபையாய் வெளிப்படுத்தினார். க கொரி. உ, ரு. வாக்கையும் ஞானத்தையும் கொடுக்கிறவர் பராபரன். லூக். உக, யரு.

வாய் சொல்லுகிறதை இருதயம் உணர்ந்தறிய வேண்டும். இருதயத்திலிருந்து வராதது இருதயத்திலும் படாது.

அநுபோகத்தினால் அறிந்து சொல்லாதது இருதயத்திலும்
அநுபோகத்தினால் அறிந்து சொல்லாதது இருதயத்திலும் தைக்காது. இக்கட்டில் அகப்பட்டவன் அதைக் குறித்துப் பேசுகிறது வேறே; அதை அநுபவியாதவன் அதைக் குறித்துப் பேசுகிறது வேறே. தெய்வ சமாதானத்தை அநுபவிக்கிறவன் அதைக் குறித்துப் பேசுகிறதற்கும், அது இல்லாதவன் அதைக் குறித்துப் பேசுகிறதற்கும் வெகு வித்தியாசம் உண்டு. துக்கமாயிருக்கிறவன் நகைக்கிறதும், சந்தோஷமாயிருக்கிறவன் அழுகிறதும், இருதயத்திலிருந்து உண்டாகிறதல்ல. தாவீது இராசாவின் சங்கீதங்களிலே மனது இளகத்தக்க உருக்கமுள்ள வார்த்தைகளை வாசிக்கிறது எதினாலே? அவர் தமது இருதயத்தைத் திறந்து; வாயினால் அல்ல, இருதயத்தினாலே பேசுகிறபடியால்தான். அவர் பாடின தோத்திர கீதங்களும் பராபரனுடைய கிருபையைக் கொண்டாடுகிற கம்பீர தொனியால் நிறைந்திருக்கிறதே. தாவீது இராசாவின் இருதயம் அழகிய புஷ்பங்கள் நிறைந்த பூங்காவனம் போலும், தெய்வ மகிழ்ச்சிக்கு உறைவிடமான பரம பாக்கியம் போலும் இருப்பதினால் அல்லவா இப்படிபேசுகிறார். அவர் பாடின துக்க சங்கீதங்களோ சஞ்சலம் நிறைந்த புலம்பலாய்த் தொனிக்கிறதே. அவர் இருதயம் மரணத்திலும் நரகத்திலும் அகப்பட்டதுபோல, தேவ கோபத்தை அநுபவித்ததினால் அல்லவோ அவர் இப்படி புலம்புகிறார். இந்த விதமாகவே அவர் திகில் பயம் பொறுமை நம்பிக்கை என்றதுகளை ஒரு சித்திரக்காரனைப்போலவும், ஒரு சாதுரிய பிரசங்கியைப் போலவும் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார். லூத்தர் சாஸ்திரியார் இதைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதாவது: தாவீது இராசா தமது இருதயத்தின் நிறைவிலிருந்து பேசுவதால், அவருடைய சங்கீதபுஸ்தகம் சகல பரிசுத்தவான்களின் இருதயத்துக்கு ஏற்றதாயிற்று. எவனும் தன்தன் நிலைமைக்கு ஏற்ற செபத்தியானங்களையும் ஆறுதலையும் சங்கீத புஸ்தகத்தில் கண்டுபிடித்து: இதில் என்னைக் குறித்துத் தான் எழுதியிருக்கிறதென்றும்," இதைப் பார்க்கிலும் எனக்கேற்ற வார்த்தை வேறெங்கும் இல்லை என்றும் சொல்லத்தக்கதான சிறந்த புஸ்தகமாயிருக்கிறது. இருதயத்தில் படவேண்டியது இருதயத்திலிருந்து வரவேண்டும்.

இருதயம் வாய் என்பவைகளோடு, கையுங் கூடிக்கொள்ள வேண்டும். வாய் சொன்னதைக் கை கிரியையிலே மெய்ப்பிக்கிறது தகுதி. வசனம் படிப்பிக்கிறது, கை முன்மாதிரி காட்டுகிறது. உபதேசத்தைக் கேட்டு நடக்கிறது இலகு. உன் முன்மாதிரியைப் பார்த்து நடக்கிறது வருத்தம், முன்மாதிரியை வெட்கப்படுத்தாதபடிக்கு உன் கிரியை வார்த்தைகளை

பார். நீ கோவிலில் பிரசங்கிக்கிறதைக் கேட்டவர்கள் தங்கள் மனதுக்குள்ளே: இவன் பிரசங்கிக்கிறபடி இவன்தானே ஏன் நடக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளாதபடிக்குப் பார். வசனத்தைக் கேட்கிறதை விட மாதிரியைப் பார்க்கிறது யாருக்கும் பிரியம். "சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய, அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்." என்கிறதுபோல லோகத்தாருக்கும் ஆகும். நடக்கிறதோ தேவபத்தியுள்ளவர்களாலே மாத்திரம் கூடும். நல்ல மாதிரியுள்ள இடத்தில் நல்ல அநுசாரிகளும் இருப்பார்கள். நல்ல மாதிரி நல்ல காந்தம்போல யாவரையும் இழுத்துக்கொள்ளும். இயேசுநாதர் வார்த்தையினாலே மாத்திரமல்ல, கிரியையினாலும் பேசுகிறார். அவர் பராமரிப்பின் கிரியையிலே பேசுகிறார். ஏனெனில் அவர் எல்லாவற்றையும் தமது வல்லமையின் வசனத்தினால் சுமக்கிறார். எபி. ௧, ௩. அவர் இரட்சிப்பின் கிரியையிலும் பேசுகிறார். அவருடைய இரத்தத்துளிகள் ஒவ்வொன்றும் கெட்டுப்போன நமக்காகப் பாராபரனிடத்திலே பரிந்து பேசி, ஆபேலின் இரத்தத்திலும் விசேஷமானதுகளைச் சொல்லுகிறது. எபி. ௰௨, ௨௪. பரிசுத்தமாக்குதலின் கிரியையிலும் அவர் பேசுகிறார். எனெனில் நம்மை இரட்சிக்கும் பலத்த சாதனமாக அவர் தமது வசனத்தைக் கொடுத்தருளுகிறார். ரோ. ௧, ௰௬. ௰௯-ம் சங்கீதத்திலே சொல்லியிருக்கிறபடி, அவருடைய கிரியை எல்லாம் பேசுகிறதாய்க் காணவிருக்கிறது. நீ அவருடைய மாதிரியைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், நீயும் போய், அப்படியே செய்.

௨௱௬௨. தியானம்.

ஆத்தும சுத்திகரிப்பைப் பற்றியது.

குணப்படு.

குணப்படு, அப்போது நீ சுத்தமாவாய். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே பிள்ளை பெற்றவர்கள் நாற்பதாம்நாள் தங்களைச் சுத்தம்பண்ண பாவம் போக்கும் பலியும் சர்வாங்க தகன பலியுங் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பாராபரன் கட்டளை கொடுத்தார். சீமான்கள் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியையும் ஒரு காட்டுப்புறா அல்லது புறாக்குஞ்சையும், ஏழைகள் இரண்டு புறாக்குஞ்சாகிலும் காட்டுப்புறாவாகிலும் கொண்டுவர வேண்டியதாயிருந்தது. இதினால் குணப்படுதல் வெகு தேர்த்தியாய் நமக்குக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் துர்க்

குணத்தில் உருவாகி, தாயினிடத்தினின்று அசுத்தரானவர்களாய்ப் பிறந்திருக்கிறோம். ஜென்ம பாவம் அசுத்த ஊறல்போல் நமக்குள்ளே பாய்ந்து, நமது நினைவு, வார்த்தை கிரியைகளை எல்லாம் விஷப்படுத்தினது. நாம் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்யும் போதெல்லாம் அதினால் கறைப்பட்டு, விசுவாசத்தினால் ஞானஸ்நானத்தில் உண்டாயிருக்கிற சுத்தத்தை இழந்து போகிறோம். இப்படிப்பட்ட ஆத்துமத்துக்கு யோசனை என்ன? குணப்பட வேண்டும். பாவத்துக்காக அங்கலாய்த்துக் கூவி வியாகுலப்படுகிற இருதயம் என்கிற காட்டுப்புறாவைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். பாராபரனுக்கு ஏற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்; அவர் நொறுங்குண்டதும் நறுக்குண்டதுமான இருதயத்தைப் புறக்கணியார். சங். ௫௧, ௰௭. காட்டுப்புறா தன் ஜோடியைக் காணாமல் அழுது, கண்ணீருங் கூட விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இயேசு உன் ஆத்தும மணவாளன். நித்திய சிநேகத்தினாலே விசுவாசத்தினால் உன்னைத் தமக்கு நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார். நீ பாவம் செய்தால், அவரை விட்டு விலகுகிறாய். இயேசுவை விட்டால், உனக்கு யோசனை, ஆதரவு, ஒத்தாசை, ஆறுதல், ஆசீர்வாதம் எங்கே? நீ அவரை விட்டால், அவர் உன்னையும் விட்டுவிடுகிறார். ஆ, அது கண்ணீர் ஆற்றுவிட வேண்டிய நிர்ப்பாக்கியந்தான். இயேசுவை இழந்தவன், எல்லாம் இழந்தவன். இயேசுவையன்றி உனக்குச் சந்தோஷம் எங்கே? உன் ஆத்தும நேசர் உன்னை விட்டுப்போய் விட்டால், நீ இடைவிடாமல் அங்கலாய்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். எசேக்கியா இராசா அப்படி கூவும் காட்டுப்புறாவைப்போலவே இருந்தார். தகைவிலான் குருவியைப்போல் கூவினேன். புறாவைப்போல புலம்பினேன், என் கண்கள் உயரப் பார்க்கிறதினாலே பூத்துப்போயின என்று சொல்லுகிறார். எசா. ௩௮, ௰௪. அதுபோல தாவீது இராசாவும்: என் பெருமூச்சுகளால் இளைத்தேன், இராமுழுதும் என் மெத்தையை மிகவும் நனைக்கப்பண்ணி, என் கண்ணீரால் என் கட்டிலை நனைக்கிறேன்; என் கண் குழி சலிப்பினால் விழுந்து போகுதென்று சொல்லுகிறார். சங். ௬, ௭. என் இருதயமே, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் சுமந்த தேவ ஆட்டுக்குட்டியின் முதுகின்மேல் உன் பாவங்களைக் கொண்டுபோய்ப் போட்டு, விசுவாசத்தினால் அவரோடே கூடப் பாராபரனண்டையிலே நீயும் போய்: இரக்கமுள்ள பிதாவே, உம்முடைய குமாரனுடைய [illegible] என்று சொல்லி, [illegible] இருதயத்தை [illegible]

இருதயத்திலே தெளித்துக்கொள். அப்போது நீ சுத்தமாவாய். ஏனெனில் பராபரனுடைய குமாரனாகிய யேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்மை எல்லாப் பாவமும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கிறது. ௧ யோவா. ௧, ௭.

கடைசியாக உன் நவமான கீழ்ப்படிதலாகிய புறாக் குஞ்சையும் கொண்டுவந்து, அதினால் கிறிஸ்துவைப் பற்றும் உன் விசுவாசம் உத்தமமென்று ருசுப்படுத்து. புறா சுத்தமும் பலுகுகிறதுமான பிராணி. இந்த இரண்டும் நவமான ஜீவனுக்குரியது. தீமை நீங்கி சுத்தமாகவும், நன்மையிலே தேறி வர்த்திக்கிறவனாகவும் இரு. பொல்லாப்பை அருவருத்து, நன்மைக்கு ஒட்டிக்கொண்டிருங்கள் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறார். ரோ. ௰௨, ௯. பொல்லாப்பை விட்டுவிலகி, நன்மை செய்யுங்கள் என்று பரிசுத்த பேதுரு சொல்லுகிறார். ௧ பேது. ௩, ௰௧. புறா சிறு குஞ்சாயிருக்க வேண்டும். அதுபோல் நீ பழைய கிறிஸ்தவன் என்றும், கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் தேறினவன் என்றும் நினைக்கலாகாது. இப்படிப்பட்ட நினைவு உன் கிறிஸ்துமார்க்கத்திலே உன்னைச் சோம்பலும் அசமந்தனுமாக்கிப்போடும். நீ இன்னம் கிறிஸ்துமார்க்கத்திலே இளைஞன் என்றும், மைக்குக்கு இன்னந் தூரம் என்றும் நினை. அன்றாடகம் உன் கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் புதிதாய்த் துவக்கம் பண்ணு. அப்போது நீ உன் ஓட்டத்திலே அதிக சீவிரமும் சுறுசுறுப்புமுள்ளவனாவாய். அதை இயேசுநாதர் உனக்குத் தரக் கடவார்.

௨௱௧௩. தியானம்.

விசுவாசம் சிநேகம் என்பவைகளைப் பற்றியது.

மரியாள் — மார்த்தாள்.

இவர்களைக் கலந்து விடாதே. இவர்களைப் பிரிக்காதே. மரியாள் உளுக்கார்ந்து, அமைதலாயிருக்கிறாள்; மார்த்தாள் அலைந்துதிரிந்து, அலுவலாயிருக்கிறாள். மரியாள் கவலையற்றிருக்கிறாள்; மார்த்தாள் முழு கவலையோடிருக்கிறாள். மரியாள் தனக்குச் சாப்பாடு கொடுக்கச் சொல்லி, ஊழியங் கொள்ளுகிறாள்; மார்த்தாள் ஊழியஞ் செய்து, சாப்பாடு கொடுக்கிறாள். மரியாள் வாங்குகிறாள்; மார்த்தாள் கொடுக்கிறாள். மரியாள் கேட்கிறவள்; மார்த்தாள் செய்கிறவள். விசுவாசத்தையும் சிநேகத்தையுங் குறித்துப் பேசுகிறேன். அவர்கள் இருவரும் சகோதரிகள். ஆகையால் அவர்களைப் பிரிக்கக் கூடாது. ஆகிலும் அவர்கள் இருவருக்கும் ஒரேவித சிந்தையும் ஒரேவித கிரியையும் இல்லாதபடியால், அவர்களைக் கலந்துவிடாதே.

மரியாள் விசுவாசம். அது தன்னையும் உலகத்தையும் பாவத்தையும் வெறுத்துப் பகைக்கிறதிலும், பாவத்துக்காகப் படும் மனஸ்தாபத்திலும், இப்பூமியின் கசப்பை அநுபவிக்கிறது. அது தியானத்திலும் செபத்திலும் பராபரனண்டைக்கு உயர்ந்தேறுகிறது. அது அமர்ந்தபத்தியாய் இயேசுவின் பாதங்களண்டையிலே உளுக்கார்ந்து, மகா தாழ்மையோடே அவர் சொல்லும் புத்திகளைக் கேட்டு, அதை வற்றுக்கொண்டு, நன்றும் சற்குணமுமான இருதயத்திலே வைத்துக்காத்துக் கொள்ளுகிறது. லூக். ௰, ௩௯.

மார்த்தாள் சிநேகம். அவள் விடுதிக்காரியாயிருந்து இயேசுவையும் அவர் சீஷர்களையும் தன் வீட்டில் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு விடுதிகொடுக்கிறாள். அவள் இயேசுவுக்கு ஊழியம் செய்கிறதிலே மிகவும் பிரயாசப்படுகிறாள். அவருடைய ஊழியக்காரரை உபசரித்து, அவர்களுக்குப் பலவித இடுக்கணிலே உதவி ஒத்தாசை பண்ணுவதினால், அவள் இயேசுவினிடத்திலே இன்பத்தையும் இளைப்பாறுதலையுந் தேடுவதற்கு நேரம் இருக்கிறதில்லை. அவள் இயேசுவண்டையில் வந்து: ஆண்டவரே, என் சகோதரி என்னை மாத்திரம் ஊழியம் செய்ய விட்டிருக்கிறது உமக்குக் கவையில்லையோ? அவள் எனக்கு ஒத்தாசைபண்ண அவளுக்குச் சொல்லும் (லூக். ௰, ௪௰) என்கிறாள். இயேசு இருவருக்கும் நடுவே மத்தியஸ்தம்பண்ணி: மார்த்தாளே, மார்த்தாளே, நீ அநேகங் காரியங்களுக்காகக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகிறாய். ஆனால் ஒன்றே தேவை, மரியாள் தன்னைவிட்டு எடுபடாத நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள் என்று அவர்கள் இருவரையுங் கலக்காமலும் பிரிக்காமலுந் தீர்ப்பு சொல்லுகிறார்.

விசுவாசம் சிநேகம் இரண்டும் இருக்கவேண்டும். மரியாள் இயேசுவினிடத்தில் சாப்பிடுகிறாள்; மார்த்தாள் இயேசுவுக்குச் சாப்பாடு போடுகிறாள். மரியாள் வாங்குகிறாள்; மார்த்தாள் கொடுக்கிறாள். மரியாள் கேட்கிறவள்; மார்த்தாள் செய்கிறவள். மரியாளுக்குத்தான் உத்தம பங்கு. நீ முதல் உனக்காகவும், இரண்டாவது பிறனுக்காகவுங் கவலைப்படு. தனக்கு மிஞ்சியல்லவா தானம்? நீ முதல் வாங்கி, பிறகு பின்னொருவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மாரியில்லாமல் கனி உண்டா? வரவில்லாமல் செலவுண்டா? கிறிஸ்து நம்மைச் சிநேகித்ததுபோல், நீங்களும் சிநேகத்தில் நடந்துகொள்ளுங்கள் என்று பவுல் அப்போஸ்தலனும் (எபே.

(௫, ௨), நாம் அவரைச் சிநேகிக்கக் கடவோம், ஏனெனில் அவர் நம்மை முந்திச் சிநேகித்தார் என்று யோவான் அப்போஸ்தலனும் (௧ யோவா. ௪, ௰௯) சொல்லுகிறதுபோல் நடக்க வேண்டும். நம்முடைய சிநேகம் விளக்குப்போலே இருக்கிறது. அது தேவ சிநேகத்தின் நெருப்பாலே கொளுத்தப்பட வேண்டும். முதலில் இருதயம் விசுவாசித்து, இயேசுவின் சிநேகத்தால் நிரப்பப்பட வேண்டும். பிறகு தான் ருசித்து உணர்ந்ததைத் தனக்கு அடுத்தவனுக்கும் உணரக் கொடுக்க வேண்டும். இயேசு நமது ஆத்துமத்துக்கு ஊண், உடை கொடுக்கிறார். நாம் பசியும் தாகமும் நிருவாணமுமாயிருக்கிற அவருடைய அவயவங்களுக்குத் திரும்ப ஊண் உடை கொடுக்க வேண்டும். இயேசு தமது மதுரமான உதடுகளின் வசனிப்பினால் மரியாளைத் தம்முடைய வசமாய் இழுத்துக்கொள்ளுகிற காந்தமாயிருக்கிறார்.

சுருக்கிச் சொன்னால், ஆவியில்லாத உடலும் கனி கொடாத மரமும் செத்ததுபோல், கிரியையில்லாத விசுவாசம் மெய் விசுவாசமல்ல. விசுவாசத்தினால் இயேசுவின் சிநேகத்தை அறிந்தவன் தான் திரும்பவும் அவரைச் சிநேகித்து, அவருக்கு மகிமையாக மற்றவர்களுக்குச் செய்யக் கூடியதெல்லாவற்றையும் செய்கிறான். ஒரு நல்ல விதை நிலத்திலே விழுந்தால், அது முளைத்துக் கனிகொடாமல் போகிறதில்லை. அப்படியே விசுவாசத்திலிருந்து நற்கிரியை பிறக்காமல் போகிறதில்லை. ஏனென்றால் பராபரனுடைய வசனம் விசுவாசத்தை உண்டாக்குகிறது. அந்த விசுவாசத்தினால் நற்கிரியை உண்டாகி வளருகிறது. இந்த நற்கிரியை விசுவாசத்தினால் நம்மில் காட்டப்பட்ட வசனத்தின் கிரியையும் நிறைவேறுதலுமாயிருக்கிறது. வசனம், விசுவாசம், கிரியை என்ற இம்மூன்றும் சங்கிலிக் கோவையாகச் சேர்ந்திருக்கிறது. வசனம் விசுவாசத்தின் வித்து, விசுவாசம் கிரியையின் வித்து. ஆனால் விசுவாசமும் கிரியையும் ஒன்றல்ல, அதுகள் செய்கிறதும் ஒன்றல்ல. விசுவாசம் நீதிமானாக்குகிறது, கிரியை நீதிமானைக் காண்பிக்கிறது. விசுவாசம் சீவனைக் கொடுக்கிறது. கிரியை அதை வெளிப்படுத்துகிறது. விசுவாசம் பராபரனிடத்தில் வேலையாயிருக்கிறது, கிரியை பிறனிடத்தில் வேலையாயிருக்கிறது. இந்த இரண்டும் உனக்கிருக்கப் பிரயாசப்படு. நீ இரட்சிக்கப்பட விசுவாசமுள்ளவனாகு. உன் இரட்சிப்பைப்பற்றி உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நிச்சயமுண்டாக நற்கிரியை செய்.

கிறிஸ்தவர்களுடைய செபத்தையும் வேலையையும் பற்றியது.

தாராளமாய் எண்ணெய் போடு — தடையில்லாமல் வண்டி ஓடும்.

கிறிஸ்தவர்களுடைய சுகவாழ்வுக்குச் செபமும் வேலையும் அவசியம். செபம் பரமண்டலத்திலிருந்து ஆசிர்வாதத்தை வரவழைக்கிறது. வேலை பூமியிலிருந்து அதை வெட்டியெடுக்கிறது. அந்த அநீத உக்கிராணக்காரன் தன் சீவனத்துக்கு உதவியாக மூன்று உபாயங்களை எடுத்து யோசனை பண்ணுகிறான். அதாவது: பிச்சைகேட்கிறது, கொத்துகிறது, திருடுகிறது. அவன் இம்மூன்றில் திருடுகிறதைத் தெரிந்துகொண்டான். இதுவோ சாபமானது. நீயோ இம்மூன்றில் முந்தின இரண்டையே தெரிந்துகொள். அவைகள் ஆசிர்வாதத்தைக் கொடுக்கும். பிச்சை கேட்கிறதும் கொத்துகிறதும் செபம்பண்ணுவதையும் வேலைசெய்கிறதையும் குறிக்கும். வாய்திறந்து செபம்செய், கையாலே உழைத்து வேலைசெய். செபம் பரலோக வண்டி, வேலை பூலோக வண்டி. இந்த இரண்டு வண்டியும் நன்றாய் ஓடினால், அநேகம் பாக்கியத்தை உன் வீட்டுக்குக் கொண்டு வரும்.

தாராளமாய் எண்ணெய் போடு, தடையில்லாமல் உன் வண்டி ஓடும். இயேசுவின் நாமம் ஊற்றுண்ட தயிலம். (உன்னதப்பாட்டு ௧, ௩.) இயேசுவின் நாமத்தினால் செபம் பண்ணுகிறபோது உன் செபத்தின் வண்டிக்கு எண்ணெய் போடுகிறாய். அப்படிப்பட்ட செபம் கேட்கப்படாமல் போகிறதில்லை. ஏனெனில் மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் என் நாமத்திலே பிதாவைக் கேட்கப்போகிற யாவையும் அவர் உங்களுக்குக் கொடுப்பார் (யோவா. ௰௬, ௨௩) என்று சத்தியவாசகர் ஆணையிட்டுச் சத்தியம் பண்ணுகிறார். இயேசு என்பதுக்கு இரட்சகர் என்கிற அர்த்தம் இருக்க, உன் இரட்சிப்புக்கும் மோட்சத்துக்கும் ஏற்காததுகளை உன் இரட்சகருடைய நாமத்திலே கேட்கிறது எப்படி? நீ இச்சீவனுக்கடுத்த எதையாகிலும், உன் உபத்திரவத்தை நீக்கவாகிலும் அவரை வேண்டிக்கொண்டால்: ஆண்டவரே, உமக்குச் சித்தமானால் அப்படிச் செய்யும் என்று அந்தக் குஷ்டரோகியைப்போலே சொல்லு. அது பராபரனுக்குச் சித்தமாயிராவிட்டால், அது உன் நன்மைக்கென்று பலிக்காது. உன் செபம் கேட்கப்பட வேண்டுமானால், உன் செபத்தை இயேசுவின் புண்ணியத்தோடும்

அவர் மன்றாட்டோடுங் கலந்து: பரிசுத்தமுள்ள பிதாவே, உம்முடைய நேசகுமாரனாகிய என் அருமை இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தையும் காயங்களையும் அவர் பட்ட அகோரபாடுகளையும் பார்த்து, என் செபத்தைக் கேட்டருளும் என்று சொல்லு. யாக்கோபின் குமாரருக்கு அவர்கள் சகோதரன் பென்யமீன் நிமித்தம் யோசேப்பினிடத்தில் தயவு கிடைத்தது. நீ உன் சகோதரனாகிய இயேசுவை முன்னிட்டு பராபரனிடத்தில் கிருபை பெறுவாய். விசுவாசம் அவரைப் பற்றிப்பிடிக்கிறது. பராபரன் தம்முடைய சொல் தவறுதவராகையால, தமது குமாரனைப் பற்றிக்கொண்ட உன் விசுவாசத்தின் மன்றாட்டை அலைத்தட்ட மாட்டார்.

உன் வேலைவண்டிக்கும் இயேசுவின் நாமம் என்கிற தயிலத்தைப்போடு. நீங்கள் வார்த்தையினாலாகிலும் கிரியையினாலாகிலும் என்ன செய்தாலும் அதை எல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்திலே செய்யுங்கள் (கொலோ. ௩, ௰௭) என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொன்ன புத்திமதியின்படியே நடக்க வேண்டும். உன் நினைவு, பேச்சு, நடத்தை எல்லாம் ஆசீர்வாதமாயிருக்க வேண்டுமானால், பராபரனுடைய வசனத்தில் உத்தரவானதை மாத்திரம் செய். இயேசுவுக்கு ஏற்காததை இயேசுவின் [illegible]த்திலே நீ செய்யத் தொடங்குகிறது எப்படி? நீ அஜாக்கிரதையாலே பிழைக்கிறதானால், அதை இயேசு விலக்குகிறார். அதிலே ஆசீர்வாதம் இராது. பராபரன் உன் பிரயாசத்துக்குத் தமது ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுப்பார் என்று நீ கெட்டியாய் நம்பு. நீ [illegible]றதைப் பராபரன் உனக்குக் கொடுத்த சத்துவத்தினால் செய். உன் பெலத்தின் பேரிலே அல்லது உன் புத்தியின் பேரிலே நீ நம்பிக்கை வைத்தால், அந்தக் காரியம் வாய்க்காது. நீ இயேசுவின் நாமத்தினாலே துவக்கின வேலையை உன் பலத்தினால் அல்ல, அவர் பெலத்தினால் முடிக்க வேண்டும். உன் வேலையை எல்லாம் உனக்கு மகிமையாக அல்ல, பராபரனுக்கு மகிமையாகச் செய். எங்களுக்கல்ல, கர்த்தாவே, எங்களுக்கல்ல, உம்முடைய நாமத்துக்கு மகிமை வரப்பண்ணும் என்பதாக, உனக்குப் பேர்வாராமல் பராபரனுடைய நாமத்துக்கு மகிமை வர, ஒவ்வொன்றையும் செய். பராபரன் நீ செய்கிற வேலையின் பலனை உனக்குக் கொடுத்து, அதினால் வருங் கனத்தைத் தாம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். நீ அவருடைய கனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அவர் உன் வேலையின் பலனை எடுத்துக்கொள்வார். ஆகையால் நீ உன் சுய மகிமையைத் தேடினால், காரியம் வாய்க்காமல் உனக்கு அவமானமாக முடியும். பராபரன் இயேசுவினிமித்தம் உன் பிரயாசத்தை ஆசீர்வதிக்க

வும், உன் பிரயாசத்தின் நோக்கத்தை பரிசுத்தமாக்கவும், நீ
அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறதற்கு முன்னமே ஒன்றையும்
செய்யத் தொடங்காதே. நீ கவடில்லாத இருதயத்தின் உத்
தம சிந்தையோடே பராபரனுக்கு மகிமையாக செய்யத்
தொடங்கினது, மற்ற மனுஷரின் கெட்ட சிந்தையினாலும்
புத்தியீனத்தினாலும் கெட்டுப் போகாமலும், அதினால் இட
றல் வாராமலும் இருக்க அவரைக் கெஞ்சி மன்றாடு. தாராள
மாய் எண்ணெய் போடு, தடையில்லாமல் வண்டி ஓடும். பரா
பரன் உனக்கு உதவிசெய்யக் கடவார்.

உ௱கூ௫. தியானம்.

சிலுவையில் விளங்கும் தேவ சிநேகத்தைப் பற்றியது.

தேவநேசன்.

இது உச்சிதமான பேர். பரிசுத்த லூக்கா சுவிசேஷத்தின்
ஆரம்பத்திலுள்ள தேயோப்பிலு என்கிற பேருக்கும் தேவ
நேசன் என்கிற அர்த்தந்தான். சிலுவை சுமக்கிற நேசனே,
இந்தப் பேர் உனக்கும் செல்லும். பராபரன் என்பேரிலே
பிரியமாயிருந்தால், எனக்கு அந்தந்த துன்பங்கள் வரவேண்
டியதென்னவென்று கேட்கிறாயோ? ஆம் பராபரனுக்கு உன்
பேரில் பிரியம் இருக்கிறபடியினாலேதான் உனக்கு அந்
தந்த துன்பங்கள் வருகிறது, வரத்தான் வேண்டும். நாம்
எவர்களைச் சிநேகிக்கிறோமோ, அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு
தண்டிக்கிறோம் என்று இயேசுநாதர் சொல்லுகிறார். அறிவி.
௩, ௰௯. இதைத்தானே சாலொமோன் ஞானியும் சொல்லு
கிறார்: "என் மகனே, நீ கர்த்தருடைய தண்டனையை அற்ப
மாய் எண்ணாதிரு; அவர் அதட்டுதலை வெறுத்திராதே."
வாக்கியம் ௩, ௰௧. ஏனெனில் தாம் சிநேகிக்கிறவனைத் தண்
டித்து, தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற மகனை எல்லாம் அடிக்
கிறார். எபிரே. ௰௨, ௬. மெய்யாகவே தன் பிள்ளையைக் கண்
டிப்பில் வளர்க்காத தகப்பன் அதைச் சிநேகிக்கிறவனல்ல.
மிலாறு காணாத இடத்தில் பத்தியுந் தோன்றாது. பத்தியில்
லாத இடத்திலே பாக்கியமும் இராது. நான் பாக்கியவானா
வதை விரும்பாதவன் என்னைச் சிநேகிக்கிறான் என்று எப்
படிச் சொல்லலாம்? பிள்ளைமேல் எத்தனை அன்போ, அத்
தனை கண்டிப்பு. பராபரன் தாம் அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிற
பிள்ளைகளுக்கு அதிக பாரமான சிலுவையைக் கொடுக்கிறார்.

இயேசு பராபரனுக்கு எல்லாவற்றையும் பார்க்க மிக வும் பிரியமானவரோ, அவ்வண்ணமே நீ சொல்லும். ஏனென்றால் நாம் அவருக்குள் பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறோம். அவருக் குப் பராபரனுடைய நேசகுமாரன் என்று பேர். கொலோ. க, ௰௩. இப்படிப்பட்ட நேச குமாரனுக்கு வந்ததுபோலத் தக பெரிய பாடுகள் வேறே ஆருக்காகிலும் இந்த உலகத்தில வந்ததுண்டோ? அவர்மேல் பாவம், நரகம், பிசாசு, மனுஷர் இவர்களுடைய சகல கோபமும் ஒருமிக்கப் பொங்கி விழ வில்லையா? இவர் பராபரனாலும் கைவிடப்பட்டதில்லையா? இவருக்கு இரத்த வேர்வை வேர்த்ததே, இப்படி ஆருக்கு நடந்தது? இவரைப்போல அத்தனை நரக வேதனையை ஆர் உணர்ந்தார்? சபிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் சதாகாலங் களிலும் அநுபவிக்கப்போகிற வியாகுலத்திலும் அதிகமான வியாகுலத்தை அவர் உத்தரித்தாரே. பராபரனாலே ஆரா கிலும் எப்போதாகிலுங் கைவிடப்பட்டதுண்டா? கர்த்தர் என்னைக் கைவிட்டார்; ஆண்டவர் என்னை மறந்தார் என்று சீயோன் குமாரத்தி முறையிட்டபோதிலும், கர்த்தர் அதற்கு ஆறுதலாக: ஒரு ஸ்திரி தன் கர்ப்பத்தின் பிள்ளைக்கு இரங் காதபடிக்குத் தன் பாலகனை மறப்பாளோ? அவள் அதை மறந்தாலும், நாம் உன்னை மறப்பதில்லை; இதோ, உள்ளங் கைகளில் உன்னைப் பதித்தோம் என்று சொல்லுகிறார். ஏசா. சக, ௰௪-௰௬. பிள்ளைமேல் எத்தனை அன்பேயா, அத்தனை கண்டிப்பு. ஆகையால் கிறிஸ்தவனே, கர்த்தருடைய தண் டனையை அற்பமாய் எண்ணாதே; அவரால் அடிக்கப்படும் போது இளைக்கிறதும் போகாதே. ஏனெனில் தாம் சிநே கிக்கிறவனைத் தண்டித்து, தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற மகனை எல்லாம் அடிக்கிறார் என்று பிள்ளைகளாகிய உனக்குச் சொல் லப்படுகிற ஆறுதலை மறவாதே. நீ தண்டனையைச் சகித்தால், பராபரன் உன்னைக் குமாரனாக எண்ணி, தம்மைக் காண்பிக் கிறார். ஏனென்றால் தகப்பன் தண்டியாத எந்தப் பிள்ளை யிருக்கிறது? எல்லாரும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கிற தண்டனையை யில்லாமல் இருந்தாயேயானால், நீ குமாரனாயிராமல், வேசிப் பிள்ளையாயிருக்கிறாய். எபிரே. ௰௨, ௫-௮.

பராபரனால் தண்டிக்கப்படாதவன் பராபரனுக்குப் பிரியமானவனல்ல. பராபரனுக்குப் பிரியமானவனும் அல்ல. பாடுகளில் பங்கு பெறாதவன் சந்தோஷத்தி லும் பங்கு பெறான். தாழ்மையில் பங்கடையாதவனுக்கு மகிமையிலும் பங்கில்லை. இம்மையில் நரகத்தை ருசியாதவன், மறுமையின் மோட்சம் சேரான். நாம் பிள்ளைகளேயா னால், சுதந்தரருமாயிருக்கிறோம், பராபரனுடைய சுதந்தர,

ரும் கூட மகிமைப்படக் கூடப்பாடுபட்டோமானால், கிறிஸ்து வுடன் சுதந்தரருந்தானே. ரோ. அ, ௰௭. என் சிலுவையில சந்தோஷமாயிருப்பேன். பராபரன் என்னைப் புறக்கணித் துத் தள்ளிப்போட்டார் என்று உலகம் எல்லாம் சொன்னா லும், பராபரனுடைய பிரியம் என்மேல் இருக்கிறதென்று என் சிலுவையால் அறிவேன். என்பேர் தேவநேசன். ஆம், சிலுவையினால் தேவநேசம் எனக்கு விளங்கும். பராபரன் உன்னை நேசிக்கிறாரென்று சிலுவை சொல்லுகிறது. ஆம், ஆம், இது தேவநேசம் என்று நான் சிலவேளை உணராவிட் டாலும், இது நிச்சயம் என்று நான் அறிவேன். தாம் சிநே கிக்கிற பிள்ளைகள் பெருமை கொள்ளாதபடிக்கு, தாம் சிநே கிக்கிறாரென்கிறதை அவர்களுக்கு அறியக்கொடுக்கிறதில்லை. அவர் தம்மை எனக்கு மறைத்தாலும், என்னை அவர் மறக் கிறதில்லை என்று நன்றாய் அறிந்திருக்கிறேன். சிலுவை அவர் அன்பின் அடையாளம். பராபரன் கையும், அடைமான முறும் நம்மை மோசம்போக்காது. என் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டு என்னை ஒன்றும் பிரிக்க மாட்டாது என்று நான் நிச்சயித் திருக்கிறேன். ரோ. அ, ௩௯.

உ௱௬௭. தியானம்.

போதகரின் அழைப்பையும் உத்தியோகத்தையும் பற்றியது.

பிடிக்க வலை விசிறு.

பேதுரு இராமுழுதும் வலை விரித்தும் ஒன்றும் படவில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துவின் சொற்படியே அவன் ஆழத்திலே தள்ளிக்கொண்டுபோய் வலை போட்டபோது, இரண்டு படகு நிறைந்தது. லூக். ரு, ௫. பராபரனால் அழைக்கப்படாத வர்களுக்கு அவருடைய அபிஷேகமும் ஆசிர்வாதமும் இல்லை. என் சிநேகிதா, நீ பிடிக்க வலைபோட வேண்டுமென்றிருந் தால், பராபரனாலே அவருடைய ஒழுங்கின்படியே அழைக் கப்பட்டாலொழிய மனுஷரைப் பிடிக்கிறவன் என்று வெளி யேறாதே. மற்றப்படி, நாம் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பாமலிருந் தும், அவர்கள் ஓடினார்கள் என்பது உன்னைக் குறித்தும் சொல்லப்படும். எரேமி. உ௩, உ௧. நீ அதற்கு அழைக்கப் பட்டிருந்தால், பணத்தையும் கனத்தையும் அல்ல, மனுஷரு டைய ஆத்துமாக்களைப் பிடிக்க வலைபோடு. பேதுரு அப்

யோஸ்தலனைப்போல்: எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடு. பவுல் அப்போஸ்தலனைப்போல்: நான் உங்களுடையவைகளையல்ல, உங்களையே தேடுகிறேன் என்று சொல்லு. ௨ கொரி. ௰௨, ௰௪.

உனக்குத் திரளாய்ப்பட வேண்டுமானால், இயேசுவையில்லாமல் வலைபோடாதே. தன் சுய பெலத்தையும் புத்தியையும் நம்பி வலைபோடுகிறவனுக்கு ஒன்றும் படாது. பராபரன் தாம் நம்மைக் கிறிஸ்துவினாலே அந்த உத்தியோகத்துக்குச் சமர்த்தராக்குகிறார். கிறிஸ்துவுக்குள் நமது பிரயாசத்தையும் ஆசீர்வதிக்கிறார். நடுகிறவனும் ஒன்றுமில்லை, தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவனும் ஒன்றுமில்லை, பயிராக்குகிற பராபரனே எல்லாம். ௧ கொரி. ௩, ௭.

மீன் படத்தக்கதாய் நீ வலைவிரிப்பமனதானால், அறியாமையின் இராவிலும் இருட்டிலும் அதைச் செய்யாதே. நீதானே அறிந்திராததை மற்றவர்களுக்கு அறிவிப்பது எப்படி? நாங்கள் கண்டதுக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறோம் என்று கிறிஸ்து நிக்கோதேமுடனே சொல்லுகிறார். யோவா. ௩, ௰௧. அந்தப்படியே கிறிஸ்துவின் ஒவ்வொரு ஊழியக்காரனும் சொல்லத்தக்கவனாயிருக்க வேண்டும். குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டினால், இருவருங் குழியிலே விழுவார்கள். ஞானம் எங்கேயிருந்து வரும் என்கிறாயோ? என் சிநேகிதா, செபத்தின் வழியாய் சகல நல்ல ஈவும் குறைவற்ற சகல வரமும் உயர இருந்து உண்டாகி சோதிகளுடைய பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறது. யாக். ௧, ௰௭. அதற்கிசைவாகப் பவுல் அப்போஸ்தலன்: இருளிலிருந்து வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் சொன்ன பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவின் முகத்திலுள்ள தம்முடைய மகிமையின் அறிவை பிரகாசிக்கப்பண்ணுகிறதற்காக, எங்கள் இருதயங்களில் பிரகாசித்தார் என்கிறான். ௨ கொரி. ௪, ௬.

நீ உன் உத்தியோகத்தில் படும் பிரயாசை வாய்த்து, வெகுசனம் உன்னண்டைக்குச் சேருகிறதாயிருந்தால், அதினிமித்தம் நீ பெருமையாகாமல், தாழ்மையிலே நிலைநின்று, பேதுரு செய்ததுபோலே நீ பராபரனுடைய கிருபையை மாத்திரம் புகழ்ந்துகொண்டிரு. அவனுக்கு ஏராளமான மீன் அகப்பட்டபோது, அதிசயமாய்ப் பயந்து: ஆண்டவரே, என்னை விட்டுப் புறப்படும், நான் பாவியான மனுஷனாயிருக்கிறேன் என்றான் அல்லவா?

ஆகாத மீன்களை உன் வலையிலே கண்டால் சபையின் கண்டனை தண்டனையினால் அதுகளை விலக்கு. பன்றிகளுக்கு முன்னே முத்தைப்போடாதே. ஆகிலும் வலை தண்ணீரிலே இருக்கும் மட்டும் நல்லதையும் கெட்டதையும் நீ பிரிக்கக்

கூடாதென்று அறி. நடுத்தீர்வைநாள் வருமுன் சபை முற்றும் சுத்தமானதாகக் கூடாது.

உன் சுமை உனக்கு அதிக பாரமானால், மற்றப்படகிலே இருக்கிற கூட்டாளிகளை உனக்கு உதவிசெய்ய சைகைகாட்டிக் கூப்பிடு: ஒரு சபைக்கு இக்கட்டு உண்டாயிருக்கிறபோது, மற்ற சபைகளிலே இருந்து அதற்கு உதவிவருகிறது நன்மையும் சபைக்குப் பிரயோசனமுமாக இருக்கும். பகைஞரால் வலை கிழிந்தால், உன்னாலே கூடினமட்டும் அதைப் பழுதுபார்த்து, சீர்படுத்து: கர்த்தாவே, தேவரீர் கிரியைச் செய்ய உமக்கு வேளையாம்; அவர்கள் உம்முடைய வேதப்பிரமாணத்தை முறித்தார்கள் என்று தாவீது இராசாவோடு நீயும் சொல்லு. சங். ௱௰௯, ௱௨௰௬. இவ்விதமாய் நீ வலை விரித்தால், மீன்படும். பராபரன் இதற்கு கிருபை செய்யக்கடவார். ஆமென்.

௨௱௯௫. தியானம்.

மெய்க் கிறிஸ்தவர்களின் அறிகுறிகளைப் பற்றியது.

ஒரே சாவு — ஒரே ஜீவன்.

கிறிஸ்துவோடே சாகிறதும் கிறிஸ்துவில் பிழைக்கிறதும் மெய்க் கிறிஸ்தவனைக் காட்டும் அறிகுறிகள். கிறிஸ்து பிதாவின் மகிமையினாலே மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாமும் நவமான ஜீவனிலே நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, ஞானஸ்நானத்தினால் அவருடனே கூட மரணத்துக்குள் அடக்கம்பண்ணப்பட்டோம். ஏனெனில் அவருடைய மரணத்துக்கு ஒப்பாக நாம் கூட நாட்டப்பட்டவர்களானால், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கும் அப்படியிருப்போம். ரோ. ௬, ௪. ௫. அப்போஸ்தலன் அடிமரத்தில் பொருத்தப்பட்ட கிளைகளுக்கு நம்மை ஒப்பிட்டு, இப்படி சொல்லுகிறார். அடிமரமும் கிளையும் ஒன்றாய்ப் பொருந்தியிருந்தால், அது இவ்விரண்டும் மரணத்துக்குமான ஐக்கியமாகிறது. அடிமரம் பச்சையாய்ப் பிழைத்திருக்குமட்டும் கிளையும் பச்சையாய்ப் பிழைத்திருக்கிறது. அடிமரங் காய்ந்து செத்துப்போனவுடனே, கிளையும் காய்ந்து செத்துப்போகிறது. அப்படியே கிறிஸ்துவுக்கும் ஞானஸ்நானத்தில் உண்டான ஐக்கியத்தினாலே அவரும் நாமும் ஒரு ஆளாய்ப்போகிறோம். [illegible] நான் கிறிஸ்து அதனாலே, கிறிஸ்து [illegible] என்னிலே [illegible] கிறிஸ்து அதற்

குப் பதிலாக: அந்தப் பாவி நான்தான், அவன் பாவம் என் பாவம் என்று சொல்லுகிறார். இந்த ஒருமையிலிருந்து மரண ஐக்கியமும் ஜீவனின் ஐக்கியமும் உண்டாகிறது. கிறிஸ்து பாவத்துக்கு ஒரேவிசை மரித்தார். நாமும் பாவத்துக்குச் சாக வேண்டும். அவரை மரத்திலே அறைந்த பாவத்தை நாம் அவருடைய ஆவியினால் நமது இருதயத்திலே கொல்ல வேண்டும். கிறிஸ்தவனாயிருக்க விரும்புகிறவன் கிறிஸ்துவைச் சிநேகிக்க வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்துவினுடைய சத்துருவின் பாரிசமாயிருக்கிறவன் கிறிஸ்துவைச் சிநேகிக்கிறதெப்படி? இயேசுவுக்குத் துன்பமானதைத் தனக்கு இன்பமாகவும், அவரைக் கொன்று போட்டதைத் தன் சந்தோஷமாகவும் எண்ணுகிறவன் அவரைச் சிநேகிக்கிறானோ? அப்படிப்பட்டவன் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை பரிகாசம்பண்ணி, அவரைத் திரும்பவும் சிலுவையில் அறைகிறான். கிறிஸ்துவின் பாரிசமானவர்கள் மாம்சத்தை அதின் இச்சைகளோடுங் கூடச் சிலுவையில் அறைந்திருக்கிறார்கள். கலா. ரு, உச. மெய்க் கிறிஸ்தவன் பாவத்தைப் பார்த்து: பாவமே, நீ என்னில் சாக வேண்டும். ஏனெனில் கிறிஸ்து உன் நிமித்தம் சிலுவையிலே மரிக்கும்படியாயிற்றே. அவர் உன்னால் மரண அவஸ்தைக்குள்ளானார். நான் உன்னை உணர்ந்து பார்க்கும் போது எனக்கும் மரண அவஸ்தையாகிறது. நான் உன் ஊழியத்துக்கு என் கால் கைகளை அசையாமல் செத்தவனைப் போலாவேன் என்கிறான். கிறிஸ்து பாவத்துக்கு ஒரேவிசை மரித்தார். வேஷக்கிறிஸ்தவன் பாவத்துக்கு மரிக்கிறது இரண்டொருவிசை. அவன் அதற்கு ஆயிரம் ஊழியம் செய்து விட்டு தனக்கு யாதொரு பொழிவு, இன்பமில்லாத ஒரு சமயத்தில் மாத்திரம் அதற்கு மரிக்கிறான். மெய்க்கிறிஸ்தவனோ பாவத்துக்கு ஒரேவிசையாய்ச் சாகிறான். அதாவது, அவன் முழுச்சீவியமும் பாவத்துக்குச் சாகுதலாயிருக்கிறது. அவன் தன் சீவியத்தின் ஒரு நிமிஷத்தையாவது பாவத்துக்குச் செலவழிக்காதபடிக்குச் செட்டாயிருந்து பாவத்தை விரோதிக்கிறான்.

கிறிஸ்து பிழைக்கிறார். அவர் பிழைத்திருக்கிறதெல்லாவெனில் பராபரனுக்குப் பிழைத்திருக்கிறார். ரோ. சு, ய. மெய்க்கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவிலே நிலைத்துப் பிழைக்கிறான். கபேசு. உ, யச. அவன் ஆவியிலே பிழைத்து, சகல நன்மைக்குந் தன்னை ஏவுகிற ஆவிக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவன் ஆவியில் நடக்கிறதினால் இந்தச் சீவனை வெளிப்படுத்துகிறான். கலா. ரு, யரு. அவன் தனக்குத் தானே பிழைக்காமல் பராபரனுக்குப் பிழைக்கிறான். தன்னிச்சைகளின்படியல்ல,

கிறிஸ்துவில் தன்னைத் தமது நித்திய மகிமைக்கு அழைத்தவருடைய சித்தத்தின்படி நடக்கிறான். இனி, அவன் தானே பிழைத்திராமல் கிறிஸ்து அவனுக்குள் பிழைத்திருக்கிறார். ஆதாம் அவனில் அமிழ்ந்துபோய், கிறிஸ்து அவனுக்குள் புதிய சீவனுக்கென்று உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவனென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற நீ இதின்படியோ உன்னைச் சோதித்துப்பார். ஆதாம் உன்னில் பிழைத்து, கிறிஸ்து உன்னில் மரித்தால் நீ அஞ்ஞானி. கிறிஸ்து உன்னில் பிழைத்து, ஆதாம் செத்தால், அப்போது தான் நீ கிறிஸ்தவன். இதைப்போ நான் தெரிந்துகொள்ளுகிறேன். நான் கிறிஸ்துவோடு இம்மையிலும் மறுமையிலும் பிழைத்திருக்க, அவரோடு கூட இங்கே சாக விரும்புகிறேன்.

உ௱௪௯. தியானம்.

போராடுஞ் சபையின் சீர் நிருவாகத்தைப் பற்றியது.

இன்னம் — வளரட்டும்.

இன்னம் அதிலே எந்த நலங் காணுமோ, தெரியாதே: கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பேர்கொண்டவர்களின் கூட்டத்திலே மெய்க்கிறிஸ்தவர்களை விடப் பொய்க்கிறிஸ்தவர்களும், பத்தியுள்ளவர்களை விடப் பொல்லாதவர்களும் அதிகம் என்று நீ பார்க்கிறபோது, களைகளைப் பிடுங்கிப்போட வேண்டும் என்கிற பத்தி வைராக்கியங் கொண்டு, நெருப்புத் தணலான கோபமாய்ப் பொங்கி விழுகிறாய். என் சிநேகிதா, அப்படியல்ல. நீ அத்தனை எரிச்சலாகாதே. அது இன்னம் வளரட்டும். பார்வைக்குக் களையாய்த் தோன்றுகிறது நல்ல விதையாயிருந்தாலும் இருக்கலாம். சீஷர்பிள்ளைகள் கேட்டபடி கர்த்தர் சமாரியர் மேல் நெருப்பை விழப்பண்ணியிருந்தால், அவர்கள் பிற்காலத்தில் பராபரனுடைய வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதெங்கே? அப். அ, யச. முந்தி குணப்படாதிருந்த நினிவே பட்டணத்தை யோனா தீர்க்கதரிசியின் விருப்பப்படியே அழித்திருந்தால், அங்கே பின்பு உண்டான ஞான அறுப்புக்கு இடம் எது? ஆகையால் வளரட்டும். இன்னம் அது என்னபடி ஆகுமென்று ஆர் அறிவார். நீ பட்டயத்தையும் அக்கினியையுங் கையாடினதால், அந்த [illegible] இராட்சதர் போலுள்ள தேவாசனத்துக்குத் தூர [illegible], ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையுங் கொல்லுகிற இடும்பைக் கொலைபாதகனாகிறாய்.

காணப்படுகிற சபை எந்தக் காலத்திலும் சுத்தமாயிருந்ததில்லை, கடாக்களை விட்டு ஆடுகளைப் பிரிக்கும் அந்த நடுத்தீர்வை நாள் மட்டாக அது சுத்தமாயிருப்பதுமில்லை. அது பிசாசு தன் களைகளையும் விதைத்து தானிய விளைகிற நிலம் போலவும், பட்ட கிளைகளும் பச்சைக் கிளைகளுமுள்ள விருட்சம் போலவும், செத்ததும் உயிரோடிருக்கிறதுமான அவயவங்களுள்ள சரீரம் போலவும், கனத்துக்கான பொன் வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் கனவீனத்துக்கான மரமண் பாத்திரங்களும் வைத்திருக்கிற வீட்டைப் போலவும் இருக்கிறது. ஆதாமின் வீட்டாருக்குள்ளே ஆபேலைக் கொலைபாதகனான காயீனும், நோவாவின் பேழையிலே பரிகாசக்காரனான காமும், ஆபிரகாமுடைய சபையிலே இஸ்மவேலும், ஈசாக்குடைய சபையிலே ஏசாவும், யாக்கோபுடைய சபையிலே கொலைபாதகரான சிமியோனும், லேவியும், விபசாரியாகிய ரூபனும் இருக்கவில்லையா? மோசேயின் காலத்தில் சபை எப்படியிருந்தது? பராபரன் சீனாய் மலையின்மேல் அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்த அந்நாளிலே சனம் பொற்கன்றுக்குட்டியைக் கும்பிடவில்லையா? அவர்கள் வனாந்தரத்திலே வெகுதரம் பண்ணி, பராபரனுக்கு விரோதமாய் முறுமுறுத்து, கிறிஸ்துவைச் சோதித்து, பராபரனுடைய கோபத்தை எழுப்பினது, அவர்களில் மிச்சமானவர்கள் வனாந்தரத்திலே மடிந்துபோகத்தக்கதாக அநுவதிக்கப்படவில்லையா? யோசுவாவின் காலத்திலே சனங்கள் தேவசாபத்துக்கு கேள்விப்பட்ட கடக்கவில்லையா? நியாயாதிபதிகளின் காலத்திலே எல்லாம் இழுது மேலதாய்ப் போகவில்லையோ? இராசாக்களின் காலத்திலே அநேகக் கேடாயிருக்கவில்லையா? அதைப்பற்றி எலியா தீர்க்கதரிசி: பராபரனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களில் நான் ஒருத்தனே மீந்திருக்கிறேனென்று முறையிடவில்லையோ? மேசியாவின் காலத்திலே சனத்திலும் மூப்பருக்கும் விரோதமாய்த் தீர்க்கதரிசிகள் வெகுவாய்ப் பிரசங்கிக்கவில்லையா? அளவில்லாத பரிசுத்தமுள்ள கிறிஸ்துவின் சீஷப்பிள்ளைகள் கூட்டத்திலே யூதாவென்கிற துரோகி இருக்கவில்லையோ? நிக்கொலா மதக்காரரின் கூட்டம் ஏழு சபைகளின் நடுவில் இருக்கவில்லையோ? அறி. உ, ௩. பேதுரின் விசுவாசத்தையடைந்தவனாயிருந்த சீமோன் அப்போஸ்தலரைச் சார்ந்துகொள்ளவில்லையோ? அப். அ, ௰௩. கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மறுதலித்த எபியோன், செரிந்துமுதலிய பதிதருக்கு விரோதமாக யோவான் அப்போஸ்தலன் எழுதவில்லையோ? மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமும் விருத்தசேதனமும் இல்லாமல்

இரட்சிப்பு இல்லை என்று சாதித்த கசேரனருக்கு விரோதமாகப் பவுல் அப்போஸ்தலன் கலாத்தியருக்கு எழுதவில்லையோ? அவர் கொரிந்து சபையிலிருந்த விபசாரக்காரரின் நிமித்தம் அவர்களுக்கு எத்தனை கண்டிப்பாய் எழுதுகிறார். தேவபக்தியின் வேஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டு அதின் பெலத்தை மறுதலிக்கிறவர்கள் சபையிலே இருக்கிறார்கள் என்று அவர் எத்தனையாய்ப் புலம்புகிறார். சபை இன்னம் கன்னிகையாயிருக்கும்போதே அதின் சீர் இப்படியிருந்தால், இத்தனை காலத்துக்குப் பிறகு எப்படியிராது. என் நேசனே, சபையாகிய வயலில் களைகளைக் கண்டால் கோபமாகாதே, நீ அதற்காகத் துக்கப்பட்டாலும், குணப்படாதவர்களைப் பராபரன் நீண்ட சாந்தமாய்ப் பொறுத்திருக்கிறாரென்று ஆச்சரியப்பட்டாலும், பொல்லாதவர்களைக் கண்டிப்பாய் நடத்தினாலும், உன்னுடைய கண்டிப்பிலே அவர்களைப் பகைக்காமல் சீர்திருத்துகிறவனாயும், சபையை இடிக்காமல் கட்டுகிறவனாயும் இரு. உன் பிறனுடைய குணப்படுதலுக்கென்று தவனைப்படுகிறதாக நீ சந்தோஷப்பட்டு, அவனுக்குப் பொறுமையாயிரு. சகிப்பாயாகவும், பெரிய பாவியைப் பெரிய பரிசுத்தனும் ஆக்கப் பராபரனாலே கூடும். இறந்தபோன் குணப்படாதேபோனால் அவன் தன்னைத்தானே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும் வேளை வரும். நீ அவனை நியாயந்தீர்க்காமல், பராபரன் அவனைப் பிரகாசிப்பிக்கவும் உன்னைப் பாவத்திலேயும் பரிசுத்த நடக்கையிலேயுங் காப்பாற்றவும் விசுவாசத்திலேயும் வேண்டிக்கொள். கடைசி அறுப்புநாளிலே தாமும் அவரை வேண்டிக்கொள். களைகளை நரகநெருப்பிலே எறிந்து, நல்ல தானியத்தை மோட்ச களஞ்சியங்களில் சேர்க்கும்போது, நீயும் பராபரனுடைய நல்ல தானியமாயிருக்கும்படிக்குச் செபம்பண்ணு. நான் நல்ல தானியமாயிருக்கிறதுமல்லாமல், இரட்சிப்பின் உபதேசத்தாலும் பரிசுத்த நடக்கையாலும் களைகளை நல்ல தானியமாக்கவும் பார்ப்போம். பராபரன் அதற்குக் கிருபை செய்யக்கடவார். ஆமென்.

உ௱கஉ. தியானம்.

பராபரனுடைய ஆச்சரியமான வழிகளைப் பற்றியது.

ஆழமே. உன்னை ஆர் அளவிடக்கூடும். ரோ. ௰௧. ௩௩.

நம்முடைய நினைவுகள் உங்கள் நினைவுகள் அல்ல, உங்கள் வழிகள் என்னுடைய வழிகளும் அல்ல; எப்படியென்றால் பூமியைப் பார்க்க வானங்கள் எத்தனை உயர்ந்திருக்கின்றனவோ,

அத்தனை உங்கள் வழிகளைப்பார்க்க நம்முடைய வழிகளும், உங்கள் நினைவுகளைப்பார்க்க நம்முடைய நினைவுகளும் உயர்ந்திருக்கும் என்று பராபரன் சொல்லுகிறார். ஏசா. ருரு, அ. கூ. அது நிசந்தான். ஏனென்றால் பராபரனுடைய வழிகளும் நினைவுகளும் அளவில்லாதது, நம்முடையதோ அளவில் அடங்கினது. அவருடையது பரிசுத்தமும், நீதியுமுமானது; நம்முடையதோ நீதியற்றதும் மாசுள்ளதாயிருக்கிறது. அது பெலனும், வல்லமையும் உள்ளது; நம்முடையதோ பெலவீனமும், சக்தியற்றதுமாயிருக்கிறது. அவருடையது பரத்துக்கடுத்தது; நம்முடையது பூமிக்கடுத்தது. அவருடையது ஆராய்ச்சிக்கு எட்டாதது; நம்முடையதோ ஆராய்ச்சிக்குள் அடங்கினது. ஆ, ஆத்துமமே, உன்னை ஆர் அளவிடக்கூடும் என்று இதைச் சொல்ல வேண்டியதுதான். மனுஷன் ஒன்றைச் செய்தால், அதைச் செய்வதற்கு வழிவேண்டும். கருவியில்லாமல் காரியம் முடியாது. பராபரன் வெகுவிசை கருவியின்றி காரியத்தை முடிக்கிறார். ஏனெனில் அவருடைய சர்வவல்லமைக்குக் கருவி அவசியமில்லை. ஒன்றும் இல்லாமையிலிருந்து எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினவருக்கு ஒரு கருவியும் வேண்டியதில்லை.

என் ஆத்துமமே, உனக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று நீ துக்கப்படாதே. ஒன்றுமில்லாத இடத்திலே பராபரன் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி, மகா புதுமைகளைச் செய்கிறார். பராபரன் தமது வழி காட்டாவிட்டால், மனுஷன் அதைக் கண்டுபிடிக்க மாட்டான். வழியும் வகையும் இல்லாத இடத்திலே அவர் வழிவகையை உண்டாக்குகிறார். இஸ்ரவேல் ஜனம் சமுத்திரத்தைக் கடந்துபோக, அதை வெட்டாந்தரையாக்கினது ஆர், பராபரன் அல்லவோ? அவர் வானத்திலிருந்து அப்பத்தையும், காற்றைக்கொண்டு இறைச்சியையும், கன்மலையிலிருந்து தண்ணீரையும் வரப்பண்ணினாரே. அவர் கை இன்னும் குறுகிப்போகவில்லை. ஆகையால் நீ சோர்ந்துபோகாதே. கல்லை அப்பமாகவும், வழியில்லாத இடத்திலே வழிகாட்டவும் கூடிய பராபரன் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறார். மனுஷன் தான் அறிந்த வழியாய்த் தான் நினைத்த காரியத்தை முடிக்கப் பிரயாசிக்கிறான். தன் பிரயாசத்தினால் மனுஷன் யாதொரு காரியத்தை முடிக்கவேண்டுமென்றால், அதற்கேற்ற சாதனங்களைக் கைகொண்டு, அதை நிறைவேற்றப் பார்க்கிறான். பராபரனோ எப்போதும் வழி காணாத வழியிலே போகிறார். அவருடைய இசைத்திராகமும், அதற்கு விரோதமாய்த் தோன்றுகிறதுமான வஸ்துக்களைக்கொண்டு காரியத்தை முடிக்கிறார். சிருஷ்டிப்பின் கிரியை

யைக் கவனித்துப் பார். இருளிலிருந்து அவர் வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் சொல்லவில்லையோ? உ கொரி. ச, சு. வெளிச்சத்துக்கும் இருளுக்கும் ஐக்கியம் ஏது? வானத்தையும் பூமியையும் மற்றெல்லாவற்றையும் அவர் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உண்டாக்கவில்லையோ? இரட்சிப்பின் கிரியையைக் கவனித்துப்பார். [illegible]யேசுவின் ஆசீர்வாதம் நமக்கு வர சாபம் அவர்மேல் விழவில்லையா? அவர் ஜீவனைத் திரும்பச் சம்பாதிக்க, மரணத்தின் வாயில் அகப்படவில்லையா? சாபத்திலிருந்து ஆசீர்வாதமும், மரணத்திலிருந்து ஜீவனும் உண்டாகிறது எத்தனை ஆச்சரியம்! அவர் திருச்சபையைப் பரிசுத்தமாக்கி ஆளுகிற கிரியையும் எத்தனை ஆச்சரியம். பவுல் பிரகாசிப்பிக்கப்படுமுன் அவன் முழுக் குருடனாயிருக்க வேண்டியதாயிற்றே. பெரியவனாக வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் முதல் சிறியவனாக வேண்டும். நீதிமானாக வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் பாவியாக வேண்டும். கன ஈனத்தின் வழியாய் கனமும், தரித்திரத்தின் வழியாய் ஐசுவரியமும், உபத்திரவத்தின் வழியாய்ச் சந்தோஷமும், நரகத்தின் வழியாய் மோட்சமும் நமக்கு வரப்பண்ணுகிறதே அவர் போகிற வழி. இது ஆச்சரியமல்லவா? ஆ, ஆழமே, ஆர் உன்னை அளவிடலாம்.

நல்ல ஆத்துமமே, பராபரனுடைய ஆச்சரியமான வழிகளுக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடு. கர்த்தர் தமது சன்மார்க்கனை அதிசயமாய் நடத்துகிறார் என்று தாவீது இராசா சொன்னபடியே ஆகும், ஆகத்தான் வேண்டும். நீ பராபரனுடைய சன்மார்க்கனாயிருப்பது மெய்யானால், உன்னிடத்தில் அதிசயம் நடக்காமல் போகாது. பராபரன் தம்முடைய சன்மார்க்கர் எல்லாரையும் நடத்தின வழியை விட்டு வேறே வழியில் உன்னை நடத்துவாரா? அவர்கள் தப்பிப் பிழைத்திருக்க நீ மடிந்துபோக மாட்டாய். பரிசுத்தர் எல்லாம் நடத்துகிறது ஒன்றே ஒன்று. அவர்களை நடத்துகிற பராபரன் உன்னையும் நடத்துகிறார். நடத்துகிறபடி நடத்தட்டுமென்று அவர் வழியில் செல்லு. அவர் உன்னை மோசம் போக்கார். அவரை நம்பு. அவர் உன் பராபரன்.

உ. தியானம்.

இயேசுவைச் சிநேகிக்கிறதைப் பற்றியது.

நான் என் இயேசுவை விடமாட்டேன்.

மாயப்பான உலகமே, நீ என்னைப் பயமுறுத்துகிறாயா? என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன். நீ உன் ரசப்பைக் காட்டுகிறாயோ? அவர் மதுரமாயிருக்கிறார். இச்சிப்பான உலகமே, நீ கட்டுக் காட்டுகிறாயோ? நான் என் இயேசுவை விடமாட்டேன். நீ இச்சிப்பாயிருந்தால், அவர் அதிலும் இச்சிப்பாயிருக்கிறார். நான் சபையிலே மறுபாஷையாய்ப் பதினாயிரம் வார்த்தைகளைப் பேசுவதைப் பார்க்கிலும் என் அறிவுவிளங்க ஐந்து வார்த்தைகளை மற்றவர்களையும் உபதேசிக்கும்படிக்குப் பேச மனதாயிருக்கிறேனென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். ௧ கொரி. ௰௪, ௰௯. என் சிந்தையிலே எப்போதும் ஐந்து சின்ன வார்த்தைகள் தான் கிடக்கிறது. அதை ஒரு பிசாசும் என் இருதயத்திலிருந்து பிடுங்கக்கூடாது. அது என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா? என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன் என்பதுதானே. அவர் என்னை விடார், நானும் அவரை விடேன். நான் அவருடையவன், அவர் என்னுடையவர், என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன். இயேசு அற்றவன் யாவும் அற்றவன், இயேசுவை உடையவன் யாவையும் உடையவன். அவருடைய திருநாமத்தின் எண்ணெய் வார்க்கப்படாத ஆத்தும போசனம் எல்லாம் எனக்கு விறைத்த [illegible]போலே இருக்கும். அவருடைய திருநாமத்தால் உப்பிடப்படாதது எனக்கு அரோசியமாயிருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கரை கலவாதது எனக்குக் கசப்பாயிருக்கிறது. நான் எதை வாசித்தாலும், எதைக் கேட்டாலும், எதைப் பேசினாலும், அத்தோடே இயேசுவின் திருநாமம் கூடியிராவிட்டால், எனக்கு ருசிக்காது. மற்றதெல்லாம் எங்கே வேண்டுமோ, அங்கே இருக்கட்டும். இயேசுவை மாத்திரம் நான் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டால், அதுவே போதும். என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன்.

யாக்கோபு முழு பெலமாய் இயேசுவோடே போராடுகையில் அவன் தொடை சுளுக்கிக்கொண்டு, அவன் சரீரமும் பெலனும் ஒரு மோசத்துக்குள்ளாகியும், அவன் நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தால் ஒழிய உம்மைப் போகவிடேன் என்கிறான். ௧ மோ. ௩௨, ௨௬. கர்த்தர் என்னை [illegible] கண்டாலும் நான் அவரைவிட்டு விலகாமல் விடமாட்டேனென்று, என்னை ஆசீர்வதிக்கும் மட்டும் என் இயேசுவை

நான் விடமாட்டேன் என்கிறேன். கர்த்தாவே, நீர் எனக்குப் பங்குமண்டலங்களில் இருக்கிறீர். உம்மோடே நான் இருக்கையில் பூமியிலே வேறே விருப்பம் இல்லை. என் மாமிசமும் என் இருதயமும் மாண்டுபோகிறது அதாவது: என் ஆத்துமமும் சரீரமும் கிலேசத்திலே [illegible]. ஜீவசாரம் எல்லாம் வற்றி, நான் முற்றும் அழிந்து போகிறதாயிருந்தாலும், பராபரன் என்றென்றைக்கும் என் இருதயத்தின் கன்மலையும் என் பங்குமாயிருக்கிறார் என்று தேவபக்தியுள்ள ஆசாபு சொல்லுகிறான். சங். ௭௩, ௨௫, ௨௬. நல்ல ஆசாபே, உனக்கு அந்நேர ஆதாரம் ஏது? பரமண்டலம் உனக்கு இல்லாவிட்டால், நீ எங்கே இருப்பாய்? உன் மாமிசமும் இருதயமும் மாண்டால், நீ என்னமாயிருப்பாய்? இயேசு எங்கேயிருக்கிறாரோ, அங்கே நானும் இருப்பேன். அவர் என் சரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையும் விட அதிகம். என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன்.

இயேசு மாத்திரம் எனக்கு இருந்தால், நித்திய மகிழ்ச்சி சந்தோஷம் யாவும் எனக்குண்டு. இயேசுவையல்லாமல் மோட்சம் நரகமும், ஜீவன் மரணமுமாம். ஆனால் இயேசுவோடு பூலோகம் பரலோகமும், நிந்தை மகிமையும், தரித்திரம் ஐசுவரியமும், மரணம் ஜீவனுமாம். இயேசு மாத்திரம் எனக்கு இருந்தால், அவரிலே எனக்கு மோட்சமும் ஜீவனும் இருக்கிறது. என் ஆத்தும நேசராகிய என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன். குவிந்தியானுஸ் என்கிற கொடியன் உன்னைக் கொல்லுவேன் என்று பயமுறுத்தும்போது, இரத்த சாட்சியாயிருந்த ஆகாத்தாள் என்றவள் சொன்னதுபோலே நானும் சொல்லுவேன். அதாவது: கிறிஸ்துவை அல்லாமல் நான் ஜீவனையாகிலும், இரட்சிப்பையாகிலும், வேறொன்றையாகிலும் விரும்பேன். என்னைச் சுட்டாலும், அறுத்தாலும், பிடுங்கினாலும், என்னைக் கொன்றுபோட்டாலும், எனக்குக் கவலையில்லை. உன் கொடிய வதை எனக்குப் பெரிய உபகாரம். ஏனெனில் இயேசு எனக்குத் தமது மதுரமான ஆறுதலைப் பொழிகிறார் என்கிறேன். அதற்குப் பிசகில்லை. இயேசுவண்டையிலே பயமற்று இருக்கலாம். என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன்.

அவரை நான் காணாதேபோனாலும், என் அன்பர் இராத்திரியில் அவர் தம்மை எனக்கு மறைத்துக் கொண்டாலும், நான் அவரை விடாதபடியால், அவரும் என்னை விடாரென்று எனக்குத் தெரியும். நான் அவரை மறுபடியும் என் படுக்கையிலே தேடுவேன். (உன்னதப்பாட்டு ௩, ௧.) அவர் பக்கமே என் இருதயத்திலிருக்கிறது. நான் பெருமூச்சோ

இன் கண்ணீரோடே அவரைக் கருத்தாய்த் தேடுவேன். அவர் எப்படியும் தம்மை எனக்குக் காண்பிப்பார். அப்போது நான் விசுவாசத்தின் கையினாலே அவரைக் கெட்டியாய் வைத்துக்கொண்டு விடாமலிருக்கிறேன். அவர் என் ஆத்துமத்தை நேசிக்கிறார். அவர் என் இயேசு. என் இயேசுவை நான் விடமாட்டேன்.

ஒட்டுப்புல் வஸ்திரத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பது போலே நான் அவரோடே ஒட்டிக்கொண்டிருப்பேன். [illegible]

முற்றிற்று.

SOLI DEO GLORIA.

திருச்சபை வருஷத்தின் ஒவ்வொரு திருநாளிலும் வாசிக்கத் தகுந்த தியானங்களைக் காட்டும் அட்டவணை.

[illegible] வருகையின் க-ம் ஞாயிறு சுவிசேஷ வாக்கியம் [illegible] — நிருப வாக்கியம் [illegible]
,, உ-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, ௩-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, ௪-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகையின் க-ம் நாள் சுவி. [illegible]
,, உ-ம் நாள் சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
கர். பிற. பண்டிகைக்குப் பின் வரும் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகை சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகைக்குப் பின்தின ஞாயிறு சுவி. [illegible]
மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்தின க-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, உ-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] திரு. [illegible]
,, ௩-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, ௪-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, ௫-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
எழுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு சுவி. [illegible]
அறுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
ஐம்பதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
[illegible] க-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, [illegible]-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]
,, ௩-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible] — திரு. [illegible]

திருசக்தியின் ச-ம் ஞாயிறு சுவி. ராஎஉ, ந௫.
,, ௫-ம் ஞாயிறு சுவி. ராஅக, உராக, உசள, ரா௫க, ராநய.
,, சு-ம் ஞாயிறு சுவி. ராஅச. — திரு. ௫௫.
உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையின் க-ம் நாள் சுவி. ராக௫, உகை
,, உ-ம் நாள் சுவி. கஎ, ராசச, சஎ, ராநக.
உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிறகான க-ம் ஞாயிறு சுவி. கசு, ராகசு,
கக, ராய௫. ரா௫க. — திரு. உஉஅ.
,, உ-ம் ஞாயிறு சுவி. ராகஎ, ராஎஎ, உராச, கஅ, ரா. —
திரு. கச.
,, ந-ம் ஞாயிறு சுவி. ந, உய, ராஉஎ, உஅந, ராநக, ய௫சு.
திரு. ராஉச.
,, ச-ம் ஞாயிறு சுவி. கச, ராசுஅ. திரு. உராயக.
,, ௫-ம் ஞாயிறு சுவி. அ, ௫ந, உராக. உச௫, உஅஉ, உகச.
,, சு-ம் ஞாயிறு சுவி. ராயக, ராஉஎ, உகஅ, உஅச, உயஎ.
பெந்தெக்கோஸ்தே பண்டிகையின் க-ம் நாள் சுவி. உகசு.
,, உ-ம் நாள் சுவி. அய.
பரி. திரித்துவத்தின் பண்டிகை திரு. ராக௫. உஅய, உககக, சச, ராசுய.
,, க-ம் ஞாயிறு சுவி. உநய. உஅக, ராசக, உ௫ய, உ௫க,
உசுசு, உஎஎ, சஅ. ராசஅ. — திரு. ராயச, ராஅஉ.
,, உ-ம் ஞாயிறு சுவி. யக, யஎஉ, ராகச, உநக. — திரு.
நசு, ராசக, ராகக.
,, ந-ம் ஞாயிறு சுவி. சுஉ. — திரு. ரா௫ந, உஉய.
,, ச-ம் ஞாயிறு சுவி. உகஎ, ௫க. ச, ராய, ௫சு, அஅ. உரா,
கக. — திரு. உஅ௫. சுஅ.
,, ௫-ம் ஞாயிறு சுவி. உராஎ, உகச. யச, உராஅ, உகச.
திரு. ராச.
,, சு-ம் ஞாயிறு சுவி. ராநஉ, உராந, உஎக, — திரு. உகஎ.
,, எ-ம் ஞாயிறு சுவி. ராஉ, யஎஉ. — திரு. யசு.
,, அ-ம் ஞாயிறு சுவி. சந. கந, ராசு, ராயஅ. உஅஅ, ரா௫உ,
உக, — திரு. நஅ. உந. நய, உக௫.
,, கூ-ம் ஞாயிறு சுவி. நக, க, உ. ராஉஅ. — திரு. உநக, உஎய.
,, ய-ம் ஞாயிறு சுவி. ராக, சுக. ரா௫எ, யஅஅ.
,, யக-ம் ஞாயிறு சுவி. உராயக, உ௫. யஅ, எ, உச, ௫ய,
ராயசு, உராயஉ, கய. — திரு. சஅ.
,, யஉ-ம் ஞாயிறு சுவி. ராச, ௫எ, ராந.
,, யந-ம் ஞாயிறு சுவி. உராயசு, உஎந, சசு, உநஉ.
,, யச-ம் ஞாயிறு சுவி. சுய, எச, எ௫, எந, உசந.
திரு. சுந, ராகந, ராஉய.
,, ய௫-ம் ஞாயிறு சுவி. ராசய, சக, ராஉஉ, [illegible]அச, ராசந.
உசஅ, உஎச. — திரு. உஉசு, ராநஎ, [illegible]அக, க.
,, யசு-ம் ஞாயிறு சுவி. உஅ, சஉ, அக, ரா[illegible], ராகச,
உஅக, உராயந. — திரு. எஎ, உகய, [illegible]
,, யஎ-ம் ஞாயிறு சுவி. உக, கக, ராயஅ, ரா[illegible], [illegible]க. —
திரு. க௫. ராநக.
,, யஅ-ம் ஞாயிறு சுவி. ௫ச. ரா௫. அஎ, க, உ[illegible]
,, யக-ம் ஞாயிறு சுவி. அ௫. ரா[illegible]. — திரு. [illegible]உ, உரா௫,
அச, ராகக.

பரி. திரித்துவத்தின் பண்டிகைக்குப் பிறகான [illegible]-ம் ஞாயிறு சுவி. [illegible]
ராநஅ. — திரு. நக.
,, உக-ம் ஞாயிறு சுவி. உ௫ந. உசு, யஉ, உஉக, உஉஉ.
,, உஉ-ம் ஞாயிறு சுவி. ராஎ௫. ராஉ௫.
,, உந-ம் ஞாயிறு சுவி. உராய௫. நந. உசய, உசுக,
ராஎச. — திரு. ௫க. ராயந. சுஅ. ரா௫ய.
,, உச-ம் ஞாயிறு சுவி. உசக.
,, உ௫-ம் ஞாயிறு சுவி. ராயக, ராசுக.
,, உசு-ம் ஞாயிறு சுவி. எக. உசு

115308

7½